

ھارون رەشەدنىڭ سىڭلىسى

جۇرچى زەيدان

ئىسلا

قائىمى

بىراقىتلى

بىردىن

شىنجاڭ
خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ بېكەت ئادرېسى
www.uyghurkitap.com

ISBN7 - 228 - 05777 - 5
I·2142(民文) 定价:14.80元

ISBN 7-228-05777-5

9 787228 057771 >

15
1378. 44
1

جورجى زەيدان (لسۇان)

ھارون رەشىدنىڭ سۆزلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى : ھۆرمەتجان ئابدۇراخمان فىكرەت

شىنجاڭ
خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

哈伦·莱什德之妹:维吾尔文/(黎巴嫩)宰丹著;呼尔买提江译. —乌鲁木齐:新疆人民出版社, 2000. 8

ISBN 7-228-05777-5

I. 哈... II. ①宰... ②呼... III. 长篇小说—黎巴嫩—近代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I378.44

中国版本图书馆CIP数据核字(2000)第29642号

责任编辑:艾合买提·伊敏

责任校对:艾比布拉·艾力
阿尔孜古丽,阿达莱提

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐市解放南路348号 邮政编码830001)

新疆新华书店发行

新疆司法印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 10.75印张插页4
2000年7月第1版 2000年7月第1次印刷
印数:1—4060

ISBN7-228-05777-5/I.2142

定价:14.80元

本书根据乌孜别克斯坦《世界文学》期刊 1997 年第二、三、四期乌孜别克文版翻译出版。

بۇ كىتاب ئۆزبېكچە «جاھان ئەدەبىياتى» ژۇرنىلىنىڭ 1997 - يىللىق 2 - ، 3 - ، 4 - سانلىرىدىن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى .

مەسئۇل مۇھەررىرى : ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررىكتورى : ھەبىبۇللا ئېلى
ئارزۇگۈل ، ئادالەت

ھارۇن رەشىدىنىڭ سىخلىسى
ئاپتورى : جۇرچى زەيدان (لېۋان)
تەرجىمە قىلغۇچى : ھۆرمەتجان ئابدۇراخمان فىكرەت

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 №)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ ئەدلىيە باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى : 850×1168 م م ، 1/32 ؛ باسما تاۋىقى : 10.75

قىستۇرما ۋارىقى : 4

2000 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى

2000 - يىل 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى : 4060 — 1

ISBN7-228-05777-5/I. 2142

باھاسى : 14.80 يۈەن

مۇندەرجە

- 1 . سىرلىق يولۇچىلار 1
- 8 . جاھان پايتهختى 2
- 12 . ئەبۇل ئەتەخىيە 3
- 18 . خەتبە 4
- 24 . قۇلپۇرۇشنىڭ خانىدانى 5
- 30 . ئوغرىلىقچە تىڭشاش 6
- 37 . ئەبباسە 7
- 42 . ئىش تەتۈرىگە ماڭماقتا 8
- 45 . ۋەھىمە 9
- 49 . يېڭى خېرىدار 10
- 55 . دار ئەر - رەقىق 11
- 59 . ئەرزان باھا چۆرىلەر 12
- 63 . قىممەت باھا چۆرىلەر 13
- 73 . سۈدىلىنىشى 14
- 78 . قاماققا ئېلىنمىدى 15
- 84 . چەۋگان ئويناش 16
- 89 . ئەبباسەنىڭ سارىمىدا 17
- 96 . ئۇچرىشىش 18
- 103 . ئايرىلىش - ھىجران 19
- 108 . مۇھەممەد ئەمىن سارىيى يولىدا 20
- 113 . تەختكە يەنە بىر دەۋاگەر 21
- 118 . مۇھەممەد ئەمىن 22
- 122 . ياۋا قوچقار سوقۇشتۇرۇش 23

127	ساراي ھەرمى	24
131	پېشايۋاندىكى كەيپ - ساپا مەجلىسى	25
137	ئەبۇ نۇۋاس	26
140	ھەجۋىي ئىشتىياقى	27
28	مۆھتەرەم شەيخ ئىسمائىل ئىبن يەھيا ئەل -	
147	ھاشىمىي	
150	تۇيۇقسىز قەدەم تەشرىپ قىلىشنىڭ سەۋەبى	29
154	خەلىپە ھادىي قانداق ئۆلگەن	30
157	بەرمەكىيلەر ۋە خەلىپىلىك	31
164	ئۇلۇغۋار نىيەت	32
169	كېچىدىكى خەۋەرلەر	33
176	خەلىپىنىڭ سۆيۈملۈك خوتۇنى زۇبەيدە	34
181	ئوغلانلاردەك كىيىنگەن چۆرىلەر	35
184	ئانىلارچە نەسەت ۋە پەرزەنتلەرچە قۇۋلۇق	36
192	ئەمرۇلمۇسلىمىنىڭ دەبدەبىلىك نامايىشى	37
195	ھىندى راجاسىنىڭ ئەلچىلىرى	38
202	خەلىپە بىلەن يۈزمۇيۈز سۆزلىشىش	39
209	يەنە بىر مەغلۇبىيەت	40
41	ئابدۇل مالىك ئىبن سالىھ ۋە ئابدۇل مالىك	
213	ئىبن بەھرام	
219	خەلىپە	42
224	ئەمرۇلمۇسلىمىن بوسۇغىسىدا	43
230	خەلىپە ھۇزۇرىدىكى كاتتا بەزمە	44
234	كاتتا بەزمە نېمە بىلەن ئاخىرلاشتى	45
239	ئەبۇل ئەتەخىيە ھېكايەت قىلۇركى	46
243	شىرنى غىزالاندۇرۇش	47
246	ياساللىق	48
251	شىكار	49

254	سۆھبەت	50
259	ئۇستاتلىق	51
	شەيخ ئىسمائىل ۋە ۋەزىر جەفەر ئىبن يەھيا	52
265	ئىل - بەرمەككى	265
270	ئەبباسە ۋە ئۇنىڭ خىزمەتكارى ئۇرجۇئان	53
	ھارۇن رەشىد سۆيۈملۈك خوتۇنىنىڭ ھۇ:	54
275	زۇرىدا	275
281	سىرنىڭ ئاشكارىلىنىشى	55
285	ئەبباسە ۋە ھىممەدە	56
287	جازا	57
293	كۈتۈلمىگەن يوقلاش	58
296	تاش ئۆڭكۈردە	59
299	ئاكا بىلەن سىڭىل	60
303	قىساسكار خەلىپە	61
306	خەيرلىشىش	62
314	خەتبە سارايدىن قېچىپ چىقتى	63
319	قايقان	64
	جەفەر ئىبن يەھيانىڭ بېشى ۋە ھارۇن	65
327	رەشىد	327
330	ئاقساقالنىڭ ھۆكىمى	66
333	ھەسەن ۋە ھۈسەيىن	67

1. سىرلىق يولۇچىلار

بەزمە ئەۋجىگە چىققاندا ، يېقىندىلا بىرىنچى ۋەلىئەھد دەپ ئېلان قىلىنغان ھارۇن رەشىدىنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئەمىننىڭ خىيالىنى ئاق تەنلىك كېنىزەكلەر سېتىۋېلىش پىكرى بەند قىلىۋالدى . بۇنى سەزگەن شاھزادىنىڭ ئەتىۋارلىق خىزمەتكارى فەزل ئىبن رابىيە شۇئان شاھزادىگە :

— يا ساھىبى دەۋلەت ، خۇشبەخت شاھزادەم ، بۇ ئاجايىپ دانا پىكىر بولدى . دەيمىسىمۇ ، بۇ قارا تەن ۋە قۇرۇپ كەتكۈر سېرىق بەدەنلەر خويمۇ جانغا تەگكىلى تۇردىغۇ ، — دەپ ۋەلىئەھدنىڭ خىيالىغا تېخىمۇ ئوت ياقىتى ، — ئالىي ھىممەت شاھزادەم ، بىر خۇش خەۋەر بىلەن دىلىڭىزنى شاد قىلاي ! قۇلقىمغا فەنخەس يەھۇدىي باغدادقا مەجنۇتالدىك ئەۋرىشىم ئاق تەنلىك كېنىزەكلەر كەلتۈرۈپتۇ ، دېگەن خەۋەر كىرىپ قالدى . — ساداقىتىڭىگە ئاپىرىن ، فەزل ، — دەپدى شاھزادە ئەمىن مېھرىبانلىق بىلەن ، — بۇ ۋەزىپىنى ساڭا تاپشۇردۇم . تاڭ يورۇش بىلەنلا يەھۇدىي تەرەپكە يول ئال - دە ، بىزگە باب كېلىدىغان پەرى رۇخسارىلارنى تاللاپ خېرىدارلىقىنى قىل . بۇ گەپ - سۆزلەرنى دىققەت بىلەن تىڭشاپ تۇرغان ساراي شائىرى ئەبۇل ئەتەخىيە قۇلقىنى دىڭ قىلدى . ئۇ كۆپىنى كۆرگەن ھىيلىگەرلەردىن بولغاچقا ، سەگەكلىك بىلەن چوت سوقۇپ كۆردى - دە ، بۇ سودىدىن كۆپرەك پايدا ئۈندۈرۈۋېلىش - نىڭ كويىغا چۈشتى . بۇ ئۇنىڭ دۆلەتمەن قۇل سودىگىرى بىلەن بۇنداق خۇپىيانە ئىشلارنى بىرىنچى قېتىم قىلىشى ئەمەسقۇ ، ئاخىر !

ئەبۇل ئەتەخىيە ئالدىراپ قالدى . خېلى ئۇزۇن يول بېسىش كېرەك ئىدى . ۋەلىئەھد شاھزادىنىڭ سارىيى باغدادنىڭ شەرق تەرىپىدىكى ئەل - مۇھەررەم رايونىدا . فەنخەسنىڭ قورۇسى بولسا بىر ۋاقىتلاردا خەلىپە مەنسۇر باغدادنىڭ غەربىدىكى تۆپىلىكتە قۇللارغا ئاتاپ بىنا قىلدۇرغان «دار ئەر - رەقق» تە ئىدى .

كۈن ئولتۇراي دەپ قالغانىدى .

ئەبۇل ئەتەخىيە قەددى - قامىتى كېلىشكەن ، خۇش پىچىم ئادەم ئىدى . كېچىلىك سەپەرگە ئاتلانماقچى بولۇۋاتقاچقا ، ئۇچىسىدىكى زەرباپ تونىنى سېلىپ ، قاپقارا جىنگىلەك ئۆرۈمە چاپلىرىنى دۈگىلەك - دۈگىلەك قىلىپ ئارقىسىغا تاشلىدى . غىجىملىغان ، كونسراپ ئىشلەتكۈچىلىكى قالمىغان سەللىنى ئاددىي پۇقرالارنىڭكىگە ئوخشىتىپ ئورنىۋالدى . ئۇچىسىغا كونا ئەبا^① كىيىدى . ئۇنى بۇ ھالەتتە كۆرگەن ھەرقانداق ئادەم ئالدىدىكى بۇ كىشىنىڭ ساراي شائىرى ئىكەنلىكىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيتتى .

ئۇ دەجەل^② بويىغا كەلدى . دەريا ياقىلاپ كېتىۋېتىپ ، «قېيىقچىنى چاقىرىپ دەريانىڭ ئۇ چېتىگە قېيىق بىلەن ئۆتسەم بولارمۇ ياكى تۆۋەنكى كۆۋرۈككەچە بېرىپ قېيىققا كېتىدىغان بىر دىرھەمنى يېنىمدا قالدۇرسام بولارمۇ؟» دېگەن خىياللار بىلەن ئارىسالدى بولۇۋاتاتتى . ئۇ باغدادلىقلارنىڭ ئادىتى بويىچە ، شەھەر كوچىلىرىنىڭ ھەر بىر دوقمۇشىدا قاتارلىشىپ تىزىلىپ تۇرىدىغان كىراكەش قېچىرىچىلارنى يالاپ ، ئۇلارغا

① ئەبا — ئەرەبلەرنىڭ ئۈست كىيىمى .

② دەجەل — غەربتە ئىگىز نامى بىلەن مەشھۇر بولغان دەريا . ئىراقنىڭ پايتەختى باغداد شەھىرى دەجەل دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغىقىغا جايلاشقان .

بېرىشنى ئويلاشتىنمۇ چۆچۈيتتى . ئارتۇقچە خىراجەتنىڭ نېمە كېرىكى ! دەريا ئەگمىسىدىكى تىك يارنىڭ ئارقىسىدىن شامال كۆپتۈرگەن ئاپئاق يەلكەنلەر كۆرۈنۈشكە باشلىدى . چوڭ بىر كېمە يولۇچىنىڭ كۆزىنى ئوينىتىۋاتقاندەك ئۇ كېتىۋاتقان قىرغاقنىڭ يېنىدىنلا ئۆتۈپ كەتتى .

ئەتراپ تۇن پەردىسىگە پۈركەندى . قۇشلارنىڭ سايراشلىرىمۇ تىنىپ ، جانىۋارلار كېچىلىك ئارامغا كەتتى . ئىمارەتلىرى رەتسىز سېلىنغان ئەل - كەرخانىنىڭ شامال ئۇچۇپ تۇرغان ئادەمزاتسىز تار كوچىلىرىغا يېتىپ بېرىش ئۈچۈن يەنە خېلى يول بېسىش لازىم ئىدى . كېمە يېقىنلاشقا باشلىدى .

— ھوي ! — دەپ ۋارقىرىدى ئەبۇل ئەتەخىيە .

كېمىچى قاراپمۇ قويمىدى ، قارىغاندا يا ئاڭلىمىدى ، ياكى جاۋاب قايتۇرۇشقا راىي بارمىدى .

— ھوي ، ھوي . . . كېمىدىكى ياخشىلار ! — دەپ قايتا ۋارقىرىدى شائىر .

— ئالدىراپ تۇرۇپتىمىز ، — دەپ جاۋاب بېرىشتى كېمىدىكىلەر .

بىرەر ئىشتا رەت قىلىنغان جاۋابقا دۇچ كەلسە ، ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ قەيسەرلىكى تۇتۇپ كېتەتتى . بۇ نۆۋەتمۇ شۇنداق بولدى . ئەبۇل ئەتەخىيە قانداق قىلىپ بولمىسۇن مەقسىتىگە يېتىشنىڭ ئامالىنى قىلدى . ئۇنىڭ ئۈستىگە ۋاقىتمۇ ياتار مەھەل بولۇپ قالغان ، ئالدىرىمىسا بولمايتتى .

كېمە باشقۇرغۇچىنىڭ پەرمانى بويىچە كېمىچىلەر يەلكەنلەرنى چۈشۈرۈپ پالاق ئۇرۇشقا تۇتۇندى . ئەبۇل ئەتەخىيە كېمىچىلەرنىڭ كېچىلىك سەپلىگە چىققان دۆلەتمەن باغدادلىقلاردىن ئەمەسلىكىنى سېزىپ قالدى . ئۇنىڭ ئۈستىگە ، دەريا يۈزىگە يوپۇرۇلغان تۇن زۇلمىتى سەيلە - ساياھەت ئۈچۈن

ئانچە ھۇزۇر بەخشىمۇ ئەمەس ئىدى .

— ھوي ، كېمىدىكى ئەزىمەتلەر !

— نېمە دەيسەن ؟ ئۆزۈڭ كىم ؟ — كېمە باشقۇرغۇچى

ئورنىدىن تۇرۇپ ، ئالتانلىرىنى كاناي قىلىپ تۇرۇپ سۆرىدى .

— خارجى ① ، مەن خارجى ، سېنىڭ گېپىڭنى چۈشىنىدۇ .

مەن ، — دېگىنىچە ئادەتتىكى يەڭگىل - يۇمشاق سۆزلەرنىمۇ

ئەتەي چايناپ سۆزلەپ جاۋاب بەردى ئەبۇل ئەتەخىيە ، —

كېچىچە ئەل - ھەربىيە مەھەللىسىگە يېتىپ بېرىشىم كېرەك ،

قانداق بېرىش يولىنى بىلمەيمەن ، ئەي خوجايىمىن ، خۇدا

تىلىكىڭگە يەتكۈزسۇن ، مەرھەمەتتىڭنى ئايما !

كېمە باشقۇرغۇچى بىر دەقىقە يوقىلىپ يەنە پەيدا بولدى :

— بوپتۇ ، ئالسام ئېلىۋالاي !

كېمە ئاستىلاپ بۇرۇلدى ۋە قىرغاققا كېلىپ توختىدى .

ئېگىز بويلۇق كېمىچى كۆچمە كۆۋرۈكنى دەس كۆتۈرۈپ ، بىر

ئۇچىنى كېمىنىڭ چېتىگە ، يەنە بىر ئۇچىنى شېغىللىق قىرغاققا

قويدى . ئەبۇل ئەتەخىيە بۇ كىچىك كۆۋرۈكتىن يەڭگىل

دەسسەپ ئۆتتى - دە ، كېمە باشقۇرغۇچىغا تەزىم قىلىپ سالام

بەردى ، كېمە باشقۇرغۇچى چۈشۈرۈلگەن يەلكەنلىرىنىڭ

تېگىدىكى ئۈزۈنچاق ئورۇندۇقتىن ئۇنىڭغا جاي كۆرسەتتى .

ئەبۇل ئەتەخىيە ئورۇندۇقنىڭ بىر چېتىگە جايلىشىۋالغاندىن

كېيىن ئەتراپقا زەن سالدى . كېمە قىرغاقتىن خېلىلا ئۇزاپ

كەتتى . تۆت كېمىچى پۈتۈن كۈچى بىلەن پالاق ئۇراتتى . شام

قاراڭغۇسى قويۇقلىشىپ بېرىۋاتاتتى . كېمىنىڭ قۇيرۇقىدا

مەشئەل يېقىلغان بولۇپ ، كېمىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە ئولتۇرغان

ئىككى كىشى مەشئەلنىڭ خىرە نۇرىدا ئاران كۆزگە چېلىقاتتى .

① خارجى — چەت ئەللىك ، باشقا يۇرتلۇق .

ئۇلارنىڭ بىرى ئەر ، بىرى ئايال ئىدى . بەدەۋىلەردەك كىيىنگەن بۇ يولۇچىلار پۇتلىرىنى مىنگەشتۈرۈپ ئولتۇرغىنىچە ئۇيقۇغا كېتىشكەندى . ئىرنىڭ يېنىدا ھىجازىي كەبەبى^① تۇراتتى . ئايالنىڭ يېنىغا سېلىنغان چوڭغىنا تۆشەكتە ئىككى بالا ئۇخلاپ ياتاتتى . ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئەتراپىغا چاقماق شەكىللىك گۈل تىكىلگەن رومال يېپىلغانىدى . بالىلارنىڭ بېشى ئايالنىڭ تىزىغا قويۇلغانىدى . «بۇنىڭدا بىر گەپ بار ئوخشايدۇ ، — دېگىنىچە خىيالغا چۆمدى ئەبۇل ئەتەخىيە ، — بۇلار ئادەتتىكى ئاتا - ئانىلار ۋە ئاددىي بالىلاردەك تۇرمايدۇ . بۇ سىرلارنىڭ تېگىگە يېتەلسەم قالتىس ئىش بولاتتى . ھەتتىگىنەي ، ئەجەبمۇ بىر ئاخشام بولدغۇ ، بۇ !»

كېمىنىڭ تۇمشۇقى تىنچ دەريا يۈزىنى كېسىپ باراتتى . شامالمۇ توختىغان ، ئەتراپ جىمجىت ، «تىرىق» قىلغان تىۋىشمۇ ئاڭلانمايتتى . پەقەت سۇنىڭ بىر خىل رىتىمدا كېمىنىڭ يېنىغا ئۇرۇلۇشى بىلەن پالاقلارنىڭ يەڭگىلىگەن ئۇرۇلۇشى ئىشىتىلىپ تۇراتتى . يىراقتىن باغدادنىڭ مەركىزىي مەھەللىلىرى كۆزگە تاشلاندى . مەزىنىنىڭ خۇپتەن نامىزىغا توۋلىغان ئەزىنىنىڭ ئاۋازى دەجلە ئۈستىدە ياڭراشقا باشلىدى . بۇنداق قۇلاي پۇرسەتنى قولىدىن بېرىپ قويۇش ئەقىللىق ئادەمنىڭ ئىشى ئەمەس ، ئەلۋەتتە .

— ئەي ، خوجاينى ! — دېدى ئەبۇل ئەتەخىيە كېمە باشقۇرغۇچىغا قاراپ ، — خۇدا تىلىكىڭگە يەتكۈزسۇن ، جاينامىزنىڭ بولسا بېرىپ تۇرساڭ ، ساۋاب تاپقان بولار ئىدىڭ . ۋاي بارىكالا ، رەھمەت ساڭا !

ئەبۇل ئەتەخىيە جاينامازنى ئېلىپ كېمىنىڭ ئاياغ تەرىپىدە - گە — بەدەۋىلەرگە يېقىنراق يەرگە سالدى - دە ، نامازغا تۇردى ،

---

① ھىجازىي كەبەبى — ھىجاز ئەرەبلىرى كىيىدىغان ئۈست كىيىم .

ئۇنىڭ تىلى ياد بولۇپ كەتكەن دۇئا ۋە تەكلىپلەرنى
ئېيتىۋاتقىنى بىلەن كۆزى بەدەۋىلەردە ئىدى. ئەر بىلەن ئايال
ئوتتۇرا ياشلاردا بولۇپ، تەنلىرى ئورۇق، ئەمما مەزمۇت
كۆرۈنەتتى. يۈزلىرىنى قورۇق باسقان، ئۈچسىدىكى
كىيىملىرىمۇ سەھراقلارنىڭكىدەك ئاددىي - ساددا ئىدى.
بالىلار بولسا ئۇلارنىڭ ئەكسىچە، ناھايىتىمۇ نازۇك ھەم خۇش
پىچىم بولۇپ، بىرى بەش - بەش يېرىم ياشلاردا، ئىككىنچىسى
بولسا، ئۇكىسى بولسا كېرەك، ئۇنىڭدىن بىر ياش، بىر يېرىم
ياش كىچىكرەك ئىدى. شەھەرلىك بالىلارغا خاس قارامتۇل
كەلگەن يۈزلىرى بىرئاز سوزۇنچاق بولۇپ، كۆزى،
كىرپىكلىرى خۇددى سۈرمە سۈرتۈلگەندەك تۇم قارا ئىدى.
ھېچقانداق يېرى بەدەۋىلەرنىڭ بالىلىرىغا ئوخشىمايتتى، پەقەتلا
ئوخشىمايتتى.

نامازنى نېرى - بېرى ئادا قىلغان ئەبۇل ئەتەخىيە
جاينامازنى يىغىشتۇرۇپ، ئەسلىدىكى ئورنىغا كېلىپ
ئولتۇردى.

— ئەي خوجايىن، يولۇچىلىرىڭمۇ ماڭا ئوخشاش
مۇساپىرلارمۇ نېمە؟

— مېھمان ئەر كىشى بولغىنى بىلەن، ۋات - ۋات
خوتۇنلاردەك ھەممە نېمىگە زەن سالىدىكەن - دە، — دەپ
خۇشياقا - خۇشياقماي جاۋاب بەردى كېمە باشلىقى.

— ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلغان مۇساپىرلار دېگەن بىر - بىرى
بىلەن تۇغقانغا ئوخشاش بولۇپ كېتىدۇ، — دەپ نەسەبتىگۈي
تەلەپپۇزدا جاۋاب قايتۇردى ئەبۇل ئەتەخىيە.

— سېنى كېمىگە چىقارغاندا، كىمەن، نەدىن
كېلىۋاتىسەن، نەگە كېتىۋاتىسەن، دەپ سۇرۇشتۇرمىدىمغۇ! —
دەپ گەپنى چورت كەستى كېمە باشقۇرغۇچى ۋە كېمە رولى
تەرەپكە ئۆرۈلۈۋالدى، — بۇ ئادەملەرنىڭ كىم بولۇشىنىڭ سەن

بىلەن نېمە ئالاقىسى بار؟

كېمە شەھەرنىڭ بىرىنچى كۆۋرۈكىگە يېقىنلاپ قالغانىدى ، دەريانىڭ ئۇ قىرغىقى بىلەن بۇ قىرغىقى ئوتتۇرىسىدا بىر - بىرىگە زەنجىر بىلەن تۇتاشتۇرۇلۇپ تەكشى قىلىپ تىزىلغان تاختايلاردىن ياسالغان ياغاچ كۆۋرۈكلەر تەخ قىلىپ قويۇلغانىدى . ئەگەر كېمىلەرنى ئۆتكۈزۈشكە توغرا كېلىپ قالسا ، تاختايلارنى بىر - بىرىگە تۇتاشتۇرغان زەنجىر بوشىتىلىپ ، باشقا بىر زەنجىر چۈشۈرۈلۈپ ، تاختايلارنى بىر چەتكە سۈرۈپ تۇراتتى ، ئارىلىقتىكى بوشىغان يەردىن كېمە ئۆتكۈزۈلەتتى . دەريانىڭ سول قىرغىقىدا بىر ۋاقىتلار خەلىپە مەنسۇر بىنا قىلغان ھەربىي قەلئەنىڭ قاتار - قاتار چىراغلىرى كۆزگە تاشلىناتتى . ئالدى تەرەپتە شەھەرنىڭ ئىككىنچى كۆۋرۈكى خىرە - شىرە كۆرۈنۈۋاتاتتى . ئادەتتە ، بۇنداق ۋاقىتتا كۆۋرۈك ئاستى يولى توسۇق بولاتتى .

— ئەنە ، مەنزىلىگىمۇ يەتتىڭ ، قېنى ، چۈشۈپ قال ، — دېدى كېمە باشقۇرغۇچى كېمىنى ئاستىلىتىپ .

بۇيرۇق تەلەپپۈزىدا ئېيتىلغان بۇ سۆز ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ ئىززەت - نەپسىگە تەگدى . ئۇ ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىر كۆرسىتىپ قويغۇسى كېلىپ ، كېمە باشقۇرغۇچىنىڭ دەككىسىنى بېرىپ قويۇش ئۈچۈن ئېغىز ئۈمچەيتتىيۇ ، يەنە تىلىنى تىيىۋالدى . چۈنكى ، ئۇ بۇنداق بىمەھەل قىلىنغان سەپەرنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلاتتى .

دەريانىڭ ئوڭ تەرىپىدە ھارۇن رەشىدىنىڭ ياخشى كۆرىدىغان قارارگاھى — ئەبەدىيەت قەسىرى ھەيۋەت بىلەن قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى ، قەسىرنىڭ كۈنگۈرلىك دېرىزىلىرى تۈر - لۈك - تۈمەن رەڭلەردىكى پانۇسلار بىلەن يورۇتۇلغان ، چىراغلار شۇ قەدەر بىھېساب ئىدىكى ، ئۇلاردىن تارالغان سىرلىق شولىلار قەسىر ئەتراپىنى ئوراپ تۇرغان ھەشەمەتلىك باغنى كۈندۈزدەك

يورۇتۇۋەتكەندى ، دەجىلە دەرياسىدىن تۈرلۈك - تۈمەن ئۆتكۈر خۇش پۇراقلار ئۇرۇلۇپ تۇراتتى . بۇ ھىدلار ئارىسىدا ئىسرىق ، مۇشك ، شۇنداقلا ئەنەبەر ، لەۋەندىس گۈللىرىنىڭ ئادەمنى مەستخۇش قىلغۇچى ھىدلىرى ئالاھىدە سېزىلىپ تۇراتتى . كېمىدىكى سىرلىق يولۇچىلار توغرىسىدىكى شۈبھە - گۇمانلىرىنى ۋاقتىنچە ئەستىن چىقارغان ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ پىكىر - خىيالىنى قۇل سودىگىرى بىلەن بولىدىغان ئالدى - ساتتىلار چۇلغىۋالغانىدى .

تېخى يولنىڭ يەنە ئۈچتىن بىر قىسمىنى بېسىشى لازىملىقىنى ئويلىغان ئەبۇل ئەتەخىيە ساراسىمىگە چۈشۈپ :
— خوجام ، مېنى خەلىپە قەسىرىگە تاشلاپ ئۆتۈشكە مۇمكىن بولماسمۇ ؟ — دېدى بوشاشقان ئاۋازدا .

— بولمايدۇ ، — دېدى مەنىستىمگەن ئاھاڭدا كېمە باش- قۇرغۇچى ، — سەن كۆۋرۈكتىن ئۆتكەندىن كېيىن غەربىي قىرغاققا چۈشۈپ قالسىەن .

— تەشەككۈر ساڭا ، ئەي خوجا ! ئالەمچە تەشەككۈر ، ئا- لەمچە ! — دېدى ئەبۇل ئەتەخىيە مۇغەبەرلىك ۋە مەككارلىقنى داۋاملاشتۇرۇپ .

كېمە قىرغاققا ئۇرۇلۇپ توختىدى . ئەبۇل ئەتەخىيە بىر تەرەپكە قىيىسىيىپ قالغان سەللىسىنى ئوڭشاپ قايتا ئورنىدى ، بېلىنى يەنىمۇ مەھكەمرەك قىلىپ باغلىدى . ئەباسغا ئورنىلىپ كېمە باشقۇرغۇچىغا يەنە بىر مەرتە تەشەككۈر ئېيتىپ قىرغاققا قەدەم قويدى .

2 . جاھان پايتەختى

دەسلەپكى خەلىپىلەر زامانىسىدا ئىسلام ئالىمىنىڭ

پايتەختى يەسرىب ① شەھىرى ئىدى . مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ قەبرىسىمۇ شۇ يەردە . خەلىپىلىك ئۈمەۋىيلەر خانىدانىغا ئۆتكەندىن كېيىن ، ھۆكۈمدارلارنىڭ خاھىشى بىلەن پايتەخت دەمەشق شەھىرىگە كۆچۈرۈلدى . ئارىدىن ئۇزۇن يىللار ئۆتتى . خەلىپىلىك ھۆكۈمرانلىقى پارسىلار تەرىپىدىن پائال قوللاپ - قۇۋۋەتلەنگەن ئابباسىيلار خانىدانىغا ئۆتكەندىن كېيىن ، ھەر ئېھتىمالغا قارشى ، پايتەخت پارسىلارنىڭ چېگراسىغا يېقىنراق شەھەرلەردىن — ئاۋۋال كۇفەگە ، كېيىنرەك فرات دەرياسى بويىغا جايلاشقان ئەل - ئەنبەرگە كۆچۈرۈلدى . رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە ، ئابباسىيلار خانىدانىدىن چىققان دەسلەپكى خەلىپە ، ئەل ئارىسىدا سەفھاھ لەقىمى بىلەن مەشھۇر بولغان ئەبۇل ئەبباس شۇ يەردە ۋاپات قىلغانىدى . ئەبۇل ئەبباس ۋاپاتىدىن كېيىن خەلىپىلىك تەختىنى ئۇنىڭ ئوكسى مەنسۇر ئىگىلىدى . مەنسۇر تەختكە چىقىشى بىلەنلا ، ئۆزىگە دۈشمەن بولغان شىئەلەرنى شەپقەتسىزلەرچە جازالاشقا تۈتۈندى . سالنامىچىلارنىڭ خەۋەر بېرىشىچە ، زۇلۇمغا ئۇچرىغانلار ئارىسىدا زور شۆھرەت قازانغان ، قوزغىلاڭچىلار رەھنەماسى ئەبۇ مۇسلىم خۇراسانىي تۇغى ئاستىدا ، نارازى خالاپىقتىن تەشكىل تاپقان قۇدرەتلىك لەشكەر توپلانغانىدى . ئۆز ھاياتى خەۋپ ئاستىدا قالغىنىنى سەزگەن ئەمىرۇلمۇسلىمىن ② بۇرۇنراق ئېتىنى قامچىلاپ قالدى . «لەنتى ئۆز بېشىمچى» ئەبۇ مۇسلىمنى ھىيلە بىلەن تۇزاققا ئېلىندۇرۇپ ، ئۇنى دەرھال قەتل قىلدۇرغان خەلىپە ، يەنە قوزغىلاڭچىلار ئۆز باشچىسىنىڭ خۇنىنى تەلەپ قىلىپ مەندىن ئۆچ ئېلىشنىڭ قەستىگە چۈشمىسۇن ، دېگەن ئەندىشە بىلەن ئىسيانچىلارنى ئامان قويماي

① يەسرىب - ھازىرقى مەدىنە شەھىرى . - ت .

② ئەمىرۇلمۇسلىمىن - مۇسۇلمانلار ھۆكۈمدارى .

شەپقەتسىز قىرغىن قىلدى . شۇنداق بولۇشىغا قارىماي ، مۇبادا مەئان ئىبن زەئىدە دەل ۋاقتىدا يېتىپ كېلىپ جېنىغا ئار تۇرمىغان بولسا ، ئەبۇ مۇسلىم خۇراسانىنىڭ سادىق ئىزداشلىرى ئەمرۇلمۇسلىمنى تەختتىن تاۋۇتقا يېقىتىشقا تاسلا قالغانىدى . قاتتىق قورقۇپ كەتكەن خەلىپە ، قورققانغا قوش كۆرۈنەر دېگەندەك ، ھەممە تەرەپتە ئۆزىگە ساتقىنلىق قىلىنىۋاتقاندەك ھېس قىلىپ ، جېنى تۇمشۇقىغا كېلىپ قالغىنىغا قارىماي ، ھاپىلا - شاپىلا ئېھتىيات چارىلىرىنى كۆرۈپ قويۇشقا ئالدىردى .

ئەنە شۇ ۋاقىتلاردا دەجلە دەرياسىنىڭ ئەڭ مەنزىرىلىك يېرى تاللىنىپ شەھەر قەلئەسى قۇرۇشقا تۇتۇش قىلىندى . شەھەر قەلئەسىنىڭ لايىھىسى ئايانما شەكىلدە تۈزۈلگەنىدى . شەھەر قەلئەسىنىڭ تۇنجى ئۇل تېشىنى قويغان بۇ خەلىپىنىڭ شەرىپىگە پايتەختنىڭ نامى ئەل - مەنسۇرىيە دەپ ئاتالدى . بۇ يېڭى شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا ھەشەمەتلىك ئالتۇن قەسىر بىنا قىلىندى . ئالتۇن قەسىرگە خەلىپە ئائىلە - تاۋابىئاتلىرى بىلەن ماكانلاشتى . تەدرىجىي ھالدا بۇ ئالتۇن قەسىر ئەتراپىغا بىر - بىرىگە ماسلاشتۇرۇلۇپ ئوردا كېڭىشى بىناسى ، مەھكىمىلەر ، دىۋانخانلار ، شۇنىڭدەك ۋەزىرلەر ، ئەمىرلەر ۋە ساراي ئەئىيانلىرى^① ئۈچۈن سېلىنغان كىچىكرەك بىنا ۋە قەسىرلەر ، ئاۋات بازارلار بەرپا قىلىندى . پايتەخت ئەل - مەنسۇرىيىنىڭ ئەتراپى ئۈچ قاتار تۇپراق دۆۋىلىرى بىلەن ئورالدى . بۇ تۇپراق دۆۋىلىرى ئۈستىگە قېلىن قەلئە سېپىللىرى قوپۇرۇلدى . قەلئە سېپىللىرىنىڭ ھەر تەرىپىگە كۆزىتىش مۇنارىلىرى چىقىرىلدى . سېپىلنىڭ سىرتى ئىستىھكاملار بىلەن مۇستەھكەملەندى . تۇپراق دۆۋىلىرى ئوتتۇرىسىدا تېگى چىڭداغان ۋە بىمالال

① ئەئىيان - ئەمەلدار ، يۇقىرى مەنەپدار .

يۈرگىلى بولىدىغان كەڭ يول قېزىلدى . ئاخىرقى ، يەنى ئۈچىنچى قاتاردىكى تۇپراق دۆۋىلىرىنىڭ ئەتراپى خەندەك بىلەن ئورىلىپ ئۇنىڭغا سۇ تولدۇرۇلدى . قەلئەنىڭ تۆت دەرۋازىسى بولۇپ ، ئۇلار بىر - بىرىگە قارىمۇقارشى شەكىلدە ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى . دەرۋازىلار قايسى يولنىڭ بېشىدا بولسا شۇ يولنىڭ نامى بىلەن : بەسرە دەرۋازىسى ، كۇفە دەرۋازىسى ، شام ۋە خۇراسان دەرۋازىسى دەپ ئاتالدى . دەرۋازىلارنىڭ ئالدىدىن قەلئە — شەھەر مەركىزى تەرەپكە قارىتىپ لايىھىلەنگەن كەڭ ۋە تۈپتۈز كوچىلارنىڭ ھەممىسى خەلىپە قەبرىگە تۇتاشتاتتى . مەنسۇر ئۆز ئورنى قەتئىي تەيىن تاپمىغۇچە ئالتۇن قەسىردىن چىقماي كۈن كەچۈردى . ئۆز ئورنىنىڭ مۇستەھكەملەنگەنلىكىگە ئىشەنچى كامىل بولغاندىن كېيىن ، خەلىپە خۇراسانغا بارىدىغان كارۋان يولىغا يېقىنلا يەردە ، دەجەل دەرياسى ساھىلىغا قۇرۇلغان ۋە ئەبەدىيەت قەسىرى دەپ نام بېرىلگەن قارارگاھىغىمۇ ئانچە - مۇنچە كېلىپ تۇرىدىغان بولۇپ قالدى . بۇ ئىككى قەسىر تاكى ھارۇن رەشىد ھۆكۈمرانلىقىغا قەدەر نۆۋەت بىلەن ئابباسىي خەلىپىلىرىنىڭ قارارگاھى بولدى . پەقەت ھارۇن رەشىد زامانىغا كەلگەندىلا ، ئەبەدىيەت قەسىرى خەلىپىلەرنىڭ مۇنتىزىم قارارگاھىغا ئايلاندى . خەلىپە ھارۇن رەشىد پۈتۈن ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە شۇ قەسىردە ئىستىقامەت قىلىپ ئۆمۈر ئۆتكۈزدى . خەلىپە مەنسۇر زامانىسىدا شەھەر ئاھالىسى ناھايىتىمۇ تېز كۆپىيىپ ، شەھەر قەلئەسى ئىچىدە جاي يېتىشمەي قالغانىدى . يېڭى قۇرۇلۇشلار سېلىنىشى ئۈچۈن شەھەر سېپىلىنىڭ شەرقىي تەرىپىگە تۇتاشقان ئەر - رۇسەفادا مەسچىت ۋە ساراي بۇنىياد ئېتىلدى . ئەنە شۇندىلا ، خەلىپە ، ئۇزاق مۇددەتتىن بېرى خۇراساندا يېرىم سۈرگۈندە يۈرگەن ئوغلى مەھدىيىنىڭ ئۆز لەشكەرلىرى بىلەن باغدادقا قايتىشىغا ئىجازەت بەردى . ئەر - رۇسەفانىڭ يېڭى قۇرۇلۇش رايونى

قىلىپ تاللىنىشى سەۋەبىسىز ئەمەس ئىدى . چۈنكى ، خۇراساندىن كېلىدىغان چوڭ كارۋان يولى ئەر - رۇسەفاغا تۇتاشتى . خۇراساندىن قايتىپ كەلگەن مەھدىي لەشكەرلىرىنىڭ شەھەر قەلئەسىنى كېسىپ ئۆتۈشىگە ھاجەت قالمىغانىدى . خەيرىيەت بۇ ئىشلاردا خەلىپىگە ئاللا تائالانىڭ ئۆزى مەدەت بەردى . شۇنداق قىلىپ ، ئەر - رۇسەفا يەرلىرى خۇراساندىن قايتقان مەھدىي لەشكەرلىرىگە ئۆي - جاي سېلىش ئۈچۈن تەقسىملەپ بېرىلدى . بۇنىڭ نەتىجىسىدە يەنە بىر يېڭى دائىرە - مەھدىي قارارگاھى بارلىققا كەلدى . بۇ دائىرە بارا - بارا جەنۇب ۋە شىمالغا قاراپ كېڭىيىپ ، يېڭىدىن چوڭ - چوڭ مەھەللىلەر - ئىل - ئىل - مۇھەررەم ۋە ئىل - شەمسىيە مەھەللىلىرى پەيدا بولدى .

3 . ئەبۇل ئەتەخىيە

ئەبۇل ئەتەخىيە خەلىپىلىكنىڭ شىمالىدىكى كىچىكرەك بىر يېزىدا تۇغۇلدى . ئۇنىڭ ياشلىقى ناھايىتىمۇ نامراتلىقتا ئۆتتى . ئۇ كۇلالچىلىق قىلىپ ياسىغان ساپال قاچىلارنى سېۋەتكە سېلىپ كۈفە بازىرىغا ئاپىرىپ ساتتى . كىچىكىدىنلا ئۇنىڭ قەلبى شېئىرىيەتكە مايىل ئىدى . ھەتتا لاي پىشۇرۇپ ئولتۇرۇپمۇ شېئىرىي مىسرالارنى توقۇيتتى .

شۇنداق كۈنلەردىن بىرىدە ، ئۇ كۇلالچىلىق دۈكىنىنى سېتىپ ، دۇكاندا قالغان كوزىلارنىمۇ نېرى - بېرىلا پۇل قىلىپ ، بەخت ئىزدەپ «باغداد قايدىسەن ؟» دەپ يولغا راۋان بولدى . ئۇ يىللاردا شائىرلار ناھايىتىمۇ ئەتۋارلىناتتى . پات - پات خەلىپە سارىيى ئالدىدا مۇشائىرە بولاتتى . شائىرلار خالىغان ماۋزۇدا نەزم پۈتۈپ ، بىرلىرى جانان لاتاپىتى ۋە نازۇكەرەشمىلىرىنى تەسۋىرلىسە ، يەنە بىرلىرى ھۆكۈمدارنىڭ

شانۇشەۋكىتى ، ئادالتى ۋە ساخاۋىتى ھەققىدە تايىنى يوق قەسىدىلەرنى توقۇپ ، ئۆزلىرىنىڭ ئۇنىڭغا بولغان پۇقرالىق ساداقىتى ۋە ئىتائىتىدىن لاپ ئۇراتتى . بىر قېتىملىق مۇشائىرە ئاخىرلىشاي دەپ قالغاندا ، شۇ كەمگىچە ھېچكىمگە ۋە ھېچ يەرگە مەلۇم بولمىغان بۇ سەھراللىق يىگىت مەھدىنىڭ مۇبارەك نەزىرىگە ئېلىنىپ قالدى . بۇنىڭ بىلەن دەسلەپتە قورۇنۇپ - تارتىنىپراق شېئىر ئوقۇغان شائىرنىڭ ئاۋازى بارغانسېرى كۈچەيدى . دانە - دانە قىلىپ ئوقۇلغان شېئىرلارنىڭ گۈزەل مىسرالىرى بارا - بارا كۈچلۈك ئاھاڭدارلىق ھاسىل قىلغىلى تۇردى . مەنمەن دېگەن زەبەردەست ئۇستاتلارنىمۇ يېرىم يولدا قالدۇرۇپ قويۇۋاتقان ياش شائىرنىڭ مىسلىسىز ئىستېداتى ئالدىدا ئەقلى لال قالغان مەھدى ئۇنىڭغا چەكسىز شاھانە ئېلىتىپاتلارنى كۆرسەتتى . بېشىدىن دۇرلار چاچتى . كۈلاچلىقتىن چىققان شائىر ، ئوڭ - سولدىن يېغىشقا باشلىغان سان - ساناقسىز ھەدىيە ۋە سوۋغا - سالاملارغا كۆمۈلۈپ كەتتى . ئەمدىلىكتە خەلىپىنىڭ بۇ خاس شائىرىنى بەزمىلەرگە ، دەپدەبىلىك سەپەرلەر ، تەنتەنىلىك يىغىلىشلارغا ، ئوۋ مۇراسىملىرىغا تەكلىپ قىلىدىغان بولۇشتى . مەھدىدىن كېيىن خەلىپىلىك تەختىنى ئىگىلىگەن ھادىي زامانىسىدا ئەبۇل ئەتەخىيە شائىرانە شان - شۆھرەتنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىگە كۆتۈرۈلدى . ئۇ خەلىپە ھادىيغا شۇ قەدەر ئىخلاص قويدىكى ، تۇيۇقسىز ۋاپات بولغان خەلىپىنىڭ قەبرىسى ئالدىدا «ئىلا - بىلا بۇنىڭدىن كېيىن قولۇمغا ھەرگىز قەلەم ئالمايمەن» دەپ قەسەم ئىچتى .

ھارۇن رەشىد خەلىپە بولغاندا ، تەختكە چىقىش شەرىپىگە ئۇيۇشتۇرۇلغان تەنتەنىلىك مۇراسىمغا داڭدار شائىرنى ھۇزۇرىغا چاقىرىپ ، بۇ دەپدەبىلەرنى مەدھىيەلەپ قەسىدە توقۇشقا ئەمر قىلدى . ئەبۇل ئەتەخىيە شېئىر پۈتۈشتىن باش تارتتى .

دەرغەزەپ بولغان ئەسرۇلمۇسلىمىن باشباشتاق شائىرنى زىندانغا تاشلاشقا پەرمان قىلدى . زىندانغا مەھكۇم بولغان شائىر ئۆزىنىڭ ئېچىنىشلىق ئەھۋالىنى تەسۋىرلەپ ناھايىتى مۇتەسەرلىك قىلىپ شىكايەتنامە يازدى . ساراي ھاپىزى ئىبراھىم ماسۇلىي قولىغا چۈشۈپ قالغان بۇ شىكايەتنامىگە كۆي ئىشلەپ ، خەلىپە ئىشتىراك قىلغان بىر بەزمىدە پەيتىنى كەلتۈرۈپ تۇرۇپ ، ئۇنى مۇڭلۇق ئاۋاز بىلەن ناخشا قىلىپ ئېيتىشقا جۈرئەت قىلدى . كۆي ۋە يالقۇنلۇق مىسرالار ھارۇن رەشىدكە شۇنداق تەسىر قىلدىكى ، پۈتۈن بەدىنى سۇ بولۇپ ئېرىپ كەتتى . شۇ زاماتلا باشباشتاق ۋە ئاسىي شائىرنىڭ گۇناھىدىن ئۆتتى . ئۇنىڭدىن تاشقىرى ئۇنى يەنە ئەللىك مىڭ دىرھەم بىلەن مۇكاپاتلىدى . شۇنىڭدىن بېرى ئەسرۇلمۇسلىمىن ئەبۇل ئەتەخىيەنى ئۆز يېنىدىن بىر قەدەممۇ نېرى قىلمايدىغان بولدى . پەقەت مەككە زىيارىتى مەزگىلىدىلا شائىرنى ئۆز ئىختىيارىغا قويۇپ بېرەتتى . خەلىپە شائىرغا ناھايىتى كۆپ مىقداردا يىللىق مائاش بەلگىلىدى . بۇنىڭ بىلەن جىرىك - جىرىك ئالتۇن تەڭگىلەر شائىرنىڭ چۆتىكىگە ئېقىپ كىرىۋېرىدىغان بولدى . ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ مال - دۇنياسى كۈنلەپ ئەمەس ، سائەتلەپ كۆپەيگىلى تۇردى . ئۆزىنىڭ يۇقىرى مەرتىۋىسىدىن ناھايىتىمۇ ئۈستاتلىق بىلەن پايدىلىنىۋاتقان بۇ سابىق كۈلالچى ھەممە تەرەپتىن يامغۇردەك يېغىۋاتقان سوۋغا - سالام ۋە ھەدىيەلەرنى ھېچكىمگە تىنماي چۆتەككە ئۇرۇۋەردى .

بۇ كىشى شائىرانە قەلب ئىگىسى بولغان بىلەن ، ئۇچىغا چىققان ئاچ كۆز ۋە خەسس ، ناھايىتىمۇ بىزەڭ ۋە تەمەخور ، ئىنساننىڭ ئەقلى يەتمىگۈدەك دەرىجىدە قۇۋ ۋە پىتىنخور ، ھەسەتخور ئىدى . مۇبادا بىرەر مەخپىي ئىشنىڭ ھىدىنى پۇراپ قالسا ، ئۇنى ئاخىرىغا قەدەر كولاشتۇرۇپ ، تېگىگە يەتمىگۈچە كۆڭلى ئارام تاپمايتتى . بىر دىرھەم پۇلنى كۆرىدىغان بولسا ،

ھەرقانداق يىرگىنچلىك پىتىنە - پاساتنى توقۇشقا تەييار ئىدى .
بىر دىنار ئۈچۈن بولسا ، ھەتتا شەيتان لەئىن بىلەن ئەھدۇ
ھېمان تۈزۈپ ، ئىمان - ئېتىقادنى سېتىشتىنمۇ يانمايتتى .
ھىجرىيىنىڭ 187 - يىلى خەلىپە ھارۇن رەشىد ئۆز ئوغلى
مۇھەممەد ئەمىننى بىرىنچى ۋەلىئەھد دەپ ئېلان قىلغاندىن
كېيىن ، پۇرسەتنى ھەرگىز قولىدىن بەرمەيدىغان ساراي شائىرى
دەرھال ئىشقا كىرىشتى ، خەلىپە ، ۋەلىئەھد ۋە ئۇنىڭ ئانىسى
خاننىش زۇبەيدەنى كۆكلەرگە كۆتۈرۈپ مەدھىيەلەيدىغان ئاجايىپ
قەسىدىلەرنى پۈتتى . نەتىجىدە ھەم خەلىپىدىن ، ھەم خەلىپىنىڭ
سۆيۈملۈك ئايالى مەلىكە زۇبەيدەدىن ۋە ۋەلىئەھد شاھزادىدىن
ئايرىم - ئايرىم ھەدىيەلەر ئۈندۈردى . مۇھەممەد ئەمىن شۇ
چاغدا ئون سەككىز ياشتا ئىدى . كىچىك تۇرۇپلا ئەيش -
ئىشرەتكە بېرىلىپ كەتكەن ياش شاھزادە ئۈچۈن پۇل ۋە مالنىڭ
تېرىقچىلىكىمۇ قەدرى يوق بولۇپ ، ئۆز ئەتراپىنى ناخشىچى -
ھاپىزلار ، شائىرلار ، چۆرىلەر ، گۈزەل مەھرەملەر ، غۇنچىچى^①
مەشۇقەلەر ۋە كېنىزەكلەر بىلەن تولدۇرۇۋەتكەنىدى .

بۇ ئىشرەتۋاز شاھزادە بەزمە - ئىشرەتلىرىنىڭ دائىملىق
قاتناشقۇچىلىرى ھىيلىگەر سىياسەتۋازلار ۋە خۇشامەتچىلەردىن
ئىبارەت ئىدى . ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئەتىۋارلىقى ھاياسزلىقتا
داڭقى چىققان ، ھازىر جاۋاب شائىر ھەسەن ئىبن ئىبراھىم
ئەبۇنۇۋاس ئىدى . شاھزادە مۇھەممەد ئەمىننىڭ بۇ ئۆلپەتلىرى
ئارىسىدا تۆگە مىنىپ يىراقتى كۆزلەيدىغان ھوشيار كىشىلەرمۇ
يوق ئەمەس ئىدى . ئۇلار بىرىنچى ۋەلىئەھد ۋە ئۇنىڭ ئانىسى
زۇبەيدە خاننىشقا يېقىنلىشىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئۆز سىياسىي
كۈرەشلىرىنىڭ ۋاسىتىسى قىلىپ ، ئۆز مەقسەتلىرىنى ئىشقا

---

① غۇنچىچى - ھەرەمگە نىكاھسىز ئېلىپ كىرىلگەن گۈزەل قىزلار .

ئاشۇرۇشقا ئىنتىلەتتى ، چۈنكى ، خەلىپىنىڭ سۆيۈملۈك ئايالى ،
ۋەلىئەھد مۇھەممەدنىڭ ئانىسى خانىش زۇبەيدەنىڭ ھارۇن
رەشىد نەزەرىدىكى ئورنى ناھايىتىمۇ يۈكسەك ئىدى .

ئەبۇل ئەتەخىيە مۇھەممەد ئەمىن بىلەن ئاپاق - چاپاق
بولۇپ يۈرگەچكە ، سارايدا شاھزادىنىڭ ئۆز ئادىمى
ھېسابلىناتتى . ئابباسىيلار دەۋرىدە ھەر خىل تائىپىدىكىلەرنىڭ
قېنى بىر - بىرىگە ئارىلىشىپ كېتىشى خەتەرلىك تۇس ئالدى .
ئىتائەتچان ۋە مۇلايىم ئاق تەنلىك گۈزەللەرنىڭ ئىسسىق
قويۇنلىرىدا كۆڭۈللىرى قانغۇچە ئىشرەت قىلغان خەلىپىلەر
يوشۇرۇن سەۋەبلەر بىلەن كېنىزەكلەرنى قۇللۇقتىن ئازاد
قىلىشاتتى . تۈنۈگۈنكى غۇنچىچى ۋە كېنىزەكلەردىن تۇغۇلغان
قۇل بەچچىلەر^① ئەمدىلىكتە ئەل قاتارى رەسمانە پۇقرادەك كۈن
كەچۈرۈشەتتى .

زۇبەيدە خانىش بۇ تائىپىدىكى ئادەملەردىن ئۆلگۈدەك ھەزەر
ئەيلەيتتى . زۇبەيدە خانىشنىڭ ئۆزى پەيغەمبەر زاتىدىن بولغان
ھاشىمىيلار جەمەتىدىن ، ھارۇن رەشىدنىڭ دادا تەرەپ
تاغىسىنىڭ قىزى ئىدى . شۇ ۋەجىدىن ئۇنىڭ يەككە - يېگانە
ئەتىۋارلىق ئوغللا خەلىپىلىك تەختىنىڭ بىردىنبىر قانۇنىي
ۋارىسى بولۇشقا ھەقىقەت ئىدى .

خەلىپە ھۇزۇرىغا تەۋسىيە ۋە ياكى بىرەر ئىلتىماس بىلەن
كەلگۈچىلەرنىڭ كۆپچىلىكى ئالدى بىلەن زۇبەيدە خانىش ياكى
ۋەلىئەھد شاھزادىگە سالام بېرىپ ، ئۇلارنى كۆككە كۆتۈرۈپ
ماختىشاتتى . مۇھەممەد ئەمىننىڭ سابىق غۇنچىچىدىن تۇغۇلغان
ئىنىسى مەئمۇننى يامانلاپ يەرگە ئۇرۇشاتتى .

مەئمۇن بولسا ئۆگەي ئاكىسى مۇھەممەد ئەمىنگە قارىغاندا
كۆپ ئەقىللىق ، ئىستېداتلىق ، ئوقۇمۇشلۇق ۋە پاراسەتلىك

① قۇل بەچچىلەر - قۇل بالىلار .

شاھزادە ئىدى . لېكىن ، ھەسەتخور ، خۇشامەتچىلەرنىڭ نەزەرىدە بۇنداق پەزىلەتلەرنىڭ نېمە ئەھمىيىتى بولسۇن ؟ ! مەئمۇن شەنىگە ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈيدىغانلار ئارىسىدا ۋەلىئەھدىنىڭ دائىملىق ئۆلىمى ، چېچەن ۋە خۇشامەتگۈي فەزل ئىبن رابىئەگە تەڭ كېلىدىغىنى تېپىلمايتتى . فەزلىنىڭ ئاتىسى خەلىپە مەنسۇر ۋە خەلىپە مەھدى سەلتەنەتدە ئىزچىل ھالدا ۋەزىرلىك ئورنىنى ئىگىلەپ تۇرغانىدى . شۇڭا ئۇنىڭ ئۆز ئوغلىنىڭمۇ ئوردىدا ئالىي مەنسەپ تۇتۇشىغا ئىشەنچى كامىل ئىدى . لېكىن ، ھارۇن رەشىد باشقىچىرەك يول تۇتتى . ئۇ ئۆزىنىڭ دەسلەپكى سەپداشلىرىدىن بولغان يەھيا ئىبن خالىد بەرمەكىينى ئۆزىنىڭ يېقىنلىرىدىن بىرى دەپ ئېلان قىلدى . ئۇنىڭ ئوغلى جەفەر بەرمەكىينى بولسا سەلتەنەتنىڭ ۋەزىرى قىلىپ تەيىنلىدى . ئۇمىدى يوققا چىققان فەزل دەرھال ئىشقا كىرىشتى . قانداق قىلىپ بولمىسۇن ئۆز رەقىبىنى پۈتتىن كۆتۈرۈپ ھاڭغا ئىتتىرىشنىڭ تەرەددۈتىنى كۆرۈشكە باشلىدى . بۇ مەقسەتكە يېتىشتىكى ئەڭ ئىشەنچلىك يول — مۇھەممەد ئەمىن گۈرۇھىغا قوشۇلۇش ، زۇبەيدە خانىشقا تايىنىش ئىدى . ھەرھالدا يول توغرا تاللانغانىدى . ئەسلى ھاشىمىيلار ئەۋلادىدىن بولغان زۇبەيدە خانىش پارسىلارنى ناھايىتىمۇ ئۆچ كۆرەتتى . بولۇپمۇ بەرمەكىيلەر جەمەتىنى كۆرۈشكە زادىلا تاقىتى يوق ئىدى . ئەلۋەتتە ، ئىشنىڭ تېگىدە ئىش بار — دە ! ۋەزىر جەفەر بەرمەكىينىڭ قوللاپ — قۇۋۋەتلىشى بىلەن ھارۇن رەشىد خانىشقا ئۆگەي ئوغلى مەئمۇننى خەلىپىلىك تەختىنىڭ ئىككىنچىسى ۋارىسى — ۋەلىئەھد ، دەپ ئېلان قىلدى . زۇبەيدە خانىشنىڭ جۇدۇنى تۇتتى . ئۇ ئۆز گۆشىنى ئۆزى يېگەندەك بولۇپ ، ئۆزىنى قوپارغا جاي تاپالماي قالدى . مۇشۇمۇ ئىش بولىدۇمۇ ئەمدى ؟ ! بىمەنلىك دېگەنمۇ ئۆز يولى بىلەن — دە ! ئاخىر ، بۇ بەتەبەشەرە مۇغەمبەر ئوغلاننىڭ ئانىسى تىخى يېقىنغىچە ئەتىۋارلىق

خاننىنىڭ چۆرىسى ئىدىغۇ !

تەقدىر تەقەززاسىغا ئىنتىزار بولغان فەزىل شاھزادە مۇھەممەد ئەمىننىڭ يېنىدىن بىر قەدەممۇ ئاجرىمايتتى . ئاق تەنلىك كېنىزەكلەر سېتىۋېلىش توغرىسىدا ۋەلىئەھدىنىڭ خىيالىغا توساتتىن كېلىپ قالغان ھەۋەس دەل ئۇنىڭ كۈتكەن يېرىدىن چىققاندى . شۇڭا ئۇ شاھزادىگە يەل بېرىپ ئوتنى ئۇلغايتقاندى .

بۇرۇنلاردا ئۆرپ - ئادەت بويىچە ئاسىيالىقلار ، پەقەت بولمىغاندا قارا قىتئەدىن كەلتۈرۈلگەن قۇللار ئارىسىدىن كېنىزەك سېتىۋېلىناتتى . بەلكىم ئاق تەنلىك كېنىزەكلەرمۇ خۇلق ۋە ناز - كەرەشمىدە ، مەشۇقەلىك جەزبىسىدە ئۇلاردىن قېلىشماي ! شاھزادە ئويلاپ تاپقان بۇ يېڭىچە ئەيش - ئىشرەت ساراي ئەيىپلىرىنىڭ ئاغزىغا سۇ يىغىلدۇرۇپ ، دىللىرىنى غىدىقلاپ ، قەلبلىرىگە ئوت ياققانداك تەسىر قىلدى . ئاجايىپ ئېسىل ئىش بولدى - دە ! ئاخىر ، ئاق تەنلىك پەرىلەر بىلەن ئىشرەت قۇرۇش كىمگە خۇش ياقمايدۇ دەيسىز ! ...

4 . خەتىبە

قىرغاققا چىققاندىن كېيىن ئەبۇل ئەتەخىيە شىمال تەرەپكە قاراپ تېز - تېز يۈرۈپ كەتتى . خۇراسانغا بارىدىغان كارۋان يولىنى كېسىپ ئۆتۈپ ، تار كوچىغا — قۇللار مەھەللىسى تەرەپكە بۇرۇلدى . دۇكانلارنىڭ كۆپى تاقىلىپ بولغان بولسىمۇ ، شەھەر يەنىلا ئاۋات ئىدى . كەچنىڭ ساپ ھاۋاسى ۋە ئارامبەخش شامىلىدىن ھۇزۇرلانغان كىشىلەر مەسچىتلەرنىڭ ئالدىلىرىدا توپ - توپ بولۇپ تۇرۇشقىنىچە ئۆتكەن - كەچكەنلەر بىلەن مۇڭدشاتتى ، ئۆيلىرىگە تارقاشقا ئانچە ئالدىراپ كەتمەيتتى .

فەنخەسنىڭ قورۇسى چوڭلۇقى ۋە ھەشەمەتلىكى جەھەتتە

ۋەزىرلەرنىڭ سارايلىرىدىن قېلىشمايتتى . بۇنىڭغۇ ئەجەبلەنگۈدەك يېرىمۇ يوق . بۇ قۇل سودىگىرىنىڭ بايلىقى تىللاردا داستان تۇرسا . خەلىپە ، ۋەزىر ۋە ئوردا ئەمەلدارلىرىدىن نىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ دائىملىق خېرىدارى ئىدى . گۈزەل كېنىزەكلەر ياكى خۇش چىراي ئوغلانلار كەلتۈرۈلۈشى بىلەنلا بىردەمنىڭ ئىچىدە پۈتۈن باغدادقا دىلنى غىدىقلىغۇچى خەۋەرلەر تارقىلاتتى . ئۇنداق بولمىغان تەقدىردىمۇ ، قۇلپۇرۇش ئۆزى ئۇزۇن قۇلاق خېرىدارلىرىنى ئىشقا سالاتتى . ئارىدىن كۆپ ئۆتمەيلا دەلەل - ۋاسىتىچى شائىرلار ، خەلىپە سارىيىنىڭ ئەتىۋارلىق چاپارمەنلىرى ، ھاپىزىلار يېڭى كەلتۈرۈلگەن «ماللار» نى كۆزدىن كەچۈرۈپ ، پۈتۈشۈش ئۈچۈن دار ئەر - رەقىق تەرەپكە قاراپ چېپىشاتتى . قۇلپۇرۇشنىڭ مەخپىي خەۋەرچىلىرىدىن بىرى بولغان ئەبۇل ئەتەخىيە ئۆز ئىشىنى پۇختا بېجىرىپ ، ئوبدانلا چوتتا ئايرىپ يانچۇقىنى توشقۇزۇپ قايتاتتى . ئەبۇل ئەتەخىيە فەنخەس بىلەن بۇنىڭدىنمۇ پۇللۇقراق ئىشلارنىمۇ يەڭ ئىچىدىلا پۈتتۈرۈپ كېتىۋېرتتى .

بۈگۈن بۇ شائىر نېمىشقىدۇر پۇتى كۆيگەن توخۇدەك تېپىرلاپ قالغانىدى .

دۆلىتى شۇنچە ئېشىپ - تېشىپ تۇرغىنىغا قارىماي ، بۇ قۇلپۇرۇش باشقا دۆلەتمەن كىشىلەرگە ئوخشاش ئاخشاملىرى ناخشا - مۇزىكا ئاڭلاشنى ، مەيخورلۇق ۋە ئىشرەتۋازلىق قىلىشنى ئانچە خالاپ كەتمەيتتى . ئۇنىڭ بىردىنبىر ئارزۇ - ئارمىنى — قانداق قىلىپ بولمىسۇن كۆپرەك پايدا ئۈندۈرۈش ، ساندۇقلىرىنى تېخىمۇ كۆپرەك قىزىل ئىشرەفنىگە — ئالتۇنغا تولدۇرۇش ئىدى .

باغدادلىق ئىشرەتۋازلار ئىشرەت ۋە پاهىشۋازلىقنىڭ «نازۇك» ئۇسۇللىرىنى قانچە كۆپ ئىزدەپ تاپسا ، قۇلپۇرۇش ئىشلىرىنىڭ شۇنچە ئوڭدىن كەلگەنلىكىدىن خۇش بولۇپ ،

خۇپتەن نامىزىدىن ئىلگىرىلا ئۇيقۇغا كېتەتتى . ئەبۇل ئەتەخىيە ئىچىدە ، «ئىشقىلىپ ، ۋىجىك قېرى جوھۇت ئۇخلاپ قالمىسا بولاتتى - دە» دەپ خۇدادىن تىلەيتتى . ئۇ قۇلپۇرۇشنىڭ چىراغ يېنىپ تۇرغان ئۆيىگە كۆزى چۈشۈپ ، ئىچى نۇرغا تولغاندەك خۇش بولۇپ كەتتى . «بۇ ياخشىلىقنىڭ بەلگىسى ، قارىغاندا ئىشىم ئوڭغا تارتىدىغان ئوخشايدۇ!» دەپ ئۆز - ئۆزىگە مەدەت بېرىپ ماڭغاچ ، قۇلپۇرۇشنىڭ قورۇسىغا ئېلىپ بارىدىغان ، ئىككى تەرىپى دەل - دەرەخلەر بىلەن ئورالغان تار كوچىغا بۇرۇلۇپ قەدىمىنى ئاستىلاتتى . ئالدى تەرەپتە - دەرۋازىنىڭ ئۈدۈلىدا بىرنەچچە كىشى كۆرۈندى . ئۇلار قوللىرىدا نېمىدۇر بىرنەرسىنى تۇتۇپ تۇرۇشاتتى .

«قىزىق ئىش ، فەنخەسنىڭ ئۆيىگە يەنە بىرەرى قەدەم تەشرىپ قىلغان ئوخشىمامدۇ؟ ھېلىقى ئىشلار بىلەن كەلگەنلەر بولمىسۇن يەنە؟ ئەمما ، كېچە - ئالدى - ساتتى ئىشلار ئۈچۈن ئانچە قۇلاي ۋاقىت ئەمەسقۇ؟» دېگەنلەرنى ئويلاپ ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ كۆڭلىدە گۇمان تۇغۇلدى . يوشۇرۇنچە دەرۋازىغا يېقىنلاشتى . قانداقلا قارىسىمۇ ، بۇ خېرىدارلار باياتىنقى كېمىدىكى بالا ئېلىپ ماڭغان بەدەۋىلەر ئىدى . «ئۇھ ، خۇداغا شۈكۈر ! ھەرھالدا مەندىن ئىلگىرى بۇ ئىش بىلەن ھېچكىم كەلمەپتۇ - دە» دەپ ئويلىدى دەرەخ دالدىسىغا مۆكۈنۈپ تۇرغان ئەبۇل ئەتەخىيە . شۇنداقتىمۇ ، ياخشىراق زەن قويۇپ ، سىرنى بىلىۋالسا ئارتۇقچىلىق قىلمايدىغۇ . . . دەرۋەقە ، ئۇلارمۇ قۇلپۇرۇش دەللالارمىدۇ؟ بەدەۋىلەر - سەھرانىڭ بۇ ئەركىن پەرزەنتلىرى ئۈچۈن قۇلپۇرۇشلۇق مۇتلەق يات ئىدىغۇ؟ غەلىتە ئىش ! بۇنىڭ تېگى - تەكتىنى بىلىش كېرەك !

بەدەۋىلەر ئادەت بويىچە ئىشكىنىڭ كۆرۈنگۈدەك يېرىگە ئېسىپ قويۇلغان كىچىك بولقىنى ئېلىپ ، ئىشكىنى قاتتىق - قاتتىق تاقىلدايتتى .

— بىزنى كۆتۈۋاتقاندا ھەرقاچان ، (دەيدى بەدەۋىنىڭ)
ئايال ھەمراھى .

— كۈتۈۋاتقاندا ، — دەيدى ئەر تاقىتىشلىك بىلەن ،
كۆرمەيۋاتامسەن ، دېرىزىدىن چىراغ يورۇقى كۆرۈنۈۋاتىدۇ . بۇ
قېتىم بىز بەكلا كېچىكىپ كەتتۇق . سەيپىدە بىتاقەت بولۇپ ،
ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالماي جۇدۇنى ئۆرلەپ ئولتۇرغاندۇر
ھەرقاچان .

ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزلىرى ھەلقۇمىدىن قوپال تاۋۇش
چىقىرىپ سۆزلىشىدىغان ھىجازلىقلارغا ياكى مەككە ۋە مەدىنە
ئەرەبلىرىنىڭ گەپ - سۆزلىرىگە زادىلا ئوخشىمايتتى . پەقەت
ھەقىقىي باغدادلىقلارلا مۇشۇنداق سۆزلەيتتى .

يوغان تۆمۈر دەرۋازىنىڭ كىچىك قاپقىقى ئاستا ئېچىلدى .
قولدا شامدان كۆتۈرۈپ بۇ كەچتە كەلگەن خېرىدارلارنىڭ
كىملىكىنى سوراۋاتقان ئايالنىڭ شام يورۇقىدىكى چىرايى
دەرەخنىڭ دالدىسىدا يوشۇرۇنۇپ تۇرغان ئەبۇ ئەتەخىيەگە ئېنىق
كۆرۈندى . گۈزەل ، سوزۇنچاق ، ئاپئاق يۈز ، ئويماقتەك
لەۋلەر ، قاپقارا شەھلا كۆزلىرىدىن نۇر چاقناپ تۇرغان ،
چاچلىرى ئادەتتىكىچە ئىككى ئۆرۈمە قىلىپ ئۆرۈلگەن .

«ئاه خۇدا ! . . . — دەپ ئىختىيارسىز توۋلىۋەتكىنىنىمۇ
سەزمەي قالدى يۈرەك سوقۇشى بىردىنلا تېزلىشىپ كەتكەن
ئەبۇ ئەتەخىيە ، — بۇنچىلىكىمۇ ئوخشىغان بارمۇ ؟ خۇددى
قۇيۇپ قويغاندەكلا . — ھە . . . يېشى قانچىلەردە باردۇر ؟ خېلى
ياش كۆرۈنىدۇ ، شۇ بولۇپ قالغىنىمۇ ، يەنە ؟ !»

ئۆز ۋاقتىدا رەت قىلىنغان سۆيگۈنىڭ دەردى - پىراقىدا
ئۆرتەلگەن شائىرنىڭ جىگەر - باغرى شۇ تاپتا قان بولۇپ
ئاقماقتا ئىدى . خۇددى بىر شائىر ئېيتقاندا ، «خىيال بىلەن
تەسەللىدۇر ، كۆڭۈل مەيلى ۋىسال ئەمەس» دېگەن تەرىزدە ،
تۇنجى ۋە ئاخىرقى مۇھەببىتى سۈپىتىدە ۋۇجۇدغا يۇغۇرۇلۇپ

كەتكەن مەھبۇبەسىنى يەنە بىر مەرتە كۆرۈپ ، ئۇنىڭ جامالىدىن بەھرىمەن بولۇش خىيالىنىڭ ئۆزىمۇ ئەبۇل ئەتەخىيەنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ سۇغا تاشلىشى مۇمكىن ئىدى .

— ۋاي ، خۇداغا مىڭ قەتلى شۈكۈر ، بارمۇ سەلەر ، رىئاش ! — دەدى ھاياجان ئىچىدە ئىشىك ئاچقىلى چىققان ئايال ، — ئەجەبمۇ كېچىكىپ كەتتىڭلارغۇ ؟

ئاھ ! نېمىدېگەن شېرىن ، مۇلايىم ، ئارامبەخش ئاۋاز بۇ ! — بۇ بىزنىڭ گۇناھىمىز ئەمەس ، — دەپ جاۋاب بەردى بەدەۋى قىياپىتىدىكى ئەر ، — بۇنى ياخشىسى ماۋۇ قوزچاقلاردىن سوراڭ ، خېلى جەپىر چېكىشكە توغرا كەلدى . خۇدايىماتاللا ئۆمرىنى ئۇزۇن ، مەرتىۋىسىنى ئۈستۈن قىلغۇر خوجىمىز بىزگە رۇخسەت بەرمىدى . كەچكىچە ئۈستىمىزدە قاراپ تۇردى . ئاران تەستە رۇخسەت ئالدۇق . قېنى ئىشىكنى ئاچ ، سەيىدەنىڭ تاقىتى تاق بولۇپ كەتكەندۇر !

«خەتبە !» دېگىنىچە مەيدىسىنى تۇتۇپ قالدى ئەبۇل ئەتەخىيە ، ئۇ خۇددى يۈرىكى يېرىلىپ كەتكەندەك ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى . ئۇ خېلىدىن كېيىن ئېسىنى تېپىپ ، يۈرىكى تېپىچەكلىگەن ھالدا : «خەتبە ! خەتبە !» دەپ ئىدا قىلىپ كەتتى .

ئېھتىمال ، ئون يىلنىڭ ئالدىدا ، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ ئىلگىرىرەكتۈر ، خەلىپە مەھدىي زامانىسىدا تېخى كۆزى ئېچىلمىغان شائىر ئايپەرىدەك ئاپئاق كېنىزەككە ئاشىقى بىقارار بولۇپ ، ئۇنىڭ گۈزەللىكىنى تەرىپلەپ غەزەل پۈتتى . شائىرنىڭ بۇ ئىشى كىشىلەرنىڭ كۈلكىسىگە قېلىپ ، ھەممەيلەن ئۇنى تەنتەكلىككە چىقىرىشتى . چۈنكى ، ئۇ ۋاقىتلاردا سۈتتەك سۈزۈك ساھىبجاماللارغا ئانچە ئېتىبار بېرىلمەيتتى . خەتبەنىڭ بۇ ئىشلارغا پەرۋايى پەلەك ئىدى . ئاشىق شائىر ئۆز سۆيگۈسىنى

ئوچۇق - ئاشكارا ئىزھار قىلىشقا پېتىنالمىتى . ئۆزىدىكى بۇ ئىشقىۋازلىققا خەلىپىنىڭ دىققەت قىلمىغىنىنى سەزگەن شائىر ۋۇجۇدىغا جان كىرىپ ، بىر ھىيلە ئىشلەتمەكچى بولۇۋىدى ، بۇ ھىيلىسى ئۆزىنىڭ بېشىغا بالا بولدى . نورۇز بايرىمى يېقىنلاپ كېلىۋاتاتتى . نورۇزدا بىر - بىرىنى سوۋغا - سالام بىلەن يوقلاش ئادەت ئىدى . ئەبۇل ئەتەخىيە لېيىغا ھەر خىل خۇش پۇراق ئارىلاشتۇرۇپ ، ئۆز قولى بىلەن ئاجايىپ چىرايلىق بىر كوزا ياسىدى . كوزىنى قولغا ئالسا ، ئۇنىڭدىن ئىپارنىڭ ھىدى كېلەتتى . ئۇ سىرتىغا تۆۋەندىكى ئاشىقانىە مىسرالار پۈتۈلگەن بۇ خۇشبۇي كوزىنى ئەمىرۇلمۇسلىمىنگە تارتۇق قىلدى :

جاھاندا بىر دىلبەر ئەيلىگەچ شەيدا ،
چىن سۆز بۇ ، ئۆزگىلەر ئۆتمەس ھېسابقا .
بۈيۈك مەھدىي ئىلە دانىشمەن ئاللا ،
مەدەت بەرگەي ، قويماي دىلىم ئازابقا .
جېنىمنى تاشلىدى ئوتنىڭ ئىچىگە ،
ئۈمىد شۇ يەتمەكلىك ئۇنىڭغا پەقەت .
جاھاننىڭ بارچە ئەيش - ئىشرەتلىرى ،
باققان كۆزلىرىڭدە نامايان نەپرەت .

«شائىرلار تائىپىسى ئاجايىپ غەلىتە تائىپە - دە ، نەدىكى ئەرزىمەس ھەدىيەلەرنى ئىلتىجا قىلىشىدۇ !» دېگەنلەرنى خىيالىدىن كەچۈرگەن مەھدىي كېنىزەكنى ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلىشقا ئېغىز ئاچاي دېيىشىگە ، توساتتىن خەتسىبە گەپكە ئارىلاشتى :

— ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! ھىممىتىڭنى ئايىمىغايىسەن !
نەھايەتتىكى ، مېنى بىر كۈلالچىغا ، يەنە كېلىپ كوزىلىرى بىلەن
ئەمەس ، شېئىرلىرى بىلەن سودا قىلىدىغان پەسكەشكە ھەدىيە

قىلماقچى بولۇۋاتامسەن ؟

كېنىزەكنىڭ ئۆتكۈر ئەقلى - زەكاۋىتى ۋە مەزىنەسى جاۋابلىقىغا قايىل بولغان مەھدىي خەتبەنى ھەدىيە قىلىش پىكرىدىن يالتايدى ، شۇنداقلا شائىرغا خەتبەنى مەدھىيەلەپ شېئىر توقۇشنى مەنى قىلدى . ئەمىرۇلمۇسلىمىن شائىرنىڭ كۆڭلىگە تەسكىن بېرىش نىيىتىدە ، كوزىسىغا لىق ئالتۇن تولدۇرۇپ ھەدىيە قىلدى . لېكىن ، ئۆمىدە شۇ بىر قېتىم بولسا كېرەك ، ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ كۆڭلى ئالتۇننى خالىماي قالدى . شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ خەتبەنى بىرەر قېتىممۇ ئۇچراتمىغاندى . شۇ ئىشتىن كۆپ ئۆتمەي مەھدىي ۋاپات بولدى . قۇللار ۋە كېنىزەكلەر ھەر خىل خوجايىنلارنىڭ قوللىرىغا ئۆتتى . خەتبە بولسا ئىز - دېرەكسىز يوقالدى . ئەمما ، شائىرنىڭ قەلبىگە ياشلىقىدا تۇتاشقان شۇ سۆيگۈ يالقۇنىنىڭ چوغلىرى تېخى ئۆچمىگەن بولۇپ ھامان پىلىلداپ تۇراتتى .

5 . قۇلپۇرۇشنىڭ خاندانى

خەتبە قاپقاقتىن نېرى كېتىپ كىمگىدۇر بىرىگە دەرۋازىنى ئېچىشنى بۇيرۇدى . شۇ زامان ھەبەش دەرۋازىۋەن يۈگۈرۈپ كېلىپ چوڭ دەرۋازىنى قىيا ئاچتى . دەرۋازىدىن بىرىنچى بولۇپ ئۇخلاپ قالغان ئوغلىنى كۆتۈرگەن رىئاش كىردى . بېشىنى ئۇنىڭ مۇرىسىگە قويۇپ ئۇخلاۋاتقان بالا نازۇك قوللىرىنى رىئاشنىڭ بوينىدىن ئۆتكۈزۈۋالغاندى . رىئاشنىڭ ئارقىسىدىن ئىككىنچى بالىنى ئاۋايلاپ كۆتۈرگىنىچە بەررا كىرىپ كەتتى .

دالدىدا تۇرۇپ يوشۇرۇنچە ئاڭلىغان گەپ - سۆزلەر ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ بۇ يەرگە نېمە ئىش بىلەن كەلگەنلىكىنى ئېسىدىن چىقىرىپ ، دىققىتىنى باشقا ياققا ئېلىپ كەتتى . كۆز ئالدىدا

بولۇپ ئۆتكەن بۇ سىرلىق ئىشلار ئۇنىڭ پىتىنخورلۇق ھەۋىسىنى قوزغاپ قويغانىدى . بۇ ئىشلاردا ، ئالىي زاتلاردىن قانداقتۇر بىرىنىڭ قولى باردەك قىلىدۇ . . . بۇلار زادى كىمدۇر ؟ ئەگەر ئۇ بۇ ئىشلارنى ئېنىقلاپ سىرنىڭ تېگىگە يېتىدىغان بولسا ، نۇرغۇن ھەققە ئېرىشىشى تۇرغانلا گەپ . - دە !

«ھازىرچە ئالدىراشنىڭ ھاجىتى يوق . ئالدىراقسانلىق — شەيتاننىڭ ئىشى دېيىشىدۇ . ئالدىراقسانلىق قىلىش ئىشنى سۇغا چىلاشتۇرۇشى مۇمكىن ، — يۈرىكىدە پىتنە — پاسات ئوتلىرى لاۋۇلداۋاتقان شائىر يوشۇرۇنغان يېرىدە تۇرۇپ شۇنداق قارارغا كەلدى ، — ئەڭ مۇھىمى — ئېھتىياتچانلىق كېرەك . ئەنە ، لوكدان غىچىرلىدى ، دەرۋازىۋەن قايتىپ كەتتى . يەنە بىرئاز سەۋر قىلاي ، ھېچكىمدە گۇمان تۇغۇلمىسۇن ، گويا مەن ھېچنەرسىنى كۆرمىگەن ، ھېچنېمىنى بىلمىگەن بولاي . پالاق-پۇلۇق . . . ھازىرلا كەلدىم دېگەن گەپ . ھىيلىگەرلىك ياخشى ئىش . سىر ئىگىلەشتە ھىيلە - نەيرەڭ ئاجايىپ ئەسقاتىدۇ !»

ئۇ بىرئاز تۇرۇۋالغاندىن كېيىن دەرۋازىنىڭ ئالدىغا كەلدى . بولقىنىڭ تاقىلىدىغىنى ، ئىچكىرىدىن دەرۋازىۋەننىڭ :
— يەنە كىم كەلگەندۇر ؟ — دېگەن خىرقىراق ئاۋازى ئاڭلاندى .

— ئاچقىن ، ھەييان ! — دەپ توۋلىدى ئەبۇل ئەتەخىيە ۋە دەرۋازىۋەننى ئالدىرىتىپ تېخىمۇ چىڭراق تاقىلدىاتتى .
— مانا ، مانا ھازىر ، — دېدى ھەبەش غۇلام قاپقانى غىچىرلىتىپ ئاچقاچ . شامنىڭ خىرە يورۇقىدا ئۇنىڭ قارا يۈزلىرى كۆرۈندى .

دەرۋازىۋەن شائىرغا تىكىلىپ قاراپ ئۇنى تونۇۋالدى . - دە ، ھەيران بولۇپ :

— ۋاي - ۋوي ، سىز ئىكەنسىزغۇ ، شەۋكەتلىك خوجام ؟ ئۇخلاپ چۈشۈمگىمۇ كىرمىگەندىڭىز . نېمانچە بىمەھەل ۋاقتتا

كەلدىڭىز؟ ئاللاننىڭ يېرىم تۈنىدە - ھە؟ ئالدىنقى تۈننىڭ،
ھازىر ئاچمەن .

ئەبۇل ئەتەخىيە تېز - تېز نەپەس ئالغىنىچە ئىچكىرىگە
قەدەم قويدى .

— ئەجەبمۇ چارچىدىم ! — دېدى ئۇ نەپەسنى رۇس-
لاپ ، — خوجاين ئۆيدىمۇ ؟

— بۇنداق بىمەھەل چاغدا ، ئۆيدە بولماي نەگىمۇ باراتتى
ئۇ دۆلەتپاناھ؟ ئىشىڭىز شۇنچىلىك ئالدىراشمىدى ؟ — دەپ
قىزىقسىنىپ سورىدى دەرۋازىۋەن .

دەرۋازىۋەن ئەرەبچىنى دۇدۇقلاپ سۆزلەيتتى ھەم «ئەين»
«غەين» ، «كاف» ۋە «قاف» تاۋۇشلىرىنى ئارىلاشتۇرۇپ
قوياتتى .

— ئەلۋەتتە ، كېچىدە مېھماندارچىلىققا كەتمەيدىغانلىقى
ماڭمۇ ئايان ، ھەييان . يېرىم كېچىدە ئىش بىلەن كېلىپ
پاراكەندە قىلىدىغانلارمۇ كەمدىن - كەم بولىدۇ . كېچە
قاراغۇلۇقنى قارا ، خۇددى قارا پەردە يېپىنىۋالغاندەكلا .
ئۆيلىرىڭلارنىڭ خۇددى توي ئاخشىمىدەك يورۇپ كەتكىنىنى
كۆرمىگىنىمدە ، دەرۋازىنى تاقىلدىتىپمۇ ئولتۇرمىغان بولار
ئىدىم . توغرا ، ئۆيۈڭلاردا راستتىنلا بىرەر توي - پوي بو-
لۇۋاتمىغاندۇر ؟ — دەپ بىلجىرلاپلا كەتتى شائىر . ئۇنىڭ
چارچىغانلىقىنى ئېيتىپ ، ۋاپاسلىرىدىن ئەسەرمۇ قالسىغا-
ندى ، — ياكى فەنخەسنىڭ بىر يەردىن قەدىردان دوستى قەدەم
تەشرىپ قىلدىمۇ ، قانداق ؟ ھوي ، نېمانداق داڭ قېتىپ
تۇرسەن ؟ قەدىردانلارنىڭ تەشرىپ قىلىشى قانچىلىك ياخشى
كۆرىدىغانلىقىنى بىلسەڭ ئىدى ، كاشكى ؟

ئۇ ئالدىدا كېتىۋاتقان ھەبەش غۇلامنىڭ بېقىنىغا چاقچاق
قىلىپ ئوقۇپ قويدى .

— قېنى ، گەپنىڭ ئوچۇقىنى ئېيتمامسەن ، قانداق بايرام

بولدى بۇ؟

— ھەي، جىن ئۇرسۇن ئۇلارنى! قانداق بايرام بولماقچىدى! بىردەم بولسىمۇ كۆز يۇمغىلى قويمايدۇ - دە! — دەپ غۇدۇرىدى دەرۋازىۋەن، ئەمما شۇئان ئۆز سۆزلىرىدىن چۆچۈگەندەك قىلىپ، قوشۇپ قويدى، — بىلمەيمەن، ھېچنېمىنى بىلمەيمەن، ئەجەبمۇ پاراكەندە كېچە بولدى، ھېلى ئۇ كەلگەن، ھېلى بۇ كەلگەن، بېرىپ خوجايىنغا خەۋەر قىلاي. — ئۇ قەيەردە؟

— ئۆز خانىسىدا.

ئۇلار شاملار يېقىلغان ئۇزۇن ئايۋاندىن ئۆتۈپ پەشتاقتىن يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. ئۆينىڭ ئىچى تىپتىنچ، نە تىرىق قىلغان بىرەر تىۋىش ئاڭلانمايدۇ، نە بىرەر قۇل كۆزگە چېلىقمايدۇ. ھەممە ياق تىمتاس. كەلگەنلەرنى ئەڭ ئالدى بىلەن باشلاپ كىرىدىغان قوبۇلخانا قاپقاراڭغۇ. ھەييان شامدانى ئەكىرىپ قويۇپ، ئۆزرە ئېيتىپ خوجايىننىڭ ھۇزۇرىغا يول ئالدى.

— «ئاخىر ئۆيگە كىردىم - دە! — ئۆز - ئۆزىدىن قانا ئەتلەنگەندەك نەپەس ئالدى ئەبۇل ئەتەخىيە، — كەچ قالغان يولۇچىلار قەيەردىدۇر؟ يات كۆزلىرىدىن قېچىش-ۋاتقاندىر بەلكىم. كىم كەلگەنلىكىنى بىلمەيدۇ - دە! ئۇلار خۇدۇكىسىرەۋاتسا كېرەك. ئۇلار نەدىدۇر! ئۆيلەر كەڭ - كەڭرى ھەم كۆپ. قارىغاندا، بۇ ئىشنىڭ تېگىگە يېتىش ئۈچۈن، كېچىنى مۇشۇ يەردە ئۆتكۈزۈشكە توغرا كېلىدىغان ئوخشايدۇ، ئايۋانغا چىقىپ قوشنا خانىلارنى ئارىلاپ باقسام بولىدۇغۇ، ياتاقخانلارنىڭ ھەممىسى تونۇش. ناۋادا، مېنى سېزىپ قال-سىچۇ؟ تەۋەككۈل دەي، بىر ئىلاجىنى قىلارمەن، ئاخىر...»

ئىشكىنىڭ تۇتقۇچىغا قول ئۈزىتىپ ئاچاي دېۋىدى، بىردىنلا ئىچكىرىدىن كۈلكە ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۈن سۈكۈناتىنى بۇزدى. ئەمما، كۈلكە شۇئان بېسىلىپ بىرەر شەپىمۇ

ئاڭلانمىدى . كۈلگەن ئوغۇل بالا ئىكەنلىكىنى شائىر ئېيتىپ
ئاڭلىدى . دېمەك ، ئۇلار مۇشۇ ئەتراپتا دېگەن گەپ . ئىشلارنىڭ
ئوڭ كېلىۋاتقىنىنى دېمەيدىغان ! ۋاقىت يەتسلا بولدى
ھەييان تېزلا قايتىپ كەلدى .

— قانداق قىلساق بولار ، تەقسىر ، خوجام ئۇخلاپ قاپتۇ .
بولمىسا ئويغىتايۇ يە ؟

— ياق ، ياق ! — دەدى قولىلىرىنى سىلكىپ ئەبۇل
ئەتەخىيە . — خوجاڭنى پاراكەندە قىلىشقا ھەددىمىز بارمۇ ؟ !
ياخشىسى ، تاڭ ئاتقۇچە ساقلاي ، ئەتىگەندە سۆزلىشەرمەن .

مەنمۇ بىرئاز كۆز يۇمۇۋالسام بولاتتى ، — ئۇ شۇنداق دېگىنچە
بىرنى كېرىلدى — دە ، قاملاشتۇرۇپ ئەسنەك تارتىپ كۆزلىرىنى
ئىشقىلىدى ، — ئاللا تائالا كېچىنى ئۇخلاشقا ياراتقان .

— خوجام ، تائام تاناۋۇل قىلامسىز ، قانداق ؟ — سورىدى

دەرۋازىبۇەن .

— ياق ، رەھمەت ، ھەييان . ناھايىتىمۇ ئەدەپلىك غۇلام
ئىكەنلىكىڭنى كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن . قورسىقىم ئاچ ئەمەس .
ئەمما ، ناھايىتىمۇ چارچاپ كەتتىم . سەپەردە ھالىم قالمىدى .
ئۇنىڭ ئۈستىگە ، كىراكەشنىڭ ھەققىنى بېرىپ
قايتۇرۇۋېتىپتىمەن . بۇ ۋاقىتتا قايتسا ئۆيۈمگە
يېتەلمەسمەنمىكىن . شۇنچە ئۇزۇن يولنى پىيادە بېسىشنى ئاسان
دەمەن ؟

— ئەگەر خالىسىڭىز ، ئاتخانىمىزدا ھەرقانداق ئات ياكى
قېچىر تېپىلىدۇ ، يارىغىنىنى تاللاڭ !

— نە ھاجەت ! — ئالدىراپ — تېنەپ جاۋاب قىلدى ئەبۇل
ئەتەخىيە ، — ئىشىم ناھايىتى مۇھىم . ئەگەر ئىشىم پۈتسە ،
ئاللاننىڭ لۇتىپى — ئىنايىتى بىلەن شاراق — شاراق دىرەملىرىنى
چۆتتەككە ئۇرىمەن .

— ئۇنداقتا ، قونۇپ قېلىڭ ، شەۋكەتلىك خوجام ! —
دېدى ھەييان ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ ، ئۇ بۇ مېھماننىڭ ئۆز
خوجايىنى بىلەن قىلىدىغان ئىشىدىن خېلى زور پايدا
چىقىدىغانلىقىنى پەملىگەنىدى . مۇشۇنداق خېرىدارنى
قايتۇرۇۋەتسە ، خوجايىنى خاپا بولۇشى تۇرغان گەپ - دە .
— قونۇپ قالسامغۇ بولۇۋېرتتى ، ئەمما . . . — ئەبۇل
ئەتەخىيە قەستەن تىلىنى چاپنىدى ، — ھەممە خانىلاردا چىراغ
يورۇپ تۇرسا قانداقمۇ ئۇخلىغىلى بولار ؟

— ئۆچۈرمىز ، ھەممىسىنى ئۆچۈرمىز ، — دەپ ئۇنى
ئىشەندۈرۈشكە ئالدىرىدى ھەبەش ، — ھازىر سىزنى كۆرپە -
تۆشەكلىك ئۆيگە باشلاپ چىقىمەن - دە ، دەم ئۆتمەي چىراغلارنى
ئۆچۈرمىز .

— يىراقتىمۇ ؟ — دېدى بەدەۋى قىياپىتىدىكىلەر
جايلاشقان ئۆينىڭ يېنىدىراق قېلىشنى ئويلىغان شائىر
ساراسىمىگە چۈشۈپ ، — مۇشۇ يەردىلا يېتىپ قالسام
بولمامدۇ ؟ مەن ئۇنداق تاۋى نازۇكلاردىن ئەمەسمەن .
— مەيلى ، مەيلى ، ئەمما ئۆينىڭ ئۇ تەرىپىدە يېتىڭ .
— ئۇنىڭغىمۇ مەيلى .

ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى خۇشال ئىدى . ھەبەش ئۆزىنىڭ
خوجايىنىغا كۆڭۈلدىكىدەك خىزمەت قىلىۋاتقانلىقىدىن
خۇرسەن . ساراي شائىرى بولسا تاڭ ئاتقۇچە بايقى سىرنى
بىلىۋېلىشقا تەشنا . تاڭ ئاتقاندىن كېيىن ، فەنخەس بىلەن
خاتىرجەم ئولتۇرۇپ پۈتۈشىمۇ ئۆلگۈرىدۇ .
ئاق تەنلىك كېنىزەكلەرنىڭ باھاسىنى ئۆرلىتىش
ھەققىدىكى گەپ قۇلپۇرۇشقا ياغدەك ياقاتتى . پايدا دەپسە ئۆزىنى
تامدىن تاشلايدىغان بۇ ئۆلگۈر جوھۇت چوڭراق پايدىنىڭ ھىدىنى
پۇراپ قالىدىغان بولسا ، ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالماي قالاتتى .
بۇنىڭ ئۈچۈن ھەتتا ئىبلىسنىڭ ئۆزى بىلەنمۇ ئەھدۇپەيمان
تۈزۈشكە تەييار ئىدى . ئۇنىڭ يانچۇقىغا جىرىڭ - جىرىڭ ئالتۇن

تەڭگىلەر كىرىۋەرسە بولدى . «ئالدام خالتامدىن باشقىلار ھەزەر قىلىشىۋىن ، — دەيتتى ئۇ ئېچىلىپ - يېپىلىپ سۆزلىشىپ قالغان چاغلاردا ، — «ۋىجدان ، دېگەن ئەخمىقانى كېسەل ماخا يات . قانداق بىتەلەي ئادەملەر كىن - تاڭ ! ئۆزلىرىنى تۈرلۈك ئەخمىقانى يېپىشىۋېلىپ ، بۇ ھەقتە يەتتىنچى پەلەككە ئاڭلانغۇدەك لاپ ئۇرۇشىدۇ . ئار - نومۇسنىڭ ئۆزى قانداق گەپ ئىكەنلىكىنى ھېچ بىلمەيمەن . تەنتەك ئادەملەر شۇنى دەپ ئىككى قولىنى بۇرىنغا تىقىپ ، قانچە - قانچىلىغان بايلىقلاردىن قۇرۇق قېلىشىدۇ ، ھەتتا ئۆزىنىڭ تېنى ۋە ئەزىز جېنىنى قۇربان قىلىش دەرىجىسىگە بېرىپ يېتىشىدۇ تېخى . بۇنداق قۇرۇق گەپلەر قاچان بىراۋنىڭ قورسىقىنى تويغۇزۇپ ، تەشئالىقىنى قاندۇرغان ؟ ياكى بولمىسا سوغۇقتا قېلىپ مۇزلىغان تەنلىرىنى ئىسسىتقان ؟ مۇمكىن ئەمەس ، ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ! ئار - نومۇس دېگەن ئەلمىساقىتىن قالغان بىمەنە گەپ . پۈتۈن ئالەمنىڭ كۈچ - قۇدرىتى ، ھۆكۈمرانى — ئالتۇن . ئۇ ھەممىنى ئۆلتۈرۈپ - تىرىلدۈرىدىغان تىلىسمات ، سېھىرلىك ھاسا . كىمكى ئۇنى قولغا كىرگۈزۈۋالسا ، ھەممىنى باش ئەگدۈرۈپ ، تەزىم قىلدۇرغۇچى خەلىپىنىڭ ئۆزى ئەنە شۇ !»

— بوپتۇ ، ھەيىيان ، خوجاڭنى ئارماندا قويما ، قونسام قونۇپ قالاي ، ئەتىگەندە ئۇنىڭ بىلەن كەڭ - كۈشادە گەپ - لىشەرمەن ، — دەپ قونۇشقا ماقۇل بولدى ئەبۇل ئەتەخىيە . ھەممە ئۆيلەرنىڭ چىراغلىرى ئۆچكەندىن كېيىن ، ئۇ ئاستا تۇرۇپ سىرتقا چىقتى .

6 . ئوغرىلىقچە تىڭشاش

ئىشىك ئارقىسىدىن گەپ - سۆزلەر ئاران - ئاران ئاڭلىناتتى . سۆزلىشىۋاتقانلار بىرەرنىڭ ئوغرىلىقچە

ئاڭلىۋېلىشىدىن ئېھتىيات قىلىشىپ ئاستا شۇبىرلىشاتتى .
 ئۇلارنىڭ نېمە دېيىشىنى ئاتقانلىقىنى ئاڭقارغىلى بولمايتتى .
 ھەشەمەتلىك بېزەلگەن ھۇجرىنىڭ ئوتتۇرىسىغا قويۇلغان
 پاكىر كەڭ كارىۋاتتا ھەيۋەت بىلەن ئولتۇرغان شاھانە چىراي بىر
 ئايال تىزىدىكى ئىككى ئوغلىنى باغرىغا باسقۇنچە
 ئىككىلىتىۋاتاتتى . ئايالنىڭ يېرىلىپ كەتكەن لەۋلىرى
 تەبەسسۇمغا مايىللىق بىلدۈرسىمۇ ، كىرىپكىلىرىگە قونغان ياش
 يۇقىلىرى ئۈنچىلەردەك يالتىراپ تۇراتتى . ئۇلارنىڭ
 چىرايىدىكى بۇ غەلىتە ھالەتنىڭ قاينۇدىن ياكى شادلىقتىن
 ئىكەنلىكىنى ئايرىۋېلىش قىيىن ئىدى . سىرتتىن قارىماققا
 ئايالنىڭ يېشى يىگىرمە بەش - ئوتتۇزىلاردىن ئاشمايتتى .
 ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ سارىيىدا ، ۋەلىئەھد شاھزادىنىڭ
 دەرگاھىدا ، ۋەزىر جەفەر ئىبن يەھيا بەرمەكىينىڭ قەسىرى ۋە
 باشقا بەرمەكىيلەرنىڭ ھەرەملىرىدە نازىنن كېنىزەكلەرنى ،
 جاننى ئالىدىغان جانانلارنى تولا كۆرۈۋېرىپ كۆزى پىشىپ
 كەتكەن ئەبۇل ئەتەخىيە ھەيرەتتىن ياقىسىنى تۇتتى . چۈنكى ،
 ئۇ كۆپنى كۆرگەن بولسىمۇ ، بۇنداق نازاكاەتلىك ، ئىپپەتۈ
 لاتاپەتلىك ۋە ئالىي نەسەب ئايالى ئۆمرىدە بىرىنچى قېتىم
 كۆرۈۋاتاتتى . بۇ ئايالنىڭ تەقى - تۇرقى تامامەن باشقىچە ئىدى .
 پەزىلەت ۋە پاساھەت بىلەن ئۆزىنى تۇتۇشلىرىنى كۆرگەن
 كىشىنىڭ ئەقلى لال بولاتتى .

ئايالنىڭ بېشىدا زەر يىپىلار بىلەن گۆھەرلەر قاداغان ئانار
 رەڭ شايى ياغلىق ، چاچلىرى سۈكەينىچە^① ئۆرۈلگەنىدى ،
 پىشانىسىدىكى زۇلپى چاچلىرى يەلپۈنۈپ تۇراتتى .
 ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ ۋۇجۇدى تىترەپ كەتتى . پەقەت

① سۈكەينا — مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ ئەۋرىسى ، ئىمام
 ھۈسەيىننىڭ قىزى . ئۆز زامانىسىدا چىرايلىق ياسىنىشتا داڭق چىقارغان .

ئابباسىيلار سۇلالىسىگە مەنسۇپ ئاياللارلا شۇنداق زۇلۇمى قوۋۇشانتى. ئەنە، پېشانىسىدە ئابباسىيلار سۇلالىسىنىڭ تامغىسىنىڭ بەلگىسى — كۆزلىرى يوغان زۇمرەتتىن قاناتلىرى ياقۇتتىن، ئەتراپىغا ئېسىل گۆھەر قالدغان چوڭ قۇشنىڭ سۈرىتى! قىممەت باھالىق تاشلاردىن ۋال — ۋۇل قىلىپ يالتىراپ تارىلىۋاتقان نۇرلار ئۆيىنىڭ ئىچىنى خۇددى چىراغ ياققاندىكى يورۇتۇۋەتكەن، قۇلىقىغا تاقىغان ھالقىلىرى كەپتەر تۇخۇمىدەك گۆھەردىن. بويىدا ئېسىل گۆھەردىن ئۆتكۈزۈلگەن مارجان تىزىقلىرى، ئۇچىدا ئاچ يېشىل رەڭلىك جۇڭگو شايىسىدىن تىكىلگەن زەر جىيەكلىك ئېسىل كىيىم.

«كىمدۇر بۇ؟ — ئويلىدى ئەبۇل ئەتەخىيە، — بۇ ھۆرلىقا كىمنىڭ ئەركە مەلىكىسىدۇر؟ خەلىپە ئەۋلادىدىن ئىكەنغۇ! بۇ قۇلپۇرۇشنىڭ خانىدانىدا نېمە قىلىپ يۈرىدىغاندۇر؟ ئادەمگە ئامەت كەلسە، قوشلاپ كېلىۋېرىدىغان ئىشكەن! بۇنداق يېڭى خەۋەر، ئاللا نېسىپ قىلسا، زور پايدا كەلتۈرۈشى تۇرغانلا گەپ!»

ئۇ يەنە ئېڭىشىپ مارىلاشقا باشلىدى. ئۆيىنىڭ بىر بۇرجىكىدە ھىجازلىقلارغا ئوخشاش كىيىنگەن ھېلىقى ئىككىسى ئولتۇراتتى. رىئاش — كېمىدە كۆرگىنى بويىچە قارىغاندا، خېلى چوڭ ياشتا بولۇپ، قويۇق ئاق چاپلىق، كۆزلىرى پەرۋاسىز، بېقىشلىرىدا ھېچ مەنە يوق، يۈرۈش — تۇرۇشى ناھايىتىمۇ ئەدەپلىك ئىدى. بەررا — كۆرۈنۈشىدىن ئازاد قىلىنغان كېنىزەكلەر ئەۋلادىدەك قىلاتتى. يېشى خېلى بىر يەرگە بېرىپ قالغان بولۇپ ھارغىن كۆرۈنەتتى.

سەيبىدەنىڭ ئۇدۇلىدا ئىشكەك كەينىنى قىلىپ يەنە بىر ئايال ئولتۇراتتى.

«خەتەبە، سەنمۇ مۇشۇ يەردە ئىكەنەن — دە؟! — ئەبۇل ئەتەخىيە ئاۋازىنى چىقىرىپ سالغىلى تاسلا قالدى، — ئاھ

خۇدا ، سېنى چۈمپەردىسىز ھالەتتە بىرەر قېتىممۇ كۆرۈپ باقمىغانىدىم ! ئاھ ، تۆكۈلۈپ تۇرغان قاپقارا چاچلىرىڭ . . . كاشكى ، ئاشۇ تۆكۈلۈپ تۇرغان چاچلارنى بىرەر مەرتە بولسىمۇ ھىدلاپ ئالالىسام ، بىرەر مەرتە بولسىمۇ ئاشىقلارچە سۆيەلسەم ! » خەتتەنەنڭ ئون تال قىلىپ ئۆرۈلگەن چېچىنىڭ ئۈچىغا ئالتۇن نوھلا ، ئالتۇن ياكى كۆمۈش گايەكلەر ئېسىلغان . ئۈچىمىدا كۆك يوللۇق ھال رەڭ كالتە ئىشتان ، بويىدا مارجان تىزىقلىرى ، قوللىرى ئۈزۈك ۋە بىلەزۈكلەر بىلەن بېزەلگەنىدى . ئېغىشىپ تۇرۇۋېرىشتىن ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ يەلكىسى قېتىپ قالدى . ئۇيۇشۇپ كەتكەن پۇتلىرىنى مىدىرلىتىپ ، ئېغىرلىقىنى بىردەم ئۇ پۇتغا ، بىردەم بۇ پۇتغا چۈشۈرۈپ ، شەپە چىقارماي يەنە گەپ تىڭشاشقا كىرىشتى . دەسلەپتە ئۈنلۈك - ئۈنلۈكرەك ئېيتىلغان ئايرىم سۆزلەرنى ، كېيىن پۈتۈن - پۈتۈن جۈملىلەرنى ئاڭلىدى ، با- را - بارا ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى قولاققا ئايلىنىپ ، بىرەر ئېغىز گەپنىمۇ دىققىتىدىن چەتتە قالدۇرمىدى .

— سىزگە ھېچقانداق خەۋپ - خەتەر تەھدىت سېلىۋاتقىنى يوق ، سەيپىدەم ، — دەپ كۆڭلىنى تىندۈرۈشقا ئۇرۇناتتى خەتتە ، — گەپلىرىمگە ئىشىنىڭ !

— سەن بىلمەيسەن ، مېنىڭ ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ ، زادىلا ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ !

— كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلىنۋەرمەڭ ، سەيپىدەم !

— پەرزەنتلىرىمنىڭ دىدارىنى ئاخىرقى قېتىم

كۆرۈۋاتقىنىمنى يۈرىكىم سېزىپ تۇرۇۋاتىدۇ .

— ئاللاغا ئاشۇكۈرلۈك قىلماڭ ، سەيپىدەم ! — دەپ

خىتاب قىلغان خەتتەنەنڭ ئارقىسىدىكى ئۆرۈم - ئۆرۈم چاچلىرى كۆتۈرۈلۈپ كەتكەندەك بولدى ، — تېخى ھېچ نەرسە ئۆزگەرگىنى يوققۇ ، ئاخىر . بىر ئىشارە قىلىشىڭىز ، رىئاش

بۇندا ھازىر بولىدۇ . بەلكىم ئاللاننىڭ لۇتىيى - ئىنايىتى بىلەن ،
ھېچكىمدىن خۇدۇكىسىرىمەي ، پەرزەنتلىرىڭىز باغرىڭىزدىن
ئاجرىمايدىغان كۈنلەرمۇ كېلىپ قالار !

— قېنى شۇ كۈنلەر ! كاشكى بۇ نىيەتلەر روپاغا چىقسا !
ياق ، ئىككىلا دۇنيادا ئىشقا ئاشمايدۇ ، — غەمكىن باش
سىلكىدى ئايال ، — بۇ جانجىگەر پەرزەنتلىرىمنى تىرىكلىكىمدە
ئاخىرقى قېتىم سۆيۈپ ، قۇچاقلاپ باغرىمغا بېسىۋاتقانلىقىمنى
كۆڭلۈم تۇيۇپ تۇرۇپتۇ ، — دەپ جىمىپ كەتتى . ئۇزۇن ئۇھ
تارتىپ ، چاقماق گۈللۈك يىپەك قولىغا ئېلىپ ، — زالىم
ياشلىرىنى سۈرتۈۋېتىپ گېپىنى داۋام قىلدى ، — زالىم
ئاكامنىڭ شەپقەتسىزلىكىنى ، ھەممىگە ھۆكۈمران ئىكەنلىكىنى
ئۆزۈڭ ناھايىتى ياخشى بىلىسەن . ئۇنىڭ مۇزلىغان قەلبىدە نە
رەھىم - شەپقەتكە ، نە مېھىر - مۇھەببەتكە ئورۇن بار . بىراۋلار
ئاچ - زارلىقتىن ئۆلۈپ - تىرىلىۋاتامدۇ ، بىراۋلار ئىشقا ئوتىدا
كۆيۈپ ، ئۆز گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بولۇپ كېتىۋاتامدۇ ،
ئۇنىڭ پەرۋايى پەلەك ، پەقەت ئۇنىڭ ھۆكىمىگە ئىتائەت قىلسىلا
بولدى .

— ھەيھات ، ھەيھات ، سەيئىدەم ، — دەپ قاتتىق
خورسىندى خەتبە ، — ئەرلەرنىڭ ھەممىسى ئوخشاش ، ئۇلار
دۇنيادا ھەممە نەرسىگە ئىگىدارلىق قىلىشىدۇ ، ئۇلارنىڭ
قولدىن ھەممە ئىش كېلىدۇ . بىزدىن كۆرە ئۆزلىرىگە بەكرەك
ئىشىنىدۇ . ئۇلارغا ھەرقانداق ئىشنى قىلىشقا رۇخسەت ،
بىزلەرگە بولسا يوق . ئۇلار ئۈستى - ئۈستىلەپ خوتۇن
ئېلىشسا ، كېنىزەك ۋە چۆرىلەر بىلەن كەيپ - ساپا قىلىشسا
بولدۇيۇ ، بىز شورى قۇرغۇر بىچارە ئاياللارغا ھەتتا كۆڭلىمىز
خالغان كىشىگە تېگىشىمىزگىمۇ يول يوق !

— ئەمما ، خەتبە ، زۇلۇم ۋە شەپقەتسىزلىكتە مېنىڭ
زالىم ئاكامغا تەڭ كېلىدىغىنى تېپىلماستىكىن ! ئاكا بولماي ،

قۇرۇپ كەتسۇن . نېمىشقىمۇ ئۇ ماڭا ئاكا ، مەن ئۇنىڭغا سىڭىل بولۇپ تۇغۇلۇپ قالغاندىمەن ؟ ! پۈتۈن جاھاننى ئاقتۇرساڭمۇ مەنچىلىك بەختسىز ئايالنى تاپالمايسەن ! ئاكام مېنى ئۆز خاھىشى بىلەن بىرىگە نىكاھلاپ بەردى ، بىراق ، ئاللاننىڭ ئەڭ پەس بەندىسىگىمۇ نېسىپ بولغان ئەر - خوتۇنلۇق لەززىتى بىزگە نېسىپ بولمىدى . ئۇ ئېرىم بىلەن بىرىگە ياشاش يولىغا توسۇق سېلىپ قويدى . ئۆزۈڭ ئويلاپ باق ، بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق قايغۇ - ئەلەم ، بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق زۇلۇم ۋە رەسۋاچىلىق بارمۇ ؟ ! مۇبادا ، ئۇچراشقۇدەك بولساق بېشىمىز داردا . ئۆزىچۇ ؟ بىلەمسەن ، خەتبە ، ئاكامنىڭ ئۆزى دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن ئېلىپ كېلىنگەن كېنىزەك ۋە چۆرىلەر بىلەن كۆڭلى خالىغانچە كەيپ - ساپا قىلىشتىن بوشمايدۇ .

ئايال ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتتى . ئۇنىڭغا تەلمۈرۈپ قاراپ تۇرغان ئىككى ئوغۇلمۇ يىغلىشىپ كەتتى . خەتبەمۇ يىغدىن ئۆزىنى ئاران تۇتۇپ تۇراتتى . ئەمما ، ئۇ دەرھال ئۆزىنى ئوڭشاپ گېپىنى داۋام قىلدى :

— ئاللا ئەمرۇلمۇسلىمىنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي ، سەيپىدەم ! ئۇ سىزنىڭ ھالال جۈپتىڭىز بولمىش ۋەزىرىنىڭ ئادەم سۈپىتىدە ، ئەركەك سۈپىتىدە سىزگە مۇناسىپ ئىكەنلىكىدىن گۇمان قىلمايدۇ . ئەكسىچە ، ئۇنىڭ زاتى پەسلىكى ئۈچۈن ، توغرا ، پەقەت شۇ زاتى پەسلىكى ئۈچۈنلا شۇنداق قىلماقتا ! سىز خەلىپىنىڭ قىزى ، خەلىپىنىڭ سىڭلىسى ، ھەزرىتى پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد مۇستەفا سەللاللەھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ مۇبارەك ئەۋلادىسىز . تومۇرىڭىزدا ئېقىۋاتقان قان ھەر ۋاقىت ساپ پىتى قېلىشى كېرەك ، قېنى ئېيتىڭچۇ ، شۇ ۋەزىردىن تۇغۇلغان پەرزەنتلىرىڭىز خەلىپىلىككە لايىق ۋارىس بولۇشى مۇمكىنمۇ ؟ مۇمكىن ئەمەس ، ئەلۋەتتە . ۋەزىرىنىڭ ئازاد قىلىنغان پارىسى قۇل ئىكەنلىكى ھەممىگە ئايان . قاراڭ ،

ھەممە ياقنى ئارغۇنلار بېسىپ كېتىۋاتىدۇ! كەسىرۈلمۈسىدە.
 مېنىڭ قارىشىچە، ھەقىقىي ھالال جۈپتىڭىز ھاشىمىيىلەر،
 ئەۋلادىدىن بولۇشى، تۇغۇلغان پەرزەنتلىرىڭىزنىڭ تومۇرىدا
 ئالىي نەسەب سەيپىدەر^① قېنى مەۋج ئۇرۇشى كېرەك. شۇنداق،
 ھارۇن رەشىد دەل مۇشۇ سەۋەبتىنلا، ئالىي نەسەبىڭىزنىڭ
 ھەقىقى - ھۆرمىتى ئۈچۈن ھەقىقىي نىكاھقا پەتىۋا بەرمەيۋاتىدۇ.
 — نېمانداق بىمەنە گەپلەرنى قىلىسەن! كور قارىغا
 ئوخشاش «ۋەلفەجرى» نى تەكرارلاشنى بەس قىل! ماڭا تەسەللى
 بېرىشكە ئۇرۇنمايلا قوي! ئەگەر ئاكامدا ئار - نومۇس، دىيانەت
 بولسا، سابىق قۇلدىن تۇغۇلغان پەرزەنت خەلىپىلىككە داغ
 چۈشۈرىدۇ دەپ ئەندىشە قىلىدىغان بولسا، ئۇنداقتا، نېمە ئۈچۈن
 كېنىزەكتىن تۇغۇلغان پەرزەنتنى خەلىپىلىكنىڭ ئىككىنچى
 ۋەلىئەھدى دەرىجىسىگە كۆتۈرىدۇ؟ نېمە ئۈچۈن؟ نېمە سەۋەبتىن
 تاغامنىڭ قىزى زۇبەيدەدىن تۇغۇلغان ئوغۇلنى ۋەلىئەھد قىلىپ
 تەيىنلەش بىلەن بولدى قىلمايدۇ؟ يەنە زۇبەيدەنى جېنىمدىن
 ئارتۇق سۆيىمەن دەپ جار سالدىيۇ، ھەۋەسكە بېشىچىلاپ
 بېرىلىپ ئىشرەتتىن، پاهىشىۋازلىقتىن ئۆزىنى تارتالمايدۇ؟
 ناھايىتىمۇ غەلىتە مۇھەببەتقۇ بۇ! بۇنىڭغا نېمە دەيسەن؟ ئۇنى
 بۇ يولدىن قايتۇرۇشقا ھېچكىمنىڭ ھەددى يوق. مەن بولسام
 ئايال كىشى. شۇ ۋەجىدىن بولسا كېرەك، مېنى خالىغانچە
 قىيىن - قىستاققا ئېلىشنى ئۆزىگە ئەپ كۆرىدۇ. مەن
 تارتىۋاتقان ئازاب - ئوقۇبەت ۋە تەھقىرلەشلەر دوزاخ ئوتىنىڭ
 بىر ئۇچقۇنى، خالاس. ئۇ بارچە پۇقرالارنىڭ قېنىنى شوراۋاتامدۇ؟!
 ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ پۈتۈن بەدىنى قارا تەرگە چۆمۈپ
 كەتتى. ئۇ كۆرۈپ تۇرۇۋاتقان بىچارە ئايال خەلىپە ھارۇن
 رەشىدنىڭ سىڭلىسى ئەبباسە ئىكەنغۇ! لاھاۋلە ۋەلا

① سەيپىدەر — پەيغەمبەر ئەۋلادلىرى.

قۇۋۋەتە . . . !

ئاد تەڭرىم ، ئىشىكنىڭ ئارقىسىدىن شۇنداق گەپ - سۆزلەر ئاڭلانماقتا ئىدىكى ، ئۇ گەپلەرنى تىلغا ئېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن ، بىر ئۈچىنى ئىشتىكەن ئادەمنىڭمۇ كۆزلىرى ئويۇلۇپ ، تىلى كېسىلىپ ، قۇلاقلىرىغا قوغۇشۇن قۇيۇلۇشى مۇمكىن ئىدى .

— سەن يان بېسىۋاتقان ھاشىمىيلارنىڭ بىرەرىمۇ ۋەزىرگە تەڭ كېلەلمەيۋاتىدۇ ، — سۆزىنى داۋاملاشتۇردى ئەبباسە بالىلىرىنى باغرىغا بېسىپ ، — نېمىشقا ئۇنىڭ بىلەن قوشۇلۇشۇمغا توسقۇنلۇق قىلىدۇ؟ ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولغان سىڭلىسىنىمۇ شۇنچىلىك خورلىغان بارمۇ؟ بېشىمغا قىلىچ كەلسىمۇ كۆڭلۈم ئارزۇسىدىن قايتمايمەن . مەن ئۇنى جېنىمدىن ئارتۇق سۆيىمەن ! چۈشەنسەڭچۇ كاشكى ، ئاڭلاۋاتامسەن؟ سۆيىمەن ! ئىككى شېرىن - شېكەر پەرزەنتىمىمىز بار . باشقىلاردىن مەخپىي تۇتۇشقا مەجبۇر بولساقمۇ ، لېكىن ، بىزنىڭ سۆيگۈمىز ھېچقانداق جىنايەت ئەمەس . ئاد خۇدا ، بۇ دوزاخ ئازابىدىن قاچان خالاس قىلارسەن - ھە؟ ! ئېيتساڭچۇ ، قاچان سىرىمىز پاش بولۇشىدىن خۇدۇكسىرەپ ، تەشۋىش ئىچىدە كۈن كەچۈرۈشتىن جانۇ جەھلىم چىنقايدا دەپ قالدىغۇ ، ئاخىر !

7 . ئەبباسە

ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ پۇتلىرى سىرقىراپ ، بەدىنى ئويۇشۇپ ، پۈتۈن ۋۇجۇدىنى تىترەك باستى . قاچاندۇر بىر ۋاقىتلاردا ئەمىرۈلمۇسلىمىن بىلەن ئۇنىڭ بىر تۇغقان سىڭلىسى ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقە قۇلقىغا كىرىپ قالغاندەك قىلىۋىدى . شائىر پۈتۈن زېھنى بىلەن شۇ ۋەقەنىڭ تەپسىلاتىنى ئەسلىشكە تىرىشتى .

ۋەزىر جەفەر ئىبن يەھيا ئەل - بەرمەكى بىلەن بىر قاتاردا ئەبباسەمۇ خەلىپىلىكنىڭ ئەڭ كۆزگە كۆرۈنگەن ئەيىبلەردىن سانىلاتتى . كۆپتىن بېرى بۇ ئىككى ئەيىبان ھارۇن رەشىدنىڭ خاس مەھرەملىرى دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن بولۇپ ، كۈچ - قۇۋۋىتى ئۇرغۇپ تۇرغان جەفەر ئۆزىنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە دانالىقى ، دۆلەت ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى تەدبىركارلىقى بىلەن ، ئەبباسە بولسا شېرىن سۆزلىرى بىلەن خەلىپىگە ناھايىتىمۇ ياقاتتى . ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى خاس سۆھبەتلەر ئادەتتە ناھايىتىمۇ ئىركىن ، بىمالال ۋە خاتىرجەم ئېلىپ بېرىلاتتى . ئەمما ئىسلام شەرىئىتىنىڭ قائىدە - رەسمىيىتى بويىچە ياتلىق قىلىنمىغان ئايال زاتى ئوردىدىكى ئەيىبلەر ئارا سۆھبەتكە ، بولۇپمۇ چوڭ ئىشلارنى قارار قىلىدىغان ئوردا كېڭەشلىرىگە قاتنىشىش ھوقۇقىدىن مەھرۇم ئىدى . بۇنداق ئۆزگەرمەس قائىدىنى بۇزۇشقا ھەتتا ئەمىرۇلمۇسلىمىمۇ جۈرئەت قىلالمايتتى .

شۇ ۋاقىتتا ھارۇن رەشىدنىڭ خىيالغا غەلىتە بىر شەرىئىي ھىيلىسى كەلدى . بۇ پىكىر خەلىپىنىڭ ئۆزىگىمۇ ئاجايىپ تۇيۇلدى . توغرا ، مۇشكۈلاتنى ئاسان قىلىشنىڭ يولى — جەفەر بىلەن ئەبباسەنى كۆرۈنۈشكە نىكاھلاپ قويۇش . ئەمما ، بۇ راستتىنلا شەرىئىي ئەر - خوتۇن^① بولۇش دېگەن گەپ ئەمەس ، ئەلۋەتتە . بولمىسا ، سابىق پارسىي قۇلىنى خەلىپىلىكنىڭ بولغۇسى ۋارىسلىرىدىن بىرىنىڭ ئاتىسى قىلىپ قويغان بولۇپ قالمادۇ؟ ! خەلىپىلىك مۆھۈرى بېسىلغان نىكاھنامىدە تۆۋەندىكىچە ئىزاھات بار ئىدى : «ئەر - خوتۇن ئىككىسى پەقەت ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئالدىدىلا بىر - بىرى بىلەن ئۇچراشما بولىدۇ . خەلىپىلىكنىڭ قانۇنى بويىچە ، بۇ شەرتكە ئەمەل

① شەرىئەت بويىچە نىكاھ قىلىنغان ئەر - خوتۇن .

قىلماسلىقىنىڭ ئاقىۋىتى — ئۆلۈم جازاسى . . . .» .
ئەبۇل ئەتەخىيە پەسكەشلەرچە ھىجىيىشتىن ئۆزىنى تۇتۇپ
قالالمىدى . چاقچاق قىلىدىغان ئىش ئەمەس — دە . بۇ ، مانا
ئەمدى ھەممىگە ھۆكۈمنى يۈرگۈزۈپ كەلگەن قۇدرەتلىك ۋەزىر
جەفەر ئىبن يەھيا ئەل — بەرمەكىينىڭ يوشۇرۇن يۈرەك
سىرلىرى ئۇنىڭ قولىدا . ۋەزىرنىڭ تەقدىرى قىل ئۈستىدە
دېگەن گەپ .

«ۋەزىرنىڭ دۈشمەنلىرى سان — ساناقسىز ، — دەپ
مۇلاھىزە قىلاتتى شائىر ئىشك مارىلاپ تۇرۇپ ، — ئۇلارنىڭ
ئارىسىدا ئەڭ ئەشەددىيسى فەزل ئىبن رابىيە . تاڭ ئېتىش
بىلەنلا ئۇ بۇ يەرگە ئۈندۈ . رەقىبەلەر بىر — بىرىگە ئىچ
ئاغرىتىپ ئولتۇرمايدۇ . ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ مۇھىمى — قارا
نىيەت ۋەزىرنى ئالىي مەنسىپىدىن يىقىتىش . بۇنداق زور
مەخپىيەتلىك ئۈچۈن ، ئۇلار مىڭ دىنارنى ئىنجىقلىماي
جىرىڭلىتىپ ساناپ بېرىشىدۇ .»

ئەبباسەنىڭ ھالى نېمە بولىدۇ ، بۇنىڭ بىلەن ئەبۇل
ئەتەخىيەنىڭ نېمە ئىشى .

ئەبۇل ئەتەخىيە باغرى يۇمشاق كىشىلەر تائىپىسىدىن
ئەمەس ئىدى . «ماڭا دەپسە جەھەننەمگە راۋان بولۇۋەرمەمدۇ . بۇ
جاڭجاللاردىن بىرمۇنچە موللا جىرىڭ چۆنتەككە چۈشسە ،
بولدى» دەپ ئويلايتتى . جەھەننەم ئېغىزىدا تۇرغان بىچارە
ئايالنىڭ دەھشەتلىك تەقدىرىگە ئېچىنغانلىقتىن ئەمەس ، بەلكى
ئىشك مارىلاپ ئۇزاق تىكىلىپ تۇرغانلىقتىن ئۇنىڭ كۆزلىرى
ياشقا تولدى . بۇرنىمۇ قىچىشىپ ، چۈشكۈرۈپ سالغىلى
تاس — ماس قالدى .

— ئۆزىڭزنى بېسىۋېلىڭ ، سەيپىدەم ! — دەپ ئۆي
ئىچىدىن كەلگەن ئاۋاز قولىقىغا ئىشتىلگەندىن كېيىنلا ، شائىر
چۈشكۈرۈپ سېلىپ ، ئۆزىنى ئاشكارىلاپ قويۇپ شەرمەندە —

رەسۋا بولمىغىنىغا خۇداغا مىڭ مەرتە شۈكۈر ئېيتتى .
— ئوغۇللىرىڭىزنىڭ دىدارىنى كۆرۈش ئۈچۈن زور خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ ، نۇرغۇن مۇشەققەتلەرنى باشتىن كەچۈردىڭىز ، بولدى ، تەشۋىشنى قويۇڭ . ئۇنىڭدىن كۆرە پەرزەنتلىرىڭىزنى باغرىڭىزغا مەھكەم بېسىپ مېھرىگە قېنىۋېلىڭ . قالغىنىنى ئەل - رەھمانۇ ئەل - رەھىم^① ئاللاغا تاپشۇرۇڭ ! بەلكىم ، بارلىق مۆمىنلەرنىڭ قاتارىدا سىزنىمۇ بالايىتاپەتلەردىن ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي !

ئەبباسەنىڭ مەڭزىلىرىدىن مارجاندەك ياشلارنىڭ تاراملاپ ئېقىپ چۈشۈۋاتقانلىقىدىن ھەيران بولۇپ شۈكەپ كەتكەن ئوغۇللار ئانىسىنىڭ تىزلىرىدىن چۈشۈپ ، داڭ قېتىپ تۇرۇپ قېلىشتى .

ئەبباسە چوڭ ئوغلىنى يەنە باغرىغا بېسىپ ، پېشانىسىگە ، يۈز - كۆزلىرىگە ، بويۇنلىرىغا توختىماي چۈكۈلدۈرتىپ سۆيگىنىچە ، ئوغلىنى ئۇياقتىن - بۇياققا ئۆرۈپ ئەركىملىتىپ كەتتى . بالا ئانا باغرىدا سەبىيلەرچە كۈلۈمسىرەپ ، ئانىسى ئۇنى راستتىنلا شۇنداق تويماي ئەركىملىتىۋاتامدۇ ياكى نېمىدىندۇر خەۋپسىرەۋاتامدۇ ، گۆدەك ئەقلى يەتمەي ئانىسىغا تىكىلەتتى . راست ئەمەسمۇ ، بالىنىڭ گۆدەك ئەقلى ئانا قەلبىدە كېچىۋاتقان غەلىيانلارنى قانداقمۇ سەزسۇن ؟ ئۇنىڭ ئەس - يادى قۇمغا مىلىنىپ بىر - بىرىگە توپا چېچىشىش ، بەقەي^② ئويناش ، ئانا باغرىدا ئەركىلەپ ياپراش ۋە يەنە يۈگۈرۈپ بېرىپ چەمبەر ئايلاندۇرۇش ، چەۋگان ئېتىشتا ئىدى . بۇ ئوغۇل ئۇششاق تاشلاردىن قەسىر قۇرۇپ ئويناشنى ، لايدىن قورچاق ياساشنى

① ئەل - رەھمانۇ ئەل - رەھىم — ناھايىتى مېھرىبان ۋە شەپقەتلىك .

② ئوشۇق ئويۇننىڭ بىر تۈرى .

ياخشى كۆرەتتى . بىر قېتىم تېخى دېھقاننىڭ ئۆلۈكىنى كۆرۈپ ،
«بۇ ئاكاش ئۇخلاپ يېتىپتۇ» دېگەن ، يەنە بىر كۈنى بولسا
سوزۇلۇپ ياتقان زەھەرلىك يىلاننى كۆرۈپ ، «قاراڭلار ، ئاۋۇ
ئەجەب چىرايلىق تانا ئىكەن» دېگەندى . خۇشاللىق ئىچىدىلا
يۈرۈپ ، تېخى ھاياتنىڭ ئاچچىق - چۈچۈكلىرىنى تېتىغۇدەك
بولمىغان ، تەقدىرنىڭ چاقچاقلىرىدىن ، پەلەكنىڭ ئويۇنلىرىدىن
بىخەۋەر بالىنىڭ غۇبارسىز قەلبى ئانىسىدىن ئايرىلىشتىن
قاىغۇرمايتتى . ئۇنى بۆكۈ - بۆكۈچ ئويۇنغا ئوخشىتىپ ، بۇ
نۆۋەتتىكى ئويۇن ، دەپ چۈشىنەتتى . ئاسلانچاق بىلەن ئويۇنىدە
شىش - ئۇنىڭ ئەڭ زور خۇشاللىقى . ئاسلانچاق گام
سەكرەيدۇ ، گام يەرگە يۇمىلايدۇ ، گام ئۇيان - بۇيانغا
يۈگۈرىدۇ ئىشقىلىپ چارچىمايدۇ . ئادەتتىكى بالىلار قۇش
بېقىپ ، ئۆگىتىلگەن قۇش ئۇچۇپ كېتىپ قايتىپ كەلمىسە ،
ئۇنى سېغىنىپ ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتىدۇ . ئايرىلىش ئازابى
تارتىدۇ . بۇنداق ھېس - تۇيغۇلار بۇ ئوغۇلدا يوق ! چۈنكى ،
ئۇنىڭ قۇشمۇ بولمىغان ، ئايرىلىش ئەلىمىنىمۇ تارتىپ
باقمىغان .

ئەبباسە بالىلىرىنى جېنىدىنمۇ ئارتۇق كۆرەتتى . پەرزەنت
مېھرى — ئانا قەلبىنىڭ تۈرىگە جايلاشقان ، پەرزەنت مېھىر -
مۇھەببىتى ئۇنىڭ قىممەتلىك گۆھىرى ! بالا قانداق كەپسىزلىك
قىلىسمۇ ، ئانا قەلبى ئۇنى كەچۈرۈشكە تەييار . ئانىلارنىڭ پە -
كىر - خىيالى ۋە ئېزگۈ تىلىكى — قورسىقى توق ، ئۆزى شاد -
خۇرام بولسۇن ، ياشناپ تۇرغان رۇخسارىدىن سەممىيلىك
نۇرلىرى يوقالمىسۇن دېيىش . پەرزەنت شادلىقى — ئانا قۇ -
ۋانچى ! بالا قانچىلىك ياپراپ - ياشناپ ئوينىسا ، ئانىنىڭمۇ
ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ ئوينىغۇسى كېلىدۇ . «ئوينا ، ياپرا قوزام ،
سېنىڭ يەنە نېمەڭ كەم ! ئېيت . جېنىمنى گۆرۈڭگە قويۇپ
بولسىمۇ ھەممىنى ھازىر قىلىشقا تەييارمەن !» دەرھەقىقەت ،

شۇنداق قىلىدۇ. ئۆزى جاپا چەكسىمۇ پەرزەنتىدىن جانۇ جاھاننى ئايمايدۇ. ئانا مېھرىنىڭ نە ئىپتىداسى بار، نە ئىنتىھاسى! پەرزەنتى يوقلار بۇ ئۇلۇغ تۇيغۇدىن مەھرۇم! ئۇنداقلار ئانا قەلبىنى تەسەۋۋۇر قىلالسىمۇ، ئەمما ئۇنى تولۇق ھېس قىلالمايدۇ. تەسەۋۋۇر قىلىش — ھېس قىلىش دېگەنلىك ئەمەس.

8. ئىش تەتۈرگە ماخماقتا

ئوغۇل خىرقىراپ كۈلەتتى. ئۇنىڭ چىرايى گۈلدەك ئېچىلىپ كەتكەن بولۇپ، شوخلۇقلىرى ئۆزىگە يارىشاتتى. ئەبباسەنىڭ ياشلىق كۆزلىرىدە تەبەسسۇم ئوينايتتى. «ھەتتىگىنەي، شۇ تاپتا بىر ئويمىكار نەققاش بولسا، — دېگەندەك مەنە چىقىپ تۇراتتى ئۇنىڭ زوقلىنىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن، — ھەسەنگە قاراپ، كىچىك ھىندى مەبۇدلىرىغا ئوخشىتىپ ئۇنىڭ ھەيكىلىنى ياسىسا — ھە!»

ھۈسەيىن بولسا ھاپىلا — شاپىلا كۆزلىرىنى ئىشقىلاپ ئاكىسىغا ھەۋەس بىلەن تەلمۈردى. شۇنداق، بالىلار چوڭلارغا قارىغاندا كۆپرەك رەشىك قىلىشىدۇ.

— ئانا، ھەسەننى ئالسىزۇ، نېمىشقا ماڭا قارىماي-سىز، — دېدى ئۇ خورلۇقى كېلىپ ۋە ئانىسىغا تاشلاندى. ئەبباسە كېنىزەك تەرەپكە قارىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە «قارىغىن، نېمىدېگەن تاتلىق ئاۋۇنچاقلار — ھە!» دېگەن مەنە ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

— خەتتە، خاھ ئىشەن، خاھ ئىشەنمە، — دېگەن سۆزلەر قۇلىقىغا كىردى ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ، — سەھرادىكى بەدەۋىيلەرنىڭ كۈلبىسىدە ياشىساممۇ مەيلى، بالىلىرىم باغرىمدا بولسىلا، بەس. قېنى ئەمدى ياراتقان ئاللا مەندەك ئاجىز

بەندىسىنىڭ مۇشۇ بىر ئاددىي تىلىكىنى ئىجاپەت قىلسا! ئەي تەڭرىم، نېمىشقا مېنى مۇنچە شور پېشانە ياراتتىڭ؟ ھىجران ئازابى نېمىدېگەن مۈشكۈل! ئەمما، سۆزلىرىڭنىڭ جېنى بار، خەتبە، رىئاشنى خۇرسەن قىل. ئەتىگەن بەرگەن پۇللاردىن قولۇڭدا ئاشتىمۇ؟

كېنىزەك تەستىق ئىشارىسى قىلدى. رىئاش بىر ئوچۇم دىنارنى ئېلىپ، سەيپىدەنىڭ ئالدىدا تەزىم قىلىپ قولىنى سۆيىدى. بەررەمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ شۇنداق قىلدى.

— تەشەككۈر سىزگە، سەيپىدەم!

— سىلەرگە يەنە جېكىلەشنىڭ ھاجىتى يوق، ئۆزۈڭلار ياخشى بىلىسىلەر، ھەسەن بىلەن ھۈسەيىن مېنىڭ يۈرەك پارەم، — دېدى ئەبباسە مۇلايىملىق بىلەن.

چوڭ ئوغلى خۇددى ئايرىلىش ۋاقتى يەتكەنلىكىنى سەزگەندەك بىردىنلا ئانىسىغا يېپىشىپ، ئىسسىق ئالتىقانىلىرىنى ئانىنىڭ يۈزىگە يېقىپ تۇرۇپ، قىيمىغان ھالدا ئېيتتى:

— ئانا، يۈرۈڭ، بىز بىلەن كېتىڭ، داداممۇ كەلسۇن! ھەسەننىڭ ئاۋازى بوغۇلۇپ، كۆزلىرى ياشقا تولدى. ئۇ يەنە نېمىلەرنىدۇر دېمەكچى بولدى، ئەمما بوغۇلۇپ

ئېيتالمىدى. ئەبباسەنىڭ يۈرىكى جىغىلداپ كەتتى. بالىلىرىنى كۆرۈش بىلەنلا ئۇلاردىن يەنە ئايرىلىدىغانلىقىنى ئويلىغان ئەبباسە يۈرىكى پۇچۇلۇنۇپ، ئۆزىنى ئاران - ئاران تۇتۇپ تۇرغان

بولسىمۇ، قەلبىدە ئاجايىپ ھېسلا مەۋج ئۇرۇۋاتاتتى. شۇنداقتىمۇ، ھەرھالدا ئۆزىنى بېسىۋالغانىدى. ئەمما،

ئوغلىنىڭ شۇ بىر ئېغىز ئىلتىجاسى ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى لەرزىگە سېلىپ ئاجايىپلا قىلىپ قويدى. ئېنىقكى، ھەسەن ئاتىسىنى سېغىنغان! ھەسەن ئايرىلىشقا رازى ئەمەس!

— ئۆزۈڭ مەدەتكار، ئەي تەڭرىم! — دەپ نالە قىلىپ

ئاھ ئۇرغىنىچە ھوشىدىن كېتىپ يىقىلدى ئەبباس .
— سەيپىدەم ھوشىدىن كەتتى ! — كېنىزەك شۇنداق دېگىنىچە ئىتتىك بېرىپ شامداننى ئالدى - دە ، ئىشىككە يۈگۈردى . ئىشىك تاراقلاپ ئېچىلدى . ئەبۇل ئەتەخىيە قەددىنى رۇسلىۋېلىشقا ئاران ئۈلگۈردى .

— سۇ ! — دەپ بۇيرۇدى خەتبە ئالدىراشچىلىقتا ئۇنى قۇللاردىن بىرى دەپ ئويلاپ .

ھودۇقۇپ كەتكەن شائىر قىمىر قىلمىدى .

— كۆتەكتەك مىدىر قىلماي تۇرسەنغۇ ؟ !
ئاڭلىمايۋاتامسەن ؟ سۇ كەلتۈر ، سۇ ! يا ئاللا ! ئۆمۈمدە بۇنداق گومۇش ئادەمنى كۆرمىگەندىم ! — خەتبە سۆزلەۋېتىپ ، بىردىنلا ئۇنىڭ گۈلدار ئۇزۇن كۆڭلىكىنى كۆرۈپ ، لېۋىنى چىشلەپ قېتىپلا قالدى - دە ، قورققىنىدىن ۋارقىرىۋەتتى ، — كىمسەن ؟ بىمەھەل چاغدا بۇ يەردە نېمە قىلىپ يۈرسەن ؟ — ئۇ شۇنداق دېگىنىچە لېپلا قىلىپ ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى ۋە ، — تېزرەك سۇ كەلتۈرۈڭلار ! — دەپ تۈۋلىگىنىچە تار يولىنىڭ ئاخىرىغا بېرىپ غايىب بولدى .

ئەس - ھوشىنى يىغىۋالغان پەسكەش شائىر غىپىپدە قىلىپ ئۆزىگە بېرىلگەن خانىغا كىرىپ كەتتى .

ئەبباسە ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن ، خەتبە بايا يۈز بەرگەن ئىشلارنى ئەتراپلىق مۇلاھىزە قىلىشقا باشلىدى . ئۇ ئەبۇل ئەتەخىيەنى تونۇدى ، ئۇنىڭ تۇرقىدىن خۇددى جىنايەت ئۈستىدە قولغا چۈشكەن ئادەمدەك قىياپىتىنى كۆرگەندەك بولۇپ ۋۇجۇدىغا ۋەھىمە چىرماشتى . ئۇ ئوغرىلىقچە مارىلاپ ، ئاڭلاپ تۇرغانىكەن - دە ! نېمىلەرنى ئاڭلىغاندۇر ؟ ئىشىك يوپۇقىدىن قاچاندىن بېرى مارىلاپ تۇرغان بولغىدى ؟ مەلىكە ھوشىدىن كېتىشتىن ئىلگىرىلا ئەمىرۇلمۇسلىمىنى ئەيىبلەپ سۆزلىگەن ئەمەسمىدى . . . ئاھ تەڭرىم ! شېئىر توقۇيدىغانلار ئەمدى شۇ

دەرىجىدە پەسلىشىپ ، ھەتتا ئايال كىشى ئۈستىدىنمۇ چىقىمچىلىق قىلىشقا چۈشكەنمىدۇر ؟ شۇ تاپتا مەلىكىگە بۇ توغرىلۇق گەپ قىلىشقا بولمايدۇ . كېيىنرەك بىر يولنى كەلتۈرۈپ ئېيتارمەن . بولمىسا ، يەنە ھوشىدىن كېتىشى مۇمكىن . قېنى ، ھازىرچە ، جېنىمنى ئالىقانغا ئېلىپ بولسىمۇ تەۋەككۈلگە ئىش تۇتۇپ تۇراي . بولمىسا ھەممىنى ئەجەل ئۆز قوينىغا تارتىشى تۇرغانلا گەپ . رەھىم - شەپقەت قىلىنمايدۇ . قانداق قىلىش كېرەك ؟ ئەڭ ئاۋۋال بالىلارنى يوشۇرۇش كېرەك ! ئاندىن ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ پېيىگە چۈشۈش لازىم . قانداق قىلىپ بولمىسۇن ئۇنىڭ ئۈنىنى ئۆچۈرۈش كېرەك . قۇتۇلۇشنىڭ بىردىنبىر يولى شۇ !
ئۇ پەرمان كۈتۈپ تۇرغان رىئاشىنى ئىمما قىلىپ ئالدىغا چاقىردى :

— قايتىشقا ھازىرلان ، ھازىرچە قانداقلا قىلىپ بولمىسۇن بالىلارنى پەپىلەپ ئاۋۇندۇرۇپ تۇرغىن ، — دېدى . ئاندىن ھەيئەتنى چاقىردى . چالا ئۇيقۇلۇق كۆزلىرىنى ئۇۋۇلغىنىچە پەيدا بولغان دەرۋازىۋەنگە بۇيرۇدى :
— قايتىدىغانلارنى ئۈزىتىپ قوي ! دەجلىنىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈۋېلىشى ئۈچۈن كېمە تېپىشقا ياردەملەش !
بۇ سەيىدەنىڭ پەرمايىشى !

9 . ۋەھىمە

دەرۋازىۋەن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ، خەتبە ۋەھىمدىن ئۆزىنى قويغىلى جاي تاپالماي قالدى . «ۋاي خۇدايىمەي ، ئىشقىلىپ بالىلارغا بىرەر ئىش بولمىسىلا بولاتتىغۇ ؟» دەپ تەڭرى ئاتالغا يالۋۇردى .

خەيرىيەت ، ھويلىدىن دەرۋازىنىڭ غىچىرلىغان ئاۋازى

ئاڭلاندى . خەتبە دەرھال ھەيياننىڭ ئالدىغا يۈگۈردى . ھەسەن بىلەن ھۈسەيىننىڭ دەجلىدىن ئامان - ئېسەن ئۆتۈۋالغانلىقىنى ئاڭلاپ ، ھەبەشنى بىر چەتكە تارتىپ ، ئاغزى چىگىكىلىك ئىچىدە لىق تەڭگە بار قاپچۇقنى ئۇنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى - دە :

— جانابىي فەنخەسكە بەر ! سەيىدە ئالىي نەسەبتىن تارتۇق دېگىن ! — دەدى ، ئاندىن قوينىدىن قولىياغلىقىنى ئاۋايلاپ چىقىرىپ ، ئۇنىڭدىن بىرنەچچە تەڭگىنى ئېلىپ ھەيياننىڭ ئالمقانلىرىغا قويۇپ ، — سەيىدە ئالىي نەسەبتىن ، خىزمىتىڭ ئۈچۈن ! — دەدى .

ئاندىن ، قايتا - قايتا قۇللۇق ئادا قىلىۋاتقان دەرۋازىۋەننىڭ گېپىنى بۆلۈپ ، كۆزلىرىگە تىكىلىپ سورىدى :

— ئەبۇل ئەتەخىيە قاچان كەلگەندى ؟

مۇبادا ئەبۇل ئەتەخىيە بىلەن دەرۋازىۋەننىڭ گېپى بىر بولسا ، توساتتىنلا بېرىلگەن سوئال ئۇنى تەمتىرتىپ ، دۇدۇقلىتىپ قويۇشى ئېنىق . ئۇنداق بولماي قالسا ، ئۇنىڭغىمۇ مەيلى . دەرۋازىۋەن ئىچىدە بۇ ئىشلاردىن خەتبەنىڭمۇ خەۋىرى بار ئىكەن ، دەپ ئويلاپ قالسۇن .

— يېرىم كېچىدە .

— ھەممە گەپنى ئېيت !

— يالغان ئېيتقان بولسام ئۆلەي ، بولغان ئىشنىڭ ھەممىسى شۇ . يېرىم كېچىدە كەلدى . خوجايىن يېتىپ قالغانىدى . ياخشى كۆڭلۈم بىلەن ، مېھمان بولغاندىكىن ، ئارام ئالسۇن دەپ باشلاپ ئەكىرىپ جايلاشتۇرۇپ قويغانىدىم ، — دەرۋازىۋەننىڭ گېپىنىڭ ئورامىدىن خەتبە ئۇنىڭ ئۆزىنى ئالدىمايۋاتقانلىقىغا ئىشەندى .

— ماڭا قارا ، ھەييان ، — دەدى خەتبە مۇلايىملىق بىلەن ، — ماڭا بىر ياخشىلىق قىل ، ساڭا بۇ ھېچ گەپ ئەمەس ، ماقۇل دېگىن ، بولامدۇ ؟

— باش ئۈستىگە ، خانىم ! خۇدا ھەققى ، باش ئۈستىگە !
— مەن سەيىمدەنى قەسىرگە ئاپىرىپ قويۇپلا قايتىپ
كېلىمەن . سەن خۇدا ھەققى ئەبۇل ئەتەخىيەنى گەپكە تۇتۇپ
تۇرغىن .

— گەپكە تۇت . . . ئەبۇل ئەتەخىيەنى . . . — دېدى
ھەييان تەشۋىشلىنىپ ، — قېنى ئۇرۇنۇپ كۆرەي ، خانىم .
مەندەك بىر خاكسار قۇلغا ئەمر قىلىۋاتسىلا ، بويۇن ئەگمەي
ئىلاجىم قانچە ، ناھايىتىمۇ مۈشكۈل ئىشقا بۇ ؟ . . .
— مەن قايتىپ كەلگۈچە ئەبۇل ئەتەخىيە بۇ ئۆيدىن مە-
دىرلىمىسۇن ، — گەپنى چورتلا كەستى خەتتە ، — سەيىمدە
شۇنداق ئەمر قىلدى دەپ فەنخەسكە ئېيت . بۇ ھارۇن رەشىدىنىڭ
ئەمرۇ پەرمايمىشى دېگەن گەپ .

ئىش خۇددى خەتتە ئويلىغاندەك بولۇپ چىقتى . ھارۇن
رەشىدىنىڭ تىلغا ئېلىنىشى ئۆز كۈچىنى كۆرسەتتى . ھەييان
ئەبباسەنىڭ باغدادنىڭ بەدەۋلەت خانىملىرىدىن ئىكەنلىكىنى ، پات -
پات بۇ يەردىن ئۆي ئىجارە ئېلىپ ، بالىلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ
تۇرىدىغانلىقىنى ياخشى بىلەتتى . ئەمما ، ئۇ بۇ خانىمنىڭ خەلىپە
نامىدىن پەرمان چۈشۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكىنى ئەدىن بىلسۇن .
— ئەمرۇ پەرمانىڭىزغا تەييارمەن ! — دەپ جاۋاب بەردى
ھەييان يەرنى سۆيۈپ تۇرۇپ ، — نېمىدېگەن بولسىڭىز ، ئەينەن
يەتكۈزمەن .

— ئېھتىيات قىل ، — دەپ كەسكىن ئاگاھلاندۇردى
خەتتە ، — بولمىسا ، جەبىرنى ئۆزۈڭ تارتىسەن ، ئۇقتۇڭمۇ ؟
— ئۇقىمىغان بولسام ئۆلەي ، خانىم .

— ئۇققان بولساڭ ياخشى . ئەمدى بېرىپ دەرھال
قېچىرلارنى ئېگەرلە !

خەتتە ئۆيگە قايتىپ كىرىپ ، ئارىدىن ئانچە ئۆتمەي ئۇ
ئىككىسىمۇ قايتىپ كەتتى .

ھەييان دەرۋازىلارنى مەھكەم تاقىدى . ئەبۇل ئەتەخىيەنى نېمە ئۈچۈن ھېچ يەرگە قىمىرلاتماسلىق كېرەك ؟ ئاخىر شائىر ھېچكىمگە زىيان - زەخمەت يەتكۈزمىدىغۇ ؟ دەپمۇ ئويلاپ ئولتۇرمىدى . ئېنىقكى ، پەرمان ئەمىرۇلمۇسلىمىن نامىدىن بېرىلدىمۇ ، بولدى ، ئۇنىڭ بىلەن ئويناشقىلى بولمايدۇ . بولمىسا ، ئۇنىڭغا نېمە ، خانىملار بىلەن نېمە چاتقى ! تاڭ ئېتىش بىلەنلا مەلىكىنىڭ پەرمايشىنى خوجايىنغا يەتكۈزىدۇ ، ئىش تامام - ۋەسسالام ! ھەركىم ئۆز يولىغا مېڭىۋەرسۇن . قېنى ، ئەمدى بولسىمۇ ، بىرئاز كۆز يۈمۈۋالسا بولار . ئەجەبمۇ تىنچسىز كېچە بولىدغۇ !

ئەبۇل ئەتەخىيە بولسا ئېھتىياتسىزلىقتىن خەتبە بىلەن ئۇچرىشىپ قالغاندىن كېيىن ، ۋاقىتنى غەنىمەت بىلىپ پەم بىلەن ئۆز خانىسىغا كىرىپ كەتتى ھەم ئىشكىنى تاقاپ قويدى - دە ، ئورۇنغا ئۆزىنى پالاقىدە تاشلاپ ، كىرىپك قاقماي ، جان ھەلقۇمىغا كېلىپ ، «تىرىق» قىلغان تاۋۇشقىمۇ قۇلاق سېلىپ ياتتى . ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە كەلگەنلەرنىڭ شەپىسى ئاڭلىنىپ ، شەمشەرلىرى شاراقلاپ كەتسە - ھە ؟ توساتتىن ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا خەتبە پەيدا بولۇپ قالدى . قورققىنىدىن لىككىدە ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى . پۈتۈن بەدىنى مۇزلاپ كەتكەندەك بولدى .

— قايسى گۆردىن كېلىپ قالدىڭ ؟ — دەپ ۋارقىراپ سالغىنىنى ئۆزىمۇ سەزمەي قالدى .

ئىككى قات دېرىزىدىن ھويلىدىكى قېچىرلارنىڭ پۇشقۇرۇشى ، يۈگەنلەرنىڭ شاراق - شۇرۇقلىرى ئاڭلاندى . شائىر ئاستاغىنا دېرىزە ئالدىغا كېلىپ ھويلا تەرەپنى مارىلىدى . رىئاش ، بەررا ۋە بالىلارنىڭ چىقىپ كەتكىنىنى كۆردى . بىرئازدىن كېيىن ، ئۇچىسىغا يېپىنچا ئورنىشىپ ، باشلىرىنى نەپىس رومال بىلەن سەللە شەكلىدە مەھكەم تاڭغان ئىككى ئايالغا

كۆزى چۈشتى . ئورۇق ئاتباقار ئېغىلدىن ئېگەرلەنگەن قېچىرلارنى ئېلىپ چىقىپ ، تىزگىنىنى تۇتۇپ ئاياللاردىن بىرىنىڭ ئېگەرگە چىقىۋېلىشىغا ياردەملەشتى . يەنە بىر ئايال ئۆزى ناھايىتىمۇ چاققانلىق بىلەن قېچىرغا مىنىۋالدى . «خۇداغا مىڭ قەتلە شۈكۈر ! — دەپ ئىلتىجا قىلدى شائىر ئاياللارغا قاراپ تۇرۇپ ، — ھەرھالدا يۈرۈپ كېتىشتى . نېمىگە مۇنچە تەشۋىشلىنىپ كەتكەندۇرمەن . ھە ! خەتتە سۇ كەلتۈر ، دېگەندەك قىلدىمۇ ، نېمە ؟ توغرا ، ئۇ مېنى قۇل دەپ ئويلىدى بولغاي ، ھە راست ، ئۇ مېنى تونۇپقۇ قالمىغاندۇر ؟ — شۇ يوسۇندا ئۆزىنى بىرئاز بېسىۋالغان شائىر ، — نېمىگە مۇنچە ۋەھىمە قىلىپ ئۆزۈمنى قىينايمەن ؟ » دەپ خىيال سۈرۈپ كەتتى . ئۇ توقۇماقچى بولغان يېڭى پىتىنلەر توغرىلۇق خىيال سۈرۈۋېتىپ ، ئاق تەنلىك كېنىزەكلەر سودىسىدىن ئېرىشىدىغان لوق پايدىنى ھەم قولدىن چىقارغۇسى كەلمىدى . شۇڭا ئۇ ئۆز ئورنىغا سوزۇلۇپ يېتىپ فەنخەس بىلەن پۈتۈشىدىغان تىل بىرىكتۈرۈشنىڭ ئەڭ ياخشى پىلانلىرىنى تۈزۈشكە كىرىشتى .

10 . يېڭى خېرىدار

فەنخەسنىڭ قورۇسى ئالدىدىكى ئىككى تەرىپى دەرەخلىك تار يولدا ئاتلىقلار پەيدا بولغاندا ، ئەبۇل ئەتەخىيە داڭ قېتىپ ئۇخلاپ ياتاتتى . كۈچتۈڭگۈر ياش ئارغىماقلارنىڭ پۇشقۇرۇشى ، قورال - ياراغنىڭ شاراق - شۇرۇقلىرى ، تاقىلارنىڭ تاراق - تۇرۇقلىرى ھەممە ياقنى بېسىپ كەتتى .

شاۋقۇن - سۈرەندىن ئويغىنىپ كەتكەن شائىر يۈگۈرۈپ دېرىزە ئالدىغا كەلدى . ئاتلىقلار دار ئەر - رەقىمقە يېقىنلىشىپ قالغانىدى . ئويناق ئەرەب ئارغىماقلىرىنىڭ مىقىمىدە ساغرىسىغا يېپىلغان ماتالاردا مۇھەممەد ئەمىننىڭ تامغىسى ئېنىقلا كۆزگە

تاشلىنىپ تۇراتتى . ئاتلىقلارنىڭ باشچىسى چاققان ھەم ھەممىگە ھازىر فەزل ئىبن رابىيە ئىدى . ۋەلىئەھدىنىڭ بۇ ئەتىۋارلىق ئادىمىنى قائىدە - يوسۇن بويىچە ئۆزىگە لايىق ۋە سادىق مەھرەملەر قوغداپ كەلمەكتە ئىدى .

— ھەي ، بۇ جوھۇت باي تېخچە پۇشۇلداپ ئۇخلاپ ياتقان ئوخشىمامدۇ ؟ — دەيدى دەرۋازىغا يېقىنلىشىپ كەلگەن فەزل .
— ئۇنى شۇنداق بىر ئويغىتايلىكى ! — دەيدى بىرئاز ئارقىدىراق كېلىۋاتقان ئاتلىق مەھرەم ، — قۇلدار پايدىنىڭ ھىدىنى سېزىدىغان بولسا ، شۇئان كۆزلىرى چاراقلاپ ئېچىلىپ كېتىدۇ .

— ھودۇقۇپ كېتىپ ، بىزنى قاراقچىلارمىكىن دەپ قالمىسۇن يەنە ، — دەيدى فەزل چاقچاق ئارىلاشتۇرۇپ .
— ئۆلتۈرۈش ۋە تالاشنىڭ بىزگە نېمە ھاجىتى بار ؟ — دەپ ئۇنىڭ گېپىگە ماس جاۋاب قىلدى قول ئاستىدىكى مەھرەم ، — ئۈستىمىزدە ئەمىرۇلمۇسلىمىن پاسىبان چېپ قولى بىلەن سودىگەرلەرگە پۇل ئۆلەشتۈرۈپ بېرىدۇ ، ئوڭ قولى بىلەن سېلىق يىغىدۇ . فەنخەسنى ئۆلتۈرۈش ۋە تالاش چوڭ گۇناھ . چۈنكى ، خەلىپىگە قۇللار زۆرۈر ، جوھۇت باي بولسا ئۆز ئىشىنىڭ تەدبىرچىسى .

گەۋدىلىك مەھرەم دەرۋازىغا يېقىن كېلىپ ، ئاتتىن چۈشمەي تۇرۇپ قاتتىق تاقىلداقتى .
— دەرۋازىنى ئېچىڭلار !

ئادەت بويىچە ، بىرىنچى بولۇپ فەزل ئاتتىن چۈشتى . ئۇ بىرئاز ئورۇقراق بولسىمۇ قامەتلىك ئىدى . ئۇ يەر - بۇ يەرلىرى سارغۇچ تۈس ئالغان قويۇق قارا ساقىلى ئۇنى خېلىلا ياش كۆرسىتەتتى . ئۇ ئۆز ۋۇجۇدىدا جۇش ئۇرۇۋاتقان ھېس - تۇيغۇلارنى ئۆز ۋاقتىدا تىزگىنلەشكە قادىر ئىدى . يۇقىرى مەرتىۋىگە ئېرىشىش يولىدا ئۇ سان - ساناقسىز پىستەن -

ئىغۋالار ، قانچىلىغان يىقىلىشلارغا بەرداشلىق بېرىپ ، تاۋلىنىپ سۆڭىكى قاتقان بولغاچقا ، كۈچلۈك ئىرادىسى بىلەن ئۆزىدىكى ھەۋەسلەرنى تىزگىنلەشكە ماھىر بولۇپ كەتكەنىدى . يولغا پۈتلىكاشاڭ بولغانلارنى ھەرگىز ئامان قويمايتتى . بۇ ئىشىدىن ناھايىتىمۇ زوقلىناتتىمۇ ، ئەمما بۇنداق ھېسلىرىنى ھېچكىمگە ئاشكارا قىلمايتتى . ھەرقاچان كۆزلىرى چاقناپ تۇراتتى ، ئەمما لەۋلىرىدە كىنايىلىك تەبەسسۇمدىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى .

— ۋاي خۇدايىم ، بىرمۇنچە چوتادىن قۇرۇق قالمىسام بو-لاتتىغۇ ! — دەپ تۇرالماي كەتتى ئەبۇل ئەتەخىيە ۋە دەرھال دېرىزىدىن ئارقىسىغا بۇرۇلدى ، — ۋەلىئەھدى يېڭى كېنىزەكلەر ئىشتىياقتا ! فەزل ئالدىرىماقتا . بۇغۇ ماڭا ئايان . تاڭ سەھەردىلا يېتىپ كېلىشكىنىنى قارىمامدىغان ! پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇش كېرەك . دەرھال فەنخەس بىلەن كۆرۈشمەسەم بولىمىدى . ئايۋاننى ۋاراڭ - چۇرۇڭ قاپلىغان بولۇپ ، يېرىم يالىڭاچ خىزمەتكارلار ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرۈپ يۈرۈشەتتى . ئۇيقۇسىراپ تۇرغان ھەييان چاپسان بېرىپ يېڭى خېرىدارلارغا دەرۋازىنى ئېچىشقا ئالدىرايتتى . كۈتۈلمىگەندە ئاتلىقلار توپىنىڭ كېلىپ قېلىشىدىن بېشى گاڭگىراپ قالغان ھەبەش قۇل ئۆزىنىڭ يېنىدىن لىپ قىلىپ ئۆتۈپ كەتكەن ئەبۇل ئەتەخىيەنى سەزمەيلا قالدى . شائىر خوجايىننىڭ ياتاق ئۆيىگە تۇتشىدىغان تار يولغا بۇرۇلدى . بۇ ئەڭ يېقىن يول ئىدى . ياتاقخانىنىڭ ئىشىكى تاقاق ئىدى . ئۇ ئىشكىنى تاقىلداقنىچە نەپسى بوغۇزىغا تىقىلىپ ، يېقىمسىز ئاۋازدا توۋلاپ كەتتى :

— جانابىي فەنخەس ، ئىشەنچىم كامىلىكى ، سەن ئويغىنىپ بولدۇڭ ، بۇ مەن — ئەبۇل ئەتەخىيە . كىرسەم بولامدۇ ؟ تېز - تېز ماڭغان قەدەم تىۋىشى ئاڭلاندى . ئىشىك يوغان ئېچىلدى .

— ھە ، نېمە ؟ نېمە ئىش بولدى ؟ نېمە مۇنچە شاۋقۇن —

سۈرەن ؟

قۇلبۇرۇشنىڭ ئەمدىرەك ئورنىدىن تۇرغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى . ئۈچسىدىكى شالۋۇر ۋە تۈگمىلىرى ئېتىلمىگەن كۆڭلەكنىڭ ئۈستىدىن توننى يېپىنچاقلىۋالغان بولۇپ ، كۆڭلەكنىڭ ئوچۇق يېرىدىن تۈك بېسىپ كەتكەن مەيدىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى . ساقىلى چۇۋۇلۇپ ، ئۇچلىرى تۇرۇلۇپ چىگىلىشىپ كەتكەن بولۇپ ، بېشىدىكى ئاق چاچلىرى تىك تۇراتتى .

— ھە ، بۇرادەر ، قانداق شامال ئۇچۇرۇپ كەلدى ؟ —

دەپ شائىر بىلەن ئامانلاشقانچ ، بارماقلىرى بىلەن چاپاق كۆزلىرىنى ئىشقىلىدى فەنخەس ، — نېمە گەپ ؟ شائىر ياتاق ئۆيگە كىرىپ ئىشىكنى چىڭ تاقىدى — دە ، بىلجىرلاپلا كەتتى :

— مەن ئاخشام كەلگەندىم . ئۇخلاپ قالغىنىڭ ئۈچۈن سېنى بىئارام قىلغۇم كەلمىدى . تاڭ ئاتقۇچە سەۋر قىلاي دېدىم . ھازىر بولسا ۋاقىت ناھايىتى زىچ ، شۇ ۋەجىدىن سېنى بىئارام قىلىشقا مەجبۇر بولدۇم .

— نەدىكى گەپنى قىلىۋاتسەن ؟ ! قانداقسىغا بىئارام قىلىش بولسۇن ! — فەنخەس بارماقلىرى بىلەن ساقىلىنى تاراپ كۆڭلىكىنىڭ تۈگمىلىرىنى ئەتتى ، ئاندىن شالاڭ بۇرۇتلىرىنى سىلىدى .

— نەق گەپنىڭ ئۆزىنى قىل . قانداق يېڭى خەۋەر ئېلىپ

كەلدىڭ ؟

— ناھايىتىمۇ مۇھىم خەۋەر ، مۆھتەرەم جاناب . نۇرغۇن ئاقچىغا ئېرىشىش مۇمكىن . ۋەلىئەھدىنى يېڭى چۆرىلەر سېتىۋېلىشقا كۆندۈردۈم . ئەمما ، بۇ نۆۋەت سېتىۋالدىغىنى ئاق تەنلىك چۆرىلەر ، ئەڭ مۇھىمى ، پەقەت سەندىنلا سېتىۋالدى .

مۇھەممەد ئەمىنگە گېپىمنىڭ قانچىلىك ئۆتىدىغانلىقىنى كۆرۈۋاتىدىغانسەن، مۆھتەرەم جاناب، سەگەرەك بول. بۇ خۇش خەۋەرنى تېزەرەك يەتكۈزەي دەپ ھۇزۇرۇڭغا چاپتىم. قالغان ئىش ئۆزۈڭگە باغلىق...

— خىزمىتىڭ ھەقىقەتەنمۇ قانچە تەلەپ قىلىسەن؟ ھەر ئىككىمىزنىڭ بىر — بىرىمىزدىن كۆڭلى قالىدىغان ئىش بولمىسۇن، سەن ھەر ۋاقىت ئىككىمىزنىڭ پايدىسى توغرىلۇق ئويلايسەن، خۇدا خالىسا، چۆرىلەرگە باھا قويۇشتا ساڭا تېگىشلىك تاپان ھەقىقىي مۇھەممەد ھەربىرىنىڭ باھاسىغا قوشۇپ ئېيتىمەن. ھە، راست، بەلكىم سېنىڭ كۆڭلۈڭمۇ ئاق تەنلىك چۆرىلەرگە مايىلدۇر؟

— ھاي — ھاي، خۇدا مۇرادىڭغا يەتكۈزسۇن، بېشىمغا تاغىمەنمۇ ئۇ چۆرىلەرنىڭ؟ — دەدى ئالدىراپ — تېنەپ ئەبۇل ئەتەخىيە، — ماڭا كۆڭلۈڭدىكى مۆلچەرلىرىڭنىڭ گېپىنى قىل، مۆلچەرلىرىڭنىڭ!

— ماقۇل، ماقۇل، ئەزىز بۇرادەر، گەپ بىرلا! — دەدى ئاۋازى يۇمشاق قۇلپۇرۇش، — ھەممىسى ئېنىق. نەرخ — ناۋاسى كېلىشىلسا، ھەر قېتىمقىدەك شۇ دەقىقىنىڭ ئۆزىدىلا پايدىنىڭ يېرىمىنى نەق ساناپ ئالىسەن.

— ئەي مۆھتەرەم زات! سودا — سېتىق ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا بولىدۇ. مۇھەممەد ئەمىن دەل شۇ مۇددەتتە ھۇزۇرۇڭغا فەزل ئىبن رابىئەنى ئەۋەتتى. فەزل ئۆز يېقىنلىرى بىلەن شۇ تاپتا يېتىپ كەلدى. قارىغاندا، ئۇلار دار ئەر — رەققە قەدەم تەشرىپ قىلىشقان ئوخشايدۇ. بىزنىڭ ئەھدۈپەيمانمىزنى بايقاپ قالمىسا بولاتتى دېگەن ئەندىشىدىمەن.

— تەڭرى تائالا ئۆز بەندىلىرىنى شەرمەندە قىلمىغاي! — دەپ شائىرنىڭ ئاغزىغا پارماقلىرىنى باستى فەنخەس. — ۋەلىئەھد ئالدىدا مەرتىۋەڭ ئۈستۈن ئىكەنلىكىدىن

ئۈمىدۋارمەن !

ئۇ شالۋۇرىنىڭ تاسمىسىنى چىڭ تارتىپ ئەتتى ، مۇرىسىگە تونىنى تاشلاپ يەنە بىر قېتىم ساقلىنىشى سىلىندى - دە ، ئىشىكنى ئاچتى .

تار يولدا ھەييان يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان بولۇپ ، ئۇ ئەزىز مېھمانلارنىڭ خەۋىرىنى خوجاينىغا يەتكۈزۈشكە ئالدىرايتتى . خوجاينىنىڭ ياتاقخانىسىدىن ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىقىپ كېلىۋاتقان ئەبۇل ئەتەخىيەنى كۆرگەن دەرۋازىۋەن تۇرغان يېرىدە داڭ قېتىپ تىلى گەپكە كەلمەي قالدى . خەتتە ئارقىلىق ئەمرۇلمۇسلىمىن نامىدىن بېرىلگەن پەرمان ئۇنىڭ قولىغا قويۇلۇپ كەتكەنىدى . كۈتۈلمىگەن ئىشتىن ئېسىنى يىغقان ھەييان گەپكە ئەمدى ئېغىز مىدىرلىتاي دېيىشىگە ، خوجاينىنىڭ ئۆزى ئۇنىڭغا گەپ قىلغانلىقى قولىغا كىردى :

— ھوي قارا باتۇر ، مېھمانلىرىمىز قېنى ؟ مەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىشقا ئالدىراۋاتىمەن . ئۇلار قەيەردە ؟ ھەي ، تىلىڭغا تاڭگا چاپلىشىپ قالدىمۇ ، جىن تەڭگۈر ! يا ئاغزىڭغا تالقان سېلىۋالدىڭمۇ ؟ خەپ توختاپ تۇر ، قېرى زەڭگى .

بۇنداق ئەھۋالدا ، ھەممىنى قايرىپ قويۇپ ، پەرمايىشنى خوجاينىغا يەتكۈزگىلى بولاتتىمۇ ؟ شائىرنى تۇتۇپ قېلىش ھەققىدە ئۇنىڭ ئۆزىنى قارىتىپ قويۇپ گەپ ئېچىشنىڭ ئۆزى قالتىس ئىش بولىدۇ - دە ، ياخشىسى ، سەۋر قىلىش كېرەك ! — فەزل . . . فەزل . . . كەل . . . كېلىشتى ، — دەيدى

دۇدۇقلاپ ھەييان ، — ئۇلار ئۆز ھەمراھلىرى بىلەن دار ئەر - رەققە تەشرىپ قىلىشتى . خوجام ، ئۇلار سىزنى ساقلاۋاتىدۇ .

ئەبۇل ئەتەخىيە دەرۋازىۋەنگە قاراپ كۈلۈپ قويدى - دە ، قۇلپۇرۇش ئۇنىڭغا ئىما قىلغان خاس ھۇجرىغا كىرىپ كەتتى .

ئەمما ئۇ ئۆزىنىڭ قانداق بالا - قازادىن خالاس بولغىنىنى
تەسەۋۋۇرمۇ قىلالمايتتى .

11 . دار ئەر - رەقىق

فەنخەس تونىنىڭ پەشلىرىنى چۈشۈرۈپ ، تار يولىدىن سولغا
بۇرۇلۇپ چوڭ دەرۋازا تەرەپكە يۈگۈردى . ئېنىقىنى ئېيتقاندا ،
دار ئەر - رەقىق دەل شۇ يەردىن باشلىناتتى . ئىچكى ھويلا
فەزلىنىڭ مەھرەملىرى بىلەن تولغان بولۇپ ، ساراي ئەيىنلىرى
تاش ياتقۇزۇلغان ھويلا ئىچىدە ئۇيان - بۇيان يۈرگەچ ، بولغۇسى
تاماشانىڭ شېرىن خىياللىرىدا ھويلا ئىچىنى ئوراپ تۇرغان
ئايۋانلاردىكى ئوتتۇزدىن ئارتۇق ئىشىككە تاقەتسىزلىك بىلەن
قاراپ - قاراپ قويۇشاتتى . فەزلى يېقىن مەھرەملىرى بىلەن
قوبۇلخانا دەپ ئاتىلىدىغان ئايرىم خانىغا باشلاپ قويۇلغانىدى .
ئانچە چوڭ بولمىغان بۇ قوبۇلخانىدا چۆرىلەر ۋە بالىلار
خېرىدارلارغا كۆز - كۆز قىلىناتتى . ئاجايىپ نەقىشلەر ئويۇلغان
تامغا يېرىم ئايلىما شەكىلدە ياستۇقلار يۆلەپ قويۇلغان بولۇپ ،
يۇمشاق گىلەم سېلىنغان خانىنىڭ ئىچى قۇپقۇرۇق ئىدى .

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ، ئەي مۆھتەرەم زاتى شەرىپ ! —
دېدى فەنخەس ئۆيىنىڭ تۆرىدە پەرقۇشايى ياستۇقلارغا يۆلىنىپ
باداشقان قۇرۇپ ئولتۇرغان فەزلىگە پۈكۈلۈپ تەزىم قىلىپ .
فەزلى ئورنىدىن تۇرۇشقا ئۈلگۈرمەيلا ، ئۇ يۈگۈرۈپ كېلىپ
ئۇنىڭ قولىرىغا سۆيۈپ كەتتى .

بۇنداق دەيدەبىلىك قارشى ئېلىشتىن كەيپى چاغ بولۇپ
كەتكەن ساراي ئەيىنلىرىنىڭ يۈزلىرىگە مەغرۇرانە تەبەسسۇم
يۈگۈردى . فەزلى قۇلپۇرۇشقا قارىدى ۋە يېنىدىكى بوش ياستۇققا
ئىشارە قىلىپ :

— ئولتۇر ، ئەزىزىم ! — دېدى .
— سادىغاڭ كېتەي ، ئەي ئۇلۇغ خوجام ! — دەپ خىتاب قىلدى فەنخەس ئۆرە تۇرغىنىچە .
— ئولتۇر ، ئەزىزىم ، — دېدى يەنە فەزل ، — گېپىمنى ئاڭلا ، بىمەھەل كېلىپ سېنى ئارتۇقچە خىجالەتتە قويمىغاندىمىز ؟

— ئەي تەڭرىم ، ئۆزۈڭ گۇۋاھ ! — دېدى قۇلپۇرۇش ياستۇققا كېلىپ ئولتۇرغاچ دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ ، — قەدەم تەشرىپ قىلغىنىڭىز مەن ئۈچۈن چەكسىز ئېھتىرام ، ئاجايىپ زور شادلىق بەخش ئەتتى . نېمە دېسىڭىز ، بەجانىدىل پەرمانبەردارىڭىزمەن ، خوجام .

— ئالىي نەسەب دۆلەتپاناھىمىز مۇھەممەد ئەمىننىڭ — ئىلاھا ئۇنىڭ ئەزىز بېشىدىن تەڭرى ئىنايىتىنى ئايرىمغاي — بىزنى سەن تەرەپكە ئەۋەتتىڭىكى مۇددەئاسى ئەڭ سەرخىل ، جاننى ئالدىغان زىيا چۆرىلەرنى سېتىۋېلىشتۇر ، — دېدى سېپايلىق بىلەن فەزل ، — سېتىۋېلىنىدىغان چۆرىلەر سەن-بىزگە ياقىدىغان پەزىلەتلەرگە ئىگە بولغاندىن سىرت ، يەنە نەپىس ۋە نازۇك دىللىق ، ناخشا ئېيتىش ، قەسئەدە توقۇشقا ماھىر بولۇشى شەرت . چۈنكى ، ناخشا ۋە قەسئەدەگە ماھىر چۆرىلەر ئۆز پەزىلى كامالىتى بىلەن ئالىي نەسەب شاھزادەمنىڭ نازۇك تەبىئىتىگە ئارامبەخش ئېتىدۇ . بۇ ئىش ئۈچۈن سادىق بىرىنى ھۇزۇرۇڭغا ئەۋەتسەممۇ بولۇۋېرەتتى . لېكىن ، ئىشنىڭ نازۇك تەرىپى شۇ يەردىكى ، بىرىنچى ۋەلىئەھد ئۈچۈن چۆرە سېتىۋېلىش ئوينىشىدىغان ئىش ئەمەس ، ئىللا ، ئۇ مۇبارەك زاتنىڭ مەنپەئەتلىرى يولىدا ساداقەت ۋە مەسئۇلىيەت بىلەن ئىش تۇتۇش بىز ئۈچۈن ھەم پەرز ، ھەم قەرز . شۇ سەۋەبتىن خاس مەھرەملەرنىڭ ھەمراھلىقىدا ھۇزۇرۇڭغا شەخسەن ئۆزۈم كېلىپ قالىدىم . يەنە بىر جەھەتتىن ئېيتقاندا ، دار ئەر - رەقىق

ئىگىلىرىگە بىر نەزەر تاشلاش لەززىتىدىن بەھرىمەن بولۇش ئارزۇيىمىزمۇ يوق ئەمەس ، مۇددىئايى مەقسەت ، ئەزىزىم فەنخەس ، ئۇ — بۇلار بىلەن كۆڭلىمىزنى شادىمان قىلىشىڭغا ئىشەنچىمىز كامىل .

— قۇللۇق ، خوجام ! — دېدى ھاياجان بىلەن بۇ ماختاشلاردىن ئاغزى قۇلىقىغا يېتىپ ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالماي قالغان قۇلپۇرۇش ، — دار ئەر — رەقىققە قەدەم تەشرىپ قىلىپ بوينۇمدا ئالەمچە قەرز قالدۇردىڭىز ، جىق جاپا چەكتىڭىز ، ھايتلا دەپ قويسىڭىز ، بار — يوقۇمنىڭ ھەممىسىنى ئول شەپقەتلىك بىرىنچى ۋەلىئەھدىنىڭ (تەڭرى تائالا ئۇنىڭغا ھەمىشە يار بولغاي) مۇقەددەس نىگاھى ئالدىدا ھازىر قىلار ئىدىم . قانداقلارچە تەقدىر ماڭا كۈلۈپ بېقىپ ، سىزدەك مۆھتەرم زاتى شەرىپ كۈلبەمگە قەدەم تەشرىپ قىلىپسىز ، قەدىمىڭىزگە تەشەككۈر ! كۆڭلىڭىز توق بولسۇنكى ، بىساتىمدا بار بولغان ئەڭ ئېسىل مالىنى مۇبارەك نەزەر — ئېتىبارىڭىزغا تەقدىم قىلىمەن . ئۇلار شۇ قەدەر رەڭمۇرەڭ ۋە جۇلالىقى ، باشقا ھېچقانداق قۇلپۇرۇشنىڭ بىساتىدىن ئۇلارنىڭ ئوخشىشىنى تېپىش مۇمكىن ئەمەس . سىزگە گەپنىڭ راستىنى ئېيتسام ، ئادەم زاتىغا خاس ئاجايىپ — غارايىپ نەمۇنىلەرنى تاپتىم . بۇلار ئوغۇل ۋە قىز بالىلار ، ئەرلەر ۋە ئاياللار ، بوي — بەستى شۇنداق كېلىشكەن ، سەرۋى قامەت ؛ ھەممە قوۋم ۋە مىللەتكە تەئەل . لۇقلىرىدىن — بۇغداي ئۆڭك ، ئىناق بەدەن ، سېرىق رۇخسار ، قارا تەنلىك . . . ئىشقىلىپ ھەممىسىدىن بار . ئۇلارنىڭ ماڭا قانچىگە چۈشكىنى بىر خۇدانىڭ ئۆزىگە ئايان ! تۇران زېمىنىدىن ، كوستانتىنادىن ، تەبەرىستانۇ ئەرمەنىستاندىن ، خۇراسانۇ ھىندىدىن ، مەغرىب ۋە مەشرىقتىن ، يېقىن ۋە يىراق مەملىكەتلەردىن ئېلىپ كېلىنگەن .

— ئەزىزىم ، سەندىكى چۆرىلەرنىڭ ئىچىدە ناخشىنى

ياخشى ئېيتىدىغانلىرىمۇ باردۇر؟ — دەپ سورىدى فەزىل قۇلپۇرۇشنىڭ ئاغزى بىر ئاز بېسىققاندىن كېيىن .
 — بىزنى بۇنچىلىك يەرگە ئۇرماڭ ، خوجام ! — دەپتى
 فەنخەس مۇلايىملىق بىلەن ھەيران بولغان ھالدا ، — ئۇنداقلار
 بىزدە بولمىسا كىمدە بولىدۇ ، خوجام ؟ مەن ئەمىرۇلمۇسلىمىن
 سارىيىغا خىزمەت قىلىمەنغۇ ، ئاخىر ! ئەڭ نازۇك تەبىئەت ،
 زېرەك ئىخلاسمەنلەرنىمۇ تاڭ قالدۇرىدىغان ئاجايىپ سەتەڭلەر
 بىزدە — دە ! چۆرىلىرىم گۈزەل شېئىرىيەتنى يادقا بىلىدۇ . ئۇد
 ۋە ساتارنى كىشىنى قايىل قالدۇرغۇدەك چالىدۇ ، ئۇسسۇل
 ئوينىدايدۇ . تەمبۇر ۋە داپقا تەڭكەش قىلىپ شۇنداق ناخشا
 ئېيتىدۇكى ، ئادەمنىڭ ۋۇجۇدى ئېرىپ سۇ بولۇپ كېتىدۇ .
 — ھاي — ھاي ، ئەجەب گەپنى ئېلىپ قاچمىسەنغۇ ،
 ئەزىزم ، تايىنلىق ئۇلار ھارۇن رەشىد ئوردىسىنىڭ چۆرىلىرى
 بولۇپ چىقىمىشۇن يەنە ؟ — دەپ كىنايىلىك كۈلۈمسىرىدى
 فەزىل ، — بۇنداق كامىل ئاياللارنى پەقەت خەلىپە ئوردىسىدىلا
 ئۇچرىتىش مۇمكىن . گەپنىڭ ئوچۇقىنى ئېيتقاندا ، سېرىق يۈز
 ۋە قارا تەنلىكلەرنىڭ ھەممىسى شەرقلىق ، ئالىي نەسەب
 شەھرىيارىمنىڭ نازۇك كۆڭۈللىرى بولسا ، ئاق بەدەن
 چۆرىلەرنىڭ ئىشرەتلىرىنى خالاپ قاپتۇ . شۇنداقلارنى
 تېپىلامدۇ ؟

— تېپىلغاندىمۇ ، يەنە قانداقلىرىدىن دېمەمسىز ، ئەي
 مۆھتەرەم زات ! ئول شەۋكەتلىك مۇھەممەد ئەمىننىڭ
 خاھىشلىرى شۇ بولىدىغان بولسا ، يوقنىمۇ بار قىلىمىز — دە !
 — ئۆپكەڭنى بېسىۋال ، ئەزىزم ! تېخى گەپنىڭ چوڭىنى
 ئېيتقىنىم يوق . ئېيتىشلارغا قارىغاندا ، ئاق بەدەن كېنىزەكلەر
 ناخشا ئېيتىشنى بىلمەسمىش . ئەھلى باغداد ئۇلار بىلەن كەم-
 دىن — كەم سورۇن تۈزىدىكەن . ئاڭلىشىمىزچە ، ئاق بەدەن

ئاياللارنىڭ ئاۋازىنى بىزنىڭ مۇقامىمىزغا ماسلاشتۇرۇش مۇشكۈل ئىشىمىش . بۇ مۇشكۈلاتنى ئاسان قىلىش پەقەتلا ئەمىرۇلمۇسلىمىننىڭ ئوردا ھاپىزى ئۈستاد ئىبراھىم ماسۇلىيىنىڭلا قولىدىن كېلەرمىش .

— ھەي ، قاندىقىنى ئىستىسىڭىز شۇندىقى ھازىر قىلىنىدۇ ، خوجام ! — دېدى مەغرۇرانە قىياپەتتە فەنخەس .

12 . ئەرزان باھا چۆرىلەر

فەزل ئورنىدىن قوزغىلىشقا ئۈلگۈرمەيلا قۇلبۇرۇش دىكىكىدە ئورنىدىن تۇردى ۋە دەرھال ئالدىغا ئۆتۈپ ئالىي دەرىجىلىك مېھمان ۋە ئۇنىڭ مەھرەملىرىگە قۇللۇق ئادا قىلىپ ، ئۇلارنى ئىچكىرى ھويلىغا باشلىدى ، ئوڭ تەرەپكە بۇرۇلۇپ يول كۆرسەتتى . خىزمەتكارلار ئۇلارغا يول بويىدا ھەر تەرەپكە پاتىپاراق بولۇشتى .

— ئىجازىتىڭىز بىلەن ، كۆرۈشنى مانا مۇشۇ يەردىن باشلىساق ! — دېدى ئايۋاندا توختاپ قۇلبۇرۇش . ئىجازەت بېرىلگەندىن كېيىن ، قىيا ئوچۇق ئىشىكنى يوغان ئېچىۋەتتى . تارىخىغا ئۆيگە جايلاشتۇرۇلغان ئاق بەدەن قىزلار يېرىم ياۋايى كۆرۈنۈشتە بولسىمۇ ، ئەمما ناھايىتى جەزىبىدار ئىدى . ئۇلارنىڭ ئەڭ چوڭىنىڭ يېشى تېخى توققۇزغىمۇ توشمىغاندەك كۆرۈنەتتى . ئۆيگە كىرگەن ناتونۇش كىشىلەرنى كۆرگەن قىزچاقلار ياتسىراپ ، خۇددى ئوۋچى ھۇجۇمغا دۇچ كەلگەن ئاھۇلاردەك بىر - بىرىنى پاناھداپ ، ئۆينىڭ بىر بۇلۇڭىغا قېچىپ غۇژمەك بولۇپ تىقىلىشتى . ئۆز تىللىرىدا بىر نەرسىلەرنى دېيىشىپ چۈۋۈرلىشىپ كېتىشتى . ئۇلار پۈتۈنلەي دېگۈدەك يالىڭاچ ئىدى . سەھرانىڭ ئاپتاپلىرىدا كۆيۈپ تاولانغان بالىلارغا خاس قارمۇتۇق يۈزلىرى قىزىرىپ كەتكەن

بولۇپ ، قورققىنىدىن يۇم - يۇم يىغلىشاتتى . ئۇلار يەنە بىردەم تۇرغۇدەك بولسا ، بۇ يىغا - زارلار داد - پەريادقا ئايلىنىپ كېتىدىغاندەكلا قىلاتتى . خۇددى ھازىرلا چاناقلىرىدىن چىقىپ كېتىدىغاندەك يوغان ئېچىلغان فېرۇزا كۆز ، كۆك كۆز ۋە سارغۇچ كۆزلەر بۇ چاقىرىلمىغان كىشىلەرگە چەكچىيىپ قارىشاتتى . فەزل ھەيران بولغاندەك قاشلىرىنى ھىمىردى .

— ئەي خوجام ! — دەيدى قۇلپۇرۇش ئالدىراپ - تې-نەپ ، — بۇنىڭغا ئۈنچە ھەيران بولماڭ . سىزنى بۇ يەرگە باشلاپ كېلىشىمدىكى مەقسەت — سىزنىڭ ، ھەتتا ئەمىرۇل-مۇسلىمىنىڭ دىلىنى شاد ئەتكۈچى گۈزەل نازىنىلارنىڭ ھەممىسى ئەڭ دەسلەپتە ھازىر كۆرگىنىڭىزدەك ئەدەپ - قائىدە ئوقمايدىغان قوپال ، قاسماق ، توك بالىلار ئىدى . مەن سىزنى بۇ يەرگە ئەتەي ئېلىپ كىردىم . بۇنىڭ سەۋەبى ، ھەربىرىنىڭ قىممىتى ئون مىڭ ، ھەتتا يىگىرمە مىڭ دېرھەم باھالىنىدىغان ساھىبجاماللارنى تەربىيەلەپ ، ئەيۋەشكە كەلتۈرۈشنىڭ ئاسان ئىش ئەمەسلىكى ، بۇنىڭغا ئاز بولمىغان مېھنەت - مۇشەققەت سەرپ قىلىشقا توغرا كېلىدىغانلىقىغا سىزنى ئىشەنسۇن دېمەكچىمەن .

— دەرھەققەت ، بۇ ناھايىتىمۇ جاپالىق ئىش ! — دەپ ئۇنىڭ گېپىنى تەستىقلىدى فەزل ، — ئەجەبا ، گۈزەل فەرىدە ، تەڭدىشى يوق مەينە ، ھەتتا ئۈممى ھەيپان ، دەينەرلەرمۇ دەسلىپىدە مۇشۇلارغا ئوخشاش جاھىل ۋە نادان بولغىمىدى ؟ ! — ئىمانىم بىلەن ئېيتالايمەنكى ، خوجام ، بۇلاردىنمۇ بەتتەرەك ئىدى .

— بۇ ماللارنى ساڭا قەيەرلەردىن ئېلىپ كېلىشىدۇ ؟ — ھەممە يەردىن ، جىمى ئالەمدىن كېلىدۇ ، خوجام . كۆپىنچە ئېلىپ - ساتارلارنىڭ ئەھۋالى قىل ئۈستىدە بولىدۇ . مانا بۇلار يىراق شىمالدىن — سلاۋيانلار يۇرتىدىن ئېلىپ

كېلىنگەن .

— ئۇلارنى قانداق قىلىپ قولغا كىرگۈزىدىغاندۇر ؟ —
قىزىقىپ سورىدى فەزل .

— بۇ تەرىپى سودىگەرلەرنىڭ ئىشى . بەزىدە كىچىك قىزلارنى ئوغرىلاپ كېلىدۇ ، بەزىدە بولسا ئاتا - ئانىلىرىدىن سېتىۋالىدۇ ، ئەرزىمگەنلا پۇلغا سېتىۋالىدۇ . ئەمما ماڭا ئەكېلىپ ئۈچ - تۆت ھەسسە ئاشۇرۇپ ساتىدۇ .

— توختا ، توختىچۇ ، جوھۇتباي ، بىلىشىمچە ، قانۇن بويىچە بالىلارنى ئاتا - ئانىسىنىڭ باغرىدىن يۇلۇپ ئېلىپ ، يىراقلارغا ئېلىپ كېتىش توغرا ئەمەس ! ئاخىر ، بۇلار تېخى كىچىك بالىلارغۇ !

ئۆزىنى كىنايىلىك تەبەسسۇمدىن تىيالمىغان فەنخەس دەرھال ھوشنى يىغدى .

— ھەي ، خوجام ، بىلىپ گەپ قىلىۋاتامسىز ؟ — دېدى قۇلپۇرۇش ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ ، — بۇ بىچارە قىزلار ئۈچۈن قۇللۇق — ئۇلارنىڭ ئۇخلاپ چۈشكىمۇ كىرمەيدىغان ئۇلۇغ بەخت . ياخشىراق ئويلاپ بېقىڭ ، ئۇلار قېقىندى - سوقۇندى ، ياۋايى ، يېرىم ئاچ تۇرمۇشتىن — بىزنىڭ تۆگىلىرىمىزمۇ ئۇلاردىن ياخشىراق ياشايدۇ ! — ئاۋات ، پاراۋان ، ھەممە نەرسە تۆكۈلۈپ — چېچىلىپ تۇرغان ، كۆركەملىك تىمسالى بولغان ئەرەب شەھەرلىرىگە كېلىپ قالىدۇ . ئاندىن ، كىم بىلىدۇ ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بەزىلىرىنىڭ ئامىتى ئوڭدىن كېلىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن . ئۆزىڭىز ياخشى بىلىسىزغۇ ، بەزى كېنىزەكلەر ھەتتا خەلىپىنىڭ قىزلىرىغىمۇ نېسىپ بولۇۋەرمەيدىغان قىممەت باھا بىساتلارغا ئىگە بولۇپ قالىدۇ . قاراپ كۆرسە ، بۇ ئۈنچىلىك قىيىن ئىشىمۇ ئەمەس ! خۇشچىراي ، يېقىملىق ئاۋاز ، تەسىرچان ئىپادە بىلەن شېئىرلارنى ئوقۇش ۋە ناخشا ئېيتىش ، ناز - كەرەشمە قىلىش . ئەلۋەتتە ، بۇنداق ئامەت

ھەممىسىگىلا نېسىپ بولۇۋەرمەيدۇ . بۇنداق غارا يېپ بەختكە ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئاندا - ساندا بىرى ، ئەللىكتىن بىرى ، ھەتتا سەكسەندىن بىرى ئېرىشىپ قېلىشى مۇمكىن ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ چوقۇم زېھنى ئۆتكۈر ۋە نەسەبى ئېسىل بولۇشى شەرت تەربىيىسى قىيىن ، كۆرۈمىسىز قىزلارنى ئادەتتە ئۆي ئىشلىرىغا ئۆگىتىمىز ، ئوتتۇرا ھال ئائىلىلەرگە چۆرە قىلىپ ساتىمىز . ئەمدى ، خوجام ، ھازىر سىزگە كېنىزەكلەرنىڭ باشقا بىر تائىپىسىنى كۆرسىتىمەن .

كىچىك قىزلارنىڭ يېنىدا تۇرۇۋېرىشتىن جېنى چىقىپ ئاران تۇرغان فەزل بۇ گەپنى ئاڭلاپ بىر ئاز يېنىكلىگەندەك بولدى - دە :

— ئىلتىپاتىڭنى ئايمىغايەن ، ئەزىزىم ! — دەپ بۇيرۇق قىلدى .

فەنخەس ئىتائەتكارلىق بىلەن باشقا بىر ئۆينىڭ ئىشىكىنى ئۇلۇغ ئېچىۋەتتى .

بۇ ئۆيدە ئافرىقىنىڭ يىراق جايلىرىدىن ئېلىپ كېلىنگەن قاپقارا ھەبەش قىزلار تۇراتتى . ئۇلارنىڭ تۇم قارا چاچلىرىغا ئۆمۈر بويى تارغاق تېگىپ باقمىغان بولۇپ ، بۇرۇن تۆشۈكچىلىرى ئىككى تەرەپكە قايرىلىپ تۇراتتى . ئۇلارنىڭ ياۋايى تۇرقى گۈزەل قامەتلىرىنىڭ ئىنسان ئەقلى يەتمىگۈدەك دەرىجىدىكى تەتۈرىسى بولۇپ ، كۆرگەن ئادەمنىڭ كۆڭلى ئېلىشاتتى . بايا كۆرگەن سالاۋىيان قىزلىرى بۇلارنىڭ ئالدىدا ئاي ئىدى . ئۆيدىن كېلىۋاتقان سېسىق پۇراق ئۇلارنىڭ خېلىدىن بېرى يۇيۇنمىغانلىقىدىن دېرەك بېرىپ تۇراتتى . ئالدىنقى ئۆيدىكى قىزلارنى كۆرۈۋېرىشنىڭ ئۆزىلا جېنىغا تېگىپ ، كەيپى ئۇچقان فەزلىنىڭ ئەلپازى بۇزۇلغىنىنى سەزگەن قۇلپۇرۇش ھەبەش قىزلارنى كۆرسىتىشكە پېتىنالمىدى .

— ھەبەش قىزلار سۇدان مەملىكىتىدىن كەلتۈرۈلگەن ،

ئۇلارنى ئەسىر ئېلىپ ئەۋەتىپ بېرىدۇ ، ئۇلار پەقەت ئەڭ ئېغىر
ئىشلارغىلا مۇناسىپ ، ئاق تەنلىك كېنىزەكلەرنىڭ خىزمىتىنى
قىلىدۇ .

ئالى مەرتىۋىلىك مېھمان ۋە ئۇنىڭ مەھرەملىرىگە ئىز-
زەت - ئىكرام بىلەن يول باشلاۋاتقان فەنخەس ئۇلارنى ئايۋاننى
بويلاپ ئېلىپ ماڭدى ، قالغان ئىشىكلەرنى ئاچمىدى ، پەقەت
ئاغزاكى چۈشەنچە بېرىپ مېخىش بىلەنلا كۆپايلىدى .

— بۇ يەردە دۆلەتمەن قىزلار تۇرىدۇ . ئۇلار يېقىندا
سەھرايى كەبىردىن كەلتۈرۈلگەن . ئادەتتە ، ئۇلارنى ئاتا -
ئانىلىرى سېلىقلارنىڭ ئورنىغا بېرىدۇ . شۇ تەرىقىدە ئۇلارنى
باغدادقا ئېلىپ كېلىشىدۇ . بۇ ئىشلار ئەزىز خوجامغىمۇ
چۈشىنىشلىك . ئەنە ئاۋۇ يەردە ، — دېدى ئۇ بىر ئىشىكىنى
كۆرسىتىپ ، — سىندىن ئېلىپ كېلىنگەن قىزلار تۇرىدۇ ،
ئۇلارنىڭ بەدىنى ئاجايىپ قىزغۇچ رەڭدە ، يالتمراپ جىلۋە
قىلىشلىرى جاننى ئالىدۇ . نېرىقىسىدا كوستانتىنانىڭ بۇغداي
ئوڭ قىزلىرى بار . ئۇنىڭ نېرسى ھامماچى ، ئاشپەز ،
ناۋايلىق ، ئىنىكئانلىق كەسىپلىرىگە ئۆگىتىلگەن چۆرىلەرنىڭ
تۇرالغۇسى ، ئۇنىڭ ئۈدۈلىدىكى بىنادا ئەرلەر تۇرىدۇ . . . ئۇلار
ئارىسىدا ھەبەشلەر ، خەزارلار ، تۈركلەر ، چىنىقلار ، ئورۇسلار
ۋە بۇلغار قۇللار بار .

13 . قىممەت باھا چۆرىلەر

دار ئەر - رەقىقىنى ئايلىنىش ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ كەتتى .
بۇنىڭدىن تاقىتى - تاق بولغان فەزل :
— ھەي ، جوھۇتباي ، يوشۇرۇن بىساتىڭدا بارىنى
كۆرسەتسەڭلا بولىدىمۇ؟ ھەممىنى كۆرۈپ چىقىش شەرت
ئەمەسقۇ ، ئاخىر ، ۋاقتىمىز قىس ، — دېدى .

— گویاكى ئاپئاق مامۇقنىڭ ئۆزى ، ساسىمىچامال
چۆرىلەرگە بىر نەزەر تاشلىمامسىز ، خوجام ؟ — دەدى فەنخەس
پەرىمانبەردارلىق بىلەن يەر سۆيۈپ ، — ئاجايىپ ئېسىللىرى
بار — دە !

— خىزمەتلىرىڭگە تەشەككۈر ، بۇرادەر ، — دەدى فەزل
توغلۇق بىلەن كەسكىن ھالدا ، — بايا ئېيتقىنىمىزدەك ،
بۈگۈن بىزگە كېنىزەكلەرلا كېرەك .

— شۇنداق ، شۇنداق ، ئېسىم قۇرۇسۇن ، — دېگىنىچە
ۋالاقلاپ كەتكەن فەنخەس ئەمەلىي ئىشقا ئۆتۈش پەيتى
كەلگەنلىكىنى ھېس قىلىپ ، ئىچ — ئىچىدىن سۆيۈنۈپ مېھماننى
ئىچكىرىگە باشلىدى . ئۇنى قۇلۇپلاقلق ئىشكىلەرنىڭ يېنىدىن
ئېلىپ مېڭىپ ئەڭ چەتتىكى ئىشكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى —
دە ، ھەبەش ھەرەمئاغىسىغا ئىشكىنى ئېچىشنى بۇيرۇدى .

— ئەي زاتى مۇبارەك ، مەرھەمەت ! ئەمدى بۇ
نازىنىلارنىڭ لەززىتى سىزگە ماقۇل چۈشىدىغانلىقىغا ئىشەنچىم
كامىل .

فەزل مەغرۇرانە قەدەم تاشلاپ كىرگەن ئۆيدە ھەرەملەرگە
سېتىش ئۈچۈن تاللانغان ئاق تەنلىك قىزلار تۇراتتى ، ئۇلارنىڭ
ئەڭ كىچىكى ئون بەش ياشتا ، چوڭ دېگەنلىرىمۇ تېخى
يىگىرمىگە بارمىغان قىزلار ئىدى . ئۈچىسىدا ئەرزان باھالىق
رەختتىن تىكىلگەن نېپىز كۆڭلەك ، بويۇنلىرىدا ئاددىي ياسما
مونچاق تىزىقلىرى بار ئىدى . لىباس ۋە تاقىملارنى زىبۇ —
زىننەت دەپ بولامدۇ ! پەقەت ئاللا تائالانىڭ قۇدرىتىلا ئاياللارغا
بۇ قەدەر ھۆسن — لاتاپەت ئاتا قىلىشى مۇمكىن . ئۇلارنىڭ
يۈزلىرىدىن كۆزنى ئۈزۈش ناھايىتىمۇ قىيىن ! نۇرلىنىپ جەزىبە
قىلىپ تۇرغان چېھەرلىرىگە باققان ھەرقانداق ئادەم ئەس —
ھوشىنى يوقاتماي قالمايدۇ . سۇپسۈزۈك يۈزلىرىنىڭ
جىلۋىلىنىشى ئەقىلنى لال قىلىپ قويدۇ . خۇددى سۈتتە

يۇيۇلغاندەك ئاپئاق يۇمران بەدەن ، پەرەڭلەرگىلا خاس بولغان قىپقىزىل يۈزلەر ، سەرۋىدەك قامەت ؛ بەزىلىرىنىڭ چىرايلىق ئۆرۈلگەن سۈمبۈل چاچلىرى تېقىمىغا تېگىپ تۇرغان ؛ بەزىلىرىنىڭ بولسا چۇۋۇلغان چاچلىرى مۇرىسىگە تاشلانغان بولۇپ ، گۈزەللىكنىڭ تەڭداشسىز نەمۇنىلىرى ئىدى . بولۇپمۇ بىرى زىلۋا بويى ، گۈزەل رۇخسارى ، شۇنىڭدەك غۇبارسىز شەھلا كۆزلىرىنىڭ ئۇياتچان بېقىشلىرى ، چىرايلىق يۈرۈشلىرى بىلەن ئۆزىنىڭ تارتىنچاق تەبىئەتلىك ، نازۇك لاتاپەت ئىگىسى ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى . قىزنىڭ جەلسىكار ھۆسنىگە مەھلىيا بولغان فەزل ئۇنىڭغا ئەرەبچە گەپ قىلدى . قىز ئۇنىڭ نېمە دەۋاتقىنىنى چۈشەنمىدى . ئەمما گەپنىڭ ئۆزىگە ئېيتىلغانلىقىنى ئاڭقىرىپ ، ئۆزىنى دوستىنىڭ دالدىسىغا ئالدى . خىجىللىقتىن قىزىرىپ كەتكەن يۈزىنى قوللىرى بىلەن يېپىۋالدى .

— قېنى ئەبۇل ئەتەخىيە ! — دەپ ۋارقىردى فەزل ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتىۋارلىقىغا خاس سالاپەتسىمۇ ئۇنتۇپ .

— ئەبۇل ئەتە . . .

فەنخەس شائىرنى يوشۇرۇنغان يېرىدىن چاقىرىپ چىقىشقا پەرمان بەرگىلى تاسلا قالدىيۇ ، يەنە دەرھال ئېسىنى يىغىۋالدى .
— ۋاي - ۋوي - ۋاي !!! چېھرى سۈتتەك سۈزۈك بۇ كاساپەتنى مۇمكىن بولسا بىر يۈتۈم سۇغا ئوخشاشلا يۈتۈۋەتسە - ھە ! — دەپدى خىرقىرىغىنىچە زوق - شوق بىلەن فەزل ياتسىراپ بىر بۇلۇڭغا تىقىلىۋالغان قىزغا يېقىنلىشىپ ، — يائاللا ، ئەلەھزەر خۇددى قەسىدىنىڭ ئۆزىلىغۇ بۇ ! ئۇنىڭغا ئاتاپ ھەرقانچە قەسىدە پۈتۈلسىمۇ ئازلىق قىلىدۇ ! ھەتتىكىنەي ، ئەبۇل ئەتەخىيە بولمىسا ، ئەبۇ نۇۋاسچۇ ؟ !

— ئۇلار يوق بولسىمۇچۇ ، — دەپدى ياسالما خۇشامەتكۈيلىق بىلەن قۇلپۇرۇش ۋە گەپنىڭ ئورامىنى ئۆزىگە

پايدىلىق تەرەپكە بۇراشقا ئۇرۇنۇپ ، — قىزىنى مۇرى —
پەرىزاتلارغا تەققاسلاپ ، خوجام دەل ھەقىقەتنى ئېيتتى ! ئۇ
ھەقىقەتەنمۇ مىسلى يوق گۈزەل ! مەن ئۇنى ئەيىنلار ئىشلىتىشى
كۆزلەپ تەبىرىستاندىن بىر توپ چۆرىلەر بىلەن بىللە قولغا
كىرگۈزدۈم . نەڭرى گۇۋاھ ، ئۇنىڭ تەڭدىشى يوق ! ئەمما
لېكىن ، زاتى مۇبارەككە ئايان بولغاچكى ، بۇ پەرىگە نازاكەت ۋە
لاتاپەت ئىگىلىرى بولغان كېنىزەكلەر بىلەن بەسلىشىشكە
بالدۇر ! شۇنداق تەربىيە ئورنى تېخى يوق — دە ! ئەگەر خوجام
ماقۇل دەپسە ، قىممەتلىك ۋاقتىنى يەنە بىرنەچچە دەققە
ئوغرىلاشقا جۈرئەت قىلىپ ، ئىجازەت بېرىلىشتىن ئاۋۋال
مەشۇقەلىك ۋە ئىشرەتبازلىق مەشقىنى كۆرگەن چۆرىلەرنى
نامايىش قىلماقچىمەن . ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى كۈفەدىن
كەلتۈرۈلگەن بىرى شۇنچىلىك گۈزەل ھەم خۇش قامەتكى ، گويا
ھۆر — پەرىنىڭ ئۆزىلا ! كۆزلىرىنى دېمەمسىز تېخى ؟ ۋاي —
ۋاي — ۋاي ، ماۋۇ كۆكرەك ۋە نازۇك بەللەرنى ! — دەدى
قۇلپۇرۇش كۆزلىرىنى ئالا — بۇلماچ قىلىپ لەۋلىرىنى تام —
شىغىنىچە ، — ھەي ، بۇ كاساپەتلەرنىڭ قەدىر — قىممىتىنى
بىلىش ئۈچۈن ، ئۇلارنى ھېچقانداق زىبۇزىننەتسىز ھالدا
كۆزدىن ئۆتكۈزۈش شەرت ! كۆز ۋە كىرىپىكلىرىنىڭ خۇددى
سۈرمە تارتىلغاندەك تۇم قارىلىقىنى دېمەمدىغان !

فەزىل قاقاقلاپ كۈلگىنىچە ئارقىسىغا ئۇرۇلۇپ دەدى :
— گۈزەللەرنى ماختاشنىمۇ تازا قاملاشتۇرسەن — دە ،
ئەزىزىم !

— ئەي مۇبارەك زات ! — دەدى فەنخەس ساقىلىنى تۈ-
تاملاپ ، — ئاخىر ، پۈتۈن ئۆمرۈمنى شۇلارغا سەرپ قىلغان
تۇرسام !

— ياخشى ، ياخشى ، جوھۇتباي ، بىساتىڭدا يەنە نېمەڭ
بولسا ھەممىنى كۆرسەتچۇ !

ئالىي مەرتىۋىلىك مېھمانلار بىلەن مۇئامىلە قىلىشتا پىشىپ قاقۋاش بولۇپ كەتكەن فەنخەس ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەپ كەتتى :

— ئۆزۈرە سورايمەن ، خوجام ، دونداق قىزلارمۇ مەندە تەييار ، ئۇلارنىڭ يېنىغا ئاۋۇ بۇرچەكتىكى ئىشكىتىن كىرگىلى بولىدۇ . ۋاي ئېسىم قۇرۇسۇن ، ئۇنتۇغىلى تاسلا قاپتىمەن ، ھەبەشى ھۆرلىقلارمۇ تېپىلىدۇ . ئەگەر ئىجازەت بولسا ، ئۆتۈپ كېتىۋاتقاچ ئاق بەدەن ناخشىچىلارنىڭ يېنىغىمۇ كىرىپ ئۆتسە كىمكىن دېۋىدىم . ئۇلار خۇددى مۆجىزىنىڭ ئۆزى - دە ! ساز چېلىپ قوشاق ئېيتىپ بېرىشىدۇ . بۇنىڭدىن ، بەلكىم ، بېگىمنىڭ كۆڭۈل تەشۋىشلىرى يوقىلىپمۇ قالار .

— ياخشى گەپ ، — دەدى فەزل مەمنۇنىيەت بىلەن .
بۇ ھۇجرا تەبەرىستانلىقلارنىڭكىگە قارىغاندا ئۆزگىچىرەك بولۇپ ، قەدىمىي نۇسخىدىكى گىلەملەر بىلەن ئاجايىپ ھەشەمەتلىك بېزەلگەنىدى . تامغا شايى ياستۇقلار يۆلەپ قويۇلغان ، ھەممە تەرەپتىن ئىپار - ئەنەبەلەرنىڭ ھىدى كېلىپ تۇراتتى . چۆرىلەرمۇ چىرايلىق ياسىنىپ - تارانغانىدى . ئىشكىنىڭ يېنىدىراق ئولتۇرغان چۆرىنىڭ نەپىس ئىچ كۆڭلىكى ئۈستىدىن مۇرىسىگە ناھايىتىمۇ يۇمشاق رەختتىن قىلىنغان ، توق سېرىق رەڭلىق يېپىنچا تاشلانغان بولۇپ ، قۇندۇزدەك قاپقارا چاچلىرى چىرايلىق قىلىپ تۈرمەكلىنىپ ، خۇشبۇي مۇشكى - ئەنەبەر سېپىلگەنىدى . قىزنىڭ ئاجايىپ جەزىبىدار چىرايىنىڭ سۈزۈكلۈكى ئالدىدا تاغ بىللۇرمۇ خىجالەتتە قالاتتى . بېشىغا رەڭگارەڭ پىستىنلار قالدالغان نېپىز تور سېلىۋالغان بولۇپ ، يېپىنچىسىنىڭ چېكىلىرىدىكى ھالقىسىمان ئۇششاق گىجەكلەرنىڭ ئۇچىغا ياقۇت قالدالغان ، پېشانىسىگە كۆركەم تىللا

قاش^① تاقالغان ، بوينىدا تىزىق - تىزىق مارجانلار ئېسىقلىق ئىدى .

— ئورنۇڭدىن تۇرغىن ، ئاپپىقىم ، كارنافېل !
فەزىل قىز بىلەن ناھايىتىمۇ تەكەللۇپچان سالاملاشتى . قىزمۇ سورالغان سوئالغا ماس ھالدا پاساھەت بىلەن جاۋاب قايتۇردى . فەزىل قىزنىڭ سۆزلىرىدىكى يەڭگىل تەلەپپۇزنى بايقاپ ، قۇلپۇرۇشتىن سورىدى :
— ئۇ بەسرەلىكىمۇ ؟ تەقى - تۇرقىغا قاراپقۇ بۇنداقتۇر دەپ ئويلىمىغانىدىم .

— ياق ، ياق ، خوجام ! بەسرەلىكلەرگە تېخى نۆۋەت كەلگىنى يوق ، — دەيدى فەنخەس ۋە چۆرىنىڭ تارىخى ھەققىدە ئۇزۇندىن - ئۇزۇن رىۋايەت سۆزلەپ كەتتى ، — كارنافېل ئەسلى گىرۇزىن قىزى . سېتىۋېلىنغىنىغا كۆپ ۋاقىت بولدى . مۆھتەرەم جانابىڭىز توغرا بايقاپسىز ، ئۇنىڭ بالىلىقى بەسرە ئەتراپىدا ئۆتكەن ، بۇرۇن كارنافېلىمۇ بايا سىز كۆرگەن يېرىم ياۋايى ، قوپال ، ئەدەپسىز قىزلاردىن بەشەتتەر ئىدى . بۇ شور پېشانە قىزدىكى لاتاپەت ۋە ئىستېداتنى دەسلەپ بولۇپ بايقىغان كىشى ئەزىز مېھمىنىمنىڭ كەمىنە خاكسار قۇلدۇر . ئۇ ۋاقىتتا بۇ قىز تېخى ئون ياشقىمۇ توشمىغانىدى . كىر - قاسماقلىقىدىن تۇرقىغا قارىغىلىمۇ بولمايتتى . مەن ئۇنى پاكىز يۈرۈشكە ئۆگەتتىم . ئۇنىڭغا بىر مۇئەللىم ئەرەب تىلىدىن ، بىر مۇئەللىم «قۇرئان» تىلاۋىتىدىن ، يەنە بىر مۇئەللىم ئەشئارى - ئەلفاز^② سەنئىتىدىن تەلىم بەردى . كارنافېل ئۆسۈپ بوي تارتتى .

① تىللا قاش - قىز - چوكانلارنىڭ پېشانىسىگە تاقايدىغان زىننەت بۇيۇمى ، كلاسسىك شېئىرىيىتىمىزدە «ئوتاغە» دېيىلگەن . - تەرجىمە ماننىڭ ئىزاھى .
② ئەشئارى - ئەلفاز سەنئىتى - شېئىرىي سۆزلەر سەنئىتى .

خەلىپىلىكتىكى مەن - مەن دېگەن ئەمەلدارلارنىمۇ سېھىرلەپ ، مەھلىيا قىلىشقا قادىر گۈل غۇنچە بولۇپ ئېچىلدى . خۇش ئاۋاز ، ئۈستاد ئىبراھىم ماسۇلىدىن كارنافېلغا ناخشا ئېيتىش سەنئىتىدىن تەلىم بېرىشنى ئىلتىجا قىلدىم . شۇنداق ، ئىلتىجا قىلدىم . ئۈستاز ناھايىتىمۇ كۆپ پۇل تەلەپ قىلدى . خەسسىلىك قىلىمىدىم . ھەر كۈنى سەھەردە قىزچاق مۇزىكا بىلەن مەشغۇل بولدى . باشقا ئەللىكلەرنىڭ بىزنىڭ ناخشا ، ئۈسسۈلىمىزنى ئۆگىنىشىنىڭ قانچىلىك مۇشكۈل ئىكەنلىكى خوجامغا چۈشىنىشلىك . ھازىر كارنافېل — باغداتتىكى ئەڭ نازاكتلىك چۆرىلەردىن بىرى . ئۇنىڭ تەڭدىشى ھەتتا ئەمىرۇلمۇسلىدە . مىنىڭ سارىيىدىنمۇ تېپىلمايدىغانلىقىغا ئىمانىم كامىل .

چۆرىنىڭ باھاسىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن جان - جەھلى بىلەن تىرىشىۋاتقان فەنخەسنىڭ سۆزلىرىنى ئۇن - تىن چىقارماي ئاڭلاپ تۇرۇۋاتقان فەزل قىزغا سىنچىلاپ زەن سالىدى . ئەرلەر سۆزلىشىۋاتقان بولغاچقا ، كارنافېل ئەدەپ يۈزىدىن ئۆزىنى چەتكە تارتتى - دە ، تامدا ئېسىقلىق تۇرغان ئۇنى قولغا ئالدى . دىققەتسىزلىكتىن قولىدىن چۈشۈپ كەتكەن يەلپۈگۈچ ئاستىدىن كۆرۈنگەن نازۇك ، ئاچ قىزىل رەڭلىك جەزىمدار بىلەكلىرى ، ئۈزۈكلەر بىلەن بېزەلگەن چىرايلىق بارماقلىرى قارىغان كىشىنىڭ ئەقلىنى لال قىلاتتى .

نەھايەت ، قۇلپۇرۇش گەپنى تۈگىتىش ۋاقتى بولۇپ قالغانلىقىنى پەملەپ ، جىم بولغاندىن كېيىن ، فەزل ئېيتتى :
— ئەزىزىم ، سەن گويا ئۇ شېئىرىيەتنى يىپىدىن - يىڭىنىسىغىچە بىلىدۇ ، شېئىرنى ئادەمنى تاڭ قالدۇرۇپ ئوقۇيدۇ دەپ ئىشەندۈرمەكچى بولۇۋاتسىەنغۇ دەيمەن - ھە ؟

— خوجام نېمىنى خالايدىكىن ؟ زاتى مۆھتەرەم لۇتپۇ ئىنايىتىڭىزنى يىراق تۇتماي ، تور يېپىنچا ھاشىيەلىرىگە تىكلەنگەن كەشتىگە بىر كۆز تاشلىسىلا ، ئاشۇ مىسرالارنى

كارنافېل ئۆزى توقۇغانلىقىنى بىلىۋالغان بولار ئىدى
ۋەلىگەھدىنىڭ بۇ ئەتىۋارلىقى چۆرە تەرەپكە يۈردى
يېپىنچىغا زەر يىپلار بىلەن تۆت مىسرا شېئىرىي كەشتە
ناھايىتىمۇ نەپىس سەنئەت بىلەن تىكىلگەندى .

قولغا خېنە قويغاندا ھەر گەل ① ،
نېچۈنلۈكىن بىلمەيمەن ، بىراق .
خېنە قىلماس بارماقنى گۈزەل ،
گۈزەل قىلار خېنىنى بارماق .

— ئاجايىپ نەپىس كەشتە ئىكەن ! — دەدى زوق بىلەن
ھاياجىنىنى باسالماي قالغان فەزل .

— خۇددى ھۆرلىقلاردەك باشتىن - ئايىغىغىچە گۈ-
زەل - دە ! كۆزلىرىنى دەپمەيدىغان ! سۈرمە قويىدىغان كۆزلەرمۇ
شۇنچە قارا بولىدىكەن دەپسە ! تىللا قاش شەھلا كۆزلىرىنى
تېخىمۇ چاقىتىۋېتىپتۇ ! قىزنىڭ پېشانىسىدىكى ئېسىل تاشلار
بىلەن بېزەلگەن زىننەت بۇيۇملىرىنى ياسىغان ئۈستىنىڭ
قوللىرىغا دەرد تەگمىسۇن ، ئىلاھم !

— پەممىچە ، زاتى مۆھتەرەم تەڭدىشى يوق ئالىيەگە
ئىشارە قىلىۋاتىسىزغۇ دەيمەن ؟ — سۆز قىستۇردى فەنخەس .
— ئىشارە قىلىپتىمەنمۇ ؟ شۇنداق . . . ئەمىرۇلمۇسلىدە .
مىنىنىڭ كىچىك سىڭلىسىنىڭ خىيالىنى غەمدىن خالاس
قىلىدىغان ئاجايىپ پىكىر چۇلغىغانلىقى راست ئەمەسمۇ ،
ئەزىزىم ؟

— ئاشۇنداق قۇتقۇزغۇچى پەزىلەت ساھىبەسىنىڭ
مەدھىيىسىگە تىل ئاجىزلىق قىلىدۇ ! ئەگەر خوجام خالىسا ، بۇ

① گەل — قېتىم ، نۆۋەت ، مەرتە .

ئىشنىڭ قانداق يۈز بەرگەنلىكىنى ھېكايە قىلار ئىدىم .

— قېنى ئېيتقىن ، ئاڭلايلى .

— ئېيتىشىلارغا قارىغاندا ، ھەر جەھەتلەردىن تولۇق يېتىلگەن ھۆسن ساھىبەسى ئالىيەنىڭ بىرلا نۇقسانى بار بولۇپ ، پېشانىسى كەڭ ئىكەن ، بۇ نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق ، ئەي مۆھتەرەم زات ! قارىسىڭىز ، ئەمىرۈلمۈسلىمىنىڭ سىڭىللىرىنىڭ تەقى - تۇرقىمۇ شۇنداق كۆرۈمىسىز بولسا . . . بۇ بالا تەڭكۈر كەڭ پېشانە ئۇ قىزنىڭ ھۆسنىگە داغ چۈشۈرۈپ ، ئۇنى ناھايىتىمۇ بەتبەشەرە كۆرسىتىدىكەن ! توستاتتىن ئالىيەنىڭ كاللىنىغا ئاجايىپ بىر پىكىر كەپتۇ : باشقا تاقايدىغان زىننەت بۇيۇمىنى ، ھەممە ئاياللارغا ئوخشاش بېشىغا تاقىماستىن ، پېشانىسىگە تاقىسىلا بولمىدىمۇ ؟ ! ئەجەب شۇ كەمگىچە دۇنيادا بىرەر ئايالنىڭمۇ يەتتە ئۇخلاپ چۈشىگمۇ كىرىپ باقمىغان پىكىر - دە ، بۇ .

فەزل زوقلىنىش نەزەرىنى قىزدىن ئۈزەلمەيۋاتاتتى . قىز بولسا تۈزدەك خۇش قەدەملەر بىلەن ئەرلەرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ ، بىرئاز ئېڭىشكىنىچە ئەينەكنىڭ يېنىدا تۇرۇپ قالدى . ئۈچىسىدىكى كۆڭلىكى پال - پۇل قىلىپ چاقناپ كەتتى .

— مانا بۇ پەرى چېھرىڭمۇ بىر نەزەر تاشلاپ قويۇڭ خوجام ! — دەدى قۇلپۇرۇش ، — بېرى كەلچۇ ، سۈسەننا قوزام ! — چاقىردى قۇلپۇرۇش ئەركىلىتىپ تۇرۇپ .

— چېھرىسىگە بىر قاراپ قويۇڭ خوجام ! قارىغاندا ، پەرداز - مەرداز قىلىشقىمۇ ئۈلگۈرۈپسەن - دە ، مۇغەمبەر ؟ ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتىۋارلىقى بولغان فەزل ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ قىزغا قارىدىيۇ ، ھەيرەتتىن ياقىسىنى تۇتقىلى تاسلا قالدى . ئارىدىن بىر دەقىقە ئۆتەر - ئۆتمەي قىز ئۆزىنىڭ يۈزىگە ئەتىر بىلەن ئەرەب يېزىقىدا خەت چىقاردى ، بۇ ھالغا ئادەمنىڭ ئەقلى ئۇلاشقۇدەك ئەمەس : ئۇ ئەينەككە قاراپ تۇرۇپ ھەرپلەرنىڭ

تەتۈر كۆرۈنۈشىگە قارىماستىن خەتنى ناھايىتىمۇ راۋان ۋە دانىمۇ دانە پۈتكەندى .

— ئاپىرىن ! — دەدى فەزل بىرىنچى ۋەلىمئەھدكە ئاجايىپ ئېسىل سوۋغا تارتۇق قىلىدىغانلىقىنى ئويلاپ ، — ئاۋۇ ئۈچىنچى ھۆرلىقا بىزنى نېمە بىلەن خۇرسەن قىلاركىن ؟ تەقدىرنىڭ بوران - چاپقۇنى ئۆزىنى كىملىرىگە دۇچار قىلىشنى كىم بىلسۇن ! مۇنداق ئالىي مەرتىۋىلىك خېرىدار يەنە بىر مەرتە نېسىپ بولامدۇ ، يوق ؟ دېگەنلەرنى خىيالىدىن كەچۈرگەن ئۈچىنچى قىز ئۇنى قولدىن چىقارماسلىقىنىڭ قەستىگە چۈشۈپ ، مېۋە تىزىلغان ۋازىدىن ئەڭ چوڭ ئالىمنى تاللىۋالدى - دە ، پاكىر شىرە ئۈستىدىكى سۈرمىدانغا پەلكۈچنى پاتۇرۇپ ، ئالىمنىڭ ھال رەڭ پوستىغا مىسرالار پۈتۈپ ئۇن - تىنسىزلا فەزلىگە ئۇراتتى . فەزل ئۇنى ئاۋاز چىقىرىپ ئوقۇدى :

ئېغىشتى ئاتلىقلار سەللىلىرى پات^① ،
ئۇيقۇ ئاڭا مۈگدەش جامىنى سۇندى .
ھېچكىمنى كۈتمەسسەن دۇنيادا ، ھەيھات ،
تۇن چۆكتى ، كېتەرمىز ئۇيقۇغا ئەمدى .

ئەبۇ دەھبەل جۇماھىي قەلىمىدىن تامغان بۇ مىسرالارنى فەزل ياخشى بىلەتتى . بالىلىقىدىنلا ياد بولۇپ كەتكەن بۇ مىسرالار ئۇنىڭ قۇلىقىغا قۇيۇلۇپ قالغانىدى .

— باشقىلىرىنى كۆرگۈم يوق ! — دەدى فەزل .
بۇنداق قۇلاي ئالدى - ساتتىلار ئالىي مەرتىۋىلەرگە ئېرىشىش يولىدا ئۇنىڭغا تېخىمۇ كەڭ ئىمكانىيەتلەر ھازىرلايدۇ .
مۇھەممەد ئەمىن ئەيش - ئىشرەتكە بېشىچىلاپ كىرىپ كەتكەن .

① سەللىلىرى بىر - بىرىگە يېقىن بولۇپ ، تېگىشىپ دېگەن مەنىدە .

شۇنداق ئىكەن ، ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتىۋارلىقى تۇرۇپ ، ئۇنىڭ بەزمە - ئىشرەتلىرىنى قىزىتماي نېمە قىلىدۇ ! فەزل بۇ ئىشلارنى ۋەلىئەھدىنىڭمۇ ، ئۆزىنىڭمۇ ھاۋايى - ھەۋسىسىنى قاندۇرۇش ئۈچۈنلا ئەمەس ، ئۆزىنىڭ سىياسىي غەرەزلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ۋە نوپۇزىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن قوللىنىۋاتقان بىر ۋاسىتە دەپ بىلەتتى .

— ئىشىنىمەنكى ، قىزلارنىڭ ناخشىچىلىق سەنئىتىمۇ ئۇلارنىڭ تەقى - تۇرقى ، شېئىر توقۇشتىكى ماھارىتى ۋە يۈرۈش - تۇرۇشى كەبى لاتاپەتلىكتۇر ، — دەدى فەزل ھۈجىرىدىن چىقىۋاتقاچ ، ئارقىسىدىن سوڭۇلداپ كېلىۋاتقان قۇلپۇرۇشقا ، — ئۇلارنىڭ ئۈچىلىسىنى ئالىمەن .

14 . سودىلىشىش

فەنخەس ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتىۋارلىقى فەزلى مېھمانخانغا باشلاپ كىردى ۋە چوڭقۇر تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن ، قوللىرىنى ئالدىغا سوزۇپ دەدى :

— ئولتۇرۇڭ ، خوجام ! كۆرۈشنى خالىسىڭىز قالغان چۆرىلەرنىمۇ نەزەرىڭىزدىن ئۆتكۈزۈمەن ، گېپىمگە ئىشىنىڭ ، ئەڭ سەرخىللىرىنى كۆردىڭىز ، ئىمانىم كامىلىكى ، ئۆزىڭىز چاغلانغان ، ئىنساپ بىلەن لايىقىدىراق باھا قويارسىز . ئۇ خېرىدارنىڭ دىتىغا قاراپ ئىش تۇتۇشنىڭ ناھايىتى مۇھىملىقىنى ياخشى بىلەتتى .

— قېنى ، سودىنى باشلايلى ، ئەزىزم ، ناھايىتىمۇ ئالدىراپ تۇرۇۋاتمەن ، — دەپ جاۋاب بەردى فەزل ياستۇققا يۆلىنىپ ئولتۇرغاچ ، تەۋازۇ بىلەن ئۆزىنىڭ ئالدىغىراق سۈرۈپ قويۇلغان شاراب ۋە شەربەتلەرگە تولغان شىرەگە قاراپمۇ قويدى . ماستىن ، — چۆرىلىرىڭىزگە قانچىلىك سورايسەن ؟

— يا مۆھتەرەم زاتى شەرىف ، بۇ نىجىس ئالتۇن ۋە پۇللار ئۈستىدە پەسلىشىپ ئولتۇرۇشنىڭ نېمە ھاجىتى ؟ بۇ ھۆرلىكلەر ئول ئالىي نەسەب ۋەلىئەھد قىسمىتىگە پۈتۈلگەنكىن ، چۆرىلەر مېنىڭ ئەمەس ، ئۇنىڭكى . ھەممىمىز شاھزادە مۇھەممەد ئەمىن ھەزرەتلىرىنىڭ سادىق قۇللىرى ، ھەق تۆلەمدۇ - تۆلىمەمدۇ ئىختىيار ئۆزىدە . ساداقەت بىلەن خىزمىتىنى قىلىشقا تەييارمىز ، — دەپ دەبدەبىلىك سۆزلەر بىلەن جاۋاب قىلدى فەنخەس ، — ئەمما لېكىن ، مۆھتەرەم زاتى داناغا ئايانكى ، مۇنچىلىك پۇل دەپ سوراشقا ھەددىم بارمۇ ؟ باھانى خوجامنىڭ ئۆزى ئېيتسۇن . بۇنداق چۆرىلەرنىڭ قانچە پۇلغا يارايدىغانلىقى مەندىن كۆرە ئۇنىڭغا ئايان .

— يوقسۇ ، جوھۇتباي ، ئىنان - ئىختىيار سەندە ، ئىنساپ بىلەن ئېيتقىن .

— كەمىنە قۇللىرىنىڭ نېمە ھەددى ! مېنىڭ بۇرچۇم — پەرمانبەردارلىق . ئالىي نەسەب ۋەلىئەھدىنىڭ مەن بىچارە قۇلپۇرۇشقا تۆلىگەن ئالتۇنلىرى ھەرگىز زايە كەتمەيدۇ . ئەڭ مۇھىمى جاننى ئالدىغان قىزلار . قانچىلىك ساخاۋەت قىلسا ، ئاز - كۆپ دېمەي بەجاندىللىق بىلەن قوبۇل قىلىمەن . ئەمما ئىشەنچىم كامىللىقى ، مۇھەممەد ئەمىن ھەرگىزمۇ ئەمىرۇلمۇسلىمىندىن كەم تۆلىمىسە كېرەك .

ئاخىرقى سۆزلەرنىڭ ئورامىدىن فەنخەسنىڭ سۆز ئوينىتىۋاتقانلىقىنى ياكى راست ئېيتىۋاتقىنىنى ئاڭقىرىپ بولمايتتى . لېكىن ، شۇ تاپتا ئويۇن - چاقچاق قىلىش قوپاللىق ، ئەدەپسىزلىك ھېسابلىناتتى . فەزلىنىڭ تاقىتى تاق بولۇشقا باشلىدى .

— خوش ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن قانچىلىك تۆلەپتۇ ؟ قېنى

دېگىنچۇ ؟

— ئەڭ ياخشى چۆرىسى ئۈچۈن يۈز مىڭ دىنار .

قۇلپۇرۇشنىڭ چىرايىغا كىنايىلىك تەبەسسۇم يۈگۈردى . مېھمان ئۇنداق گول ئادەملەردىن ئەمەس ئىدى ، ئەلۋەتتە ، قۇلپۇرۇشمۇ ھېچنېمىگە قارىمايلا ، سېتىلىدىغان چۆرىلەرنىڭ نەرخىنى ئەرزان دېمەيدۇ - دە . بۇنداق دېيىش ئەمەلىيەتتە چۆرىلەر ئانچە كۆڭۈلدىكىدەك ئەمەس دېگەنلىك بولمامدۇ . فەزلىگە كۆزنىڭ يېغىنى يېگۈدەك گۈزەل قىزلارنى سېتىۋېلىش بۇيرۇلغىنى تۇرغانلا گەپ .

لېكىن ، فەزلىگە ئىش ئۆگىتىش ، ئۇنى كولدۇرلىتىش چاقچاق قىلىدىغان ئىش ئەمەس ئىدى .

— ئەپسۇسكى ، بۇ ماجىرانىڭ ئاخىرىنى بىلمەيدىغان ئوخ- شىمامسەن؟ — دەپ سورىدى فەزلى ھەيران بولۇپ ، — ئۇنداقتا ، ساڭا ئېيتىپ بېرەي ، جوھۇتباي ، قۇلاق سال . بۇ ماجىرا ھارۇن رەشىد ھۆكۈمرانلىقىنىڭ دەسلەپكى ۋاقىتلىرىدا سادىر بولغانىدى ، تەڭداشسىز ساھىبجامالغا كۆزى چۈشۈپ قالغان ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئۇنىڭ ھەقىقى ئۈچۈن ئۈچ يۈزىنىڭ دىنار تۆلەشنى بۇيرۇدى . باھاسىنى ناھايىتىمۇ ئېنىق دېدى . باھا ئەلۋەتتە ناھايىتىمۇ يۇقىرى . بۇنچە كۆپ پۇل بىلەن نەچچە ئونلىغان چۆرىلەرنى سېتىۋېلىش مۇمكىن ئىدى . شۇ ۋاقىتلاردىكى ۋەزىر يەھيا ئىبنى خالىد ، ئەمىرۇلمۇسلىمىنى بۇ ئىشنى قىلماسلىققا كۆندۈرمەكچى بولدى ، ئەمما ، ھېچقانداق پايدىسى بولمىدى ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئۆز سۆزىدە چىڭ تۇرۇۋالدى . ئاخىر بولماي ، ۋەزىر بىر ھىيلىنى ئويلاپ چىقتى . ئالتۇن دىنارلار ئورنىغا خەزىنىدىن كۈمۈش دىرھەملەر ئېلىپ ، بۇ بىر يېرىم مىليون تەڭگىنى خەلىپىنىڭ راۋاقتىكى ئۇخلاش ئۆيىنىڭ ئالدىغا چېچىۋېتىشنى بۇيرۇدى . تاڭ يورۇغاندا ئويغانغان ھارۇن رەشىد تەرەت ئېلىش ئۈچۈن ھاۋۇز تەرەپكە يول ئالدى . يەرگە چېچىلغان تەڭگىلەرنى دەسسەپ تۆۋەنگە چۈشكەچ ھەيرەت بىلەن : «بۇ يەردە نېمە ئىش بولدى؟» دەپ

سورىدى . «يا ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! — دەپ جاۋاب بەردى يېنىدا تۇرغان يەھيا ئىبن خالىد ، — بۇ تەڭگىلەر ھېلىقى چۆرىنىڭ قىممىتىگە تۆلىنىدىغان ئاقچىلار . ئۇلارنى تۈن بويى سانايىمۇ ساناپ بولالمدۇق .» ئوشۇقىغىچە كەلگەن دېرھەم تەڭگىلەرنى كۆرگەن خەلىپە قويۇلغان باھانىڭ ھەقىقەتەنمۇ يۇقىرى بولۇپ كەتكەنلىكىنى چۈشىنىپ سېتىۋېلىشنى بىكار قىلدى .
فەنخەس بۇ ھېكايىنى مۇغەبەرلەرچە ھالدا مىت قىلماي ئولتۇرۇپ ئاڭلىدى .

— مۇبادا ، ئالىي نەسەب ۋەلىئەھد ئاتىسىنى دوراپ سېخىلىق قىلىشنى خالىمىسا ، بەلكىم ، خەلىپىنىڭ ۋەزىرى ئېيتقان باھاجىلىك بولسىمۇ ساخاۋەت قىلار ؟ — دەپ سوئال تاشلىدى تەزىم بىلەن قۇلپۇرۇش . فەزلىنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنىگە ئىشارە قىلغان قۇلپۇرۇش ئۇنىڭ ئىززەت - نەپسىنى مۆلچەرلەپ دەل جايىغا تەڭكۈزگەندى .

— جەفەر ئىبن يەھيا چۆرىگە قانچە ئاقچا تۆلەپتۇ ؟ — دەپ قىزىقىسىنىپ سورىدى ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتىۋارلىقى . ئۇنىڭ ۋۇجۇدى غەزەپكە تولغان بولسىمۇ ، لېكىن چىرايى ناھايىتىمۇ خاتىرجەم ئىدى .

— قىرىق مىڭ دىنار ، كەرەملىك خوجام ، كەمىنىنىڭ ئاجىز پىكرىچە ، خەلىپىنىڭ بىرىنچى ۋەلىئەھدى بۇنىڭدىن كەم تۆلەشنى ئۆزىگە راۋا كۆرمىسە كېرەك ، مەيلى ، ئۇ مۇبارەك زات قانچىلىك تۆلىمىسۇن ، قىزلار تېزلىك بىلەن ئۇنىڭ سارىيىغا يەتكۈزۈپ بېرىلىدۇ .

بۇ تەرىزدە سودىلىشىشتىن فەزل بىرئاز نارازى بولدى . خۇددى مۇھەممەد ئەمىن پۇلنى ئاياۋاتقاندىكە گەپ قىلىۋاتقانلىقىنى قارىمىدىغان . بۇنىڭغا ھەرگىز يول قويۇپ بولمايدۇ . خەسسىلىك بىلەن شۆھرەت تېپىش مۇشكۈل ئىش . سېخىلىق نامىڭ ئورنىغا تۈرلۈك - تۈمەن مىش - مىشلار پەيدا

بولدۇ. ئېتىبار قازانماقنى، ئۆزۈڭ ھەققىڭدە كىشىلەرنىڭ زوق - شوق بىلەن سۆزلەشلىرىنى ئىستەيدىكەنسىن، سېخىلىقنى قولدىن بەرمەسلىكىڭ، ھەتتا ئىسراپچىلىق قىلىشنىڭ كېرەك.

باغداد سارىيىنىڭ مەخپىي سىرلىرىنى بەش قولىدەك بىلىدىغان فەنخەس دەرھال جەفەر ئىبن يەھيانىڭ نامىنى ئوتتۇرىغا چىقىرىپ، شۇنى باھانە قىلىپلا مېھماننىڭ زىتىغا تەگكەندى. ئۇ رەقىبلىرىنى غىژ - غىژغا سېلىپ ھەميانىنى چوڭراق ئاچقۇزماقچى ئىدى. بۇ ئاجايىپ تەدبىر ئۆز ئۈنۈمىنى كۆرسەتتى.

— قارىشىمچە، دۆلەتپاناھىمنىڭ — ئاللا ئۇنى ھەر ۋاقىت ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي — چۆرىلىرى ۋەزىرىنىڭكىدىن يۈز ھەسسە گۈزەلرەك، — دەيدى فەزل مۇھەممەد ئەمىننىڭ نام - شوھرىتى ۋە شانۇشەۋكىتى قانچە ئاشسا، ئۆزىنىڭمۇ خۇسۇسىي ھۇزۇر - ھالاۋىتى شۇنچە ئاشىدىغانلىقىنى ئويلاپ، — بولىدۇ، جوھۇتباي، دېگىنىڭچە بولسۇن، يۈزىڭ ئۈنچە چوڭ پۇل ئەمەسقۇ.

— يا مەرھەمەتلىك خوجام! — دەيدى فەنخەس ۋۇجۇدىنى قاپلىغان خۇشاللىقنى ئاران بېسىپ تۇرۇپ، — ئول جانابىي ۋەلىئەھدىنىڭ سېخىلىقىغا ئىمانىم كامىل. ئۇ ئۆزىنىڭ سادىق ۋە پەرمانبەردار پۇقرالىرىدىن مۇرۇۋۇتىنى ئايىمىغاي.

— ھېلىمۇ خۇداغا شۈكۈر قىل، جوھۇتباي! — دەپ گەپنى كەستى فەزل ئورنىدىن قوزغىلىپ، ئۇنىڭ ئىشارىسى بىلەن بىرگە كەلگەن ئات باقار ئارغىماقنى ئېگەرلەشكە ماڭدى. — تېزلىك بىلەن چۆرىلەرنى سارايدا ماڭدۇر، بىر يوللا ئالتۇنلارنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈنمۇ ئادەم ئەۋەت.

— ئەمرىڭىز ۋاجىب ، ئەي خوجام ، ئۈنچە ئالدىراپ كەتمىسىڭىزمۇ بولىدۇ ، ئالتۇنلار قېچىپ كەتمەيدۇغۇ ، — دېدى فەنخەس ئىززەت — ئىكرام بىلەن ئىچىدىكى خۇشاللىق تۇيغۇلىرىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن سەللىسىنى پېشانىسىگىرەك چۈشۈرۈپ .

15. قاماققا ئېلىنمىدى

دار ئەر — رەقىمىنىڭ دەرۋازىۋەنلىرى ئەمدىلا ئېچىلىۋىدى ، فەزلىنىڭ قۇلقىغا سىرتتىكى غەلۋە — غوۋغا ، ۋارقىراش — جارقىراشلار ئاڭلاندى . توپلىشىپ تۇرغان لەشكەرلەرگە كۆزى چۈشۈپ قالدى . ئۇلارنىڭ كىيىملىرى ناھايىتىمۇ غەلىتە ئىدى . ئۈچىسىدا خۇددى نىقابلىنىش ئۈچۈن كىيىۋالغاندەك تاپىنىغا چۈشۈپ تۇرغان ئۇزۇن يېپىنچا ، باشلىرىدا بولسا دۇبۇلغا ئۈستىگە ئورالغان تىك سەللە بار ئىدى . ئەجەب ئىش ، پەقەت خەلىپە ئەبۇ جەفەر مەنسۇر زامانىسىدىلا لەشكەرلەر مۇشۇنداق كىيىنىپ يۈرۈشەتتى . توۋا ، بۇ نېمە گەپتۇر ؟
توساتتىن كىشىلەر توپى ئارىسىدىن ئىشتىلىگەن داد — پەرياد ئاۋازى ئۇنىڭ قۇلاقلىرىنى دىڭ قىلغۇزدى .

— مېنى قويۇۋېتىڭلار ! سىلەرگە زادى نېمە كېرەك ؟ مەن فەزلى ئىبن رابىيەنىڭ ئادىمىمەن !
ئۆز نامىنىڭ تىلغا ئېلىنغانلىقىنى ئاڭلىغان ۋەلىئەھدىنىڭ يېقىنى فەزلى بىرئاز سەگەكلەشتى — دە ، ئېتىنىڭ تىزگىنىنى قويۇپ يېرىپ كىشىلەر توپى ئارىسىغا يېرىپ كىردى . مەھرەملىرىمۇ ئارقىسىدىن ئەگەشتى . شاھانە كىيىنگەن بۇ

ئادەمنى كۆرگەن لەشكەرلەر ئارقىغا چېكىندى . پۇت - قوللىرى باغلانغان ھالدا يەردە تېپىپچەكلەپ ياتقان كىشىنى ئىككى لەشكەر مەھكەم تۇتۇپ تۇراتتى . يەردە تېپىپچەكلەۋاتقان ئەبۇل ئەتەخىيە ئىدى . «ساراي شائىرى؟ ! ۋاي خۇدايىم ، بۇ ئوڭۇممۇ ، چۈشۈممۇ ، نېمە ئىش بۇ؟» ھەيران بولدى فەزل . كاللىسىنى چىرمىغان بۇ سوئاللارغا بىرەرەدىن قانائەتلەنگۈدەك جاۋابقا ئېرىشىشى ئويلىغان فەزل ئۇيان - بۇيانغا كۆز يۈگۈرتتى . بىردىنلا نېرىراقتا تۇرۇپ ، تۇتۇۋېلىنغان ئادەمنى تېخىمۇ مەھكەمەك باغلاپ ، «تېزرەك ئېلىپ مېڭىڭلار» دەپ ۋارقىراۋاتقان پەرەنجىلىك ئايالنى كۆرۈپ قالدى . ئۆزىگە قاراۋاتقانلىقىنى سېزىپ قالغان ئايال دەرھال يۈزلىرىنى شايى يەردە بىلەن ئورىۋالدى .

ئەبۇل ئەتەخىيە بولسا ، «مەن فەزل رابىيەنىڭ ئادىمى» دەپ توۋلىغىنىچە پەرياد كۆتۈرەتتى .

— فەزل ، فەزل ، دەپ توۋلاۋېرىپ ئەجەب جانغا تەگدى . غۇ؟ — دەپ ۋارقىردى ئۇنى تۇتۇپ تۇرغان لەشكەر ، — ئۆپكەڭنى بېسىپ تۇر ، خەلىپىنىڭ ئالدىدا جاۋاب بېرىسەن ! فەزل يەرگە قارشى ھامان ئۇنىڭ كۆزلىرى ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ كۆزلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى . ئەبۇل ئەتەخىيە ياردەم سوراپ تەلمۈرەتتى .

شائىرنىڭ ئاغزىدىن پاش قىلىدىغان سىر بارلىقىنى پەملىگەن فەزل ئارىغا چۈشتى .

— بۇ ئادەمنى دەرھال بوشىتىۋېتىڭلار ! ئۇنى تۇتۇشنى كىم بۇيرۇدى ؟

— ئەمىرۈلمۈسلىمىن ! — دەپ ئاۋازى خىرىلداپ چىقىدىغان لەشكەر ئۆرۈلۈپ قاراپمۇ قويماستىن ئارقاننى تېخىمۇ چىڭراق تارتىپ تۇرۇپ .

— پەرمان قېنى ؟ قايسى قانۇن - قائىدىگە تايىنىپ ئۇنى

— ھالىغا ۋاي سەنلەرنىڭ ، ئەلمساقتىن قالغان بۇ
رۇدۇپاي ياراغلارنى قايسى گۆردىن ئېلىپ كېلىشتىڭ ؟ — دەپ
دەبدەبە بىلەن ۋارقىرىدى فەزل ، — ياخشىسى ، سەنلەر ماڭا
ھازىرقى خەلىپىنىڭ ئىسمى شەرىپنى كۆرسەت !

ئارىپ ئۈندىمەستىن ئۈچىسىدىكى يېپىنچىسىنى يەشتى .
مۇرىسىنىڭ يۇقىرى قىسمىدا زەر يېپىچىلار بىلەن تىكىلگەن ،
«ئەمىرۇلمۇسلىمىن ھارۇن رەشىد» دېگەن پۈتۈك تۇراتتى .
ئارىپ ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ تېخىچە جان - جەھلى بىلەن
تېپىچەكلەۋاتقان ئەبۇل ئەتەخىيە بىلەن ئاۋارە بولۇۋاتقان
لەشكەرلەرگە قاراپ :

— ئۇنى يەنىمۇ چىڭراق باغلاڭلار ، ئازراق قىمىرلاشقىمۇ
ھالى قالمىسۇن ! — دەپ بۇيرۇق قىلدى .

فەزلىنىڭ خاس مەھرەملىرى ساراي شائىرىنى قۇتقۇزۇشقا
تەييار بولۇپ ئۇنىڭ ئىشارىسىنى كۈتۈۋاتاتتى . ئەمما ،
ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتىۋارلىقى فەزل ئىككىلىنىپ قېلىۋاتاتتى .
ئاۋازىدىكى قەتئىيلىكمۇ پەسىيىپ قالغانىدى .

— بۇ ئۆلگۈر فەزل ئىبن رابىيەنىڭ ئادىمىمەن دەپ
ۋارقىراپ ، بىزنى ئىشەندۈرۈشكە ئۆلۈپ - تىرىلىۋاتىدۇ . ھوي ،
ئەزىزلەر ، ئاراڭلاردا كىم ئۇنىڭ گېپىنىڭ راست ئىكەنلىكىگە
كاپالەت بېرەلەيدۇ ؟ — دەپ توۋلىدى ئارىپ قوپاللىق بى-
لەن ، — ئادەمنى كولدۈرلىتىپ نېمە قىلىدۇ ؟ ئۇنى تۇتۇش
ھەققىدە پەرمان بار .

— مەن كاپالەت بېرىمەن ! — دېدى دەرھال قەتئىي
تەرىزدە فەزل ، — بۇ كىشى فەزل ئىبن رابىيەنىڭ خاس
مەھرەملىرىدىن . ئۇنى قويۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلىمەن !

ئارىپ ھودۇقۇپ قالدى ، بىرەر ئىشنىڭ ئۆزىگە بۇنداق
ئەمىرانە تەرىزدە پەرمان قىلالايدىغانلىقىنى زادىلا ئويلىمىغا-
ندى . «كىم بىلىدۇ ، بۇ كىشى بىرەر ئەمىر - پەمىر بولۇپ

قالمىسۇن يەنە» دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن ئارىپ نېمىلەرنىندۇر ئەسلىگەندەك بولۇپ دەرھال ھوشىنى يىغدى - دە نېرىراقتا تۇرغان پەرەنجىلىك ئايالغا قارىدى . ئايالنىڭ ئاللىقاچان غايىب بولغانلىقىنى كۆرۈپ ھاڭ - تاڭ بولۇپ ئويلاپ قالدى : «بۇ كىشىنى كۆرۈپلا ئۆزىنى ئېلىپ قاچقىنىغا قارىغاندا ، ئۇ راستتىنلا بىرەر ئەمىر بولسا كېرەك ! ھەرھالدا ئېھتىيات قىلغان ياخشى . . .»

ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتۋارلىقى فەزلىنى ئۇزاتقىلى چىققان فەنخەس كوچىدا بولۇۋاتقان بۇ غەلۋە - غوۋغالارنى كۆرۈپ ئۈندىمەستىن قاراپ تۇردى ، پەقەت ئەبۇل ئەتەخىيەنى ئۆزىنىڭ قورۇسى ئالدىدا قولغا ئالغىنى ئۇنىڭ كۆڭلىنىڭ بىر يېرىنى ئازراق غەش قىلدى ، ئەگەر بىر ئاز نېرىراقتا بولغان بولسىغۇ ، باش - كۆزۈمنىڭ سەدىقىسى دەپ ئەسلا كارى بولماس ئىدى . ئۇ ھەتتا ئارىغا چۈشمەكچىمۇ بولدى ، ھايتلا دېسە قانچىلىغان خىزمەتكارلىرى ئۇنىڭ پەرمانىغا تەييار . بىر ئىما قىلىپ «ھە» دېسلا كۇپايە . لېكىن ، بۇ شائىر قانداق قىلىپ خەلىپىنىڭ غەزىپىگە دۇچار بولۇپ قالغاندۇر ؟ بولدى ، قوي ، ئۇنى قۇتقۇزىمەن دەپ ئۆزىنى بالاغا تىقىدىغان ئىش بولمىسۇن يەنە ؟ . . . پايدىنىڭ يېرىمىنى بۆلۈپ بېرىش ھەققىدىكى ۋەدىگە ئەمەل قىلماق كېرەك . . . مۇبادا ئەبۇل ئەتەخىيە قاماققا ئېلىنىپ قالسا ، پايدىنىڭ يېرىمىمۇ ئۆزىگە قالىدۇ ، بۇمۇ خۇدانىڭ بەرگىنى - دە ! ئۇنىڭ ئۈستىگە ، ھەيئاننىڭ ئېيتقىنىدەك ، خەتبە ئارقىلىق يەتكۈزۈلگەن سەيپىدەننىڭ پەرمانىمۇ بېجىرىلگەن بولىدۇ . پايدا ئۈستىگە پايدا دېگەن گەپ ! زىخمۇ كۆيمەيدۇ ، كاۋاپمۇ كۆيمەيدۇ . مانا مەن دەپ ئۆزى كېلىۋاتقان نەق پايدىنى قولدىن چىقىرىۋېتىش ئەخمەقلىق - دە ، قۇلپۇرۇش ئۆز - ئۆزىدىن رازى بولۇپ ، مەمنۇن ھالدا دىماغ قىرىپ قويدى .

ئۇ تەرەپتە بولسا فەزل ئارپىنى قورقۇتۇشنىڭ يوللىرىنى
ئىزدەۋاتاتتى .

— سېنىڭ ئۇنى تۇتۇپ تۇرۇشقا ھەققىڭ يوق ! — دەپ
جار سالاتتى ئۇ ئارقان بىلەن مەھكەم باغلانغان شائىرغا ئىشارە
قىلىپ ، — ئۇنىڭ گۇناھى نېمە ؟ ئەمىرۇلمۇسلىمىن ھۇزۇرىدا
جاۋاب بېرىسەن !

— خوش ، سەن ئۆزۈڭ كىم ، ماڭا مۇنچە ھۆركىد-
رەيدىغان ؟ — دەپ ۋارقىردى دەرغەزەپ بولغان ئارپى ، —
مەن سېنى بىلمەيمەن ، بىلىشىمۇ خالىمايمەن ، يولۇڭغا ماڭ !
خوجايىنىنىڭ ھاقارەتلىنىشىگە چىداپ تۇرالمىغان فەزلىنىڭ
مەھرەملىرى قىلىچلىرىغا قول سوزدى ، شاۋقۇن — سۈرەن
كۆتۈرۈلۈپ ، تىللىشىشلار ، دوق — پوپۇزا قىلىشلار ئاڭلاندى .
ئارپىنىڭ لەشكەرلىرى يېپىنچىلىرى ئاستىدىن جەڭگىۋار
شەمشەرلىرىنى قىنىدىن سۇغاردى ، قورقۇپ پۇت — قولىدا جان
قالمىغان قۇلپۇرۇش ئۆزىنى ئىچكىرىگە ئاتتى .

— شەمشەرلەر قىنىغا سېلىنسۇن ! بۇ فەزل ئىبىن
رابىيەنىڭ ئەمرى ! — دەپ غەزەپلىك ۋارقىردى فەزل ۋە
لەشكەرلەر ئارىسىدا يۈز بەرگەن ساراسمىلىكىنى كۆرۈپ ،
شائىرنى تۇتۇپ تۇرغان نۆكەرلەرگە قاراپ ئەمر قىلدى ، —
ئەسىرنى دەرھال ئازاد قىل ! ئۇنىڭ ئۈچۈن پۈتۈن مەسئۇلىيەتنى
تولۇق ئۆز زىممەتكە ئالمەن ! ئاڭلاۋاتامسىلەر — يوق ؟ ناۋادا
ساراي شائىرى ئەبۇل ئەتەخىيە بىرەرسىگە كېرەك بولۇپ قالسا ،
ئۇنى مەندىن سورىسۇن !

بۇنداق غوۋغالارنى كۆپ كۆرۈپ پىشىپ قالغان ئارپى
ۋەزىيەتنى دەرھال پەملەپ :

— شەمشەرلەر قىنىغا سېلىنسۇن ! — دەپ قول
ئاستىدىكىلەرگە بۇيرۇق بەردى ، ئاندىن فەزل تەرەپكە ئۆرۈلۈپ :
— خوجام ، بۇ ئادەمنى قولغا ئېلىش ھەققىدە پەرمان بار ،

ئۇنى قويۇپ بەرسەك ، مەن نېمىدەپ جاۋاب قىلىمەن ؟
 — شائىر فەزل ئىبن رابىيە ھۇزۇرىدا دېگىن
 — ئاشۇ كىشى شۇ ، بىرىنچى ۋەلىئەھدىنىڭ باش مەس-
 لىھەتچىسى ! — دەپ بىر - بىرى بىلەن شىۋىرلاشقىلى تۇردى
 لەشكەرلەر ، — ئۇنى تونۇدۇم ! شۇ كىشىنىڭ دەل ئۆزى .
 — ئەي خوجام ، نېمىشقا كىم ئىكەنلىكىڭنى باشتىلا
 ئېيتمايسەن ؟ ئەمىر - پەرمانىڭغا دەرھال ئىتائەت قىلماستىم-
 دىم ، — دەدى ئارىپ بوشىشىپ ، — ھەي ، مەھمۇد ، تۇتقۇنى
 بوشات !

كەڭ مۇرىلىك لەشكەر ئارقاننى يەشتى . ئەبۇل ئەتەخىيە
 ھاپىلا - شاپىلا ئورنىدىن تۇرۇپ ، يالاڭۋاش ، كىر - قاسماق
 ھالىتىدە فەزلىنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ ، جۈببەسىنىڭ^①
 ئېتەكلىرىگە توختىماي سۆيۈپ كەتتى . ۋەلىئەھدىنىڭ يېقىنى
 غەزەپتىن يېرىلغۇدەك بولغان شائىرنى ئورنىدىن تۇرغۇزدى .
 — بۇ نېمە ئىش ئۆزى ، شائىر ؟ شۇنداق تەقۋادار ئادەم
 تۇرۇپ قانداقلارچە بۇنداق شەرمەندە ھالغا چۈشۈپ قالدىڭ ؟
 كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدىلا ھېلىقى پەرەنجىلىك ئايالغا
 چېقىلماقچى بولدۇڭمۇ يە ؟ — دەدى فەزل گەپنى بۇراپ .
 — كېيىنچە ھەممىسىنى ئېيتىپ بېرىمەن ، — دەپ ۋەدە
 قىلدى شائىر .

16 . چەۋگان ئويناش

سارايغا قايتقان ئەبباسە سىرى پاش بولۇپ قالغانلىقىنى
 بىلىپ ، پەقەت ئەبۇل ئەتەخىيەنى كۆزدىن يوقاتسىلا خەتەردىن

① جۈببە — ئەرەب ئەرلىرى كىيىدىغان ، ئۇزۇن كۆڭلەك شەكلىدە
 تىكىلگەن كىيىم .

قۇتۇلۇپ قېلىشى مۇمكىنلىكىنى چۈشەندى . قەيسەر تەبىئەتلىك ئەبباسە دەرھال قەدىمىي لىباسلارنى كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى . ساراي قوغدىغۇچىلىرىغا قەدىمىي لەشكەرلەرنىڭ لىباسىنى كىيگۈزۈپ ، ئارپىنى باش قىلىپ دار ئەر - رەققە ماغدۇردى . يەنە لەشكەرلەر يېڭىلىشىپ باشقا بىرىنى تۇتۇپ كەلمسۇن دەپ ئەنسىرەپ ، شائىرنى ئۇلارغا ئېنىق تونۇپ بېرىشى ئۈچۈن خەتبەنى قوشۇپ قويغانىدى .

پىلانى بەربات بولغانلىقىنى ئۇققان ئەبباسە بېشىنى چاڭگاللاپ :

— ئەي ئاللا ! بىز خاراب بولدۇق ! — دەپ ئاھ ئۇردى .
— بولغان ئىشنىڭ ھەممىسىنى ۋەزىرگە يەتكۈزۈش زۆرۈر ، — دەپ تۇرۇۋالدى خەتبە . ئۇ سارايغا قايتىپ كەلگۈچە بۇ مۈشكۈلاتنى قانداق ئاسان قىلىشنىڭ ئىلاجىنى ، چارە - تەدبىرلىرىنى ئويلاپ كەلگەنىدى .

— ئۇنىڭ ياردىمىگە موھتاجىمىز . ۋەزىر دەرھال كېلىشى كېرەك ، سەيپىدە ، ئېيتىڭغا ، ئۇ ھازىر قەيەردە ؟
— ئەبەدىيەت قەسىرى ئالدىدىكى مەيداندا ، ئاكام بىلەن بىللە ، بۈگۈن مۇسابىقە كۈنى ، چەۋگان ئوينىدا .

— مەن دەرھال ئۇنىڭ يېنىغا بارىمەن .
— بىلگىنىڭنى قىل ! ماڭا بەرىبىر ، ئەمدى بىزگە نىجادلىق يولى يوق ، — دەپ جاۋاب بەردى ئەبباسە ئۈمىدسىزلىك بىلەن .

— ئاللا بىزدىن ئۆز لۇتپۇ كەرەمىنى ئايماس ئىلاھىم ! ۋەزىر چوقۇم ئامالنى قىلىدۇ ، بۇنىڭغا ئىمانىم كامىل ، — دەپ ئەبباسەنى ئىشەندۈرۈشكە ئۇرۇناتتى كۆيۈپ - پىشىپ ھالى قالمىغان خەتبە ، — ماقۇل ئەمەسە ، مەن كەتتىم .

— سەل تەخىر قىل ، — دەپ ئۇنى توختاتتى ئەب-
باسە ، — ۋەزىرگە خەت پۈتۈپ بېرەي ، — ئۇ سىياھداننى ئالدىغا سۈرۈپ ، يۇپقا ، نەپىس قەغەزگە خەت پۈتتى : « بىكار

بولغان ھامان تېزدىن يېتىپ كېلىڭ! مېنى ئالۋاستىلار
چاڭگىلىدىن قۇتقۇزۇڭ!»

خەتبە ئۆزىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ ئۇچىسىغا
يېپىنچىسىنى تاشلىدى ، بېشىغا خۇراسان چاپارمەنلىرىنىڭكىگە
ئوخشىتىپ ياغلىقنى يۆگىمە قىلىپ چىگىۋالدى . بۇ كىيىمى
بىلەن ۋەزىر ئۇنى بىر قاراپلا تونۇۋالالايتتى . مەكتۇپىنى
كۆكرىكىگە يوشۇردى . ئەرەب ئارغىمىقى ئۇنى چەۋگان مەيدانى
تەرەپكە ئېلىپ كەتتى . چەۋگان ئوينىلىدىغان يەر چوڭ مەيدان
بولۇپ توغرا ئايلىنا شەكىلدە ئىدى . مەيداننىڭ ئەتراپى يەرگە
يېكىتىلگەن خادىلارغا تارتىلغان ئىككى قاتار يوغان ئارقان بىلەن
ئورالغانىدى . تاماشا كۆرۈشكە يىغىلغان كىشىلەر توپىنى
لەشكەرلەر ئارقىغا ياندۇرۇۋاتاتتى .

كۈن قىيام بولغان ۋاقىتتا قارا ئاتتا ھارۇن رەشىد چىقىپ
كەلدى . بېشىدا چەۋگانبازلىقتا ئورلىدىغان مەخسۇس نەپىس
سەللە ، قولىدا ياپسىمان ئۇچىغا زەر قاپلانغان بامبۇك كالتەك
بار ئىدى ، ئەمىرلەر ، سەردارلار ، ۋەزىرلەر ۋە باشقا بىر توپ
ئاتلىق ساراي ئەمەلدارلىرى خەلىپىنىڭ ئەتراپىدا تىزىلىشىپ
تۇراتتى . ئاتلىقلارنىڭ قوللىرىدىمۇ بامبۇك كالتەكلەر بار
ئىدى . ئىككىنچى تۈركۈمدىكى ئاتلىقلار مەيداننىڭ يەنە بىر
تەرىپىگە ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى . سەۋر - تاقىتى قالماي ئالدىراپ
كېتىۋاتقان بىر قىسىم ئاتلىقلار ئارغىماقلىرىنى پۇشقۇرتۇپ
ئوينىتاتتى ۋە يەنە تىزگىنىنى تارتىپ قويۇشاتتى . مەيداننىڭ
ئوتتۇرىسىدا يوغان چەۋگان تۇراتتى . ئۇنىڭ ئايلىنىشى يىرتقۇچ
ھايۋانلارنىڭ پۇتلىرىنىڭ سىرتقى پەيلىرىگە ئالاھىدە ئىش
قوشۇش ئارقىلىق ياسالغان چەم بىلەن سىيرىپ تارتىلغان
بولۇپ ، ئۇنىڭ ئۈستىدىن قاپلانغان قېلىن تېرە مەھكەم بولسۇن
ئۈچۈن كامان يىپلىرى بىلەن پۇختا قىلىپ سىيرىپ
تىكىلگەنىدى .

ھارۇن رەشىد بامبۇك كالتىكىنى ئوينىتىپ ، نەرە تارتقان كەبى توۋلىغىنىمىچە ئالدىغا تاشلاندى - دە ، مەيدانىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ چەۋگاننى كۈچ بىلەن ئۇرۇپ ھاۋاغا ئۆرلىتىۋەتتى . چەۋگان يۇقىرىغا ئۇچۇپ كەتتى . ئويۇنچىلار ھەر تەرەپتىن ئۇنىڭغا يوپۇرۇلۇپ كېلىشتى . بامبۇك كالتەكلەر بىر - بىرىگە ئۇرۇلدى . چەۋگاننى قارشى تەرەپكە تارتتۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن ئۆزى تەرەپكە تارتىۋېلىش كېرەك ئىدى . ئەمما بۇ خەلىپىنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئويۇنى ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان بىر قىسىم ئاتلىقلار ئەتەي خاتا ئۇرۇپ ، چەۋگاننى خەلىپىگە ئىتتىرىپ بېرىشەتتى . بەزىلىرى بولسا ئويۇننىڭ قىزىقچىلىقىغا مەست بولۇپ مەيداندا شىردەك ئېلىشاتتى . بامبۇك كالتىكىنى ماھىرلىق بىلەن تۇتقان ھارۇن رەشىد چەۋگاننى چاققانلىق بىلەن سۈرۈپ كېتىۋاتاتتى . ئۇنىڭ ئالدىغا بىر ئاتلىق قۇيۇندەك تېزلىكتە ئېتىلىپ چىقىپ يولنى توستى . بۇ بېلىنى شايبى بەلۋاغ بىلەن مەھكەم باغلىغان ، قولىدا زەر قاپلانمىغان ئاددىي بامبۇك كالتىكى تۇتقان جەفەر ئىبن يەھيا ئىدى . ئۇ تورۇق ئارغىماقنى ئوينىتىپ ، ئارىنى خاتا ھېسابلاپ قويغىلى تاسلا قېلىپ ، ئاخىرقى دەقىقىدىلا ئۇنىڭ تىزگىنىنى تۇتۇۋېلىشقا ئاران ئۈلگۈزدى .

— ياق ! ئاللايمىسەن ! — دەپ نەرە تارتقىنىچە ھارۇن رەشىد چەۋگاننى باشقا تەرەپكە ئېلىپ كەتتى .

لېكىن ئۇ جەفەر ئىبن يەھيادىن قۇتۇلۇپ كېتەلمىدى . ۋەزىر ئارغىماقنى نىقتىدى ، سوزۇلۇپ ، چەۋگاننى ئېلىۋالدى - دە ، ئارقىسىغا ئاتتى ، ئارغىماقنىڭ تۇپاقلىرىدىن توزۇغان چاڭ - توزان ئەتراپىنى قاپلىدى ، پۇشقۇرىغان ئاتلارنىڭ كۆپكەن بويۇنلىرىدىن چىققان تەر يايلىدىن كۆكرىكىگە ئېقىپ چۈشۈشكە باشلىدى .

بۈگۈنكى ئويۇن ۋەزىرگە ناھايىتىمۇ مۇشەققەتلىك

تۇيۇلدى . ئالدىنقى كۈنى تۈن بويى كىرىپك قاقىمىدى . ھەر قېتىمقىدەك بىلەكلىرىدە شىددەت ، شىجائەت ۋە قوۋۋەت سېزىلمىدى . كۆزلىرى يۇمۇلۇش ھامان كۆز ئۆڭىدە رىئاش ، بالىلار ، گاھ تارتىنچاق ، گاھ بىئارام كۆرۈنىدىغان ئەبباسەنىڭ مەيۈس چىرايى گەۋدىلىنەتتى . ئۇنىڭ ئۆزىغۇ رەقىبلىرىنىڭ ھەسەتخورلۇقى ، زەھەر خەندىلەرچە قىلىدىغان گەپ - سۆزلىرىگە بىر ئاز كۆنۈپمۇ قالدى . ئەمما ، ئەبباسە كۆنەلمىدى . ھەرگىز كۆنەلمىسە كېرەك . ئاياللار زاتى شۇنداق يارىتىلغان ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى ئەيىبلىگىلى بولاتتىمۇ ؟

جەفەر ئىبن يەھيا خەلىپىنىڭ قوللىشىغا تايىنىۋاتىدۇ . بىراق ، بۇ قانچىلىك داۋام قىلار ؟ شۇنداق ، ئۇ ھازىر ئەتىۋارلىق ئەرباب ، ئۇنىڭ قولغا ئاز بولمىغان خەزىنە ، دەپنە - دۇنيا توپلاندى . سارايلار ، باغۋارانلار ، يەر - سۇ ، مال - مۈلۈك دېگەن بېھىساب ، كۆپەيگەنچە كۆپىيىپ بېرىۋاتىدۇ . بۇ ئىشلارغا چەك قويۇش پەيتى كېلىپ قالمىغاندۇرمۇ ؟ بۇنىڭ ئاخىرى ئاھ ئۇرۇش بولۇپ چىقارمۇ ؟ لېكىن ، ھازىر بۇنداق تەشۋىشلىنىشكە تېخى بالدۇر ، ئەسلىدىمۇ شۇنداق ئەمەسمۇ ؟ ئۇنىڭ ئوشۇقى ھامان ئالچۇ ، بىرەر كىشى ئۇنىڭ مۈشۈكىنى پەش دېيەلمەيدۇ . ئۇ كۈندۈزدە ياكى كېچىنىڭ خالىغان ۋاقتىدا ئەبەدىيەت قەسىرگە ئىجازەتسىز كىرەلەيدۇ . خەزىنىلەر ، ھەتتا ھەرەملەرنىڭ ئاچقۇچلىرى ئاتىسى يەھيا ئىبن خالىدىنىڭ قولىدا . بۇلارنىڭ ھەممىسى چۈش ئەمەسقۇ ، ئاخىر ! نېمىلا بولمىسۇن ، گەرچە ساختا بولسىمۇ نىكاھنامىگە ئىمزا چېكىلگەنغۇ ، ئاخىر ! ياق ، تەشۋىشلىنىشكە ، ئەندىشە قىلىشقا ھازىرچە ھېچقانداق سەۋەب يوق .

جەفەر ئىبن يەھيا كۆڭلىنى غەش قىلىدىغان بۇنداق خاۋاتىرلىك ئويلىرىنى كالىسىدىن چىقىرىۋەتتى . ھارۇن رەشىد تەرەپتىكىلەر چەۋگاننى قولغا كىرگۈزۈپ ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتى .

17. ئەبباسەنىڭ سارىمىدا

خەتتە ۋەزىرگە يېقىنلىشىشنىڭ ھېچ ئىلاجىنى تاپالمىدى ، جەفەر مەيدانىنىڭ ئۇ تەرىپىدە ئويناۋاتاتتى . ئۇنىڭ يېنىغا بېرىش ئۈچۈن كىشىلەر توپىنى يېرىپ ئۆتۈپ ، يوغان ئارقان توسۇقلاردىن ئارتىلىپ چۈشۈشكە توغرا كېلەتتى . توساتتىن خەتتە قېرى خىزمەتكارنى كۆرۈپ قالدى . ئۇ ئەبباسەنىڭ سارىمىغا پات - پات كېلىپ تۇراتتى ، بىرنەچچە قېتىم خەتتەنىڭ تاپشۇرۇقلىرىنى بېجىرگەندى .

— خامدان ! — دەپ چاقىردى خەتتە . ئۇ ئىشىنىشكە بولىدىغان كىشى ئىدى . خەتنى ئۇنىڭغا تاپشۇرسا ۋەزىرگە يەتكۈزۈپ بېرەلەيتتى ، — خامدان !

— ھە ، مانا ! — دەپ ئۇ كىشىلەر توپى ئارىسىدىن ئۆتۈپ كېلىۋاتقاچ . خەتتەنىڭ باشقىچىرەك كىيىنگىنىگە كۆزى چۈشكەن خىزمەتكار ئۇنىڭ مەخپىي ئىش بىلەن كەلگەنلىكىنى چۈشەندى .

خامدان ئەللىك يىلدىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بېرى بەرمەكىيلەر خامدانغا — دەسلەپ يەھيا ئىبن خالىدقا ، كېيىن ئوغلى جەفەر ئىبن يەھياغا بەجاندىللىق بىلەن خىزمەت قىلىپ كېلىۋاتاتتى ، يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغىنىغا قارىماي ، يەنىلا كۈچلۈك ھەم پۈت - قولى چاققان ئىدى . خوجايىنلىرى ئۇنىڭغا قۇل ئورنىدا ئەمەس ، بەلكى ئۆزلىرىنىڭ بۇرۇنقى قەدىردانى سۈپىتىدە مۇئامىلە قىلاتتى . بۇنداق قەدىر - قىممەتتىن كۆڭلى قانائەت تاپقان خامدانمۇ خوجايىنلىرىنى چىن دىلىدىن ھۆرمەتلەيتتى . ئۇ پارس دىيارىدىن بولۇپ ، ئۆزىنىڭ يۇرتلىرىنى ئېنىق ئەسلىيەلمىسىمۇ ، ئۆزىنى خۇراسان ئېلىنىڭ پەرزەنتى دەپ بىلەتتى . ئۇ گۆدەك چېغىدىلا باغدادقا كېلىپ قالغان

بولۇپ ، شۇنىڭدىن بېرى ھېچقاچقا چىقىپ باقمىغانىدى .
— نېمە ئىش بولدى ، قىزىم ؟ بىزگە بىرەر خېمىسىڭىز
تەر كەلمىگەندۇر ؟ — قېرى خىزمەتكارنىڭ ئاۋازى تىترەپ
كەتتى .

— تەقدىرىمىز يېگانە ئاللاننىڭ ئىلكىدە ، خامدان ، سېنى
ئۇچراتقىنىم بەك ياخشى بولدى ! ئاخىر ، سەن مېنىڭ بىر
تۇغقان تاغامدىنمۇ ئارتۇقراققۇ ! — دېدى خەتبە خۇشال بولۇپ ،
جىددىيلەشكەندىن بىرەرى كۆزىتىمۇ ئاتامدىكىن دەپ گۇمانسىراپ
ئۇيان - بۇيانغا قاراپ قويغاندىن كېيىن ، شىۋىرلاپ قوشۇپ
قىويدى ، — سەيپىدەنىڭ نامەسى بار ، تېزدىن ۋەزىرگە
يەتكۈزۈش كېرەك !

— قېنى مەن ئۇرۇنۇپ باقاي ، قىزىم ، بىر ئامال بولۇپ
قالار . ئويۇنمۇ تۈگەي دەپ قالدى ، ئويۇنىڭمۇ ھېچ مەزىسى
يوق ، چەۋگاننى قاتتىق ئۇرۇشۇۋاتىدۇ . بۈگۈن ئەجىمۇ نەس
كۈن بولىدۇ ، — دېدى ئۇ نامەنى ئېلىپ ئەباسنىڭ ئىچىگە
يوشۇرۇپ قويدى .

ئەباسەنىڭ سارىيىدىكى ئىنتىزارلىق ئۇزاققا سوزۇلدى .
جەفەر ھاياللاپ قالغانىدى . مەلىكە ۋە كېنىزەكلەر ئۆزلىرىنى
قويغىلى جاي تاپالماي قېلىۋاتاتتى . ساراينىڭ بالىخانلىق
ئايۋىنىدىن ئىككىسى بولۇپ بىرى كەڭرەك ئىدى . ئۇ دەجلە
تەرەپكە قارىغان بولغاچقا ، دەريانىڭ بۇرۇلۇشىدا ھاسىل بولغان
ئاجايىپ مەنزىرە كۆزىگە تاشلىنىپ تۇراتتى . ساراينىڭ ئالدى
تەرەپتىكى ئايۋىنى كىچىكرەك بولۇپ ، ئۇنىڭدىن يېقىن ئارىدىكى
زۇبەيدە سارىيى ، نېرىراقتىكى دەرەخلەر ئارىسىغا يوشۇرۇنغان
ئەبەدىيەت قەسىرىگە ئېلىپ بارىدىغان تەپتەكشى يول كۆرۈنۈپ
تۇراتتى . ئادەتتە ۋەزىر مانا شۇ يولدىن كېلەتتى . شۇڭا ئاياللار
يات كۆزلەردىن خالىي دەپ ، قويۇق دەرەخ شاخلىرى بىلەن
پۈركەنگەن ئەنە شۇ ئايۋاندا كۈتۈشنى قارار قىلىشتى .

ئاپتاپ نۇرلىرى چاقناپ تۇرغان ئۇيۇققا تۇتشىپ كەتكەن يولغا تىكىلىپ قاراش كۆزنى ئالدۇردى . ئىنتىزار بولۇپ كۈتۈشتىن قىيىن ئىش يوق دۇنيادا ، نېمە قىلارنىڭنى بىلمەي تىت - تىت بولۇپ كۈتۈشنىڭ ئېغىرلىقىنى دېمەمدىغان ! . . . يىراقتىن بىرىنىڭ كېلىۋاتقانلىقى كۆزگە تاشلاندى .

— شۇ ، دەل ئۆزى !

— ئەجەبا ؟ !

— قارىغىن ، خەتبە !

— نېمىشقا ئاتلىق كەلمىگەندۇر ؟ !

— ئانچە ئالدىراتمىغان چېغى .

— ئېزىتقۇ ئەمەستۇر ؟ !

يولنىڭ دوقمۇشىغا كەلگەندە كۆرۈنگەن كىشى باشقا تەرەپكە قايرىلىپ كەتتى .

زۇبەيدە قەسىرنىڭ تېمىغا مۇنارنىڭ سايىسى چۈشتى . مەزىنىنىڭ ئەزان ئېيتقان ئاۋازى ئاڭلاندى . ئادەتتە ، ئەبباسە گۇگۇم ۋاقتىنى ياخشى كۆرەتتى . بۇنداق دەملەردە ئۇنىڭ قەلبىدە ئاجايىپ كېچىنىمىلەر جۇش ئۇرۇپ ، دىلىدا نازۇك تۇيغۇلارنى قوزغاپ ، ۋۇجۇدىنى خاتىرجەملىك چۇلغىۋالاتتى . ئەمما ، مەزىنىنىڭ بۈگۈنكى ئەزان توۋلىغان ئاۋازى گويا بىردەمدىن كېيىنلا تۇن زۇلمىتى تەپتەكشى يولنى ئۆز قەرىگە يۇتۇۋېتىدىغانلىقىنى ئەسلىتىۋاتقاندەك ، يۈرىكىگە تەشۋىش سېلىپ قەلبىنى لەرزىگە كەلتۈردى . خەتبەدە بولسا مەزىنىنىڭ ئاۋازى تامامەن باشقىچە پىكىر ۋە تۇيغۇلار ئويغاتتى .

— سىز بۇنىڭغا نېمە دەيسىز ، سەيىدەم ؟ — دېدى ئۇ مەلىكىگە قاراپ ، — ۋەزىر كەچ كىرىشنى ساقلاپ تۇرغان بولسىچۇ ؟ ! بۇنىڭدا ئايغاقچىلارنىڭ كۆزىگىمۇ ئازراق چېلىقىدۇ - دە . . .

— سەن بىرەردىن گۇمانلىنىۋاتقان ئوخشىماسەن ؟ —

سورىدى ئەبباسە تەشۋىشلىنىپ .

— بىرەردىن ئەمەس ، ھەممىسىدىن ، سەيپىدەم ، بولۇپمۇ .
ھارۇن رەشىدتىن .

— بىلىپ سۆزلەۋاتامسەن يە ؟ مېنىڭ ئاكام قاچاندىن بېرى
ۋەزىرنىڭ ئارقىسىدىن پايلايدىغان بولۇپ قاپتۇ ؟ مەن بۇنى
ئەجەب سەزمەپتىمەنغۇ ؟ ! بىلىشىمچە ، بەرمەكىلەر ئۈچۈن
ھەممە دەرۋازىلار ئوچۇق . لېكىن ، مەن جەفەرنى ھېلىقى ئادەم
ئەمەس ، ئىپلاس كوزىچى ، قارا نىيەت قەغەز بويغۇچى
سەۋەبىدىن ھايال بولۇپ قالدۇمكىن ، دەپ ئەندىشە
قىلىۋاتىمەن . ئاھ خۇدا ، ناۋادا شۇ دەقىقىدە ئۇنى . . . — دەپ
گېپى بوغۇزىدا قالغان ئەبباسە قۇرۇپ كەتكەن گېلىنى ئاران
قىرىپ .

— كۆپ تەشۋىشلىنىۋەرمەڭ ، سەيپىدەم ، — دەپ
ئۇنىڭغا كۆيۈنگەن ھالدا ، خوجايىنىنىڭ يەنە ھوشىدىن
كېتىشىدىن قورققان خەتبە .

— ھەر ئېھتىمالغا قارشى ئۇنى ھەپسىگە ئېلىشنى
ئويلىغانىدىم . ئاخىر بېرىپ سىرىمىز ئەبۇل ئەتەخىيەگە ئاشكارا
بولۇپ قالغىنىنى دېمەيدىغان ؟ ئۇ راستتىنلا ئېگىز — پەس گەپ
قىلىپ يۈرمەسمۇ ؟ لېكىن ئۇ تىلى قۇرۇغۇرنىڭ تىلى يامان —
دە ، شۇ كېسىلگۈر تىلى بولمىغىنىدا ، ئاجايىپ ئېسىل ئادەم
بولار ئىدى . بەلكىم مەنمۇ . . . مەيلى ، باش — كۆزۈمنىڭ
سەدىقىسى ! . . . ئەمما ، گەپ باشقا تەرەپتە ، يالچىماس شائىرنى
ئالچىدىمۇ دەيلى ، لېكىن ، بۇ گەپلەرنى خەلىپىنىڭ قولىغا
يەتكۈزۈشكە كىممۇ جۈرئەت قىلالار ؟ زادى كىم ؟ بۇنداق
باشباشتاقتىن چىقىشى تەس .

يامان خەۋەرلەرنى قارنى — كۆكسى تار ھارۇن رەشىدكە
يەتكۈزۈش ئەجەل بىلەن ئوينىشىش دېگەنلىك ، ئۇزۇن قۇلاقنىڭ
يەتكۈزگەن گەپ — سۆزلىرىنى تەكشۈرۈپ ئۈلگۈرمەيلا ، شورى

قۇرۇغۇر ئايغاچچىنى تېنىدىن جۇدا قىلىپ بولاتتى . ساراي ئەمەلدارلىرى ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ خۇش كەلمەيدىغان خەۋەرلەرنى ئېيتىشتىن دىر - دىر تىترەيتتى ، خەلىپىنىڭ قېشىدا پەقەت ئۇنىڭغا ياقىدىغان گەپلەر بىلەن مەدداھلىق قىلىشتىن نېرىغا ئۆتمەيتتى . شۇڭا ئاشكارا بولغان سىر ئالىي مەرتىۋىلىك كىشىلەرنىڭ قۇلىقىغا يېتىپ بېرىشتىن ئىلگىرى ساراينىڭ خىلۋەت كوچىلىرىدا خېلى ئۇزۇن سەيلە - ساياھەت قىلىپ يۈرەتتى . شۇنىڭدىن كېيىنلا ئۇ رەقىبەرگە قارشى تۇرۇشتا پايدىلىناتتى . جەفەر ئىبن يەھيا زەربىنى ھەممىدىن ئاۋۋال خەلىپىنىڭ ھەسەتخور قېرىنداش - ئۇرۇقلىرىدىن كېلىدۇ ، دەپ قارايتتى .

— مەن ئەنە ئاۋۇنىڭكىدىن ئەنسىرەيمەن ، — دېدى ئەبباسە قولى بىلەن زۇبەيدەنىڭ سارىيى تەرەپنى كۆرسىدى . — ئۇ پەنجىسىگە ئېلىنغاننى قويۇپ بەرمەيدۇ . گەپكە قاملاشتۇرۇپ كىيىم پەردازلايدۇ . ئۇ جادۇگەرنىڭ قولىدىن ھەرقانداق پەسكەشلىك كېلىدۇ .

ھارۇن رەشىد ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى سۆيۈملۈك ھەم قەدىرلىك ئاياللار — بىرى سىڭلىسى ، يەنە بىرى سۆيۈملۈك ئايالى . ئەمما ، بۇ ئىككىلىنىڭ بىر - بىرىنى كۆرەرگە كۆزى يوق . رەشىك دەردىدە تۇغۇلغان ئۆچمەنلىك ئوتى ئۆچۈش ئۇپاقتا تۇرسۇن ، كۈنسىرى لاۋۇلداپ بېرىۋاتاتتى . خەلىپىلىكنىڭ بىرىنچى سەيپىدەلىرى ئارىسىدىكى دۈشمەنلىك سەۋداسىنى يۇقىرى تەبىقىدىكىلەرمۇ ، خىزمەتكارلارمۇ بىلەتتى ، ئەمما ئۇنى ئاددىي ھەم تەبىئىي ئىش ، دەپ قارىشاتتى .

— مىش - مىش گەپلەر زۇبەيدەنىڭ قۇلىقىدىن نېرىغا ئۆتمىگىدى ، ئىلاھىم ، — دېدى تەن ئېلىپ خەتتە ، ئۇنىڭ چىرايىنى مەيۈس تەبەسسۇم قاپلىدى ، — بۇ مىش - مىشلاردىن زۇبەيدەنىڭ نېمە مۇرادى ھاسىل بولۇپ كېتەر ؟ ھېلىمۇ

ساراينىڭ ئىچى پىتنە - پاساتقا تولۇپ يېتىپتۇ . شۇنىڭ ئۆزىچۈ
يەتمەمدۇ ، ئاخىر !

— بۇ نېمە دېگىنىڭ ؟ — دېدى پىغانى پەلەككە ئۆزلىگەن
ئەبباسە ، — سۆزلەشتىن ئاۋۋال يەتتە ئۆلچەپ بىر كەس ! ئۇ
مېنىڭ ئەشەددەي دۈشمىنىم ! يەنە كېلىپ ئەڭ خەۋپلىكى !
ئەگەر ئۇ بىلىپ قالىدىغان بولسا . . .

— كۆپ ھاللاردا سىرلىرىمىزنى ھېچكىم ئۇقمايدۇ دەپ
ئويلايمىزۇ ، بۇ توغرىدا كىشىلەرنىڭ بازار ۋە مەسچىتلەردە گەپ
سېتىپ يۈرۈشكىنىدىن خەۋەرسىز ئولتۇرىمىز ، — دەپ قول
شىلتىدى خەتتە ۋە شۇئان ئۆز سۆزىدىن پۇشايمان يېدى ،
ئەبباسەنىڭ چىرايى ئۆزگىرىپ ، يۈزى تاتىرىپ كەتكەنىدى .

— نېمە ؟ نېمە دېدىڭ ؟ زۇبەيدە ھەممىسىنى بىلىدۇ ؟
ساراي مۇلازىملىرىغىچە ھەممىسى بىلىدۇ دەمەن ؟ گەپ
قىلساڭچۇ ؟ يۈرىكىمنى قان قىلىپ . . . — ئەبباسە غەزەپلىك
ۋارقىرىدى ۋە بىردىنلا ھالسىزلىنىپ گېپىنى
داۋاملاشتۇرالمىدى .

— بىلىشى ناتايىن ! بەكلا ئاشۇرۇۋېتىپ قاپتىمەن ، —
دەپ ئۆز - ئۆزىگە ھاي بەرگەندەك قىلىپ ئەھۋالنى يۇمشىتىشقا
ئورۇندى خەتتە ، — ئەمما ، ئېھتىمالغا ناھايىتىمۇ يېقىن .
شۇنچە ئەقلىڭىز بىلەن ، سەيپىدەم ، بەزى ئادەسى نەرسىلەرگە
پەم - پاراستىڭىز يەتمەيدۇ . خۇددى گۆدەك بالىلارغىلا
ئوخشايسىز . ئىككىڭلارنىڭ سارىيىڭلار يانمۇيان . ۋەزىر ئادەتتە
كەچقۇرۇنلىرى پات - پات كېلىپ تۇرىدۇ . كۆزى ئەمما ئادەملەر
بۇنى كۆرمەسلىكى مۇمكىن . قاچانلاردا چىقىپ كېتىدىغانلىقى
خۇدانىڭ ئۆزىگە ئايان ، زۇبەيدەنىڭ پىتنە - پاسات ئىزدەپ
يۈرگەن ئايغاقچىلىرى سان - ساناقسىز ، ئەمما ، دەلىل -
ئىسپات تېپىشالمايۋاتىدۇ ، ماقۇل ، ئۇ خوتۇننى بۇ سىرلاردىن
ۋاقتى بولدىمۇ دەپلۇق ، ئەمما بۇ سىرلارنى ئېرىگە يەتكۈزىدۇ ،

دېگەنلىك ئەمەس . خەلىپىنىڭ تەبىئىتى نازۇك ، ئاسان چېچىلىدۇ ، مەجەزى تۇراقسىز ، ۋەزىرگە تۆھمەت قىلىش ، ھەتتا زۇبەيدە بولغان تەقدىردىمۇ ، ئاسان ئىش ئەمەس . . . .

ئايۋاننى قاراڭغۇلۇق قاپلىدى . يولمۇ كۆرۈنمەي قالدى . سارايدا شاملار يېقىلدى . پەستىن كەچلىك تاماققا تەييارلىق قىلىۋاتقان خىزمەتكارلارنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى . ئايال خوجايىنىڭ سىر - ئەسرارى بىر خەتبەگىلا ئايان ئىدى . گۆدەكلىكىدە خەلىپە مەھدى قولغا چۈشكەن خەتبە ئاخىر بېرىپ ئەبباسگە نېسىپ بولدى . ئەبباسە خەتبەگە ھەتتا ئۆزىدىنمۇ ئارتۇقراق ئىشىنەتتى .

— ئۇياقتىكى ئايۋانغا ئۆتسەكمىكىن ؟ ئۇ دەريا تەرەپتىن كېلىپ قېلىشى مۇمكىن ، — دېدى ئەبباسە ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ . خەتبە جاۋاب بېرىشكىمۇ ئۈلگۈرمەيلا ، تار يولدا بىرىنىڭ گۈس - گۈس دەسسەپ كېلىۋاتقان قەدەم تىۋىشى ئاڭلاندى .

— ئەنە كەلدى ! كەلدى ! — دەپ ھاياجان بىلەن توۋلىۋەتتى ئەبباسە . ئۇنىڭغا يۈرىكىنىڭ دۈپۈرلەپ ئۇرۇشى ئېرى جەفەرنىڭ قەدەم تاشلىشى بىلەن رىتىمداش بولۇۋاتقاندەك تۇيۇلدى . ئەبباسە ئېرىنىڭ ئالدىغا چىقماقچى بولۇپ مېڭىۋىدى ، خەتبە ئۇنىڭ يولىنى توستى :

— سىز ھۇجرىڭىزغا كىرىپ كېتىڭ ، سەيبىدەم ! خوجامنى ئۆزۈم باشلاپ كىرىمەن . شۇندا يات كۆزلەردىن خالىي بولىسىلەر . مەنمۇ كېتىمەن .

ئەبباسە دەرھال ئىچكىرىگە كىرىپ كەتتى . خەتبە يول تەرەپكە ماڭدى . جەفەر ئىشىك ئالدىدا تۇراتتى . ئونلىغان شاملاردىن تارالغان نۇرلار ئۇنىڭ جۈپبە ۋە سەللىسىنى قا-

رامتۇل قىلىپ كۆرسىتەتتى .

خەتبە تەزىم بىلەن ۋەزىرنىڭ قولىنى سۆيىدى .
— خەتبە ، بۇ سەنمۇ ؟ — قىسقىچلا سورىدى ئۇ ،
سەيىدەڭ قەيەردە ؟

— ھۇجرىسىدا ، خوجام ، — دەپ جاۋاب بەرگەندىن
كېيىن ، قەددىنى رۇسلىغان خەتبە جەفەرگە باشتىن - ئاياغ كۆز
يۈگۈرتتى .

ۋەزىرنىڭ كەيپىياتى جايدا كۆرۈنەتتى . ئۇ ئوتتۇز يەتتە
ياشتا ئىدى . بۇ ئەزلەرنىڭ ئەڭ قىران چاغلىرى - دە ! پۈزۈر
كېيىنگەن ، قەددى - قامىتى كېلىشكەن ، قىزغۇچ چاچلىرىنى
ئارىلىغان بىرەر - يېرىم تال ئاقلارمۇ كۆزگە چېلىقاتتى . ئوچۇق
چېھرىنى قويۇق ساقال قاپلىغان ، مەغرۇر كۆزلىرىدىن ئوت
چاقناپ ، ئىرادە ۋە شىجائەت نۇرلىرى پارلاپ تۇراتتى . سەللىسى
ئۈستىگىرەك سۈرۈپ قويۇلغان بولۇپ ، پېشانىسىدىكى بىلە -
نەر - بىلىنمەس قورۇقلار ئانچە - مۇنچە كۆزگە تاشلىناتتى .
ۋۇجۇدى ئىشتىياق ۋە ئېھتىراس بىلەن تولغان بۇ ئادەم بىرىنچى
ۋەلىئەھدىنىڭ خۇشامەتچىسىگە ئوخشاش ھىيلىگەر ئەمەس ئىدى .
غەزىپىنى ئىچىگە يۇتۇپ ، ئۆزىگە قىلىنغان ھاقارەتكە سۈكۈت
قىلىپ تۇرمايتتى .

«سەيىدەمنىڭ ئاجايىپ ئېسىل ئېرى بار - دە !» دېگىنچە
ھەۋەس بىلەن ئويغا چۆمدى خەتبە . ئۇ جەفەرنى سەيىدەنىڭ
ھۇجرىسىنىڭ بوسۇغىسىغىچە ئەكېلىپ قويۇپ ، ئۆزى سىرتتا
پايلاقچىلىق قىلىشقا قالدى .

18 . ئۇچرىشىش

پۇتلىرىدىن باشلانغان تىترەك ئەبباسەنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى
چىرمۇۋالدى . گويا كۆكرەك قەپسىنى تېشىپ چىقىپ كېتتى -

دىغاندەك قىلىپ تۇرغان زىددىيەتلىك ئىچكى كېچىمىلەر — سۆيگۈ، قورقۇنچ، ئۈمىد ھەم ئۈمىدسىزلىك . . . ھەممىسى ئارىلىشىپ گادىرماچ بولۇپ كەتكەنىدى . مۇنار شەكىللىك شامدانلار ۋە ئېسىل گىلەملەر بىلەن بېزەلگەن كەڭ خانا بارغانسېرى تارىيىپ ئۈزۈنچاق ساندۇققا ئوخشاپ قېلىۋاتقانداك بىلىنىۋاتاتتى . جەفەرنىڭ ئاياغ تىۋىشى يېقىنلاپ كېلىۋاتقىنى ئاڭلاندى ، يان تەرەپتىكى ئىشىك يوغان ئېچىلدى . ئەبباسە ئېرىنىڭ ئالدىغا ئېتىلدى .

ۋەزىر ئەبباسەگە كۆز يۈگۈرتۈپ چىققاندىن كېيىن ، ھەر قېتىمقىغا ئوخشاش ئۇنىڭ نازۇك تەبىئىتى ، ئەقىل - پاراستىگە قايىل بولۇپ ھەيرەتكە چۆمدى . ئەبباسە ھەر دائىم ئۇنى ئاددىيغىنا ئۆي كىيىمىدە ئېچىلىپ - يېيىلىپ قارشى ئالاتتى . بۇنىڭدىن جەفەرنىڭ دىلى سۆيۈنۈپ كېتەتتى . بۈگۈن ھەم شۇنداق بولدى . ئۇنىڭ قامچىدەك ئۆرۈلگەن چاچلىرى بېشىغا تۈرمەكلىنىپ ، ئېسىل گۆھەرلەر بىلەن بېزەلگەن قىسقىچلار قىسىلغان ، بېشىدىكى نەپىس شايى روماننىڭ ھاشىيەسىگە زەرباب يىپلار بىلەن شېئىرىي مىسرالار پۈتۈلگەن . جەفەر بىر بېقىشتىلا ئايالىنىڭ كۆزلىرىدىكى قانداقتۇر بىر مەيۈسلۈك ، تەشۋىش ئالامەتلىرىنى بايقىدى . ئەمما ، بۇ خىل غەمكىنلىك ھالىتى ئۇنىڭ چېھرىگە ھۆسن قوشۇپ ، ئۇنى تېخىمۇ گۈزەل كۆرسىتىۋاتاتتى .

دەسلەپتە ئۇلار خۇددى تىلى تۇتۇلۇپ قالغاندەك بولۇپ لام - جىم دېيىشىمدى . ئەبباسەنىڭ يۈزىدە تەبەسسۇم جىلۋىلەندى . ئۇ ۋۇجۇدىدا لاۋۇلداۋاتقان سۆيگۈ ھاياجىنىنى باسالدى . جەفەر ئۇنىڭغا يېقىنلاشقاندا بولسا ، بېشىغا سايە تاشلاپ تۇرغان پالاكەت ، دەرد - ئەلەم ، ئۇنىڭغا ئېيتماقچى بولغان گەپلىرىنىڭ ھەممىسى بىردىنلا كۆتۈرۈلۈپ ، روھى شادلىق دېڭىزىغا غەرق بولدى .

ھەر قېتىملىق ئۇچرىشىشتىمۇ شۇنداق بولاتتى. ئەي ، سۆيگۈ سېھرى ، نېمانچە قۇدرەتلىكتۇرسەن - ھە ! بەختسىزلىك ۋە دەرد - ئەلەملەر سېنىڭ ئالدىڭدا باش ئېگىدۇ ! غالىبلىق بىلەن ئى - نى زەپەر قۇچقانلارنىڭ قەدەدىنى پۈكمىدىڭ ! قارشىلىققا دۇچ كەلسەڭ ، تېخىمۇ تاۋلىنىپ كامال تاپسەن . سېنى نېمىگە تەققاسلاش مۇمكىن ، ئەي سىباھا تۇيغۇ ؟ ئالتۇنغىمۇ ؟ تەبىئەتنىڭ بۇ ئىنئامىمۇ ناھايىتى زىبا ، ئۇنى ئىزدەپ تېپىش جەريانىدىكى مۇشەققەتلەرمۇ خۇددى سېنىڭ قىسمىتىڭگە ئوخشاش . شۇ سەۋەبتىن ھەر ئىككىڭلارمۇ ئەزىز ھەم قىممەتلىكتۇرسىلەر .

جەفەر ئەبباسە بىلەن بولغان ئائىلىۋى بەختنىڭ كەلگۈسىگە ئانچە ئىشەنچ قىلالمايتتى . ئىنسانىي بەختنىڭ يوللىرى ناھايىتىمۇ ئەگرى - توقاي ، خەلىپىلىك پايتەختىدە ئۇ كىم ؟ ئۆزىنىڭ چەيدەسلىكى ، تەدبىركارلىقى ، جاسارىتى ۋە ئەقىل - زەكاۋىتى ، ئۇنىڭدىن قالسا تەقدىر تەقەززاسى تۈپەيلىدىنلا ئالىي مەرتىۋىگە ئېرىشكەن ياقا يۇرتلۇق . ئەبباسەچۇ ؟ ئۇ كىم ؟ ئارىلىرىدا ئۆتكىلى بولمايدىغان چوڭقۇر ھاڭ بار ، كىمىدىنلا سورىمىسۇن ، ھەممە شۇ گەپنى ئېيتىدۇ . ئەبباسەنىڭ ئەسلى زاتى ئۇلۇغ ، ئۆزى بولسا تېگى پەس خاكسار ئادەم . كىشىلەرنىڭ نەزەرىدە ئۇ ھاشىمىيلار خانىدانىنىڭ قىزىغا ئەر ، ئۇنىڭ بالىلىرىغا ئاتا بولۇشقا لايىقمۇ ؟ ھەسەن ۋە ھۈسەيىنلەرنى دۇنيا ئېتىراپ قىلارمۇ ؟

جەفەر ئۆزىگە بەش قولىدەك ئايان بولغان كەچمىشلىرىنى ، دۇچار بولغان قىسمەتلىرىنى خىيالىدىن بىر - بىرلەپ ئۆتكۈزۈپ چىقتى . ياقا يۇرتتىن كەلگەن بىرى خەلىپە قىزىنىڭ قانۇنىي ھالال جۈپتى بولۇپتۇ ، دېگەن گەپ تېخى تارىخ سەھىپىسىگە يېزىلىپ باقمىغان . كەلگۈسى بولسا نامەلۇملىقنىڭ زۇلمەت پەردىسىگە چۈمكەلگەن . ئارىدا ئۈچ ئەسىر ئۆتكەن بۇ

ۋاقتتىمۇ ، بىرەر تېگى پەس ئادەمنىڭ ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ رەسمىي كۈيۈغۇل بولۇشى مۇمكىنلىكىنى قۇرئەدە كۆرۈش بىرەر بېشارەتچىگە نېسىپ بولمىغاندى . بۇ ھادىسە بەلكىم ئابباسىيلار سۇلالىسىنىڭ زاۋاللىققا يۈز تۇتقان باسقۇچىدا يۈز بېرىپ قالار ، ھارۇن رەشىد زامانى بولسا سۇلالىنىڭ ئالتۇن دەۋرى . جەفەر ئىبن يەھيا پەقەت ئەبباسىيەگە يېقىنلىقى سەۋەبىدىنلا ئەمەس ، باشقا تەرەپلەردىمۇ شۇنداق يۈكسەك مەرتىۋىگە ئېرىشتى . ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى ھەرقانداق بىر ياقا يۇرتلۇق كىشى ھاكىمىيەتنىڭ قانداق يۇقىرى پەللىسىنى ئىگىلىگەن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، بۇنداق بەختنى تەسەۋۋۇرمۇ قىلالمايتتى ، ۋەزىر بولسا سۆيگۈگە ئائىل بولدى ، بىر جۈپ پەرزەنت كۆردى ! دۇنيادا يەنە نېمە ئارزۇ - ئارمىنى قالدى ؟ چىن سۆيگۈ نە خائىن ھۆكۈمدارلىقىنى ، نە ئۆتۈپ بولماس توسۇقلارنى ۋە نە مەغلۇبىيەتنى تەن ئالدى دەيسىز ؟ سۆيگۈ - مۇھەببەتنىڭ بۇ قۇدرىتى ئالدىدا ھارۇن رەشىدنىڭ ئىلاجى قانچە ؟ ئۇلار پەقەت بىردىنبىر يېگانە خەلىپە - ئىشقى سۇلتانغىلا باش ئېگىدۇ ! ئۇلار خېلى ئۇزۇنغىچە بىر - بىرىنىڭ قۇچىقىدىن ئاچرىلالمىدى ، ئۇلارنىڭ نەزەرىدە گويا پۈتۈن ئالەم يوقلۇق دېڭىزىغا غەرق بولغاندەك ئىدى . بىر ئاشىق شائىر شۇنداق دېگەنكەن :

كۈن بويى ئۆرتىنەر خارلىقتا بۇ جان ،
غەم - تەشۋىش قىلماقتا ئارامدىن جۇدا .
بارىنى ئۇنتۇرمەن پەقەت چۆكسە تۈن
ئەزىز يارىم كۆزىم كۆرسەم مۇبادا .

بىرىنچى بولۇپ ئەبباسە ئەس - ھوشىنى يىغىۋالدى (كۆپ ھاللاردا ئاياللار ئەرلەردىن ئىلگىرى ھوشىنى تېپىۋالىدۇ) ۋە

مېنى نېمە مۇنچە ئىنتىزار قىلىسەن ، دەپ ئېرىگە تەنە تاشلىرىنى ياغدۇرغىلى تۇردى .

— نېمە ئۈچۈن جەفەر ئۆزىنىڭ بىچارە ئەبباسىنىڭ باغرىنى ھىجران ئوتىدا داغلايدۇ ؟ — دەپ نازلىنىپ شىۋىرلىدى ئەبباسە . ئۇ ئاشىق قەلبىنىڭ ئېھتىراسلىرىنى تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈش ئۈچۈن ئېرىگە ناز - كەرەشمىلەر بىلەن ئەركىلەيتتى .

— ئاھ جېنىم ، سەن كۆزلىرىمنىڭ نۇرىسەن ! سېنىڭ ئەمر - پەرمانىڭغا ئىتائەت قىلىش بۇ خاكسار قۇلۇڭ ئۈچۈن ھەم پەرز ، ھەم قەرز . ئەپسۇسكى ، ئىشلار بېشىمدىن ئېشىپ تۇرۇپتۇ . بۇ جەھەتتىكى ئىختىيار ئۆزۈمدە ئەمەس ! — دەپ جاۋاب بەردى جەفەر ئاشىقانى بېقىشلىرىنى خوتۇنىدىن ئۈزەلمەي ، — خەلىپە كۆزىدىن غىپىپىدە يوقاش ئاسان ئىشمۇ ؟ ! دەجلىدىن قىيىندا ئۆتتۈم ، خىزمەتكار ئاتنى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن ئاتلىق ماڭدىم . ئايۋاندا ئولتۇرغان بولساڭ ئۆزۈڭمۇ كۆرگەندۇرسەن . . .

— سەن بىلەن ھەر ۋاقىت بىرگە بولۇشنى ئىستەيمەن ! — دېدى ئەبباسە ھاياجان بىلەن . لېكىن ، نېمىشىقىدۇر يېرىم كۈن يولغا قاراپ ئولتۇرغىنىنى ئاشكارىلىغۇسى كەلمىدى . سوغۇق تەر باسقان نازۇك بارماقلىرى ئېرىنىڭ كەڭ ئالقىنىدا ھالسىزغىنا تىترەيتتى . ئۇ ئېرى بىلەن كەشتە تىكىلگەن ياستۇققا يۆلىنىپ ئولتۇردى ، — يا بىللە ياشايلى ، يا بولمىسا بىللە جان بېرەيلى ! جەفەر ! بۇنداق مۆكۈنۈپ ياشاشقا زادىلا تاقىتمى قالدى !

— ئەزىزىم ، سەن ھاشىمىيلار زاتىدىن ، مەن بولسام ئازاد قىلىنغان قۇلنىڭ بالىسى ! — دېدى ۋەزىر ئىچىنى تاتىلاۋاتقان دەردنى ئاران بېسىپ ، — تەقدىر ئارىمىزغا ئۆتكىلى بولمايدىغان توسۇق قۇرغان .

— نېمىلەرنى دەۋاتىسەن؟ — دەدى ئەبباسە ئاۋازىنى
بىر ئاز كۆتۈرۈپ تەنلىك تەلەپپۇزدا، — نېمىدېگەن بىمەنە
گەپلەر بۇ! سەندىكى ئالىمجانابلىق ۋە ئۇلۇغۋارلىق ئالدىدا
مەنەن دېگەن ھاشىمىيلارمۇ يىپ ئېشەلمەيدۇ.

— كەچۈرگىن، ئەبباسە، نېمە ئىش بىلەن مۇنچە جىددىي
چاقىرتقانىدىك؟ — دەپ گەپنى بۆلدى جەفەر، — نېمە ئىش
بولدى؟ تىنچ — ئامانلىقمۇ، يە...؟

— ئەي ئەزىزم! «كۈندۈزكى ماجىرالار قەلبىمنى
ئۆرتەيدۇ، نە قىلاي...»

ئەبباسەنىڭ قەلبىدە يېقىلغان ئۇچرىشىش شادلىقىنىڭ
شاملىرى ئۆچتى، ۋۇجۇدىنى يەنە شۇ تەشۋىش ۋە خەتەر
ئەندىشىسى چۇلغۇدى، كۆز چاناقلىرى ياشقا تولدى.

— يا بىرگە ياشاش، يا بىرگە ئۆلۈشكە رازىمۇ سەن؟ —
دەپ ياندۇرۇپ سورىدى ئەبباسە، — بۇنداق ئازاب -
ئوقۇبەتلەرنى تارتىشقا ئەمدى تاقىتىم قالمدى!

— زادى نېمە ئىش بولدى؟ ئوچۇقراق گەپ قىلساڭچۇ؟
ئەگەر زۆرۈر تېپىلسا ئۆلۈم دېگەن قانچىلىك ئىش!

— مىڭ ئەپسۇس، جەفەر، لېكىن... — ئەبباسەنىڭ
تىلى تۇتۇلۇپ، قىلماقچى بولغان گېپى بوغۇزىدا قالدى. بىر ئاز
جىمىپ قالغاندىن كېيىن بىراقلا تۆكۈۋەتتى، — سىرىمىز
ئاشكارىلىنىپ قالدى! پات ئارىدا ئاكامغىمۇ يېتىپ بارىدۇ!
— نېمە دەيدىك؟ بۇنىڭغا يېتىنغان كىمكەن ئۇ؟ بۇ شۇم
ۋەقە قاچان يۈز بەردى؟

— بۈگۈن كېچىدە، ئەزىزم، فەنخەسنىڭ ئۆيىدە،
بىلىرىم بىلەن كۆرۈشكەن ۋاقىتتا...

— كىم كۆرۈپ قالدى؟

— ئەبۇل ئەتەخىيە.

— ئۇ بەتەخت ئۆلۈمگە لايىق!

— مەن ئۇنى ھەپسىگە ئالماقچى بولۇپ نۆكەرلەرنى ئەۋەتكەندىم ، لېكىن ئۇ قۇتۇلۇپ قاپتۇ .

— نۆكەرلەرنىڭ قولىدىن ؟ ۋاي بەتبەختلەرەي ، ئۇلارمۇ ئۆلۈمگە لايىق !

— بۇ تېخى بولغان ئىشنىڭ ھەممىسى ئەمەس ، ئەزىزم ، ئۇنى سېنىڭ دۈشمىنىڭ قۇتقۇزدى .

— دۈشمىنىڭ دەمەن ؟ مېنىڭ دۈشمىنىم كۆپقۇ ؟

— ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنىڭ .

— فەزلىمۇ ؟

— دەل ئۆزى .

ۋەزىر تونىنى غەزەپ بىلەن يەشكەندى ، چەكلىرى سۆكۈلدى .

— ئەي ئاللا ، ئۇنىڭ جاجىسىنى بەرگەيسەن ! ھەي ، ئۇ مېنىڭ ئۆچ ئېلىشىمدىن قورقمىغاندۇرمۇ ؟ شەمشىرىم بېلىمدە ! ئۇنىڭ شۇنداق بىر ئەدىپىنى بېرەيكى . . .

— قولۇڭدىن ھېچ ئىش كەلمەيدۇ ، ئەزىزم ، — دېدى بېشىنى چايقاپ ئەبباسە ، — ئۇ مۇھەممەد ئەمىن بىلەن زۇبەيدەنىڭ ئەتىۋارلىقى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇما . ئەبۇل ئەتەخىيەنى تۇتقۇن قىلىپ بولغاندا توساتتىن پەيدا بولۇپ قاپتۇ . خەتتە ھەممىگە گۇۋاھ . گەپ شۇ يەردىكى ، شائىر ھازىر گەركىن ، ئۇ بۇ سىرنى ئاشكارا قىلىشقا ئالدىرايدۇ . بۇ ئىنتىزارلىق بىلەن ئۇنىڭغا بىر كۈن مىڭ يىلدەك بىلىنىپ كېتىۋاتقاندا بىلىكىم . نەزەرىمدە ، سىرلىرىمىزنى دەجلە دەرياسىنىڭ سۈيى ئەلگە يېپىۋاتىدۇ ، ئۇ گويىا باغدادتىكى ھەربىر تاشقا پۈتۈپ قويۇلغاندەكلا بىلىنىۋاتىدۇ . ناۋادا ، شۇ تاپتا خەلىپە لەشكەرلىرى كېلىپ بىزنى قولغا ئالغۇدەك بولسا ، بۇنىڭغا ئەجەبلەنمەيمەن . بىز ئۈچۈن كەڭ شەھەرمۇ تارلىق قىلىدۇ . بۇ بالا - قازا بىر مېنىڭ بېشىمنى يېيىش بىلەن تۈگىسە ئىدى ،

كاشكى !

— بىر تال مويۇڭغا تېگىشكە كىمنىڭ ھەددى ئىكەن قېنى ! — دەدى ۋەزىر ئورنىدىن چاچىپ تۇرۇپ ، — ئۇنداق ئادەمنى ھازىرلا ھالاك قىلىمەن !

— جەفەر ، سەن ئەر كىشىسەن ، مەردانەرەك بول ! ئۆزۈڭنى بېسىۋال ! — دەپ ئەبباسە ئېزنىڭ پېشىدىن تارتىپ يېنىغا ئولتۇرغۇزدى ، — ئەرەبلەرنىڭ كۆپى ، ئاۋۋال بولۇپ ئەمرۇلمۇسلىمىنىڭ ئۆزى ساڭا قارشى چىقىدۇ ، بارچە ھاشىمىيلار ، ھەممىسى چىدىماس ھەسەتخورلار . ئۇلار سېنى يەر بىلەن يەكسان قىلىشقا ھەر ۋاقىت تەييار . ئورۇنسىز قەدەم تاشلاپ سېلىشتىن ئېھتىيات قىل !

19 . ئايرىلىش — ھىجران

— ئېيتقانلىرىڭ راست ، كۆزۈمنىڭ نۇرى ، ھەسەتخورلار ماڭا ئورا كولاش كويىدا يۈرۈشىدۇ . چۈنكى ، ئۇلارنىڭ خۇي-پەيلى شۇنداق يارىتىلغان . ئالەم بىنا بولغاندىن تارتىپ ئۇلارنىڭ تەبىئىتى شۇنداق . جېنىم ئەبباسەم ، مەن خۇددى پايلاقچىغا ئوخشاش ھەر دەقىقە ھوشيار تۇرىمەن . لېكىن ، بۇ پايلاقچىلىق خىزمىتىم ئەجەبمۇ سوزۇلۇپ كەتتىغۇ تاڭ ، — جەفەرنىڭ لەۋلىرىگە تەبەسسۇم يۈگۈرۈپ ، چىرايى مۇلايىم تۇس ئالدى . ئەمما ، غەزەپ ئۇچقۇنداپ تۇرغان كۆزلىرى ناھايىتىمۇ سەگەك ئىدى ، — لېكىن ، قىلغانلىرىمنىڭ ھەممىسى ئۆزۈمگە ئايان . مەنمۇ پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي ، ھاشىمىيلار جەمەتدىكىلەر-نىڭ بېشىدىن شۇنچىلىك كۆپ ئالتۇنلارنى چاچتىمكى ، مەندىن باشقا ئىككىنچى بىر ئادەمنىڭ قولىدىن مۇنداق سېخىيلىق كەلمەس ! مىڭلاپ دىنارلارنى ئاسمانغا سورۇدۇمغۇ ، ئاخىر ! ياق ، ئالتۇنلار چوقۇم ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىدۇ ! يېگەن ئېغىز

ئۇيىلار، دېگەن گەپ بار ئەمەسمۇ، ئۇلار ھەر ھالدا مەندىن ھېيىقار . . . لەشكەر ئارىسىدىكى مەسىلىگە كەلسەك، ئەھۋال باشقىچىرەك، — دەپ ئويچان ھالدا سۆزىنى داۋام قىلدى جەفەر، — لەشكەرلەرنىڭ ھەممىسى ئەرەبلەر، كۆڭۈلنى غەش قىلىدىغان يېرىمۇ مانا شۇ. بىراق، سەردارلار ۋە ئەمىرلەر ئارىسىدا پارسىلار ئانچە — مۇنچە بار، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئەلپەرەسلەرنى قاقشىتىپ، تەقىب قىلىۋاتقان ئاكاڭنى ياقىتۇرمايدۇ. ئۇلارنىڭ ماڭا مەدەتكار بولۇشىدا گەپ يوق. خۇراساننىڭ لەشكەرلىرى توغرىسىدا غەم يېيىش ئارتۇقچە. ئۇلار ھەر ۋاقىت مېنىڭ پەرمانىمنى كۈتىدۇ. ئۇ ۋىلايەت خەلىپىلىككە تەۋە بولغىنى بىلەن، باغدادتا تۇرۇپ ئۇ يەرنى باشقۇرۇش قىيىن. بوۋاڭ ئەبۇ جەفەر مەنسۇر ئەقىلسىزلىق قىلىپ ئەبۇ مۇسلىم خۇراسانىنى قەتل قىلدى، خۇراسان خەلقى بۇ ياۋۇزلۇقنى مەڭگۈ كەچۈرمەيدۇ. . . . ساڭا نېمە بولدى؟ — دېدى جەفەر قولىغا ئېلىپ، ئارقىنى قىلىپ ئولتۇرغان ئەبباسىگە قاراپ، — مېنى كەچۈر، سېنى رەنجىتمەكچى ئەمەستىم. بوۋاڭ . . .

— ھە، بوۋام نېمە قىپتۇ؟ ئارىدا تىلغا ئالمىغان شۇ بوۋام قاپتۇمۇ ئەمدى؟ — دەپ گەپنى بۆلۈۋەتتى ئەبباس. ئۇنىڭ يۈرىكى سىقىلىپ دەپمۇ ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى. — ئەگەر گەپلىرىم ساڭا ياقمىغان بولسا ئوچۇقنى ئېيى- تىۋەرگىن، — دەپ چىڭ تۇرۇۋالدى جەفەر، — ئاكاڭ ھەققىدىمۇ . . .

— تۈز كۆڭۈل ئىكەنلىكىڭنى بىلىمەن، جېنىم جەفەر، بۇنىڭ ئۈچۈن سەندىن چەكسىز مىننەتدارمەن، — دېدى ئەبباس. ئېرىنىڭ كۆزلىرىگە بېقىپ، — سېنىڭ دۈشمىنىڭ — مېنىڭمۇ دۈشمىنىم، مەيلى ئۇ بوۋام بولامدۇ، ئاكام بولامدۇ، بۇ ماڭا بەربىر. لېكىن، گۇمانىمچە . . . توپىلاڭ كۆتۈرۈپ،

قىرغىنچىلىق پەيدا قىلىشنى پىلانلاۋاتامسەن ، قانداق ؟ مېنىڭ بىردىنبىر ئارزۇيۇم — خاتىرجەم ، ئاسايىش تۇرمۇش كەچۈرۈش . ھەر دەقىقە خەۋپ - خەتەر سايە تاشلاپ تۇرغان ھەم سەللا ئېھتىياتسىزلىق بىلەن بېسىلغان بىر قەدەم ئاقىۋىتىدە شۇم پالاكەتلەرگە دۇچار قىلىدىغان ئېزىتقۇلار ئارىسىدا ياشاش جېنىمغا جاق تەگدى . باغدادتىن قېچىپ كېتەيلى ، چېدىردا ياشساقمۇ كۈنىمىز ئۆتەر ! ماقۇل دېگىن ، جېنىم ! شۇ شانۇشەۋكەت ، ئىززەت - ئىكراملاردىن كەچكىن ! سەلتەنەت ھەرقانچە جەزىبىلىك بولمىسۇن ، ئاخىرقى نەتىجىدە ھۆكۈمدارنىڭ ئېرىشىدىغىنى نېمە ؟ شاھقىمۇ ، گاداىغىمۇ ئوخشاشلا بىر غېرىچ يەر !

جەفەرنىڭ ۋۇجۇدىدا ئەسەبىيلىك باش كۆتۈرۈۋاتاتتى . ئۇ بارماقلىرى بىلەن ساقلىنى تاراپ قويدى . ئەبباسە ئالغىنى بىلەن يۈزلىرىنى ئېتىۋالدى . جەفەر ئايالىنىڭ نازۇك بارماقلىرىنى سىلاپ ، قوللىرىنى ئاۋايلاپ چۈشۈرۈپ قويدى . — يىغلىما ، جېنىم ، نېمىگە يىغلايسەن ؟ ! باغرىڭنى قان قىلىپ ياش تۆكۈشنىڭ نېمە ھاجىتى بار ؟ سەن نېمە دېسەڭ مەن ھەممىگە تەييار . ھەر ئىككىلىمىز ناھايىتىمۇ سەگەك بولۇشىمىز كېرەك . سەۋر - تاقەت بىلەن ئىش تۇتمىساق بولمايدۇ .

ئەبباسە ئېرىنىڭ ھەربىر ئېغىز سۆزىنى بېرىلىپ ئاڭلاۋاتاتتى . ئۇنىڭ كىرىپكىلىرى تىترەپ ، قاپاقلىرى ئىشىشىپ كەتكەن بولسىمۇ ، لەۋلىرىدە ئىللىق تەبەسسۇم پەيدا بولدى . — خاتىرجەم بول ، ئەزىزىم ئەبباسە ! — دەپ خوتۇنىنى بەزلەيتتى جەفەر ، — شۇنىڭغا ئىشەنگىنكى ، كۆزۈم ئوچۇقلا بولىدىكەن ، ئاكاڭ جىگەر - باغرىلىرىمىزنىڭ بىر تال موپىغىمۇ تېگەلمەيدۇ ، خۇدا ھەققى ! فەزىل توغرىسىدىمۇ كۆپ تەشۋىشلەنمە ! خەلىپىنىڭ ئالدىدا ئۇ قورقۇنچاق ئۇ گەپنى

قىلىشقا جورئەت قىلالمايدۇ . مەن ئۇنى بەش قۇندەك بىلىش
 مەن . ئېغىز ئېچىشقىمۇ پېتىنالمىدا . پەقەت ئامالسىز قالساق ،
 ئارقىمىزدا خۇراسان تۇرۇپتۇ . باغدادتىن يىراق بولغىنىنى
 ئۇچۇن ، پۈتۈن خەلىپىلىك بىلەن جەڭ قىلىشقا قۇربى يېتىدۇ .
 ئىنشا ئاللا ! ئەلپەرەسلەرنىڭ ھەممىسى ماڭا مەدەت بېرىدۇ .
 زەپەر بىزگە يار بولغۇسى . خېلىدىن بېرى بۇ پەخىرى مەنەپتىن
 ۋاز كېچىشنى ئويلاپ كېلىۋاتمەن . قايسىبىر ۋاقىتتا ھارۇن
 رەشىد ماڭا خۇراساننى ۋەدە قىلغانىدى . ۋەدىسىنى ئېسىگە
 سالمەن ، ئۆز سۆزىدىن يانمايدىغانلىقىغا ئىشەنچىم كامىل .
 — راستلا شۇنداق بولارمۇ ، جەفەر ؟ — سۆيۈنۈپ كەتتى
 ئەبباسە ، — ئەمما ، ئاكام ساڭا تۇزاق قۇرۇش كويىدىغۇ
 ئەمەستۇر ؟

— بۇنىسى ناتايىن ، ئازاد قىلىنغان قۇلنى تەخت يېنىدىن
 يىراقلاشتۇرۇش ھاشىمىيلار مەنپەئىتىگە ئۇيغۇن — دە .
 — ئۇنداق بولسا ، ئەزىزىم ، ئاكامنىڭ ۋەدىسىنى
 كېچىكتۈرمەي ئېسىگە سال ، — ئۈمىدۋارلىق بىلەن ئىلتىجا
 قىلدى ئەبباسە ، — ئەگەر خەلىپە ۋەدىسىگە ۋاپا قىلسا ، خۇداغا
 مىڭ قەتەلە شۈكۈر ئېيتاتتۇق ! بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق بەخت بارمۇ ،
 ئەتىسىگىلا خۇراسانغا يول ئال . تەختنى چېنىقىدىن ئەزىز
 كۆرىدىغان ئاكام ئۇنى قولدىن چىقىرىپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ
 ئۇ ياقلارغا ھەرگىز بارمايدۇ .

— سەنچۇ ؟

— مەندىن ئەندىشە قىلمىساڭمۇ بولىدۇ . ماڭا ھېچ ئىش
 بولمايدۇ . مېنى يوق قىلىش ئۈچۈن كىممۇ ھاياتىنى دوغا
 تىكسۇن ؟ ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن بالىلارنى
 ئېلىپ يېنىڭغا بارمەن .

— گېيىمىزنىڭ بىر يەردىن چىققىنىغا خۇشالمەن ،
 كۆزلىرىمىڭ نۇرى . خۇراسانغا كېتىش — ئەڭ زور ئارزۇ .

ئۈمىدىم .

— جېنىم ، ئىلاھىم بىزگىمۇ ھەممە ئادەملەرنىڭ كۆز ئالدىدا قانۇنىي ۋەزىر بولۇپ ئۆتۈشنى نېسىپ قىلغاي !
— يېنىڭدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلالماسەن دەيمەن ! —
دەپ سالىدى ۋەزىر ئىرادىسىگە خىلاپ ھالدا . ئەمما ، دەرھال ئۆزىنى ئوڭشاپ ، ئورنىدىن تۇردى ، — ناھايىتىمۇ ئېھتىياتچان بولۇشىمىز كېرەك .

— يەنە بىردەم ئولتۇرغىن ! — دەپ يېلىندى ئەبباسە ئېرىنى تۇرغىلى قويماي .

— يالغۇز قېلىشتىن قورقۇۋاتامسەن ؟ — جەفەر خوتۇننىڭ كۆڭلىنى تىندۇرۇشقا تىرىشتى ، تەڭرى تائالانىڭ ئىنايىتى بىلەن جەم بولىدىغان كۈنلىرىمىز يېقىنلاپ قالدى .
— ھەرگىز قورقمايمەن ! بارغىن ، مېڭىۋەرگىن ، جېنىم !

ئۇلار بىر - بىرىنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىشتى . بۇ ئۈنسىز سىردىشىش ئىچىدە نۇرغۇن مەنىلەر بار ئىدى . جەفەر ئورنىدىن تۇرۇپ سەللىسىنى ئورپىدى .

— مەن ئادەم ئەۋەتمىگۈچە سارايدىن ئايرىلما ، — دېدى ئەبباسە ئېرىنى مەھكەم قۇچاقلاپ خوشلىشىپ ، — رەھىمدىل ھەم مېھرىبان ئىگەمگە تىنماي سەجدە قىلىمەن ، — دەپ ۋەدە قىلدى ئەبباسە ، — بارغىن ، خوجام ، ئاللا ئىگەم سېنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي !

— خوجام ، — دەپ تەكرارلىدى جەفەر . بۇ سۆز ئۇنىڭغا ئانچە ياقىمىغانىدى ، — ئۇنىڭدىن كۆرە «قۇلۇم» دېسەڭلا بولىدىمۇ ، شەرىئەت ھۆكۈمى ، ئەرەبلەرنىڭ ئادىتى بويىچە ئېيتقاندا ، ھاشىمىيلارنىڭ تومۇرىدا ئېقىۋاتقان قان — ھۆكۈمرانلار قېنى ، سەن بولساڭ ئەمىرۇلمۇسلىمىننىڭ سېغىلىسى .

— مەن پەقەت بىرلا قانۇننى ئېتىراپ قىلىمەن — دېدى
ئەبباسە تەنلىك ئېتىراز بىلدۈرۈپ ، — ئادالەتپەرۋەر
ئادەملەرنىڭ تۇتقان يولى — ئاللاننىڭ قانۇنىدۇر . ئەنە شۇ
قانۇن ، شۇ ئادەت بويىچە ئېيتقاندا سەن مېنىڭ خوجامسەن .
— كۆپ تەشەككۈر ، ئەبباسەم ! خەير ! بىر مەزگىل
يېنىڭغا كېلەلمەيمەن .

— ماڭمۇ ناھايىتى قىيىن ، جېنىم ! ئەمما ، چىداي-
مەن ، — دېدى ئەبباسە قەتئىيلىك بىلەن ، ئاندىن ئىككى قېتىم
چاۋاك چالدى .

خەتبە دەرھال پەيدا بولدى . ئۇ ۋەزىرنى پىنھان يولدىن
باشلاپ خامدان ئاتلار بىلەن كۈتۈپ تۇرغان ئىشكەكچە ئۈزىتىپ
باردى .

20 . مۇھەممەد ئەمىن سارىيى يولىدا

ساراي شائىرنى قۇتقۇزۇۋالغاندىن كېيىن فەزل
مەرھەملىرىگە ئاتلىنىشنى ئەمر قىلدى . ئاتلىقلار توپى يولغا
چىقتى .

ئەبۇل ئەتەخىيە نىجاتكارىدىن بىر قەدەممۇ نېرى بولمىدى .
ئۇ بۇ خەۋەرلەرنى ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا يەتكۈزەلمىگىنى ئۈچۈن
ئىچى تىتىلداپ ، تاقىتى تاق بولۇپ كېتىۋاتاتتى . ئاڭلىغان
گەپلىرىنى قانداق ياساپ ، قانداق پەردازلاپ يەتكۈزۈش ھەققىدە
ئويلاپ بولالماي كۆڭلى پاراكەندە بولۇۋاتاتتى . شائىر ئۆزى
كۆرگەن ئىشلارنىڭ ھەممىسى قۇدرەتلىك مەلىكىنىڭ پەرمانى
بىلەن ئىش تۇتۇۋاتقان خەتبەنىڭ ئويۇنلىرى ئىكەنلىكىدىن
گۇمانلانمىغىنىدا ، بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتى نېمە بولۇشىنى
تەسەۋۋۇر قىلغىلىمۇ بولمايتتى . ئالدىنغان مۇكاپات پۇللىرىنىڭ
جىرىڭلىشى پۇلپەرەس شائىرنى قانچىلىك ئۆزىگە تارتىپ

ۋەسۋەسىگە سالىسۇن ، ئۇ ئالدىراقسانلىق قىلىشتىن ئۆزىنى تىيىدى . بۇ ھەرگىزمۇ ، ناۋادا سىر ئاشكارىلىنىپ قالسا نارەسىدە گۆدەكلەرنى كۈتۈۋاتقان ئۆلۈم خەۋىپىدىن شائىرنىڭ يۈرىكى ئېچىشقانلىقىدىن ئەمەس ئىدى . ئەلۋەتتە ، بۇنىڭدا باشقا سەۋەب بار ئىدى . ئۇ خەلىپىنىڭ بۇ سىردىن خەۋەردار بولغان چاغدىكى دەھشەتلىك غەزىپىدىن ھەم دانا ۋەزىرنىڭ ئۈچ ئېلىشىدىن قورقۇپ ھازىرچە تۇرۇپ تۇرۇپ ، ۋاقتى - سائىتى كېلىپ قالار ، دەپ تىلىنى تىيىپ تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى . چەۋگان ئويۇنغا تەييارلىق كۆرۈلۈۋاتقان مەيدان ئۈستىدە چاڭ - توزان كۆتۈرۈلدى . فەزل ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى كېلىۋاتقان كوچا قايرىلىپ بېرىپ باغداد كۆۋرۈكىگە تۇتاشتى . كېچىك قىيا - چىياغا تولغان . ئۈستى تەكشى يۈك كېمىلىرىدىن ھاسىل قىلىنغان تاختا كۆۋرۈك ئۈستىدە ئادەملەر ، قېچىرلار ، ئات - تۆگىلەر دەريادىن ئۆتۈۋاتاتتى . كېمىلەر بىر - بىرىگە ئۈزۈنسىغا چېتىلغان بولۇپ ، كېمە ئەتراپىغا تارتىلغان يوغان ئارغامچىلار توسۇق ۋەزىپىسىنى ئۆتەيتتى . كېمە ھەيدىگۈچىلەر بىر قولى بىلەن ئارغامچىنى تۇتۇۋالاتتى . بەزىلىرى ئۈرۈككە ۋە قورقۇنچاق ھايۋانلارنىڭ ئارغامچىسىنى تارتىپ ، ئۇلارنى تىنچلاندۇراتتى . ۋارقىراش - جارقىراشلار ، پۇشقۇرۇش ، كىشەشلەر قوشۇلۇپ تىنىمىسىز ھۆركىرەيتتى . كېچىككە كەلمەيلا ئاتلىقلار ئاتتىن چۈشتى . باشقىلارنىمۇ شۇنداق قىلىڭلار دېگەن تەرىزدە فەزل يۈزىگە بۇرقە^① تارتتى . ھەرھالدا ئېھتىيات قىلغان ياخشى . كۆۋرۈكنىڭ ھەر ئىككى بېشىدا مارقىچىلار كېچە - كۈندۈز پۇرىشىپ يۈرىدۇ . ئۇلارنىڭ كۆڭلىدە نېمە بار ، كىم ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ ، بۇنى بىر ئاللا

① بۇرقە - يۈزىنىڭ كۆزدىن ئاستىنى قىسمىنى توسۇپ تۇرۇش ئۈچۈن تارتىلىدىغان نىقاب .

بىلدۇ .

بىرىنچى ۋەلىئەھدىنىڭ سارىيىغا ئېلىنىپ بارىدىغان يول باغداد كۆۋرۈكىنىڭ ئارقا تەرىپىدىن باشلىنىپ ، ئەل - رۇسەفا ۋە دەجلە قىرغىقىنى بويلاپ جەنۇبقا سوزۇلغان بولۇپ ، ئەل - مۇھەررەمنى كېسىپ ئۆتەتتى . ئاتلىقلار ئالدىراپ كېتىۋاتاتتى . چۈنكى ، ئاق تەنلىك چۆرىلەرنى مۇھەممەد ئەمىننىڭ ھۇزۇرىغا ئاشتا ۋاقىتقا ئۆلگۈرتۈپ ئاپىرىپ بولۇش كېرەك ئىدى . كۈن قىزىرىشقا باشلىدى . فەزل بولسا ھايالداپ قېلىۋاتاتتى . ئۇ ئوڭدىن كەلگەن بۇ سودىنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزۈشكە ئالدىرايتتى . ئۆزىگە كەلگەن پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇش ئۈچۈن ئارغىماقنى قامچىلايتتى .

مۇھەممەد ئەمىننىڭ ئالدىدا بېجىرىلگەن ھەربىر ئىش ئۇنى دىلىدىكى يوشۇرۇن ئارزۇغا — ۋەزىرلىك مەنسىپى تەرەپكە يېقىنلاشتۇراتتى . تەقى - تۇرقى كېلىشىشكەن بۇ ياش ھەم مەنەنچى يىگىت ئىككىنچى ۋەلىئەھدى ، مەمەدانە مەئۇننى قوللايدىغان يۈكسەك مەنەپتە ئولتۇرۇۋاتقان قۇل ئەۋلادى — جەفەر ئىمىن يەھيانى چىش - تىرنىقى بىلەن ئۆچ كۆرەتتى . ئۇنىڭ نەزەرىدە ، بۇ بەرمەكىلەر بەكمۇ كۆرەڭلەپ ، ھامان بىر كۈنى تاج - تەختكە كۆز ئالايىشى تۇرغان گەپ ئىدى . بۇ بەتبەخت پارسىنى ھارۇن رەشىد ناھايىتىمۇ غادايتقۇزۇۋەتتى . ئەسلى ئۇنى ئەمرۇلمۇسلىمىن ئۆز قولى بىلەن بوغۇپ تاشلىسىغۇ ئاجايىپ ئۇلۇغ ئىش بولاتتى . ئەمما ، بۇنىڭدىن ئۈمىد كۈتۈش مۇمكىن ئەمەس . فەزلىنىڭ كۆڭلىدە ئۆزىنىڭ يوشۇرۇن مۇددىئاسى ۋە پىلانلىرى بار . ۋاقتى كېلىپ ، مۇھەممەد ئەمىن تەختىنى ئىگىلىسە ، جەفەرنىڭ پەيمانى تولىدى دېگەن شۇ . ۋەزىرلىك ئورنى بوش قالدۇ . ئۇنىڭ قىلغان پۈتۈن خىزمەتلىرى شۇ ۋاقىتتا ئەسقىتىپ قالسا ئەجەب ئەمەس . ئەبۇل ئەتەخىيەنى قۇتۇلدۇرۇۋالغىنىدىمۇ بىر ھېكمەت باردەك تۇرىدۇ .

بەلكىم ، بۇ شائىر شۇ ۋاقىتتا ئىشقا ياراپ قالار . خۇلاسىگە كەلسە ، قۇتۇلدۇرۇۋېلىنغان قۇلغا قىلىنغان بۇ ياخشىلىقلار ھامان بىر كۈنى ئۆز جاۋابىنى قايتۇرىدۇ .

مۇھەممەد ئەمىننىڭ سارىيىغا ئېلىپ بارىدىغان كەڭ كوچىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى قارا قېيىن دەرەخلىرى ئاسمانغا بوي سوزۇپ تۇراتتى . ساراي ئەتراپىدىكى ئاۋات باغلار خۇددى قەلئەلەردەك قوغدىلاتتى . ئىككى زەڭگى ئاران ئاچالايدىغان تۆمۈر دەرۋازىنىڭ ئىككى تەرىپى ئىچىدە ھەر نەچچە قەدەمدە بىردىن مەنپاناق^① ئورنىتىلغان قۇببە مۇنارىلىك تاش تام بولۇپ ، تاملار دەجلىنىڭ قىرغاقلىرىغا تۇتاشتى . باغداد پىرقىلەر ۋە گۈرۈھلارنىڭ دۈشمەنلىشىشلىرى ، ئېلىشىشلىرى بىلەن قايناپ تېشىۋاتاتتى . شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ قارارگاھلار ئۇزاق مۇددەتلىك قاماللارغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان قىلىپ سېلىنغانىدى . فەزل ھەر قېتىمقى ئادىتى بويىچە دەرۋازا ئالدىدا ئەمەس ، كوچىنىڭ ئاغزىدا ئاتتىن چۈشۈپ ، ئەبۇل ئەتەخىيەنى يېنىغا كېلىشكە ئىما قىلدى . شائىرنىڭ قانداقتۇر مەخپىي سىردىن خەۋەر تاپقانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى . شۇڭا ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلاشقاچ ، بىردەم پىيادە مېڭىشنىڭ زەرەرى يوق ئىدى .

سارايغا كىرىشتىكى كوچىغا تۇتاشقان مەيدان خۇددى بازارغا ئوخشاش ئادەملەر بىلەن تولغانىدى . كېچە - كۈندۈز سەگەك تۇرىدىغان قورۇقچىلار سارايغا پەقەت بەگزادە - خوجىلارنىلا كىرگۈزەتتى . خىزمەتكار ۋە ئات باقارلار قەلئە سىرتىدا قېلىپ ئاتلىرىنى دەرەخكە باغلاپ ، ئالدىغا يەم سېلىپ بېرىپ خوجايىنلىرىنىڭ چىقىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇشاتتى . كوچا ئاخىرلىشىپ ئۇ تەرەپتە ساراينىڭ ئاپئاق ئىمارەتلىرى كۆزگە تاشلاندى . شائىرنىڭ ئېيتقان گەپلىرىنى ئاڭلاپ فەزل ئەقلى دالڭ

① مەنپاناق — تاش ئاتىدىغان قەدىمىي ئۇرۇش قورالى .

قېتىپ ، ئۆز قۇلاقلىرىغا ئىشەنمەي ، بېشىدا چاقماق چېقىلغاندەك تۇرۇپ قالدى .

— بۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ! بۇ گەپلىرىڭگە ئىشەنمەيمەن ! — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ شائىرغا تىكىلىپ ، —

بۇلارنى ئۆزۈڭ توقۇپسەن ، ئەخمەق شائىر ! ئۆزۈڭگە ھېزى بول ، بەتەخت ! مەلىكە ئەبباسەنىڭ مۇنداق پەسكەشلىك قىلىشىغا ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ ! ياق ، ھەرگىز

ئىشەنمەيمەن ! ئىشىنىشىنىمۇ خالىمايمەن ! مېنىڭ مەسلىھەتم ، تىلغىنى يىغ ! . . . تىلىڭ بېشىڭغا چىقىمسۇن يەنە !

ئەبۇل ئەتەخىيە جەفەر ئىبن يەھيانىڭ ئەشەددىي دۈشمىنى بولغان فەزلىدىن بۇنداق گەپلەرنى كۈتمىگەندى . لېكىن ، ئۇ

مۇنداقمۇ ئويلىدى : «ناۋادا ئۇ بۇ سىرلارنى مەندىن ئىلگىرى باشقىلار ئوقۇپ كەتمىسۇن ، دەپ مۇغەمبەرلىك قىلىۋاتقان بولسىچۇ ؟»

— مېنىڭمۇ ئۆز - ئۆزۈمگە ئىشەنچىم يوق ! — دەپ ئۆزىنى ئاقلاشقا ئۇرۇنۇپ فەزلىنىڭ كۆزلىرىگە قارىدى شا -

ئىر ، — گەرچە ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن بولساممۇ ، ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ .

— گېپىڭ ئورۇنلۇق . بەلكىم شەيتان ۋەسۋەسىگە سالغاندۇر ، بەزىدە ئادەم كۆزى ئوچۇق تۇرۇپمۇ ئادىشىدۇغۇ ،

ئېھتىياتسىزلىق بىلەن قويۇلغان بىر قەدەم ئادەمنى كور قىلىپ چوڭقۇر ھاڭغا غۇلتىتۇپتىدۇ .

ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا سوزۇلغان بۇ سەپەتلىر تامام بولغاندىن كېيىن ، ئەبۇل ئەتەخىيە «بۇلار بىلەن مېنىڭ نېمە

ئىشىم ! ماڭا پۇل بولسىلا بولدى - دە !» دېگەندەك مۇرىسىنى قىسىپ قويدى .

21. تەختكە يەنە بىر دەۋاگەر

باغداتا نېمە چاققان — گەپنىڭ بازىرى چاققان . چۈنكى ، خەلىپىلىكتە ھەممە يېڭى گەپلەر ئاغزاكى رىۋايەت شەكلىدە تارقىلىدۇ . يېڭى گەپلەر ، شۇ جۈملىدىن غەيۋەت - شىكايەتلەر ، ئەپقاچتى گەپلەر ، سۆز - چۆچەكلەر پۇلغا سېتىلىدۇ . مەخپىي گەپ - سۆزلەرنىڭ باھاسى تېخىمۇ قىممەت بولىدۇ . قورساقنىڭلا غېمىدە يۈرگەن ئادەم ھەممە گەپتىن قۇرۇق قالىدۇ .

شائىرغا تەشەككۈر بىلدۈرۈش ، تېخىمۇ مۇھىمى ، ئۇنى ئۆزىگە رام قىلىشنى ئويلىغان فەزل ئادىتى بويىچە ، يېنىدا ئېلىپ يۈرىدىغان ئالتۇن تەڭگىلەر بىلەن تولغان قاپچۇقنى چىقىرىپ ئەبۇل ئەتەخىيەگە تەڭلىدى - دە :

— سەن شائىر ، شائىرلار ئادەتتە مۇكاپاتنىڭ ھىدىنى سەزمىسە ، ھەتتا ئاددىي گەپلەرنىمۇ خۇشياققاندىك ئېيتمايدۇ . بىر ئازدىن كېيىن يەنە جانابىي مۆھتەرەم ۋەلىئەھدىنىمۇ ئۆز ئۆلۈشىڭنى ئېلىشنىڭ مۇمكىن . ئاق تەنلىك ساھىبجاماللار بەلكىم ئۇنىڭ نازۇكى دىلىنى شاد قىلىپ قالار ، بۇ سودىدا سېنىڭمۇ ھەسسەڭ باردەك قىلامدۇ قانداق ؟ — دەدى .

يۈزىنى توسۇپ مېڭىشنىڭ زۆرۈرىيىتى قالمىغاچقا ، فەزل يۈزىدىن بۇرقىنى كۆتۈرۈۋەتتى ۋە قاقاقلاپ كۈلگىنىچە شائىرنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ :

— شۇنداق ، دېگىنىمدەك ، — دەپ قوشۇپ قويدى ئويلاپ تېگىگە يېتەلمەي ، ئۇنىڭ قوللىرىنى يالاپ - شوراپ سۆيۈۋاتقان شائىرغا قاراپ ، — ۋەزىرنىڭ كۆزىگە ئەسلا كۆرۈنگۈچى بولما ، پۈت - قولۇڭدىن باغلاپ زىندانغا تاشلايدۇ ، تامام ۋەسسەلام . يا جانابىي مۆھتەرەم ۋەلىئەھدىنىڭ پاناھىدا جان ساقلا ، يا مېنىڭ

ئۆيۈمگە بار ، لېكىن كۆپ ھايالداپ قالما ، بەلكىم ، كېرەك بولۇپ قالارسەن ، بارغىن ، ئاللا سېنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي ؟
سارايغا ئالىي مەرتىۋىلىك مېھمان قەدەم تەشرىپ قىلغان .
مۇقانداق ، مەيدان تەرەپكە قارىغان چوڭ تۆمۈر دەرۋازا ئۇلۇغ ئېچىلغانىدى . «بۇ كىمدۇر ئەمدى ؟» دەپ ئويلاپ قالدى ئەبۇل ئەتەخىيە بىلەن . خوشلاشقان فەزل . ساراي قوغدىغۇچىلىرى ساراي تېمىنىڭ يېنىغا تىزىلغان بىرمۇنچە مەھرەملەرگە يولنى چوڭ ئېچىپ قويۇشقانىدى . ئات باقارلار ئارغىماقلارنىڭ تاقىسىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ ، سامان تىقىلغان سۈرتكۈچ بىلەن سۈرتۈپ تازىلىشاتتى ، خىزمەتكارلار ئاتلارنىڭ ئالدىغا يەم - خەشەك تاشلاۋاتاتتى . بۇ كۆرۈنۈشلەرگە بىردەم قاراپ تۇرغان فەزل «ھە بۇ ئىبن ھادىينىڭ ئادەملىرىغۇ ! دېمەك ، ئۇ تېخى بەسرگە قايتىپ كەتمەپتۇ - دە» دېدى ئۆزىگە ئۆزى .

ئۇنىڭ نەسەبىدىنمۇ كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى ، ئىبن ھادىي ھارۇن رەشىدنىڭ بىر توغقان ئاكىسى خەلىپە ھادىينىڭ ئوغلى ئىدى . ئاكا - ئۇكىلارنىڭ ئاتىسى خەلىپە مەھدىي ھەر ئىككى ئوغلىنى تەخت ۋارىسى قىلىپ تەيىنلىدى . ھادىي — بىرىنچى ۋەلىئەھد ، ھارۇن رەشىد — ئىككىنچى ۋەلىئەھد دەپ ئېلان قىلىندى . ھىجرىيە 169 - يىلى مەھدىي ۋاپات بولغاندىن كېيىن ھادىي خەلىپىلىك تەختىنى ئىگىلىدى ، ئۆزىنىڭ ھاكىمىمۇتلەق سەلتەنتىنى مۇستەھكەملەش مەقسىتىدە ، ئائىلىق ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ خەلىپىلىكنى ئىدارە قىلىشقا ئىنتىلگەن ئانىسى ھەيزۇرانى دۆلەت ئىشلىرىدىن يىراقلاشتۇردى . ئۇنىڭدىن سىرت تېخى بالاغەتكە يەتمىگەن ئوغلىنىڭ مەنپەئىتىنى دەپ ئىسمى ھارۇن رەشىدنىڭ تەخت ۋارىسلىق ھوقۇقىنى بىكار قىلدى . ھارۇن رەشىد بويسۇنۇشقا مەجبۇر بولدى . شۇنىڭ بىلەن بىرىنچى تەخت ۋارىسى ئۇ ئەمەس ، بەلكى ئاكىسىنىڭ ئوغلى ئىبن ھادىي بولۇپ قالدى . ئەمما ، كۈرەش بۇنىڭ بىلەن

تۈگىمىدى . قۇدرەتلىك يەھيا ئىبن خالىد بەرمەككى ھارۇن رەشىدىنى قوللىدى . ناھايىتىمۇ ھىيلىگەر ، يىراقنى ئويلاپ ئىش تۈتىدىغان دانا تەدبىرلىك بۇ ۋەزىر مەرھۇم مەھدىيىنىڭ ۋەسىيىتىگە ئەمەل قىلماسلىق — خەلىپىلىكنىڭ ئىچكىسى قىسمىدا جەڭگى — جېدەل ، تەخت ماجىراللىرى تۇغۇلۇشىغا سەۋەب بولۇپ قالىدۇ ، دېگەنگە ئوخشاش گەپ — سۆزلەرنى كۈچەپ تارقاتتى .

— ئۇنىڭ ئۈستىگە ، ئىبىن ھادىي تېخى كىچىك ، — دەپ خەلىپىنى ئىشەندۈرۈشكە ئۇرۇناتتى ئۇ ، — شاھزادىنى تەخت ۋارىسى قىلىپ تەيىنلەشكە تېخى بالدۇر .

خەلىپىنىڭ غەزىپىگە ئۇچرىغان ، ئىنىسى ھارۇن رەشىدىنى ھىمايە قىلىپ ئۇنىڭ تەرىپىنى ئېلىشقا ئۇرۇنغان يەھيا ئىبن خالىد زىندانغا تاشلاندى ، ھەتتا كالىسى ئېلىنغىلىمۇ تاسلا قالدى . ئەمما ، ئارىدىن ئانچە كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي خەلقىئالەم ئالدىدا ھارۇن رەشىد بىرىنچى ۋەلىئەھد دەپ ئېلان قىلىندى . بىھۇدە ئۇۋال قىلىنغان پارسىمۇ ئازادلىققا چىقىرىلدى . نەچچە كۈندىن كېيىن ، بىتاپ بولۇپ قالغان خەلىپە ھادىي تۇيۇقسىزلا ۋاپات بولدى . خەلىپىنىڭ تۇيۇقسىز ۋاپات قىلىشىدا ، ھارۇن رەشىد ، يەھيا ئىبن خالىد بەرمەككى ۋە مەرھۇمنىڭ قىساسخور ئانىسى ھەيزۇرانلارنىڭ قولى بار ، دېگەن مىش — مىش گەپلەر خېلى ۋاقىتلارغىچە ئېقىپ يۈردى . ئېھتىمال ، ھەيزۇران ئىككىنچى ئوغلىنى ئۆزىنىڭ ئىززەت — ھۆرمىتىنى لايىقىدا قىلار دەپ ئويلىغاندۇر ، ھەرھالدا ، نېمە بولسا بولسۇن ، ئىلگىرى — ئاخىر بولۇپ بىر يىل ئۈچ ئاي ھۆكۈمرانلىق قىلغان ھادىي قاتتىق ئازاب — ئوقۇبەتلەرنى تارتىپ جان ئۈزدى . بۇ شۇم ھادىسە يېرىم كېچىدە يۈز بەردى . يەھيا ئىبن خالىد شۇ زامانلا شېرىن ئۇيقۇدا ياتقان ھارۇن رەشىدنىڭ ھۇزۇرىغا يۈگۈردى . ئۇنىڭ بۇ قەدەر ساداقەتمەنلىكى (ناۋادا تىل بىرىكتۈرۈش بولمىسا) يۈز

ھەسسە ئارتۇقى بىلەن مۇكاپاتلاندى . بۇ ھىلىگەر ھەم چەيدەس سابىق قۇل چەكسىز ئىمتىيازغا ئېرىشىپ ، پۈتۈن خەلىپىلىكىنى ئىدارە قىلىش ھوقۇقىنى ئۆز ئىلكىگە ئالدى ، ئوغلى جەفەر ئىبن يەھيا بولسا ۋەزىرلىك ئورنىنى ئىگىلىدى . ھارۇن رەشىد ئىشنى ئالدى بىلەن ئېھتىيات ئۈچۈن باغداتتىن يىراقراق بەسرەگە جايلاشتۇرۇلغان ھاشىمىيلارغا ئىنئام - ئېھسان ئۈلەشتۈرۈشتىن باشلىدى . تەختنى چىڭ تۇتۇشنىڭ يولى - ساخاۋەتلىك بولۇش . ئالتۇن - ئۆزگىلەر قەلبىنى تۇتاشتۇرىدىغان كۆۋرۈك بولۇپ ، بۇ كۆۋرۈك خەلىپە ئۈچۈن بەكمۇ زۆرۈر ئىدى . چۈنكى ، ئالتۇن ، زىبۇزىننەتلەرگە كۆمۈلگەن ھەسەتخورلارنىڭ ئاغزى تۇۋاقلانماستى . ھەددىدىن ئارتۇق راھەت - پاراغەت ئۇلارنىڭ زېھنىنى خىرەلەشتۈرۈپ ، قابىلىيەت ۋە قۇۋۋىتىنى زەئىپلەشتۈرۈپ ، ھاكىمىيەت تالىشىش ئىستىكىنى بوشاشتۇراتتى ، شۇڭا خەلىپە ھاشىمىيلارنىڭ ھەۋەسلىرىنى قوللاپ - قۇۋۋەتلەپ ، ئۇلارنى ئۆز ئىرىكىگە قويۇپ بېرەتتى - دە ، تەختتە خاتىرجەم ئولتۇرۇپ ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى . خەلىپىنىڭ ھاكىمىيىتىگە ھەمبىرىك ، ئەمما ئىشرەت دېڭىزغا شۇڭغۇپ ، كۈنلىرىنى باغۇ بوستانلاردا راھەت - پاراغەتتە ئۆتكۈزۈۋاتقان ، كېچىلىرى ساھىبجامال كېنىزەكلەر قويندا ئەيش قىلىۋاتقان ، باغداتقا پەقەت نەپقە ، ئىنئام - ئېھسان ئېلىش ، خۇش قامەت چۆرىلەردىن سېتىۋېلىش ئۈچۈنلا قەدەم قويۇۋاتقان ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا يەنە نېمە يېتىشمەيدۇ دەيسىز؟ سىرتتىن قارىغاندا ، ئىبن ھادىمۇ باشقا ھاشىمىيلاردىن ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيتتى . ئۇمۇ دۆلەتمەن ، نۇرغۇن يەر - مۈلۈككە ئىگە ئىشرەتۋاز شاھزادە ئىدى . ئەمما ، ياش يىگىتنىڭ قەلبىدە ئۆزىنى ئاتىسىنىڭ تەختىدىن مەھرۇم قىلغانلارغا قارشى كۈچلۈك نەپرەت ئوتلىرى لاۋۇلدىماقتا ئىدى . نېمىلا دېگەنبىلەن ، ئۇ قىسقا ۋاقىت بولسىمۇ تەختنىڭ بىرىنچى

ۋارىسى بولغاندىغۇ! دادىسى بىلەن بىر قورساقتىن چۈشكەن تاغىسى خەلىپە بولغاندىن كېيىن بۇ گەپلەرنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇغان ئوخشايدۇ. بولمىسا، ئۇ قانداقلارچە مۇھەممەد ئەمىن ۋە مەئمۇنلارنى تەخت ۋارىسى قىلىپ تەيىنلەيدۇ؟ ھەرھالدا ئىمىن ھادىي قانداقتۇر مۆجىزە تۈپەيلى، قىسمىتىمدە يېڭى ئۆزگىرىش بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس، دېگەن ئۈمىد ۋە ئىشەنچ قوينىدا ياشاۋاتاتتى.

ئۇنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنى ۋەزىر ئىدى. جەفەر ئىمىن يەھيانىڭ قېنىغا فەزىلمۇ ئىنتايىن تەشنا. مۇددىئا ئورتاق، فەزىلمۇ بۇ يولدا ئۆزى بىلگەنچە ھەرىكەت قىلىۋەرسۇن، قولىدىن كېلىدىغان ياردىمىنى ھەرگىز ئايىمايدۇ. ئاخىر بېرىپ ۋەزىر غەزەپكە دۇچار بولغۇدەك بولسا، مەئمۇننىڭمۇ كۈنى تۈگىدى دېگەن گەپ. چۈنكى، ھارۇن رەشىد ۋەزىرنىڭ يۈزىنى دەپ، ئۇنىڭ قىستىشى بىلەن مەئمۇننى تەختنىڭ ئىككىنچى ۋارىسى قىلىپ پەرمان چىقاردى. ئەگەر بۇ ئارزۇلار ئىشقا ئاشىدىغان بولسا، تەخت دەۋاسى قىلغانلاردىن بىرى كېمىيىدۇ. . . . مۇھەممەد ئەمىندىن قۇتۇلۇشنىڭ يولى ناھايىتىمۇ ئاسان: ئۇنىڭ ئىشرەتپەرەسلىك ئىللىتىگە تېخىمۇ ئوت يېقىپ لاۋۇلداتسا بولىدۇ. پات ئارىدا ئۇنىڭ بولارى بولۇپ، ئىشرەتۋازلىقىنى ئەۋزەل بىلىپ، تەخت ۋارىسلىقىدىن ۋاز كېچىشى تۇرغانلا گەپ. پامىشۋازلىق پاتىقىغا پېتىپ، ئەيش - ئىشرەتتىن باش كۆتۈرەلمىگەن مۇھەممەد ئەمىن ھاشىمىيلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشەلمەيدۇ. ئىرادىسى زەئىپلىشىپ، سەلتەنتىنىڭ راۋاجى ۋە پاراۋانلىقىنى خەۋپ ئاستىدا قالدۇرۇشى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرغان خەلىپىگە كىم قاراپ تۇرۇپتۇ؟ . . . ھەق - ناھەق، قۇدرەتلىك سۇلالىنىڭ كۆزى ئۈچىنچى دەۋاگەرگە چۈشۈشى مۇمكىن. . . . قىسقىسى، سەلتەنتكە ئېرىشىش يوللىرى مانا مەن دەپ كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. ھەممە گەپ بۇ ۋاسىتىلەردىن

قانچىلىك پايدىلىنىشنى بىلىشكە باغلىق .

ئارتۇقچە شۈبھە تۇغدۇرماسلىق ئۈچۈن باغدادقا ئاندا ساندا كېلىدىغان ئىبن ھادىي بىرىنچى ۋەلىئەھدكە ئىشرە تۈزۈلۈپ ۋە پاهىشۋازلىقنىڭ ھېچكىمگە مەلۇم بولمىغان يېڭى ئۇسۇللىرىنى ئۆگىتىپ ، يېڭى - يېڭى شەكىللەردە ئېلىپ بېرىشقا رىغبەتلەندۈرۈپ قويۇپ كېتەتتى . مۇھەممەد ئەمىن بولسا بارغانسېرى كەيپ - ساپا ئىچىگە چۆكۈپ كېتىۋاتاتتى . خەلىپىنىڭ قۇلىقىغا بولسا ، ئىبن ھادىي پۈتۈنلەي ئىشرەتكە بېرىلىپ كەتكەن ، ئۇنىڭ پىكىر - خىيالىدا سىياسەتتىن نام - نىشانمۇ كۆرۈنمەيدۇ ، دەپ خەۋەر يەتكۈزۈلەتتى .

بۇ قېتىم ئۇ خىراجەت ئېلىش باھانىسىدە بەسەردىن باغدادقا كەلگەندى . بىرىنچى ۋەلىئەھدنىڭ سارىيىدا بېرىلگەن ئىشرەت بەزمىلىرى ئىككى كېچە - كۈندۈز ئۈزۈلمەي داۋاملاشتى . بۇ نۆۋەت ئىبن ھادىي خېلىلا ئاشۇرۇۋەتكەنىدى . مۇھەممەد ئەمىننىڭ ھاۋايى - ھەۋەس ئوتلىرىنى تېخىمۇ لاۋۇلدىتىش ئۈچۈن ، ئاق تەنلىك كېنىزەكلەرنى سېتىۋېلىش توغرىسىدىكى تەكلىپنى شاھزادىگە ئۇ بەرگەندى .

22 . مۇھەممەد ئەمىن

سېتىۋېلىنغان چۆرىلەرنى كېمىدە ئېلىپ كېلەرمىكىن دېگەن تەخمىن بىلەن بىرىنچى ۋەلىئەھد ۋە ئۇنىڭ مېھمىنى چاشگاھقىچە دەجەلە دەرياسىغا قارايدىغان ئايۋاندا سۆھبەت قۇرۇپ ئولتۇرۇشتى . فەزل ھاياللاپ قالغانىدى . كۈتۈشكە تاقىتى يوق مۇھەممەد ئەمىن ئىبن ھادىينى ئاجايىپ قىزىقارلىق ئويۇن - قوچقار سوقۇشتۇرۇشنىڭ تەييارلىقلىرى پۈتۈپ بولغۇچە باغنى ئايلىنىپ كېلىشكە تەكلىپ قىلدى .

بىرىنچى ۋەلىئەھدنىڭ بېغى تەبىئەتنى قەدىرلەيدىغان ئەڭ

نازۇك تەبىئەت دانىشمەنلەرنىڭمۇ ئەقلىنى لال قالدۇراتتى . خۇش پۇراق رەيھان ۋە سۇمبۇللار ئۆستۈرۈلگەن گۈللۈكنىڭ نېرىقى تەرىپىدە تەپتەكشى قىلىپ قىرقلانغان چاتقاللارنىڭ تۆپىسىدە شاخلىرى سىلكىنىپ تۇرغان ياپپېشىل دەرەخلەر سەپ تارتقان بولۇپ ، گويا تار يولىنىڭ ئىككى تەرىپىگە بوشقىنا ئۇرۇۋاتقان شامالدا يەلپۈنۈپ تۇرىدىغان ھەيۋەتلىك يېشىل پەردە ئېسىپ قويغاندەك كۆرۈنەتتى . بۇ گۈللۈكتە زۇمرەتتەك تىنق توق يېشىل رەڭدىن تارتىپ ، ئاچ كۆك ، سارغۇچ ، كۈمۈشسىمان رەڭلەرنىڭ جۇلاسى ۋال - ۋۇل قىلىپ يالتىراپ ، رەڭگارەڭ خۇشبۇي شوللارنى تارقىتاتتى . بۇنداق ۋال - ۋۇل يالتىراشلار خەلىپىلىكنىڭ تۈرلۈك بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىدىن ، ئاسيا ۋە ئافرىقىنىڭ يىراق دېڭىز ئارقىسىدىكى مەملىكەتلىرىدىن كەلتۈرۈلگەن نابدات ئالىمىنىڭ ئاجايىپ خىللىرى بولغان سەرۋ ، شەمشاد ، سەنۇبەر ، سەندەرۋىس ، مەجنۇنتال ، پىستە ، بادام ، سەندەل كەبى دەرەخلەرنىڭ غارايىپ خاسىيىتى تۈپەيلىدىن بارلىققا كەلگەندى .

— ھەرقانچە ھەيرەتلەنسە ئەرزىدۇ - دە ، جانابى ئالىي - لىرى ! — دەيدى زوق بىلەن ئىبن ھادى مائىسلىقتىن چىقىۋاتقاچ .

— تېخىمۇ قىزىقى ئاۋۇ يەردە ، ئۇ ياققا قارا ، دوس - تۇم ! — دەيدى مۇھەممەد ئەمىن بېپەرۋاغىنا قول شىلتىپ ، چوڭ چىنار دەرىخىنىڭ تېگىدە تۇرغان يولۋاسنى كۆرسىتىپ . ناۋادا تەجرىبىسىز مېھمان بولىدىغان بولسا ، قورقۇنچتىن نەپسى ئاغزىغا تىقىلىپ قالغان بولار ئىدى . ئەمما ، قورققۇدەك ھېچ ئىش يوق ئىدى . بۇ تەدبىرلىك باغۋەنلەرنىڭ ھۈنرى بىلەن ، تۈرلۈك چاتقال ، مائىسا ۋە گۈللەردىن ياساپ چىقىلغان يولۋاسنىڭ سۈرىتى ئىدى . باغدا راست يولۋاس ، شىر ، توز ، پىلارمۇ بار ئىدى . ئۇلار ئاددىي پۇقرالارنىڭ كۆلىملىرىدىن

خېلىلا كەڭ قەپەسلەردە ساقلىناتتى .

يوپۇرماقلىرى كۆپ خورما دەرەخلىرىنىڭ ئۇ تەرىپىدە پەرى ئاستى تۇرۇبىلىرىدىن ھاسىل بولغان كىچىك ھاۋۇزنىڭ سالىقىن ھاۋاسى كىشىنى ئۆزىگە تارتاتتى . تۈرلۈك - تۈمەن خىلدىكى بېلىجانلار ھاۋۇزدا جىممىدە تۇراتتى . بىرەبىر خۇشياقمىغان ھالدا ئۈزگۈچلىرىنى بىلىنەر - بىلىنمەس مىدىرلىتىپ ، مەغرۇرانە ئۈزۈپ بىر - بىرلىرىنى قوغلايتتى . يەم مول بولغاچقا ، ياخشى بېقىلغان بېلىقلار ناھايىتى تېز كۆپىيەتتى . تارىغىنا ئېرىقنىڭ نېرىقىدا قىزىل ، كۆك ۋە سېرىق رەڭلىك نېلۇپەرلەر بەرق ئۇرۇپ ئۆسكەن ھاۋۇز كۆزگە تاشلىناتتى . ئىككى تەرىپى بۈك - باراقسان يېشىللىق بىلەن ئورالغان تار يول پۇتىنىڭ ئاستىدا بارغانسېرى يېيىلىپ ، ئۈزىراپ بېرىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى . ئىبن ھادىي بىلەن مۇھەممەد ئەمىن پايانداز ئۈستىدە يۈرۈۋاتقاندا كەدەم تاشلىشاتتى . ئەتراپقا يەنە رەڭگارەڭ ئۇششاق تاشلار ۋە يىراقتىن كەلتۈرۈلگەن شېغىللاردىن ھايۋانات ، ئۆسۈملۈك ۋە قۇشلارنىڭ سۈرەتلىرى چۈشۈرۈلگەن ھەر خىل تەشتەكلەر قويۇلغان بولۇپ ، بۇ ئىشلار ئۈچۈن ئىران ۋە رۇمىدىن مەخسۇس ئۈستىلارنى ئېلىپ كېلىشكەندى .

ئۇلار قوچقار سوقۇشتۇرۇشقا پىلانلىغان مەيداندىكى شېپاڭغا چىقىپ كۇرسقا ئەمدىلا ئولتۇرۇشىغا ، ساراينىڭ ئالدىدىكى مەيدانغا تۇتىشىدىغان تار يولدا فەزل كۆزگە تاشلاندى . ئۇ ھاسىرىغىنىچە چېپىپ كېلىۋاتاتتى .

— ھە ، كەلدىڭمۇ ؟ — سورىدى ئۆزىنىڭ ئەتىۋارلىق خىزمەتكارىغا كۆزى چۈشكەن مۇھەممەد ئەمىن ۋە سەۋرىسىزلىك بىلەن ۋارقىرىدى ، — قېنى قانداق يېڭىلىقلار بار ، ئەزىزىم ؟ ! — ياخشىلىقتىن ئۆزىگە ھېچ گەپ يوق ! — دەپ جاۋاب بەردى تېخىچە ھاسىراۋاتقان فەزل .

— چۆرىلەر قېنى؟ نېمىشقا ئۇلار سېنىڭ ئارقاڭدىن چېپىپ كەلمىدى؟

— جانابى ئالىيلىرى، ئۇلار ئۈنچىۋالا چاپقۇر ئەمەس! خۇدا خالىسا ئۇلارنىمۇ كۆرسەن.

فەزل نەپىسنى ئاران رۇسلىۋالدى، ئۇنىڭ كۆزلىرى مۇھەممەد ئەمىننىڭ ئۈستۈشىغا قادالدى. ۋەلىئەھد بۇنى دەرھال بايقىدى.

— «مەستانلەر كىيىمى» دە كىمگە ئوخشاپ قاپتىمەن، ئەزىزىم؟

— ساماۋى جىنلارغا، — دەپدى فەزل كۆزلىرىنى ئالاق-جالاق قىلىپ.

بىرىنچى ۋەلىئەھد ئون يەتتە ياشقا قەدەم قويغان بولۇپ، ساقال - بۇرۇتلىرى ئەمدىلەتن خەت تارتقىنىغا قارىماي، ئۇچلۇق بۇرنى ئۈستىدە تىنىمىسىز مىدىرلاپ تۇرغان كۆزلىرىدىن زالىملىق، قانخورلۇق ۋە بۇزۇقچىلىق چىقىپ تۇراتتى. لېكىن، كۈچ - قۇۋۋەتكە كەلگەندە خۇدا ئۇنىڭدىن ئۆز ھىممىتىنى ئايمىغان بولۇپ، شىر بىلەن ئېلىشىشتىنمۇ قورقمايتتى. باشباشتاقلقتا تەڭدىشى يوق بۇ يىگىتنىڭ ئەقلى گالراق ئىدى. لېكىن، بۇ ئىسراپخور ۋە پاھىششۇز شاھزادە بىرىنچى قېتىم كۆرۈشۈشتە كىشىدە ياخشى تەسىرات قالدۇراتتى.

— شۇنداقمۇ، تېخى جىنغا ئوخشاش دېگىن! — سۆز قىستۇردى ئۇ، — سەنمۇ كىيىملىرىڭنى يەڭگۈشلىۋال. سەن ھايالاپ قالغاچقا، كۈندۈزدىكى بەزمىنى بولدى قىلدۇق. بىزنى قانچىلىك راھەتلەردىن مەھرۇم قىلدىڭ - ھە! خەيرىيەت، ئاللاغا شۈكۈرلەر بولسۇنكى، كۈننىڭ قالغان قىسمىنى بەلكىم شاد - خۇرام ئۆتكۈزەرمىز.

شاھزادە ئىككى قېتىم چاۋاك چېلىۋىدى، شىپاڭ ئالدىدا

ئەسلى تۈركمۇ يا چىركەسمۇ ، ئىشقىلىپ سىلىققىنا ، قىزىلاردەك
سەرۋى قامەت بىرى پەيدا بولدى - دە ، ئىككى پۈكۈلۈپ تەرىپ
قىلدى . بۇ كىشى ھەرەمئاغىسى ئىدى ، جىنگىلەك چاچلىرى بىر
قىلىپ يوغان ئۇرۇلۇپ ئارقىسىغا تاشلانغانىدى .

— شائىرلار تائىپىسىدىن بۈگۈن كىملەر بار ؟

— ئەبۇ نۇۋاس بار ، خوجام ، — يۇقىرى ، ئەمما
ناھايىتىمۇ خۇش ئاھاڭ جاۋاب بەردى ھەرەمئاغىسى ، —
ئۇنىڭدىن باشقا ئەبۇل ئەتەخىيە ۋە يەنە . . .

— جىن ئۇرسۇن شۇ ئەبۇل ئەتەخىيەڭنى ! بىزگە مەي ۋە
مەھبۇبتىن سۆزلىگۈچى مەپپەرەس شائىرلار كېرەك ! باش
ئىدىشچىغا يەتكۈز ، بادە بەزمى كەم - كۈتسىز بولسۇن !
— ئەي زاتى مۇبارەك ! — دەيدى فەزل پېلىنىش ئاھا-
ڭدا ، — ئەمىر قىلىڭ ، ئەبۇل ئەتەخىيەنى قوغلىمىسۇن .
ئېھتىيات كېرەك . ھامان بىر كۈنى ئەسقىتىپ قالىدۇ .
ئىچمىسە ، ئىچمەي ئۆلسۇن .

— بوپتۇ ، مەيلى ! — ماقۇللۇق بىلدۈردى مۇھەممەد
ئەمىن .

23 . ياۋا قوچقار سوقۇشتۇرۇش

يەنە بىر چاۋاك چېلىنىۋېدى ، شىپاك ئالدىدا باشقا بىر قۇل
ئاستا پەيدا بولدى .

— قوچقارلار قەيەردە ؟ — مەغرۇرانە سورىدى ۋەلد-
ئەھد ، — ئۇرۇشقا قىلىقتا نە باغدادتا ، نە بەسرەدە ، نە پۈتۈن
بايلىدا مىسلى يوق ھايۋانلارنى ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا نەۋرە ئاكامغا
كۆرسەتمەكچىمەن .

— قوچقارلار ئۆز جايىدا ، خوجام ! — جاۋاب بەردى قۇل
يەردىن بېشىنى كۆتۈرمەي ، — تۇياقلىرى بىلەن دەسسەپ باغ

ئىچىدىكى يولنىڭ كاشنىلىق نەقىشلىرىنى بۇزۇۋەتمەسۇن دەپ ،
ئىگىسى ئۇلارنى بۇ يەرگە ئەكەلمىدى . دېمىسىمۇ ، ئۇلار قاتتىق
يەردە ئوبدانراق سوقۇشىدۇ . مۇبادا ، خوجام ئۇ يەرگە ئۆتۈشنى
مالال كۆرمىسە . . .

— خوپ ، ياخشى گەپ ، قوچقارلارمۇ كۈچلىرىنى بىكارغا
سەرپ قىلمىسۇن ! — دېدى مۇھەممەد ئەمىن ۋە دەرھال
ئورنىدىن تۇرۇپ ، مەغرۇر قىياپەت بىلەن قەلئە ئالدىدىكى
تەكشىلەپ چىڭدالغان مەيدان — قوچقارلار جەڭگاھى تەرەپكە
قەدەم ئالدى . ئەگەر ئۇچىسىدا «مەستانىلەر كىيىمى»
بولمىغىنىدا ، بۇ تۇرقىدا ئۇنى دۆلەت كېڭىشىگە كېتىۋاتقان
ئوخشايدۇ ، دەپ ئويلاشۇ مۇمكىن ئىدى . ئۇنىڭ ئارقىسىدىن
كېلىۋاتقان ئىبن ھادىي بىلەن فەزل بىر - بىرىگە مەنىلىك قاراپ
قويۇشتى . مەشرىقتە — ھىندى ئوكيان بويلىرىدىن ، مەغرەب -
تە — تاكى ئاتلانتىك ئوكيان قىرغاقلىرىغا قەدەر كېڭەيگەن
خەلىپىلىكنىڭ تەقدىرىنىڭ مۇشۇ قانخور ، زالىم ، تەنتەكلەرچە
قىلىق قىلىدىغان سەۋداينىڭ قولىغا قېلىشىغا ئىشەنگىلى
بولامدۇ ! ئۇنىڭ خىيالىدا ئويۇن - كۈلكە ، گۆدەكلەرچە ھاۋا -
يى - ھەۋەستىن باشقا نەرسە يوق ! ئاخىر ئۇ ئەلنى باشقۇرۇشقا ،
ئۇلار بىلەن ئۆز لايىقىدا مۇئامىلىدە بولۇشقا ، قائىدە - قانۇنلارغا
قاتتىق ئەمەل قىلىشقا ، سىياسەت ۋە دۆلەت مەنپەئىتىنى قولدا
تۇتۇپ تۇرۇشقا قادىرمۇ ؟ ئەسلا ! ئۇنىڭغا قوچقاردىن ئىككىسى
بولسىلا كۇپايە !

تۇيۇقسىز يول ياقىسىدىكى چاتقاللار ئارىسىدىن :
— يا ، خوجام ! يا ، خوجام ! — دەپ چاقىرىغان ئاۋاز
ئىشەتلىدى .

بېشىغا ھىندى سودىگەرلىرىگە ئوخشاش سەللە ئوربۇۋالغان ،
خۇش پىچىم ، ساقاللىق بىرى چاتقاللار ئارىسىدىن لىپ قىلىپ
يولغا چىقتى . بۇ ھىندى دىيارىنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى

مەملىكەتتىن كەلگەن ھايۋانلارنى كۈندۈرگۈچى سەييارە قىزىقچى ئىدى .

— چىق بۇياققا ، دەرھال چىققىن ! — ۋارقىرىدى ئۇيان تەرەپتىكى تار يولغا ئىشارە قىلىپ ، — جېنىم قوچقىرىم راسا ئەدەپىڭنى بېرىپ قويدۇ !

ئالدى تۇياقلىرى بىلەن يەرگە تىرىنىۋالغان ئىككى ياۋا تاغ قوچقىرى خۇددى بىر - بىرىنى يەۋېتىدىغاندەك خىرىس قىلىپ تۇراتتى . ئاق يۇڭلىرى قورقۇنچلۇق كۆرۈنۈشۈن دەپ ھەر خىل رەڭلەر بىلەن بويىۋېتىلگەن بولۇپ ، بويۇنلىرىغا يولدا باغلانغان زەنجىرنىڭ ئورنىغا بىر تىزىق - بىر تىزىق مونچاقلار ئېسىپ قويۇلغانىدى . بىر قوچقارنىڭ مۇڭگۈزى يېشىل ، يەنە بىرىنىڭ قىزىل رەڭدە بويالغانىدى .

— ئەجەبمۇ چىرايلىق قوچقارلاركەن ! — رازى بولۇپ سۆيۈنۈپ كەتتى بىرىنچى ۋەلىئەھد ، — قايسىسى مەن ئۈچۈن سوقۇشىدۇ ؟

— مانا بۇنىسى ، ئالىيلىرى ، مانا بۇنىسى ! — سەييارە قىزىقچى تەزىم بىلەن قىزىل مۇڭگۈزلۈك قوچقارنى كۆرسەتتى . — رازىمەن ! ئىككىنچىسى سېنىڭكى ، فەزل . پەقەت بىرلا شەرت بىلەن : كىم ئۇتتۇرسا ، ئۇتقانىنىڭ بويىغا بىر تىزىق گۆھەر ئېسىپ قويدۇ . بۇ دورەم چۆلتەكنى يوغانراق ئېچىشقا توغرا كېلىدىغان بولدى ، ئەزىزم ! قانداق ، بولامدۇ ؟

فەزل گويا سۆيۈنۈپ كەتكەندەك قىياپەت بىلەن ئېيتتى : — ئەي ، زاتى مۇبارەك ! ئاللاڭدىن سىزنىڭ قوچقىرىڭىزنىڭ يېڭىشىنى تىلەيمەن ! بولمىسا ئوڭايسىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغىمەن - دە !

— مەنمۇ قىزىل مۇڭگۈزنىڭ غالىب چىقىشىنى خالايمەن ! — دېدى مۇھەممەد ئەمىن كۈلكىسىنى ئاران بېسىپ ، — پەقەت ، باشقا بىر سەۋەبكە ئاساسەن . . . شۇنداق ئەمەسمۇ ،

دوستۇم؟ — ئۇ ئىبن ھادىغا قاراپ ئىما قىلىپ كۆز قىسىپ قويدى، ئاندىن فەزلىگە چۈشەندۈردى، — سېنىڭ يېشىل مۇڭگۈزۈڭنى بەرمەك دېيىشىدۇ. ئەگەر ئۇ مەغلۇپ بولسا، جەفەر ئىبن يەھيا بەرمەككى مەغلۇپ بولدى، دېگەن گەپ.

فەزلى كىنايىلىك كۈلۈمسىردى، بىرىنچى ۋەلىئىھەد قوچقارنى جەفەر دېمەكچى بولدىيۇ، يەنە تىلىنى تىيىدى. چۈنكى، نەۋرە ئاكىسىنىڭ ئىسمىمۇ جەفەر ئىدى.

ئىگىسى تەرىپىدىن گىز — گىزگە سېلىنغان قىزىل مۇڭگۈزلۈك قوچقار ئارقا پۇتلىرى بىلەن تىك تۇردى — دە، چاچراپ بېرىپ رەقىبىنى قوغلىدى. يېشىل مۇڭگۈزمۇ جاۋاب زەربىسىنى ئۇردى. جەڭ باشلىنىپ كەتتى. قوچقارلار جەڭگاھتا بىر — بىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ، قوغلىشىپ، بىر — بىرىنى يەرگە دومىلىتاتتى، سەكرەپ تۇرۇپ يەنە قوغلىشاتتى. بىر — بىرىگە گىرەلەشكەن مۇڭگۈزلەردىن قارىسىلىدىغان ئاۋاز چىقاتتى. ھايۋانلارنىڭ ئارقىسىدىن قىزىقچى ساراڭلاردەك يۈگۈرۈپ ئۇلارنى قامچىلايتتى. يىقىلغانلىرىنى قارشى زەربىگە ئۆتۈشكە ھەيدەيتتى. بىرەبىر يېشىل مۇڭگۈزنىڭ ئارقىسىدىن ئىتتىرىپ قوياتتى. ئۇلارنىڭ كۈتكىندەك بەرمەك مەغلۇپ بولۇپ، يەرگە ئېغىنلاپ پۇتلىرىنى ئاسمانغا كۆتۈردى.

سۆيۈنۈپ كەتكەن مۇھەممەد ئەمىن ئورنىدىن سەكرەپ تۇرغىنىچە چاۋاك چېلىپ، فەزلىنى غالىب قوچقار ۋە ئۇنىڭ ئىگىسىنى مۇكاپاتلاشقا قىستاشقا باشلىدى. بوشاپ قالغان مەيداندا ئىككى پۈكۈلۈپ تەزىم قىلغىنىچە ھەرەمئاغىسى پەيدا بولدى.

— سۆزلە! — ئىجازەت بەردى بىرىنچى ۋەلىئىھەد.
 — ئالىيلىرى! — مۇلايىم ئاھاڭدا سۆزلىدى ھەرەم-
 ئاغىسى، — ئىشەرەتېشى ئۆزلىرىنى خوراز سوقۇشتۇرۇشنى

تاماشا قىلىشقا تەكلىپ قىلىدۇ .

— قانداق خوراز سوقۇرشتۇرۇشكەن ئۇ؟ قوچقارلارنىڭ ئۆزى يېتەرلىك . ئەمدى شاراب ۋاقتى يەتتى . خورازلار كېيىنكى قېتىمغىچە سەۋر قىلىشسۇن ، — ئەمىر قىلدى مۇھەممەد ئەمىن ، ئاندىن مېھمانلار تەرەپكە ئۆرۈلۈپ قوشۇپ قويدى ، — ئىبن ھادىي ، فەزل ، قېنى ئەمدى توغۇخانغا مەرھەمەت ! ھا- ھا- ھا . . .

بىرىنچى ۋەلىمەھدىنىڭ سارىيى ئىران ۋە يۇنان سەنئىتىنىڭ بىرلەشتۈرۈلۈشىنىڭ نەتىجىسى بولۇپ ، ساراينىڭ دەريا تەرەپكە قارىغان ئويما نەقىشلىك ئايۋان ۋە دېرىزىلىرى گويا دەجەلە دەرياسىغا ھەيۋەت بىلەن بېقىپ تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى . پېشايۋاندىكى مەخپىي ئىشىكتىن مۇھەممەد ئەمىننىڭ چايقىلىپ تۇرغان يەلكەنلىك كېمىلىرى ، قېيىقلىرى تۇرىدىغان جايغا چۈشكىلى بولاتتى .

باغ تەرەپتىن ساراياغا يايىسمان يېرىم ئايلاپ شەكىلدىكى تامنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئىشىكلەر ئارقىلىق كىرگىلى بولاتتى . بىرىنچى پەلەمپەي بىلەن چىقىدىغان ئىشىكلەرنىڭ يېنىغا سايىۋەنلىك مەرمەر كۇرسىلار تىزىپ قويۇلغانىدى . تاشتىن ياسالغان راۋاقنىڭ تورۇسىغا كۆركەم ھەم يالتىراپ تۇرىدىغان قىلىپ خەتتى كۇفىي بىلەن «مۇھەممەد ئەمىن ئىبن ھارۇن ئەر - رەشىد» دەپ ئويۇلغانىدى . ئالدىدا چېپىپ كەتكەن چارچى بىرىنچى ۋەلىمەھدىنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىلدى . باغنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا ھازىرلىنىپ تۇرغان ئىشىكئاغىسى بېشى يەرگە تەگكۈدەك پۈكۈلۈپ تەزىم قىلدى .

مۇھەممەد ئەمىن ، ئىبن ھادىي ۋە فەزىلەر پەلەمپەيلەردىن يۇقىرىغا چىقىپ ، بىر تەرىپىنى قوشۇمچە بىنالىر ۋە خىزمەتكارلارنىڭ ھۇجرىلىرى ، يەنە بىر تەرىپىگە بولسا ھەشەمەتلىك دىۋان ۋە مېھمانلارغا ئاتاپ سېلىنغان خانىلار

جاپلاشقان تار يوللاردىن ئۆتۈپ ، ئايلانما تار دەھلىزلەر ئارقىلىق ئىچكىرىگە كىرىپ ، ئاخىر ھەشەمەتلىك شايى پەردە ئارقىسىدىكى ئەڭ مۇقەددەس ماكان — پۈتۈن بىر شەھەرنى ئەسلىتىدىغان شاھزادە ھەرىمىگە يېتىپ كېلىشتى .

24 . ساراي ھەرىمى

ھەبەش ھەرىم ئاغىلىرىنىڭ قوللىرى ئارقىلىق ئېھتىيات بىلەن تارتىلغان كىمخاب زەر پەردىلەر ئاستا - ئاستا ئېچىلدى . يۇڭلىرى كۆپۈپ تۇرغان گىلەملەر ئۈستىدىن يۈرگەندە ئاياغ تىۋىشلىرى ئىشتىلمەيتتى . كىچىك ۋە تارغىنا يول ، ئوچۇق ئايۋان ، ئىچكى باغنىڭ ئايلانما شەكىللىك گۈللۈكى ۋە ئۇ - زۇن - ئۇزۇن قىزىل مەرمەردىن ئىشلەنگەن يەتتە پەشتاق ئارقىدا قالدى . بۇ يەردىن ئاياللار سەلتەنىتى باشلىناتتى . زەڭگەر رەڭلىك يۇمشاق شايى پەردىلەردە بۇ سەلتەنەتنىڭ يەك - كە - يېگانە ، ئالىي ھىممەت ۋە مۇرۇۋۇۋەتپاناھ سۇلتانىنىڭ پەزىلەتلىرى شەنگە پۈتۈلگەن ئېسىلزادىلەرچە ئالتۇن مىسرالار يالتىراپ كۆزگە تاشلىناتتى .

مىسرالارنىڭ مۇئەللىپى شائىر خەتمۇت تەئى ئىدى .

بوشتاسمەن تۆگەمنىڭ تىزگىنىن ئەسلا ،
سۇ ئىچىشكە يا سايىگە قويماسمەن ھەتتا ،
ئېگىرىدىن چۈشۈرمەسمەن يۈكىنىمۇ بىرئان ،
يولنى بېسىپ ئۆتسۇن ئۈچۈن قىينالماي ، ئاسان ،
ياق ، قورقىمەن بوشتىشقا تىزگىنىن قولىدىن ،
تا يانمۇ يان دوست باراركەن بۇ ئۇزۇن يولىدىن .
ناۋادا سەن تۆگە سېتىۋالماقچى بولساڭ ،
ۋە قاتتىق قول ساھىب بولۇپ قالماقچى بولساڭ ،

نەسەتەتم يادىڭدا تۇت قىيىن سەپەردە :
 ئۇلاغسىز بولسا يېنىڭدىكى دوستۇڭ ئەگەردە .
 شۇئان تۆگەڭنى تىز چۆكتۈرۈپ شارەتتە ،
 دوستىنى ئۆتكۈز ئېگەرگەيۇ ، تۆشلۈكنى تارت - دە ؛
 ئىككىلەڭنى ھېچ قىينالماي كۆتۈرۈپ كېتەر ،
 دوستۇڭ بىلەن ھېچ كۆرۈنمەس ھەرقانداق خەتەر .
 يۈرمەك ئۈچۈن تۆگەڭدە گەر قالمىسا مادار ،
 ئول تۆگىنى نۆۋەت بىلەن مىنمەكلىك دەركار .

مېھمانلار شېئىرلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ بولغاندىن
 كېيىن ، ھەرەم ئاغىلىرى سەردارى دەرىپەردىنى ئاستا سۈرۈپ
 قويدى . بەزمە - ئىشرەت ئۆتكۈزۈلىدىغان شىپاڭغا ئېلىپ
 بارىدىغان چوڭ ھەم كەڭ زالمۇ ، ياتاقخانلارمۇ ھەشەمەتلىك
 ئەرەمەن ئۇسلۇبىدا بېزەلگەن بولۇپ ، چاقماق نۇسخا گۈل
 تىكىلگەن شايىلارغا كۆمۈلگەندى . يەرگە ناھايىتىمۇ نەپىس
 توقۇلغان ، تۆت ئەتراپى يىگىرمە غۇلاچ كېلىدىغان ئاجايىپ چوڭ
 گىلەم سېلىنغان بولۇپ ، ھەممە تەرەپكە ئىچىگە تۇڭقۇش پېيى
 تىقىلغان پەرقۇ ياستۇقلار تىزىپ قويۇلغان . تاماقلارغا ئىران
 شاھلىرى ، يۇنان پادىشاھلىرى ، ئېسىل ئارغىماقلار ، قاپلان ،
 لەھەڭ ۋە تىمساھلارنىڭ سۈرىتى ئېسىلغان . سۈرەتلەر ئېمەن
 دەرىخى ياكى پىل سۆڭىكىدىن ياسالغان تاختايلارغا ئىشلەنگەن
 بولۇپ ، ئەتراپلىرىغا ئالتۇن ، سەدەپ ۋە قىممەت باھا تاشلار
 كۆپلەپ قالدالغان . ھەتتا سۈرەتلەر ئېسىلغان مىخلارمۇ ئالتۇندىن
 قىلىنغان . ئىشكىلەرنىڭ ئويمىلىرىنىڭ گىرۋەكلىرىگىمۇ
 كۈمۈش يالتمىپ بېزەلگەن . ئۆيىنىڭ ئۈستى چىرايلىق ھەم نېپىز
 مەرمەر تاختىلار بىلەن يېپىلغان بولۇپ ، ئۇلاردىن بىمالال
 ئۆتكەن كۈن نۇرى بىلەن ئۆيىنىڭ ئىچى يوپپورۇق بولۇپ
 كەتكەندى .

مۇھەممەد ئەمىن قىزىل ، قارا سەندەل ياغىچى بىلەن قاپلانغان تەختىراۋاندىكى گۈللۈك ياستۇققا يانپاشلاپ ، مېھمانلارنىمۇ ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى . شايى پەردىلەر تۇتۇلغان تامنىڭ ئارقىسىدىن پەدىلىرى تەڭشىلىۋاتقان مۇزىكا ئەسۋابلىرىنىڭ تىرىڭ - تىرىڭى ئاڭلىناتتى .

شاھزادىنىڭ ئىشارىسى بىلەن ھەبەش ھەرەمئىلىرىنىڭ سەردارى خانىدىن يۈگۈرگىنىچە چىقىپ كەتتى . ئىبن ھادىي ئۆز پىلانلىرىنىڭ قانچىلىك تېز ئەمەلگە ئېشىشى توغرىسىدا ، فەزىل بولسا ۋەلىمەھدكە چۆرىلەرنىڭ قايسىسى — كارنافېلمۇ ياكى ئۇنىڭ دوستىمۇ ، قايسىسى بەكرەك يارايدىغانلىقى ھەققىدە ئويلاشقا ئۈلگۈرەلمەيلا تامنىڭ كەينىدىكى ئاۋازلار بېسىقتى . شۇئان ياتاقخانىلارنىڭ ئىشىكلىرى ھاڭدەك ئېچىلىپ قوللىرىدا ئۇد كۆتۈرۈشۈپ ، ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى جور بولۇپ كۆپلىشىۋاتقان سەرۋى قامەتلىك گۈزەل كېنىزەكلەر بىر - بىرلەپ كىرىپ كەلدى . ئۇلار ئون ئىدى . ئۇلار تەبەسسۇم بىلەن مۇھەممەد ئەمىن ۋە مېھمانلارنىڭ ئالدىدىن بىر خىل رىتىمدا ئۆتۈپ ، ئۇدۇل تەرەپتىكى ئىشىككە كىرىپ كۆزدىن غايىب بولۇشتى . ئارقىدىنلا يەنە بىر توپ كېنىزەكلەر قاتارلىشىپ چىقىشتى . ئۇلارمۇ ئون بولۇپ ، پەقەت كىيىملىرى ئوخشاشمايتتى . يېڭى قوشاقلار ياڭرىدى . شۇ تەرىقىدە ھەر قېتىمدا ئوندىن ئون مەرتە كېنىزەكلەر توپى سەپ تارتىپ ئۆتۈپ ئاياللارغا خاس گۈزەللىك ، ناز - كەرەشمە ۋە جەزىمدار ھۆسنى لاتاپتىننىڭ سېھرىي كۈچىنى سورۇن ئەھلىگە نامايىش قىلىشتى . بۇ ھەرەم ئەھلىگە بېغىشلانغان تەنتەنلىك كۆرەك ئىدى . ئىبن ھادىي بىلەن فەزىل ئارقىمۇئارقا ئۆتۈۋاتقان كېنىزەكلەرگە بېپەرۋالىق بىلەن قاراپ ئولتۇرۇشاتتى . ھەرەم ئەھلىنى تەنتەنلىك كۆرەكتىن ئۆتكۈزۈش ھارۇن رەشىد تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن رەسىم - رۇسۇم بولۇپ ، بۇ ئىش ئۇنىڭ

ۋەزىرى ، ئوردا ئەمەلدارلىرى ۋە خەلىپىلىرىنىڭ بارچە سارايلىرىدا تېزلا ئومۇملىشىپ كەتكەنىدى .

ھەيرەتكە چۈشكەن مېھمانلارنىڭ بېقىشلىرىدىن ، ئەلۋەتتە ، بۇنىڭغا ھەيرەتلەنسە ئەرزىيدۇ ، دېگەن مەنە بايقالدى . كۆركەم خۇشقامەت ، پەرداز قىلىشقان ئاق تەنلىك گۈل ئوغلانلارنىڭ^① دىت بىلەن ئاللانغانلىرى كۆز - كۆز قىلىندى . ئۇلارنىڭ لىباسلىرى كېنىزەكلەرنىڭكىگە قارىغاندا تېخىمۇ قىممەت باھالىق بولۇپ ، ۋالىلداپ پارقىراپ كۆزنى قاماشتۇراتتى . بۇ قىممەت باھالىق ماتالار خەلىپىلىكىنىڭ ئۆزىدە ئىشلەنگەن ياكى بولمىسا باشقا مەملىكەتلەردىن كەلتۈرۈلگەن ئەڭ سەرخىل بۇيۇملار ئىدى . تەختىراۋان ئالدىدىن ئۆتۈۋاتقان ئاхта گۈل ئوغلانلار خۇددى چۆرىلەرگە ئوخشاش قاش ئېتىپ ، كۆزلىرىنى سۈزۈپ ، تاماقللىرىنى چاكىلىدىتىپ ، بەدەنلىرىنى ئويىنىتىپ ، بەچچىلەرگە خاس خۇلق - ناز كۆرسىتىپ ئۆتەتتى .

— ئاھ . . . ئاھ . . . مېنىڭ يىغناغۇچلىرىمىيە ! —

زوقلىنىپ ئاھ تارتتى بىرىنچى ۋەلىئەھد . ئۇنىڭ ئاۋازى بوغۇق ئىدى . گۈل ئوغلانلىرى ئىشلىرىنى مۇھەممەد ئەمىننىڭ جانۇ تېنى بولۇپ ، پۈتۈن ئىشتىياقنى شۇلار چۇلغىغانىدى . ئۇلار سىز ھۇزۇر - ھالاۋەتنى تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى . گۈل ئوغلانلار بار جايدا ئۇ يېمەك - ئىچمەكنىمۇ ئەستىن چىقىرىپ قوياتتى . خالايقنىڭ تەنە - دەشەنەلىرى ، نامەلۇم كىشىلەرنىڭ بۇ ھەقتە يازغان ھەجۋىيلىرى ، سۆز - چۆچەكلىرىنى ئۇ پەرۋايىغا ئېلىپمۇ قويمايتتى . ئەكسىچە ، گۈل ئوغلانلارنى ئىنئامۇئېھسانلارغا كۆمۈپ تاشلاپ ، سىلاپ - سىيىپ ، مەدھىيىلىرىنى يەتتىنچى پەلەككە يەتكۈزەتتى ، — ۋاھ ، ۋاھ . . . جېنىم ، سادىغاڭ كېتەي ، يىغناغۇچلىرىم ! بۇلارنىڭ

① ئاхта قىلىنغان چىرايلىق ئوغلانلار .

تېكى مول ! قارغا بەچچىلەرنىڭ^① ھەم شۇ !
ئۇد ، تەمبۇر ، قالۇن ، راۋاب ۋە چاڭ چېلىۋاتقان گۈل
ئوغلانلارنىڭ ئاياللارنىڭكىدىنمۇ يوغانراق قىلىپ ئۆرۈلگەن
چاچلىرى مۇزىكا ئاھاڭلىرىغا ماس ھالدا سىلكىنىپ تۇراتتى .
زالنىڭ ئىچىنى يۇقىرى ئاۋاز بىلەن ئېيتىلىۋاتقان ناخشىنىڭ
جەزىبىدار ۋە كىشىنىڭ زوقىنى قوزغايدىغان ئاھاڭى قاپلىدى .
« ئاھ ، قانداق ئاۋازلار بۇ ! » ھەممە نەرسىنى ، ھەتتا پېشايۋاندا
ھازىرلانغان شەربەتنىمۇ ئەستىن چىقارغان مۇھەممەد ئەمىن
شېرىن خىيالىلار قوينىغا شۇڭغۇپ كەتتى .

25 . پېشايۋاندىكى كەيپ - ساپا مەجلىسى

مەجلىسلەر تۈرلۈك - تۈمەن بولىدۇ : دۆلەت ئىشلىرى ،
ھەربىي ئىشلار ، مالىيە ۋە سىياسەتكە دائىر مەجلىسلەردە
خەلىپىلىك ۋە ياكى پۈتۈن جاھاننىڭ مۇئەممالىرى ھەل
قىلىنىدۇ . يەنە شۇنداق مەجلىسلەرمۇ بولىدۇكى ، ئۇنىڭدا
نۆۋەتتىكى ئوۋغا چىقىش ، يېڭى چۆرىلەرنى سېتىۋېلىش ،
مۇشائىرە ۋە ياكى ئوغلاق تارتىش مەسلىلىرى مۇھاكىمە
قىلىنىدۇ . ئادەتتە خەلىپە ۋە ئەمىر باشلىق بىرنەچچە ئەر كىشى
توپلاندىمۇ ، بولدى ، مەجلىس قۇرۇلىدۇ دەۋېرىڭ . ھەرەمنىڭ
تەنتەنلىك كۆرىكىدىن كېيىن ، مۇھەممەد ئەمىن سارىيىدىمۇ
خۇددى شۇنداق مەجلىس قۇرۇلدىكى ، ئۇنىڭغا كېنەزەكلەردىن
باشقا ، تۇنجى قېتىم گۈل ئوغلانلارمۇ ئىشتىراك قىلىشتى .
بىرىنچى ۋەلىئەھد ۋە ئۇنىڭ ئىككى مېھمىنى پەلەمپەيلەردىن

① مۇھەممەد ئەمىن قارغا بەچچىلەر دەپ خۇشچىراي قارا تەنلىك
ھەبەش ئوغلانلارنى كۆزدە تۇتىدۇ . بۇ ھەقتە ئىمىن ئەمىر مەلۇمات
بېرىدۇ .

تۆۋەنگە چۈشۈپ ، تار يول بىلەن ئوچۇق پىشايۋانغا چىققاندا ، كەيپ - ساپا لازىمەتلىكلىرى ئاللىقاچان تەخلەپ قويۇلغانىدى خىش ياتقۇزۇلغان يەرگە سېلىنغان گىلەملەرگە يېڭى ئۈزۈلگەن گۈللەر چېچىپ قويۇلغان . پىشايۋاننىڭ بۇرچەك تېمى ئالدىدا ئېمەن دەرىخىدىن ياسىلىپ ، يانلىرىغا ئالتۇن ۋە سەدەپلەر قالدۇرغان ھەشەمەتلىك پاكار كارىۋات ئورنىتىلغان بولۇپ ، ئۇنىڭ تۆپىسىگە قىممەت باھا گۈللۈك رەختتىن چىمىلىق تارتىلغان ، ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىگە تۈپتۈز ئورۇندۇقلار ۋە گۈللۈك ياستۇقلار يېرىم ئايلاپما شەكىلدە تىزىپ قويۇلغانىدى .

كارىۋات ئالدىغا چىرايلىق يولۋاس تېرىسى سېلىنغان بولۇپ ، ئۇنىڭغا يېمىتىلغان يېرىم سۈزۈك شايى داستىخان ئۈستىگە قىزىل دەرەختىن ياسالغان خانتاختا قويۇلغان . ئۇنىڭ ئۈستىدە كەيپ - ساپا ئەسۋابلىرى ھازىر ئىدى . ئاجايىپ - غارايىپ بىللۇر ئىدىشلاردا ئۈزۈم ۋە خورمىدىن ياسالغان شارابلار ، مۇزىدەك شەربەتلەر تەييار . نەقىش چېكىلگەن كۈمۈش ئىدىشلارغا قارامتۇل سۇلاق^① تولدۇرۇپ قويۇلغان . مەئشەتلەر - گە تولغان خانتاختا پىيالە ۋە چوڭ - كىچىك قەدەھلەر تۇراتتى . ۋازىلاردا خۇش پۇراق ھۆل مېۋىلەر ، مېغىزى كۆرۈنۈپ تۇرغان پىستە ، نىشاپۇر قۇمدا قورۇلغان مېغىزلار ، ئەتىردە يۇيۇلغان شېكەر قومۇشلار ، سوغۇق قۇش گۆشلىرى ، مۇشك - ئەنئەنە سېپىلگەن كۈلچىلەر ، قاتلىما نان ۋە باشقا تۈرلۈك - تۈمەن نازۇن نېمەتلەر تارتىلغان . كۆرۈنمەس خۇشبوۋ يېلىمىدىن تارقىلىۋاتقان خۇش پۇراق ئىسلار ھاۋانى قاپلىغان . كارىۋاتقا ئولتۇرغان مۇھەممەد ئەمىن ئىبن ھادىينى ئۆز يېنىغا چاقىردى ، ئاندىن ئىككىنچى مېھمانغا قاراپ ئېيتتى :

— ئەزىزىم فەزىل ، ئۈستۈڭدىكى كىيىملىرىڭ سورۇنغا

① كۆاس تۈرىدىكى ئىچىملىك .

باب ئەمەس ، ساڭا ھازىرلا «مەستانىلەر كىيىمى» كەلتۈرىدۇ .
ئۇ خىزمەتكارلارغا ئىشارەت قىلدى . ئارىدىن بىر دەقە
ئۆتەر - ئۆتمەي ، فەزىل قىزىل ياۋا زەپەر سۈيى بىلەن بويالغان
ۋە كۆركەم پارقىراپ تۇرىدىغان جەلەبىيە كىيىۋالدى . خىزمەت
قىلىۋاتقان ھەبەش چۆرە يېڭى گۈللەردىن ياسالغان گۈلچەم-
بىرەكنى ئۇنىڭغا چوڭقۇر تەزىم بىلەن ئۇزاتتى .
مۇھەممەد ئەمىن چاۋاك چالدى .

— ناخشىچى كېنىزەكلەرنى چاقىر ! — بۇيرۇدى ئۇ پەيدا
بولغان ئىشكىئاغىسىغا ، — بىزدە يېڭى كېنىزەكلەر بارمۇ ؟
— ئەي شاھزادەئى ساھىبى دۆلىتىم ، ئىشرەت مەجلىسىگە
باغدادنىڭ ئەڭ سەتەڭ ناخشىچى كېنىزەكلىرى تاللانغانكى ،
بۇنداقلىرى ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ سارىيىدىمۇ تېپىلمايدۇ .
— ياخشى ، چاقىر شۇ نازىنىن چۆرىلەرنى ، مېنى
ئىنتىزار قىلغان كېنىزەكلەر يېتىپ كەلگۈچە كۆڭلىمىزنى
خۇش قىلغاچ تۇرسۇن .

ئىشكىئاغىسى چوڭقۇر تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ ، كەينىچىلاپ
مېڭىپ چىقىپ كەتتى . گويا قەپەزدىن ئاران قۇتۇلغان ئاھۋەدەك
خۇشقامەت ساھىبجامال كېنىزەك چاققانلىق بىلەن پېشايۋانغا
چىقتى . ئۇنىڭ ئۈچىسىدا سۇلتانىيە ماتاسىدىن تىكىلگەن
كۆڭلەك بار ئىدى . كۆڭلەكنىڭ تېگىدىن گۈلگە ئوخشاش نازۇك
بەدىنى بىلىنەر - بىلىنمەس كۆرۈنۈپ تۇراتتى . بېشىدا مەھكەم
چىكىلگەن يىپەك رومال ، رومالغا زەر يىپىلار بىلەن شۇنداق
مىسرالار كەشتلەنگەندى :

نېچۈن ئالامىدىم نىشانغا سېنى ،
كامانىنى ئىغرىتىپ قايان ئۇچتى ئوق !
بىرىنچى ئوقۇڭ بىلەن ، ئەي مەرگىنىم
يۈرىكىمنى كاۋاپ قىلدىڭ مىسلى چوغ .

زىلۋا بويلۇق بۇ كېنزەكنىڭ چېكىلىرىدىكى نۆزمەكلەر ،
يادەك قاشلىرى ، كىچىككىنە بۇرنى ، غۇنچىدەك ئەۋلىرى ،
گۆھەردەك يالتىراپ تۇرغان كۆكرەكلىرى تېخىمۇ جەزىبىدار
كۆرسىتەتتى . قولىدا يىپەك تالاسى بىلەن كەشتىلەنگەن تۆۋەن
گىقۇشى پېيىدىن ياسالغان يەلپۈگۈچ بار ئىدى . يەلپۈگۈچنىڭ
پىل سۆڭىكىدىن قىلىنغان تۇتقۇچىغا ئىككى قاتار تۆتلىك
شېئىر ئويۇپ قويۇلغانىدى :

مېنى ئىگىلىسە كىمكى ، مەنمۇ ئۇنىڭغا
ئەركىلەپ دىلىمدىن كۈلەرمەن شۇئان .
يازدا سالقىن ساپا يوللاپ ئۇ تامان ،
چاشگاھ ئىسسىقى — ئاتەش ئۇرغان ھامان .

مەن يامغۇرمەن ۋە مەن مەسۇم شەبنەممەن ،
مۇھەممەد ئەمىنگە تەنھا تەسەللىمۇ مەن .
مېنىڭ ھۆسنىم مەگەر كىمگە ئاچسا گۈل ،
دۇنيانىڭ ئەڭ گۈزەل ھۆكۈمدارى — ئۇل ① .

كېنزەكنىڭ بىلەكلىرىگە تاقالغان قوڭغۇراقلار بىر -
بىرىگە تېگىشىپ بوشقىنە جىرىڭلايتتى . بارماقلىرىغا خېنە
قويۇلغان بولغاچقا لالسىدەك قىزىل كۆرۈنەتتى . ئاپئاق چىشلىرى
دۇررى يەتمىدەك^② يالتىرايتتى . كۆكرىكىنى بېزەپ تۇرغان ئاي
شەكىللىك كەڭ تاقىنچىقىغا ئەرەبى ھەرپلەر بىلەن پۈتۈلگەن
تۆت مىسرا شېئىرنىڭ ئارىلىرىغا گۆھەر قانداغانىدى .

① شېئىرلار ئىبن رەببىھىنىڭ «ئىسىل مارجانلار» مەجمۇئەسىدىن
ئېلىنغان . — ئەسلى ئىزاھ .

② دۇررى يەتمە — يىرىك دۇرلار ، چوڭ ئۇنچىلەر .

جەننەت بېغىنىڭ جىمى نازۇك خۇلق ھۆرلىرى —
ئۆزىگە قىزلار باغرىدىن قېچىپ كەلدىم سىز تامان .
كىمىنىڭكى تاسادىپەن چۈشسە ماڭا نەزەرى —
ئۇلارغا ئالقىش ۋە پاكلىق ئەتكۈم ئارمۇغان^① .

ئىبن ھادىي بىلەن فەزل ئىچىدە كېنىزە كىنىڭ ھۆسنى لاتاپىتىگە تاڭ قالغان بولسىمۇ ، تېشىدا ئەدەپ ۋە ئېھتىرام بىلەن باقاتتى . چۈنكى ، شاھزادىنىڭ ئۇ كېنىزە كىكە دىققەت - ئېتىبار بىلەن قاراۋاتقانلىقىنى سېزىشكەندى . پۈتىنىڭ ئۇچىدا يېنىككىنە تەۋرىنىپ يېقىنلاپ كېلىۋاتقان كېنىزە كىكە ئورۇن بوشىتىپ ، فەزل بىر چەتكىرەك سۈرۈلدى . لېكىن ، كېنىزەك ھۆكۈمدارنىڭ پۈتلىرىنىڭ ئاستىدىكى ئورۇنغا ئولتۇردى . ئۇ خوجايىنىڭ پېشانىسىدە تامچە تەر كۆرۈنگۈدەك بولسا ، دەرھال سول قولىدىكى قولياغلىق بىلەن سۈرتۈپ قويۇشقا تەييار ئىدى . ئۇنىڭدىن كېيىن پېشايۋانغا ئۇچىسىغا قىزىل كۆڭلەك كىيگەن ، يۇناندىن كەلتۈرۈلگەن ساھىبجامال چىقتى . ئۇنىڭ بويىنىدا قىممەت باھالىق مارجان ۋە ئالتۇن كرېست بار ئىدى . پېشىپ تەييار بولغان ئۈزۈم دانىلىرىغا ئوخشىتىپ ئۆرۈلگەن چاچلىرى مۇرىسىگە چۈشۈپ تۇراتتى . پېشانىسىدە ئەبۇ نۇۋاسنىڭ شېئىرلىرى پۈتۈلگەن تىللاقش بار ئىدى .

نېمە قىلىپ قويدۇڭ ، زېرەك مەرگىنىم ؟
ئەبەد مەرۇم بولدۇم ئەقلىم ، دىلىمدىن .
مەن ئۆزۈمدىن كەتتىم ، سەن گويىا غەنىم^② ،
بىر ئوق بىلەن ئەركىم ئالدىڭ قولۇمدىن .

① ئارمۇغان — سوۋغا ، ھەدىيە .

② غەنىم — رەقىب ، ياۋ ، دۈشمەن .

ئوقنىڭ ئاچتى جىسمى تېنىم ئۈزرە گۈل ،
جېنىم ، ئىشقى ئوتىدا كۆيدۈردۈڭ تاملىم .
ئىڭرار ، نالە قىلار بولالماستىن كۈل ،
شۇندىن بېرى ھېچ جايدا تاپماسەن ئارام .

مۇھەممەد ئەمىن يۇنانلىق كېنىزە ككە ئىشارەت قىلغاندى ،
ئۇ يۈگۈرۈپ بېرىپ ئىبن ھادىينىڭ كەينىگە كېلىپ تۇردى ۋە
ئۇنى يەلپۈشكە باشلىدى . مانا ئەمدى بۇ نامدار مېھماننىڭ
قىزارغان يۈزلىرىنى سالقىن شامال سىيپاپ ئۆتكەندەك بولدى .
پېشايۋانغا سالاپەت بىلەن قەدەم تاشلاپ ئۈچىنچى بىر
كېنىزەك چىقىپ كەلدى . ئۇنىڭ بېشىدا ئادەت بويىچە
چىگىلىدىغان يۈگمە ياغلىق يوق ئىدى . تۈرمەكلەنگەن
چېچىنىڭ يارمىسى تۈز ئېچىلغان بولۇپ ، بۇ شەكىلدە تارىنىش
تۇنجى بولۇپ ھۈسەينىنىڭ قىزى سۈكەينا تەرىپىدىن ئادەت
قىلغاندى . سۈكەينا ئادەتتىن تاشقىرى قويۇق جىڭگىلەك
چېچىنىڭ كۆركەملىكىنى كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن چېچىنىڭ
يارمىسىنى تۈز ئېچىپ كۆرۈنۈش قىلىشنى ئادەت قىلىنغاندى .
كېنىزەكنىڭ پېشانىسىگە ئاچ قىزىل يۈز مېيى بىلەن شۇنداق
بېيىتلار يېزىلغاندى :

ئالتۇن گۈلچەمبىرەكلىك ياش يىگىت ،
نە بولۇر قەسىردىن چىقساڭ ناۋادا !
ئاھ - ھەسرەت ، ھاياجان چەكمەك ئارتۇقچە ،
تۈن ئۇزۇنمۇ يا تاڭ يېقىن ، دەپ بىھۈدە .
بۇنى ھازىر قايدىن بىلەي مەن — بەندە ،
جېنىم ئوتتا كۆيۈپ تۈگەي دېگەندە .

ئاق بەرقۇت لىباسىنىڭ گۈللۈك جىيەكلىرىگىمۇ نەقىش

ئۈسلۈبىدا شېئىرلار تىكىلگەندى .

نىگاھ^① خەت يوللىدى جېنىمغا ئاستا ،
زوق بىلەن مۆھۈرلەپ ئاڭا بارلىقىم .
شېرىن ئويلار مېنى ئەيلىدى خەستە ،
ئۇندا ئىشقىم ئوتى شەرمىسارلىقىم .

كېيىمنىڭ ئوڭ يېقىدا شېئىرنىڭ داۋامى بار ئىدى :

يۈرىكىمنى كۆپ ئىمتىھانغا
دۇچار ئەتتى ئۆتكۈنچى نىگاھ ،
كۆپ ئوقۇبەت ، ئازابى قانغا
قۇيدى سۆيگۈ زەھىرى بەناگاھ!^②

فەزل بۇ كېنىزەكنىڭ ئۆزىگە ئاتالغانلىقىنى چۈشەندى .
دېگەندەك شاھزادە بىر ئىشارە قىلىۋىدى ، كېنىزەك ناز -
كەرەشمىلەر بىلەن بىرىنچى ۋەلىئەھدىنىڭ ئەتىۋارلىقىنىڭ
ئۈدۈلغا كېلىپ ، بىر تىزى بىلەن چوكا چۈشۈپ ئولتۇرۇپ
ئۇنى يەلپۈشكە باشلىدى .

26 . ئەبۇ نۇۋاس

يان تەرەپتىكى ئىشىكتىن كوزىلاردا شاراب كۆتۈرگەن
قۇللار كىرىپ كېلىشتى . قۇللارنىڭ بىرىنچىسى — كۆك ،

① نىگاھ — قاراش ، بېقىش ، نەزەر سېلىش .

② بەناگاھ — كۈتۈلمىگەندە ، توساتتىن ، تاسادىپىي .

ئىككىنچىسى — يېشىل ، ئۈچىنچىسى — سېرىق ، قالغانلىرىمۇ شۇ تەرىقىدە قىزىل ، كۈل رەڭ ، بىنەشە رەڭ چەكمەنلەر كىيىۋېلىشقانىدى . رەڭلەرنىڭ جۇلاسى شۇ قەدەر ئۈستىلىق بىلەن تاللانغاندىكى ، ئىشەرت نەزمىسى باشقۇرغۇچىنىڭ ساقىيلارنى تاللاشقا ئۈسسۈلچىلارنى تەربىيەلەشتىنمۇ كۆپرەك ۋاقىت سەرپ قىلغانلىقى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى . قۇللار ناھايىتىمۇ كېلىشكەن ، ياش ھەم تېتىك ئىدى . ئۇلار يىراق ئەللەردىن ئېلىپ كېلىنگەن بولۇپ ، ئەرەب تىلىنى بىلمەيتتى . ھەممىسى ئاقتا قىلىنغانىدى . ساھىبجاماللارغا خاس بولغان بۇنداق سەپايلىك ۋە مۇلايىملىق ئۇلارغا مەڭگۈلۈك لاتاپەت ئاتا قىلغاندەك تۇراتتى .

پېشايۋاننىڭ ئوتتۇرىسىغا تۇتۇلغان شايبى دەرىپەردىنىڭ ئارقىسىدىن قالۇن ، ئۇد ، تەمبۈرلەرنىڭ قەلبىنى غىدىقلىغۇچى يېقىملىق سادالىرى كەلمەكتە ئىدى . ئاھاڭلار بارغانسېرى يېقىنلىشىپ ، ئاۋاز پەردىسى ئاستا - ئاستا يۇقىرى كۆتۈرۈلدى . پەردە ئارقىسىدىن قىيىق كۆزلۈك بىر سېرىق تەنلىك ئايال گىلەم ئۈستىگە چىقتى . ئايالنىڭ چىرايى ئوتتۇراھال ، ئەمما ئاۋازى جانغا راھەت ئىدى . يېنىدا ئۇد ۋە تەمبۈر تۇتقان تۆت سازەندە بار ئىدى .

ئىشارەت بويىچە بەزمە باشقۇرغۇچى تولدۇرۇپ قويۇلغان بىر قەدەر شەربەتنى مۇھەممەد ئەمىنگە تۇتتى . بىرىنچىسى ۋەلىئەھد قەدەھنى بىكارلىدى . گۈل ئوغلانلار تۇتقان قەدەھنى ئىبن ھادىي ۋە فەزىلەر ئەدەپ يۈزىدىن لەۋلىرىگە تەگكۈزۈپ قويۇشتى . ھەر ئىككىسىنىڭمۇ ئىچكۈسى يوق ئىدى . سازەندە ۋە ناخشىچىلار گىلەمنىڭ ئۆزلىرىگە ئاجرىتىلغان چېتىگە بېرىپ ئولتۇرۇشتى .

— نېمە ئۈچۈن ئەبۇ نۇۋاس يوق ؟ — سورىدى مۇھەممەد

ئەمىن .

— جانابى دۆلەتپاناھ، — دەدى بەزمە باشقۇرغۇچى، —
شائىر مېھمانلار ھۇجرىسىدا، ئەمرىڭىزگە ئىنتىزار .

— چاقىر ئۇنى !

گۈل ئوغلان ئىشىك تەرەپكە يول ئالدى .

— توختا ! — ئارقىسىدىن چاقىردى ئۇنى بىرىنچى
ۋەلىئەھد، خىزمەتكار تۇرغان يېرىدە قېتىپلا قالدى . خېنە
بىلەن بويالغان بېشىنى يەرگە تەگكۈدەك ئېگىپ تەزىم قىلدى .
— «مەستانىلەر كىيىمى» كىيىۋالسۇن ! — بۇيرۇدى
مۇھەممەد ئەمىن .

— پەرمانبەردارمەن !

بىرىنچە دەققە ئۆتەر - ئۆتمەيلا (ئېھتىياتچان شائىر
ئاللىقاچان «مەستانىلەر كىيىمى» كىيىۋالغانىدى) پەيدا بولغان
گۈل ئوغلان خەۋەر يەتكۈزدى :

— جانابى دۆلەتپاناھ، ئەبۇ نۇۋاس يېتىپ كەلدى !

— كىرىشكە ئىجازەت ! — جاۋاب بەردى مۇھەممەد

ئەمىن .

پېشايۋاندا شائىر كۆرۈندى . ئۇنىڭ يېشى قىرىقلاردىن
ئاشقان بولسىمۇ ، كالتە قىلىپ قويۇلغان ساقىلىغا تېخى بىرەرمۇ
ئاق ئارىلىمىغانىدى . ئۇنىڭ تەقى - تۇرقى كېلىشكەن ، چىرايى
سۈزۈك ، كۆزلىرى كۆپكۆك ئىدى . ئۇنىڭ ئانىسى كىشىلىرى
ئۆز ھۆسنى لاتاپەتلىرى بىلەن داڭق چىقارغان ئەخۋەز
مەملىكىتىدىن ئىدى . شائىرنىڭ ئىستېھزالىق بېقىشلىرىدىن
ئۇنىڭ ئەقىللىق ۋە زېرەكلىكى بىلىنىپ تۇراتتى .

— ئەسسالام ! — دەدى مەمنۇن بولغان مۇھەممەد ئەمىن
ياستۇقنى ناخشىچىغا يېقىنراق سۈرۈپ قويۇۋاتقان گۈل ئوغلانغا
سىنىچىلاپ قاراپ ، — رەسمىي يوسۇندىكى ئىشەرەت
مەجلىسلىرىنىڭ بىرەرمۇ شائىرسىز ئۆتسە بولمايدۇ .
مىسرالارنى توقۇغۇچى مەشھۇر ئۇستازلار — بىزنىڭ

زىبۇزىننىتىمىز .

ئەبۇ نۇۋاس سالامغا جاۋاب بېرىپ ، ناخشىچىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى .

بۇنداق تەنتەنىلەر داۋاملىشىۋەرگەچكە ، ئىبن ھادىي يېنىدىكى فەزلىدىن :

— فەنخەستىن سېتىۋالغان چۆرىلەر كېلىپ قالغاندۇر . مۇ ؟ — دەپ سورىدى . ئەبۇل ئەتەخىيەدىن ئاڭلىغان مەخپىي گەپلەر خىيالىدىن كەتمىگەن فەزلى ئۇنىڭ قولىنى ئاستا قىسىپ :

— سەۋر قىلىپ تۇرۇڭ ! ئاللا رەھمەت قىلغان بولسا چۆرىلەر ھازىرلا كېلىپ قالار ! — دەپ قويدى . ئىشەرەت بەزمىسىدە خىيالغا چۆمۈپ ئولتۇرۇش — ئاشكارا بىئەدەپلىك ئىكەنلىكى ئېسىگە چۈشكەن فەزلى دەرھال كاللىسىنى سىلكىپ ، تەبەسسۇم بىلەن ئەبۇ نۇۋاسقا گەپ ئاتتى :

— ئەي شائىر دوستۇم ، يېڭى شېئىرلىرىڭ بىلەن بىزنى شاد قىلمامسەن ؟ مىسرالىرىڭ ناخشىچىلارنىڭ ئىجراسىدا زاتى مۇبارەك بىرىنچى ۋەلىئەھدىمىزگە چەكسىز ھۇزۇر ۋە ئارام-بەخش ئەتمەكتە !

— سەل تەخىر قىل ، — دەپدى بېشى شارابتىن مەستخۇش بولۇپ قالغان شائىرغا ئىشارە قىلىپ شاھزادە ، ئاۋۋال مەستخۇشلۇق ، ئاندىن ئەشئار !

گۈل ئوغلان يوغان جام تۇتتى . ئەبۇ نۇۋاس جامنى بىر كۆتۈرۈشتىلا ئىچىۋېتىپ ساقىيغا قايتۇرۇپ بەردى - دە ، «قېنى جامنى يەنە تولدۇر» دېگەن مەنىدە ئىشارەت قىلدى .

26 . ھەجۋىي ئىشتىياقى

شارابخورلۇققا ئادەتلەنگەن شاھزادە مۇھەممەد ئەمىنمۇ شائىرنىڭ مەيپەرەسلىكىگە ھەيران قالدى . ئۇ ئالىمنى بىر

چىشلەپ ، چاپىنماي تۇرۇپ ئېيتتى :

— ھاي ئەخەزلىك ، ئەمدى بىزنى خۇرسەن قىل !

— ئەمىرىڭز قانداق ؟ مەدەھىيەمۇ ياكى ھەجۋىيە ؟ —

سورىدى شائىر پىرايغا ئىستىھزالىق كۈلكە يۈگۈرتۈپ .

— نېماداق بىمەنە سوئال تاشلايسەن ، شائىر ؟ —

قەھەرلىنىپ ئېيتتى فەزل ، — بۇنىڭغا قانداق تىلىك باردى ؟

دۆلەتپاناھمىرىنى ھەجۋىيە قاچان خۇشال قىلغان ؟ مەن سەندىن

شۇنداق بىر يەڭگىل ، راۋان ، شوخ ۋە ئويناق مىسرا

ئېيتقىنكى . ئۇنى شۇئان ئاھاڭغا سالغىلى بولسۇن ، دەپ تەلەپ

قىلدىم .

ۋەلىئەھدىنىڭ ئۆز ئەتىۋارلىقى فەزلىگە ئىستىھزالىق

باققىنىنى كۆرگەن ئەبۇ نۇۋاس فەزلىگە چاققانلىق بىلەن زەرەبە

بەردى :

— ھۆكۈمدارىمىزنى نېمە خۇشال قىلىدىغانلىقىنى سەن

قانداق بىلسەن ، ئەي مۆھتەرەم زات ؟ ياكى سېھىرگەرلىكتىن

خەۋىرىڭ بارمۇ ؟ جانابىي مۆھتەرەم زاتى شەرق ماڭا سوئال

تاشلىدى ، مەن جاۋاب بەردىم ، ئۇ رازى بولدى . بۇ ئارىغا سېنىڭ

گەپ قىستۇرۇشۇڭنىڭ ھېچ ھاجىتى يوق .

— توغرا جاۋاب بولدى ! — گەپنى تارتىۋالدى مۇھەممەد

ئەمىن .

— ئۆزۈم ھەممىنى چۈشەندىم . قۇلاقلىرىم ھەجۋىيەگە

ئىنتىزار . مەدەھىيىدىن كۆرە ھەجۋىيىدە پايدىلىق گەپلەر

كۆپرەك . ئۆزۈڭمۇ بۇنىڭغا ھازىرلا قايىل قالسىەن ، فەزل ،

قېنى شائىر ، ناخشىچىغا بىرنەرسە دە ، كۈيلىسۇن !

ئەبۇ نۇۋاستىن يەنە ئىلتىماس قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق

ئىدى . ئۇ ئېڭىشىپ چۆرىنىڭ قۇلقىغا بىرنەرسىلەرنى

پىچىرلىدى . بارچە ئەھلى مەجلىس ، ھەتتا مۇھەممەد ئەمىنمۇ

جىم بولدى . ناخشىچى قالۇننىڭ تارلىرىنى سازلىدى . پېشايۋان

گۈمبىزىدە مىسرالار جاراڭلاپ كەتتى :

ئويلسام ھېچ يەتمەيدۇ ئەقلىم .
 نەگە سەرىپلەر ھارۇن شاھ كۈچى .
 ۋەزىرگە ئەمىن ، ئەركىنلىك ئەمما ،
 ئۆزگىلەرگە بۇرىدۇر گويا .
 خەزىنىنى بولدى قۇرۇقداپ ،
 تۇيدۇرماي جەفەر توشۇغاچ يىللاپ .
 ئۇ خۇپسەن يىرتقۇچ ، ئۇ بېخىل - خەسسى
 سەزدۈرمەيدۇ دۆلىتىنى ھېچ .
 ئۇنىڭ بارچە گۇناھى ئارا
 ئەڭ يەڭگىلى — خەسسىلىك شۇتاپ .
 ئېيتىش مۇمكىن ، ۋەزىرنى ئاخىر ،
 نادانلىقى ئەيلەيدۇ خاراب .

ناخشا ئارىسىدا چۆرە مەنىلىك تىنىۋالاتتى . بىرىنچى
 ۋەلىئەھدىنىڭ كۈلكىدىن نەپىسى سىقىلدى . بىرىنچى
 ۋەلىئەھدىنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنى ھەجۋىي قىلمىنىۋاتقانلىقىنى
 چۈشەنگەن فەزلىنىڭ ئاغزى ئېچىلمىپلا قالدى . ۋەزىرنى مەسخىرە
 قىلىش ھەممىدىن بەكرەك ئىبن ھادىينى خۇشال قىلدى . ئۇ
 ئاخىرقى ئاھاڭ تۈگە - تۈگىمەيلا شائىرغا مەدھىيە ياغدۇردى :
 — قالتىس ھەجۋىيە ! قەسىدە ئېيتقان تىلىڭغا ئاللاھ
 مەدەت بەرسۇن ! ئۆمۈرۈڭنى ئۇزۇن قىلسۇن ! — تەختنىڭ
 ئۈچىنچى دەۋاڭىرى قولدىكى گۆھەر تەسۋىنى توختىماي
 سىپىرىيىتى . ئەبۇ نۇۋاسقا كاتتا ئىنئام بەرگۈسى كېلەتتىيۇ ،
 ئەمما ئۆزى مېھمان بولغاچقا ، ساھىبخانا ئىنئامۇ مېھسان قىلماي
 تۇرۇپ بۇنداق قىلىشنىڭ ھۆرمەتسىزلىك بولىدىغانلىقىنى
 ياخشى چۈشىنەتتى ، شۇڭا ئەدەپ ساقلاشقا مەجبۇر ئىدى .

كۆرۈنۈشتە نازۇك ، كۆڭۈلچەك ، غەمكىس
 يۈزىدىكى ئەڭلىك نىگاھنى تارتار .
 ھەممىنى ھۆسنىگە قىلىدۇ ئەسىر ،
 ھەرقانداق كۆڭۈلنى سېھىرلەر ، خۇشلار .
 گېجەك چېكىگە ئېسىلغان ھىيلە ،
 پېشانىسىدە زەپەر كوكۇلى ،
 شەھلا كۆزلىرى قارا ھەم چوغدەك ،
 كۆزلىرىم ئاغرىتىپ تېگىدۇ ئوقتەك ،
 كىرىپكىلىرى كۆرسە شادلىقنى راۋا ،
 مەككەر نىگاھىدۇر دەردىمگە داۋا .
 ئۇنىڭدىن ئىچىرىمەن كۆپ يېڭى مەينى ،
 پەقەت نېسىپ ئېتەر مەستخۇشلۇق ئەينى !
 بال - بەزمە مۇشۇنداق قىلىسلا داۋام ،
 دەريا مەي بولسىمۇ تۈگەر بەتامام .

— مىڭ ئاپىرىن ! — توۋلىدى مۇھەممەد ئەمىن ، — ئال ،
 ئۇنىڭ بىلەن دەۋرۇ دەۋران سۇر . ئۇ سېنىڭكى !
 بىرىنچى ۋەلىئەھدىنىڭ كەيپى بارغانسېرى ئۆرلەپ
 بېرىۋاتقانلىقىنى سەزگەن فەزل باياتىن بېرى تىلىنىڭ ئۈچىغا
 كېلىپ تۇرغان سوئالنى ئوتتۇرىغا تاشلىدى :
 — ئەي ساخاۋەت ئىگىسى بولمىش شاھزادەم ، فەنخەستىن
 سېتىۋېلىنغان ئاق تەنلىك چۆرىلەر خىيالىڭىزدىن كۆتۈرۈلۈپ
 قالمىغاندۇر ؟
 — قانداقلا چە كۆتۈرۈلۈپ قالغۇدەك ؟ خىيالىمدىن زادى
 يىراق بولغىنى يوق ! قېنى ئۇلار ؟
 — ئەي دۆلەتپاناھ شاھزادەم ! — خىتاب قىلدى مۇھەممەد

ئەمىننىڭ كۆزلىرى قانداق بولغان بەزمە باشقۇرغۇچى ، — چۆرىلەر
كەلگىلى بىر سائەت بولدى .

— ئۇلارنى دەرھال بۇ يەرگە كەلتۈر !

بەزمە باشقۇرغۇچى پەرماننى ئورۇنداش ئۈچۈن ئىشىك
تەرەپكە يۈگۈردى ، بىردىنلا بىر تەرەپكە قاڭقىپ چۈشتى . ئۇ
چىنماقچى بولغان ئىشىكتىن بىر مايمۇن سەكرەپ ئويناقلاپ
ئېتىلىپ چىقتى . قۇلاقلىرىغىچە باسۇرۇپ كىيىگۈزۈلگەن
ئۇچلۇق قالىپقا قوڭغۇراقلار ئېسىلغانىدى . قوڭغۇراقلار
قۇلاقنى گاراڭ قىلغۇدەك قاتتىق چىرىڭلايتتى . مايمۇن ھۇجۇمغا
ئۆتمەكچى بولۇۋاتقاندا چىرقىراپ ئۆرە بولدى . شۇندىلا
سورۇن ئەھلى ئۇنىڭ مايمۇن ئەمەس ، بەلكى مايمۇن تېرىسىگە
ئورىلىۋالغان ئادەم ئىكەنلىكىنى سېزىپ قېلىشتى . ئۇ
ئېگىلىپ ، ئەپت - بەشىرىسىنى پۈرۈشتۈرۈپ ، ھەددىدىن زىيادە
ئۈزۈنچاق تىلىنى چىقىراتتى . پۇت - قوللىرىنى كۆتۈرۈپ
ئويناقلاپ سەكرەيتتى . ئۇنىڭ بۇ قىلىقلىرى شۇ قەدەر
كۈلكىلىك ئىدىكى ، قاقاقلاپ كۈلۈشلەردىن پېشايۋان لەرزىگە
كەلدى . ھەممىدىن بەكرەك بىرىنچى ۋەلىئەھد قاقاقلاپ كۈلۈپ
ئۆزىنى تۇتالماي قالغانىدى .

— ئەبۇ ھۈسەيىن ئەمەسمۇ سەن ، ھەي مەجنۇن ؟ —
سورىدى قاقاقلاشتىن نەپىسى بوغۇلۇپ كەتكەن مۇھەممەد
ئەمىن .

— خۇدا ئۇرسۇن مېنى ، دەل شۇنىڭ ئۆزىمەن ! — جاۋاب
بەردى زەئىپ مەخلۇق يەردە بېشى بىلەن موللاق ئې-
تىپ ، — ئەنە شۇنى دەپ خۇدانىڭ بۇ بىئەقىل بەندىسى ئە-
قىل - ھوشىدىن جۇدا بولدى .

ئىشك ئۇلۇغ ئېچىلىپ ، پېشايۋانغا قىزىقتىمىن .
 سېتىۋېلىنغان ئاق تەنلىك چۆرىلەر كىرىپ كەلدى . ئالدىدا
 كېلىۋاتقىنى كارنافېل ئىدى . يىپەكتەك يۇمشاق قاپقارا
 چاچلىرى مۇرىسىگە تاشلىنىپ تۇراتتى . قالغانلىرى ئۇنىڭ
 كەينىدىن ئىزمۇئىز كېلىۋاتاتتى . ئۇد تۇتقان سازەندە قىزلار
 تېخى ھېچكىم ئاڭلاپ باقمىغان ئاجايىپ بىر كۆيگە چالدى .
 مۇھەممەد ئەمىننىڭ ئىشارىتى بىلەن ئۇلار ئولتۇرۇشتى .
 كارنافېل ناخشا باشلىدى :
 «ئۇ بازاردا ھەممىگە مەشھۇر —
 قۇل ئايالدىن تۇغۇلغان ئەمەس .»
 پىتىنچىلەر شۇنداق لاپ ئۇرار ،
 لېكىن نەرخى دىناردىن ھەم پەس .
 ھەممە ياقتا قىپقىزىل يالغان ،
 ھېچكىم تايماس غەيۋەت يولىدىن .
 گۇناھ ، سوراقتىن قورقماس بىگۇمان ،
 ئادىل ئاللاننىڭ ئادىل قولىدىن .
 — ھەق گەپ ، ساڭا لازىمى شۇ ، ھەق گەپ ! — دېگىنىچە
 پۇتلىرىنى يەرگە ئۇرۇپ تاراقلىتىپ توۋلىدى مۇھەممەد
 ئەمىن .
 بۇنىڭدىن مەمنۇن . ئۇ ئۆز مەنپەئىتىنى كۆزلەپ
 ئىككى كۈن ئىلگىرى ئەبۇل ئەتەخىيەگە بۇيرۇپ ، چۆرىدىن
 تۇغۇلغان ئىككىنچى ۋەلىئەھدىنى ھاقارەتلەيدىغان بۇ شېئىرنى
 يازدۇرۇشقا ئۈلگۈرگەنىدى .

28. مۆھتەرەم شەيخ ئىسمائىل ئىبنى يەھيا ئەل - ھاشىمى

كەچ كىرىپ كۈن پاتاي دەپ قالغانىدى . توساتتىن دەجلە تەرەپتىن مۇھەممەد ئەمىننىڭ ئەمرى بىلەن قويۇپ بېرىلگەن ئىتلارنىڭ ھاۋشىغىنى ئاغلاندى . قوغدىغۇچى نۆكەرلەر باشلىقى يۈگۈرگەن پېتى پېشاۋانغا كىرىپ كەلدى .

— ئەي دۆلەتپاناھ ! — دېدى ئۇ تەزىم بىلەن يەر ئۆپۈپ ، — قېيىق دەريا بېكىتىگە يېقىنلاپ قالدى . ئوقۇشمىچە ، قېيىقتا شەيخ ئىسمائىل ئىبنى يەھيا ئەل - ھاشىمى بار ئوخشايدۇ .

بۇ سۆزلەر سورۇنغا خۇددى تاش بوراندەك تۇيۇلدى . مۇزىكا توختىدى . ئىشەرت بەزمىسى بۇزۇلدى . ئىبنى ھادىينىڭ رەڭگىدە قان قالمىدى . ھاشىمىلار ئاقساقىلىغا كەيپ - ساپا ئىچىدە ئۇدۇل كېلىپ قېلىش ئوپۇچۇقۇلا ئەدەپسىزلىك بولاتتى .

بېشىدىن بىر چېلەك سوغۇق سۇ قۇيغاندەك ئەندىكەن بىرىنچى ۋەلىمئەھد دەرھال ئۆزىگە كەلدى - دە ، بېشىدىكى گۈلتاجىنى يۈلۈپ ئېلىپ تاشلىدى ، قەدەھ - جاملار تۇرغان خانىتاختىغا قاراپ قويۇپ ، قىزىقچىنىڭ ئالدىدا شامدەك قېتىپ قالغان يېرىم يالىڭاچ چۆرىلەرگە قەھرىلىك نەزەر تاشلىدى - دە : — كۆزۈمدىن يوقىلىش ، بۇزۇقلار ! — دەپ ۋارقىرىدى . كىم كەلگەنلىكىنى بىلىپ كېلىش ئۈچۈن گۈل ئوغلاننى ماڭدۇردى . گۈل ئوغلان قايتىپ كېلىپ ياڭراق ئاۋاز بىلەن جاۋاب بەردى :

— ئىسمائىل ئىبنى يەھيا ئەل - ھاشىمى كىرىشكە

ئىجازەت سورايدۇ .

— مۆھتەرەم شەيخنىڭ دىدارىغا مۇشەرىپ بولۇش بىزنى ھەر ۋاقىت شاد قىلىدۇ! — دەدى مۇھەممەد ئەمىن تىلىنى چايناپ ، — ئىسمائىل ئىبن يەھيا ئەل - ھاشىمى مۇبارەك قەدەملىرى بىلەن بېشىمىزنى كۆككە يەتكۈزگەي !

خىزمەتكار ئىشكىنى ئېچىۋەتتى . لېكىن ، بوسۇغىدا ھېچكىم كۆرۈنمەيتتى . ھەربىر دەقىقىمۇ ناھايىتى تەستە ئۆتمەكتە . كۈتۈش ناھايىتىمۇ ئېغىر بىلىنمەكتە ئىدى . شىپاڭغا تارتىلغان دەپەردىدە گويا يىرتقۇچ قۇشلار ئۇچۇپ كەلگەندەك بىر كۆلەڭگە پەيدا بولدى . نىھايەت ئۇچىسىغا ھەشەمەتلىك قارا تون ، بېشىغا شاھى سەللە ئورنىغان بەستلىك كەلگەن مويسىپىت بوسۇغىغا ئاستا قەدەم قويدى . بۇ كىشى كۆپلىگەن ئەمىرۇلمۇسلىمىن ۋە ئاتاقلىق دۆلەت ئەربابلىرى بىلەن يېتىشىپ چىققان ھاشىمىيلار سۇلالىسىنىڭ رەھنەماسى ، ئۆتكۈر ئەقىل ئىگىسى ، يىراقنى ئويلاپ ئىش تۇتقۇچى ئىسمائىل ئىبن يەھيا ئەل - ھاشىمى ئىدى . ئەل ئارىسىدا شەيخ ئىسمائىل نامى بىلەن مەشھۇر ۋە مەنزۇر بولغان بۇ مۇبارەك زاتى شەرىپنىڭ مۇتەپەككۈرانە كەڭ پېشانىسى ، يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغىنىغا قارىماي كۈچ - قۇۋۋەت جۇش ئۇرۇپ تۇرغان قامىتى ، قاردەك ئاپئاق قاشلىرى ، بوپالمىغان ساقىلى ، ئۇنىڭ پانىي دۇنيا لەززەتلىرىگە پەرۋاسىزلىقى ۋە تەقۋادارلىقىدىن دالالەت بېرىپ تۇراتتى . ئۇ كىشىلەرگە كېلىپ چىقىشى ياكى تەقى - تۇرقىغا قاراپ ئەمەس ، بەلكى ئۇلارنىڭ نەتىجىسى ۋە تەبىئىي ئەقىل - ئىدىراكىغا قاراپ باھا بېرىتتى . ئۇنىڭ نەزەرىدە ، ئىنساندىكى ئەڭ ئالىي پەزىلەت — پاكلىق ۋە تەقۋادارلىق ئىدى . ھارۇن رەشىد ئانا تەرەپتىن ئۇنىڭغا جىيەن كېلەتتى . مويسىپىت ئەمىرۇلمۇسلىمىننى ئۆزىگە جىيەن بولغانلىقى ۋە ياكى ئۆزىگە ئوخشاش ھاشىمىيلار جەمەتىدىن بولغانلىقى ئۈچۈن قەدىرلەيدۇ .

ۋەزىر جەفەر ئىبن يەھيانى بولسا پارس بولغانلىقى تۈپەيلى ئۈچ كۆرىدۇ ، دەپىش توغرا بولمايتتى . شۇنداق ، شەيخنىڭ كۆڭلىدە پەقەت بىرلا ئىستەك — خەلىپىلىكنىڭ گۈللەپ - ياشنىشى ، بۇ گۈللىنىشنىڭ ئۆمرى باقىي بولۇشنى ئۈمىد قىلىش ئىستىكىلا بار ئىدى . بۇ خەيرلىك دەۋرۇ دەۋراننى روياپقا چىقىرىش كىمگە ، قايسى خانىدانغا نېسىپ بولىدۇ ، بۇ شەيخ ئۈچۈن بەربىر . سەلتەنەتنىڭ گۈللەپ - ياشنىشى بەرھەق ۋە بەرقارار بولسا ، بەس .

ۋەزىر ئوردىدىكى پىتىنە - پاساتلارغا سەۋەب بولغان ھادىسىلەرنى دىققەت بىلەن كۆزىتىپ باراتتى . ۋەزىر خەلىپىگە قارشى پىتىنە قوزغاۋاتقان ، تەخت ۋارىسلىرى بىر - بىرلىرىگە قارشى پىتىنە - ئىغۋا تارقىتىپ ، ھىيلە - نەيرەك ئىشلىتىۋاتقان ، قارىمۇقارشى گۈرۈھتىكىلەر بولسا ئاشكارا ھەم يوشۇرۇن تەرىزدە ئۆزلىرىنىڭ خۇسۇسىي مەنپەئەتلىرىنىڭ ۋە ھۆكۈمرانلىقىنىڭ قارار تېپىشى ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتقان ، بۇنداق ئاخىرى چىقمايدىغان كۈرەشلەرگە شەيخ يۈكسەك مۇتەپەككۈرانە نۇقتىئىنەزەر بىلەن نەزەر تاشلاپ ، پاجىئەلىك ئاقىۋەتلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا ئىنتىلەتتى . ھاكىمىيەت ئۈستىدە تۇرغان ئىككى ئەربابنىڭ نۇقسانلىرىنى بەش قولدەك بىلەتتى ، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ پەزىلەتلىرىنىمۇ ھەممىدىن بەكرەك چۈشىنەتتى . ھارۇن رەشىد بىلەن جەفەر ئىبن يەھيا ئەل - بەرمەكىي بۇ مۆھتەرەم بوۋايىنى چوڭلارغا خاس مىجەز - خاراكتېر ۋە پاك قەلبى ، خەلىپىلىككە بولغان غەرەزسىز ھەم چەكسىز مۇھەببىتى تۈپەيلى چوڭقۇر ھۆرمەتلەيتتى . پەقەت تېخى تولۇق يېتىلمىگەن كالىسىدا ياشلىقنىڭ تىنىمىسىز قايىناق ئېھتىراسلىرى جۇش ئۇرۇپ تۇرغان مۇھەممەد ئەمىنلا كۆرۈنۈشتە تولۇق قاپاق تۈيۈلىدىغان شەيخنىڭ پەندە - نەسەپتلىرىگە ئېتىبارسىز قارايتتى .

29. تۇيۇقسىز قەدەم تەشرىپ قىلمىشنىڭ سەۋەبى

كۆيۈمچان ئۇستاز سۈپىتىدە شەيخ ئىسمائىل ئىبن ھادىينى تەقۋايى ھەقىقەت تەرەپكە باشلايتتى . شۇنداقتىمۇ شوھرەتپەرەس ياش يىگىتنىڭ ئۇششاق - چۈششەك دەۋالىرىنى قوللاپ - قۇۋۋەتلەپ ، ئۇنى ئۆزىچە ياخشى كۆرەتتى . خەلىپىلىكنىڭ مەنپەئىتىنى ھەممە نەرسىدىن مۇقەددەس بىلگەن شەيخ ھەتتا ئۆز مەنپەئىتىنىمۇ ئەنە شۇ ئېتىقادقا بويسۇندۇرغانىدى . ۋەسىيىسى ئىبن ھادىينىڭ ھارۋن رەشىد ۋە بەرمەكىيلەرگە بولغان كۈچلۈك نەپرىتى بوۋايىنى بىئارام قىلاتتى . «قانداق قىلىپ بولمىسۇن ، بۇ ئۆچمەنلىك تۇيغۇسىنى تىزگىنلەش كېرەك . بولمىسا ئىشنىڭ ئاخىرى ئىست بولۇپ قېلىشى ئېنىق» دەپ ئويلايتتى .

شۇ يىللاردا ، بەسرە ئەتراپىغا ئورۇنلاشقان ھاشىمىيلار ئەمىرۇلمۇسلىمىن تەرىپىدىن كۈچەپ رىغبەتلەندۈرۈلۈۋاتقان ئىشرەت پاتقىقىغا پېتىپ كەتكەنىدى . خەلىپە ئۇلارنىڭ چۆرىلەرنى سېتىۋېلىش ، ئىشرەتپەرەسلىك بابىدىكى خىراجەت - چىقىملىرى ئۈچۈن خەزىنىنىڭ ئىشىكىنى كەڭ ئېچىپ قويدى ؛ ئۇلارنىڭ بېشىدىن ئالتۇن ياغدۇردى . ھاشىمىيلار قەسرىدىكى بىر - بىرىگە ئۇلىنىپ كەتكەن ئىشرەت بەزمىلىرىنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەي داۋاملىشىۋاتقانلىقتىن ، خەلىپىنىڭ كۆڭلى توق ئىدى . چۈنكى ، ئىشرەتپەرەسلەرگە سىياسىي ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلگۈدەك نەدە ۋاقىت دەيسىز .

شەيخ ئىسمائىل بۇ خانىداننى پاھىشسۇزلىق گىردابىدىن قۇتۇلدۇرۇشتىن ئاللىقاچان ئۈمىدىنى ئۈزگەن بولۇپ ، ئىشرەتۈزۈلۈشقا داغىق چىقارغان بەسرەنىڭ كەيپ - ساپا

سورۇنلىرىغا ئىبن ھادىينىڭ ئىشتىراك قىلماسلىقى ئۇنى خۇشال قىلاتتى. ئەمما، ئىبن ھادىينىڭ بۇنداق بەزمىلەردىن ئۆزىنى تېپىشى بۇ مۇھتەرەم ئۇستازنىڭ پەند - نەسەپتلىك رىئىتىنىڭ تەسىرىدىن ئەمەس، ئەكسىچە ھارۇن رەشىدىنىڭ زىددىيەت ئۇرۇقى چاققانلىقىغا نىسبەتەن ياش يىگىتنىڭ قەلبىدە ئويغانغان قارشى زەربە بېرىش ئىستىكىنىڭ كۈچىدىن ئىدى. ئۆز نۆۋىتىدە، خەلىپىمۇ تەخت ۋارىسلىق ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىنغان بۇ دەۋاگەرنىڭ خىلۋەتتىكى تۇرمۇش يوسۇنىدىن تولۇق خەۋەردار بولۇپ، ئۇنى ئىزچىل ھالدا دىققەتتىن يىراق قىلمىغانىدى. ۋەزىيەتنىڭ نازۇكلۇقىنى ھېس قىلغان شەيخ ئىسمائىل ناھايىتىمۇ ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىش تۇتاتتى. ئىبن ھادىينىڭ دادىسىنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش، تاجۇتەختنى قولغا كەلتۈرۈشكە ئىنتىلىشتەك يىگىتلىك ھەۋىسىنى باشقا ياققا بۇراپ، بۇ يىگىت ئۈچۈنمۇ، خەلىپىلىك ئۈچۈنمۇ زاۋاللىق يەتمەيدىغان يولنى ئىزدەيتتى. پەقەت بىر ھالەت ئۇنى قاتتىق ئىزتىراپقا سالاتتى: مۇھەممەد ئەمىننىڭ دۆلەت مەنپەئىتى ئۈچۈنمۇ ھاك پەيدا قىلىۋاتقان پايانى يوق شەھۋەتپەرەسلىكنىڭ قورقۇنچلۇق تەسىرىدىن قۇتۇلۇشقا قۇربى يەتمەي قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىبن ھادىي خۇددى كۆيۈۋاتقان گۈلخانغا ماي چاچقاندەك، پات - پات بىرىنچى ۋەلىئەھدىنى يوقلاپ تۇراتتى. بوۋاي ئىبن ھادىينىڭ باغدادقا كەتكەنلىكىنى ئاڭلاش بىلەنلا، ئۇنىڭ كەينىدىن ئىز بېسىپ يولغا چىقتى. پايئەختكە كېلىشىگە ئۇنىڭغا دەجلە بويىدا قۇرۇلغان ئىشرەت بەزمىسىنىڭ خەۋىرى يەتتى. شەيخ قېيىق چاقىرتىپ، شەخسەن ئۆزى سارايدا قەدەم تەشرىپ قىلدى.

پېشايۋاندىكىلەر ئېھتىرام بىلەن باش ئېگىپ تەزىم بەجا كەلتۈرۈشتى. مۇھەممەد ئەمىن ئولتۇرغان يېرىدىن سەل - پەل سىدىرلىغاندەك بولدى، ئەمما ئورنىدىن تۇرۇپ بوۋاينىڭ

ئالدىغا بېرىشقا جۈرئەت قىلالىمىدى . پەقەت ھەرقانداق ئەھۋالدا ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا ئادەتلەنگەن سەزگۈر فەزىلا مۆھتەرەم زاتنىڭ ئىستىقبالىغا بېرىپ ، ئېھتىرام بىلەن ئۇنىڭ قارىمۇتۇق قولىغا سۆيدى .

— مەرھابا ، ئەي مۆھتەرەم زاتى شەرىپ ! — ئۇ توقۇما ئورۇندۇقنى سۈرۈپ قويدى ، — مەرھەمەت قىلىپ ئولتۇرسىلا .

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ۋەرەھمەتۇللاھ ، يا شەيخىم ! — كارىۋاتتا ئورنىدىن تۇرۇپ ئېھتىرام بىلىدۈردى مۇھەممەد ئەمىن ، — مەرھەمەت قىلىپ ئولتۇرۇشلىرىنى سورايمەن . شەيخ ئىسمائىل سالامنى تەنتەنىلىك «ئىلىك» ئېلىپ ئورۇندۇققا ئولتۇرغاندىن كېيىن ، ئۆزىنىڭ دەجلىدە سەيلە قىلىپ كېتىۋېتىپ بۇ يەرگە قەدەم تەشرىپ قىلغانلىقىنى ، ئويلىمىغان يەردىن شاھزادىنىڭ ئىشرەت بەزمىسىگە دەخلى قىلىپ قويغانلىقى ئۈچۈن ئۆزرە سورايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ ئۇزۇندىن ئۇزۇن سۆزلىدى ، ئاندىن ناخشىچىلارغا ، تامنىڭ دالدىسىدا قىسىلىپ - قورۇنۇپ تۇرغان گۈل ئوغلانلارغا ، يىغىشتۇرۇشقا ئۈلگۈرمىگەن خانىخانىغا بىرمۇبىر قاراپ ، خېلى زەن سالغاندىن كېيىن ئېيتتى :

— كېلىشىمىدىن مەقسەت ، ئىبن ھادىي بىلەن ئىككى ئېغىز سۆزلىشىۋېلىشتۇر . دەريا ئۈستىدە ئۇنىڭ ئاۋازى ئىشتىلىگەندەك بولدى .

— مۇشۇ يەردىمەن ، ئۇستاز ! — دەپدى يىگىت دەرىپەردە ئارقىسىدىن چىقىپ ، — ئەسلى ئەتىگەندىلا بەسرەگە قايتىپ كەتمەكچى ئىدىم ، لېكىن مۇھەممەد ئەمىن ماڭغىلى قويماي ، يېڭى ناخشىچىلارنىڭ ناخشىلىرىنى تىڭلاشقا تەكلىپ قىلدى . — ئۆزۈڭنى ئاقلىمايلا قوي ، قوزام ، ھېچبىر گۇناھ قىلغىنىڭ يوق ، — دەپدى ئىبن ھادىينىڭ خىجالەت تارتقىنىدىن

كۆڭلى خۇش بولغان شەيخ ئىسمائىل ، — مۇبادا باشقا ئىشنىڭ بولمىسا بىرگە قايتايلى ، تاجۇتەختنىڭ مۇناسىپ ۋارىسىنىڭ ئويۇن - كۈلكىسىگە مالاللىق كەلتۈرۈپ قويۇۋاتقانلىقىمنى سېزىپ تۇرۇپتىمەن .

— ئۇنداقتا ، كىيىمىمنى ئالماشتۇرۇۋالاي ! — ئىبن ھادىي شۇنداق دېگىنىچە ئۆزىگە ئاجرىتىلغان خاس ھۇجرىغا چىقىپ كەتتى .

بوۋاي ئۆزرە ئېيتىپ خەيرلىشىپ تاشقىرىغا چىقتى . چارەك سائەتتىن كېيىن ئۇلار قېيىقتا ئۇچراشتى . قارا تون كىيىۋالغان ئىبن ھادىي تاختا پەلەمپەيدىن قېيىقتا چىققاندا ، شەيخ ئىسمائىل قېيىقتا ئۇياندىن - بۇيانغا مېڭىپ يۈرەتتى . — بالام ، بۇنداق مەجەز - خاراكىتىڭنى نېمە بىلەن ئاقلايسەن ؟ — دەپ سوئال تاشلىدى ئۇستاز قولىنى ئۆپۈشكە ئىنتىلگەن شاگىرتتىن قولىنى تارتىپ ، — ئاخىر ، مۇشۇ قىلىقلىرىڭ ئىستىقبال تەرەپكە ئىنتىلىۋاتقان سەندەك يىگىتكە يارىشارمۇ ؟

ئىبن ھادىيدىن جاۋاب چىقىمىدى . قېيىق قىرغاقتىن يىراقلاپ كەتتى . مۇھەممەد ئەمىننىڭ سارىيى قەلئە سېپىللىرى ئارقىسىدا كۆزدىن غايىب بولدى .

— قانداقلا بولمىسۇن ، سېنى بۇنداق ھاۋايى - ھەۋەسكە بېرىلىدۇ دەپ ئويلىمىغاندىم ، — گېپىنى داۋاملاشتۇردى بوۋاي قېيىقنىڭ باش تەرىپىگە ماڭغاج .

— ئەجەبا ، سىلى مېنى غەرق مەست دەپ ئويلاۋاتام - دىلا ؟ — سوراشقا جۈرئەت قىلدى ئۇستازنىڭ كەينىدىن كېلىۋاتقان ياش يىگىت ، — خۇدا ھەققى ، شۇ لەنتى ھارام ئىچىملىككە پەقەت قولۇمنىلا تەگكۈزۈپ قويدۇم ، خالاس .

— مەن سېنى ، قوزام ، مەست دەۋاتقىنىم يوق ، — دېدى ئىبن ھادىيغا زەن سېلىشقا ئۈلگۈرگەن شەيخ ئىسمائىل ، —

ئەگەر سەن ھاياتتا ئازدۇر - كۆپتۇر بىرنەرسىگە قىرىشىش نىيىتىدە بولساڭ ، مۇھەممەد ئەمىننى بەزمە ئىشلىرىدە پالاكتىدىن قوغدىشىڭ لازىم . بۇ پىكىرىم خەلىپىلىك مەنپەئىتى ئۈچۈن ، شۇنداقلا سېنىڭ ئۆز مەنپەئىتىڭ ئۈچۈنمۇ ئىنتايىن مۇھىم .

30 . خەلىپە ھادى قانداق ئۆلگەن

ئىبن ھادى قەيىق تۇمشۇقىدا تۇرۇپ ئۇزۇن ياغاچ بىلەن دەريانىڭ چوڭقۇرلۇقىنى ئۆلچەۋاتقان قەيىقچىنىڭ ئىشىنى دىققەت بىلەن كۆزىتىتتى . لېكىن ، شەيخ ئىسمائىلى ئالداش ئاسان ئىش ئەمەس ئىدى .

— پىكىرىڭ كۆڭۈلسىز خىياللار بىلەن بەند ، ئوغلۇم ، — دېدى بوۋاي ، — ھاكىمىيەت كويىدىسەن .

— مەن ئالدامچى ئەمەسمەن ! — تېرىككىنىدىن ئەدەپسىزلىرىچە ۋارقىردى يىگىت ، — ئۆز ھەقىقى - ھوقۇقىغا تېگىشلىكى نېمە بولسا شۇنى ئالماقچىمەن !

— قېنى ئىجازىتىڭ بىلەن ئاڭلايچۇ ، ساڭا نېمە تېگىشلىك ئىكەن ، ئوغلۇم ؟

— ماڭا مەلۇم بولۇشىچە ، — دەپ گەپ باشلاپ بىردىنلا جىمىپ قالغان ئىبن ھادى ئەتراپقا دىققەت بىلەن زەن سالىدۇ ۋە بىرىكىم ئاڭلاۋاتىغانلىقىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلىپ ، ئاستاغىنا گېپىنى داۋام قىلدى ، — جىن چاپلاشقۇر سابىق قۇل بەچچىلەر مېنى ھىيلە - نەيرەك بىلەن ھاكىمىيەتتىن مەھرۇم قىلىشتى . ئەسلىدە تاجۇتەخت ماڭا تېگىشلىككۇ !

— بەلكىم شۇنداق تۇر ، مۇنازىرە قىلىپ ئولتۇرماي - مەن ، — دېدى شەيخ ئىسمائىل گويا تىلىنى چاپناۋاتقانداك قىلىپ ، — ئەمما مۇھەممەد ئەمىننىڭ باش - ئاخىرى يوق

بەزمىلىرى بىلەن ھاكىمىيەت توغرىسىدىكى سېنىڭ ھەق -
ھوقۇقۇڭ ئوتتۇرىسىدا قانداق ئالاقە بار؟

— ئەي ئۇستاز، بۇ ھەقتە ئېغىز ئاچمىسىلا ياخشى بولار
ئىدى! — ئىلتىجا قىلدى ياش يىگىت، — ئىجازەت قىلسىلا،
گەپنىڭ پوسكاللىسىنىلا ئېيتاي .

— بەجاندىل، ئىجازەت، قوزام . ئەگەر سۆزلىرىڭ راست
بولسا، قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەملىشىي . ئۇنداق بولمىسا،
بۇنىڭدىن كېيىن قانداق يول تۇتۇش توغرىسىدا
مەسلىھەتلىشەرمىز . ھەر ئىككى خىل ئەھۋالدىمۇ سىزلىرىڭ
ھېچكىمنىڭ قۇلقىغا يەتمەيدۇ .

— تەشەككۈرۈمنى قوبۇل قىلسىلا، ئۇستاز! ئەلۋەتتە،
سىلىگە ئايانكى، بوۋام خەلىپە مەھدىي سەلتەنىتىنى ئاتام ھادىغا
قالدۇردى . بىلىشىمچە، ئاتام خەلىپىلىك سەلتەنىتىنى ماڭا
ۋەسىيەت قىلىپ قالدۇرماقچى بولغان . مانا ماڭا!
— خوش، يەنىچۇ؟

— يەنە نېمە بولماقچىدى؟ مېنىڭ ئەس - يادىم تاجۇتەخت
كوپىدا!

— مەرھۇم بوۋاڭنىڭ (گۆرى نۇرغا تولسۇن)
ۋەسىيەتىدىن تولۇق خەۋىرىڭ بارمۇ؟ مەھدىي سەلتەنەت
تىزگىنىنى ئاكاڭغا تۇتقۇزغاندا، ئاتاڭدىن كېيىن تاجۇتەخت
تاغاڭ ھارۇن رەشىدكە ئۆتىدىغانلىقىنى شەرت قىلىپ
بەرگەندى . كېيىن، ھادىي — ئاتاڭ شەرتنى بۇزۇپ ھارۇن
رەشىدنى تەخت ۋارىسلىق ھوقۇقىدىن مەرھۇم قىلىپ،
سەلتەنىتىنىڭ ئاچقۇچىنى ساڭا تۇتقۇزماقچى بولغانىدى . مانا
شۇنى سەن ئۆز ھەق - ھوقۇقۇڭ دەپ بىلمەسەن!

— شۇنداق، دەل شۇنى! — قاشلىرىنى ھىمىرىپ
ۋارقىردى يىگىت، — ئەجەبا، كېيىنكى ئىشلارنى سىلى
ئاڭلىمىغان بولسىلا! توغرا، پارسنىڭ قىستىشى تۈپەيلى

سەلتەنەتنى ھارۇن رەشىدكە تاپشۇرغاندا ، كېيىنچە تاجۇر تەختىنى ماڭا قايتۇرۇپ بېرىش توغرىسىدا تاغام قەسەمپاد قىلغانغۇ .

— بۇ ھەقتىكى مىش - مىشلارنى ئاڭلىغانمەن ، ئەمما بۇلار پەقەت ئەپقاچتى گەپلەردىنلا ئىبارەت ، خالاس .

— ئەپقاچتى گەپلەرمىش ! — دەدى ئىبن ھادى ئۆزىنى ئاران بېسىپ ، — تېخى بىر يىلمۇ ھۆكۈمرانلىق قىلمىغان ئاتامنىڭ قەتل ئېتىلىشى ئاشۇ گەپلەرنىڭ راست ئىكەنلىكىنى تەستىقلىمامدۇ ؟

— قاتىللىق ؟ — ياندۇرۇپ سۈرىدى شەيخ ئىسمائىل ،

ئىل ، — سەن تېخى خەلىپە ھادى قەتل ئېتىلگەن دېمەكچىمۇ . سەن ؟ بۇ گەپلەرنى نېمىگە ئاساسلىنىپ دەۋاتسەن ؟ بىلىشىمچە ، ئۇ ئۆز ئەجىلى بىلەن ئالەمى پانىدىن كۆز يۇمغان . ساقايماس كېسەل بىلەن كەتكەن . ئەلۋەتتە ، بۇ جەھەتتە ، شۇنداق ھىيلەيۈ نەپەرەڭلەر بىلەنمۇ خەلىپىلىكنىڭ ئىدارە ئىشلىرىغا قول سوزالمىغان بۇزۇرۇقۇر موماڭ ھەيزۇراننىڭ ھەرىكەت قىلغانلىقى سىر ئەمەس . ئېھتىمال ، ئۇمۇ بىچارە پەرزەنتىنىڭ چەكسىز ئازاب - ئوقۇبەتتىن تېزىرەك قۇتۇلۇشىنى ئويلىغاندۇر . لېكىن ، سەن ھەدەپ ئاغزىڭغا كەلگەنچە بىلجىرلاپ يۈرمە ، «قەتل ئەتمەك» بىلەن «كېسەلنى تېزىرەك پايانغا يەتكۈزمەك» پۈتۈنلەي باشقا - باشقا گەپ . بۇ گەپلەرنىڭ مەنىسى ئوتتۇرىسىدا پەرق چوڭ . تەقدىرگە تەن بېرىش كېرەك ، ئوغلۇم !

— موماڭ ئۆزىچە بىرەر ھەرىكەت ، ئۇرۇنۇش قىلغان ئەمەس . ئۇنىڭغا ئاشۇ لەنتى پارىس يول كۆرسەتكەن .

— سەن ھازىرقى ۋەزىرنىڭ ئاتىسى يەھيا ئىبن خالىدىنى

دېمەكچىمۇ سەن ؟

— ئەمىسە ، يەنە كىم بولاتتى ؟ ئەلۋەتتە ، شۇنى - دە ،

ئاتام بوۋامنىڭ ۋەسىيىتىدىن ۋاز كېچىشى بىلەنلا ئۇ ئۆلگۈر

قۇل بەچچە بىتاپ ياتقان ئاتامنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇپ كەتتى. ئاغرىق ئازابىدىن ماجالى قالمىغان ئاتامغا باشقا ۋەسىيەتنامىگە ئىمزا قويدۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدى. ئىش پۈتكەندىن كېيىن، ئاتام ئۇلارغا ئارتۇقچە يۈك بولۇپ قالدى. شۇڭا ئۇنى دەرھال ئارىدىن يوق قىلىشتى. تېخى ئېنىق بىلمەيمەنۇ، ئەمما، گەپ خالىتىلىرىنىڭ گېپىگە قارىغاندا، زەھەرنى «تەۋەرۈك» مومام ئىچۈرۈپتۇ. مەيلى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئاتام ۋاپاتىنىڭ ھەقىقىي سەۋەبچىسى — قۇل بەچچە. قايغۇلۇق خەۋەرنى بىرىنچى بولۇپ ئىشتىكەن پارس يېرىم كېچە بولۇشىغا قارىماي، ھارۋىن رەشىد دەرگاھىغا يۈگۈرۈپ بارغىنى سەۋەبسىز ئەمەس ئىدىغۇ. مانا ئەمدى، ئۆزىڭىزمۇ كۆرۈپ تۇرۇپسىز، ئۇستاز ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئۇنىڭغا نەقەدەر يۈكسەك مۇكاپات تارتۇق قىلدى: ئوغلىنى ۋەزىر قىلىپ تەيىنلەپ، پۈتۈن خەلىپىلىكنىڭ تىزگىنىنى ئۇنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى. ئەگەر گەپنىڭ راستى ئېيتىلسا، خەلىپە بىلەن ۋەزىر ئورۇن ئالماشتۇردى. ھەقىقىي ئەمىرۇلمۇسلىمىن جەفەر ئىبن يەھيا بولۇپ قالدى.

31. بەرمەكچىلەر ۋە خەلىپىلىك

ئىبن ھادىينىڭ دەۋاسى مەلۇم دەرىجىدە ھەقىقەت ئىكەنلىكى توغرىسىدا خىيال سۈرۈۋاتقان شەيخ ئىسمائىل بۇ مەسىلىنىڭ باشقا بىر نازۇك تەرىپى ھەققىدىمۇ باش قاتۇرماي بولمايدىغانلىقىنى ئېنىق چۈشىنىپ تۇراتتى. ناۋادا ئۇنى قوللاپ - قۇۋۋەتلىسە، يۈرگۈزۈلۈۋاتقان قائىدە - قانۇنلار بۇزۇلۇشى، نىزا قوزغىلىشى، خەلىپىلىكنىڭ قۇدرىتىگە ئورا كولىنىشى تۇرغانلا گەپ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ دەۋاسىنى ئاساسسىز دەپ قاراش زۆرۈر ئىدى.

— ئوغلۇم ، سەن بەرمەكچىلەر ھەققىدە بولمىغۇر گەپلەرنى قىلىۋاتسەن ، — دەپدى بوۋاي ، — ئۇلارنى خۇددى ئەشەدىي دۈشمىنىڭدەك بىلىپ ، ئۇلارنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى بىراقلا لەنەتلەۋاتسەن . ئەمما ، بەرمەكچىلەر خەلىپىلىككە شۇنچىلىك خەيرلىك خىزمەتلەرنى قىلدىكى ، ئۇلاردىن باشقا ھېچبىر كىم بۇنچىلىك ياخشىلىقنى بۇنىداقا كەلتۈرگەن ئەمەس . ئۇلارنىڭ خىزمەتلىرى بىباھا . مەنمۇ ، سەنمۇ ، ئەمىرۇلمۇسلىمىنىمۇ ، بارچىمىز — ھاشىمىيلار ئەۋلادى . تېنىمىز ۋە جېنىمىز ، دوستۇ دۈشمەنلىرىمىز بىرلا ، بىز ھەر ئىشتا ئىناق بولۇپ ، بىر ياقىدىن باش چىقىرىشىمىز لازىم . بەرمەكچىلەرگە ئادالەتسىزلىك بىلەن قاراۋاتسەن . ئۇلارنى يامانلاشقا قانداق تىلىڭ باردى ؟ دەل مانا شۇ جەھەتتە ئىبن يەھيانىڭ بوۋىسى خالىد ئۈمەۋىيلەر خانىدانىغا قارشى باش كۆتۈرگەن ئەبۇ مۇسلىمنى قوللاپ — قۇۋۋەتلىگەن ، دەل مانا شۇ ۋەزىيەت بىزگە ئوڭ كېلىپ ، ئۈمەۋىيلەرنىڭ ئاخىرقى ۋەكىلى تەختتىن تاۋۇتقا ئۈزىتىلىپ ، ھاشىمىيلار ھاكىمىيەت ئۈستىگە چىققانلىقىنى ئۇنتۇدۇڭمۇ ؟ كېيىن ، خەلىپە ئەبۇ جەھەر مەنسۇر ئەبۇ مۇسلىمنى قەتل ئەتكەنلىكى سەۋەبلىك ، چېگرا ۋىلايەتلىرىدە كۆرد ۋە ئىرانىيلار قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ ، خەلىپىلىكنىڭ تەقدىرى قىل ئۈستىدە قالغاندا يەنە خالىد ئارىغا چۈشۈپ ، غەلىيان ھەربىي كۈچ ئىشلىتىلمەي تىنچىتىلىپ ، سەلتەنەتتە ئاسايىشلىق قارار تاپقانلىقى ئېسىڭدىن كۆتۈرۈلدىمۇ ؟ خالىد ۋە ئوغللى يەھيانىڭ دۆلەت مەجلىسى ۋە دىۋان تەسىس قىلىپ ، ئۇلارنىڭ مۇنتىزىم ئىشلىشىنى يولغا قويغانلىقىنى ئۇنتۇپ بولامدۇ ؟ خالىدنىڭ باشلىغان ئىشلىرىنى ھازىرقى ئۇنىڭ ئىككى نەۋرىسى — جەھەر ئىبن يەھيا بىلەن فەزل ئىبن يەھيا ناھايىتى ياخشى داۋاملاشتۇرۇۋاتامدۇ ؟ بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن تولۇق خەۋىرىڭ يوقمۇ ياكى يادىڭدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتىمۇ ؟

بەرمەككى ، جان ئوغلۇم ، — دەدى بوۋاي ھاياجانلىنىپ ، — خەلىپىلىكنىڭ پاپتەختى ، پەخرىمىز ۋە شەۋكىتىمىز باغدادقا دىققەت بىلەن نەزەر تاشلا ، ئەنە شۇندىلا بەرمەككىلەر پائالىيىتىنىڭ ئاجايىپ سەمەرسىنى ئېنىق كۆرسەن : جاھاندا مىسلى يوق كۈتۈپخانا ، ئەسلىھەخانا ، خەستەخانا ، قازىخاندا . . . بەرمەككىلەرنىڭ ئۈچ ئەۋلادى مابەينىدە سەلتەنتىمىزدە ئىلىم ، پەلسەپە ۋە ئەدەبىياتنىڭ روناق تېپىشىغا ئىمكانىيەت يارىتىلدى . ئۇلار شەھەرلەردە شۇنچىلىك مۇنتىزىم ئامانلىق خىزمىتى بەرپا قىلدىكى ، ھازىر ئۇلارسىز بىر كۈنمۇ خاتىرجەم ياشىيالمىمىز . يۇنان ، ھىندى ۋە پارس تىللىرىدىن شۇنچىلىك نۇرغۇن كىتابلارنى تەرجىمە قىلىشقا زېمىن يارىتىلدىكى ، ئۇنىڭ باھاسىنى ھېچنەرسە بىلەن ئۆلچەپ بولمايدۇ . يەھۇدىيلار ، نەسرايىنلار ، مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ يول كۆرسىتىشى بىلەن ئىش تۇتۇشتى ، تىبابەت ئىشلىرىنى دەسلەپ بولۇپ يولغا قويۇپ ، ئۇنىڭ تەرەققىي تېپىشىغا زور تۆھپە قوشقانلار دەپ كىملىرىنى قەدىرلىشىمىز كېرەك ؟ بەرمەككىلەرنىڭ ئالىملار ۋە ھىندى تېۋىپلىرىنى بۇ يەرگە تەكلىپ قىلغانلىقى ساڭا مەلۇم ئەمەسمۇ ؟ ھېچبولمىسا ، ھاياتىدىن پۈتۈن ئۈمىدىنى ئۈزگەن ھارۇن رەشىدىنى ئەجەل چاڭگىلىدىن تارتىۋالغان مانىكىنى ئەسلەپ باقچۇ . بۇ تېۋىپنى تەۋسىيە قىلغان كىشىمۇ دەل شۇ يەھيا ئىبن خالىد ئىدى . نىھايەت ، جىندىخاننى^① يادىڭغا كەلتۈر . بۇنداق خەستە خانىلار تېخى ھېچ يەردە بارلىققا كەلمىگەندى ! ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ ئىجازىتى بىلەن بەرمەككىلەر مەبلەغلىرى ھېسابغا ئاشۇ خەستەخاننى بۇنياد ئېتىپ ، سەۋدايىلارنى داۋالاشقا تېۋىپ ئىبن دەخنەنى ئېلىپ كەلدى . قەغەزلىر

① جىندىخان — ساراڭ بولغانلارنى داۋالايدىغان ئورۇن ، يەنى روھىي

كېسەللەر دوختۇرخانىسى .

توغرىسىدا نېمە دەيسەن؟ شائىرلار ئۆز قەسىدىلىرىنى سويۇلغان
ھايۋانلارنىڭ تېرىلىرىگە، خەلىپە قارارلىرى بولسا پاپىروس ۋە
ئورما قەغەزلىرىگە پۈتۈلىدىغان زامان ئاللىقاچان ئۆتۈپ كەتتى
فەزىل ئىبن يەھيا باغدادقا قەغەز ياساش كارخانىسى قۇرۇپ،
قەغەز ياساشنى يولغا قويدى. شۈبھىسىزكى، سەنمۇ ئۇنى
كۆرگەن. ئۇ بىزنى بارچە دەۋر ۋە خەلقلەرنىڭ ئەڭ بىباھا
كەشپىياتلىرى بىلەن تونۇشتۇردى. مۇشۇلار يېتىپ ئاشار! —
دېدى بوۋاي چوڭقۇر تىنىپ، — مۇبادا مەن بەرمەكىلەر قىلغان
خەيرلىك ئىشلارنى باشتىن — ئاياغ تولۇق سۆزلىمەكچى بولسام،
ئۇلارنى ساناپ چىقىشقىمۇ مادارىم يەتمەس. پارسىلار
خەلىپىلىكنىڭ گۈللەپ — ياشنىشى يولىدا تىرىشچانلىق
كۆرسىتىۋاتىدۇ. ھامانكى، دۆلىتىمىزنى سۆيگەنكىمەن،
ئۇلارنىمۇ سۆيەسلىككە ھەققىم يوق. ئېسىڭدە تۇت، ئوغلۇم،
مەن ۋاقىتلىق ھېسار تەسىرىدە بۇنچە ھاياجانلىنىپ
سۆزلەۋاتقىنىم يوق. كۆڭلۈمدە قانداقتۇر مەخپىي پىكىر —
ئەندىشلەرمۇ يوق. مەن پەقەت ئىككى نەرسىنىلا كۆزدە تۇتۇپ
سۆزلەۋاتىمەن. ئۇ بولسىمۇ، ئادەت يولىدىن قايتماسلىق ۋە
خەلىپىلىكنى مۇستەھكەملەش.

قېيىق توسانجىسىغا يۆلەنگەن ئىبن ھادىي قېيىقنىڭ يان
تەرىپىگە سۇنىڭ شىددەت بىلەن ئۇرۇلۇشىغا تىكىلگىنىچە
جىمجىت ئاڭلاپ تۇراتتى. كۆڭۈلى پاراگەندە قىلغان خىياللار
گويا دەريا قەرىگە چۆكۈپ كېتىپ، ئۇنى ئىلغىۋېلىش
مۈشكۈلدەك تۈيۈلۈۋاتاتتى.

— بىلىمەن، بەرمەكىلەرنى قارغىشىدۇ، — سۆزىنى
داۋام قىلدى شەيخ يىگىتكە نەزەر تاشلاپ، — خوش، ئۇلار
كىملىرى؟ فەزىل ئىبن رابىيەگە ئوخشاش ئادەم تەلەتنى يوقاتقان
تۈتۈرۈقسىز سانقىنلار! ئاشۇنداق بىرىنچىلەر سېنى يولدىن
ئازدۇرغان بولمىسۇن يەنە؟ ئۇلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىش —

ئوچۇق - ئاشكارا ھالدىكى ئەخمەقلىق . ئۇ خىلدىكى ئادەملەر مەنپەئەت يولىدا ئاغزىغا كەلگەننى دەۋىرىدۇ .

ئىبن ھادىي قەددىنى رۇسلىدى . پارسىلارغا بولغان غەزەپ ئوتى ، ئۇلارنىڭ ئىنكار قىلغىلى بولمايدىغان شۇنچە كۆپ پەزىلەتلىرىگە قارىماي ، ياش يىگىتنىڭ قەلبىدە زەررىچىمۇ ئۆچمىدى .

— ئەي ئۇستاز ، گەپلىرىدىن قارىغاندا ، بەرمەكىلەر بەخت يولىنى ئاچقان ساماۋى پەرىشتىلەر بولۇپ قالمىسۇن يە-نە ؟ — دېدى يىگىت زەھەر خەندە تەرىزدە ، — يا ئەلەزەر ! ئاتامنى ئۇ دۇنياغا يولغا سېلىپ ، مېنى تەختتىن مەھرۇم قىلغان رەزىل ، ئىپلاس كىشىلەر ئەنە شۇلار ئەمەسمۇ ، ئاخىر ! — سەندە قولغا چىققۇدەك بىرەر دەلىل يوق ، بالام ، — دېدى يىگىتنىڭ ياشلارچە ئەسەبىيلىكىنى بېسىشقا ئىنتىلگەن بوۋاي ، — بىلىشىمچە ، يەھيا ئىبن خالىدىنى ئاتاڭنىڭ ئۆلۈمىگە بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك سەۋەبكار دەپ ھېچكىم دەلىللىيەلمەيدۇ ، بۇ ئىشلار ماڭمۇ قاراڭغۇ .

— ئەمما مەن قەتئىي شۈبھىلەنمەيمەن ! — ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ ئېيتتى يىگىت ، — ھارۇن رەشىدىنى تەخت ۋارىسى قىلىپ بەلگىلەش ھەققىدىكى ئاشۇ شۇم ھۆججەتكە — ھېچقانداق شەرت ۋە سەۋەبسىز ، ئەڭ قىزىقى ، يا ئىلگىرىدەك يا كېيىنرەك ئەمەس — ئاشۇ ھۆججەتكە ئىمزا قويۇلۇشى بىلەنلا ئاتامنىڭ جېنى چىقتى . ئەجەبا ، بۇ كۈتۈلمىگەن تاسادىپىيلىقمۇ ؟ ياق ! ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس ، ئۇستاز ، مانا ۋاسىتىلىك دەلىل ! كېيىنچۇ ؟ ئىشلار تېخىمۇ ئوڭدىن كېلىپ ، ئۆز - ئۆزىدىن يۈرۈشۈۋەردى . مۆھتەرەم تاغام خەلىپىلىك تەختىنى قولغا كىرگۈزگەندىن كېيىن ، تەخت ۋارىسى توغرىسىدا تەشۋىش چېكىپ ، مېنىڭ ئورنۇمغا ئۆزىنىڭ پايھىشۋاز ئوغلى مۇھەممەد ئەمىننى تەخت ۋارىسى قىلىپ بېكىتتى . ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ ،

خۇددى ھەر ۋاقىتتىكىگە ئوخشاشلا ، جەفەر ئىبنى بەھىيا ئارىغا چۈشتى ، ئىرانلىق چۆرىدىن تۇغۇلغان مەئمۇن تەختىنىڭ ئىككىنچى ۋارىسى قىلىپ بېكىتىلدى ! مېنىچۇ ؟ مەن بولسام ئىككى قولۇمنى بۇرنۇمغا تىقىپ قېلمەۋەردىم . ئاھ خۇدا ، ئەگەر ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان بولسام . . .

— ئوغلۇم ، گېپىڭ بىلەن قىلىۋاتقان ئىشلىرىڭ بىر - بىرىگە ماس كەلمەي قالدى ، — ۋەزىمىنىڭ بىلەن سۆز قىستۇردى نارازى بولغان شەيخ ئىسمائىل ، — مۇھەممەد ئەمىننى ئاغزىڭدا يامانلاپ پاهىشۋاز دەپسەنۇ ، ئۆزۈڭ ئۇنىڭ ئىشرەت بەزىملىرىدە بىمالال كەيپ - ساپا سۈرىسەن . ئالدىنقىسىنى سۆزلىگەنكەنسەن ، كېيىنكىسىنى قىلما . ھامان ئۇنىڭ بىلەن ئېغىز - بۇرۇن يالاشقانكەنسەن ، ئۇنىڭ يۈزىگە قارا سۈركىمە . ئەمما ، ئاساسىي گەپ بۇنىڭدا ئەمەس . بىلىشىمچە ، سەن تارتىۋېلىنغان ھەق - ھوقۇقۇڭنى قايتۇرۇۋېلىش ئىستىكىدە كۆيۈۋاتىسەن ، ئىجازىتىڭ بىلەن سوراپ باقاي : نېمىدىن ئۈمىدۋارىسەن ؟ تاغاك ؟ خەلىپە . لەشكەر ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا . ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى كۆپ ، ئۇنى ھاشىمىلار قوللاپ - قۇۋۋەتلىمەكتە . تەخت دەۋاسى قىلىۋاتقانلىقىڭ قۇلىقىغا يېتىپ بارىدىغان بولسا ، ھالىڭغا ۋاي . دەرغەزەپ ھالەتتە ھارۇن رەشىد رەھىم - شەپقەتنىڭ نېمىلىكىنى پۈتۈنلەي ئۈنتۈيدۇ . ئىسيانكارنى قىيما - چىيما قىلىپ تاشلاشنى بۇيرۇيدىغان بولسا ، سېنى قىيىلاپ دەشت - چۆللەرگە چېچىۋېتىدۇكى ، نەتىجىدە دەپنە قىلىش ئۈچۈن بىر پارچە گۆشۈڭنى تېپىشىمۇ مۇمكىن بولماي قالىدۇ . ئەگەر ساڭا تۆگە سۈيدۈكى سۈمۈرتۈلگەن يۇڭ كۆڭلەك كىيگۈزۈپ ، ئاپتاپتا تۇرغۇزسا ، ئۇنىڭدا دەردىڭنى كىمگە ئېيتىسەن ؟ مەن باشتا ئېيتقىنىمدەك ، بۇ گەپلەرنى ھېچكىمگە تىنمايمەن . ئەمما ، سەن ئۆزۈڭمۇ ئەقلى - ھوشۇڭنى يىغىپ ، ئېھتىيات بىلەن يۈر .

بالملاچە خام خىياللارنى كالاڭدىن چىقىرىۋەت ، ئوغلۇم .
مۇبادا بۇ ئىش بېرىپ خەلىپىلىكنىڭ بىر پۈتۈنلۈكى ۋە
قۇدرىتىگە تاقالغۇدەك بولسا ، قانچىلىك ئاچچىق بولمىسۇن ،
سېنى قۇربان قىلىشتىن باشقا ئامالم يوق .

— ئۇستاز ، سىلىدىن ئۆتۈنمەنكى ، مېنى گۆدەك كۆر-
مىسە ! — قەتئىي ئاھاڭدا ئېيتتى ئىبن ھادىي ۋۇجۇدىنى
چىرمىۋالغان تىترەكنى ئاران بېسىپ ، — تاغامغا قارشى باش
كۆتۈرۈش خىيالىمغا كەلگىنىمۇ يوق . بۇنىڭدىن ئاللا ساقلىغاي !
ئاخىر ، بۇ ساراڭلىققۇ ! مەيلى ئېلان قىلىنغىنى بويىچە
تاجۇتەخت ۋارىسى مۇھەممەد ئەمىن بولسۇن ، بۇنىڭغا ئېتىرازىم
يوق . ئەمما مۇھەممەد ئەمىن تاجۇتەختنى تۇتۇپ تۇرۇشقا
ناقابل . چۈنكى ، ئۇ سېپى ئۆزىدىن كالتە پەم . كېيىنچۇ ،
مەئۇن تەختكە چىقىدۇ ، سابىق چۆرىدىن تۇغۇلغان بۇ ئوغلۇننىڭ
ئېھتىياتچان ھەم دانىشمەن ئىكەنلىكىگە تەن بېرىمەن . لېكىن ،
ھاشىمىيلار ئۇنىڭغا قارشى . مۇبادا ، جەفەر ئىبن يەھيا ئۇنىڭغا
مەدەتكار بولمىسا مەئۇنمۇ تەختتە بەقارار بولالمايدۇ . ئەنە
كۆردىلىمۇ ، مېنىڭ يولۇمغا باشقا بىرى ئەمەس ، دەل ئاشۇ
ۋەزىرنىڭ ئۆزى پۈتلىكاشاڭ بولماقتا . كىم بىلىدۇ ، ئۇمۇ
تاجۇتەختكە كۆز ئالايتمۇئاتامدۇ تېخى . شۇنداق ئەمەسمۇ ؟ ! ئۇ
لەنتى ئۆلۈمگە مەھكۇم ! ئەي مۆھتەرەم ئۇستاز ، سىلى
ئاتامنىڭ قەتل ئېتىلگەنلىكى توغرىسىدا بىرەر دەلىل - ئىسپات
يوق دەيدىلا . ماقۇل ، بۇ گەپنى قويۇپ تۇرايلى ، باشقا
ياۋۇزلۇق ، دەلىل - ئىسپاتلارمۇ يېتىپ ئاشىدۇ . ئالاىلى ،
بەرمەكىيلەر قانداق قىلىپ شۇنچە كۆپ دۆلەت ئارتتۇردى ؟
ئۆزلىرى خەلىپىلىكنىڭ سائادىتى يولىدا كۆيۈپ - پىشلايۇ ،
ئەمما سابىق قۇلبەچچىنىڭ بىزنى نېمە قىلتاقتا
دەسسىتىۋاتقانلىقىدىن خەۋەرلىرى يوق ! ئۇنىڭ خۇسۇسىي
دارامىتى دۆلەت دارامىتىدىن كەم ئەمەس . بۇ توغرىلۇق ماڭا

خەزىنە دىۋانىنىڭ سەردارى سەھل ئىبن ھارۇن ئوچۇق سۆزلەپ بەردى . ئاخىر ، ئۇنىڭغا ھەممە ئىشلار ئېنىق مەلۇم . دە ! مانا ئېنىق رەقەملەر ، ئۇلارنى يادقا ئېيتىپ بېرەلەيمەن . خەلىپىلىكنىڭ مەغربىتىن - مەشرىققىچە بولغان پۈتۈن چېگرىلىرىدىن سېلىق سۈپىتىدە كېلىدىغان مەبلەغ تەخمىنەن تۆت يۈز مىليون دىنارغا يېقىن ياكى يېقىن مەبلەغ دىنارغا تەڭ . بەرمەكىلەرنىڭ يىللىق دارامىتى بولسا يېقىن مەبلەغ دىنارغا تەڭ . ئاخىر ، بۇ جىنايەت بولماي نېمە ؟ يەنە كېلىپ قانداق جىنايەت دەپمەيدىلا ! بىز ھاشىمىيلار قانچىلىك دارامەت ئېلىۋاتىمىز ، دەپ سوراشلىرى مۇمكىن . بىزنىڭ ئېلىۋاتقىنىمىز پەقەت كۆڭۈل ئېچىش ، چۆرىلەر سېتىۋېلىش ئۈچۈن بېرىلىۋاتقان خەير - ئېھساندىنلا ئىبارەت ، خالاس . ئۆزىمىزنىڭ نامراتلىقىمىزنى بەرمەكىلەرنىڭكىدەك تۆكۈلۈپ - چېچىلىپ تۇرۇشلار بىلەن سېلىشتۇرۇشتىن نومۇس قىلىمەن . ئاتلىقلار ئەبەدىيەت قەسرى ئالدىدا ئەمەس ، بەلكى جەفەر ئىبن يەھيانىڭ سارىيى ئالدىدا كۆپرەك ئاتتىن چۈشۈپ ئۆتىدۇ ، نومۇس ! بەزىدە پىغانىم پەلەككە يېتىدۇ . بۇ ئىشلارنىڭ ئاخىرى «ۋاي» .

32 . ئۇلۇغۋار نىيەت

خەزىنە ئەھۋالىدىن تولۇق خەۋەردار بولغان شەيخ ئىسمائىل ئىبن ھادىي كەلتۈرگەن سانلارغا ئېتىراز بىلدۈرەلمەيتتى . بۇ گەپلەر ئۇنىڭغا بەش قولىدەك ئايان ئىدى . بەرمەكىلەرنىڭ ئېشىپ - تېشىپ تۇرغان بايلىقلىرى ، ئېھتىمال ، خەلىپىلىك ئۈچۈن يېنىكلىكتۇر . ئەمما ، ئۇنىڭ خەۋپلىك كېسەللىككە ئايلىنىپ كېتىشىگە كىممۇ ئىشەنسۇن ؟ سەرمايە كىمىنىڭ قولىدا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، ھامان دۆلەتنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى

ئاشۇرىدۇ .

— ساڭا بەزى گەپلەرنى ئېيتماقچىمەن ، — ئىبن ھادىغا قاراپ خاتىرجەم ھالدا گەپ باشلىدى شەيخ ئىسمائىل ، — جەفەر ئىبن يەھيانىڭ دىنارلىرى ئېشىپ - تېشىپ يېتىپتۇ . بۇ ھېچكىمگە سىر ئەمەس . ئەمما ، ئوغلۇم ، سەلدەك كەلگەن ئالتۇنلارنىڭ سەلدەك سورۇلۇشمۇ ھەق گەپ . بەرمەكچىلەرنىڭ بايلىقى ئەرەبلەر خىزمىتىدە . ئىنئامۇ ئېھسانلار ، نەپقە ۋە ئىئانلەرگە ۋەزىرنىڭ قولى ئوچۇق . قېنى ، ئۆزۈڭ ئېيتچۇ ، قايسىبىر ھاشىمىي ۋەزىرنىڭ قولىدىن ئىنئام ئالمىغان ؟ خوش ؟ نېمىشقا زۇۋان سۈرمەيسەن ؟ جەفەر ئىبن يەھيانىڭ خەزىنىدارى ماڭا تونۇش . ئۇنىڭ ئېيتىشىچە ، بەرمەكچىلەر ھەر يىلى ئۆز دارامەتلىرىنىڭ يېرىمىدىن كۆپىنى — ئون ئىككى مىليون ئەتراپىدىكى دىنارنى ھاجەتمەنلەرگە ئۈلەشتۈرۈپ بېرىدىكەن . بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى مۆھۈرلۈك قەغەزلەرگە پۈتۈكلۈك ئىكەن . خەزىنىدار يېڭىلىشماسلىق ئۈچۈن پۇللارنى توپ - توپ قىلىپ ئاجرىتىپ قويدىكەن ، ھەر بىر توپتا ئون مىڭ دىرھەم بولۇپ ، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە پۇلنىڭ سانى ئېنىق يېزىقلىق ئىكەن . مەن ۋەزىرنىڭ قەتل ئېتىلىشىگە قارشىمەن . بۇ گەپلەرنى ئالدى بىلەن خەلىپىلىكنىڭ يۇقىرى مەرتىۋىلىك كىشىلىرى قىرقلدۇ ، ئاجايىپ دانا تەدبىرلەر ، پەم - پاراسەتلەر بىلەن ئېلىپ بېرىلىۋاتقان خوجىلىق ئىشلىرى ئىزىدىن چىقىدۇ ، دەپلا ئېيتىۋاتقىنىم يوق . دېمەكچىمەنكى ، قاتىللىق ئۈچۈن ھېچقانداق ئاساس يوق ! بۇ ھەرىكەت يەنە شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ خەۋپلىككى ، جەفەر ئىبن يەھيا تەرەپدارلىرىنىڭ ھەددى - ھېسابى يوق . ساڭا شۇنى ئېيتماقچىمەنكى ، — دېگىنىمچە گېپىنى داۋاملاشتۇرۇۋاتقان شەيخ ئىسمائىل شاگىرتىنىڭ دەرھال ھوشىنى يىغىپ ، ئۆزىگە قالدغانلىقىغا زەن سالىدى ، — خەۋپلىك ئىشلارغا ئۆزۈڭنى ئۇرما ، نەۋقىران ھاياتىڭنى ئاسرا .

بۇ ساڭا بىرلا قېتىم ئاتا قىلىنغان ئۆمۈر . تىلىكىم شۇكى ،
بۇ سەن ئۈچۈن ئىنتايىن پايدىلىق . ھارۇن رەشىدىتىن ئۆزۈڭنى
قاچۇرما ، ئۇنىڭغا قارشىمۇ تۇرما . ئەكسىچە ، ئىمكانىيەتنىڭ
بارىچە ئۆزۈڭنى ئەمىرۇلمۇسلىمىغا يېقىن تۇت .

— قايسى يوسۇندا؟ مەنغۇ بەجاندىل ! — دېدى يىگىت
گويا ئىتائەتچان قىياپەتتە ، ئەسلىدە بولسا ئۇستاز ئاغزىدىن يەنە
نېمىلەر چىقارگىن دەپ ، گەپنىڭ ئاخىرىنى تاقەت بىلەن كۈتۈپ
تۇراتتى .

— ئەقىل - ھوشۇڭ جايىدا ئىكەنلىكىدىن مەمنۇمەن .
ھاشىمىيلارغا مەنسۇپ زات سۈپىتىدە خەلىپىگە يېقىن بولۇشنىڭ
ئەڭ ئاسان يولى قايسى دېمەكچىمۇسەن ؟ — دېدى ئەتەي گەپنى
ئۈزۈپ شەيخ ئىسمائىل . ئۇ بۇ ياش يىگىتنىڭ پۈت - قولى
شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن باغلانسۇنكى ، ئوردا مالمانچىلىقى
ھەققىدە ئۇزۇن ۋاقىت گەپ قوزغالمىسۇن ، دەپ ئويلىغاچ
گېپنى داۋاملاشتۇردى ، — مىسالەن ، ئېيتايلى ، خەلىپىگە
كۈيئوغۇل بولۇش . بۇ ئەزەلدىن داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان
ئىشەنچلىك يول . خۇسۇسەن ، ئەلىيە بويىغا يېتىپ قالاي دەپ
تۇرۇپتۇ . بۇ توغرىلۇق ھارۇن رەشىد بىلەن سۆزلىشىپ ، ساڭا
ياردەم بېرەلىشىم مۇمكىن .

— يا مۇرۇۋۇۋەتپاناھىم ! — دېدى ھاياجان بىلەن يىگىت .
ئۇنىڭ خىيالىدىن خەلىپىنىڭ قىزى ياخشى جورا ، دېگەن پىكىر
چاقماق تېزلىكىدە كەچتى . ئەلۋەتتە ، مەلۇم ۋاقىت تەخت
نىيىتىدىن ۋاز كېچىپ تۇرۇشقا توغرا كېلەر ، كەلگۈسىدە بولسا
ئالىي نەسەب خوتۇن تاجۋەتەخت كۈرىشىدە مۇھىم بولۇپ قال-
غۇسى ، — ئەمما ، ھارۇن رەشىد ۋەزىرگە مەسلىھەت سېلىپ
قالسا ، ئۇ ئاينىتىپ قويارىمىكىن دېگەن ئەندىشىدىمەن .

— ئوغلۇم ، خەلىپە سەن ئويلىغاندىنمۇ بەكرەك
شىجائەتلىك ھەم كەسكىن ، — دەپ ئېتىراز بىلدۈردى بو-

ۋاي ، — ئۆز خاھىشنىڭ بىلەن ئۆپلىنىشكە رازى ئىكەنلىكىڭدىن مەنۇنمەن . بەلكىم ، ئامەت بىزگە يار بولۇپ قالار ! قالغان ئىشلارنى ماڭا قويۇپ بېرىپ ، بەسرەگە قايتىپ مېنىڭ خەۋىرىمنى كۈت .

— بەجاندىل ، ئۇستاز ! باغداتا قىلىدىغان باشقا ئىشىم يوق . ئەمما ، لېكىن . . . مەن . . . مەن . . . خوشلاشمىغاندىم . ھەر ھالدا يامان بولماس ئىدى . . .

— بوپتۇ ، بارغىن ! — دېدى بوۋاي ئۆز خىياللىرى ئارىسىدا كېزىپ ، — ئەتە تاڭ يورۇشى بىلەنلا ھارۇن رەشىد ھۇزۇرىغا يول ئالمىمەن .

— مۇھەممەد ئەمىننىڭ سارىيىغا قايتىشىمغا ئىجازەت بەرسىلە ، — دەپ گېپىنىڭ ئاخىرىنى ئېيتتى ئىمىن ھا . دې ، — پەقەت بىر كۈنلا قونىمەن .

— قايتىپ بېرىش ؟ سەۋەب نېمە ؟ — ياندۇرۇپ سورىدى شەيخ ۋە بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن جاۋاب بەردى ، — بوپتۇ ، بارغىن ، ئاللا سېنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي .

قېيىق قىرغاققا بۇرۇلدى . يىگىت خورما ياغىچىدىن ياسالغان تېگى تەكشى قېيىققا ئۆتۈپ ئارقا تەرەپكە يۈرۈپ كەتتى . بوۋاي بولسا خىيالغا چۆمگىنىچە ، دەجلىنى قاراڭغۇلۇق قاپلىغانغا قەدەر ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ تۇردى .

خۇپتەن ۋاقتى بولۇپ قالغانىدى . يېرىم تولغان ئاينىڭ پۇچۇق ئايلىنىشى خۇددى ئاپئاق جىڭگىلەك چاچلىق ھەبەشنىڭ بېشىدەك سامادىن خىرە بېقىپ تۇراتتى . سۇ يۈزى كۈمۈش رەڭ گىلەمدەك تەپتەكشى ئىدى . دەريانىڭ بۇرۇلۇشىدا مۇھەممەد ئەمىننىڭ سارىيى كۆزگە تاشلاندى . ساراينىڭ چىراغلىرى ئۆچۈرۈلگەن بولۇپ ، نە مۇزىكا ، نە ناخشا ئاڭلانمايتتى . باغدا ئىتلار ھاۋشىغىنىچە ئۇيان - بۇيان يۈگۈرۈشەتتى .

ئىمىن ھادىي بوشاپ قالغان پېشايۋاننى ئايلىنىپ ، دەرۋازا

بار تەرەپتىكى قەلئە سېپىلغا يېقىنلاشتى .
 ئايۋاندىن پانۇس يورۇقى كۆرۈندى . ئىتلار ئىتائەتسىزلىرىچە
 جىمىپ قېلىشتى . نەقىشلىك پەنجىرە ئالدىدا خىزمەتكار پەيدا
 بولدى . كىيىمگە قارىغاندا ئاхта قىلىنغان قۇلدەك تۇراتتى .
 ئىبن ھادىي ئاستى تەكشى قېپىقتا تۇرۇپ ئۇنى چاقىردى .
 — بۇ سىلىمۇ ، خوجام ؟ — سورىدى قۇل .
 — قىرغاققا چۈشۈۋېلىشىمغا ياردەملەشكىن ، —
 ۋارقىرىدى يىگىت .

— خوپ ، مانا ھازىرلا چۈشمەن .
 پانۇس غايىب بولۇپ ، بىر ئازدىن كېيىن قىرغاق ئالدىدا
 پەيدا بولدى .

— قوللىرىنى بەرسىلە ، خوجام ! پەقەت شەپە
 چىقارمىسلا ، ياخشىسى يوشۇرۇن ئىشىكتىن كىرەيلى .
 «قاچاندىن بېرى مۇھەممەد ئەمىننىڭكىدە شەپىدىن
 ئېھتىيات قىلىدىغان بولۇپ قېلىشقاندۇر ؟ بۇ غەلىتە ئىشقا ؟»
 ئاستى تەكشى قېپىقتىن قىرغاققا ئۆتۈپ ، يول باشلاپ ماڭغان
 ئاхта قۇلنىڭ ئارقىسىدىن كېتىۋاتقان ئىبن ھادىي
 يۇقىرىقىلارنى ئويلاپ قالدى .

پېشايۋان قالايىمىقان پېتى تۇرۇپتۇ . كوزىلار دۈم
 كۆمتۈرۈلگەن ، بىرى چېقىلىپ چۆل - چۆل بولۇپ كەتكەن .
 ياستۇقلارنىڭ ئۈستىگە شاراب تۆكۈلگەن ، يەپ تۈگىتىلمىگەن
 نازۇنچەتلەر ئۈستى - ئۈستىلەپ بىر يەرگە دۆۋىلەپ قويۇلغان .
 ئىبن ھادىي تار يولدىن ئۆتۈپ ، ئاхта قۇلنىڭ كەينىدىن
 بوش تۇرغان چوڭ ھۇجرىغا كىردى . كۈمۈش شامدانلارغا
 قويۇلغان شاملار خىرە نۇر چاچتى .

— بىرىنچى ۋەلىئەھدىمىز قېنى ؟ — ئاхта قۇلنىڭ
 كەينىدىن كېتىۋاتقاچ ، بوشاپ ، بوران ئۇچۇپ تۇرغان ئەتراپقا
 قاراپ ھەيران بولۇپ سورىدى ئىبن ھادىي .

— سەل — پەل تەخىر قىلسىلا ، خوجام . ھازىرلا ئۇنى كۆرىدىلا ، — جاۋاب بەردى ئاختا قۇل .

33 . كېچىدىكى خەۋەرلەر

قاتار — قاتار كەتكەن خانىلارنى مۇنار شەكىللىك شامدانلار كۈندۈزدە كلا يورۇتۇپ تۇراتتى . خانىلار بېزىلىش جەھەتتە بىر — بىرىدىن پەرقلىنەتتى . ھەربىر خانى ئايرىم — ئايرىم ئىرانچە ، يۇنانچە ، ھىندىچە ۋە مىسىرچە ئۇسلۇبلاردا بېزىلىپ جاھازلانغانىدى . بىر — بىرىگە زەنجىرسىمان تۇتىشىپ كەتكەن خانىلارنىڭ ئاخىرىدىكى چوڭ ھەم كەڭ ئۆي مەۋرىتانىي نۇسخىسىدا جابدۇلغان ، ئاخىرقى ئىشىك ئىچىدىن تاقالغانىدى . ئاختا قۇل توختاپ ، ئىشىكنى ئۈچ قېتىم چەكتى . ئىشىك ئىلغۇچىنىڭ سۈرۈلگەن ئاۋازى ئاڭلاندى . ئويما نەقىش ئىشلەنگەن ئىشىك ئۇلۇغ ئېچىلدى . ئىبن ھادىينىڭ ئۇدۇلىدا فەزل پەيدا بولدى . بىر ئېغىز گەپ — سۆز قىلماي ، ياش يىگىتنى شەرەت بىلەن دېرىزىسى يوق كىچىكرەك بىر خانىغا تەكلىپ قىلدى . مۇھەممەد ئەمىن گىلەم ئۈستىدە باداشقان قۇرۇپ ئولتۇراتتى . ئۇنىڭ ئۈچىسىدىمۇ فەزلىنىڭكىگە ئوخشاش «مەستانىلەر كىيىمى» بار ئىدى . ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا پەرەنجە ئورنىۋالغان قېرى ئايال ئۆرە تۇراتتى . چۆرە بولغانلىقى ئۈچۈن يۈزى ئوچۇق ئىدى .

— ئولتۇر ، — دەپ گىلەمنى كۆرسىتىپ تەكلىپ قىلدى خىرقىراق ئاۋازدا ئىبن ھادىينى بىرىنچى ۋەلىئەھد ، — بىز مۇھىم خەۋەر ئالدۇق ، بۇ مېنىڭ ئايغاقچىم ، — مۇھەممەد ئەمىن چۆرىگە ئىشارە قىلىپ ، — بۇ چۆرە ۋەزىرنىڭ خىزىمىتىدە . قۇلاق سال ، ئۇ جەفەر ئىبن يەھيانىڭ ئالدامچىلىقى ھەققىدە ساڭا سۆزلەپ بېرىدۇ .

— ئەلۋەتتە ، سۆزلەيمەن ، قوزام ، سۆزمۇسور . قانداق بولسا شۇنداق پېتى ئېيتىمەن . ئەي ئاللا ، ئۆزۈڭ رەھىم-ئىررەھىمىسەن ! — دۇئاغا قول كۆتۈردى مۇھەممەد ئەمىننىڭ ئۇدۇلىدا تەزىم قىلىپ تۇرغان قېرى چۆرە ، — بۇنىڭدىن بىر يىلچە ئىلگىرى دەيلەمدە ئىسيانكار ئەلەۋىي توپىلاڭ چىقاردى . مەن ئۇنىڭ ئىسمى ۋە نەسەبىنى تولۇق يادلىۋالغانمەن : يەھيا ئىبىن ئابدۇللا ئىبىن ئەلەۋىي . بۇ بەتەخت بىزنىڭ مۇرۇۋەتپاناھ ئابباسىيلارنى (ئاللا ئۇلارنى ھەمىشە ئۆز پاناھدا ساقلىغاي) ئاغدۇرۇپ تاشلاپ ، خەلىپىلىك تەسەررۇپىدىن قۇتۇلماقچى بولغان . ئۇلارنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن ئەمىرلۇمۇسلىمىن نۇرغۇن لەشكەر ئەۋەتكەن ، بۇنىڭ بىلەن ئىسيانكار تاغقا يوشۇرۇنۇۋالغان . ئىسيانكارنى ئۇ يەرلەردىن قوغلاپ چىقىرىش ئاسان ئىش ئەمەس ئىكەن . خەلىپىنىڭ نۇرلۇق خىيالىغا ۋەزىرىنىڭ بىر تۇغقان ئىنىسى فەزل ئىبىن يەھيانى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتىش پىكرى كېلىپ قالغان . ئۇلار تېزلا ئورتاق تىل تېپىشقان . ئاخىر ، ھەر ئىككىلىسى پارس - دە ! ئەلچى ئىسيانكارغا تىنچلىق ۋە ئامانلىق ۋەدە قىلغان . ئەسلىرىدە بولسا كېرەك ، ئىسيانكار باغداتتا مېھىر - شەپقەت بىلەن كۈتۈۋېلىندى . ئۇنىڭ قولىغا خەلىپە بەرگەن قوغدىنىش يارلىقى تۇتقۇزۇلدى . خاھ ئىشەنسە ، خاھ ئىشەنمىسە ، ئىسيانكار ئۆزىنىڭ نىيىتىدىن ۋاز كەچكەن ئەمەس .

— توغرا ئېيتتىڭ ، ئانا ! — ماخىتىدى مۇھەممەد ئەمىن ، — بىز ئۇنىڭغا قانچىلىك ئىشەنسەك ، ئۇمۇ بىزگە شۇنچىلىك ئىشىنىدۇ . خەلىپىلىكتە نېمىدېگەن بىمەنە ئىشلار يۈز بېرىۋاتقان - ھە !

— بەرمەكىيلەر بىلەن ئەلەۋىينىڭ تىلى بىر ئىكەنلىكىنى كىم ئىسپاتلىيالايدۇ ؟ — تازا ئىشەنچ قىلالماي غودۇڭشىدى ئىبىن ھادىي ، — بۇ پارسلارنىڭ گەجگىمىزگە پىچاق سانجىشىغا

قۇلاي پۇرسەت كۈتۈپ تۇرۇۋاتقانلىقىغا ئىمانىم كامىل .
 — ئۇ قوشۇمچە ئىسيانكارغا بېرىلگەن قوغدىنىش يارىلىقى
 ساختا ئوخشايدۇ ، — دەپ قوشۇپ قويدى فەزل .
 — بىمەنە ۋاتىلداشلىرىڭنى قوي ، — قول شىلتىدى
 مۇھەممەد ئەمىن ، — ياخشىسى ، چۆرىنىڭ گېپىگە قۇلاق سال .
 — نېمە دەۋاتقاندىم ، ئوغلۇم ، سىلنى ئاللاننىڭ ئۆزى
 يۆلىگەي ! — خۇشامەتگۈيلەرچە بىلجىرلىدى چۆرە ، —
 توغرا ، توغرا ، ئەلەۋىي يوشۇرۇن پىكىرلىرىدىن ۋاز كېچىشنى
 خىيالىنىڭ بىر بۇرچىكىگىمۇ كەلتۈرگەن ئەمەس . شۇنىڭ
 ئۈچۈنمۇ ھارۇن رەشىد — بۇ ئىشلارنى سىلى ياخشى بىلىدۇ .
 دىلا — ئىسيانكارنى زىندانغا تاشلىدى . ئىلاھىم تېنى زىنداندا
 چىرىپ كەتكەي ! لېكىن ئىسيانكار زىنداندىمۇ ، ئەمەسمۇ ،
 بۇنىسى نامەلۇم .
 — ئۇنىڭ زىنداندا ئىكەنلىكىگە مېھمانىمنىڭ ئىمانى
 كامىل ، — دېدى تەبەسسۇم بىلەن مۇھەممەد ئەمىن .
 — ياق ، زىنداندا ئەمەس ، ئىرىكىنىلىكتە . ئۆز
 ئىسيانچىلىرىنىڭ يېنىغا بېرىشقا ئالدىراۋاتىدۇ .
 — ئوچۇقراق ئېيتساڭچۇ ، ئانا ، ئۇنى كىم قويۇپ بەردى ؟
 بۇنىڭغا كىم جۈرئەت قىلدى ؟
 — ۋەزىر چىقارغۇزۇۋەتتى ، جەفەر ئىبن يەھيا .
 — ۋاي ، ئاتىسىغا لەنەت . قانداق جۈرئەت قىلغاندۇ ؟
 — گېپىمنىڭ ئاخىرىنى ئېيتىشقا ئىجازەت بەرگەيلا ،
 بالام ، ھەممىنى ئېيتىپ بېرىمەن . ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم ،
 ئۆز قۇلقىم بىلەن ئاڭلىدىم .
 ئىبن ھادىي ھەربىر سۆزنىڭ تېگىگە يېتىشكە ئىنتىلەتتى .
 — تۈنۈگۈن كېچىدە خوجامنىڭ ياتىقىنى
 يىغىشتۇرۇۋاتقاندىم ، خىزمەتكارلارنىڭ ھەممىسى تارقىلىپ
 كېتىشكەندى - دە ، — گېپىمنى داۋام قىلدى چۆرە ، — ھەر

قېتىمقىدەك يىغىشتۇرۇۋاتاتتىم . ئۇيان - بۇيان قاراپ قوياتتىم . ۋەزىر ئۆز خانىسىدا ئىكەن . شۇنداق قارىسام كېلىۋاتىدۇ ! ئاللانڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى ، كۆزلىرىمگە ئىشەنمەيلا قالدىم . كۆزلىرىمنى ئۇۋۇلاپ ، يەنە قارىدىم . ئاشۇ ! دەل ئۆزى شۇ !

— ئانا ، ئېيتساڭچۇ ، ئاشۇ دېگىنىڭ كىم ؟
— ئاپئاق قوزام ، كىم بولاتتى ؟ ئۆزلىرى ياخشى بىلىدىلىغۇ ! يەر يۇتقۇر ئەلەۋىي - دە ! ئەركىن يۈرۈپ ئەمەس ، ئۇيان - بۇيانغا مارىلاپ ، ئوغرى مۇشۇكتەك يوشۇرۇن كېلىۋاتاتتى . «ھوشيار بول ، كۆزۈڭگە قارا» دېدىم ئۆز - ئۆزۈمگە . ئۇ بولسا لىپ قىلىپلا ۋەزىرنىڭ خانىسىغا ئۆزىنى ئاتتى . ئىشىكتاغىسى ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان بولسا كېرەك ، ئۇنى كىرگۈزۈپلا ئىشىكنى قۇلۇپلىۋالدى . بۇ ئارىدا مەن ئاستا ، پەم بىلەن يوشۇرۇن يوپۇق بار يەرگە بېرىۋالدىم . دە ، ئوغرىلىقچە ئاڭلاشقا باشلىدىم . سۆزلەۋاتقىنى ۋەزىر ئىدى . ئاۋازى ھەسرەتلىك چىقاتتى . ئۇ سورىدى : «زىنداندا قانداق چىدىدىڭ ؟ «ئەلەۋىي جاۋاب قىلدى : «ئاللا مەرھەمىتى بىلەن ئامال قىلدىم . لېكىن ، مېنى بىكار زىندانغا تاشلىدىڭلار .» ئېنىق ئاڭلىدىم ، «بىكار» دېدى . كېيىن ئۇلار شۇۋىرلاپ گەپ قىلىشتى ، ھېچنېمىنى ئاڭلىيالمىدىم . پەقەت ئاخىرىدا ۋەزىر دېدىكى : «ئالدى - كەينىڭگە قارىماي باغدادقا كەتكىن ! نەگە بارساڭ مەيلى ، بۇ يەردىن تېز كەت !»

— ئېنىق ئاڭلىدىڭمۇ ، ئىمىن ھادىي ؟ — نەرە تارتقاندەك گۈرگىرىدى مۇھەممەد ئەمىن ، — لەنەتكەردى ۋەزىر ئاتامنىڭ مەھبۇسىنى قاچۇرۇۋېتىپتۇ . بۇ ساتقىنلىق بولماي نېمە ؟
— ساتقىنلىق ، ئەلۋەتتە ساتقىنلىق ، بالام ، — دېگىنىچە ئۇنىڭ گېپىنى ماقۇللىدى چۆرە ، — ئىسيانكار بولسا قانداق جاۋاب بەردى دېمەملا : «بۇ يەردىن قېچىپ كېتەلىشىم

مۈشكۈل ، تۇتۇۋالارمىكىن دەپ ئەنسىرەيمەن .
— ئۇ راست گەپنى ئېيتىپتۇ ، — دەپ گەپكە قوشۇلدى
فەزل .

— ئۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىر نېمە قىلدى ؟ — سورىدى
ئىبن ھادىي .

— مېھماننىڭ سوئالىغا جاۋاب بەر ، ئانا . جەفەر ئىبن
يەھيا نېمە قىلدى ؟

— ۋاي - ۋوي ، ناھايىتىمۇ يامان ئىش قىلدى . سادىق
كىشىلىرىدىن قوغدىغۇچى بەرمەكچى بولدى . ئىسيانكار ئۇنىڭغا
تەشەككۈرلەر ياغدۇردى . . .

— مانا ، كۆرۈۋاتامسەن ، دوستۇم ، خىيانەت ، سانقىد-
لىق ! — ۋارقىرىغان مۇھەممەد ئەمىننىڭ بويۇن تومۇرلىرى
كۆپۈپ كەتتى ، — ۋەزىر كىمنى قاچۇرماقچى بولغان
دېمەمسەن ، كىمنى ؟ خەلىپىنىڭ مەھبۇسىنى - ھە !

— بۇنى شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە سىلگە يەتكۈزمەكچى
ئىدىم ، ئەمما ، بالام ، جېنىم قوزام ، ئاخشام سارايدىن
چىقىشنىڭ ئىلاجىنى قىلالىدىم .

— مېنىڭ سارىيىمدىن بىمالال چىقساڭ بولۇۋېرىدۇ !
ھەققىڭنى چۆرىلىرىمنىڭ تەربىيىچىسىدىن ئالىمسەن ، —
پەرمايش بەردى مۇھەممەد ئەمىن . چۆرە ئايال مۇھەممەد
ئەمىننىڭ ئېتەكلىرىنى سۆيۈپ ، كەينىچىلەپ مېڭىپ خانىدىن
چىقىپ كەتتى .

بەرمەكچىلەرنى يىقىتىش توغرىسىدا ئوچۇق - ئاشكارا سۆز
ئېيتىشقا پېتىنالمىغان ئىبن ھادىي ئوتتۇرىچە يول تۇتۇشقا
ھەرىكەت قىلىپ :

— سەۋر - تاقەتنىڭ نەتىجىسى — ئاجىزلىقنىڭ بەلگىسى
بولۇپ قالمىسۇن يەنە ؟ — دېدى .

مۇھەممەد ئەمىن قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى .

— ساڭا بىر ئىش بولدىمۇ ، ئەي مۆھتەرەم زات ؟ — دەيدى
گاڭگىراپ قالغان ئىبن ھادى ، — ئورۇنسىز كۈلۈشنىڭ
بائىسى نېمە ؟

— ئەي بۇرادەر ، ئەزىز ! — دەيدى كۈلكىسىنى
باسالمايۋاتقان بىرىنچى ۋەلىئەھد ، — فەزىل تېپىپ كەلگەن
گەپتىن سېنىڭ تېخى خەۋىرىڭ يوق . بىلەمسەن ، ھامام . . .
ئۇخلاپ چۈشۈمگىمۇ كىرمىگەن گەپلەر ! . . . ئۆزۈمنى
كۈلكىدىن زادىلا توختىتالماي قالدىم . ئۈچەيلىرىم ئۈزۈلۈپ
كېتەي دەيدى .

— ئەبباسە . . . — دەپ گەپ باشلىدى ئىبن ھادى ،
ئەمما گېپى ئېغىزىدىلا قالدى .

— ھا - ھا - ھا ! دەل شۇنىڭ ئۆزى ! — ھۇزۇرلىنىپ
كۈلدى مۇھەممەد ئەمىن ، — ۋاي پاهىشە ! گەپ قىل ،
ئەزىزىم ، ئۇنىڭ بۇزۇقچىلىقلىرىنى ئېيتىپ بەر ! ھا -
ھا - ھا !

بىرىنچى ۋەلىئەھد كۈلۈشتىن توختىغاندىن كېيىن فەزىل
ئەبۇل ئەتەخىيەدىن ئاڭلىغان گەپلىرىنى ئېقىتماي - تېمىتماي
سۆزلەپ بەردى .

ئىبن ھادى داڭ قېتىپ قالدى .

— خىيانەت ! — ۋارقىرىدى ئۇ گەپنىڭ ئايىغىنى
ئاڭلا - ئاڭلىمايلا ، — ئەمىرۇلمۇسلىمىنى خەۋەردار
قىلىشىمىز زۆرۈر . ھارۇن رەشىد بۇ خىيانەتتىن خەۋەر تېپىشى
زۆرۈر . ئۇنىڭ نامىغا داغ تەڭگۈزۈلگەن !

— بۇنىڭغا كىم جۈرئەت قىلالايدۇ ؟ كىمنىڭ ئۆز بېشىنى
كالا كېسىش كۆتۈكىگە قويغۇسى كېلىدۇ ؟ — دەيدى فەزىل
شۈبھە ئارىلاش ، — ئاللا كىمنى خەلىپىنىڭ غەزىپىدىن ساقلاپ
قالدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالايمەن .

— خوش ، ئەمدى نېمە قىلماقچىسەن ؟ — تاقەتسىزلىنىپ

سوردى ئىبن ھادى ، — خىيانەتتىن خەۋەر تېپىپ تۇرۇپ ، يەنە تىنماي يۈرۈۋەرمەكچىمۇ ؟ بۇ يەنە يېڭى بىر خىيانەت دېگەن گەپقۇ ئاخىر !

— كەمىنە ئەقىلسىزنىڭ پىكرىچە ، ئاستىرتىن يول ئىزدىمەك لازىم . مىسالەن ئىپتىئالى ، قەسىدىچى خەلىپە ھۇزۇرىدا قەسىدە ئوقۇغاچ ، قەسىدىگە قىستۇرۇپ ئىما - ئىشارەت قىلىپ ئۆتسە . . . — تەكلىپ بەردى ساراي ئەتىۋارلىقى فەزل .

— بۇنىڭ قانداق ئىما - ئىشارەت بولىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ تۇرۇپتىمەن ، ئەزىزىم فەزل ، — كۈلدى مۇھەممەد ئەمىن .

— ياخشىسى ، ئەلەۋىينىڭ قاچقانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەردىن ئىش باشلانسا بىخەتەررەك بولارمىكىن . بۇ ئىش ۋەزىرنىڭ يىلتىزغا كەلتۈرۈپ پالتا ئۇراتتى .

ئىبن ھادى ھازىرچە قاچقۇن ھەققىدىكى مەخپىي خەۋەر بىلەن كۇپايلىنىپ ، ئەبباسە مەسىلىنى ئىھتىيات شەرتى ئۈچۈن قالدۇرۇپ قويۇپ ، ۋاقتى كەلگەندە بەرمەكچىلەرگە بىراقلا زەربە بېرىشتىكى ئەڭ ئاساسىي ۋاسىتە قىلساقمىكىن ، دەپ ئويلاپ قالغانىدى .

— قۇل بەچچىنىڭ ھارامزادىلىرى قەيەردىكەن ؟ — سوردى بالىلار ئېسىگە چۈشۈپ قالغان ئىبن ھادى ، — ئۇلار جانلىق شاھىت ئورنىدا كېرەك بولۇپ قېلىشى مۇمكىن .

— مېنى ئۈنچىلىك ئەخمەق دەپ ئويلىماڭ ، — دېدى كۆڭلى ئاغرىغان فەزل ، — ئۇلارنى ئۆزۈممۇ ئىزدەپ تېپىشىم مۇمكىن ئىدى . بالىلارنى يولىدا قولغا كىرگۈزۈشنىڭ چارىلىرىنى كۆرۈپ قويغانمەن . ئادەملىرىم تېخى قايتىپ كەلمىدى .

تۇيۇقسىز ئىشىك تاقىلداپ قالدى . فەزل تۇرۇپ ئىشىكىنى

ئاچتى . ھەبەش قۇل بوسۇغغا قەدەم قويدى ، ئاندىن ئون -
تىنسىز توختاپ بېشىنى ئەگدى .

— سۆزلە !

خىزمەتكار تىنىمدى . بۇ ھالەت خەۋەرنىڭ پەقەت بىرىنچى
ۋەلىئەھدىگىلا يەتكۈزۈلدىغانلىقىنى بىلدۈرەتتى . ئىبن ھادى
بىلەن فەزل خوشلىشىپ ئۆز خانلىرىغا چىقىپ كېتىشتى .

— يا جانابى ساھىبى پەرمانىم ! — دەپدى تەنتەنىلىك
ئاھاڭدا ئاختا قۇل ، — سەيىدە زۇبەيدەدىن چاپارمەن كەلدى .

— يەنە نېمە گەپكەن ؟ — سورىدى كېچىدە چاپارمەن
كېلىشىدىن ئەجەبلەنمىگەن مۇھەممەد ئەمىن . چۈنكى ، ئۇ
ئانىسىنىڭ خەۋەرچىلەرنى ياللىۋالغانلىقىنى ، ئۇلار چاپقۇر
ئارغىماقلاردا كېچە - كۈندۈز ئۇنىڭ نامەلىرىنى خەلىپىلىكنىڭ
خالىغان يېرىگە يەتكۈزەلەيدىغانلىقىنى ياخشى بىلەتتى .

— سەيىدە زۇبەيدە جانابى ساھىبى پەرمانىنى ئەتە تاڭ
يورۇش بىلەن كۆرۈشكە ئىنتىزار ، — خەۋەرنى يەتكۈزدى ئاختا
قۇل ، — مۇھىم گېپى بارمىش .

— چاپارمەنگە ئېيتقىنكى ، خۇدا خالىسا ، تاڭ ئاتار -
ئاتمايلا مېھرىبان ۋالىدەمنىڭ ھۇزۇرىدا بولىمەن ، — جاۋاب
قىلدى مۇھەممەد ئەمىن .

ئارىدىن يېرىم سائەت ئۆتەر - ئۆتمەي بىرىنچى ۋەلىئەھد
سارىيىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى قاتتىق ئۇيقۇغا كەتتى .

34 . خەلىپىنىڭ سۆيۈملۈك خوتۇنى زۇبەيدە

خەلىپە جەفەر ئىبن ئەبۇ جەفەر ئەل مەنسۇرىنىڭ قىزى
زۇبەيدە — ھارۇن رەشىدكە دادا تەرەپتىن تۇققان بولۇپ ،
ھىجرىيىنىڭ 165 - يىلى ھارۇن رەشىدكە ئۈزىتىلدى . توي
ناھايىتىمۇ دەبدەبىلىك بولدى . ھاشىمىيلار خانىدانىنىڭ پەخرى ،

شانۇ شەۋكىتى ۋە گۈلى بولغان بۇ ياش كېلىنچەك گۈزەللىكتە شۇقەدەر ۋايىغا يەتكەن ھۆسنى لاتاپەت ئىگىسى بولغانلىقى ئۈچۈن ، ئۇنى خەلىپىلىكنىڭ سەيبىدەسى دەپ ئاتىشاتتى . كېيىنچە ، ئۇ پەرزەنت كۆرگەندىن كېيىن كۆكسى ناھايىتىمۇ سۈتلۈك ، بەدىنى قايماقتەك ، لاتاپەتتى ، نازاكتى ۋە مۇلايملىقىنى يوقاتمىغانلىقى ئۈچۈن ، خەلىپىنىڭ قىزى زۇبەيدە^① دەپ ئاتالدى ، ھەم مۇشۇ نام بىلەن تارىخ سەھىپىلىرىدىن ئورۇن ئالدى . ھارۇن رەشىد بىرىنچى بولۇپ ئىسلام ئالىمىدە «تەرىقۇل - ئەقىل» (چەكسىز ئەقىل ئىگىسى) دەپ داڭق چىقارغان سۆيۈملۈك خوتۇننىڭ كېيىنكى قۇلاق سالاتتى . ئۇنىڭ تەكلىپى بىلەن ھىجازدىكى سۈيى جىق ئەي-نەل - مەنەش كۆلى چوڭقۇرلاشتۇرۇلدى ، ئەتراپىغا تاش ياتقۇزۇلدى ، تۈزلەڭلىك ۋە يارلىقلارنى بويلاپ سۇ ئېقىپ تۇرىدىغان ئۆستەڭ قېزىلدى . ئۆستەڭ مەككەنى مۇكەررەمدىن توپتوغرا ئون مىڭ غۇلاچ يۇقىرىدا توختىدى . ئۆستىخانلار ، نازارەتچىلەر ئۈچۈن سېلىنغان ئۆيلەر ، ھاۋزىلار ۋە قۇدۇقلارنىڭ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن سەرپ بولغان مەبلەغىنى ھېسابقا ئالمىغان بۇ ئىنشائات دۆلەت خەزىنىسىگە بىر مىليون يەتتە يۈز مىڭ دىنارغا چۈشتى . ئىلگىرى قۇرغاقچىلىقتىن قاقشىغان ۋىلايەتلەر سۇغا تولۇپ كەتتى .

زۇبەيدە ئۆزىنى شۇنچىلىك ھەشەمەتلىك زىبۇزىننەتلەرگە ، جاھازلارغا كۆمۈۋەتتىكى ، بۇ جەھەتتىكى نام - ئاتىقى قۇرۇلۇش ئىشلىرىدا چىقارغان داڭقىدىن ئېشىپ كەتتى . مال - دۇنياسى ئالتۇن - كۈمۈش ، شايى - كىمخاب ، دۇرۇ جەۋاھىرلار بىلەن شۇنچىلىك توشۇپ كەتتىكى ، بۇنچىلىك بايلىق باشقا بىر كىمگە

---

① زۇبەيدە ، زۇبىدى - بىرىنچىسىنىڭ جەۋھىرى ، قايىمىقى دېگەن مەنىدە .

ئەسلا نېسىپ بولۇپ باقمىغانىدى . پەقەت تەنتەنىلىك سورۇنلاردا كىيىدىغان لىباسلىرىنىڭ ئۆزىلا ئەللىك مىڭ دىنارغا يارايغىنى . ھارۇن رەشىدىنىڭ سۆيۈملۈك خوتۇنىنىڭ تۇرالغۇ دەپ ئاتالغان سارىيى قويۇق دەرەخلىك ئارىسىدا بولۇپ ، ئەبەدىيەت قەسىرىنىڭ جەنۇبىغىراق ، ئەل - مەنسۇر شەھىرىنىڭ شەرقىي تەرىپىگە جايلاشقانىدى . پۈتۈن خەلىپىلىكنىڭ ئىككىنچى بىر يېرىدە بۇنىڭدەك ھەشەمەتلىك باغ ، ھەيۋەتلىك ئايلانما گۈللۈك يوق ئىدى . زۇبەيدە يېڭى - يېڭى بېزەكلەرنى ئويلاپ تېپىشقا ناھايىتىمۇ ماھىر چىقىپ قالدى . سىرتى بۇرما چىقىرىپ قىرىلىپ ، زەر ھەل بېرىلگەن تۈۋرۈكچىلەرگە ئېسىپ قويۇلدىغان چىملىدىقنى ئويلاپ تاپقانمۇ مانا شۇ زۇبەيدە ئىدى . چىملىدىقنىڭ ئۈستۈن تەرىپى سۆسەر ۋە خىلمۇخىل شايىلار بىلەن بېزەلگەن . تۆۋەنكى قىسمى بولسا ئەتراپىغا نەپىس نەقىش ئىشلىنىپ كۈمۈش بىلەن قاپلانغان قارا ئېمەن ياغىچىنىڭ رەڭگىگە ئوخشاش بولۇپ ، ئۇلارغا نىشاپۇر فىرۇزىسى ، سەرەندىبىنىڭ^① كۆپكۆك زۇمرىتى ، ئوممان گۆھەرلىرى ، مىسىر زۇمرەتلىرى ، يەمەن لەئلى ۋە ئافرىقىنىڭ ئېسىل مارجانلىرى قالدالغانىدى . چىملىدىق ئالدىدىكى ئالتۇن شامدانلارغا ئەنئەنە شاملار ئورنىتىلغانىدى .

پۈتۈن ھاشىمىيلارنىڭ قېنىدا بولغىنىغا ئوخشاش ، زۇبەيدەنىڭمۇ بەرمەكىلەرگە نەپىتى چەكسىز ئىدى . بولۇپمۇ ئوغلىنىڭ تەخت ۋارىسلىق ھوقۇقىنى چەكلەپ قويغاندىن بېرى ، جەفەر ئىبن يەھيانى كۆرەرگە كۆزى يوق ئىدى . بۇ ۋەقە ھىجرىيە 186 - يىلى مەككە زىيارىتى مەزگىلىدە بولغانىدى . ھارۇن رەشىد مۇقەددەس سەجدىگاھقا مۇھەممەد ئەمىن ۋە مەئمۇنلار بىلەن بىرلىكتە بىر تالاي مەھرەملەر ،

① سەرەندىب - سەيلۇن (سرى لانكا) .

ئەيىنۇئەكابىرلار ھەمراھ بولۇپ ئاپارغانىدى . ئۇلارغا ۋەزىر يولباشچى ئىدى . شۇ قېتىمقى مۇقەددەس سەجدىگاھنى تاۋاپ قىلىشتىن كۆزلەنگەن ئەسلى مۇددىئا تاجۇتەخت ۋارىسلىرى توغرىسىدىكى ئەھدىنامىنى تەۋەرىۋك كەئىبىدە رەسمىي شەرتىيەلەشتۈرۈش ئىدى . ئەھدىنامە ئىمزالىنىپ ، خۇتبە ئوقۇلۇپ ، مەككە شەيخىنىڭ ئىلاھىي مۆھۈر بېسىلدى . بۇ مۇراسىمدا ۋەزىرمۇ ھازىر ئىدى . پۈتۈكچىلەر بۇ تەنتەنىلىك مۇراسىمنى باشتىن - ئاخىرغىچە تەپسىلىي يېزىپ قالدۇرۇشقان . مۇھەممەد ئەمىن ساداقەتكە قەسەم قىلىپ بولۇپلا ، ئورنىدىن تۇرۇپ كەئىبىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كەتمەكچى بولدى . ھوشيار جەفەر ئىبن يەھيا شۇئان ئۇنى جايىغا ئولتۇرغۇزۇپ قويدى . بۇ يەتمىگەندەك ، ۋەزىر ھەممە ئادەمگە ئاڭلىتىپ : «ئەگەر ئۇكاڭنىڭ ھەققىگە خىيانەت قىلماقچى بولساڭ ئاللاننىڭ غەزىپىگە ئۇچرايسەن !» دەپ بىھايالىق بىلەن مۇھەممەد ئەمىننى قورقۇتتى . بۇ گەپنى ئۈچ قېتىم تەكرارلاشقا ئۇنى مەجبۇر قىلدى . ئوغلغا قىلىنغان بۇنداق بىئەدەپلىكتىن زۇبەيدەنىڭ ئوغىسى قايناپ پىغانى پەلەككە يەتتى .

ئىككىنچى ۋەلىئەھد شەرىئەتنىڭ پۈتۈن قائىدە - قانۇنلىرىغا مۇۋاپىق ئالىي ئۇنۋانغا سازاۋەر قىلىنىپ پاتىھە ئالدى . ھارۇن رەشىدىنىڭ سۆيۈملۈك خوتۇنى بولسا جەفەر ئىبن يەھيانى بابلاپ ئۈچ ئېلىشقا قەسەم ئىچتى . شۇنىڭدىن باشلاپ ۋەزىرنىڭ قارارگاھىغا ئايغاچچىلارنى ، ماراچچىلارنى ئەۋەتىپ ، پىتىنە - پاساتلارنى تارقىتىدىغان بولدى . يەنە تېخى مەخپىي كۆزەتچىلىرى ئارقىلىق ۋەزىرنىڭ ئەبباسە يېنىغا تولا كېلىدىغان بولۇپ قالغانلىقىدىنمۇ خەۋەر تاپقانىدى . ئەبباسەنىڭ دار ئەر - رەقىقە بارغانلىقىمۇ ئۇنىڭ نەزەرىدىن چەتتە قالمايدى .

ئەتىسى تاڭ يورۇپ ، قۇياش ئۆزىنىڭ ئالتۇن نۇرلىرىنى زېمىنغا چېچىپ ئۈلگۈرمەستە دەجلىنىڭ ئوڭ قىرغىقىدا

ئاتلىقلار كۆرۈندى . ئاتلىقلار توپى ئالدىدا بىرىنچى ۋەلىمەھىدىنىڭ تۇغىنى كۆتۈرگەن نەيزىۋاز ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى . ئۇنىڭدىن بىرنەچچە قەدەم نېرىدا نەسلىلىك ئارغىماق بىلەن ئۇچىسىغا ئابباسىيلارنىڭ رەسمىي كىيىمىنى كىيگەن مۇھەممەد ئەمىن كېلىۋاتاتتى . چىرايلىق كۆرۈنۈش ھاسىل قىلغان بۇ توپنىڭ ئاخىرىدا تۆگە مىنگەن قۇللار بار ئىدى .

ئاتلىقلار تۆۋەنكى كۆۋرۈككە كەلگەندىن كېيىن دەريانىڭ چېپ قىرغىقىغا ئۆتۈشتى . ئۇدۇلدىن كېلىۋاتقانلار پۈكۈلۈپ تەزىم قىلىشاتتى . كۈچتۇڭگۈر ھەم تېتىك مۇھەممەد ئەمىن ساخاۋەت بىلەن تەبەسسۇم قىلىپ ، كوچا - كوچىلاردا دىرھەم تەڭگىلەر چېچىپ باراتتى .

زۇبەيدە ئوغلىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتەتتى . ئىككى ساراينىڭ ئارىسىغۇ ئانچە يىراقمۇ ئەمەس . ئۇ بىرنەچچە قېتىم يولغا قانچىلىك ۋاقىت كېتىدىغانلىقىنى ھېسابلاپ چىقتى . زۇبەيدە پۈتۈن ئارزۇ - ئارمانلىرىنىڭ تىمسالى بولغان يەك - كە - يېگانە ئوغلىنى نېمە بىلەن خۇش قىلىش توغرىسىدا باش قاتۇراتتى . ئوغلى ئۈچۈن سېلىنغان پايدىدا ئۈستىگە چۆرىلەر يېڭى ئۈزۈلگەن گۈل ۋە رەيھانلار چېچىشتى .

زۇبەيدە مۇھەممەد ئەمىننى ئىچ يۈزى سەندەل ياغىچىدىن ئىشلەنگەن ئويما نەقىشلىك گۈمبەزسىمان چوڭ خانىدا قوبۇل قىلىشنى قارار قىلدى . ئۆينىڭ تاملىرىدىكى ئالتۇن ھالقىلارغا شايى دەرىپەرىلەر ئېسىلغان بولۇپ ، ئۇلارغا تىكىلگەن شېئىرىي مىسرالار ۋە ماقالىلارنى بىمالال ئوقۇش مۇمكىن ئىدى . يەرگە يالتىراپ تۇرىدىغان گىلەم سېلىنغان بولۇپ ، گىلەمنىڭ ئوتتۇرىسىدا پەيلىرىنى دۈگىلەك قىلغان تۈزنىڭ ھەيكىلى قويۇلغان . تۈزنىڭ يوغان كۆزلىرى زۇمرەتتىن ئىشلەنگەن ، پەيلىرىگە زەر ۋە كۈمۈشتىن يول - يول سىزىقلار چىقىرىلغان ، سىزىقلارغا ھېكمەتلەر پۈتۈلگەندى . گىلەم ئىران شاھىنىڭ

تەئەللۇقاتى بولۇپ ، بىر زامانلاردا ئۇنىڭ شىكار ھارۋىسىنى بېزىگەندى . ئۇدۇل تەرەپتىكى چىرايلىق زىننەتلەنگەن كارىۋاتتىن يېقىملىق ، خۇش پۇراق تارقىلىپ تۇراتتى . كارىۋات ئالدىغا سېلىنغان ئەرەمەن گىلىمى ئۈستىگە چەم ياستۇقلار تىزىلغان . مانا شۇ جاھازىنىڭ ئۆزىلا بەش مىڭ دىنارغا يارايتتى . ئويما دېرىزىلەرگە يېڭى نەپىس پەردىلەر تۇتۇلغانىدى . بۇرچەكلەرگە مۇنار شەكىللىك ئالتۇن شامدانلار ئېسىلغان بولۇپ ، ئۇلارغا خۇشبۇي شاملار ئورنىتىلغان . ھەممە ياقتا قىممەت باھالىق بېزەكلەر . خانا ئاجايىپ جەزىبىدار جابدۇلغانىدى .

35. ئوغلانلاردەك كىيىنگەن چۆرىلەر

باغ دەۋرۋازىسى ئالدىدا ئاتلىقلار ئارغىماقلىرىنى چاققانلىق بىلەن توختىتىشتى . ئۇلارنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىپ تۇرغان خىزمەتكارلار مۇھەممەد ئەمىننى قولتۇقىدىن يۆلەپ ئاتتىن چۈشۈرۈشتى . ئۇ يېڭى ئۈزۈلگەن گۈللەر چېچىلغان پايانداز ئۈستىدە قەدەم تاشلاپ باراتتى . ئادەت بويىچە ، ئالدىدا تامغىلىق تۇغ كۆتۈرگەن نەيزىۋاز ماڭغانىدى . پەقەت ئوغلاننىڭ ئىستىقبالىغا سەۋرسىزلىك بىلەن تەلمۈرۈۋاتقان زۇبەيدە چۈشۈپ كېلىۋاتقان يوغان پەشتاق ئالدىغا يېقىنلاشقاندىلا ، نەيزىۋاز ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ ، بىرىنچى ۋەلىئەھدەكە يول بوشاتتى . مۇھەممەد ئەمىن يۈگۈرۈپ بارغىنىچە ئانىسىنى قۇچاقلاپ قوللىرىنى سۆيىدى . ئالدىنقى قېتىم كۆرۈشكەنلىرىدىن كېيىنكى ئارىدا ئۆتكەن ۋاقىت ئىچىدە زۇبەيدە خېلىلا سەمىرىپ قالغانىدى . پەقەت يوغان - يوغان ، ئويناق ، تىنىمىسىز ھەم زېرەك كۆزلىرى ، ئۇچلۇق بۇرنى ۋە كىچىككىنە ئاغزىنى قاپلىغان ئەلئەدەك قىمىزىل لەۋلىرىلا بۇرۇنقى زۇبەيدەنى ئەسلىتەتتى .

— ئالەم ئىچرە گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق ھۆرمەتلىك
ۋالىدەم، ئاللا سىزنى ھەرۋاقت ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي! —
دەپ ئېھتىرام بىلدۈرۈپ ھال سوراۋاتقان ئەمىن ئانىسىنىڭ
ئاددىيلا كىيىنىشىدىن ھەيرەتلىنىپ قوشۇپ قويدى،
ئوھوي، بۇنىسى نېمە ئەمدى؟

زۈبەيدە بېشىدىن ئايىغىغىچە توق قىزىل شايى يېپىنچىغا
ئورلىپ، بېلىنى پەقەت بىرلا ئېسىل تاش قالدالغان توقۇما
ئالتۇن كەمەر بىلەن باغلىغانىدى.

— بويىڭىزدا نە مارجان، نە ئۈزۈكلەر، نە ئۆزىڭىز
ياخشى كۆرىدىغان بىلەزۈكلىرىڭىز كۆرۈنمەيدىغۇ؟

— ئاللا ساڭا ھەمىشە ئۆتكۈر ئەقىل - ئىدراك ئاتا
قىلغاي! — تەبەسسۇم قىلدى زۈبەيدە، — خەلىپىنىڭ
سۆيۈملۈك رەپىقىسىگە زىبۇزىننەت قوغلىشىش ياراشمايدۇ.
ئۇلارنى ئۆزۈم ئويلاپ تاپقانمەن، ئوغلۇم.

— ھە، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بېشىڭىزغا ئالىيە ھامامىنىڭكىگە
ئوخشاش ئاددىيلا پەرەنجە يېپىنىۋالغانىكەنسىز - دە. ھەممە
يەردە قىممەت باھالىق زىبۇزىننەتلىرىنى كۆز - كۆز
قىلىشىدىغان ئەمىرۇ ۋەزىرلەرنىڭ خوتۇنلىرىنى تازا بايلاپ
مەسخىرە قىلىپسىز - دە.

— بالام، سەن ياخشى بۇ ياققا قارا! — دەدى زۈبەيدە
توق قىزىل يېپىنچىسىنىڭ بىر پېشىنى كۆتۈرۈپ. زۈبەيدەنىڭ
پۇتىدىكى كەشىنىڭ سىرتىنىڭ ھەممە يېرىگە گۆھەر قالدالغان
بولۇپ، ئاپتاپتىن چاقنىغان گۆھەرلەرنىڭ نۇرلىرى كۆزنى
قاماشتۇراتتى.

— بۇ تېخى ھېچكىمنىڭ خىيالىغا كەلمىگەن ئىش! —
ھەيرانلىقتىن ئاغزى ئېچىلىپ قالغان مۇھەممەد ئەمىن بىر
دەقىقە كۆزلىرىنى يۇمۇۋالدى.

زۈبەيدە ئۆز ئىشىدىن ناھايىتىمۇ مەمنۇن بولدى. زۈبەيدە

ئوغلىنى باشلاپ ئالدىدىن ئۆتكەن خانىلاردىن ھەسەل ھەرىسى
ئۇۋىلىرىدىكى غوغۇلداشقا ئوخشاش بوشقىنا تاۋۇش ئاڭلىنىپ
تۇراتتى . بۇ بىر خىل ئاھاڭدا قىلىنىۋاتقان قۇرئان قىرايىتىدىن
ھاسىل بولغان تاۋۇش ئىدى . يۈز چۆرىنىڭ ھەربىرى قۇرئاننىڭ
ئوندىن سۈرىسىنى يادقا ئالغان بولۇپ ، كۈن بويى ئۇنى
ئۈزلۈكسىز قىرايەت قىلىپ تۇرۇشاتتى .

ئوغلىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن مەخسۇس جابدۇلغان چوڭ
خاننىڭ جاھازىلىرى بىلەن بۇنداق نەرسىلەرنى كۆپ كۆرگەن
مۇھەممەد ئەمىننى ھەيران قالدۇرۇش ئاسان ئىش ئەمەس ئىدى .
باشقا بىر ھالەت ئۇنىڭ ئەقلىنى قايىمۇقتۇرۇپ قويدى : ئىككى
قاتار سەپ تۈزگەن ياش ئوغلانلارنىڭ ھەممىسى بىر خىل
دومباققىنا ، شەھلا كۆز ، شۇ قەدەر گۈزەل ئىدىكى ، خۇددى
مۆجىزىنىڭ ئۆزىلا . كېلىشكەن بويى - بەستلىرىگە خوپ ياراشقان
ئىككى قات ئەستەرلىك تون ئۈستىدىن ئىنچىكە بەللىرىگە كەمەر
باغلانغان ، باشلىرىدا قىيسىق ئورالغان كىچىككىنە سەلە ،
چېكىلىرىدە ھالقىسىمان گىجەكلەر ، قوللىرىدا ھاسا . . .

مۇھەممەد ئەمىن بىردىنلا قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى . تون
ئاستىدا تېخى بويىغا يەتمىگەن قىزلار خاس كۆكرەكلەرنىڭ
تومپىيىپ تۇرغىنى بىلىنەر - بىلىنمەس سېزىلىپ تۇراتتى .
— ھا - ھا - ھا ! ئۇلارنى ناھايىتىمۇ ئۈستىلىق بىلەن
ياساپسىز - ھە ! ھا - ھا - ھا !

— ئەرگە قوزام ، مەن سەندىن ئىبەرەت ئالدىم ، — دېدى
چاقچاق تەرىزىدە زۇبەيدە ، — ئاڭلىسام ، سەن ساھىبجاماللار
ئورنىغا ئاختا ئوغلانلارنى ساقلاپ ئىمىشسەن . مەن بولسام
چۆرىلەرنى گۈل ئوغلانلارغا ئوخشىتىپ ياسىدىم . ئەلۋەتتە ،
ئۇلار بۇنداق ئۆزگىرىشتىن ئۆز ھۆسنى - لاتاپىتىنى يوقاتقىنى
يوق . ئۆزۈڭ رازى بولدۇڭ . ئۇلارنى ساڭا تارتۇق قىلۇرمەن .
— ئەزىرايى خۇدا ! سىزدەك مېھرىبان ۋالدەنى پۈتۈن

ئالەمنى ئىزدەپمۇ تاپقىلى بولماس! — دەدى زوق — شوق بىلەن يىگىت، — ئاللا خەلىپىلىكتە سىزگە چەكسىز ئىززەت — ئابروي ۋە تەڭداشسىز ساخاۋەتپەرۋەرلىك ئاتا قىلسۇن! شادلىقتىن چىرايغا قىزىللىق يۈگۈرگەن زۇبەيدە تۆش گىقۇشى پەيلىرىدىن قىلىنغان ياستۇققا يانپاشلىدى — دە، «ئوغۇل بالا» سۈپەت چۆرىلەرگە «چىقىپ كېتىڭلار» دېگەن مەنىدە ئىشارەت قىلدى.

36. ئانىلارچە نەسەھەت ۋە پەرزەنتلەرچە قۇۋلۇق

— قېنى، ئەمدى ماڭا ئېيتقىنچۇ، تۈنۈگۈنكى كۈنى قانداق ئۆتكۈزدۈڭ؟ — سورىدى زۇبەيدە. ئۇنىڭ چىرايى جىددىي تۈس ئېلىپ، لەۋلىرىدىكى تەبەسسۇممۇ يوقىغانىدى. — ئاللىنىڭ مەرھەمىتى بىلەن، سىز ئارزۇ قىلغاندەك، — تەۋازۇ بىلەن جاۋاب بەردى بىرىنچى ۋەلىئەھد، — ھۇزۇر — ھالاۋەتتە، ھەرقاچاندىكىگە ئوخشاش مەرزە قىلىپ! — سېنىڭ يېشىڭدا بۇنىڭدىن باشقا يەنە نېمە ئىش قىلىش مۇمكىن؟ — ئاغزىدىن چىقىپ كەتتى زۇبەيدەنىڭ. ئۇ شۇئان ئوغلغا مەككىرانە بېقىپ سورىدى، — ئالدىنقى كېچىدىچۇ؟ كۆزۈمنىڭ قارىسى، سېنى ئويۇن — كۈلكە بىلەن خۇرسەن قىلىدىغان چۆرىلەر ۋە قۇللارسىز، يالغۇز ئۆزۈڭ نېمە قىلىدىڭ؟ مۇھەممەد ئەمىن ھەيران بولۇپ تۇرۇپ قالدى.

— يا ئەلھەزەر، خەلىپىلىكنىڭ سەيپىدەسى، ئاجايىپ قالتىس سوئال بولدىغۇ بۇ! قارىغاندا، مېنىڭ ۋاقتىنى قانداق ئۆتكۈزۈۋاتقانلىقىمدىن، ھەتتا ئۇنىڭ پۈتۈن ئۇجۇر-بۇجۇرلىرىدىن تەپسىلىي خەۋەردار ئىكەنسىز — دە! — ھەيرانلىق بىلەن ئېيتتى ئۇ ئانىسىغا يېقىنراق سۈرۈلۈپ، —

ئىجازىتىڭىز بىلەن سوراپ باقاي ، بۇ گەپلەر سىزنىڭ قولىڭىزغا قانداق يەتتى ؟

— ئىشەنچلىك مەنبەدىن ، ۋەلىئەھد ، — غالىبانە تەرىزدە جاۋاب قىلدى زۇبەيدە ، — لېكىن ، سەن مېنى ئۆز پەرزەنتلىرىنىڭ ئۆيىگىمۇ ئايغاچىلارنى قويدىغان ئانىلارغا تەڭلەشتۈرمە . ھەرگىز ئۇنداق ئويلما ! توغرا كېلىپ قېلىپ ، چاپارمىنىم خىزمەتكارنىڭ بىلەن مۇڭدېشىپ قاپتۇ . خىزمەتكارنىڭ ئىچىدە گەپ ياتمايدىغان ئادەم ئىكەن . تەجرىبىلىك ئايغاچچى ئۆزىگە كېرەكلىكىنى دەرھال بىلىۋالىدۇ . لېكىن ، كەچۈرسەن ، سېنىڭ كېچىدىكى ئۇ ئۇيقۇسىزلىقىڭنىڭ يوشۇرۇن سىر ئىكەنلىكىنى خىيالىڭىمۇ كەلتۈرمەپتىمەن . . .

— سىزدىن يوشۇرىدىغان ھېچقانداق سىرىم يوق ، ھۆرمەتلىك ۋالىدەم ، — دەدى ھازىر جاۋابلىق بىلەن مۇھەممەد ئەمىن ، — ھەممىسىنى قالدۇرماي ئېيتىپ بېرىمەن . چاپارمەننى مېنىڭ گۈل ئوغلانلىرىمنى قايمۇقتۇرۇش ئۈچۈنلا ئەۋەتمىگەندۇرسىز ؟ ئۇلار تېخى ئەقىلى كەم بالىلار .

— گېپىڭ ئورۇنسىز ئەمەس ، ئوغلۇم ! — دەپ ماختاپ قويدى زۇبەيدە ئوغلنىڭ باش - كۆزلىرىنى سىلاپ ، — خۇش خەۋەرنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن سېنى چاقىرتتىم . يېقىن ئارىدا ئۆلۈم تەڭگۈر قۇلبەچچىدىن قۇتۇلىمىز .

مۇھەممەد ئەمىن ئانىسىنىڭ ئاساسسىز گەپ قىلمايدىغانلىقىنى ياخشى بىلەتتى .

— بۇنداق خەۋەرنى خەلىپىلىكنىڭ سەيپىدەسىنىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلىغىنىمغا خۇرسەنمەن ! — دەدى مۇھەممەد ئەمىن ۋە كۆڭلىدە ئويلىدى : « كۆرىمىز تېخى ، يېڭى خەۋەرلەر كىمدە جىقراق ئىكەن ؟ » ئاندىن سورىدى ، — ھەرھالدا ، خەۋەر ئەبباسە توغرىسىدا ئەمەستۇر ؟

— ۋاي - ۋوي ، شۇڭقارم قانات چىقىرىپ قاپتۇغۇ ! ئۇ

ھاممىسى توغرىسىدا بىرەر نەرسە سورامدۇ نېمە؟ — ئۆز
 نۆۋىتىدە ھەيران بولدى زۇبەيدە ، — پەرۋازنىڭ بىكار ئەمەس ،
 يىگىت ، — دېدى زۇبەيدە ئاۋازىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ ، —
 ئەمما ئۇنى سىرمۇ دېسەڭ ، سىر — دە ! ئادەتتىكى يېڭى
 خەۋەرلەردىن كۆرە تېزىرەك تارقىلىدۇ . بىرمۇنچە پۇل تۆلەپ
 سىرنى سېتىۋالسىنۇ ، ئۆزۈڭنى ئۇ سىرلارنىڭ يىگانە ئىگىسى
 دەپ خۇشال بولىسەن . نەدىكىنى ! سىر دەپ ھېسابلانغان خەۋەر
 ئاللىقاچان كېرەكلىك ئادەملەرنىڭ قۇلقىغا يېتىپ بولغان
 بولىدۇ . مانا ئەتراپلىق ئايغاقچىلىق قانداق نەتىجىلەرنى ئېلىپ
 كەلدى دېمەسەن . بۇ جەھەتتە ئاجىزەمەن ، — قوللىرىنى
 كەردى ئۇ ، — خەيرىيەت ، بوپتۇ ، ئۆزۈڭدە بارىنى تۆككىنچۇ ،
 شاھزادەم . كەم قالغان يېرىنى ، ئېھتىمال ، مەن تولۇقلارمەن .
 — مېنىڭ قارىشىمچە ، ئەي ھۆرمەتلىك ئانا ، ھامامنىڭ
 ئىشىدىن بىر نەتىجە چىقىشى دەرگۇمان ، — دېدى مۇھەممەد
 ئەمىن ۋە يەنە ئانىسىنى دەيدەيگە سېلىش ئىستىكىدە قوشۇپ
 قويدى ، — ياخشىسى ئەلەۋىي ماجىراسىنى سۆزلەپ بېرى .
 — ئەلەۋىي دەمەسەن ؟ — ياندۇرۇپ سورىدى زۇبەيدە ، —
 بۇ كىم بولدى ئەمدى ؟ ھە ، ئېسىمگە كەلدى . . . خوش ،
 ئۇنىڭغا نېمە ئىش بولۇپتۇ ؟

زۇبەيدە خەلىپە زىندانغا ھۆكۈم قىلغان ئىسيانكارنى
 قاچۇرۇۋەتكەنلىك توغرىسىدىكى ئوغللىنىڭ سۆزلىگەن
 ھېكايىسىنى جىمجىت ئولتۇرۇپ ئاڭلىغاندىن كېيىن چوڭقۇر
 ئۇھ تارتىپ دېدى :

— بۇ قېتىم مېنى يولدا قالدۇردۇڭ ، بالام ، نېمىدىگەن
 خۇشاللىنارلىق ئەھۋال — ھە ! لېكىن ، شۇنىسى ئېچىنارلىق ،
 ناھايىتىمۇ ئېچىنارلىقى ، ئاللا بىزگە ئاتا قىلغان بۇ سەلتەنەتتە
 مۇشۇمۇ ھۆكۈمرانلىق بولىدۇ ؟ ئەسلى خەلىپە ئاتاڭ ئەمەس .
 ئاتاڭ ھارۇن رەشىد ئاتاقتا خەلىپە بولغىنى بىلەن ، سەلتەنەت

تىزگىنى ئاشۇ لەنتىنىڭ قولىدا .

— ئەمرۇلمۇسلىمىن سەلتەنەتنىڭ كۈندىلىك ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۆزى ئۈستىگە ئېلىپ بولالمايدۇغۇ؟ بۇ ھەددىدىن زىيادە ئارتۇقچە يۈككۈ! — ئېتىراز بىلدۈردى مۇھەممەد ئەمىن ، — ئەمما ، خىزمەتكارنىڭ ساداقەتلىك بولۇش - بولماسلىقى باشقا گەپ .

— قابىلىيەتلىك زاتلار دۆلەت ئىشلىرىدا ناھايىتىمۇ زۆرۈر ، بۇ ھەقتە مۇنازىرە قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق ، — دېدى ئۆزىنى ئوڭشىۋالغان زۇبەيدە ، — لېكىن ، ھەرنەرسىنىڭ ئۆز چەك - چېگراسى بولۇشى كېرەك . ۋەزىرگە بۇنچىلىك كەڭ ئىمتىياز بېرىشكە نە ھاجەت؟ بوۋاڭ مەھدىمۇ بەرمەكىلەرگە تاپانغان ، ئەمما ئالدى - كەينىگە ، ئوڭ - سولغا قاراپ ، ئېھتىيات بىلەن ئىش تۇتقان . خەلىپە ھادىمۇ شۇنداق قىلغان . خوش ، نېمىشقا ئەمدى ھارۇن رەشىد ۋەزىرگە ھەرەم ئىشلىرىنى ئېچىپ قويدى . نېمە ، بۇ ئىشنىڭمۇ خەلىپىلىكىنى باشقۇرۇشقا ياردىمى بارمىكەن؟

— ھەرەم ئىشلىرىنى ئېچىپ قويدى؟ بۇنىڭ بىلەن نېمە دېمەكچىسىز ، ھۆرمەتلىك ۋالدەم؟

— نېمىنى ئاڭلىغان بولساڭ ، شۇنى دېمەكچىمەن . لەنتى جەفەر ئىبن يەھيا ئاتاڭنىڭ خوتۇنلىرى ، چۆرىلىرى ، كېنىزەكلىرى ۋە ھەتتا قىزلىرىنىڭ ئالدىغىمۇ بىمالال كىرىپ چىقىدۇ ، بۇنىڭ نەتىجىسى — ئەبباسە بولغان ئىش . خەلىپە بىلەن ۋەزىر ئېمىلداش ئاغا - ئىنلار ئىكەن ، دېگەن گەپلەر چىقىپتىمىش . ئۇنداق ئىكەن ، ئۇنىڭ ھەرەمگە كىرىپ - چىقىشى قانۇنىي ھېسابلىنىدۇ - دە .

— تېخى سىزنىڭ ھۇزۇرىڭىزغىمۇ تەشرىپ قىلىدىمۇ؟ ئۆيىنىڭ ئىچىگە ئېسىلغان ئىسىرىقدانغا بىر پارچە ئەنبەرنى تاشلىماقچى بولۇپ تۇرغان زۇبەيدەنىڭ قولى تىترەپ ، ئەنبەر

گىلەم ئۈستىگە چۈشۈپ كەتتى .

— قارىسىنى كۆرسىتىپ باقسۇنچۇ ، قېنى — دېدى
دەرغەزەپ بولغان زۇبەيدە ، — پەنجىرىنىڭ بۇ يېقىغا ئۆتۈپ
باقسۇنچۇ قېنى ؟ سارىيىمدا ئۇ پارسىينىڭ ئەدەبىنى بېرىپ
قويۇشقا يارغۇدەك خىزمەتكارلىرىم بار . نېمىلا بولمىسۇن ،
سېنىڭ ئاناڭمەن . ئېسىڭدە بولسۇنكى ، ئۇ قۇلبەچچىدىن ھېچ
ۋاقىت بىرەر ئىشنى ئىلتىماس قىلغان ئەمەسمەن ھەم
قىلمايمەن .

— سىزنى بىكارغا خەلىپىلىكنىڭ سەيپىدەسى دېمەيدۇ —
دە ، ئاخىر ، سىز دېگەن ئالىي نەسەب ھاشىمى قىزىسىز ! —
دېدى كۆڭلى يۇمشاپ قالغان مۇھەممەد ئەمىن ۋە ئانىسىنى
مەدھىيىلىگەچ بېرىپ گىلەم ئۈستىگە چۈشكەن ئەنبەرنى ئېلىپ
ئىسرىقدانغا تاشلىدى ، — بىراق ، ھامما ئاچامنىڭ قانداقلارچە
پارسىينىڭ تۇزىقىغا ئېلىنىپ قالغىنىغا ھېچ ئەقىلم يەتمەيدۇ .
ئەقىل — ھوشىدىن جۇدا بولغانلىقى بىر ئاللاغا ئايان !

— ئەسلىدە ئۇنىڭدا ئەقىل — ھوش دېگەن نەرسىنىڭ ئۆزى
بارمۇ ، بالام ؟ — دېدى زۇبەيدە كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ ، —
كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن ، ئوغلۇم ، ياشسەن ، تېخى خوتۇنلارنىڭ
دامىغا چۈشۈپ باقمىدىڭ . بىر خوتۇننىڭ ھىيلىسى قىرىق
ئېشەككە يۈك بولىدۇ ، دېگەن گەپ بار . ھوشيار بول ، بۇ ئاختا
ئوغلانلارغا مەتبۇنلۇقنىڭ ئاقىۋىتى بولسا كېرەك ، بىلەمسەن ،
قوزام ، ئوڭ ۋە سول قۇلىقىڭنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلا : خوتۇن
كىشىگە نېمە كېرەك ؟ دۆلەت ۋە سۆلەت . قىز ئانىغا تارتىدۇ ،
دېيىشىدۇ . ئانىسىغا ئوخشاش خام خىيالغا بېرىلگەن گۇمراھ
قىز ئۆزىچە ئويلىغانكى : كىم دېسە — ۋەزىر . . . سۆلەتلىك
ھەم دۆلەتلىك ، كېلىشكەن ، خۇش چىراي ، خۇش قامەت .
ئۇنىڭ ئۈستىگە ۋەزىردىن خۇش پۇراق ئەنبەر ھىدىلىرى كېلىپ
تۇرىدۇ . قىزىق ، ئۇ يېيىشىگە نېمە يەيدىغاندۇ ؟ . . . شۇنداق

قىلىپ ، ئەقىل - ھوشنى يوقىتىپ مەستخۇش بولغان گۇمراھ قىز ۋەزىر «گاھ» دەپسە قولىغا قونۇپلا ئالغان . قۇرۇق شاخنى لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئاتەش ئۆز قوينىغا ئالغان ، غۇناجىن كۆزىنى سۈزگەنۇ ، بۇقا يېپنى ئۈزگەن . قالغىنى خۇدانىڭ ئۆزىگە ئامانەت ! . . .

زۇبەيدە ئىسرىقدانغا يەنە بىر پارچە ئەنئەنە تاشلىدى ۋە تۈتەپ تېزلا تارقىلىپ كېتىۋاتقان تۈتۈنلەرگە قاراپ تۇردى . — ۋەزىرنى كۆزدىن يوقىتىش كېرەك ! — غەزەپلىك ۋارقىرىدى يىگىت . ئۇنىڭغا قويۇپ بەرسە ، دەرھال جالات ماڭدۇرۇشتىنمۇ تايماس ئىدى .

— سېنى چۈشىنىمەن ، ئوغلۇم ! سەن ئەڭ قاتتىق جازا تەرەپدارسەن ، — دەيدى زۇبەيدە ئوغلنىڭ دىلىدىكىنى تىلغا چىقىرالمىۋاتقانلىقىنى بايقاپ . ئۇ يەنە ئوغلنىڭ مۇرىسىنى سىلاپ سۆزىنى داۋام ئەتتى ، — ئاتاڭغا ئەبباسەنىڭ بۇزۇقچىلىق قىلغانلىقىنى يەتكۈزۈپ نېمىگە ئېرىشمەكچى ئىكەنلىكىمىز توغرىسىدا ھەر تەرەپلىمە ئويلاپ كۆرۈشىمىز لازىم . كەچۈر ، ئوغلۇم ، ھامما ئاچاڭنى شۇ نام بىلەن ئاتىماي ئىلاجىم يوق ، جازاسىنى ئاللا ئۆزى بەرگەي ! ئۆزىدىن كۆرسۈن ، بۇنداق نومۇسسىزلىقنى ئاتاڭغا دەپىشتىن ھەتتا مەنمۇ چۆچۈيمەن . بۇ ناھايىتىمۇ خەۋپلىك ھەم خەتەرلىك ئىش . ئۇنىڭ قانچىلىك دەرغەزەپ بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىشمۇ قىيىن . يائاللا ، قانچە - قانچىلىغان كالىلار كېسىلىشى مۇمكىن ! — زۇبەيدە كەمىرنىڭ ئارقىسىدىن تۆت پۈكلەكلىك قەغەزنى چىقىرىپ مۇھەممەد ئەمىنگە ئۇزاتتى ، — سەن ئىشنى ئەلەۋىدىن باشلاشنى ماقۇل كۆرەمسەن ؟ بەلكىم ، بىر ئۇرۇنۇپ كۆرۈشىمىز كېرەكتۇر . بەزى ئىشلارنىڭ چارىسىنى قىلىپ قويغانمەن . بۇرناقى يىل كەتتە ئالدىدا مېنى شۇنچىلىك ھاقارەتلىدىكى ، ئۇنى

مەڭگۈ كەچۈرەلمەيمەن . چوقۇم قىساس ئالسىمەن . قېنى ئوقۇپ كۆرگىن ، شاھزادەم ، بۇ پاش قىلمىش مەزمۇنىدىكى ھەجۈپ بۇيرۇتمىغا مۇۋاپىق پۈتۈلگەن . ھارۇن رەشىد ئۇنى تاسادىپىي تېپىۋالدى . ناۋادا بۇمۇ ئۇنىڭغا تەسىر قىلمىسا ، بۇنىڭدىن بەتتەررەكىنى بۇيرۇتما قىلىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ .

— بۇ دورەممۇ مېنى داغدا قالدۇرۇپسىز ، — دېدى يىگىت تەئەججۇپ بىلەن ، — مەنمۇ خۇددى شۇنداق ئەشئار بۇيرۇتۇپ ، ئاتامنىڭ دىققىتىگە يەتكۈزۈش نىيىتىدە ئىدىم ، — ئۇ قەغەزنى ئېچىپ ئوقۇشقا كىرىشتى :

شەرەپ ئىلە قىلغۇچى بىزنى ئىدارە ،
ئاللاننىڭ يەردىكى نائىبى قېنى ؟
بىلسە ، كىم دۆلەتنى يۇتماقتا تىنماي ،
ۋە خەلىپىلىكنى ئوغرىلاشقا شاي .
بۇ — ۋەزىر جەفەردۇر ، قارا ، خەلىپە ،
ئۇ قانداق دۆلەتمەن ، غاداينغان ، تەلۋە ،
كى ئەمرىڭ تىرناقچە كۆرمەيدۇ ئەسلا ،
ھەر جايدا پەرماننىڭ ئەيلەر شەرمىسار .
چىن دانادەك ئاھاڭ بېرەر سۆزىگە :
شۇنداق ساراي قۇرۇۋالدى ئۆزىگە ،
قارىغىن ، خەلىپە ، قىلاي قەسەمىياد ،
ئەتمىگەن ھېچ ئىنسان بۇنداقنى بۇنياد .
قاياققا قارىما دۇرۇ جەۋاھىر ،
ئاياغ دەسسەر ئەنبەر ، ياقۇتنى ئاخىر ،
قورقمىمەن ، خەلىپە چاقىرسا ئاللا ،
سېنى تەشۋىشى يوق دۇنياغا بىردىن .
جەفەر شۇ ھامان چىقار تەختكە ،
ھېرس كۆزى تولۇپ دەۋراندىن بەختكە .

قۇل ھۆرمەت قىلمىسا ھۆكۈمدارنى گەر ،
سەلتەنەت شەنىگە داغ سېلىپ غادىيار ،
تا ھۆكۈمداردىن ئۇ بولمىسا مىننەتدار ،
قالار پەسكەش بولۇپ ئاجىزلىقتا خار ① .

— ئاجايىپ ساز شېئىر ! — دېدى شېئىرنى ئوقۇپ بولۇپ
مۇھەممەد ئەمىن ، — پەقەت ئاتامنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن تاجۇ
تەختنى ئۇ قۇلبەچچە ئىگىلەيدۇ ، دېگەن مىسراسى سەل
ئاشۇرۇۋېتىلگەنمۇ قانداق ؟

— بۇ شېئىرنى مۇبالىغە ، — دېدى ئۆز خاتاسىنى
توغرىلاشقا ئالدىراپ زۇبەيدە ، — ئەبەدىيەت قەسرەدە ئۆزۈمنىڭ
ئىشەنچلىك ئادىمىم بار . شېئىرنى سەجدىگاھقا تاشلايدۇ .
چۈنكى ، ناماز بامداۋاتنى خەلىپە ئۆزى يالغۇز ئوقۇيدۇ . ھارۋىنىڭ
ئويلاپ كۆرۈشكە ۋاقتى يېتىدۇ ، — زۇبەيدە بىر ئاز دېمىنى
رۇسلىۋالغاندىن كېيىن «رەسمىي گەپ - سۆزلەر تامام»
دېگەندەك ئىلاۋە قىلدى ، — ئەمدى بىر ئاز غىزالانساق
بولارمىكىن ! قورسىقىڭمۇ چاۋاك چېلىۋاتقانمۇ ، بالام ؟

— جان دەپ رازى بولار ئىدىم ! — جاۋاب بەردى ئېسىل
شاراب ۋە بولغۇسى زىياپەتنىڭ لەززەتلىك نازۇنمەتلىرى
ھەققىدە ئويلىنىۋاتقان بىرىنچى ۋەلىئەھد ، — ئۇنىڭدىن كېيىن
نېمە ئىش قىلىمىز ؟ ئاخىر ، مەن غىزادىن كېيىنلا ئۆز
ماكانىمغا قايتمايمەنغۇ ؟

— بۈگۈن بىر كۈننى بىللە ئۆتكۈزۈمىز ، — دېدى
تەبەسسۇم قىلىپ زۇبەيدە .

---

① شېئىرلار ئىبن خەللىكان ۋەئىل ئىتىلىدىلارنىڭ تارىخىي
ئەسەرلىرىدىن ئېلىنغان . — ئەسلى ئىزاھ .

37. ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ دەبدەبىلىك

نامايىشى

ئەلچىلىك قىلىپ ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ ماقۇللۇقىنى ئېلىش ناھايىتىمۇ مۇشكۈل ئىش. ھارۇن رەشىد جىيەنى ئىبن ھادىينى ياقتۇرمايتتى. ئاللا كۆرسەتمىسۇنكى، ناۋادا غەزىپى تۇتۇپ قالسا، ئىش تامام - ۋەسسالام. ئۇنىڭ قەھرىدىن قورقماي بولمايدۇ.

ئەبەدىيەت قەسرگە قاراپ يول ئالغان شەيخ ئىسمائىل دېمەكچى بولغان گەپلىرىنى خىيالىدىن بىرمۇبىر ئۆتكۈزەتتى. ئۇ ئارغىماقنىڭ ئۈستىدە خۇددى ياش چەۋەندازلاردەك مەزمۇت ئولتۇراتتى. كۆزىنى قىسىپ، يۈزىنى ئالدى تەرەپتىن ئورۇۋاتقان شامالغا تۇتتى. تونىنىڭ ئالدىنى ئېچىۋەتتى.

دەريا بېكىتكە ئېلىپ بارىدىغان يولدا مىخ - مىخ ئادەم بار ئىدى. مۆھتەرەم چال ئۆزىنى قوغداپ بېرىۋاتقان قۇلنى چاقىرىپ، ئادەملەرنىڭ نېمىگە توپلىنىشقانلىقىنى بىلىپ كېلىشكە بۇيرۇدى.

ئۇ ئات چاپتۇرۇپ ئالدىغا ئۆتتى - دە، شۇ زامان قايتىپ كېلىپ خەۋەر قىلدى:

— خوجام، توپلانغانلار ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ ئۆتۈپ كېتىشىنى كۈتۈپ تۇرۇشۇپتۇ. ئەمىرۇلمۇسلىمىن شەمەئاسىغا بارىدىكەن. ئۇ يەردە ئات چاپتۇرۇش، ئۇلاق تارتىش ئويۇنلىرى ئۆتكۈزۈلىدىكەن.

ناھايىتىمۇ شاۋقۇن - سۈرەنلىك بولىدىغان ئات چاپتۇرۇش ئويۇنلىرى ئالدىنغىلا پۇختا ھەم ئەتراپلىق پىلانلىنىپ تەييارلىق كۆرۈلەتتى ۋە كۈن بويى داۋاملىشاتتى. بۇ ناھايىتىمۇ قىزىقارلىق ئويۇن بولۇپ، ھارۇن رەشىد بۇ ئويۇنغا شۇنچىلىك

ئامراق ئىدىكى ، ئويۇن ۋاقتىدا ئۇنىڭ قۇلىقىغا ھېچقانداق گەپ كىرمەيتتى . ناھايىتىمۇ مۇھىم ئىشلار ھەققىدىكى گەپنىمۇ ئۇنىڭغا ئېيتقىلى بولمايتتى .

ئىبن ھادىي ئۈچۈن ئەلچى بولۇپ خەلىپە ھۇزۇرىغا بېرىش ئىشىنى ئەتىگە قالدۇرۇشتىن باشقا ئىلاج يوقلۇقىنى چۈشەنگەن شەيخ ئىسمائىل ئۆيىگە قايتماقچى بولۇپ يولىنىڭ چېتىدە ئاتنىڭ تىزگىنىنى بۇرىشىغا ، ئاياغلىرى چاققان ، مۇسكۇلىلىرىدىن كۈچ - قۇۋۋەت جۇش ئۇرۇپ تۇرغان پاكىر بويلۇق ئون نەچچە قۇل دوقمۇشتىن ئۇچقاندەك چېپىپ كەلدى .

قۇللار ياڭاق نوتىسىنىڭ چىۋىقى بىلەن بىكارچىلارنى ھەيدىشەتتى . ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ يېقىنلاپ كېلىۋاتقان ھەيۋەتلىك قوشۇنى ئۆتىدىغان يول ئېچىلدى . چارچىلارنىڭ ۋارقىراشلىرىمۇ ئاڭلىنىشقا باشلىدى :

— ئەمىرۇلمۇسلىمىغا يول بوشتىلسۇن !

— ئەمىرۇلمۇسلىمىغا يول بوشتىلسۇن !

— ئەمىرۇلمۇسلىمىغا يول بوشتىلسۇن !

«ئۆزۈم قانچىلىغان قېتىم ئىشتىراك ئەتكەن بۇ كۆرۈنۈشكە سىرتتىن تۇرۇپ بىرقۇر نەزەر سالسام يامان بولماس» دەپ ئويلىغان شەيخ ئاتتىن چۈشۈپ چەتكىرەك ئۆتتى . باشقىلار تونۇپ قالمىسۇن دەپ ئەنسىرەپ ، يۈزىنى تونىنىڭ ئېتىكى بىلەن دالدا قىلىۋالدى . چارچىلاردىن كېيىن ئەلەمدار ۋە خەلىپىلىك تۇغىنى كۆتۈرگەن كىشى ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن خاس قوغدىغۇچىلار توپى كۆرۈندى . ياللانما قوغدىغۇچىلار سېپى بىر خىل تەكشى ماڭاتتى . قىنىدىن چىقىرىلغان شەمشەرلەرنىڭ ئۆتكۈر تىغلىرى كۈن نۇرىدا يالترىياتتى . ئۇلاردىن كېيىن ئوقىيالىرىنى جەڭگىۋار ھالەتتە تۇتقان كاماندازلار كېلىۋاتتى . كوچىدا ئادەملەر جىمىپ قېلىشتى . سۈكۈناتنى ئاتلارنىڭ

بىر خىل رىتىمدىكى تۇپاق تىۋىشى بۇزاتتى .
نەپەت ، بەستىلىك ، ئېسىل ئارغىماقنىڭ ئۈستىدە خەلىپە
كۆزگە تاشلاندى . بېشىدىكى ئۇچلۇق دەستار ئۇنىڭ بويىنى
تېخىمۇ ئېگىز كۆرسىتىپ تۇراتتى . قىرىق بىر ياشلىق ھارۋى
رەشىدىنىڭ تاتىراڭغۇ چىرايىدا تەبەسسۇم ئەكس ئەتتى .
مۈشۈكىنىڭگە ئوخشاش شالاڭ بۇرۇتلىرى تىككىدە ، كۆزلىرى
يوغان ھەم نۇرلۇق ، ساقىلى توق سېرىق رەڭدە . ئوڭ قولىدا
ئۇچىغا ئويما زەر پايىنەك قاپلانغان قارا ئېمەن ھاسا . خەلىپىنىڭ
ئارغىمىقىمۇ ئالاھىدە سۆلەت چىقىرىپ بېزەلگەن بولۇپ ، ئايرىم
كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى : ئۈستىدە رەڭگارەڭ يالتىراپ تۇرغان
شايبى يوپۇق ، قىممەت باھالىق ئېگەر - جابدۇق ، يالى ۋە
قۇيرۇقى زامان تەقەززاسى بويىچە خېنە بىلەن بويالغان .
ئارغىماق گويىا ئۈستىدىكى ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلگەندەك ،
مەغرۇر ئويىناقلاپ بېشىنى مىدىرلىتاتتى .

ئارغىماقنىڭ يېنىدا تۆگىقۇشى پېيىدىن ياسالغان ئۇزۇن
سايىۋەن كۆتۈرگەن قۇل سوكۇلداپ كېلىۋاتاتتى . ئۇ بىردەم
ئالدىغا ئۆتۈپ كېتەتتى ، بىردەم ئارقىدا قالاتتى ، بىردەم بىر
تەرەپكە قىسىياتتى ، كۈن ئىسسىق ، خەلىپىنىڭ بېشىغا
زەررىچىمۇ ئاپتاپ چۈشمەسلىكى كېرەك - دە !

ئۇلارنىڭ كەينىدىن بىرئاز ئارقىدىراق ، ئەيىانۇ
ئەكابىرلار ، دۆلەت مەجلىسى ۋە دىۋان ئەمىرلىرى ،
ھاشىمىيلارنىڭ يۇقىرى مەرتىۋىلىكلىرى ، قەبىلە باشلىقلىرى ،
خەزىنىدار ۋە ياردەمچىلىرى كېلىشىۋاتاتتى .

ئارغىماقچىلار سەردارى سۆلەت تۈزۈپ مەغرۇرانە
كېتىۋاتاتتى . چۈنكى ئۇ بۈگۈنكى بايرامنىڭ ئەڭ كاتتا
ئەمىرلىرىدىن بىرى ئىدى . ئېيتىشلارغا قارىغاندا ، كېلىۋاتقان
شوخ ئارغىماقلارنى سوۋۇتۇشتا بۇ تۈركنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغىنى
يوق ئىكەن . يەڭگىلىغىنا ئېگەرلەنگەن ئارغىماقلار پۇشقۇراپ

كىشىنىشىپ ، بوپۇنتۇرۇقنى ئۈزۈشكە ئۇرۇناتتى .
تەنتەنلىك كۆرۈنۈشنىڭ ئەڭ ئاخىرىدا يەنە بىر توپ
لەشكەر ۋە بايقىقداك قولغا چۈشكەن تۇتقان پاكار بويۇق قۇللار
ماڭغانىدى .

شەيخ ئىسمائىل شۇئان ۋەزىرىنىڭ يوقلۇقىنى سېزىپ
قالدى . بۇ قانداق گەپ ؟ ئۇ دەپدەبىلىك مۇراسىمغا مۇتەپەككۈرانە
نەزەر تاشلىدى . ئەمىرۇلمۇسلىمنىڭ بۇ نامايىشلىرى ئاددىي
پۇقرالارنىڭ كۆز ئۆڭىدە ھەيۋەتلىك مەنزىرە ھاسىل قىلاتتى .
ھەقىقەتەنمۇ كۆركەم ھەم ئىبرەتلىك ئويۇن . ئەمما ، كۆپىنى
كۆرگەن ئادەمنى بۇنىڭ بىلەن كولدۇرلىتىش ئاسان ئەمەس .
خەلىپىلىكنىڭ تەقدىرىنى قولدا تۇتۇپ تۇرغان ئوردا ئەيىانلىرى
سەپلىرى ناھايىتىمۇ زىچ مېڭىشقان . . . ئەمەلىيەتتەمۇ ، ئۇلار
ئەنە شۇنداق زىچ بولۇپ ، بىر ياقىدىن باش چىقىرىشامدىغاندۇر ؟
ئەنە ئاۋۇ ئوڭ تەرەپتىكىسى ھارۇن رەشىدىنىڭ ئۆلۈمىنى
كۈتۈۋېرىپ تاقىتى تاق بولۇپ ، كىم تەرەپتە بولمىسۇن ،
ھەرقانداق پىتنە - پاساتقا ئارىلىشىشقا ھازىر ؛ ئەنە ئاۋۇ
ئىككىسى بىرىنچى ۋەلىئەھدكە سادىق ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن
كېلىۋاتقانلار ئىككىنچى ۋەلىئەھدىنى قوللايدۇ . . . «كىم
ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈۋاتىمەن ؟ — بىردىنلا ئويلاپ قالدى
بوۋاي ، — ھاكىمىيەت قانچە مۇستەھكەم بولسا ، ئۇلارنىڭ
ھەربىرى تىزگىنىنى ئۆزلىرى تەرەپكە كۈچەپ تارتىشقا
ئۇرۇنىدۇ . خەلىپىلىكنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىستىقبالى
يولدىكى ئەڭ زور توسۇقلارنىڭ بىرى مانا شۇ ئەمەسمۇ ؟ »

38 . ھىندى راجاسىنىڭ ئەلچىلىرى

ئەتىسى تاڭ سەھەردىلا رەسمىي لىباسدا كىيىنگەن شەيخ
ئىسمائىل ئەبەدىيەت قەسىرى ئالدىغا يېتىپ كەلدى . ئىككى قۇل

ئۇنى قوغداپ كەلگەندى . تۆت قات قەلە سېپىلى بىلەن ئورالغان ھارۇن رەشىدىنىڭ قارارگاھىنى قامەتلىك ، ئېگىز بويى بوۋايىنى ياخشى تونۇيدىغان قوغدىغۇچىلار قورۇقداۋاتقان بولغاچقا ئۇنى بىمالال ئۆتكۈزۈۋېتىشتى . تۆتىنچى دەۋازا ئالدىغا كەلگەندىن كېيىن شەيخ ئىسمائىل ئاتتىن چۈشۈپ ، ئات ۋە چۆرىلىرىنى شۇ يەردە قالدۇرۇپ ، ئۇ تەرىپىگە پىيادە يۈرۈپ كەتتى .

ئۇنىڭ ئالدىغا چىققان خەلىپە خىزمەتكارلىرى مەغرۇرانە قەدەم تاشلاپ يول باشلىماقتا ئىدى . ساراينىڭ ئوڭ - تەتۈر يوللىرىنى بەش قولىدەك بىلىدىغان ھاشىمىيلار ئاقساقىلى ئۈچۈن بۇ ئارتۇقچە ئىش ئىدى . بوۋاي سالاپەت بىلەن تەمكىن قەدەم تاشلايتتى .

كۈتۈش ئۆيلىرىدە ھەر ۋاقىتتىكىدەك ئادەم كۆپ بولۇپ ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئىدى . شائىرلار ، ھاپىزلار ، يېقىن - يورۇقلار ، ساراي ئەمىرلىرى كۈن بويى شۇ يەردە ئايلىنىپ يۈرۈشەتتى ، چۈنكى ئۇلار ھەرقاچان خەلىپىگە كېرەك بولۇپ قېلىشى مۇمكىن - دە . ئەمما ھېچكىم چاقىرتىلمىغانىدى . ھارۇن رەشىدىنىڭ بۇ يېقىن - يورۇقلىرى ئۆزئارا سۆھبەتلىشەتتى ، ھەر خىل شەرىھەتلەردىن ئىچىشىپ چاڭقاقلىقىنى قاندۇرۇشاتتى ، نېمە قىلىشلىرىنى بىلەلمەي ئۇ بۇلۇڭدىن - بۇ بۇلۇڭغا توختىماي مېڭىشاتتى .

قوبۇل قىلىش مۇراسىمى ئېلىپ بېرىلىدىغان چوڭ دىۋانخانىنىڭ ئىشىكى ھاڭدەك ئوچۇق بولۇپ قاراۋۇللار كۆرۈنمەيتتى . بېلىگە جاللاتلىق شەمشىرى ئاسقان ، چىرايى ناھايىتىمۇ كۆرۈمسىز مەسرۇرغا كۆزى چۈشكەن شەيخ ئىسمائىل ئەمىرۈلمۇسلىمىنىڭ بۇ ئەتىۋارلىق خىزمەتكارىنى شەرەتلىدى . ئۇ كېلىپ شەيخنىڭ قوللىرىنى سۆيۈشكە ئېڭىشكەندى ، شەيخ تەرىنى تۇرۇپ قولىنى تارتىۋالدى - دە ،

سورىدى :

— خەلىپىمىز قەيەردە ؟

— خەلىپە ، كاتتا دىۋانخانىدا ، خوجام ، — بۇرۇتتىنى
سىلاپ ھىجايغىنىچە جاۋاب بەردى جاللات . ئۇنىڭ ئەسلى زاتى
يىراق پەرغانە زېمىنىدىن بولغانلىقى ئۈچۈن تەلەپپۇزى
ناھايىتىمۇ يۇمشاق ئاڭلىناتتى .

— خەلىپە نېمىشقا كۆرۈنۈش قىلمايدۇ ؟ — سورىدى شەيخ
ئىسمائىل ، — بىلىشىمچە ، بۈگۈن قوبۇل كۈنىغۇ .

— سۆزلىرى بەرھەق ، خوجام ، بىزگە ھىندى ئەلچىلىرى
كەلگەنىدى . ئەمىرۇلمۇسلىمىن چوڭ دىۋانخانىدا ئەلچىلەرنى
قوبۇل قىلىۋاتىدۇ . ئۇ يەر كەڭرى ، مەن بىلەن يۈرسىلە ،
خوجام .

مەسرۇرنىڭ ھەمراھلىقىدا شەيخ ئىسمائىل چوڭ دىۋانخانا
تەرەپكە يول ئالدى . كەڭ يول ۋە خانىلاردا ساۋۇت كىيگەن
ياللانما تۈرك قوغدىغۇچىلىرى ئىككى قاتار بولۇپ سەپ تارتىپ
تۇرۇشاتتى .

— ھەرھالدا ، كاپىرلار بىلەن جەڭگى - جېدەل قىلىش
پىلانى يوقتۇر ؟ — ئىستېھزالىق سوئال تاشلىدى بوۋاي ، —
ئەبەدىيەت قەسىرى جەڭ مەيدانىغا ئايلانماس ، دېگەن ئۈمىدىتىمەن .
— ھىندى ئەلچىلىرىنىڭ خەۋىرىنى ئىشىتىكەن خەلىپە
كۈچ - قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىپ قويۇش نىيىتىدە ئۇلارنى
دەھشەتكە سېلىپ قويماقچى ئىدى ، — سىپايلىك بىلەن جاۋاب
بەردى جاللات ، — ۋاي - ۋاي ، نېمىدېگەن زەبەردەس كۈچ -
قۇدرەت - ھە ! بوپتۇ ، ھىندى ئەلچىلىرى ئۆز راجالىرىغا قانچە
تەرىپلەپ بەرسە ئەرزىيدۇ !

— دەرھەقىقەت ، زۆرۈر تېپىلغاندا ، ھەرقانداق يەردە
خەلىپىلىكنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى نامايىش قىلىش كېرەك ، —
ئاق مەرمەر ۋە كۆكۈچ تاشتىن ياسالغان ھەشەمەتلىك

پەلەمپەيدىن يۇقىرىغا چىقىۋاتقاچ ، ئۆزچە رازى بولغانلىقىنى بىلدۈردى شەيخ ئىسمائىل ، — ھەيھات ، ئىسيان ۋە پىتىنە پاسات بولمىغىنىدا ، يەنە قانچىلىك زور كۈچ - قۇدرەتكە ئىگە بولار ئىدى - ھە !

ئېگىز ئويما ئىشىك ئالدىدا قىلىچلىرى قىنىسىدىن چىقىرىلغان خۇسۇسىي قوغدىغۇچىلار قاتۇرۇپ قويغاندەك تىك تۇرۇشاتتى . مەسرۇر ئالدىغا يۈگۈرۈپ ئۆتۈپ قەدەملىرىنى ئاستىلاتتى . خەلىپىگە خەۋەر قىلغۇچە ئارىلىقتا كۈتۈپ تۇرۇشقىمۇ تاقىتى يوق ئىدى . گۇمانى بىكار بولۇپ چىقتى . ئىشىكئاغىسى ھاشىمىيلار ئاقساقلىغا ئالىي ئېھتىرام بىلەن تەزىم قىلىپ ئۇنى ئىچكىرىگە تەكلىپ قىلدى . ئۇلار ئۆتۈپ كېتىۋاتقان پېشايۋاننىڭ تېگىگە ، گىرۋەكلىرىگە ئالتۇن قاپلانغان يول - يول ھال رەڭ مەرمەر ياتقۇزۇلغانىدى . سول تەرەپتىكى ئۈستى يېپىلغان مەيدان ئورنىدا پايدىلىنىلىدىغان چاغراق ئىچكى ھويلىدا تەڭدىشى يوق ناھايىتىمۇ چوڭ ئۈچ ئىت غەزىپىگە چىدىيالماي قۇتراپ غىغشىماقتا ئىدى . بەستىلىك كەلگەن قاپقارا ئۈچ ھىندى ئۇلارنى بويۇن تاسمىسىغا ئۆتكۈزۈلگەن زەنجىردە ئاران - ئاران تۇتۇپ تۇراتتى .

بىر - بىرىگە تۇتاش كەتكەن خانىلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقىسى — دېرىزىسىز ئايلانما شەكىللىك ئۆيگە شىر ۋە يولۋاس تېرىسى سېلىنغان بولۇپ ، شامدانلاردا خىلمۇخىل رەڭدىكى شامىلار يورۇپ تۇراتتى . شەيخ ئىسمائىل تۈرلۈك ھېكمەت ۋە شېئىرلار پۈتۈلگەن تامنىڭ ئالدىدا توختىدى . چۈنكى ، ئوردا قائىدە - يوسۇنلىرىغا كۆرە ئىككىنچى قېتىملىق تەكلىپتىن كېيىن ، ئاندىن خەلىپىنىڭ ھۇزۇرىغا تەشرىپ قىلىشقا بولاتتى . — ھەزرىتىم ، ئەمىرۇلمۇسلىمىغا ئىككىنچى قېتىم مۇراجىئەت قىلىش ھاجەت ئەمەس . ئەمىرۇلمۇسلىمىن — ئاللا ھەمىشە ئۇنىڭ بېشىدىن ئۆز لۇتپۇ ئىنايىتىنى چاچقاي — ھەز-

رىتىمنىڭ جامالىنى كۆرۈشكە تەشنا ، — دەپدى چوڭقۇر تەزىم بىلەن ئىشكىئاغىسى ۋە سول قولى بىلەن كىمخاب پەردىنى كۆتۈرۈپ ، ئوڭ قولى بىلەن ئاقساقالنى ئىچكىرىگە تەكلىپ قىلدى .

شەيخ ئىسمائىل چوڭ دىۋانخانغا قەدەم قويغاندا ھىندى ئەلچىلىرىنى قوبۇل قىلىش ئاخىرلىشاي دەپ قالغانىدى . ھاشىمىيلارغا ئاتالغان ئورۇندۇقلار بوش تۇراتتى . ئەمىر ۋە ئەيىپانلارغا ئاتالغان ۋە گىلەم ئۈستىگە رەتلىك تەرتىپتە تىزىپ قويۇلغان گۈلدەر ياستۇقلاردا پىل سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن كەڭ ۋە ئۇزۇن لىباس كىيگەن ھىندى ئەلچىلىرى ئولتۇرۇشاتتى . ئۇلارنىڭ بويىنىدا قىممەت باھالىق ئالماس تىزىق ، مۈرىلىرىگە تۇمار ئېسىلغان ، يانلىرىدا ئۇزۇن غىلاپلىق شەمشەر . پەردە باشقۇرغۇچى ئاقساقالنى ھاشىمىيلارغا ئاتالغان خاس ئورۇنغا باشلىدى .

پەردە ئارقىسىدىن يۆتەل ، ئاندىن خەلىپىنىڭ دەبدەبىلىك ئاۋازى ئاڭلاندى :

— ئالىي نەسەب ، مۆھتەرەم مېھمانلىرىم ، سىلەر بۈيۈك خەلىپىلىك ھۆكۈمدارىغا يەنە قانداق تىلەكلەرنى يەتكۈزمەكچى ؟ تىلماچ قۇل سوئالنى ھىندى تىلىغا تەرجىمە قىلدى .

— ئېلىمىزنىڭ قۇدرەتلىك قوشنىسىنىڭ ھۆكۈمدارىغا ئەڭ ماھىر ھىندى ئۈستىلىرى ياسىغان ھىندى شەمشەرلىرىنى تارتۇق قىلىش ئويىمىز بار ئىدى ، — جاۋاب بەردى ئېگىز بويلۇق ئورۇق كىشى ھىندى ئەلچىلىرى نامىدىن ، — بۇنداق شەمشەرلەر دۇنيانىڭ ئىككىنچى بىر يېرىدە تېپىلمايدۇ . ئىككى كاتىپ سۆھبەتنى خاتىرىلەۋاتاتتى .

— ئەمىرۈلمۇسلىمىن سۆزلىرىڭلارنى ئېزگۈ نىيەتنىڭ بەلگىسى دەپ بىلىدۇ ، راجاغا تەشەككۈر ئېيتىدۇ ۋە ئۇنىڭ دوستانە كۆڭلىگە ئېھتىرام يۈزىسىدىن تارتۇقنى قوبۇل

قىلىدۇ، — جاۋاب قىلدى خەلىپە ۋە تەنتەنىلىك قىلىپ
ئېيتتى، — ئەمىرۇلمۇسلىمىن ھىندى شەمشەرلىرىنىڭ
سۈپىتىنى سىناپ كۆرۈشنى ئىستەيدۇ .

خانا ئوتتۇرىسىدا قولغا سەمسەمە^① تۇتقان تۆت ياللانما
قاراۋۇل چىقىپ شەمشەرلەرنى قوبۇل قىلىپ تاپشۇرۇۋالدى ۋە
ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ چوڭىنى تاللاپ ھاۋاغا ئاتتى — دە ،
غۇلاچ كېرىپ سەمسەمە بىلەن يۇقىرىدىن چۈشۈۋاتقان شەمشەرنى
ئوردى . جاراڭغىدە قىلغان ئاۋاز بىلەن سەمسەمە شەمشەرنى
ئىككى پارچە قىلىۋەتتى .

— مۆھتەرەم ئەلچىلەر ئەرەب ئەسلىھەسىنى كۆزدىن كە-
چۈرسۇن ، — ھىندى شەمشەرلىرىنىڭ ھەممىسى پارچە - پارچە
قىلىپ تاشلانغاندىن كېيىن تەكلىپ قىلدى ھارۇن رەشىد —
دەزھەقىقەت ، دۇنيادا بۇنىڭدىن ياخشىنى تېپىش قىيىن . بۇ
ئەپسانىۋى سەمسەمە ئەمرە ئىبن مەئەدى كەربىگە تەئەللۇق .
خىجىل بولۇپ تۇرۇپ قېلىشقان ھىندى ئەلچىلىرى ئاستا
شۈبھىلىك سەمسەمەنى كۆزدىن كەچۈرۈشتى . ئۇنىڭ بىرەر
يېرىدە نە بىسى يېنىش ، نە بىسى ئۇچۇپ كېتىش ئالامەتلىرىنى
تاپالمىدى .

— بۈيۈك خەلىپىلىك ھۆكۈمدارىغا يەنە قانداق تىلەكلەر
بار ؟ — ھارۇن رەشىدنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى پەردە ئارقىسىدىن .
— ئېلىڭىزنىڭ قۇدرەتلىك ھۆكۈمدارىغا شىرنى كۆرسە
پارچىلاپ بۇردا - بۇردا قىلىپ تاشلايدىغان ئىتلارنى تارتۇق
قىلماقچى ئىدۇق ، — گويا شەمشەر ۋەقەسى بولمىغاندەك
خاتىرجەم سۆزلەيتتى گەۋدىلىك ، ئورۇق ھىندى ئەلچى .
— ئەمىرۇلمۇسلىمىن سۆزلىرىڭنى ئېزگۈ نىيەتنىڭ
بەلگىسى دەپ بىلىدۇ ، — دەيدى ھارۇن رەشىد ، — تارتۇقنى

① سەمسەمە — بىر خىل ئۆتكۈر قىلىچ .

قوبۇل قىلىش بىلەن بىرگە راجاغا ئۆزىنىڭ تەشەككۈرىنى ۋە دوستانە تىلەكلىرىگە بولغان ئېھتىرامىنى ئىزھار قىلىدۇ ، قەسىمىزدە ھەرقانداق ئادەم بىلەن كۈچ سىنىشىشقا تەييار شىرلار بېقىلىدۇ ، مۆھتەرەم مېھمانلار شىپاڭغا قەدەم تەشرىپ قىلسۇن ، بىزمۇ ئېلىشىشنى تاماشا قىلغىلى چىقىمىز .

قىزىقسىنغان شەيخ ئىسمائىلمۇ ھىندىلار بىلەن بىللە چىقتى . پەستە — مەيداندا زەنجىردىن بوشتىلغان ئىتلار تاقەتسىزلارچە ھاۋشىپ يۈگۈرۈشۈپ يۈرەتتى . دەرۋازا ئېچىلىپ مەيدانغا بىر سەكرەپ يوغان شىر چىقتى . ھايۋانلار بىر — بىرىگە ئېتىلىپ — يېپىشىپ تاللىشاتتى ، بوغۇشاتتى ، بىر ئازدىن كېيىن بىر — بىرىگە يېپىشقان ھايۋانلار ئاجرىلىشتى . شىر پارچە — پارچە قىلىپ تاشلانغان ، ئىتلار بولسا ساپساق ئىدى .

چوڭ دىۋانخاندىكى شاھانە قوبۇل داۋاملاشتى . پەردە ئارقىسىدىن يەنە ھارۇن رەشىدىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى :

— ئەمىرۇلمۇسلىمىن بىباھا سوۋغات ئۈچۈن يەنە بىر مەرتە ئۆز تەشەككۈرىنى ئىزھار قىلىدۇ ۋە ئەلچىلەردىن ئىككى سوئالغا جاۋاب بېرىشنى سورايدۇ : شىرنى پارچىلاپ تاشلىغان ئىتلارنىڭ ئەسلى نەسلى نېمە ۋە قەيەردىن ئېلىپ كېلىنگەن ؟

— ئېلىمىزنىڭ قۇدرەتلىك قوشنىسى بولغان ئەي ھۆكۈمدار ، راجامىز ئەۋەتكەن ئىتلار ئەمىرۇلمۇسلىمىنغا يارىغانلىقىدىن چەكسىز خۇرسەنمىز . ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئىتلارنىڭ نەسلى ۋە ئۇلارنىڭ قەيەردىن كەلتۈرۈلگەنلىكىنى سورىدى . جاۋاب بېرىشكە تەييارمىز : نەسلى سەيبۇرت دېيىلىدۇ ، ھىندىستاندا بېقىپ ئۆستۈرۈلىدۇ ، دۇنيانىڭ باشقا بىرەر يېرىدە ئۇچرىمايدۇ .

— بۈيۈك خەلىپىلىك ھۆكۈمدارى ھىندىستاندا

يېتىشتۈرۈلگەن سەييۇرت ئىتلىرىنى دۇنيادىكى ئەڭ خىل ئىتىلار دەپ شەخسەن تەستىقلايدۇ ۋە تەن ئالىدۇ، — دەيدەبىلىك جاكارلىدى ھارۇن رەشىد .

ئەمىرۇلمۇسلىمىن مۆھتەرەم ئەلچىلەرنى ئۆز لايىقىدا تارتۇقلاش نىيىتىدە سورىدى :

— ئۆز راجايىڭلارغا بىزدىن قانداق سوۋغات ئېلىپ بېرىشنى خالايسىلەر ؟

— ئەي مۆھتەرەم زات ! — دېدى ئەلچىلەرنىڭ ھەممىسى تەڭلا ، — بىز ئەقىلمىزنى لال قىلغان سەمسە ئارزۇسىدىمىز !

— ئەمىرۇلمۇسلىمىن مۆھتەرەم ئەلچىلەرنىڭ تىلىكىنى چۈشىنىدۇ ، — ئۇلۇغۋارانە جاۋاب بەردى ھارۇن رەشىد ، — ئەپسۇسكى ، شەرىئەت قانۇنى ئۇنىڭ ھەتتا ئۆز يېقىنلىرىغا قورال تەقدىم قىلىشىغىمۇ يول قويمىدۇ . باشقا ھەرقانداق تەلەپلىرىڭلار بولسا ئېيتىڭلار ، بەجا كەلتۈرۈشكە كاپالەت بېرىمەن .

چارەك سائەتتىن كېيىن تەنتەنىلىك قويۇل قىلىش مۇراسىمى ئاياغلاشتى . ئەلچىلەر ھىندىستانغا شۇنداق بىجاھ تارتۇقلار بىلەن قايتىشتىكى ، بۇ بايلىقلار راجادا خەلىپىلىككە چوڭقۇر ئېھتىرام ، ئەرەبلەرنىڭ ھەربىي قۇدرىتىدىن قورقۇش ھېسلىرىنى ئويغاتقۇسى .

39 . خەلىپە بىلەن يۈزمۇيۈز سۆزلىشىش

ھارۇن رەشىدىنىڭ تەۋەرىۋك چىرايىنى بىرنەچچە مىنۇتلا كۆرۈش شەرىپىگە مۇپەسسەر بولغان ھىندى ئەلچىلىرى خەلىپە

بىلەن خەيرلىشىپ ، چوڭ دىۋانخانىدىن چىقىپ كېتىپ بولماستىنلا ، پەردە باشقۇرغۇچى ئېلان قىلدى :

— ئىسمائىل ئىبن يەھيا ئەل - ھاشىمىي ئەمىرۇلمۇسلىمىن بىلەن كۆرۈشۈش شەرىپىگە مۇپەسسەر بولىدۇ . ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئۇنىڭ ئەرزىنى ئاڭلاشقا تەييار ! مۆھتەرەم ئاقساقال ئۆز ئەرزىنى بايان قىلىشقا ھەرقانچە ئالدىراپ ، بۇ بىناقەتلىكىنى باش ئىشارىسى بىلەن ئىپادىلەپ تۇرغىنى بىلەنمۇ ، رەسىم - رۇسۇمغا قاتتىق رىئايە قىلىدىغان پەردىچى يەنىلا ئېھتىرام يۈزىسىدىن سورىدى :

— خوجام ، ئۆز مۇددىئاسىنىڭ ھازىرلا ئورۇنلاشتۇرۇلۇشىنى تەلەپ قىلامدۇ ياكى بىرئاز سەۋر قىلىپ كۈتۈپ تۇرسىمۇ بولامدۇ ؟

شەيخ ئىسمائىل دەرھال كۆرۈشۈش زۆرۈر ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇردى ھەم پەردىنى ئېچىشقا تەمشەلگەن قارا تەنلىك ئاختا قۇلغا خەلىپە بىلەن بولىدىغان سۆھبەتتىگە تەسسىر يەتكۈزمەسلىكىنى ئېيتتى . پەردە سۈرۈلۈشى بىلەن ، ئۆزىنىڭ پۈتۈن ھەشەمەت ۋە سۆلىتى بىلەن ئەمىرۇلمۇسلىمىن ھارۈن رەشىد مۆھتەرەم ئاقساقالنىڭ كۆز ئۆڭىدە نامايان بولدى .

پاكارغىنا زەر ھەل تەختتە خەلىپە باداشقان قۇرۇپ ئولتۇراتتى . تەختنىڭ قارا ياغاچتىن ياسالغان يۆلەنچۈكى ، پۇتلىرى ۋە گىرۋەكلىرىگە زەر ھەل نەقىش بېرىلگەن ھەرىرى لىموندەك كېلىدىغان ياقۇت ۋە گۆھەرلەر قادالغان ، كىمخاب ئورالغان ، تۆت تال كىچىك - كىچىك تۇۋرۇكچىلەرگە چوڭ قارا شايى يوپۇق يېپىلغان ، يوپۇققا قۇرئان ئايەتلىرى كەشتىلەنگەن بولۇپ ، ئۇ يەر - بۇ يېرىگە ئالتۇن يۇلتۇزلار قادالغانىدى . كىچىك تۇۋرۇكچىلەرنى ئېسىل ئالتۇندىن قۇيۇلغان ئاي سۈرەتلىرى بېزەپ تۇرۇپتۇ . قۇللار تىۋىش چىقارماي مۇشك - ئەنەبەر كۆيدۈرەتتى . خاس قوغدىغۇچىلار قىلىچلىرىنى

يالغاچلاپ تىك تۇرۇشاتتى. ھارۇن رەشىد خەلىپىلىك ئۇلۇغۋارلىقى ۋە شانۇشەۋكىتىنىڭ رەمزەسى بولغان رەسمىي شاھانە لىباستا ئىدى. بېشىدىكى قارا سەللىسى ھەر خىل نۇرلارنى تاراتقۇچى ئالماس تىزىقلىرى بىلەن ھەشەمەتلىك قىلىپ بېزەلگەن. پېشانىسىدە يايىسىمان كۆك تۈز پېيى ئورنىتىلغان، ئوتتۇرىسىغا يىرىك ئالماس قالدالغان ئالتۇن تاج. تۈز پېيىگە قىممەت باھالىق تاشلار ۋە ئاچ ھال رەڭ يىرىك دۇر قالدالغان. ھەشەمەتلىك قارا تونى ئۈستىدىن ھەزرىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەۋەررۇك سۇفانە رىداسى^① تاشلانغانىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن! — خەلىپىگە سالام بەردى شەيخ ئىسمائىل ۋە رەسمىيەت بويىچە بىرنەچچە دەقىقە سۈكۈت ساقلىغاندىن كېيىن سورىدى، — ئەي بۈيۈك سەلتەنەت سۇلتانى، ئاللاتائالانىڭ شەپقىتى ۋە شەخسەن ئۆزلىرىنىڭ ئىلتىپاتلىرى بىلەن ھۇزۇرلىرىغا يېقىن بېرىشقا ئىجازەت بەرگەيلا!

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، تاغا! — سالامنى ئىلىك ئېلىپ جاۋاب بەردى ھارۇن رەشىد ۋە ئوردا رەسمىيەتلىرىنى بىر يانغا قايرىپ قويۇپ، ھاشىمىيلارنىڭ بۇ مۆتىۋىرىگە ئېھتىرام بىلدۈرۈپ، ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىشكە ئورنىدىن قوزغالمىچى بولغاندەك ھەرىكەت قىلدى، — مۇبارەك سىمايىڭىزنى كۆرگىنىمىدىن چەكسىز مەمنۇنەن، تاغا! ئەڭ قەدىرلىك مېھمىنىمىز بولغايىسىز!

خەلىپىنى ئورنىدىن قوزغاپ قويماي دەپ ئويلىغان شەيخ ئىسمائىل كىچىك پېئىللىق بىلەن خەلىپىنىڭ ئالدىغا كەلدى. — بۇنىڭدىن كېيىن، تاغا، ھۇزۇرىمىزغا ئىجازەتسىز

---

① سۇفانە رىدا — تۆگە يۇڭدىن قىلىنغان يەڭسىز يېپىنچا. «سۇق» — يۈلك، تۆگە يۇڭى مەنىسىدە.

كىرىۋېرىشىڭىزگە ئەڭ ئالىي ئىجازەت بېرىلدى ، — دەدى
ھارۇن رەشىد ئىلتىپات بىلەن ۋە «بۇ بوۋاي نېمە ئىش بىلەن
كەلگەندۇ؟» دېگەننى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپ ، قوشۇپ قويدى .
دى ، — مەرھەمەت قىلىپ ئولتۇرۇڭ ، قەدىرلىك مېھمان !
— تەشەككۈر سىلگە ، جىيەنىم ، ئىلاھىم سەلتەنەتلىرى
ئۆمرى باقى بولغاي ! — يۈزىگە پاتىمە تارتىپ جاۋاب بەردى
ئاقساقال ۋە خىزمەتكار سۈرۈپ قويغان ياستۇققا يانپاشلاپ
سۈكۈت ساقلىدى . ھەتتا ئۆزئارا پاراڭلاشقاندىمۇ خەلىپە سوئال
سورماستا گەپ ئېچىش ئەدەپ مىزانلىرىغا خىلاپ
ھېسابلىناتتى .

ھارۇن رەشىد گويما مېھماننىڭ سەۋر - تاقىتىنى
سناۋاتقانداك بىرنەچچە دەقىقە سۈكۈتتىن كېيىن ، ئاندىن ئېغىز
ئاچتى :

— ئىشەنچىمىز كامىلىكى ، تاغا ، كېلىشىڭىزدىكى مۇددىئىغا
بۇنىڭدىن كېيىنمۇ سائادىتىمىز ۋە خەلىپىلىكىنىڭ گۈللەپ-
ياشىنىشى يولىدا جان كۆيدۈرۈشتىن ئىبارەتتۇر . مۇبارەك
سىمايىڭىزنى ھەر كۈنى كۆرۈپ تۇرۇش — بىزنىڭ ئېزگۈ
ئارزۇيىمىز . بىراق ، پەۋقۇلئاددە زۆرۈرىيەت بولمىسا ،
ھۇزۇرىمىزغا تەشرىپ قىلمايدىغانلىقىڭىزمۇ بىزگە ئايان .

— ئەي ئەمرۇلمۇسلىمىن ، سىلگە مەلۇمكى ، مەن
بەسرەدە ئىستىقامەت قىلىمەن ، — ئەسلىتىپ ئۆتتى شەيخ
ئىسمائىل ، — مۇبادا ، بۇندا مۇقىم تۇرۇشۇم زۆرۈر بولۇپ
قالسا ، ئۆمرۈمنى ئاستانىلىرى تۇپرىقىدا ئۆتكۈزۈشكە
تەييارمەن . بۈگۈن دەرھەقىقەت ، ناھايىتىمۇ مۇھىم بىر
زۆرۈرىيەت مېنى بۇ يەرگە كەلتۈردى . ماڭا كۆرسەتكەن شۇنچە
لۇتپۇ ئىنايەتلىرى قاتارىدا ، يەنە بىر قېتىم مەرھەمەتلىرىنى
ئايمىمايدىغانلىقلىرىغا ئىشىنىمەن .

— قېنى ، ئاڭلايلىچۇ ، تاغىمىزنىڭ مۇددىئاسى نېمىكىن ؟

تلىكىڭىزنى ئورۇندىماق بىز ئۈچۈن ۋاجىپ .

— ئەي ، جىيەن ، بىزنىڭ ئەمەس ، سىلنىڭ خاھىشلىرى

شاھقىمۇ ، گادايمۇ ئوخشاشلا ۋاجىپ ، — دەدى مۇرەت

بىلەن بېشىنى ئېگىپ ، قوللىرىنى دۇئايى تەكبىرگە ئاچقان

ئاقساقال ، — ئاللاتائالا مۇسۇلمانلارغا يېگانە بىر ھۆكۈمدار ئاتا

قىلغان . خەلىپىنىڭ رەقىبلىرى بولۇشى مۇمكىن ئەمەس !

ئەمىرۇلمۇسلىمىن كەمىنە قۇلىنىڭ مۇددىئاسىغا قۇلاق

سالماقچى بولسا ، ئىككىمىز يالغۇز سۆزلەشسەكمىكىن . . .

پەرمانغا ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ بەردىچى ، خۇسۇسىي

قوغدىغۇچىلار ۋە خىزمەتكارلار چوڭ دىۋانخانىدىن چىقىپ

كېتىشتى .

ھارۇن رەشىد ، نىھايەت ، كېيىنكى ۋاقىتلاردا كۆڭلىگە

ئەندىشە سالغان ۋەقە ھەققىدە گەپ بولارمىكىن ، دەپ

قىزىقسىنىپ قالدى .

— سۆزلىمەككە ئىجازەت بەرگەيلا ، شاھىم ! — دەدى

ئاقساقال ھالقا شىرىقلاپ ، ئىشىك بېكىتىلگەندىن كېيىن .

— مارلايدىغانلارغا بۇ يەرگە كىرىشكە يول يوق ، —

چۈشەندۈردى خەلىپە ، — قېنى ، سۆزلەڭ ، تاغا !

— ئىلتىماسم ئىبن ھادىغا تەئەللۇق ، — گەپنى

ئايلىندۇرماي ئۇدۇللا ئېيتتى شەيخ ئىسمائىل ۋە بىردىنلا

ئەمىرۇلمۇسلىمىننىڭ چىرايى ئۆزگەرگەنلىكىنى كۆرۈپ لېۋىنى

چىشلەپ قالدى .

«نېمە ، بىرئاز ئېھتىياتسىزلىق قىلىپ قويدۇمۇ

قانداق ؟ — ئويلاپ قالدى شەيخ ، — خەلىپىنىڭ تەشۋىشلىرى

ناھايىتى كۆپ . مېنىڭ تەشۋىشم ھەممىدىن مۇھىمىدى ؟

توپلاڭنىڭ سەۋەبى بۇ ئەمەسقۇ ؟ ! ياخشىسى ، بەرمەكچىلەرنى

ھىمايە قىلىپ گەپ قىلساممىكىن ؟ گەپ تېشىلىپ بولدى ،

كەلگىنىنى كۆرەرەمەن . . . » شەيخ ئىسمائىل ئويچان كۆزلىرىنى

ھارۇن رەشىدتىن ئۈزۈلگەن ھالدا دەپى :
— جىيەنلىرى ھاشىمىيلارنىڭ ئەڭ قاپلىق تىلىك
يىگىتلىرىدىن .

— قۇرۇق گەپ ! — كەسكىن ئېتىراز بىلدۈردى خەلىپە ،
كېيىن بىر ئاز يۇمشاپ ، — ئەمما ، مەن ئۇنىڭ تاغىسى ،
ئۇنىڭدىن ئۆز مېھىر - شەپقىتىمنى ئايىمايمەن . يىگىتكە پۇل ،
سوۋغا - سالاملار لازىمدۇر ، بەلكىم ؟ — دەپى .
— ھاشىمىيلار ئېشىپ - تېشىپ تۇرغۇدەك دەرىجىدە
ئىنتام - تارتۇقلارغا كۆمۈلۈپ كەتكەن . ئىبن ھادىي ئالىي
مەرھەمەت ئىستىكىدە ئەڭ زور ئۈمىد - ئارزۇلار بىلەن
ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ يېقىنلىرىدىن بىرى بولۇپ قېلىش
ئارزۇسىدا .

ھارۇن رەشىد گەپ ئۆزىنىڭ قىزى ئۈستىدە
بولۇۋاتقانلىقىنى ئېنىق چۈشىنىپ تۇرسىمۇ ، يەنىلا خۇپسەنلىك
قىلدى :

— جىيەنمنى ئۆزىگە مۇناسىپ قىز بىلەن بىر ئۆيلۈك
قىلىپ قويۇشقا تەييارمەن ، — دەپى خەلىپە دەبدەبىلىك گەپ
قىلىپ ، — ئىككىلىمىزنىڭ نەسەبىمىز پەيغەمبەرلەر زاتىدىن .
— ياشلىق — يىگىتلىك - دە ، — ئۆز گېپىنى
ماقۇللاشقا ئىنتىلدى شەيخ ئىسمائىل ، — ئۇ خەلىپە خانىدانغا
تېخىمۇ يېقىنراق قېرىنداشلىق يىپىلىرى بىلەن باغلىنىش
ئارزۇسىدا .

— يېقىن قېرىنداشلىرىمغا يېقىنلارچە ئىلتىپات
كۆرسىتىشكە تەييارمەن ، — دەپى جاۋابەن ھارۇن رەشىد ،
ئىما - ئىشارەت ناھايىتىمۇ ئېنىق ، ئەمدى ئۆزىنى چۈشەنمىگەنگە
سېلىپ تۇتۇش ئورۇنسىز . شەيخنىڭ ئالدىغىراق ئۆتۈپ گەپ
قىلىش توغرىسىدا باش قاتۇرغاچ دەپى ، — جىيەنمىگە قىزىم
ئەلىيەنى بېرىشتىن باشقا ھەرقانداق تىلەكلىرى بولسا ،

ئورۇنداشقا ھازىرمەن .

— ئەپسۇس ، ئەپسۇس ! ئۇنىڭ بىردىنبىر تىلىكى ئەللىك ئىدى ! — خىتاب قىلدى بوۋاي ، ئاندىن خۇددى ئۆز نارازىلىقىنى ئىزھار قىلغاندەك رەسمىي تەرىزدە ئېيتتى ، — ئىبن ھادىي ھېچقانداق ئېتىرازسىز ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئەمرۇ پەرىمانغا سادىق . لېكىن ، خەلىپىنىڭ ماڭا بولغان ئىززەت - ئېھتىرامىدىن مەمنۇنمەن . يەنە بىر سوئال سورىشىمغا ئىجازەت بولارمىكىن ؟

— سۆزلەڭ ، تاغا . سىز بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇش بىزگە ھۇزۇر بېغىشلايدۇ .

تەشەككۈر ئىپادىسى سۈپىتىدە شەيخ ئىسمائىل قوللىرىنى كۆكسىگە قويدى .

— نېمە سەۋەبتىن ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئىبن ھادىينى ئۆز قىزلىرىغا مۇناسىپ كۆرمەيدىلا ؟ — سورىدى ئېھتىرام بىلەن ، — ئاخىر ھەر ئىككىلىسى گۈرلىرى نۇرغا تولغۇر جەننەت ماكان بوۋىلىرى ئالىي نەسەب ، ئادالەتپەرۋەر خەلىپە مەنسۇرنىڭ پۇشتى كەرەمىدىن تارقالغان پەرزەنتلەرغۇ !

— مەن جىيەنىم قىزىمغا مۇناسىپ ئەمەس دەۋاتقىنىم يوق ، — جاۋاب قىلدى ھارۇن رەشىد قولدىكى خەلىپىلىك ھاسىنىنى مەھكەمەك سىقىپ ، — شۈبھىسىزكى ، قىزىم ئەڭ ئېھتىراملىق كىشىگە ئۈزىتىلغۇسى . سىزگە چوڭقۇر تەئەسسۇپ بىلدۈرۈشتىن باشقا ئىلاجىم يوق ، تاغا ، بىرئاز كېچىكتىڭىز ، ئەلىيەگە چاي ئىچۈرۈلگەن .

— چاي ئىچۈرۈلگەن ؟ ! — سەسكىنىپ كەتتى نەپىسى بوغۇزىغا تىقىلغان شەيخ بۇ ھەقتە ھېچقانداق ئاشكارا گەپ - سۆز بولۇنمىغىنىدىن ھەيرەتلىنىپ ، — ئەپۇ قىلسىلا ، ئەمىرۇل - مۇسلىمىن ! بۇرۇنراق خەۋەر تاپقىنىمدا ئىدى ، بۇنداق ئىلتىجا بىلەن سىلىنى تەشۋىشكە سالمىغان بولار ئىدىم ، — خەلىپە

تەخت ئۈستىدە ئەنسىز قىمىرلاپ قويدى ، ئاقساقال ئۆز ئەقلىنى ئىشلىتىپ ئورنىدىن تۇرۇپ چىقىپ كېتەر دەپ ئويلىدى . ئەمما ، شەيخ ئىسمائىل ئورنىدىن قوزغالمىدى . ئىلاجىسىز قالغان ھارۇن رەشىد گەپنى ئېنىقراق چۈشەندۈردى :

— ۋەزىر جەفەر ئىبىن يەھيا خۇددى جىيەنىمىزگە ئوخشاش دادا تەرەپ تۇغقىنىمىز ئىبراھىم ئىبىن ئابدۇلمەلىك ئۈچۈن قىزىمىز ئەلىيەنى سوراتتى . تاغا ، مەن سىزگە ياق دېمىدىم ، بىراق نىكاھ مۆھرى ئاللا ئىكەنلىكىنى ئۆزىڭىز بىلىسىز . بولغۇسى كۈيئوغۇلنىڭ نەسەبىمۇ ھاشىمىيغۇ !

ئاقساقال لەۋلىرىنى چىشلەپ ، بىرەر ئورۇنسىز گەپ قىلىپ قويۇشتىن ئۆزىنى ئاران تۇتۇپ تۇراتتى . قىزىق ئىش ، ئۇ تېخى ھېلىلا تەرىپىنى ئالماقچى بولغان بەرمەككى ئۇنى داغدا قالدۇرغىنىنى قارىمامدىغان !

— ئەگەر جىيەنىمىزنىڭ بۇنىڭدىن باشقا بىرەر تىلىكى بولسا ئىزھار قىلسۇن ، — دېدى ھارۇن رەشىد ئىبىن ھادىيىنىڭ ئەسلى مەقسىتى نېمە ئىكەنلىكىنى ئۇقماقچى بولۇپ .

40 . يەنە بىر مەغلۇبىيەت

شەيخ ئىسمائىل سەگەكلەشتى : ئەلچىلىك بەربات بولدى ، بۇ گەپنى ئۇنتۇپ كېتىش كېرەك . بۇ ناخۇشلۇقنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋېتىشكە ئۇرۇنۇۋاتقان خەلىپىنىڭ مەرھەمەتتىنسى غەنىمەت بىلىش زۆرۈر !

— ئىچۈرۈلگەن چايىنى بۇزۇپ ، ۋەدىدىن يېنىش — ھاشىمىيلار ئۈچۈن ئار - نومۇس ، — دېدى شەيخ ، — مەن بۇنى ناھايىتىمۇ ياخشى چۈشىنىمەن . مەن ئىبىن ھادىيغا ئابىرۇي-ئىناۋىتىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ھەققىدە شېرىن ۋەدىلەرنى قىلغانىدىم . ۋەدىگە ۋاپا قىلماق ۋاجىپ .

ھارۇن رەشىد شەيخ ئىسمائىلنىڭ كۆيۈپ - بېشىپ ھەرىكەت قىلىۋاتقانلىقىنى دىققەت بىلەن كۆزىتىپ ئولتۇراتتى. ئاقساقال ياش يىگىتنى تىزگىنلىمەكچى ، خەلىپىلىكىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن بۇ خەيرلىك ئىش ، ئەلۋەتتە . ئەمما ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئۆز ئىشىغا ئارىلاشقانلارنى ياقتۇرمايتتى .

— سەلتەنەتنى مۇستەھكەملەش يولىدىكى تىرىشچانلىقىڭىز بىزگە مەلۇم ، بۇنى يۈكسەك دەرىجىدە قەدىرلەيمىز . دانىشمەنلەر مەسلىھەتى — ھاكىمىيەت ئاساسى ، — دەپدى ئاچچىق قىلىپ ھارۇن رەشىد ، — خوش ، ئىبن ھادىي ھەققىدە قانداق مەسلىھەتكە كەلسەك بولار ؟

— ئاللا ئەمىرۇلمۇسلىمىننىڭ ئۆمرىنى باقىي قىلغاي ، جىيەننىڭ تەقدىرىگە كۆڭۈل بۆلگەنلىكى ۋە مېنىڭ بۇ جەھەتتىكى تىرىشچانلىقىرىمغا ياخشى قاراشتا ئىكەنلىكىدىن چەكسىز مەمنۇنمەن ، كەمىننىڭ پىكرىچە ، ياش يىگىت يۇقىرى مەرتىۋىگە ئىنتىزار ، — دەپدى شەيخ ئىسمائىل ۋە جىم بولۇپ قالدى ، قىسقىغىنا جىملىقتىن كېيىن تەكەللۇپ بىلەن ئېيتتى ، — ئېنىق بىرنەرسە دېيىش قىيىن بەلكىم ، ئۇنىڭغا مىسر ياكى خۇراسان ھاكىملىقى بېرىلسە بولۇرمىكىن ، قانداق . . .

— ئەپسۇس ، تاغا ، كۆپ ئەپسۇسلىنمەن ! — خىتاب قىلدى ھارۇن رەشىد ئالىقانىلىرىنى بېلىگە تىرەپ . ئۇنىڭ پېشانىسى تۈرۈلۈپ قورۇقلار پەيدا بولدى ، — تېخى تۈنۈگۈنلا مىسر ھاكىملىقىنى بولغۇسى كۈيئوغللىمىزغا مەرھەمەت ئەتتۇق ، خۇراسان بولسا قاچانلاردىدۇر ۋەزىرىگە ۋەدە قىلىنغان . بۇ سىر ئىدى ، لېكىن ، تاغا ، ھەرقانچە مەخپىي سىر بولسىمۇ سىزدىن يوشۇرۇشقا ھەققىم يوق .

بۇ زەربە تېخىمۇ قاتتىق بولدى . شەيخ ئىسمائىل بېشىنى تۆۋەن سالدى ۋە شۇئان ئۆزىنى ئوڭشىۋالدى - دە ، سورىدى :

— ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، ئاللا ئۆز مەرھەمىتىنى سىلىدىن ئايمىغاي ، كۆڭلۈمدە بارىنى بايان قىلىشقا ئىجازەت بېرەلمىدۇ ؟ ئىجازەت بېرىلگەندىن كېيىن ئاقساقال تامىقىنى قىرىپ سۆز باشلىدى :

— مەن ياشىنىپ قالغان ئادەممەن . ھاياتتا ئۆز مەۋقەيىمنى ياخشى بىلىمەن . خەلىپىلىككە بولغان ساداقىتىم روشەن ، خاھىشىم شۇلكى ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن دېگەن مۆھۈر بېسىلغان سەلتەنەت ئۈزۈكى ھارۇن رەشىد بارمىقىدا باقىي قالغاي ، ھەزرىتى پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەۋەررۈك رىداسى مۇرىلىرىدە مەزمۇت تۇرغاي . مۇبادا ئىبن ھادى باشقىچە ئوي-خىيالدا بولسا ، بۇ خەۋەر دەرھال ھارۇن رەشىد قۇلىقىغا يەتكەي . بۇ خەپىرلىك ئىش مېنىڭ زىممەمدە . خەلىپىلىك مەنپەئىتى ۋەدە ۋە قەسەملەرگە قارىغاندا مۇھىمراق . بىراق پىتىنە-پاسات يىلتىزىنى پۈتكۈل قىرىقىپ تاشلاش زۆرۈر . تاشقى پاراكەندىچىلىكلەرنىڭ ئۆزىمۇ يېتىپ ئاشىدۇ ! رۇملۇقلار كاستانتىنادا ھۆكۈم سۈرمەكتە ، ئۆمەۋىيلەر ئەندەلۇسىيەگە قېچىپ كەتتى . بىز ھاشىمىيلار ھەرقانداق ۋاقىتتىكىدىنمۇ بەكرەك ئۆم بولۇشىمىز زۆرۈر . بىر ياقىدىن باش چىقىرىشنىڭ ئەڭ ياخشى چارىسى ، كەمىنە ئەقىلىسىزنىڭ پىكىرىچە ، ئەڭ يېقىن قېرىنداش - ئۇرۇقلارنى بەسرەدە تۇرغۇزۇپ ، ئۇلارنى ئىشرەت ۋە رەزىللىك پاتىقىغا پاتۇرۇش ئەمەس ، بەلكى ئۇلارنى خەلىپىلىك خىزمىتى ئۈچۈن ئىشلىتىش ، ئالىي مەرتىۋىلەرگە مۇشەررەپ قىلىشتۇر .

— دانا پىكىر ، تاغا ، بىز ئاللىقاچان سىزنىڭ پىكىرلىرىڭىز بويىچە ئىش تۇتۇشقا باشلىغانمىز ! — گەپنى چورت كەستى ھارۇن رەشىد غەزىپىنى زورىغا بېسىپ ، — مىسىرنى ، بايا ئاڭلىغىنىڭىزدەك ، ھاشىمى باشقۇرىدۇ . ئىبن ھادىنى قەيەرگە قويساق بولار ؟

— مەندە بىر ئوي بار ئىدى . . .

— قېنى ئېيتىڭ !

— ئۇ ئۈچىنچى ۋەلىئەھد قىلىپ تەيىنلەنسە ، قانداق

بولاركىن ؟

— نېمە ، نېمە ؟ ! — ھارۇن رەشىد غەزىپىدىن بىر

تولغىنىپ ئورنىدىن چاچراپ تۇردى . دە ، تەختتىن پەسكە

چۈشتى . قولىدىكى خەلىپىلىك ھاسسىسىمۇ يەرگە چۈشۈپ

كەتتى . ئۈچىسىدىكى پەيغەمبەر رىداسى مۇرىسىگە ئىلىنىپ

قالدى .

— مۇنداق دەڭ ، تېخى ئىبن ھادىينىڭ باشباشتاقلقى شۇ

دەرىجىگە بېرىپ يەتتىمۇ ؟ ! — ئەمرۇلمۇسلىمىن مۇرىسىگە

ئىلىنىپ قالغان پەيغەمبەر رىداسىنى ئوڭلاپ ، غەزىپىنى

باسالماي ، توۋلىغىنىچە پىرىدە ئايلىنىپ ۋارقىردى ، —

مۇمكىن ئەمەس ! ئاڭلاۋاتامسىز ، مۇمكىن ئەمەس !

شەيخ ئىسمائىل ئورنىدىن دىكىكىدە تۇرۇپ كەتتى .

خەلىپىنىڭ ۋارقىرىشى ئۇنىڭ ئىچ - ئىچىگە ئۆتۈپ كەتكەندى ،

نېمە قىلىشنى بىلمەي پۇت - قولى كالۋالىشىپ قالدى ،

كەينىچىلەپ ئىشىك تەرەپكە چېكىنىشكە باشلىدى . بۇ ئۇنىڭ

دەرغەزەپ بولغان خەلىپىدىن ھېيىققانلىقىدىن ئەمەس ، بەلكى

ئوردىنىڭ قائىدە - يوسۇنلىرىنى بۇزۇشنى توغرا

كۆرمىگەنلىكىدىن ئىدى . چۈنكى خەلىپە ئورنىدىن قوزغالدىمۇ ،

قوبۇل تۈگىدى دەپكەنلىك بولاتتى . ئۈندىمەي چىقىپ كېتىش

ئاقساقالغا بىئەپ تۈيۈلدى . ئىشىك ئالدىدا بىر دەقىقە توختاپ

ئېيتتى :

— ئەمرۇلمۇسلىمىن مېھىر - شەپقەتلىرىنى

سۈيىئىستېمال قىلدىم ، چېگىش مۇئەممالارنى تىلغا ئېلىپ

ياخشى ئىش قىلمىدىم . ئەدەپسىزلىكىم ئۈچۈن ئەپۇ قىلغايلا .

تامنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ قالغان ھارۇن رەشىد قۇرئان

ئايەتلىرىگە قارىغىنىچە تۇرۇپ قالدى . ئاندىن ئاستا ئۆرۈلدى ،
يۈزىدە تەبەسسۇم پەيدا بولغانىدى .

— تاغىمىز ھۆرمەتكە سازاۋەر ئىنسان ، — دېدى مۇلايم
ئاھاڭدا ، — ئۇ زاتتىن خاپا بولۇشقا ھەققىمىز يوق . بىز
تەرەپتىن ئۆتكەن قوپاللىق ئۇ كىشىنىڭ ئۆزىگە قارشى
ئېيتىلغان ئاچچىق سۆزلەر ئەمەس ، ئەسلا ئۇنداق ئەمەس . ئۇ
كىشىنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىززەت - ئىكرامىمىز چەكسىز .
ھاشىمىيلارنىڭ ئەڭ دانىشمىنى ھۆرمەت قىلماسلىق — گۈم-
راھلىق . پەقەت ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى ئورۇندىيالمىغانلىقىمىزدىن
ئەپسۇسلىنىمىز .

ئاقساقال خەلىپىنىڭ سۆزلىرىنىڭ مەنىسىنى ياخشى
چۈشىنەتتى ، گېپىنىڭ تېگىدە گەپ بارلىقىنى ئوبدان بىلەتتى .
— ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ خەيرخاھلىقىدىن چەكسىز
مىننەتدارمەن ، — دېدى شەيخ ئىسمائىل ، كۆڭلىدە «ئۆزۈڭ
ئادەم بولۇپ ، ئۆمرۈڭدە بىرەر مەرتە راست گەپ قىلىپ
باققاندىرمىسەن؟» دېگەنلەرنى ئويلاپ ، ئاندىن قوشۇپ قويدى .
— دى ، ئىقبال يۇلتۇزى سايىدىن ئاپتاپقا چىقمىغان ئىبىن
ھادىينىڭ تەقدىرىگە ماتەم تۇتۇش مېنىڭ قىسمىتىم ئىكەن .
كەتمەككە ئىجازەت بەرگەيلا .

— شۇنداق قىلغىنىمىز خوپراق ، تاغا ، خالىي قېلىشنى
خالاپ قېلىۋاتمەن ، — جاۋاب بەردى ھارۇن رەشىد ۋە شەيخ
ئىسمائىل قوبۇلغاندىن ئارقىچىلاپ چىقىپ كېتىپ بولغۇچە
ئۇنىڭدىن كۆزىنى ئۆزىمىدى .

41 . ئابدۇل مالىك ئىبىن سالىھ ۋە ئابدۇل مالىك ئىبىن بەھرام

— ئەمىرۇلمۇسلىمىن ۋاقتى - سائىتىنى كەلتۈرۈپ ساڭا

مۇناسىپ بىرەر مەرتىۋە ئىنئام قىلىشقا ۋەدە بەردى. ئۇمۇ ماڭا
ئوخشاشلا سېنىڭ ئەلىيەگە ئۆيلىنىش ئارزۇيۇڭنىڭ رويابىغا
چىقمىغانلىقىغا چوڭقۇر ئەپسۇستا. سەن بىلەن بىز كېچىكىپ
قاپتىمىز، خالاس. بۇنىڭغا نېمە ئامال، بالام! سەۋر - ئاد-
قەت — ئەڭ يۈكسەك دانىشمەنلىك. تېخى ئون گۈلۈڭدىن بىرى
ئېچىلغىنى يوق، ئىقبالىڭ ئالدىڭدا، — دەيدى شەيخ ئىسمائىل
خەلىپە ھۇزۇرىدا بولۇنغان گەپ - سۆزلەرنىڭ تەپسىلاتىنى
تاماملاپ، ئۇ پۈتۈن كۈچىنى ئىشقا سېلىپ، ئىبن ھادىينى
خاتىرجەم قىلىشقا، قەلبىدىكى ئۈمىد ئۇچقۇنلىرىنى
سۇندۇرماسلىققا تىرىشاتتى. ئۈچىنچى ۋەلىئەھدىلىك ياكى باشقا
بىرەر ئالىي مەرتىۋە ئىنايەت ئېتىلىشى ھەققىدىكى ئۇرۇنۇش -
تىرىشىشلىرىدىن بىرەر نەتىجە چىقىرالمايغانلىقى ھەققىدە بولسا
ئېھتىيات يۈزىسىدىن ئېغىز ئاچمايلا قويدى. كۈنمۇ قىيام
بولغانىدى. ھاشىمىيلار ئاقساقىلىنىڭ باغداتتىكى چاغراق
سارىيىنىڭ پېشايۋىنىنى كۈننىڭ ئاخىرقى خىرە نۇرلىرى
سىيىپ ئۆتتى. ئاقساقالنىڭ كۆڭلى قاتتىق ئاغرىغانىدى. ئۇ
پۈتۈن يول بويى «قەيەردە ۋە نېمە ئىشتا خاتاغا يول قويدى-
دۇم؟» دەپ خىيال سۈرۈپ چىقتى. تۇرۇپ - تۇرۇپ غەمكىن
خىياللاردىن قۇتۇلۇش ئۈمىدىدە بىرگە كېتىۋاتقان
خىزمەتكارلىرىغا نەزەر سالاتتى. ئۇلار ناھايىتىمۇ خاتىرجەم،
پەرۋاسىز بولۇپ، ئىگىسىنى ئېزىۋاتقان غەم - تەشۋىشلەر
پەرۋايىغىمۇ كىرىپ چىقمايتتى.

— بوپتۇلا، نېمە بولسا بولغىنىنى كۆرەرمىز! — ئۇھ
تارتتى ئىبن ھادىي، — سىز كەتكەندىن كېيىن ئەلىيەنىڭ
پاتىھە قىلىنغانلىقىنى^①، لېكىن قانداق پاتىھە قىلىنغانلىقىنى
بىلگەندىم.

① چاي ئىچۈرۈلگەنلىكى دېگەن مەنىدە.

— قانداقلا بولمىسۇن ، — دەدى شەيخ ئىسمائىل ، — مېنىڭچە . . . ئىبراھىم — ئابدۇل مالىكىنىڭ ئوغلى . ۋەزىر بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىدىن قىل ئۆتمەيدۇ . ھاشىمىيلار ئارىسىدا بولسا بۇنداقلار ناھايىتىمۇ ئاز ئۇچرايدۇ . پىكرىمچە ، جەفەر ئىبنى يەھييا ئابدۇل مالىكىنىڭ ئىلتىماسى بويىچە ئەلچىلىك قىلىپ ئارىغا چۈشكەن ، نېمىلا دېگەنبىلەن ، ئىبراھىممۇ خۇددى ساڭا ئوخشاشلا ئەلىيەگە نەۋرە ئاكا ، ئۇنىڭمۇ خەلىپىگە ساڭا ئوخشاش كۈيئوغۇل بولۇش ھوقۇقى بار .

— ئەپسۇس ، ئىش شۇنداقلا بولغان بولسا مەيلى ئىددە - خۇ ! — ئاھ ئۇردى ياش يىگىت ، — ۋەزىر ھېچكىمنى نە - زەر - گۈزىرىگە ئىلمايدۇ ، خىيالىغا نېمە كەلسە شۇنى قىلىدۇ ، بىزنى خالىغانچە ھاقارەتلەيدۇ . بۈگۈن ئەتىگەن ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىۋاتقانلاردىن ئىشەنچلىك بىرى ماڭا خەۋەر يەتكۈزدى . ئۇنىڭ ئېيتىشىچە ، ئالدىنقى كۈنى جەفەر ئىبنى يەھيانىڭ سارىيىدا ئىشرەت بەزمىسى تۈزۈلۈپ ، باشتىن - ئاياغ شايى ۋە قىممەت باھالىق ئېسىل تاشلار بىلەن ئورالغان قۇل بەچچە ئۆز يېقىنلىرى بىلەن قانغۇچە ئىشرەت قىلىشىپتۇ . بەزمە جەمئىيەت بولۇشى تۇرغانلا گەپ - دە ، شۇنىڭ ئۈچۈن ۋەزىر خوجىلىق باشقۇرغۇچى ئابدۇل مالىك ئىبنى بەھرامدىن باشقا كىشىنى يېقىن يولاتماسلىققا ئەمر قىلغانىكەن . ئىشرەت بەزمىسىنى باشقۇرغۇچى گەپنى ئېنىق ئاڭقىرالماي ئېسىدە ئابدۇل مالىك دېگەن سۆزنىلا ساقلاپ قاپتۇ ، ۋەسسالام . كۈتۈلمىگەندە ئابدۇل مالىك ئىبنى بەھرام قانداقنۇر بىر ئىش بىلەن ھاياللاپ قاپتۇ . بەزمى جەمئىيەت ھەققىدە بولسا باشقا ئابدۇل مالىك — ئىبراھىمنىڭ ئاتىسى ئابدۇل مالىك ئىبنى سالىھ خەۋەر تېپىپ قاپتۇ . بۇ ئادەم خېلىدىن بېرى ئوغلىنى تۈزۈكرەك بىر ئورۇنغا جايلاشتۇرۇپ ، ئۆز ئىشلىرىنى ئوڭشۇۋېلىش يولىنى ئىزدەپ يۈرگەن . ئۇ جەفەر ئىبنى يەھيانىڭ

مەستخۇشلۇق پەللىسىگە يېتىشنى مۆلچەرلەپ سارايعا كەلگەن .
بەزمە باشقۇرغۇچى كېلىشنى كۈتۈۋاتقان كىشى شۇ ئابدۇل
مالىك ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ ، ۋەزىرگە : «ئابدۇل مالىك
كەلدى ! كىرىشكە ئىجازەتمۇ ؟» دەپ خەۋەر قىلغانىكەن ، «ساڭا
پەرمان بېرىلگەنغۇ ، دەرھال كىرسۇن !» دەپ ۋارقىراپتۇ جەفەر
ئىبن يەھيا .

بەزمى جەمئىيەت ئەۋجىگە چىقىپ ، ھەممە شاراب
سۈمۈرۈۋاتقاندا ، بىردىنلا ئىشك ئېچىلىپ ئاستانىدە قارا تون
ۋە سەللىلىك ، شاراب ئەمەس ، ھەتتا خورما شەربىتىنىمۇ ئاغزىغا
ئالمايدىغان تەقۋادار ئابدۇل مالىك ئىبن سالىھ پەيدا بوپتۇ .
بەزمە ئەھلى ساراسمىدە ، يېقىن - يورۇقلار خىجالەتتە ،
ساھىبخان بولسا نېمە قىلارنى بىلەلمەي تۇرۇپ قاپتۇ . ئابدۇل
مالىك ئامەت - تەلىي ئۆز ئايىغى بىلەن كەلگىنىنى دەرھال
پەملەپتۇ - دە ، بەخت قۇشنى قولىدىن چىقارماسلىققا تىرىشىپ
«مەستانىلەر كىيىمى» كەلتۈرۈشنى ئىلتىماس قىپتۇ . جەفەر
ئىبن يەھيا ئىشنىڭ نېرى - بېرىسىنى ئويلاپ ئولتۇرمايلا ئەمر
قىپتۇ . تەقۋادار ھېچ ئىككىلەنمەستىنلا قىزغۇچ قەدەھكە قول
سوزۇپ ، ھەممىسىنىڭ كۆز ئۆڭىدە بىر قەدەھ شارابنى
ئىچىۋېتىپتۇ ، كەينىدىن ئىككىنچى قەدەھنى بوشىتىپتۇ . بۇ
مەككەر تەقۋادار ئادەم : «ئاخىر ئارزۇلىرىم ئىشقا ئاشتى !
بىسىمىلاھىررەھمانىررەھىم !» دەۋەتكەن - دە ، كەيپىلىك
ئىچىدە ۋەزىر خۇشال بولغان ، دېمەك ھەممە ئىش ئۆز - ئۆزىدىن
پۈتتى دېگەن گەپ ! ۋەزىر ئارقىمۇئارقا مەي ئىچىپ ، بەزمە
ئەھلىگە ئاڭلىتىپ تۇرۇپ : «ئەي ئابدۇل مالىك ، سارىيىمغا
قەدەم تەشرىپ قىلىپسەن ! مېھمانىمىسەن ، مېھمان قەدرى ھەممە
نەرسىدىن ئۇلۇغ . دەيدۈلەركى : «مېھمان كەلگەن يەرگە
ياغمىش خۇدانىڭ رەھىمىتى ، كۆتۈرۈلگەي ئۇل زامان ھەم ئاپەتتۇ
مېھنىتى ، تىلە تىلىكىڭنى ! ھەممىسىنى بەجا كەلتۈرگەي .»

مەن ! » دېگەن .

ئابدۇل مالىققا دەل شۇ لازىم - دە ! «خەلىپىنىڭ مەندىن كۆڭلى قالدى» دەپتۇ ئۇ ئالدى بىلەن . «خەلىپە سەندىن مەمنۇن بولغاي !» دەپ نەرە تارتىپتۇ ۋەزىر . «تۆت مىڭ دىرھەم قەرزىم بار» دەپتۇ ئابدۇل مالىك . «ئەمدى ھېچقانداق قەرزىڭ بولمايدۇ ! — دەپتۇ غەرق مەست بولغان قۇل بەچچە ، — خەلىپىنىڭ مەرھەمەت دېڭىزىدىن بەھرىمەن بولغاي سەن ؛ قىزى ئەلىيەنى ئوغلۇڭغا پاتىمە قىلغايىمىز . ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوغلۇڭ ئىبراھىمغا مىسىرنىڭ ھاكىملىقى ئىنئام قىلىنغاي !»

مانا ، ئىش مۇشۇنداق بولغان .

شەيخ ئىسمائىلنىڭ غەزىپى تاشتى . ئەمما سىر بېرىپ قويماسلىققا ھەرىكەت قىلىپ تامىقىنى قىرغان بولۇپ ، ئۆزىنى تۇتۇۋالدى - دە ، ئېيتتى :

— ئالدىرىما ، بالام ! بۇلارنىڭ ھەممىسى ئايغاقچىنىڭ گەپلىرى ، ئۇنىڭ گەپ - سۆزلىرىگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ . سەندىن چىققان پۇل ئۈندۈرۈش مەقسىتىدە يالغان - ياۋىداقلارنىمۇ قوشۇپ سۆزلەۋېرىدۇ .

— ئەي ئۇستاز ، سىز زادىلا ھېچكىمگە ئىشەنمەيسىز ! — ئېتىراز بىلدۈردى يىگىت ، — يەنە تېخى مۇھەممەد ئەمىننى ئىشرەتۋاز دەپ ئەيىبلەيسىز . قۇل بەچچىنىڭ قىلغانلىمىرى ھەممىگە ئايان ! ئەلىيە بولسا شارابخورلۇق قۇربانى . شۇ ھالىغا خەلىپە ئىشىش ! قىزىنى ئىبراھىمغا بېرىشكە رازى بولۇپتۇ ! ئۇنى بېشىغا ئېلىپ مىسىرغا ھاكىم قىلىپ تەيىنلەپتۇ تېخى . — بولدى قىل ، ھەقىقەتنى ۋاقىت دەلىللەيدۇ ، — دەپتى شەيخ ئىسمائىل ، — ئەمدى بىز بۇنىڭدىن كېيىن نېمە ئىش قىلىشىمىز كېرەكلىكى توغرىسىدا مەسلىھەت قىلىمىقىمىز زۆرۈر . سەن ھازىرنىڭ ئۆزىدە بەسرەگە قايت ، مەن بىر - ئىككى كۈندىن كېيىن يېتىپ بارىمەن .

ئىبن ھادىي ئاقساقالغا ئېتىراز بىلدۈرۈشكە تېتىخالمىدى .
ئاقساقال بىلەن خوشلىشىپ ، باغدادتىن قايتىپ كېتىشتىن
ئىلگىرى فەزل بىلەن كۆرۈشۈپ ، يېڭى خەۋەرلەر ، ئەلىيەنىڭ
ئۆزىتىلىشى ھەققىدىكى گەپ - سۆزلەر توغرىسىدا ئۇنىڭ بىلەن
پىكىرلەشمەكچى بولدى .

ئانىسى ھۇزۇرىدىن ناھايىتىمۇ خۇشال قايتقان مۇھەممەد
ئەمىن ئەلەۋىي ھەققىدىكى خەۋەرنى خەلىپىگە يەتكۈزۈشنىڭ ئەڭ
ئەپلىك چارىسىنى ئويلاپ تېپىشنى فەزلىگە تاپشۇرغانىدى . ئىبن
ھادىي بۇنى ئاڭلاپ باشقىچە سۆيۈنۈپ كەتتى . ۋەزىرگە قارشى
پىتىنە تەييارلانماقتا ! نېمىدېگەن ياخشى !
— خوش ، سىزنىڭ پىكىرىڭىز قانداق ؟ — سورىدى تاقىتى
تاق بولۇپ فەزل .

— ۋاقىت كۈتۈپ تۇرمايدۇ .
— شۇ مەزمۇن كىرگۈزۈلگەن شېئىرلار ئەبۇل ئەتەخىيەدە
بار ، — دەيدى فەزل ، — ئۇنى قانداق يەتكۈزۈش كېرەك ،
ھەممە گەپ مانا شۇنىڭدا . بىرقانچە خىل ئۇسۇل ئويلاپ
كۆرۈلسە ، يامان بولماس ئىدى .
— ئاللا كۆرسەتمىسۇن ! كىم ئوقۇپ بېرىدۇ ؟
— ئەگەر كۆپرەك پۇل بېرىلسە ، شائىرنىڭ ئۆزى ئوقۇپ
بېرىشى مۇمكىن .

— ئەبباسەنىڭ بالىلىرى تېپىلدىمۇ ؟ — توساتتىن ئېسىگە
چۈشۈپ سورىدى ياش يىگىت ، — ئۇلار ناھايىتىمۇ ياخشى
دەلىل - دە .

— كېرەك ۋاقتىدا قوللىمىزدا بولىدۇ ، — دەيدى ئوچۇق
جاۋاب بەرگۈسى كەلىمگەن فەزل . ئۇ گەپنى كۆپەيتىپ
ئولتۇرۇشنى خالىمىدى . قانداق قىلىپ بولمىسۇن
ئەمىرۈلمۇسلىمىن قولىدىن ھۆكۈمرانلىقنى تارتىۋېلىش دەردىدە
يۈرگەن ئىبن ھادىيىدىن پەرقلق ھالدا ، فەزل خەلىپىنىڭ

ئۆزىگە قارشى بولىدىغان خەۋپلىك ئويۇنغا ئارىلىشىشنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيتتى . چۈنكى ، قايسى ھۆكۈمدار ھۇزۇرىدا بولسۇن — ئۇ ھارۇن رەشىد بولامدۇ ياكى باشقىسى بولامدۇ ، ئۇنىڭغا بەربىر ، ئىشقىلىپ ۋەزىر بولۇۋالسا بولدى ! جەفەر ئىبن يەھيا بەرمەكمى پۈتۈنلەي باشقا گەپ . ئۇلارنى تەختتىن تاۋۇتقا يىقىتىش ئۈچۈن فەزل ھەرقانداق سۈيىقەست ۋە پىتىنگە باش قوشۇشقا تەييار !

— ئەپسۇسكى ، ئۇستاز مېنىڭ بەسرەگە قايتىپ كېتىشىمنى بۇيرۇدى ، — دېدى ياش يىگىت .
— ۋەزىرنىڭ كۈنى پۈتۈپ قالدى ، ئىنشائاللا مۇراد — مەقسەتكە ئېرىشىدىغان پۇرسەتمۇ يېقىنلاپ قالدى ، — دېدى فەزل بېشىنى لىڭشىتىپ ، — قالغىنىغا ئاللا ئىگەم بار .

42 . خەلىپە

شەيخ ئىسمائىل كەتكەندىن كېيىن ھارۇن رەشىد چوڭقۇر خىيالغا پاتتى . كۆڭۈلسىز ئاقمۇۋەتلەرنى ئەكېلىش ئېھتىمالى بولغان ئارتۇقچە گەپ — سۆزلەر بولۇپ ئۆتتى — ھە . خەلىپە ئوتتۇرىدا بولۇنغان گەپ — سۆزلەرنى بىر — بىرلەپ خىيالىدىن ئۆتكۈزدى . ھاشىمىلار ئاقساقلىنىڭ سۆزلىرى تېگىدە قانداقتۇر خۇپپىيانە مەقسەت يوشۇرۇنغانمۇ — قانداق ؟ ئاقساقالغا ھەققانىي جاۋاب بېرەلدىمۇ ؟ بىرەر خاتالىق ياكى كەمچىلىككە يول قويۇپ قالدىمۇ ؟ ياق ، ھەممىسى توغرا ۋە ھەققانىي ئېيتىلدى ، ئەمىرۈلمۈسلىمىن ، ئەلۋەتتە ، شۇنداق جاۋاب بېرىشى كېرەك — دە . لېكىن ، قانداقلا ئويلىمىسۇن ، خەلىپىنىڭ ئىچىنى بىرنەرسە تاتىلايتتى . خېلىدىن بېرى ھارۇن رەشىد بەرمەككىلەرگە چوڭقۇر ئىشەنچ باغلاپ كېلىۋاتىدۇ . بۇ ئىشى توغرا بولغانمىدۇ ؟ ۋەزىرنىڭ ئابروى — ئېتىبارى كۈندە

دىن - كۈنگە ئېشىپ بېرىۋاتىدۇ . . . . تەنبەلەر دارىتمىلارمۇ قۇلمىغا يەتتى . ھازىرچە ، خەلىپىنىڭ نە قېرىنداشى ، ئۇرۇقلىرى ، نە جىيەنلىرى ۋە نە باشقا يېقىن - يورۇقلىرى بولمىدى . قەدەر كۈچ - قۇدرەتكە ئىگە بولغان ئەمەس . يەنە پىتىنە - ئىغۋا ، غەلبىلەر باشلىنىپ كېتەرمۇ ؟ ھازىرقى شارائىتتا ئېھتىياتچانلىق قانچىلىك زۆرۈر - ھە ! جەفەر ئىبن يەھيا ناھايىتىمۇ كېرەكلىك ئادەم ، بۇنى ئىنكار قىلغىلى بولمايدۇ ، بەرمەكىلەر ئۆز ئىشلىرىغا پۇختا . ئۇلار قىلمۇۋاتقان پايىدلىق ئىشلار تۈپەيلى كۆپ نەرسىلەرنى كەچۈرۈش مۇمكىن . كۆپ نەرسىلەرنىمۇ ياكى ھەممىسىنىمۇ ؟ . . . ۋەزىرىنىڭ دانالىقى تۈپەيلى ئەمىرلۈمۈسلىمىن كۈندىلىك تەشۋىش ۋە خەلىپىلىكنى ئىدارە قىلىشتەك ئېغىر ئىشتىن خالاس بولدى . لېكىن ، بارلىق چارە - تەدبىرلەرنىڭ ھەممىسىدىلا دۆلەتنىڭ ئاساسىي مەنپەئىتى كۆزدە تۇتۇلۇۋاتامدۇ ؟ جەفەر ئىبن يەھيا پارس ، پارىس بولغاندىمۇ جان - تېنى ، پىكىر ۋە زىكرى بىلەن ، چېچىد - دىن تىرىنقىغىچە خۇراسان روھىيىتى چىقىپ تۇرىدۇ . پەممىچە ، ئۇ ئىسيانكار ئەلەۋىيىنى قوللايدۇ . ئۇلارنىڭ ئىككىلىسى خۇراسانلىق . . .

ھارۇن رەشىد خاندا ئۇ ياندىن - بۇيانغا مېڭىۋېتىپ ، يەردە يانتان شاھانە ھاسىغا كۆزى چۈشتى . يەردىن ھاسىنى ئېلىۋېتىپ بايا شەيخ ئىسمائىل بىلەن سۆھبەتلەشكەندە ئولتۇرغان تەگلىك تېگىدىكى پۈكلەكلىك قەغەزنى كۆردى . بۇ قانداق مۆجىزە ؟ خانغا قاغا كىردىمۇ - نېمە ؟ بولمىسا ، بۇ قەغەز قانداق قىلىپ بۇ يەردە پەيدا بولۇپ قالدى ؟

خەلىپە قەغەزنى ئېچىپ ئاتونۇش ، ئەتەي ئەگرى - بۇگرى قىلىپ يېزىلغان ھەجۋىيەنى ئوقۇشقا كىرىشتى . نەچچە قۇرنى ئوقۇ - ئوقۇمايلا ئەرۋاھى ئۇچۇپ ، مېڭىسىگە قان چۈشكەندەك بولدى . چوڭقۇر ئاھ تارتىپ ئاخىرقى مىسرالارنى قايتا ئوقۇدى :

قۇل ھۆرمەت قىلمىسا ھۆكۈمدارنى گەر ،
سەلتەنەتكە چاڭگال سېلىپ غادىيار .
ھۆكۈمداردىنمۇ ئۇ بولماس مىننەتدار ،
قالار پەسكەش بولۇپ ، ئاجىزلىقتا خار .

ئاچچىق كىنايە ! بۇنى كىم تاشلىغاندۇر ! پۈتۈن ئەتراپتا
ئالدامچىلىق ، ساتقىنلىق . . . ئەي ئاللا ، ئۆزۈڭ پاناھ بول !
شېئىر قەلبىڭنى ئۆرتەپ ، زەھەرلىك نەشتەردەك سانجىلىدۇ .
بۇ ئۆز ۋەزىرىگە ھامىيلىق قىلغىنى ئۈچۈن بولۇۋاتقان ئىشمۇ ؟
پۈتۈنلەي مەسخىرىۋازلىقتۇ بۇ ! جەفەر ئىبىن يەھيانىڭ دۆلىتىنى
ئېيتىپ بەرگىلىمۇ ، ئۇنىڭغا يەتكىلىمۇ بولمايدۇ . خەزىنە ئۇنىڭ
ئىختىيارىدا ، ئۇنىڭغا خۇراسان ۋەدە قىلىنغان . مىڭ لەنەت !
ۋەزىرىنىڭ مەرتىۋىسى قاچانغىچە ئارتىۋېرىدۇ ؟ بۇ ئىش ئاخىر
بېرىپ خەلىپىلىككە خەۋپ بولۇپ قالماستۇ ؟ بۇ ئىشلارغا چەك
قويۇش ۋاقتى يەتتى ! ھەجۋىيىدە بوھتان قىلىنغان بولۇشمۇ
مۈمكىنلىكىنى ھارۇن رەشىد ئويلاپمۇ ئولتۇرمىدى . ئۇ باشقا
بىر ھەجۋىيىنى ئەسلەپ ئاۋاز چىقىرىپ ئوقۇدى :

بولسا ئەگەر سېنىڭ قولۇڭ بەك چاققان ،
نىشانغا تېگىدۇ ئوقۇڭ ئاتقان ئان .
قورقۇش تۈزىقىدا قالساڭ گەر ،
تۈزەر ئۆزگىلەر كەسكىن پىلان .

ئۈچۈشنى ئۆگىنىپ ئەگەر چۈمۈلە ،
ئەتىسى ئەگەر تەڭ بولسا قۇشچە ،
روھىڭنى يۈكسەكرەك تۇتقىن - دە ، سەن پات ،
ئۇنداق مەخلۇقنىڭ ھەممىسىن يوقات .

ھارۇن رەشىد گويا كۆرۈنمەس رەقىبلىرىگە ھەيۋەت قىلغاندەك شاھانە ھاسىنى ھاۋادا ئويناتتى .

زەرۇ ئالتۇنلار ، قىممەت باھالىق ئەشيالار — ئىسلامنىڭ تەۋەرىرۈك ئابىدىسى ! مۇبادا ئۇ دۇنيايى پانىدىن كۆز يۇمۇپ ، دۇنيايى باقىغا سەپەر قىلىپ قالسا ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ۋەزىرگە قالمىدۇ ؟ مۇھەممەد ئەمىن ئىرادىسى ئاجىز ، تەنتەك ، تاجۇتەختىنى ئەپلىيەلمەيدۇ . ھە راست ، مەئۇن بارغۇ ، ئۇ ئەپلەيدۇ . بىراق ئۇ يېرىم ئەرەب ، يېرىم پارس ؛ جەفەر ئىمىن يەھيانىڭ كۆز ئالدىدا ئۆستى . ئابباسىيلارنىڭكىگە قارىغاندا ، ئۇنىڭ نىيىتى باشقىچىرەك . توغرا ، ئۇنىڭ ئۆزى قانداقلارچە ۋەلىئەھدىلىككە مۇپەسسەر بولۇپ قالدى ؟ ۋەزىرنىڭ ئىلتىماسى ، ئېنىقراقى ، ئۇنىڭ قۇتراتقۇلۇق قىلىشى بىلەن ئەمەلگە ئاشتى بۇ ئىش . شۇ چاغدا جەفەر ئىمىن يەھيا قانچىلىك پايپىتەك بولۇپ جان پىدالىق كۆرسەتمىدى ؟ بۇنىڭ تېگىدە بىرەر يوشۇرۇن مۇددىئا يوقمىدۇر ؟ ئەجەبا ، سۇلالە ھۆكۈمرانلىقى مانا شۇنداق بەرھەم تاپسا ؟

غەزىپىنى باسالمايۋاتقان ھارۇن رەشىد بارماقلىرىنى چىشلەيتتى .

ۋەقەلەرنىڭ يۆنىلىشىنى ئۆزگەرتىپ تارىخنى كەينىگە قايتۇرۇپ ، خارىجىيلاردىن خالاس بولۇپ ، ئابباسىيلار ھاكىمىيىتىنى بەرقارار قىلىش مۇمكىن بولارمۇ ؟ ئۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلاتتى . يەنە ھەجۋىيەنى ئەسلىدى :

شۇنچىلىك جۈرئەتلىك ئىدى بۇ نىيەت
ۋە كۆپ ئاقىلانە قىلىنغانتى ھەل ،
ئەمدى بولسا ئىشلار چەلكەشتى غايەت
ۋە بىزنى شۈبھىلەر يەڭدى بىمەھەل .

ئاخىر ئادەملەرگە قانچىلىك قىيىن ،
ئىنەك سۈتىنى قايتا قۇيماق ئىچىگە .
بىزنىڭ شۇ كۈنكى كېڭەشتىن كېيىن ،
ئىشەنمەي قالغىنىڭ كەبى يولۇڭغا .
بىزگە پەند بەرگىنىڭدە ناۋادا تەقدىر ،
قورقىمەن بۇلار ئۆلمەكتىن بېرى .
ئۈزۈلۈپ كېتەتتى شۇئان بىرمۇبىر ،
بىزنىڭ ئىشنى چاتقان زەپەر چۈلۈۋۇرى .

ۋەزىرنىڭ دوستلىرى ، ھەمتاۋاقلرى ھېسابسىز ، ئۇنى
ئەمىرلەر ياقلايدۇ ، ئالمىجاناب شەخسلەر ئۇنى قوللاپ -
قۇۋۋەتلەيدۇ ، ئۇلارنىڭ قەلبىدە ۋەزىرنىڭ ئورنى يۈكسەك .
ھارۇن رەشىد دەرىپەردە ئالدىدا توختاپ ، شاھانە ھاسسى
بىلەن قەغەزنىڭ قاتلىرىنى ئاچتى ۋە ئۇنىڭغا پۈتۈلگەن شېئىرىي
مىسرالارنى ئاۋاز چىقىرىپ ئوقۇشقا باشلىدى :

ئالدىرىمىغىن ھەرگىز جىددىي ئىش ۋاقتى ،
ئەقلىنى ئىشلەتكەن ئۆتىدۇ ئالدىن .
نېمىنى ئالدىنئالا كۆرمىدۇق ، تاكى ،
ئۇنى ئورۇندىماق مۈشكۈلدۈر كېيىن .
خاتالاردىن ئۆزۈڭ ئاقلاشقا ئاساس ،
ئاختۇرۇپ ، روھىڭنى ئەزمىسۇن غەملەر .
بارچە ئۈمىدلىرىڭ — ۋەزنى يوق بىر خەس ؛
سېنى كەچۈرمەيدۇ زىنھار ئادەملەر !

ئۇنىڭ روھى بىر ئاز ئارام تاپقانداك بولدى . «بۇ شېئىرنى
كىم تاشلاپ قويغاندۇر ؟ — قانچە قېتىملاپ ئۆز - ئۆزىگە سوئال
قىلاتتى خەلىپە ، — بەلكىم ، بۇنىڭ ھەممىسى تۆھمەتتۇر ؟

ئېيتقانلىرى ھەق بولسا ، ئوغرىلىقچە ئىش تۇتاس ئىدى . ھەر
ئېھتىماللىق بولۇشى مۇمكىن . شۇنداق ، ھەرقانداق
ئېھتىماللىق بولۇشى مۇمكىن . ھەرنەرسىنى كۈتۈش
مۇمكىن . »

43 . ئەمىرۈلمۇسلىمىن بوسۇغىسىدا

خەلىپە خانىنىڭ ئىچىدە تەنھا ۋە غەمكىن ھالدا ئۇياق .
تىن - بۇياققا ماڭاتتى . پەردە ئارقىسىدىن قۇل يېنىچە چىقىپ
كەلدى .
— سۆزلە ! — ئىجازەت بەردى مېڭىشتىن توختاپ ھارۈن
رەشىد .

— ئەي ساھىبى دۆلەت ! — دەيدى قۇل تىترەك ئاۋاز .
دا ، — ئەتكەندىن بېرى ساراي ئەيىنلىرى ئۆزلىرىنىڭ
لۈتپۈكەرەملىرىگە ئىنتىزار . قوبۇل قىلىنمىدۇ - قانداق ؟
— كىملىرى ئىكەن ؟ — سورىدى خەلىپە ، ئىچىدە بولسا
«ئەي ئاللا ، نەقەدەر تىنچلىققا موھتاجمەن ! ھېچقانداق گەپ
كۆڭلۈمگە ياقمايدۇ ! ئۇلار شۇقەدەر جېنىمغا تەگدىكى ،
ھەممىسىنى ھەيدىۋېتىپ ئۆزۈم يالغۇز قالسامچۇ ؟ ياق ،
ھەرگىز . . . غەيۋەت ، پىسقۇ پاسات ئەۋجىگە چىقىدۇ . ئىش
بۇنىڭدىنمۇ بەتتەررەك بولۇپ كېتىدۇ . . . » دەپ ئويلايتتى .
قولىنىڭ تىترەپ چىققان ئاۋازى يىراق بىر يەردىن
كېلىۋاتقاندەك تۇيۇلدى :

— ھەر دائىمقىدەك ، پۈتۈن باغداد ئاقسۆڭەكلىرى . . .
ئەمىرلەر ، خارجىيلار . . . يەنە بىر مەرتە مېھىر ساخاۋەتلىرىدىن
بەھرىمەن بولۇش ئارزۇسىدا . . .

— خارجىيلارنى ئالدى بىلەن قوبۇل قىلىمەن ، — دەيدى
ئۇ دەرھال ، — خەزىنىدار سوۋغا - سالاملارنى تەخ قىلىپ

قويسۇن . ئاقسۆڭەكلەر بىرئاز سەۋر قىلىشىشۇن . . . . يەنە كىملىرى بار؟ . . . .

— ساھىبى دۆلىتىم ، ئالىملار : ئوسمان ، ئەبۇ ئوبەيدە ، قىسائى .

ھارۇن رەشىد بىتاقەت بولۇپ قول شىلتىدى . «ئۇلارنىڭ دىدارلىرىنى كۆرمەي ! ئۇلارسىز كۆڭلۈم بەك خاتىرجەم بولۇپ قالغىنى يوق» دەپ سېلىشتىن ئۆزىنى ئاران تۇتۇپ قالدى . — ھۆكۈمدارنىڭ ئەمرى ۋاجىپ ! — دەپ قۇل بىر-

نەرسىنى چۈشەنگەندەك بولۇپ ، — شائىرلاردىن ئەبۇ نۇۋاس ، ئەبۇ ئەتەخىيە ، مەرۋان ئىبن خەفسى كېلىشكەندى .

ھارۇن رەشىدنىڭ چىرايى ئېچىلغاندەك بولدى .

— ئۇلار مۇزدەك شەربەتلەر ساقلىنىدىغان گەمە ئۆيدە

كۈتۈپ تۇرۇشۇن .

مەرۋان ئىبن ئەبۇ خەفسىنىڭ ۋەزىر ۋە ئۇنىڭ

ھامىيلىرىنى ھەجۋى قىلىدىغان شېئىرلىرى

ئەمىرۈلمۈسلىمىغا ناھايىتىمۇ ياقاتتى ، ئەمما بۈگۈن ھەجۋى

ئاڭلاشقا رايى يوقتەك تۇرىدۇ . يەنە باش قاتۇرۇپ ئىما -

ئىشارەتلەر بىلەن دۈرىتمىلاپ يېزىلغان شېئىرغا جاۋاب

ئىزدىسۇنمۇ ؟ خۇدا ساقلىسۇن !

— قۇلاقلىرىمىزغا ھۇزۇر بېغىشلىغۇچى ناخشىچى قىز -

يىگىتلەر ھازىرمۇ ؟ — سورىدى خەلىپە .

— ئەي دۆلەتپاناھىم ، ئۇلار ئاللىقاچان خىزمەتلىرىگە

ھازىر بولۇپ تۇرۇشقان ! — دەپ خەلىپىنىڭ غەزىپى تارقىلىپ

كېتىۋاتقانلىقىنى پەملىگەن قۇل ئىچ - ئىچىدىن سۆيۈنۈپ ، —

ئىككى تائىپە ناخشىچىلار خىزمەتلىرىگە تەييار : بىرى ،

بۇرادەرلىرى ئىبراھىم ئىبن مەھدىي ھاپىزلىرى گۇرۇھىدىن

ئىبن جەمىنە ، يەھيا مەككەۋىي ، ئىبن نەبا ، ئىبن ئەبۇ ئەۋرا

ۋە ئىسھاق ماسۇلىي گۇرۇھىنىڭ ھاپىزلىرىدىن . . . .

— ناخشىنى قانداق ئېيتىش ھەققىدە يەنە مۇنازىرە باش-
لىماقچىمۇ؟ — گەپنى بۆلدى ھارۇن رەشىد، — ئۇلارنىڭ
تالاش - تارتىشلىرى جېنىمغا تەگدى . كىمنىڭ ئورۇندىشى
ياخشى ئىكەنلىكىنى مەن يوق يەردە ھەل قىلىشسۇن . چاقىر
بەرسۇمەنى ، نەي چالسۇن . ئەبۇ زەكارانىمۇ چاقىر ، بۇ كارغا
كەلمەسنىڭ قولىدا راۋاب گويا قۇشتەك سايرايدۇ . يەنە قىزىقچى
ھۈسەيننىمۇ كىرگۈزۈۋەت . ئەمما ، ناخشىنى ساراي
چۆرىلىرىدىن ئاڭلايمىز . . . ھە راست ، قېنى مېنىڭ
مەسرۇرەم ؟

پەردە ئارقىسىدىن جاللات پەيدا بولدى .
— مەن بۇ يەردە دۆلەتپاناھىم !
— ئىبراھىم ماسۇلىينى ئىزدەپ تاپ .
مەسرۇر تۇرغان يېرىدىن قىمىرلىمىدى .
— نېمە گەپ ؟

— دۆلەتپاناھىم ، بۈگۈنچە ماسۇلىينى ئەپۇ قىلغايلا ، ئۇنى
قەيەردىن تېپىشىمنى بىلمەسەن .
— ھۇ قانخور ، جېنىمغا تەگدىڭغۇ ئاخىر ! — دېدى
ئۇنىڭغا ھەيۋە قىلىپ خەلىپە ، — ئۇنىڭدىن كۆرە ئىمام
ھۈسەين شاھادىتىگە^① ھازىر بولغىنىم ئەۋزەلرەك ئىدى . يوقال
كۆزۈمدىن ! ئىبراھىم ماسۇلىينى تاپماي كۆزۈمگە كۆرۈنگۈچى
بولما !

مەسرۇر قانداق پەيدا بولغان بولسا ، ئۇنىڭدىنمۇ تېزىرەك
غايىب بولدى .
ھارۇن رەشىد چاۋاك چېلىپ ، يېتىپ كەلگەن پەردە
باشقۇرغۇچىغا «مەستانىلەر كىيىمى» كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى .

---

① ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئوغلى ئىمام ھۈسەيننىڭ شېھىت
ئېتىلىگەنلىكىگە ئىشارە .

پەردە تارتىلىشى بىلەن ، شۇئان لىباس ئەمىرى^① خەلىپىنىڭ خانىسىغا كىرىپ كەلدى . ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئىزمۇ ئىز قوللىرىدا گۈلدار نەقىشلىك شاھى ئۈستى كىيىم ، نېپىز شاھى سەللە ، خۇش پۇراق بۇيۇملار ۋە شىپا بەخش يۈز مايلىرى سېلىنغان ئىدىشلارنى كۆتۈرۈپ قۇللار كىردى . ئۇلارغا ھەمراھ بولۇپ كىرگەن چۆرىلەر ئىسرىقداننى ئايلاندۇردى .

لىباس ئەمىرى چوڭقۇر ئېتىقاد ۋە ئېھتىرام بىلەن خەلىپىنىڭ مۇرىسىدىن ھەزرىتى پەيغەمبەرنىڭ رىداسىنى ئېلىپ ، قارا تونىنى يېشىمىشكە ياردەملەشتى . ئاختا قۇللار خەلىپىنىڭ ئۈچىسىغا ھەشەمەتلىك كىيىم كىيگۈزۈپ ، چاچلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ ، بېشىغا سەللە ئوراپ ، خۇش پۇراق مايلارنى سۈرۈشتى . ھارۇن رەشىد لىباس ئەمىرى ھەمراھلىقىدا ئىشرەت بەزمىسى قۇرۇلىدىغان مەخسۇس خانىسىغا يول ئالدى . خەلىپە تەختتە ئولتۇرۇشى بىلەنلا خانىغا خانتاхта كەلتۈرۈپ قويۇلدى . ھارۇن رەشىد ئەتىگەندىن بېرى تۈز تېتىماي قورسىقى ئاچقاندى ، ئۇ ئادەتتە ئۆزى يالغۇز غىزالىناتتى . غىزالىنىشمۇ ئاددىي ، يېنىك ئىدى . باش ئاشپەز ئالاھىدە تەربىيىلىگەن ئاختا قۇللار داستىخانچىلىق قىلىپ ، نۆۋەت بىلەن خىلمۇخىل تائاملار — قۇۋۋەت بولىدىغان بوتىلاق شورپىسى ، مىسىر لوۋىسى سېپىلگەن قىرغاۋۇل گۆشى ، كەپتەر قورۇمىسى ، شورپىلىق بېلىق گۆشى ، يۈزىگە سىيادان ۋە مۇچ سېپىلگەن نان ، دۈملىمە كاۋاپ تارتىلدى . شېرىنلىككە مېۋە سۈيى ، ھالۋا ، شېكەر بىلەن قورۇلغان بادام ۋە پىستە كەلتۈرۈلدى . ئۇنىڭ كەينىدىن جەنۇبىي ئەرەبىستاندىن كەلتۈرۈلگەن ئۈزۈملەرنىڭ «سىيىر كۆزى» ، «شېشىچە» ، «ھەسەيىنى» ، «ھۈسەيىنى» قاتارلىق تۈرلىرى تىزىلدى .

① لىباس ئەمىرى — ئوردا كىيىم - كېچەكلىرىگە مەسئۇل ئەمىر .

ئۈزۈملەرنىڭ ھەر بىر ساپىقى كۈمۈش پەتنۇسلارغا ئاران پائاتتى
كىمخاب دەرىپەردە ئارقىسىدىن بوشقىنا مۇزىكا ئاڭلىنىتتى
ھارۈن رەشىد تائام تاناۋۇل قىلىپ بولغاندىن كېيىن مۇزىكىلار
بېسىقتى ، ئارقىدىنلا كىمدۇر بىرى ئۇد چېلىپ قوشاق
باشلىۋەتتى . قوشاق يېڭى ھەم ئاھاڭدار ئىدى . خەلىپىنىڭ
پېشانىسىدىكى قورۇقلار تارىلىشقا باشلىدى .

— كىم بۇ؟ — خەلىپە سورىغاچ ، ئۇنى ماختاپ قويدى ،
— ئۇنى ئاللا يۆلگەي ! ئەجەب ياخشى ئېيتىدىكەن !
— كارنافېل - مارنافېل ، — چىرقىردى شايى دەرىپەردە
ئارقىسىدىن قىزىقچى ، — ئۇنىڭ ئاۋاز - ماۋازى
چىنىگۈلدەك خۇشبۇي ! سۇلتانم ھىدلاپ كۆرسە ، ئۆزۈم
ئىشەنگەن بولار ئىدى .

— كارنافېل دەمسەن ؟ — ياندۇرۇپ سورىدى ھارۈن
رەشىد ، — ھە ، ئاللانىڭ غەزىپىگە ئۇچرىغۇر ، ھېچ ئەسكە
ئاللايۋاتمەن .

— ئاللاننىڭ ئۆزى ھەم ئەسلىيەلمىسە كېرەك ، سۇلتان-
نىم ، — گېپىنى داۋاملاشتۇردى قىزىقچى شايى دەرىپەردە
ئارقىسىدىن چىقماي ، — بۇنىسى يېڭى چۆرىلەردىن . شۇنداق
بىر ئۈزۈمكى ، ئادە ، ئاغزىغا سۇ يىغىلىدۇ ، ياق ، يەنىلا
چىنىگۈل ! دۆلەتمەن ۋە بىرئاز چىرايلىقراق بولغان بولسام ،
قولدىن چىقارماس ئىدىم . ئۆمرى ئۇزۇن ، رىزقى پاراۋان
بولغۇر بىرىنچى ۋەلىئەھدىنىڭ تارتۇقى . كۈيلە ، كارنافېل ،
كۈيلەۋەر ، ئاپتىقىم ! سەن خەلىپىگە ياراپ قالدىڭ ، يورۇق
يۇلتۇزۇم ! ئامىتنىڭ بار ئىكەن ، دۈمبىقىم ! ھەتتىگىنەي ، مەن
سېنىڭ ئورنوڭدا بولغىنىمدا بەلكىم شاپىلاق ۋە تېپىكنى ئازراق
پەرمىدىمكىن !

خانا ساراي ئەيىانلىرى بىلەن تولدى . ئەمىرۈلمۈسلە-
مىننىڭ چىرايىدا پەيدا بولغان تەبەسسۈمنى كۆرۈپ ئۇلارنىڭ

چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى .

— مەن يىغلايمەن ، بىكارچىلار كۈلۈشەر ! — غەزەپ ئېتىغا مەنەتتى قىزىقچى ھۈسەيىن ، — كۈلۈپ تۇرۇڭلار ئىنىس - جىنىسلار ! مەنمۇ سىزلەر بىلەن بىرلىشىپ كۈلەي . پەنجىرىلىرىمنى يوغانراق ئاچاي ، ھا . . . ھا . . . ھا ! ئالدىرىماي تۇر ، سەنلەرنىمۇ ! — تەھدىت سالاتتى ئۇ ، — ئاللا نېسىپ قىلسا ، مەنمۇ چىنىگۈلگە ئايلىنىپ قالسام ! لېكىن ، سىزلەردەك باداڭ قورساق تاۋۇز بولۇپ ئەمەس ، ئەسلا ئەمەس ! يەپ توپمايدىغان بالا قورسىقىڭىزلاردا ھەزم بولۇپ كېتىش ئۈچۈن ئەمەس . ئۇ يېرىڭىز زۈلمەتتىن ئۆتەر زۈلمەت . كۈيلە ، كارىناقلىق ، كۈيلە ، ئاپىتىڭىز ! قورقما ، ئويىناپ ئاقار ، ئېرىقىم ! ئاللا مېنى مۇشۇ تۇرقۇمدا قالدۇرغاي . ھا ، سىز تاۋۇز - ماۋۇزلار ، ئوڭ ۋە سول قۇلىقىڭىلارنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاڭلار : تىلىمغا چىققاننىڭ ھالىغا ۋاي ، شورى قۇرۇغاي ! ۋەللاھ ، ئاچچىق - چۈچۈك سۆزلىرىمنى قۇلاققا ئالمىغانلارنىڭ ئىككى نۆۋەت شورى قۇرۇغاي ، ۋەسسالام !

ساراي ئەيىنلىرى ھەممىسى تەڭلا قاقاقلاپ كۈلۈشەتتى . لېكىن ، خەلىپىنىڭ لەۋلىرىدە ئويىناپ تۇرغان تەبەسسۇم يوقالغانلىقىنى كۆرۈپ بىردىنلا جىمىپ قېلىشتى . خەلىپە بولسا ۋۇجۇدىنى يەنە شۈبھە ۋە دەھشەت چۇلغۇلغانلىقىنى ھېس قىلىشقا باشلاپ ، چوڭ يەلپۈگۈچنى پەسكىرەك چۈشۈرۈڭلار ، دەپ قۇللارغا ئىشارەت قىلدى . يات ئادەملەر ئۇنىڭ روھى ھالىتى ۋە چىرايىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى كۆرمەسلىكىلىرى كېرەك . قۇللار بولسا بۇنىڭ ئىچىگە كىرمەيدۇ .

— سۆيۈملۈك ئوغلۇمنىڭ سوۋغىسىدىن مەنۇنمەن ! — دەپ خەلىپە يەلپۈگۈچلەرنىڭ دالدىسىدا يېنىك نەپەس ئېلىپ . ئەمما ، شۇئان يەنە غەزىپى قوزغىلىشقا باشلىدى ، — ئاللاننىڭ غەزىپىگە يولۇققۇر ئىبراھىم ماسۇلى قېنى ؟

— مەسرۇر تېخى قايتىپ كەلمىدى ، — جاۋاب بەردى
ئىشرەت بەزمىسىنى باشقۇرغۇچى . ئۇ قانداقلا قىلىشىمۇ
بولمىسۇن ، خەلىپىنىڭ كۆڭلىنى ئوۋلاپ ، يەنە ئۇنىڭ غەزىپىنى
قوزغاپ قويماسلىق توغرىسىدا باش قاتۇرۇپ پايپىتەك
بولۇۋاتاتتى .

— مېنىڭ ئەڭ ياخشى ناخشىچى چۆرىلىرىم چاقىرىلدى .
سۇن ، — ئەمىر قىلدى ھارۇن رەشىد ، — شاراب
كەلتۈرۈلسۇن !

44 . خەلىپە ھۇزۇرىدىكى كاتتا بەزمە

ئەبەدىيەت قەسىرىدىكى راۋاب ، ئۇد ۋە تەمبۈرلەرگە جور
بولۇپ ئەمىرۈلمۇسلىمىغا ئارامبەخش ئېتىدىغان ئىككى مىڭ
كېنىزەك ، ئۈچ يۈزچە ناخشىچى چۆرىلەر ھەر ۋاقىت خىزمەتكە
ھازىر ئىدى . كاتتا بەزمە ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئەڭ سەرخىللىرى
تاللىۋېلىنغانىدى .

باش ئىندىشچىنىڭ ئىشارىسى بىلەن قۇلار ئۈستىگە
بىللۇر ، ئالتۇن - كۈمۈش قەدەھلەر ، قۇتلۇق رەببىل
شارابلىرى ، خورما ۋە ئۆرۈك شەربەتلىرى ، ئالما شىرنىسى ، بال
شاراب ، مېۋە قىياملىرىدىن تەييارلانغان ھەر خىل ئىچىملىكلەر
بىلەن تولغان نەقىشلىك كوزىلار تىزىلغان كەڭ خانتاخىمنى
ئېلىپ كىرىشتى . ھەر قېتىم قەدەھلەر تولدۇرۇلغاندا ناخشىچى
قىزلار يېڭى بىر كۈينى باشلايتتى ، ئۇلارغا بەرسۈمە ۋە
ئەبۇزەكەردەك داڭدار سازەندىلەر جور بولۇشاتتى .

خەلىپىنىڭ ئىشارىسى بويىچە بەزمە باشقۇرغۇچى
ئىشرەتگاھقا شائىرلارنى باشلاپ كىرگەندىن كېيىن ھارۇن
رەشىد :

— بۈگۈن ئەبۇ نۇۋاس بىزنى نېمە بىلەن خۇش قىد .

لۇر؟ — دەپ سوئال قويدى .

شائىرلار ھەمىشە ئېھتىيات ئۈچۈن يېڭى يېزىلغان شېئىرلارنى ساقلاپ قويۇش ئىشلىرىنى خەلىپە ئەبۇ نۇۋاسنىڭ رۇبائىيىسىنى قىزىقىش بىلەن ئاڭلاپ ، ئۇنىڭغا تەشەككۈر ئېيتقاندىن كېيىن مەرۋان ئىبن ئەبۇ خەفسىگە بۇرۇلدى . ئۇ ئەمىرۇلمۇسلىمنى كۆككە كۆتۈرۈپ مەدھىيەلەيدىغان قەسىدىسىنى ، ۋەزىر ۋە ئەلەۋىي ھەجۋىي قىلىنغان شېئىرلىرىنى قىرائەت بىلەن ئوقۇشقا تۇتۇندى .

— بۇ گەپلەرنىڭ بۈگۈن لازىمى يوق ! — شائىرنىڭ ئوقۇشىنى چورت كەستى كۆڭلى غەش بولغان ئەمىرۇلمۇسلىمىن غەزەپلىك ۋارقىراپ ، — قېنى ، سەن ئوقۇ ، ئەبۇل ئەتەخىيە ! شېئىرلىرىڭدىن دىل خېلى ئارام تاپىدۇ .

— مەنمۇ ؟ — بىر ئاز ھودۇقۇپ سورىدى شائىر ، — ئەمما . . . قەلەمكەش ھەمكەسپىلىرىم شېئىر ئوقۇشتا مەندىن قېلىشمايدۇ ، ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، شېئىرىي مىسرالار توپ ئوقلىرى ئەمەسكى ، رەقىبىلەر ئۈستىگە ياغدۇرۇلىدىغان ، ئاشىقانى شېئىرلار — ئىشقاۋىزلىق گۈللىرى دەپ ناھايىتىمۇ توغرا ئېيتىشقان .

— ھەقىقىي شېئىر ھەر ۋاقىت ئىشقاۋىزلىق زېمىنىدا گۈللەيدۇ ! — دېدى جاۋابەن ھارۇن رەشىد روھلىنىپ ، — ساڭا ئوقۇ دەپ ئەمىر قىلدۇق .

— پادىشاھنىڭ ئەمرى ۋاجىپ ! ئىجازىتىڭىز بولسا بىر ئاز ئەسكە ئېلىۋالسام ، — ئاغزىغا بىرنەرسە كەپلىشىپ قالغاندەك دۇدۇقلىدى ئەبۇل ئەتەخىيە . ئۇ شېئىر ئوقۇماقچى بولۇۋاتقان شۇ مىنۇتتا ئۆزىدە ناھايىتىمۇ ئاز كۆرۈلىدىغان خەۋپسىزەش ئالامەتلىرىنى ھېس قىلىۋاتاتتى .

ئۇنىڭ تەلىپى كېلىپ ئىشىك ئېچىلدى — دە ، خانىغا مەسرۇر كىرىپ كەلدى . ھارۇن رەشىدنىڭ دىققىتى جاللانغا

بۇرادى .

— ھە ، قولىتۇقنىڭ تەرىدەك بەتبۇي لەنتى ، كەلدىڭمۇ ؟ — دەدى خەلىپە خىرىلداپ ، — قېنى ئىبراھىم ماسۇلىنى ؟ ھېچ كۆرۈنمەيدۇغۇ ؟ كاللاڭ ئېغىرلىق قىلىۋاتقان ئوخشمام . دۇ - ھە ؟

— ھاپىز بوسۇغىڭىزدا كۈتۈپ تۇرۇۋاتىدۇ . دۆلەتپا-
ناھىم ! — مەغرۇرانە جاۋاب قىلدى مەسرۇر ، — مەن ئۇنى
دۇنيانىڭ ئۇ چېتىدىن تېپىپ كەلدىم .
— ھە ، تېپىپ كەلدىم دېگىن ! — خەلىپە غەزىپى
تارقىلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى ، — بوپتۇ ، ئەمدى دۇنيانىڭ
بۇ چېتىگە كەلسۇن . ھاپىزنىڭ بۇ يەردە بولغىنى ناخشىچى
قىزلار ئۈچۈن چەكسىز پايدا .

خەلىپە كىرىپ كەلگەن ئىبراھىم ماسۇلىنى ئولتۇرۇشقا
تەكلىپ قىلغاندىن كېيىن :

— سىزنى كۆرگەنلىكىمىزدىن چەكسىز مەمنۇنمىز ،
ئۇستاز ! كەچۈرىسىز ، بىزنىڭ شادلىقىمىز سىزنىڭ
ئارامىڭىزدىن قىممەتتەك ھېسابلىنىدۇ ، — دەدى .

— بىز ھەممىمىز ئەمرۇلمۇسلىمنىڭ ئايىغى
ئاستىدىكى تۇپراق دۇرمىز ! — دەدى تەزىم بىلەن ھاپىز ، —
بىزنى ئۆز ھۇزۇرلىرىغا چاقىرتقانلىرى بىز ئەرزىمەس قۇللىرى
ئۈچۈن چەكسىز شەپقەت ۋە ئىپتىخاردۇر .
— يېڭى ناخشىنى ئاڭلا !

خەلىپىنىڭ پەرمانىغا ئىتائەتچان ھاپىز قىزلارنىڭ باش
تەربىيىچىسى شايى پەردىنى كۆتۈرۈپ كارنافېلىنى ئالتۇن
تومۇچۇقۇم دەپ ئەركىلىتىپ ، ئۇنىڭدىن ناخشا ئېيتىشنى
ئۆتۈندى . ئەلۋەتتە ، بۇ ئىززەت - ئىكرامنىڭ تېگىدە گەپ بار
ئىدى . ناۋادا ، بۇ خۇش ئاۋاز چۆرە بېرىپ - بېرىپ خەلىپىنىڭ
كۆڭۈل خۇشىغا ئايلىنىپ قالغۇدەك بولسا . . .

— ھە ، كارنافېل ئىكەنغۇ ، شۇنداقمۇ ؟ — دەدى
مەنۇنلۇق بىلەن ئىبراھىم ماسۇلى ، — ئۇنىڭ ياغراق
ئاۋازىنى ئەبەدىيەت قەسرەدە ئاڭلىغىنىدىن چەكسىز
خۇرسەنمەن ! تەڭداشسىز ئاۋاز — دە ! بۇنداق ئاۋازنى ئاق تەنلىك
ئاپاللارنىڭ ئارىسىدىنمۇ تاپقىلى بولمايدۇ . ئۇنى ئۇزۇم بىر
قوللۇق تەربىيىلىدىم . كارنافېلنىڭ ناخشىسىنى ئاڭلاش جانغا
ھۇزۇر .

— شۇنداق ، ئاجايىپ ئاۋاز ! — دەدى خەلىپە تەن بى-
رىپ ، — ئەمما ئۇنىڭ گۈزەل رۇخسارىنى كۆرۈش تېخى نېسىپ
بولغىنى يوق .

— خۇدا ھەققى ، چېھرىسىمۇ ئاۋازغا ئوخشاشلا گۈزەل !
— مانا ئەمەسمۇ ! ھەممە گەپ ئۇنىڭغا ئايان ئىكەن-
غۇ ! — شايى پەردە ئارقىسىدىن يېقىمىسىز ئاۋازدا چىرقىردى
قىزىقچى ھۈسەيىن ، — ساھىبىدۆلىتىم ئەمىن بولغايسى ،
ئۇستاز بۇلاق كۆزلۈك بۇ چۆرىنى باشقا ئىشقا ئەمەس ، پەقەت
ناخشا ئېيتىشقىلا ئۆگەتكەن . ئۇنىڭ ھۆسىنى ، ئۇنىڭ لاتاپىد-
تى — بۇ ئاللاننىڭ لۇتپۇ ئىنايىتى بولۇپ ، خۇددى مېنىڭ
كۈيلىرىمگىلا ئوخشايدۇ !

ھارۇن رەشىدىنىڭ چىرايى ئېچىلىپ ، باش ئىدىشچىغا
ئىشارە قىلدى . ئاختا قۇللار قەدەھ تۇتقاندىن كېيىن :
— ئىچ ، ھاپىز ! ھۈسەيىننىڭ گېپىگە پەرۋا قىلما ، ئۇ
سېھىرگەر ، تىلى ئاچچىق ، — دەپىشتى .
— تىلى ئاچچىق ! — شايى پەردە ئارقىسىدىن ئاۋاز
ئاڭلاندى .

— بوپتۇ ، بۇنىڭغا كۆنۈكۈپمۇ قالدىم ! ئەمىرۇلئالەمنىڭ
ئادالەتپەرۋەرلىكىگە قارىمامدىغان . ماڭا قۇرۇق گەپ ، ئۇستازغا
قەدەھ ! ھەر دائىم ئۇ ھەق : كىمنىڭ تىلى ئاچچىق بولسا ،
ئۇنىڭغا بىر يۈتۈم مەيمۇ يوق . ئالدامچىلار نېمە ئۈچۈن

ئىچشىدۇ؟ ئەسلىدە يوق ئەقىللىرىنى چاقلاش ئۈچۈنمۇ . . .
— ھەي ، خۇددى بىلمەي قالغان تاشلاندى ! — غەزەپلىك
غۇدۇرىدى خەلىپە ، — ئەقلىڭدىن ئازدېگمۇ — نېمە ؟ بۇ قانداق
بىمەنە سوئال : «ئالدامچىلار نېمە ئۈچۈن ئىچشىدۇ ؟ ئەسلىدە
يوق ئەقىللىرىنى چاقلاش ئۈچۈنمۇ ؟ . . .» بىزگە كىنايە
قىلىۋاتقان بولمىغىن يەنە ؟

— ئەسلا ، ساھىبىدۆلىتىم ! — جاۋاب بەردى ئاڭلاش
قۇۋۋىتى ئالاھىدە كۈچلۈك بولغان ھۈسەيىن ، — قۇپقۇرۇقتۇر
قەدەھىم ، ئىچمەي غەرق مەستۇرمەن ھەردەم ، ھەر ياندا
مەستەن ، ئەبەد شۇنداق قالۇرمەن . تىلغا كەلگەن سۆزلىنۈر ،
ھەر سۆزۈم كارامەتتۇر . ئۈزۈر ناشايان سۆزگە ، ئۇ ئاتالغان
ئۈستازغا !

— ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، ئۇ ھەق ! — دەپدى ئىبراھىم
ماسۇلى قىزىقچىنى قۇۋۋەتلەپ .

45 . كاتتا بەزمە نېمە بىلەن ئاخىرلاشتى

— ناخشاڭغا ئىنتىزارمىز ، كارنافلېل ، — دەپدى
ئىلتىپات بىلەن خەلىپە . چۆرىلەر بارماقلىرى بىلەن ئۇد
تارىلىرىنى چېكىپ ناخشا باشلىدى . كۈي بىلەن قوشاق بىر خىل
رىتىمدا يۇقىرى پەدىلەردە ، خۇددى ئەزم دەريا دولقۇنلىرىدەك
يۈكسەك مەۋجىلەردە ياڭراشقا باشلىدى . شۇ ئەسنادا شايى پەردە
ئارقىسىدىن شىۋىرلىغان ئاۋازلار ئاڭلاندى . قارىغاندا ،
كېنىزەكلەر يېڭى ناخشىچى قىزنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى توغرىسىدا
سۆزلىشىۋاتقانداك قىلاتتى . ھارۇن رەشىد نارازى بولغان
تەرىزدە قاشلىرىنى يىمىرگەندى ، بەزم باشقۇرغۇچى شۇ زامان
ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى ئۆچۈردى .

قوشاق ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ناخشىچىلار تەربىيىچىسى

تەخت ئالدىغا كېلىپ خەلىپىگە تەزىم قىلدى :

— سۆزلە !

— ئەي مەرھەمەتپاناھ ئەمىرۇلمۇسلىمىن ،
كارنافلېننىڭ ئىستېداتىنى تولۇق نامايان قىلىشىغا ئالسى
ئىجازەتلىرىنى بېرەمدىلىكىن ؟ — سورىدى ئۇ ئىتائەتچانلىق
بىلەن ، — ھۆكۈمرانم خالىسا ، ناخشىچى يېڭى شېئىرنى بىر
دەقىقىدە كۈيگە سېلىپ ئورۇنداپ بەرگەي . بەزمىزنىڭ گۈلى
بولغان شائىرلار بۇ يەردە ھازىر . بەلكىم ئۇلاردىن بىرەرى يېڭى
قەسىدىسىنى كارنافلېلغا تەقدىم قىلۇر . . .

بۇ قىيىن ئويۇن خەلىپىگە ماقۇل كەلدى .

— بۇ ئىشنىڭ ياخشى بولدى ، ئەي تەربىيىچى ! بىزنىڭ
شادلىقىمىز ئۈچۈن جاپا چەككىنىڭ تەقدىرلەشكە لايىق ، —
تەربىيىچىنى ماختىدى خەلىپە .

— بىزنى ئەبۇل ئەتەخىيە ئۆز شېئىرلىرى بىلەن خۇشال
قىلماقچى ئىدى . بەك ياخشى بولدى ، ھازىرمۇسەن ، ئەي
شائىر ؟ ئوقۇ قەسىدەڭنى ! كارنافلېل ئۇنى كۈيگە سالغاي !
— ئەمىرۇلمۇسلىمنىڭ ئەمرى ۋاجىپ ! — جاۋاب
قىلدى شائىر ، — شاھىمدىن ئىلتىجا .

— سۆزلە !

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچكەيلا .

ھەممە ياقنى سۈكۈنات قاپلىدى . قاشلىرى يىمىرىلگەن
ھارۇن رەشىد ئىشرەت مەجلىسىنى بىر — بىرلەپ كۆزدىن
كەچۈرگەچ ئۆزىچە ئويلىدى : «بۇ نەزمىچى نېمىلەر ھەققىدە
سۆزلەركىن ؟ ! ئۇنىڭ ئەشئارىدا پۈتۈلگەندۇر — غەيۋەتمۇ ياكى
قۇرۇق دارىتمىلارمۇ ۋە ياكى تەنتەكلەرچە قۇرۇق كىنايىلەرمۇ ؟
ئۇنىڭدىن ھەرنەرسىنى كۈتۈش مۇمكىن . . . ساراي ئەئىيانلىرىم
گەپنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىشكە ئاجىز . قارىمامدىغان ،
قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇشقىنىنى ! مۇبادا ، ئۇلار ئۆزلىرىنى

خۇپسەنلىككە سېلىۋاتىمىغان بولسىلا ، راستتىنلا قانداق شېئىر ئىكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ . . . ھەممە بىردەك كەينىڭ خۇلاسىسىگە ئىنتىزار . قانداقلا بولمىسۇن ، ئۇنىڭ بىر قوشۇق قېنىدىن كەچمەك كېرەك . ئېھتىمال ، بىرەر قىزىق ھېكايە ئاڭلارمەن !»

— ئەي شائىر ، گۇناھىڭدىن ئۆتتۇق ، — دەدى خەلىپە ھەممىگە ئاڭلىتىپ ، — كالاڭ بەلكىم كەلگۈسى كۈنلىرىڭگە ياراپ قالار . . .

— ئاللاغا شۈكۈر ! — تەشەككۈر ئىمزا قىلغان ئەبۇل ئەتەخىيە ئالىي ھېكمەتكە سازاۋەر قىلىنغىنىدىن مەمنۇن بولۇپ ، يەنە بىر ھەييارلارچە ھىيلە ئىشلىتىپ دەدى ، — مەن خېلىدىن بېرى ئىشرەت مەجلىسىدە شېئىر ئوقۇش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولمىغانىدىم . ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ ساخاۋىتى چەكسىز . باشقا شائىرلار ھەددى - ھېسابسىز ئىنتامۇ ئېھسانلارغا سازاۋەر بولۇشتى . . .

— سەنمۇ ئىنتامۇ ئېھساندىن قۇرۇق قالمىغايسەن ، شائىر !

— دۆلەتپاناھىم چەكسىز ساخاۋەتلىك ۋە ھېكمەتلىك . تۇر ! — خىتاب قىلدى ئەبۇل ئەتەخىيە . ساراي ئەيىانلىرى شېئىر ئاڭلاشقا ھازىر بولۇپ تۇرۇشقاندا ، ئەبۇل ئەتەخىيە يەنە خەلىپىگە مۇراجىئەت قىلدى :

— بۈگۈن ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ مېھمانلىرى كۆپ . شېئىر بولسا خىلۋەتنى خالايدۇ . شۇڭا ، خانىنىڭ بىردەم خالىي بولۇشىغا ئىجازەت بېرىلگەن بولسا . . .

— بۇ قانداق گەپ بولدى ؟ — دەدى ھارۇن رەشىد ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ ، تۈگۈننىڭ ئۈچى تېپىلغاندەك قىلىدۇ ، ئۇنى قولدىن چىقىرىۋېتىشكە بولمايدۇ .

— يېقىن - يورۇقلاردىن مەخپىي تۇتىدىغان سىرىمىز

يوق . باشلا ، بىز ئىنتىزارمىز !
— پەرمانبەردارمەن ! — ئاڭلىنار — ئاڭلانماس دەدى
ئەبۇل ئەتەخىيە ، — گۈستاھلىقىم ئۈچۈن پېقىرنى ئەپۇ
قىلغايلا .

شائىر قەددىنى رۇسلىدى — دە ، قىرائەت ئاھاڭى بىلەن
ئوقۇشقا كىرىشتى .

زىبىللاھ دۆلەتلىك سۇلتان ،
شۈكۈرۇللاھ ، باشتا سايىبان .

— بەس ! — نەرە تارتتى ھارۇن رەشىد . جېنى ھەلقۇمىغا
كەلگەن شائىر زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ قالدى . تامدىكى شايى
پەردىلەر مىدىرلاپ كەتتى .

خەلىپىنىڭ تەختىگە يوشۇرۇنچە تاشلاپ قويۇلغان قەسىدىمۇ
دەل مۇشۇ مىسرالار بىلەن باشلىناتتى ! شۇنداق ، تۈگۈننىڭ
ئۈچى تېپىلدى . ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ چۆچۈشمۇ سەۋەبىسىز
ئەمەسكەن — دە ! . . . ناخشا ۋە ئۇسسۇللارمۇ مۇشۇ يەردە
توختىتىلسا بولار !

خەلىپە ئىككى قېتىم چاۋاك چېلىپ بەزمە باشقۇرغۇچىنى
چاقىردى ۋە ئۇنىڭغا پەرمان قىلدى :

— شېئىر ئاڭلاش يېتەر ! بەزمىنىڭ داۋامى كېيىنگە
قالدۇرۇلسۇن . تەشەككۈرىمىزنىڭ رەمزەسى سۈپىتىدە
مېھمانلارغا ئىنتام بېرىلسۇن !
— پەرمانبەردارمەن !

مېھمانلار ئىشرەت مەجلىسىنىڭ نېمە ئۈچۈن يېرىم يولدىلا
توختىتىپ قويۇلغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى بىلىۋالدى ھەيران
بولۇشاتتى . ھارۇن رەشىد خوجايىنىنىڭ خىزمىتىگە ھەر ۋاقىت
تەييار تۇرغان مەسرۇرنى چاقىرتتى . مەسرۇر ھازىر بولۇپ ،

مېھمانلار تارقاپ بولغاندىن كېيىن ، ئۇنىڭغا ئەبۇل ئەتەخىيەنى قايتۇرۇپ كىر ، دەپ پەرمان بەردى .

بىردەمنىڭ ئىچىدە خەلىپە يېنىدا ھېچكىم قالمىدى . ئىبراھىم ماسۇلىي ، بەرسۇمەلەر چىقىپ كېتىشتى . قۇللار ئەمما ئەبۇ زەكەرنى يېتىلەپ ئاچقىپ قويۇشتى .

ساراسمىگە چۈشكەن ئەبۇل ئەتەخىيە قالماي قانچىلىقتىن پايدىلىنىپ غىپىدە تىكۋەتمەكچى ئىدى . بىراق ، يولىنى جاللات توستى .

— ھە ، قۇيرۇقۇڭنى خادا قىلىپ تىكۋەتمەكچىمىدە . دىڭ ؟ — پوپوزا قىلىپ سورىدى مەسرۇر بۇرۇتىنى ئويىنىتىپ . ئۇ شائىرنىڭ ياقىسىدىن تۇتقىنچە ئارقىسىغا ياندۇردى ، — ئارقاڭغا يان ، ئەزىزم ! قېنى ، تېزرەك ماڭ !

بولغۇسى قەتلىدىن چىرايى يورۇپ كەتكەن جاللات شەمشەر دەستىسىنى مەھكەمەك قىستى . خەلىپىنىڭ باشقىلارغا نامەلۇم ، ئەمما ئۇنىڭغا ناھايىتىمۇ تونۇش بولغان لەۋ ئىشارىسى بولسا بەس ، ئىغۋاگەرنىڭ بېشى تېنىدىن جۇدا بولماي قالمايدۇ . خەلىپىنىڭ تېخى ھېلىلا مۇزىكا ۋە ناخشا ئاھاڭلىرى قويۇلۇپ تۇرغان كاتتا قوبۇلخانسىنى سۈكۈنات قاپلىغان . ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن كۈچەپ باھانە ئىزدەۋاتقان ئەبۇل ئەتەخىيە خەلىپىنىڭ ئايىغىغا يىقىلغىنىچە ، «ئەي ئاللا ، بۇ پالاکەتلەر بېشىمغا قايدىن ياغدى ؟ زۇبەيدەنىڭ بۇيرۇتمىسى بويىچە قەسەدە پۈتتۈم ، ئۇنى بىرئاز ئۆزگەرتىپ ، ئەلەۋىينىڭ قاققۇنلۇقى ھەققىدە بىرنەچچە مىسرا قوشۇپ ، يېڭىۋاشتىن يازغان قىلىپ فەزلىدىن بىرمۇنچە پۇل ئۈندۈردۈم . بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى شۇنداق ئوڭۇشلۇق پۈتكەندى . قايسى ئىشتا خاتاغا يول قويغاندۇرمەن ؟ قەسەدىنى خەلىپىنىڭ ئالدىدا ئوقۇسام ، فەزىل نۇرغۇن پۇل بېرىشكە ۋەدە قىلغانىدى ! ھەتتىكىگىنەي ، ياق دەپسەم بولار كەندۇق ! » دېگەنلەرنى خىيالىدىن كەچۈردى .

— رەھىم قىلسىلا ، شاھىم ، رەھىم قىلسىلا ! —
خەلىپىنىڭ پۇتلىرىغا ئېسىلىپ سۆيۈۋاتقان ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ
كۆزلىرى يەر تېگىدىن مەسرۇرنى كۆزىتىتتى .

— ئەپت - بەشرەڭگە قارا ، شائىر ، كىملىرىگە ئوخشاپ
قاپسەن - ھە ؟ بىز سېنىڭ قېنىڭدىن كەچكەن ئىدىققۇ ! سەن
بىزنىڭ شائىرىمىزسەن ، شائىرلار بولسا بىزنىڭ ئالدىمىزدا
ئالاھىدە ئېتىبارغا ئىگىدۇر . تۇر ئورنۇڭدىن ، ئۆز ئىززەت -
نەپسىڭنى يەرگە ئۇرما !

ئەبۇل ئەتەخىيەنىڭ ئىككى كۆزى مەسرۇردا ئىكەنلىكىنى
بايقىغان خەلىپە جاللاتقا چىقىپ كەت ، دېگەن مەنىدە ئىشارەت
قىلدى .

جاللات چىقىپ كېتىپ ، ئىشىك يېپىلغاندىن كېيىن ،
شائىر ئاستا ئورنىدىن تۇردى .

46 . ئەبۇل ئەتەخىيە ھېكايەت قىلۇركى . . .

— ھاياتنىڭ خەتەردىن خالىي بولغاي ، — دەدى ياستۇققا
يانپاشلىغان ھارۇن رەشىد ۋە ئىشارەت بىلەن شائىرنى
ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى ، — لېكىن ، بىر شەرت بىلەن :
راست سۆزلەيسەن !

— پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى ، پەقەت
ھەقىقەتنىلا سۆزلەيمەن !

— ئولتۇر !

ئەبۇل ئەتەخىيە كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ گىلەمگە
ئولتۇردى .

— ئەمىرۇلمۇسلىمىننىڭ مېھرى دەريا ئىكەنلىكى ماڭا
ئايان ، — دەدى شائىر ، — ئەمما ، ۋەزىر ماڭا شەپقەت
قىلارمۇ ؟ نېمىلا دېگەن بىلەن مەن ئۇنىڭ سىرىنى ئاشكارىلىدىم .

ئەلۋەتتە ، بۇ خەيرلىك نىيەت يۈزسىدىن . . .
— ۋەزىر؟ . . . يەنە شۇ ۋەزىر . . . — ئاچچىقلاندى
ھارۇن رەشىد ، — رەھىم — شەپقەت قىلارمۇ دەمسەن ؟ سېنىڭ
سوئاللىڭ ئەجەب كۆپكەنغۇ ، شائىر ! بىز سېنى ئۆز ھىمايىمىزگە
ئالدىق دەپ ئوچۇق ئېيتتۇقۇ . . . يەنە ۋەزىردىن نېمە
قورقۇش ؟

— ھەيھات ! ئەمىرۇلمۇسلىمىن باشقا يۇزگىسى . . . —
ئۇھ تارتتى شائىر ۋە ئۆزىنى پۈتۈنلەي ئوڭشىۋېلىپ قەتئىي
ئاھاڭدا ئېيتتى ، — ھاياتىم كېمىسى دەجلە سۇلىرىنى يېرىپ ،
پەقەت خەلىپە سىزغان يولدىنلا بارغۇسى !
— سەن مۇشائىرە سورۇنىدا ئەمەسسەن ، — ئۇنىڭ
گېپىنى چورت كەستى ھارۇن رەشىد ، — قېنى ، ئېيتچۇ ،
قەسىدىنى كىم يازغان ؟

— ئە . . . ئەپۇ قىلغايلا . . . تا . . . تاسادىپىي ، لېكىن
مەن . . . — ساراسمە ۋە قورقۇنچتىن ئەبۇل ئەتەخىيە تىلى
كالۋالىشىپ قالدى .

— مەنمۇ بۇنىڭ سەن قىلغان ئىش ئىكەنلىكىدىن
گۇمانلانمىغاندىم ، — دەدى ئەمىرۇلمۇسلىمىن «سەن»
سۆزىگە ئالاھىدە ئۇرغۇ بېرىپ ، — ئەمما ، نېمە سەۋەبتىن ئۇنى
ئىشرەت بەزمىسىدە ئوقۇپ بېرىش قارارىغا كەلدىڭ ؟
— ئەي پۇشتىپاناھىم ، مەن ئۇنى تەنھا ئۆزلىرىڭلا ئوقۇپ
بەرمەكچى ئىدىم ، — ئۆزىنى ئاقلىماقچى بولدى شائىر ، —
لېكىن ، ئۆزلىرى رازى بولمىدىلا ؟
— قەسىدەڭدە نېمە دېيىلگەن ؟ سۆزلە ئەمدى !

— بىر قوشۇق قېنىمىدىن كەچسە ، ئەي
ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! ئېيتقانلىرىمنىڭ ھەممىسى ھەقىقەتتۇر .
— قانداقسىگە ؟ باشتىن — ئاياغ ھەممىسى راست گەپ-
مۇ ؟ — پەقەت راست گەپنىلا ئېيتىمەن ، ئەي پۇشتىپاناھىم !

مۇبادا يالغانچىلىق قىلسام ، ئەجەل دامىغا دۇچار بولاي .
— ماقۇل ، ماقۇل ! — بېشىنى لىگىشىپ دەدى ھارۇن
رەشىد ، — ھەقىقىي ئەھۋالنى سۆزلە ، شۇندىلا ھاياتنىڭ
خەتەردىن خالىي بولىدۇ .

ئەبۇل ئەتەخىيە بىردەم ئۆز - ئۆزىگە سۆزلەۋاتقانداك
خودۇڭشىپ ، بىردەم گېپىنىڭ باش - ئاخىرىنى تاپالماي تاقا -
قا تۇققا سۆزلەپ ، بىردەم بىر گەپنى بىرنەچچە قېتىم
تەكرارلاپ دېگەندەك ئەلەۋىينىڭ قاچقۇنلۇق ماجىراسىنى
سۆزلىگەچ ۆزلىرىنى ئەمىرۇلمۇسلىمىدىن ئۈزمەيتتى .
خەلىپىنىڭ چىرايىدا ھېچقانداق ئىپادە يوق ئىدى . ئەمما ،
ئىچىدە ھەربىر سۆزنى چوڭقۇر دىققەت بىلەن ئاڭلاپ ، ئۇلارنى
بىر - بىرىگە باغلاپ سېلىشتۇراتتى ، ھەتتا شائىرنىڭ
پېشانىسىدىن قانچە تامچە تەر چىققانلىقىنىمۇ بىلىپ ئولتۇراتتى .
جەفەر ئىبىن يەھيانىڭ مۇناپىقلىقىنى ئاڭلاپ ، ھارۇن رەشىد بىر
پەس ئويلىنىپ قالدى . لېكىن ، ھۆكۈمرانلىقنىڭ نام -
ئاپىرىغا داغ تېگىپ قالمىسۇن دەپ ، ھازىرچە ھېچكىمگە غەزەپ
ئوتىنى چاماسلىققا ، ۋەزىر بىلەن كېيىنچە ئايرىم ھېساب -
كىتاب قىلىشقا قارار قىلىپ تەمكىن ئاۋازدا ئېيتتى :

— ئىمانىم كامىلىكى ، سەن خەلىپىلىك ئىشىغا جان
كۆيدۈرۈۋاتىسەن ، ھېچبولمىغاندا شۇنداق ئىشەنچ ھاسىل
قىلىشنى خالايمەن . قىلغان گەپلىرىڭ ئورۇنسىز بولسىمۇ ، بىز
ئۈچۈن كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرىڭ تەقدىرلەشكە لايىقتۇر .
جەفەر ئىبىن يەھيانىڭ يۈرۈش - تۇرۇشلىرى ماڭا ئايان .
ئەلەۋىينى بولسا دۆلەت مەنپەئىتى تەقەززاسى بىلەن ئازاد
قىلدۇق . بىلىدىڭمۇ ، شائىر ؟

— بىلىدىم ، ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! — خىتاب قىلدى
ئەبۇل ئەتەخىيە . ئۇنىڭ كالىسىدا كىم ۋە نېمە مەقسەتتە مېنى
كولدۇرلاتتى ، دېگەن ئويلار كېچەتتى ، ئەمما كۆڭلى سەل جايىغا

چۈشكەندى : «ھەرھالدا بېشىم ئامان قالدى ! خەۋپ - خەتەر ئۆتۈپ كەتتى ! فەزل ۋە زۇبەيدەنىڭ ئالتۇنلىرى ، خەلىپىنىڭ ئىنئاملىرى چۆنتىكىمدە !»

— ئاللاتائالاغا مىڭ قەتلە شۈكۈرلەر بولسۇنكى ، — يەنە ئەمرۇلمۇسلىمىنىڭ ئاياغلىرىنى سۆيگۈدەك بولۇپ خىتاب قىلدى شائىر ، — ۋەزىر دۆلەتپاناھىم پەرمىنى بىلەن ئىش تۇتۇپتۇ ! بۇ ھەقتە ھەممىگە خەۋەر يەتكۈزۈمەن ! ۋەزىر ھەققىدە يامان گەپ قىلىش خىيالىمغا كەلگەنمۇ ئەمەس . مەن پەقەت ئادالەت تەنتەنىسى يولىدا پىتنە - پاسات ۋە غەيۋەتلەرگە چەك قويۇش يۈزىسىدىن ۋەزىر توغرىسىدا چېقىمچىلىق قىلىشقا جورئەت قىلدىم . مانا ئەمدى كۆڭلۈم توق . ۋەزىرنىڭ ھاياتىغا خەۋپ - خەتەر سايە سالمىغاي . ھە راست ، باشتا ئېيتقىنىمدەك ، مېنىڭ ھالىم نېمە بولار ؟ توساتتىن سورىدى شائىر ، — ناۋادا ۋەزىر بىلىپ قالسا ، ئۇ چاغدا مەن . . .

— ۋەزىر ھېچ نەرسىنى بىلمەيدۇ ، — ۋەدە بەردى ھارۇن رەشىد ئورنىدىن تۇرۇپ . ئىككى قېتىم چاۋاك چالدى . ئەمدى شائىرنىڭ كىملىرى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەنلىكىنى ئېنىقلاش قالدى ، ئەمما بۇ ئۇنچىلىك مۇشكۈل ئىش ئەمەس ، ئالدىرىمىسىمۇ بولىدۇ ، — مېھماننى ئۇزىتىپ قوي ! — دېدى ئۇ كىرىپ كەلگەن مەسرۇرغا ، — ئىنئام - ئېھسانىمىزنىڭ ئىپادىسى سۈپىتىدە خەزىنىدار ئۇنىڭغا مىڭ دىنار ئالتۇن بەرسۇن .

ئۆزى يالغۇز قالغاندىن كېيىن ، خەلىپە قاتتىق ئىزتىراپقا چۈشۈپ ، قورقۇنچلۇق خىياللار دېڭىزىغا غەرق بولدى : «بۇ قانداق بولغىنى ؟ شەيخ ئىسمائىلنىڭ تەكلىپى رەت قىلىندى ، ۋەزىرنىڭ خائىنلىقى بولسا قانات ئاستىغا ئېلىنىۋاتمامدۇ ؟ ئەسلى زاتى ھاشىمىي ھاقارەتلىنىپ ، نەدىكى بىر كەلگۈندى ئىسسىق باغرىمغا ئېلىندى . بۇ ئادالەتتىنمۇ ؟ جەفەر بارچە

ئىشلاردا ماڭا مەدەتكار . . . لېكىن ، قانداقلارچە ، مېنىڭ ئىجازىتىمىز زىنداندىكى مەھبۇسنى قويۇپ بېرىشكە جۈرئەت قىلغاندۇر ؟ مەرتىۋە ۋە ئەمەلنى سۈيىمىستېمال قىلماقتا ! ئەلەۋىي پارس بولغىنى ئۈچۈنلا شۇنداق شۇم ئىشقا قول تىققانمىدۇر ؟ ئۆز يۇرتلۇقىنىڭ مەنپەئىتى ئەرەبلەر مەنپەئىتىدىن ئۈستۈن كەپتۇ - دە ! ئەجەبا ، مەن شۇ دەرىجىدە غەپلەت ئۇيقۇسىغا چۆمگەن بولسام ؟ كۆزۈم كور ، قۇلقىم گاس بولۇپ قالغان ئوخشىمامدۇ ؟ ۋەزىر بولسا پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي ، مېنى مەسخىرە قىلىپ ، خانىدانىمغا ئوت قويماقچى ئىكەن - دە ! ئەي ئاللا ! ئۇنىڭ كۆڭلى نېمىنى ئىستىسە ، ھەممىسى تەييار ئىدىغۇ : پۇل ، يەر ، مال - دۇنيا . . . ئەمەل . . . ياق ، ياق ، خائىنلىق ئەسلا تەسەۋۋۇرغا سىغمايدۇ ! جەفەرنىڭ دۈشمەنلىرى ، ھەسەتخورلار ، كالتە پەملەر يېڭىدىن ئورا كولاشماقتا ، ھىيلە - نەيرەڭ تۈزىقىنى قۇرۇشماقتا . . . بىر - بىرىنىڭ ئۈستىدىن چېقىمچىلىق ۋە تۆھمەتخورلۇق قىلىشىۋاتقان . . . قارىغاندا ، بۇلاردىن بىرىنى تاللاش ۋاقتى يەتكەن ئوخشايدۇ . ئۇلارنى ياراشتۇرۇشقا ئارتۇق ئىمكان قالمدى ! كۈچ - مادارىم تۈگىدى ! تاقىتىم تاق بولدى ! ۋاي بۇ قانداق بولغىنى ؟ - چۆچۈپ كەتتى خەلىپە ، - ئەجەبا ، خانىنى ئايلىنىپ ۋارقىرىۋەتكەندۇرمەنمۇ ؟ دەرھال بىر چارە تاپماق زۆرۈر ، بولمىسا ئەقىلدىن ئازىدىغان ئوخشايمن ! جەفەرنى چاقىرتماق كېرەك ، ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا ! ئەلەۋىينى قويۇپ بەرگىنى راستمۇ ، يالغانمۇ ، ئېنىقلاش لازىم . . . »

47 . شىرنى غىزالاندۇرۇش

خەلىپە چاۋاك چالدى ، مەسرۇر كىرگەندىن كېيىن ئەمىر قىلدى :

— جەفەر ئىبىن يەھيانىڭ ئالدىغا بېرىپ ئېيتتى
ھۇزۇرۇمغا كەلسۇن!

— يەنە نېمە دەيمەن ، دۆلەتپاناھىم؟

— ئېيتقىنكى ، خانىمىمىزدا كەچلىك زىياپەت بار ،
ۋەزىرىمىزنىڭ ھازىر بولمىقىنى ئىستەيمىز . ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ
نەرسە دېمە .

جاللات كەتكەندىن كېيىن ھارۇن رەشىد ساراي باقاۋۇلىنى
چاقىرتىپ ، كەچلىك زىياپەتكە تەييارلىق كۆرۈش ھەققىدە
پەرمان بەردى ، ئاندىن سەيلە كىيىمى كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى .
خىزمەتكارلار ئۇنىڭ يەلكىسىگە رىدا تاشلاپ ، سەندىلىنى
تۈگمىلەپ قويۇشتى .

خەلىپە باغقا چىقتى . دەرەخ شاخلىرى ئارىسىدا پېتىۋاتقان
قۇياشنىڭ نۇرلىرى يالتىرايتتى . ئايىغى ئاستىدا قۇم
غىچىرلايتتى . خەلىپە بېشى قاينان تەرەپكە قاراپ يول ئالدى .
بىردىنلا ئۇ شىرلار تۇرىدىغان قەپەسلەر بار تەرەپكە
بۇرۇلدى . كۆڭلى غەش ، خاتىرىسى پەرىشان دەملەردە خەلىپە
خىزمەتكارلارغا يېقىندا تۇتۇپ كېلىنگەن ياش شىرنىڭ چىشىغا
تېگىشىنى بۇيرۇيتتى . تۇتقۇنلۇقتا بولسىمۇ ، شىرنىڭ غەزەپلىك
ھۇۋلاشلىرى خەلىپىنىڭ ئەسەبى كەيپىياتىغا ئارامبەخش
ئېتەتتى . خەلىپە قەپەس ئالدىغا كېلەر - كەلمەيلا قەلئە سېپىلى
ئالدىدا تۇرغان ئىككى نەپەر قۇل ھازىرلا سويۇلۇپ ، تېرىلىرى
نېرى - بېرىلا شىلىنغان قويلارنى كەلتۈرۈشتى . يوغان - يوغان
قىلىپ پارچىلانغان ، تېخى سوۋۇمىغان قوي گۆشى ئاچلىقتىن
ھۇۋلاپ ، ئۆزىنى ھەر تەرەپكە ئۇرۇۋاتقان شىرنىڭ قەپەسى
ئالدىغا كەلتۈرۈلدى .

— ئالدىغا ئازراق گۆش تاشلا ! — دېدى قاراۋۇلغا ھارۇن
رەشىد . شىرنىڭ ھۆركىرىشىدىن قاراۋۇل گەپنى
ئاڭلىيالمىدى . ئەمما ، گەپنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىپ ، قوينىڭ

بىر ساننى قەپەس ئىچىگە تاشلىدى . بىرنەچچە دەقىقە سۆڭەكنىڭ قاسىر - قۇسۇرى ، شىرنىڭ خىرقىرىغان ئاۋازى ئىشىتىلدى - دە ، قوينىڭ ساندىن نامۇنىشان قالمىدى ، كىرىشكەن ئۆتكۈر چىشلار ئارىسىدا ئېرىپ كەتكەندەكلا بولدى . شىر گۆشىنى بىر يالماشتىلا يۇتۇۋېتىپ ، ئاۋۋالقىدىنمۇ بەتتەررەك ھۆركىردى . ئەمدى ، قاراۋۇل گۆشىنى بەرمەستىن ، قېنىمۇ قاتمىغان گۆش پارچىلىرىنى ئايلاندۇرۇپ ، قەپەسنىڭ تۆمۈر پەنجىرىلىرىگە قويۇپ يەنە تارتىۋالاتتى . يەردىكى مايسا ئۈستىگە قان تامچىلىغاچقا ، قۇيرۇقىنى دۈڭلەك قىلىپ تۇرۇۋالغان شىر يەرگە ئېگىشىپ قەپەسكە ئۆزىنى ئۇراتتى . پەنجىلىرى بىلەن تاملاپ ، بوينىنى سوزۇپ تۆمۈر چىۋىقلارنى غاچاپ تاشلىماقچى بولاتتى .

«ئەجەبا ، مەن ئاشۇ شىرغا ، ۋەزىر بولسا ئۇنى تېرىكتۈرۈپ ، جىلە قىلدۇرۇۋاتقان خىزمەتكارغا ئوخشاپ قالغاندىمىزمۇ؟ — ئويلاپ قالدى ھارۇن رەشىد ، — ئەنە ، مېنىڭ قۇدرىتىم نېمىدەيۇ ، ئاجىزلىقىم نېمىدە ! دۈشمىنىمنى پارچە - پارچە قىلىپ تاشلىغان بولار ئىدىمۇ ، ئاللا يول بەرمەيۋېتىپتۇ . ئەمما ، ئىش بۇنداق ئەمەس ، ئىنسانلار ھۆكۈمدارى بىلەن ھايۋانات پادىشاھى ئارىسىدا پەرق بار . ھايۋانات پادىشاھى ئۆز ھېسسىياتىنى يوشۇرۇشقا ناقابىل ، ھۇۋلايدۇ ، قۇتراپ ھۆركىرەيدۇ ؛ ئادەم بولسا سەۋر - تاقەت بىلەن ئىش تۇتۇپ ، قىساس پۇرسىتىنى تېزلا كەلتۈرىدۇ . ھازىرقى ۋاقىتتا ، مەن ئۈچۈن ئەڭ مۇھىمى ، كۈچ - قۇۋۋەتنى بىر يەرگە جەملەپ ، ۋەزىمىنلىك بىلەن ئىش تۇتۇپ ، ئۆز ئىش- ھەرىكەتلىرىمنى سىر تۇتۇشنى بىلىشتە . ئەنە شۇندىلا غالىب كېلىش مۇمكىن !» خەلىپە قاراۋۇلنى بىر سېلىشتىن ئۆزىنى تۇتۇپ ، شىرنى تويغۇچە غىزالاندۇرۇشقا بۇيرۇدى . غەزىپى تارقىلىشقا باشلىغان خەلىپە قوي گۆشىنى چاينىمايلا يۇتۇۋاتقان

شېرنى كۆزىتەتتى . ئادەمزاتنىڭ قۇدرىتى — ئۇنىڭ ئەقىل - پاراسىتىدە . خەلىپە شىر بولۇشى ، شىر بولغاندىمۇ مەككە شىر بولۇشى كېرەك .

خەلىپىنىڭ سەللىسىگە قالدغان جاۋابىرلار يېڭى چىققان ئاي يورۇقىدا يالتىراپ نۇر چاچاتتى . شىرنىڭ ھۆركىرىشىنى ئاڭلاپ تۇرغان خىزمەتكار ۋە قۇللار نۇر شولىسىنى كۆرۈپ ، ھۆكۈمدارنىڭ قەسىرىگە قايتىۋاتقانلىقىنى سېزىشتى - دە ، دەقىقە ئىچىدە چەتتىكى تار يولدىن غايىب بولۇشتى .

ئىچكى قەلئە سېپىلىدىن ، دەرۋازا تەرەپتىن ئاتلارنىڭ كىشىشى ، ئېگەر - جابدۇقلارنىڭ شاراق - شۇرۇقلىرى ، ۋارقىراش - جارقىراش ، ئالتوپىلاڭ ئاۋازلار ئاڭلاندى . مەھرەملىرى بىلەن جەفەر ئىبن يەھيا كەلگەندى .

ئۇلار ھارۇن رەشىد قەسىرىگە بۇرۇلدى . كاتتا دىۋانخانىدا شاملار يېقىلغان بولۇپ ئىسرىق تۈتەپ تۇراتتى . ئالتۇن شامدانلارغا ئەنئەنە ۋە قۇرۇتۇلغان يۇمىغاقسۈت سېلىنغان ، ئالتۇن ئىدىشلارغا چۈشكەن شام نۇرى ئاجايىپ شولا تارقىتىپ يالتىرايتتى .

خەلىپە كىرىپ ئانچە ئۆتمەيلا ، دىۋان ئەمىرى ھازىر بولدى .

— سۆزلە !

— جەفەر ئىبن يەھيا قەدەم تەشرىپ قىلدى .

48 . ياسالمىلىق

دىۋانخانىغا كىرىشى بىلەنلا تۇتىشىپ قويۇلغان مىررە^① پوستلىقىنىڭ ھىدى جەفەر ئىبن يەھيانىڭ دىمىغىغا ئۇرۇلدى .

① مىررە — خۇشبۇي ۋە شىپابەخش ھىد تارقىتىدىغان ئۆسۈملۈك .

يۈزلىگەن شامىلاردىن تارىلىۋاتقان يارقىن نۇر كۆزلىرىنى قاماشتۇراتتى . ۋەزىر بۇ چاقىرىقتىن ئەجەبلەنمىدى . ئۇ بۇ چاقىرىشنى پەرزەنتلىرى ھەسەن ۋە ھۈسەيىنلەرنىڭ دۇنياغا كېلىش سىرى ئاشكارىلىنىپ قالغاندىن بېرى كۈتۈپ كېلىۋاتاتتى . مەيلى ئىلگىرى ياكى كېيىن بولسۇن ، بۇنداق چاقىرىشنىڭ بولىدىغانلىقى ئېنىق ئىدى . ۋاقتى - سائىتىمۇ كېلىپ قالدى . . . مەسرۇردىن سوراپ - سۇرۇشتۇرۇشتىن ھېچ نەتىجە چىقمىدى . جاللات لام - جىم دېمىدى . قارىغاندا ، ئۇنىڭغا قەتئىي ئاگاھلاندىرۇش بېرىلگەن بولسا كېرەك . خالىسۇن - خالىمىسۇن ، بېرىشى زۆرۈر . ۋەزىر ئۆزى بىلەن بىرگە بېرىشقا ساداقەتلىك ، ياخشى چىنىققان خۇسۇسىي قوغدىغۇچىلىرىدىن بىرنەچچىنى ئېلىۋالدى . ناۋادا كۈتۈلمىگەن بىرەر ھادىسە يۈز بېرىپ قالسا ، ئۇلار جان - جەھلى بىلەن قوغدايدۇ . ساراي قوغدىغۇچىلىرى ۋەزىرنىڭ مەھرەملىرىنى قەلئەنىڭ تۆتىنچى دەۋرۋازىسىغىچە توشىمىدى . ياخشىلىقنىڭ ئالامىتى ! بىراق ، بۇ گۇمانلاندىرۇماسلىق ، غەپلەتتە قالدۇرۇش ئۈچۈن قويۇلغان قاپقان ئەمەسمدۇر ؟ بۇ شەۋكەتلىك ئەسرۇلمۇسلىمىن خۇي - پېمىلىنىڭ نەق ئۆزىگە ئوخشاپ تۇرمامدۇ ؟ !

كۈندۈزدەك يورۇپ تۇرغان نۇرغا كۆنۈككەندىن (قاراڭغۇ - لۇقتىن كىرگەن ئادەمنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرۇش ئۈچۈن ئەتەي شۇنداق يورۇتۇلغانىمكىن) كېيىن ، ۋەزىرنىڭ كۆزى يانپاشلاپ ياتقان خەلىپىگە چۈشتى - دە ، ئوچۇق چىراي كۈلۈمسىرىدى . خەلىپە ئورنىدىن تۇرۇپ ۋەزىرنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن ئالدىغا كەلدى .

— ئىنتايىن مەمنۇنمەن ، دوستۇم ! نېچۈن جەڭگە ھازىرلانغاندەك لىباس كىيىۋالدىڭ ؟ مەن سېنى ھەربىي كۆرەككە ئەمەس ، كەچلىك زىياپەتكە تەكلىپ قىلدىم ، — ئۇ ۋەزىرنى تەخت تەرەپكە باشلاپ ماڭدى . تەختكە ئولتۇرغاندىن

كېيىن ، خەلىپىلىك ئىشلىرى توغرىلۇق پاراخچا چۈشۈپ كەتتى .

— تەشۋىشلەر كۆپ ، دوستۇم ! — شىكايەت تەرىزدە گەپ قىستۇردى ھارۇن رەشىد ، — بۇ غەلۋىلەردىن كۆپ چارچىدۇق . سەن بولساڭ ئەبەدىيەت قەسىرىدە كەمدىن - كەم كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدىڭ . پۈتۈن تەشۋىشلەرنى مېنىڭ مۇرەمگە ئارتىپ قويۇش ئىنساپتىن ئەمەسقۇ ، ئاخىر ! — ۋەزىرگە كايغاندەك بولدى ، ئاندىن ھىندى ئەلچىلىرى بىلەن بولۇنغان گەپ - سۆزلەر ، ئىككى دۆلەت ئوتتۇرىسىدا دائىمىي تىنچلىق ئورنىتىش توغرىسىدىكى دەۋەت ، ئەپسانىۋى شەمشەر ۋە ۋەھشىي ئىتلار ھەققىدە سۆزلىدى .

— ئىلاھىم ئەبەدىيەت قەسىرى خەلىپىلىكىنىڭ ئۇلۇغۋارلىقى ۋە قۇدرىتىنىڭ ئەبەدىيلىك بەلگىسى بولغاي ! — دەپ تەنتەنىلىك سۆزلىدى جەفەر ئىبن يەھيا ، — چەت ئەل ئەلچىلىرىنىڭ ھەمىشە ئەرەبلەر بىلەن ئىتتىپاق بولۇشقا ئىنتىلىشلىرىنى تىلەيمەن !

سۆھبەت جەريانىدا بىر - بىرىگە بولغان ساداقەت ، مېھىر - مۇھەببەت ھەققىدىكى ياسالما ئىبارىلەر ، ياغلىما گەپ - سۆزلەر تېز - تېز تەكرارلىنىپ تۇردى . ئەسلىنى ئېيتقاندا ، ئۇلار ئارىسىدا دوستلۇق ، ئورتاقلىق ۋە سەمىمىيەت ئاللىقاچان يوقالغان بولۇپ ، ئۇنىڭ ئورنىنى زەھەر خەندىلىك ۋە مەككارلىق ئىگىلىگەنلىكىنى سۆھبەتلىشىۋاتقانلارنىڭ ھەر ئىككىسى ياخشى چۈشىنەتتى . شۇنداق بولۇشىغا قارىماي ، ھەر ئىككىلىسى ئىككى يۈزلىمىلىك بىلەن بىر - بىرىگە تىلپاغلىمىلىق قىلىشىپ ، ئارىلىرىدا بىر - بىرىگە ئىشەنچ بارلىقىنى ئىسپاتلاشقا ئۇرۇناتتى .

قۇللار تۈرلۈك تائاملار ۋە شاراب كوزىلىرى تىزىلغان چوڭ خانتاخىمنى ئەكەپ ئوتتۇرىغا قويۇشتى . ئۆزلىرى بولسا

خوجايىنلىرىنىڭ ئىما - ئىشارىسىگە پەرمانبەردار تەرىزدە ، پىرىم ئايلانما ھاسىل قىلىپ تىز پۈكۈشتى . ھارۇن رەشىد ۋەزىرگە مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ ، ھېلى ئۇ ، ھېلى بۇ نېمەتلەرنى تۇتاتتى ، تەكەللۇپ سۆزلەرنى قايتا - قايتا تەكرارلايتتى . جەفەر ئىبن يەھيا ئەدەپ يۈزىدىن كىچىك پېئىللىق قىلىپ ، پەقەت خەلىپە «ئال ، باق» دەپ زورلىغاندىن كېيىنلا قول ئۈزىتىپ تەمنى تېتىپ كۆرەتتى .

كۆپرەك خەلىپە سۆزلەيتتى :

— قاتلىما سامسىنى تېتىپ باق ، دوستۇم ! ئۇنىڭ ئىچىگە سېلىنغان قىرغاۋۇل ئەتىگەندە تېخى ئۇچۇپ يۈرگەندى ، — خەلىپە قىزارتىپ پىشۇرۇلغان ، ئېغىزغا سۇ كەلتۈرىدىغان بىر پارچە گۆشنى ۋەزىرگە تۇتتى ، — مەرھەمەت ، تېتىپ كۆر ! قانداقراق ؟ قىرغاۋۇلنى تۇتۇش ئاسان ئىش ئەمەس . بۇ جەھەتتە خۇددى ئەلەۋىيگە ئوخشاش ھىيلە - نەيرەك ئىشلىتىشنى بىلىش كېرەك . قارىمامسەن ، ئۇ بىچارىنى پۈتۈنلەي ئۈنتۈپ كېتىپتىمىز ! قېنى ، يەنە بىر قانىتىمنى تېتىپ كۆرمەمسەن ؟ — مىڭ مەرتە رەھمەت ! ئاللاغا شۈكۈرلەر بولسۇنكى ، تويۇپ كەتتىم ، — تەشەككۈر ئېيتقاچ ، جەفەر ئىبن يەھيا دەرھال سەگەكلەشتى . خەلىپە ئەلەۋىينىڭ ئىسمىنى تاسادىپىي تىلغا ئالدىمۇ ياكى چېقىمچىلار ئۇنىڭ قۇلىقىغا خەۋەر يەتكۈزۈپ بولدىمۇ ، دېگەنلەرنى ئويلاپ خىيالغا چۆمدى .

— ئەمدى مانا بۇ قىزىل ئالمىنى تېتىپ كۆر ! بۇمۇ كۈن نۇرىنى ئەمگەن ، تولۇق پىشقان . كىمدۇر بىرى ئۇنى ئۈزۈۋالغان ، — ئىلتىپات قىلدى يەنە ھارۇن رەشىد .

توساتتىن ئالما قولدىن چۈشۈپ ، گىلەم ئۈستىدە دومىلاپ كەتتى .

— قارىمامسەن ، يەم بولۇشنى خالىمايدۇ . ئەركىنلىككە ئىنتىلىدۇ ، — ئالمىنى قۇلنىڭ قولىدىن ئېلىپ ، كۈلۈپ

قويدى خەلىپە ، — خۇددى ئەلەۋىيگە ئوخشايدۇ — ھە ! بىچارە ،
چۈشىدىمۇ ، ئوڭىدىمۇ خۇراساننى كۆرسە كېرەك ! شۇنداقمۇ ؟
دوستۇم ؟

زىندان قاراۋۇللىرىنىڭ چىرايى ، ساراينىڭ ئاختا قولى
خاننى سۈپۈرۈپ تازىلايدىغان چۆرە كەمپىر ، ئاتخاننىدىن
ئارغىماقلارنى يېتىلەپ چىققان ئات باقارنىڭ بەشىرىسى جەفەر
ئىبن يەھيانىڭ كۆز ئۆڭىدىن چاقماق تېزلىكىدە ئۆتتى .
ئۇلارنىڭ قايسىبىرى خائىنلىق قىلغاندۇر ؟ قايسىبىرى ؟

— ئەلەۋىي خەلىپىلىككە قارشى باش كۆتۈرمەسلىك
ھەققىدە ماڭا قەتئىي ۋەدە بەردى . ئۇنىڭغا ئىشەندىم . شۇڭا
قويۇپ بەردىم ، — دەپى ۋەزىر گەپنى ئۇدۇللا ئېيتىپ ، —
بۇ خۇراسانلىقلارنىڭ ئۆز يولباشچىسىنى ئازاد قىلىمىز دەپ ،
قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن قىلىنغان
ئىشتۇر ، شەھرىيار !

— ئاللا ساڭا مەدەت بەرسۇن ، دوستۇم ! دەل كۆڭلۈمدە .

كىمنى تېپىپسەن ، — گەپنى باشقا ياققا بۇرۇۋەتتى ھارۇن
رەشىد ، — شېكەرگە مىلەنگەن مېۋىلەردىن تېتىپ باقساڭچۇ ؟
شىرنىلىك تائامنى ھەزىم قىلدۇرىدۇ .

زىياپەت ئاخىرلىشاي دەپ قالدى . سۆھبەتداشلار ناھايىتىمۇ
تەكەللۇپچان ئىدى . ئۇلار چاقچاق - ھەزىللەر قىلىشاتتى ،
كۈلۈشەتتى . قۇللار كىچىك كوزىلاردا سۈپسۈزۈك بۇلاق سۈيى
كەلتۈرۈپ قوللىرىغا قۇيۇشتى .

خەلىپىنىڭ تەكەللۇپ قىلىپ كېتىشلىرى ۋەزىرنى
قايمۇقتۇرالمىتتى . ئاخىر ، بوش ياغقان يامغۇردىن ، كۈلۈپ
باققان پادىشاھتىن قورق ، دېگەن گەپ بارغۇ ! ھارۇن رەشىد
قانچىلىك شېرىن سۆز قىلسا ، ئۇنىڭدىن شۇنچىلىك ھوشيار
بولۇش كېرەك ! يېرىم كېچىدە كاتتا دېۋانخاندىن قايتىپ
چىققان ۋەزىر ئۆزىنىڭ ھازىرقى مۈشكۈل ئەھۋالىنىڭ تېخىمۇ

ئېغىرلاشقانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلىۋاتاتتى . ئەمما ، ئەلەۋىينى قويۇپ بەرگىنى ئۈچۈن ھەرگىز ئەپسۇسلانمايتتى . ئەلەۋىينى خۇراساندىن باغدادقا كېلىشكە تەكلىپ قىلغاندا ، ئۇنىڭغا ئەركىنلىك بېرىشكە ۋەدە قىلغان ، ئەھدىنامىگە ئەمرۇلمۇسلىمىن ئۆز مۆھۈرىنى باسقاندى . كېيىن ئۇ ئەھدىنامىگە ئەمەل قىلماي ، مۇناپىقلىق بىلەن ئەلەۋىينى تۇتۇپ زىندانغا تاشلىدى . مانا ئەمدى ئىش بۇزۇلغاندىن كېيىن ، مەككارلىق ۋە تىل ياغلىمىلىق بىلەن ئۆزىنى ئاپئاق قىلىپ كۆرسەتمەكچى . خەلىپىنىڭ ۋەدىسى — بىر پۇل . ئۇنىڭ چېھرىسىدىكى ساختا تەبەسسۇمنىڭ تېگىدە چەكسىز ۋەھشىلىك ۋە زەھەر خەندىلىك يوشۇرۇنغان .

ئەبەدىيەت قەسرىدىكى كەچلىك زىياپەت ھەرھالدا ئويلىغاندىن ياخشىراق بولدى . سۆھبەت داۋامىدا ۋەزىرنىڭ ۋۇجۇدىنى چىرمىۋالغان قورقۇنچلۇق ئويلار خېلىلا پەسىيىپ باردى . ئەگەر خۇراسان ھاكىملىقى نېسىپ بولغۇدەك بولسا ، ئەلەۋىي ئۇنىڭ ئەڭ زور تاپانچىسى ۋە ئىشەنچلىك ئادىمىگە ئايلىنىدۇ .

تەنھا قالغان ھارۇن رەشىدنىڭ قەسىمىنى ئۇ ئاڭلىمايتتى ، ئەلۋەتتە :

— ئەگەر سېنى گۇمران قىلمىسام ، ئاللا ئۇرسۇن ، جەفەر !

49 . شىكار

خەلىپە خېلى بىر مەھەلگىچە ئۆزىنى باسالمايدى . ھۇجرىسىنىڭ ئىچىدە ئۇياندىن — بۇيانغا ماڭغىنىچە ، بۇ بىر كۈندە بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى بىرمۇبىر خىيالىدىن ئۆتكۈزدى : شەيخ ئىسمائىلنىڭ تەشرىپ قىلىشى ۋە ئىلتىماسنىڭ رەت

قىلىنىشى ، ۋەزىرىنىڭ ئىقرارى . . . ئىككى ئادەم . . . بىر - بىرىگە قارىمۇقارشى ئىككى خىل مىجەز - خۇلق ؛ بىرىدە چەكسىز پاك ، سەمىمىيەت ۋە راستچىلىق ؛ يەنە بىرىدە ساختىلىق ۋە رەزىللىك . ھاشىمىيلار ئاقساقلى بىلەن يەنە بىر مەرتە سۆھبەت قۇرۇپ ، جەفەر ئىبن يەھيانىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرى توغرىسىدىكى پىكىرنى ئېلىپ ، ئۇنىڭ گۇمران بولۇشىغا قانداق قارايدىغانلىقىنى بىلىپ باقسا يامان بولماس ئىدى . . . سۆھبەتنىڭ ئۇزۇن قۇلاقلاردىن خالىي بولۇشى ئۈچۈن ، شەھەر سىرتىدا ئېلىپ بېرىلغىنى تۈزۈك .

خەلىپە مەسرۇرنى چاقىرىپ پەرمايش بەردى :
— تاڭ يورۇش بىلەنلا دەدىجىلگە يول ئالۇرمىز ! شىكار ئەمىرگە ئېيت ، بارچە شىكار جابدۇقلىرىنى تەييارلىسۇن ! شەيخ ئىسمائىلغىمۇ خەۋەر يەتكۈز ! ئۇنىڭ سارىيى قەيەردىلىكىنى بىلىدىغانسەن ؟

— بىلىمەن ، ساھىبىدۆلىتىم !
— تاغامغا ئېيتقىن ، ھۇزۇرىمىزغا شىكار لىباسىدا كەلسۇن !

— باش ئۈستىگە !
باغدادتىن ئانچە يىراق بولمىغان دەدىجىلدە ياۋايى قۇشلار ناھايىتى كۆپ بولۇپ ، ئۇ يەر خەلىپىلىك تەرىپىدىن قورۇقىدىلاتتى . قىرىقتىن ئارتۇق ئادەم ئۆگىتىلگەن قاپلان ۋە ئوۋ ئىتلىرىنىڭ ياردىمىدە شاۋقۇن - سۈرەن سېلىپ ، ياۋايى ھايۋانلارنى ئوت - چۆپ تاشلانغان خەندەكلەرگە ، ئەتراپى قوزۇقلار بىلەن ئورالغان ئوۋ مەيدانى تەرەپكە ھەيدىشەتتى . مەيداننىڭ ئوچۇق تەرىپىدە بولسا ، ياۋايى ھايۋانلارنىڭ قېچىپ چىقىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قۇرۇلغان قاپقانلارنىڭ ئېتىكىدىكى تىكەنلىك چاتقاللىقتا ئۆزلىرى قورۇقچىلىق قىلىشاتتى . ئەيىنۇ ئەكەپەرلەر ھەمراھلىقىدا شىكارغا ئاتلانغان خەلىپە باغداد

ئەتراپىدىكى باغۋارانلار ، تېرىلغۇ ئېتىزلارنى ئايلىنىپ ،
زىرائەتلەرنىڭ يېتىلىش ئەھۋالى ، دېھقانلار تەر تۆكۈۋاتقان
ئۈزۈملۈك ، مېۋىلىك باغلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ ، ھوسۇلنىڭ
قانچىلىك چىقىدىغانلىقىنى چاملايتتى . يېقىن ئەتراپتىكى
يېزىلارغا كىرىپ ئۆتەتتى . شۇ ئىشلاردىن كېيىن ، ئوۋ مەيدانى
تەرەپكە يول ئېلىپ ، چوڭراق كېيىكلەرنى ئوۋلاشقا تۇتۇش
قىلاتتى . شۇنداقلا ، خەلىپە قاپلانلارنىڭ ئاھۇلارنى قانداق
باسىدىغانلىقىنى ، قويۇپ بېرىلگەن قۇرغۇيلارنىڭ قورشاۋىدىكى
جانىۋارلارنى قانداق چاڭگاللىشىنى ، ئوۋ لايىھىسىنىڭ
ئۇۋىسىدىن قوغلانغان قىرغاۋۇللارنى قانداق ئۇرىدىغانلىقىنى
زوق بىلەن تاماشا قىلاتتى . شىكار مۇراسىمى ئاخىر ئوۋ مەيدانى
ئېتىكىدىكى قوزۇق دەرۋازىلارنى ئېچىپ ، تىرىك قالغان ياۋايى
ھايۋانلارنى قويۇپ بېرىش بىلەن تۈگەللىنەتتى .

تاك ئاتار - ئاتايلا شەيخ ئىسمائىل ئەبەدىيەت قەسىرى
تەرەپكە ئاتلاندى . يولدا ئۇ ئوۋ ھايۋانلىرىنى قوغلىغۇچىلارنى
ئۇچراتتى . بۇ كۈچتۈڭگۈر ، كېلىشكەن يىگىتلەر توپ بولۇپ
چېپىشقىنچە ، لايىھىسىنى ھۇجۇمغا تەييارلاپ تۇرۇشاتتى .
ئىت باقارلار بولسا ئوۋ ئىتلىرىنى ئاتلىنىشقا ، گىژ - گىژگە
سالاتتى . بىر ئىتنى زەنجىردىن بوشتىۋىدى ، ئىت يول
بويىدىكى بىر تۈپ دەرەخنىڭ تۈۋىگە يۈگۈرۈپ باردى - دە ، ئۇنى
ھىدلاپ كۆرۈپ ، قۇلاقلىرىنى دىڭگايلىقىنىچە يەنە ئىگىسىنىڭ
ئالدىغا قايتىپ كەلدى ، قاپلانلار بويۇنلىرىدىكى زەنجىرلەرنى
شاراق - شۇرۇق قىلىشاتتى ، ئۈرۈگەن ئاتلار كىشىنىشەتتى ،
ئىتلار ھاۋشىيتتى ، قۇللار بىر - بىرلىرىنى چاقىرىپ
توۋلىشاتتى . شاۋقۇن - سۈرەن قۇلاق - مېڭىنى ياراتتى .

قەلئەنىڭ تۆتىنچى دەرۋازىسىغا كېلىپ ئاتتىن چۈشمەكچى
بولۇپ تۇرغان شەيخ ئىسمائىل مەسرۇرنى ئۇچرىتىپ قالدى .

مەسرۇر ئۇنىڭغا :

— خەلىپە ھازىرلا چىقىدۇ ، ئاتتىن چۈشۈپ ئەرزىيەت
چېكىپ ئولتۇرمىسىڭىزمۇ بولىدۇ ، — دېدى .

كۈتۈۋېلىش قائىدىلىرىگە رىئايە قىلىپ ، شەيخ ئىسمائىل
قانداقلا بولمىسۇن ئاتتىن چۈشتى . دەرۋازىلار ئېچىلىپ ،
ئەمرۇلمۇسلىمىن چىقىپ كەلدى . خەلىپىگە ئات كەلتۈرۈشتى .
ئانقا مىنگەن شەيخ ئىسمائىلغا كۆزى چۈشكەن خەلىپە ئەيىنۇ
ئەكبىرلار قورشاۋىدىن چىقىپ ئاقساقالنىڭ يېنىغا كەلدى .

— قېنى ، يۈرەيلى ، تاغا ! — دېدى ئۇ ئارغماقنىڭ
تىزگىنىنى تارتىپ ، — ئاللا نېسىپ قىلسا ، بۈگۈنكى كۈن
خەيرلىك بولغۇسى !

شەيخ ئىسمائىل ئېتىغا مىنىپ ، جىيەنى ئارقىسىدىن يولغا
چۈشتى ، ئۇنىڭغا يېتىشىۋالغاندىن كېيىن ، سەل ئارقىدىراق
يۈرۈشكە باشلىدى .

ئاقساقالنىڭ قەتئىي ھالدا ئەدەپ دائىرىسىدىن
چىقمايۋاتقانلىقىنى بايقىغان ھارۇن رەشىد ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ ،
ئۇنىڭغا يانمۇيان يۈرۈشكە ئىجازەت بەردى .

50 . سۆھبەت

ئىككىلىسى ئۈن - تىنىسىز كېتىپ باراتتى . چۈنكى ، شەيخ
ئىسمائىل مۇسۇلمانچىلىقنىڭ قەتئىي ئەنئەنىسىگە مۇۋاپىق ،
ئەمرۇلمۇسلىمىننى پاراكەندە قىلىش ۋە بىرىنچى بولۇپ ئېغىز
ئېچىشقا جۈرئەت قىلمىدى . ھارۇن رەشىد بولسا ، يېڭىۋاشتىن
ۋۇجۇدىنى چۈلغىغان ناخۇش خىياللار ئىچىگە غەرق بولۇپ
سۈكۈت ساقلايتتى . باغداد تۆپىلىكلىرى ئارقىدا قالدى . تارغىنا

يول باغۋاران ۋە ئۈزۈملۈكنى ئارىلاپ ئۆتەتتى . ھارۇن رەشىد ئوۋ قوغلىغۇچىلارنى تېزرەك ھەرىكەت قىلىشىشۇن دەپ مەسرۇرنى ئەۋەتتى ، ئاندىن تىزگىننى تارتىپ ، ئارقىسىغا ئورۇلۇپ قارىدى . ئەيىنلار ئۇنىڭ ئاقساقال بىلەن خالىي سۆزلەشمەكچى ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ كەينىدىرەك قېلىشتى . خەلىپە يەنە ئارقىغا كۆز تاشلاپ ، يېقىن ئەتراپتا ھېچكىم يوقلۇقىغا ، ئۇلارنىڭ پارىغىنى ھېچكىم ئاڭلىمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلغاندىن كېيىن ، شەيخ ئىسمائىلغا قاراپ دەيدى :

— تاغا ، تۈنۈگۈن مەندىن كۆڭلىڭىز قاتتىق ئاغرىدىغۇ دەيمەن ، شۇنداقمۇ ؟

— ھەرقانداق ئەھۋال يۈز بەرگەندىمۇ ، مەن ئەمىرۈل-مۇسلىمىنغا مۇستەھكەم ھۆكۈمرانلىق ۋە ئۈزۈن ئۆمۈر تىلەيمەن ، — جاۋاب بەردى ئاقساقال .

ئۇنىڭ سۆزلىرىنىڭ سەمىمىيلىكىگە زەررىچە گۇمان قىلمىسىمۇ ، ئۆمرىدە بىراۋنىڭ سۆزىگە ئىشەنمەيدىغان ھارۇن رەشىد ئېغىشپ گۈلدار شايى يېپىنچىسىنى توغرىلاپ ، قولى بىلەن ئاتنىڭ يالىنى تاراپ دەيدى :

— ئۇنداق بولسا ، تاغا ، كېلىڭ ، ئوچۇق - يورۇق پاراڭلىشايلى . تۈنۈگۈنكى خاپىچىلىقنى كۆڭلىڭىزگە تۈگۈپ قويدىڭىز . سىزدىن خاپا بولۇشقا ھەققىم يوق . ئۈزۈم ئىقرا مەن ، ياخشى ئىش قىلىدىم ، شۇنچە ياخشىلىقلار بەدىلىگە تۈزۈمنى يەپ ، تۈزلۈقۇمغا تۈكۈرۈۋاتقان كىشىنى ئەتىۋارلاپ ، ئۆز جان كۆيەرىمنىڭ ئىلتىماسىنى رەت قىلىدىم . . . — ئاقساقالنى نېمە دەرەككە دەپ ئويلاپ ، خەلىپە جىم بولۇپ قالدى .

— خەلىپە ئاللانىڭ يەردىكى سايىسى ! ئۇ پەقەت قادىر ئاللا ئالدىدىلا جاۋابكار ! — دەيدى ئاقساقال . گەپ ۋەزىر توغرىسىدا

بولدىغانلىقىنى ئۇ سېزىپ تۇراتتى . ئۇنىڭ ئورنىدا باشقا بىرى بولغىنىدا ، دەرھال تۇنۇگۈنكى ئىلتىماسنى تەكرارلايتتى . لېكىن ، شەيخ ئىسمائىل ناھايىتىمۇ ئالىيجاناب ئادەم بولۇپ ، بۇنداق پەسكەشلىكنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيتتى . قارىغاندا ، يەنە ۋەزىرنىڭ ئىقبال يۇلتۇزى قارايدىغان ئوخشايدۇ . بۇنىڭ نەتىجىسى نېمە بىلەن تۈگەركىن ؟ ھەر ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا ئۆتكىلى بولمايدىغان ھاڭ پەيدا بولۇپ قالماسمۇ ؟ بۇ بەكمۇ دەھشەتلىكقۇ ؟ — پەممىچە ، جىيەنىم ئۆز قول ئاستىدىكىلەردىن نارازى ئوخشايدۇ ؟ — قوشۇپ قويدى ئۇ ئۇھ تارتىپ ، — مەن ئۈچۈن گۇمانلىق تۇيولغان مۇئەمما ھەققىدە ئېنىق بىرنەرسە دېيەلمىشەم مۇشكۈل . . .

— تاغا ، گەپنىڭ كىم ھەققىدە كېتىۋاتقانلىقىدىن تامامەن بىخەۋەرەن دەپ مېنى ئىشەندۈرمەكچى بولۇۋاتمىغانسىز ؟ — مەسخىرىلىك ھىجايىدى ھارۇن رەشىد ، — خۇپسەنلىك قىلماڭ ، ناھايىتىمۇ ياخشى بىلىپ تۇرۇپسىز ! — ئەگەر يېڭىلىشىمگەن بولسام ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن جەفەر ئىبىن يەھيادىن نارازى ئوخشايدۇ .

— مەسىلە دەل مانا شۇ يەردە ! بۇنىڭغىمۇ ماقۇل ، بىراق ، ئۆز پەرمىشى بويىچە ئىش تۇتۇشقا تولۇق ئەركىنلىك بېرىلگەن ، خەلىپىلىكنى ئىشىنىپ تاپشۇرغان ئادەم توغرىسىدا مۇشۇنداق دېيىش ئەجەبلىنەرلىك ئەمەسمۇ ؟ ئەجەبلىنەرلىكلا ئەمەس ، ئوچۇق - ئاشكارا قىياھەت ! ۋەزىر مېنى كولدۇرلاتماقچى ، ھالاكتىمنى تۆت كۆز بىلەن كۈتمەكتە ! — بۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ! — دەپ تاشلىدى شەيخ ئىسمائىل ، — بىلىشىمچە ، جەفەر ئىبىن يەھيا ئەمىرۇلمۇسلىمىننىڭ ئەڭ ساداقەتلىك ئەيىنلىرىدىن !

ھارۇن رەشىد ئۈندىمىدى . ئارغىماقلار ئاستا ماڭماقتا ئىدى . دەرەخلىككە كىرگەنسېرى پەسلەپ بارغان يول

بويلىرىدىكى دەپنە دەرىخىنىڭ شاخلىرى بىر - بىرىگە چىرىشىپ كەتكەندى . ئاتلىقلار سايە چۈشكەن تەرەپتىن مېڭىشتى . پەسلىكنىڭ سول تەرىپىدە گۈزەل مەنزىرىلىك قىشلاق سوزۇلۇپ ياتقان . چىرايلىق ئىشلەنگەن پېشايۋانلار ، پاكار تاملىق ئۆيلەر ، كۈنجۈتزارلار ، سەندەلزارلار كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى . نېرىراقتىكى ئوتلاققا بىرمۇنچە پادىلار قويۇۋېتىلگەن ، ئۇنىڭ ئەتراپلىرىدىكى خورما دەرەخلىرى كۆكە بوي سوزغان . ئۈستى يېپىلغان خامانلاردا دېھقانلار قوناق سوقۇۋاتاتتى . ھوسۇل بېھىساب مول ئىدى .

— قىزىق ، بۇ قىشلاقلار كىمگە تەئەللۇقكىنە ؟ — دېدى خەلىپە ۋە گەپنىڭ ئورامى قانداق بولىدىغانلىقىنى ئالدىن مۆلچەرلەپ ، ئىچىقارلىق بىلەن جاۋاب كۈتتى .
— بۇلار ۋەزىرنىڭ يەر - مۈلۈكلىرى ، جىيەن .

خەلىپە «ئۇھ» تارتىپ دېدى :

— بارىكالا ، تاغا ، ۋەزىرنىڭكى دەڭ ! باغداد ئەتراپىدىكى قىشلاقلار ، باغۋارانلار ، زىرائەت ۋە قوغۇن - تاۋۇز تېرىلغان ئېتىزلار ، ئۈزۈملۈكلەر ، قىسقىسى ، بارچە ھوسۇللۇق يەرلەرنىڭ ھەممىسى بەرمەكىيلەرنىڭ مۈلكى ! گويا ئەرەب سەلتەنتىدە بىز — ئابباسىيلار ئەمەس ، بەلكى ئۇلار ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقاندەك تۇيۇلۇۋاتىدۇ ماڭا ! بۇ تېخى ھېچ گەپ ئەمەس ! پۈتۈن سەلتەنت ۋەزىر ۋە ئۇنىڭ ئۇرۇق - قېرىنداشلىرىنىڭ قولىدا ! ئەجەبا ، سىز بۇلارنى كۆرمەيۋاتقان بولسىڭىز ؟ قېنى ئېيتىڭچۇ ، كىمنىڭ خەزىنىسىدە ئالتۇن - كۈمۈش ئېشىپ - تېشىپ يېتىپتۇ ؟ كىمنىڭ يەر - سۈيى كۆپرەك ؟

شەيخ ئىسمائىلغا يەر چۆرگىلەپ كېتىۋاتقاندەك بىلىندى .
— بەرمەكىيلەر ساداقەتلىك خىزمەتكارلىرى ، جىيە - نىم ! — خىتاب قىلدى شەيخ ئىسمائىل . ئۇ قەلبىدە پارسلارغا

كۆپرەك خەيرخاھلىق ھېس قىلىۋاتاتتى .

— ئۇلارنىڭ مال - دۇنياسى ، يەر - سۇلىرى ، سارايللىرى ھەممىسى سىلنىڭكى ، پەقەتلا سىلنىڭ مۈلۈكلىرى !
— توۋا ، سىزگە ھەيرانمەن ، تاغا ! — دەدى خەلىپە

قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ، — تۈنۈگۈن سىز شۇلار سەۋەبىدىن رەنج چەكتىڭىزۇ ، يەنە ئۇلارنى ھىمايە قىلىسىز ! خەلىپىلىكىمىزنىڭ ئىستىقبالىغا قانچە قېتىملاپ جان ئېلىپ ، جان بېرىسىز ! شۇ تۈپەيلى ئۈچ مەرتە رەددىيە جەبرىنى چەكتىڭىز . ھەرھالدا ، سىزنىڭ توغرىمۇ - خاتامۇ ، خالىي قالغىنىڭىزدا ياخشىلاپ بىسىر ئويلاپ كۆرۈڭ . ئاخىر ، چۈشەنسىڭىزچۇ ، مەن ئۆزۈمنى بەرمەكىيلەر ئۈستىدىن ھۆكۈمدار دەپ ھېس قىلمايۋاتىمەن ! ئۇلار ماڭا قۇل ئەمەس ، مەن ئۇلارنىڭ قولى ! شۇنداق ، مەن !

بەرمەكىيلەرنى ھىمايە قىلىش بارغانسېرى قىيىنلىشىپ بېرىۋاتاتتى . خەلىپىنىڭ غەزىپى تېخىمۇ قوزغىلىپ كېتىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن شەيخ ئىسمائىل ئاچچىق - ئاچچىق گەپلەردىن ئۆزىنى تېپىپ :

— قۇللارنىڭ ھالىتى بىر ئەمىرۈلمۈسلىمىنىڭ ئۆزىگە ئايان ! — دەپ قويدى .

ئاقساقالنىڭ گېپى ھارۋن رەشىدكە ياقىمدى . چۈنكى ، خەلىپە سۆزىسىز ئىنتايىن تەپەككۈرلۈك كۈتكەندى .

— سىزدىن باشقىچە جاۋاب كۈتكەندىم ، تاغا ، — دەدى جۇدۇنى ئۆزلىگەن خەلىپە ئاقساقالغا كۆزىنىڭ قىرى بىلەن قاراپ قويۇپ ، — ئۆزىڭىزنى قاچۇرماقچى بولۇۋاتىسىز ، يەنى كۆز بويامچىلىق قىلىۋاتىسىز ، غەزىپىم ئۆرلەپ كېتىشتىن قورقۇۋاتىسىز !

ئۆزىنى ئاقلاش پايدىسىز ، رەت قىلىش بولسا ئۇنىڭدىن بەشەبتەر . شەيخ ئىسمائىل لام - جىم دەيمىدى . توساتتىن ئۇ

ئايلانما يولىنى ئايلىنىپ ، باغداد تەرەپكە قايتىپ كېلىۋاتقانلارنى كۆرۈپ قالدى . بۇ قۇلايسىز ھالەتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن بۇنىڭدىن باشقا ئىمكانىيەتنى تېپىشمۇ قىيىن ئىدى .

— قارىسلا ، جىيەنىم ، بىز خاتا مېڭىپتىمىز ! دەدىمىز .
ئۇ تەرەپتىمۇ ! — دېدى ئاقساقال قولى بىلەن ئارقا تەرەپنى ئىشارەت قىلىپ .

— بىز تامامەن توغرا كېتىۋاتىمىز ، — ئېتىراز بىلدۈردى ھارۇن رەشىد ، — يولمىز ئەبەدىيەت قەسىرى تەرەپكە .

— شىكارچۇ ؟

— شىكار بىر باھانە ئىدى ، تاغا . شۇ ئارقىلىق سىز بىلەن ئۈزۈنقۇلاقلار ئىشتەلمەيدىغان ھالەتتە سۆزلەشمەكچى ئىدىم . ئەپسۇسكى ، سىزمۇ باشقىلار دېگەن گەپ - سۆزلەرنى تەكرارلىدىڭىز . توۋا ، راست گەپنى بۇ قۇلاقلىرىم بىر ئومۇر ئىشتەلمەيدىغان ئوخشايدۇ !

— خەلىپىلىك ھۆكۈمدارى بىلەن پەقەت ئوچۇق - ئاشكارا سۆزلەشمەك جائىز ! خالىغان سوئاللىرىنى ئوتتۇرىغا قويسىلا ، ھەممىسىگە ھېچ ئىككىلەنمەي ۋە گەپ يورغىلاتماي جاۋاب بېرىمەن ! — دېدى شەيخ ئىسمائىل .

— ناھايىتى ياخشى ، قالغان گەپلەرنى ئەبەدىيەت قەسىرىدە داۋاملاشتۇرىمىز ، — رازى بولدى خەلىپە ، — ئەنە ، ئەيىبلەرنىمۇ يېقىنلىشىپ قالدى .

51 . ئۇستاتلىق

ئەبەدىيەت قەسىرىنىڭ چاغراق ، خالىي مۇنارىسىدە ئىككىسى زات — خەلىپە ۋە شەيخ ئىسمائىل زەرھەل تەختتە يانمۇيان ئولتۇرۇپ شىۋىرلىشىپ گەپلەشمەكتە .

ھارۇن رەشىد دەپدى :

— تاغا ، سۆزلىرىمنى رەت قىلمىغايسىز : بەرمەكىيلەر ،
ھاكىمىيەتتە ئالىي مەنەپلەرنى ئىگىلىگەندىن كېيىن ،
ئەرەبلەرنىڭ مەنەپىتىگە ، جۈملىدىن بىزنىڭ مەنەپەتلىرىمىزگە
قارشى ئىش تۇتۇشقا باشلىدى . ئۇلار شۇقەدەر بېھىساب بايلىق
توپلاشتىكى ، بۇ خەلىپىلىك مەنەپىتى ئۈچۈن خەۋپلىك
ۋاسىتىگە ئايلىنىپ بارماقتا . ئىش بۇ تەرىقىدە كېتىۋەرسە ،
ھامان بىر كۈنى پارسىلارنىڭ كۈچى ئۈستۈن كېلىشى تۇرغانلا
گەپ .

— ئۇلارنىڭ خەزىنە ۋە دەپنە - دۇنيالىرىنىڭ ھېسابىنى
بىلىپ بولمايدىغانلىقىنى رەت قىلمايمەن ، جىيەن . ئەمما ، بۇ
بايلىقلارنىڭ ئەمىرۈلمۈسلىمىن بىلەن ئورتاقلىقتا
ئارتتۇرۇلغانلىقىنى ئىنكار قىلمايغايلا . مۇبادا
ئەمىرۈلمۈسلىمىن ئازراقلا نارازىلىق ئىپادىسى بىلدۈرگىنىدە
ئىدى . . .

— مۇنداق دەڭ ، مەن تېخى ئۆزۈمنى تالان - تاراج
قىلىڭلار ، دەپ پەرمان چۈشۈرگەنكىنمەن - دە ؟ — دەپدى
غەزىپى پەلەككە چىققان ھارۇن رەشىد ، ئاندىن بىرئاز
تىنچلىنىپ قوشۇپ قويدى ، — بۇنچە قاتتىق گەپ
قىلىدىغانلىقىڭىزنى زادىلا ئويلىمىغانكىنمەن ، تاغا ، پارسىلارنى
سەلتەنەتنىڭ ئۇلغا چۈشكەن كۆيدۈرگە دەپ بىلىمەن .

خەلىپىنىڭ بەرمەكىيلەرگە قارشى غەزەپ ۋە نەپىتى
كۈچلۈكلۈكىگە قارىماي ، شەيخ ئىسمائىل بىگۇناھ گۇناھكارلارنى
ھىمايە قىلىشنى ئۆز بۇرچى دەپ بىلەتتى .

— ئۆز پىكىرلىرىنى بايان قىلىپ ، ئەمىرۈلمۈسلىمىن
ماڭا چەكسىز ئىززەت - ئىكرام كۆرسەتمەكتە ، — دەپدى ئۇ
ئېھتىرام بىلەن ، — ئاللا ۋە پەيغەمبەرنى شېپى كەلتۈرۈپ
تۇرۇپ ، ھەقىقەت ، پەقەت ۋە پەقەت ھەقىقەتنى ئېيتىمەن دەپ

قەسەم ئىچكەنلىكىم جىيەنىمگە ئايان . قۇللار قۇل پېتىچە
قالسۇن دەپ يەنە بىر مەرتە قۇۋۋەتلىمەن . ئۇلارنىڭ
خەلىپىلىككە قانچىلىك بىباھا خىزمەتلىرى سىڭگەنلىكى
ھەممىدىن كۆرە ئەمىرۇلمۇسلىمىغا ناھايىتىمۇ چۈشىنىشلىك .
ئۇلارنىڭ دۆلىتىمىز روناقى ۋە شان - شۆھرىتى ئۈچۈن قوشقان
بىباھا تۆھپىلىرىنى ساناپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ .
ئەمىرۇلمۇسلىمىمۇ ئۆز قۇللىرىنىڭ جان پىدالىقىرىدىن
مەمنۇن ئىدى .

ھارۇن رەشىدىنىڭ چېھرى ئەسەبىلىشىشكە باشلىغانلىقىنى
سەزگەن شەيخ ئىسمائىل پارسىلار ھەققىدىكى گەپنى بىرئاز
يانداپ ئۆتۈپ ، كېيىنرەك يەنە ئۆز پىكرىنى داۋاملاشتۇرۇشنى
ئويلاپ ، دېدى :

— بەرمەكچىلەرنىڭ نەپسى بۇزۇقلۇقى چەكتىن ئېشىپ
كەتكەنلىكىنى ئىنكار قىلىش ئىنساپتىن ئەمەس ، ئەلۋەتتە .
دەرھەقىقەت ، ھەددىدىن زىيادە ئاچ كۆزلۈك — ئىنسانلاردىكى
بىر چوڭ ئاجىزلىق ، بۇ ئۇلارنىڭ قان - قېنىغا سىڭىپ
كەتكەن . ئادەمدىكى ئاچ كۆزلۈكنىڭ ئەسلا چېكى يوق .
ئىشقىلىپ ، كۆپرەك ، ياغلىقراق لوقمىنى ئۇزۇۋالسىلا
بولغىنى . ئەمما ، ئىجازىتىڭىز بىلەن ئىپتىياكى ، ۋەزىر ئاجىز
— بىچارىلەرگە خەير - ساخاۋەت قىلاتتى . . .

خەلىپە گەپنى تاماملاشقا يول قويمىي ، زەھەر خەندىلەرچە
كۈلدى ، ئاندىن نەپسى بوغۇزىغا تىقىلغاندەك بولۇپ خىتاب
قىلدى :

— كۈلگۈمنى كەلتۈرمەڭ ، تاغا ! سىز مېنى پىچاقسىز
سويۇۋاتىسىز ، تاغا ، پىچاقسىز ! ۋەزىرنىڭ ئاجىز - بىچارىلەرگە
بەرگىنى — دەريانىڭ تامچىسى ، خالاس . بىزدىن يۇلۇۋالغان
جىرىڭ - جىرىڭ ئالتۇنلار بەدىلىگە ئارىسالدى بولغانلارنىڭ
ئاغزىنى تۇۋاقلدى ، ئۆزىگە خەير خاھلىق قىلغۇچىلارنى

ياللىدى ، قوغدىغۇچىلارنى كۆپەيتتى . ئەمدىلا كىتەپخانا ،
ئىشنىڭ ، خاھ ئىشەنمەڭ ، مەلۇم قۇدرەتكە ئېرىشكەندىن
كېيىن ، سەلتەنىتىمىزگە قارشى باش كۆتۈرۈشى تۇرغانلا گەپ
— لاهۇلا ۋەلا قۇۋۋەتا . . . يا ئەلەزەر ! — دەپدى
ياقىمىنى تۇتۇپ ئاقساقال .

— شۈبھىسىز ، تاغا ! چوقۇم شۇنداق بولىدۇ ! — گەپنى
چورت كەستى ھارۇن رەشىد ، — بىرىنچى قەدەم تاشلىنىپ
بولدى . ئۇنى ئەتىۋارلاپ ، بۇرادىرىم دەپ ئاتىغىنىم ئۈچۈن ئۇ
دۆلەتنىڭ دۈشمىنى ئەلەۋىي بىلەن تىل بىرىكتۈردى .
— تىل بىرىكتۈردى ؟ — ياندۇرۇپ سورىدى دۇئايى
تەكبىرىنىمۇ ئۇنتۇغان ئاقساقال ، — ئەجەبا ؟
— ئاللا ھەقىقى ، تاغا !

— بۇ تىل بىرىكتۈرۈشتىن مەقسەت نېمە ؟
— ئالدى بىلەن ئەلەۋىينى زىنداندىن ئازاد قىلدى . بۇنىڭغا
ئۆزى ئىنقىرار بولدى . مانا شۇنداق گەپلەر . ئويلىمىغان
بولغىيدىڭىز ؟ بۇ تېخى ھېچ گەپ ئەمەس . ھەممىسى
ئالدامچىلار ، مۇتتەھەملەر ! بەرمەكىلەرنىڭ ھەممىسى كاپىر !
بىر دۆۋە ئەخلەت !

— زىنداندىن ئازاد قىلدى ؟ — تەكرار ئېيتتى ئاقساقال
كۈتۈلمىگەن شۇم خەۋەردىن ئۆزىنى ئوڭشىۋېلىش ئۈچۈن
ۋاقتىنى تۇتۇشقا تىرىشىپ ، — نېمە مەقسەت بىلەن بۇنداق
باشباشتاقلققا جۈرئەت قىلغاندۇر ؟ ھېچنېمىنى چۈشىنەلمەي
قالدىم ، — ھارۇن رەشىدنىڭ پەيلى يېنىشىنى كۈتۈپ بىرئاز
تىنىۋالدى . دە ، قوشۇپ قويدى ، — ئېھتىمال ، ئۇستاتلىقتۇر ؟
بەزىدە شەپقەت غەزەپتىن ئۈستۈن كېلىشىمۇ مۇمكىنغۇ . بەزىدە
ئۇرۇش ، بەزىدە بېشىنى سىلاش زۆرۈر بولۇپ قالىدۇ .
— بەس ، جاق تويدۇم ! — شەيخنىڭ گەپنى كەستى

خەلىپە ، — ئەلەۋىينى مەن زىندانغا تاشلىغانىكەنمەن ، ئۇ چوقۇم شۇ يەردە بولۇشى شەرت . ئاڭلاۋاتامسىز ، باشقا بىر يەردە ئەمەس ، دەل زىنداننىڭ ئۆزىدە ! ۋەزىر مېنىڭ ئىجازىتىمىز ئۇنى يوشۇرۇن ھالدا قويۇپ بەرگەن . بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئۆلۈمگە مەھكۇم !

— ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، قۇللىرىنىڭ ھاياتى ۋە ئۆلۈمى ئۆزلىرىنىڭ ئىلكىدە . بۇ ئاللاننىڭ ھۆكىمى ! — ئۇنى قۇۋ-ۋەتلىدى ئاقساقال ۋە شۇئان ئېتىرازغا ئېغىز ئاچتى ، — لېكىن ، ۋەزىرنىڭ قەتل ئېتىلىشى - ئېتىلمەسلىكى باشقىلاردىن كۆرە ، ئەھلى دانىش سۇلتانغا ياخشىراق ئايان . ئەھلى دانىش سۇلتانى مەزكۇر سۆھبەت ئەسناسىدا ۋەزىر چەكسىز خەيرخاھ دېگەندى .

ئارنى سۈكۈت قاپلىدى . ھەمسۆھبەتلەرنىڭ باشلىرى تۆۋەن سېلىنغان بولۇپ ، ئاقساقال ئەندىكىپ ، خەلىپە بولسا گويا پۈشتەك چالغاندەك بۇرنى بىلەن ئېغىر - ئېغىر نەپەس ئالاتتى . قەيەردىدۇر بىر قاپاق ھەرە ئادەمنىڭ غەشلىكىنى كەلتۈرگۈدەك غوغۇلدايتتى . نىھايەت ، ھارۇن رەشىد بوشاشقان ھالدا بېشىنى كۆتۈردى ۋە مۈشكۈلاتتا قالغان ئادەمدەك ماجالسىز گەپ قىلىپ ، سورىدى :

— تاغام ماڭا قانداق مەسلىھەت بېرەركىن ؟

— ئەھلى دانىش سۇلتانغا ئەقىل ئۆگىتىش مۈشكۈل ئىش ، — قەددىنى كۆتۈرۈپ خاتىرجەملىك بىلەن جاۋاب بەردى شەيخ ئىسمائىل ، — مېنىڭچە بولسا ، بەرمەكىيلەرنى ھەر تەرەپكە تارقىتىپ ، خەيرخاھلىق قىلىدىغانلاردىن ئۇلارنى ئاجرىتىپ تاشلاپ كۈچىنى قىرغىماق لازىم .

— قانداق قىلىپ ؟ قەتل ئېتىشكە ئۆزۈمنىڭمۇ ئانچە رايىم يوق . قەتل — ئەڭ ئاخىرقى چارە بولۇشى مۇمكىن . پىكىرىڭىزنى ئېنىقراق بىلىش ئۈچۈن مەن قەتل توغرىسىدا سۆز

ئاچتىم .

— ۋەزىر باغدادتىن يىراقراق يەرگە ئەۋەتىلىپ ، بىرەن چوڭراق ئەمەلگە تەيىنلەنسە يامان بولماس ئىدى ، — ئەكلىپ بەردى ئېھتىياتچانلىق بىلەن شەيخ ئىسمائىل ، — بەلكىم شۇندا جاھان پايتەختىدە ئاسايىشلىق ھۆكۈم سۈرۈشى مۇمكىن . — خۇراسانغا يوقالسۇن ! — دېدى ھارۇن رەشىد . ئۇنىڭ ئاقساقالغا قادالغان كۆزلىرىدىن غەزەپلىك ئۇچقۇنلار چاقنايتتى . — بۇرادىرىم جەفەرگە خۇراسان ۋىلايىتىنى ۋەدە قىلغانىدىم ، شۇ تەرەپكە راۋان بولسۇن . ئۇ كەتكەندىن كېيىن بەرمەكىيلەرنىڭ تەقدىرىنى ئۆزىمىز ھەل قىلىمىز . گەپلىرىم توغرىمۇ ، تاغا ؟

— ئۆز قارارىڭىزنىڭ نەقەدەر ھەققانىي ئىكەنلىكىنى ئەمىرۈلمۈسلىمىن دەڭسەپ كۆرەر .

— ئەمىرۈ پەرمانىمىز ۋە قارارىمىز زامان ئەھلىگە ۋە كەلگۈسى ئەۋلادلارغا ئىبەرەت بولۇپ قالغۇسى ، ئاللاھۇئەك-بەر ! — خۇددى دۆلەت مەجلىسلىرىدىكىدەك تەنتەنە بىلەن ئېلان قىلدى خەلىپە ، — قارارىمىز شۇ ، تاغا ! ئارىدا بولۇپ ئۆتكەن گەپ - سۆزلەر توغرىسىدا ھېچكىمگە تىنماسلىق شەرت ، چۈشىنىشلىكتۇر ؟

— ئەجەبا شۇنىمۇ چۈشەنمىسەم ، جىيەن ؟ — جاۋاب قىلدى ئاقساقال ، — ئاغزىمدىن چىقارسام ئاللانىڭ قەھرىگە ئۇچراي !

خەلىپىنىڭ تەختتە تاقەتسىزلىك بىلەن قىمىرلىغانلىقىنى سەزگەن ئاقساقال ئۇنى خالىي قالدۇرۇش لازىملىقىنى پەملەپ ئورنىدىن تۇردى . «قانداقلا بولمىسۇن ، ئۇنىڭ بىلەن خۇشامەتسىز مۇئامىلە قىلىش ناھايىتى قىيىن ، — كۆڭلىدىن كەچۈردى ئۇ ، — شۇندىلا ئۆز ھاياتىڭ ۋە ئۆزىڭلەر ھاياتىدىن خەۋپسىزىمىسەڭمۇ بولىدۇ . ئىشقىلىپ ، مېنى داغدا قال-

دۇرمىسىلا بولاتتىغۇ؟ ھەممىنى تەڭ كولدۇرلىتىۋات-
مايدىغاندۇر؟»

52. شەيخ ئىسمائىل ۋە ۋەزىر جەفەر ئىبنى يەھيا ئەل - بەرمەكىي

ساھىبى قۇدرەت ئەمرۇلمۇسلىمىنىڭ — ئاللا ھەر
ۋاقىت ئۇنىڭغا يار - يۆلەك بولغاي — ۋەزىرنى ئىززەت -
ئىكرام بىلەن قوبۇل قىلغانلىقى ، ئۇنىڭ بىلەن قېرىنداشلارچە
ئۇزۇن سۆھبەت قۇرغانلىقى ، جەفەر ئىبنى يەھيا خوشلىشىپ
قايتىپ كەتكەندىن كېيىن ، كەينىدىن قىممەت باھالىق سوۋ-
غا - سالاملارنى ئەۋەتكەنلىكى ، تارتۇقلار ئارىسىدا ئەڭ نازۇك
مۇئامىلەرىگىمۇ ئۆگىتىلگەن ، خەت - ساۋاتى بار ، ھېساب -
كىتابقا ماھىر گۈزەل ۋە نەۋقىران قۇلمۇ بارلىقى ھەققىدىكى
خەۋەرنى جاسۇس ۋە ئايغاچچىلار شامال تېزلىكىدە ھەر تەرەپكە
تارقاتتى . ئارىدىن ئىككى كۈن ئۆتكەندە ، دۆلەت مەجلىسىدە
جەفەر ئىبنى يەھيانىڭ خۇراسان ۋىلايىتىنىڭ نائىبى قىلىپ
تەيىنلەنگەنلىكى ھەققىدىكى ئالىي پەرمان تەنتەنىلىك ئېلان
قىلىندى .

بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان شەيخ ئىسمائىل چەكسىز سۆيۈندى :
خەلىپىلىكنىڭ ئىككى مۇھىم گەربابى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت
ياخشىلاندى ، ئەمرۇلمۇسلىمىن قىساسخورلۇق نىيىتىدىن
قايتتى ، بۇ چاقچاق قىلىدىغان ئىش ئەمەس ئىدى . ھەرھالدا
ئەقىل - ئىدراك غالىب كەلمەكتە ئىدى .

دۆلەت مەجلىسى تامام بولغاندىن كېيىن ، جەفەر ئىبنى
يەھيا بەرمەكىي خانىدانى ۋە سارايلىرى جايلاشقان شەمەسىيە
رايونى تەرەپكە يول ئالدى . سايبىلارنىڭ ئەڭ چوڭ ۋە
ھەشەمەتلىكرەكى يەھيا ئىبنى خالىد تەرىپىدىن بەرپا قىلىنغان

بولۇپ ، بىرى بەرادان دەرۋازىسى يېنىدا ، يەنە بىرى شەمەسىيە دەرۋازىسى ئەتراپىدا ئىدى . ئىككىنچى ساراي ۋەزىرنىڭ قارارگاھى ھېسابلىناتتى . ساراينىڭ ھەشەمەتى ۋە ئەپسانىلاردىكىدەك بېزىلىشى ھەققىدە شائىر ئەبۇل ئەتەخىيە : «ئىران شاھلىرىنىڭ سارىيى بايلىق بايلىق ئۇنىڭ ئالدىدا يىپ ئېشەلمەس !» دېگەندى . خەزىنە ۋە بايلىقلارنىڭ موللۇقى ئەبەدىيەت قەسىرى ، زۇبەيدە ۋە مۇھەممەد ئەمىن سارايلرىدىن قېلىشمايتتى . ئۆز قارارگاھىغا قايتقان جەھەزەت ئىبن يەھيا سەپەرگە ھازىرلىق كۆرۈشكە پەرمان بەردى . شەمەسىيە رايونى قوزغىلىپ كەتكەندەك بولۇپ قالدى : ئاتلىقلار كېلىپ - كېتىشەتتى . خىزمەتكار ۋە قۇللار يۈگۈرۈپ - چېپىپ يۈرۈشەتتى . ۋەزىرنىڭ قول ئاستىدىكىلەر باغداد ئەتراپىدىكى نەخرەۋاندا توپلىنىشتى . كېتىدىغانلارنىڭ ھەممىسى شۇ يەرگە يىغىلىپ ، خۇراسانغا نەخرەۋاندىن يولغا چىقىش قارار قىلىندى . ئۆزىتىش مۇراسىمى ئۈچۈن بېرىلىدىغان تەنتەنىلىك زىياپەتنىڭ تەييارلىقى قىلىپ كەتكەندى .

خەلىپىنىڭ بۇنداق كۈتۈلمىگەن ھەم بىمەھەل قىلغان لۇتپۇ ئىنايىتى ھەققىدە چوڭقۇرراق ئويلاپ كۆرۈشكە ۋەزىرنىڭ زادىلا ۋاقتى يوق ئىدى ، بۇ گەپ باش قاتۇرۇپ ئولتۇرۇشقىمۇ ئەرزىمەيتتى ! بۇنىڭسىزمۇ ھەممە ئىش ئېنىق ئىدى : ئەبباسە ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ ئىشىدىن ھارۇن رەشىد ھازىرچە بىخەۋەر ، تېزىرەك ھەرىكەت قىلىش كېرەك ! كۈتۈلمىگەن پالاكەتنىڭ تۈيۈقسىز چاڭگال سېلىشىنىمۇ يىراق دېگىلى بولمايدۇ ، ئەجەبلىنەرلىك يېرى شۇنىڭدىكى ، خۇراسان ئائىلىسى توغرىسىدىكى لۇتپۇ ئىنايەت خەلىپىنىڭ خۇش كەيپ ۋاقتلىرىدا ئەمەس ، بەلكى ئارىدا نىزا ، يوشۇرۇن غەزەپ - نەپرەت پەيدا بولغان ۋاقتلىرىدا بارلىققا كەلدى . بولۇپمۇ ، ئەلەۋىينىڭ ئازاد قىلىنىشىدىن كېيىن ، خۇراسان توغرىلۇق ئويلاشمۇ قىيىن

بولغان بىر شارائىتتا بۇنچىلىك كەڭ قوللۇق قىلىش كىچىك ئىش ئەمەس ئىدى. خەير، بۇنىڭغا ھەم شۈكۈر! ئەمىرۇلمۇسلىمىن بەرمەكىيلەرنىڭ كۈچ - قۇدرىتىدىن، ئۇنى تەختتىن تاۋۇتقا يىقىتىۋېتىشىدىن ئۆلگۈدەك خەۋپسىرەيتتى. باشقا سەۋەب بولۇشى مۇمكىن ئەمەس! ھەي بىچارە، رەزىل، قورقۇنچاق شاھ! ئۆز ئىشىنىڭ بىلىمدانلىرى بولغان بىزدەك ساداقەتلىك ئەيىبلانسىز ھالىڭ نە كېچەركىن، كۆرەرمىز. جەفەر ئىبن يەھيا بىدىكىنى چاقىرىپ، تاڭ يورۇش بىلەنلا شەمەسىيە سارىيىنى ئۆمۈرلۈك تەرك قىلىدىغانلىقى، نەخرەۋاندا ئۆز ھىمايىسىدىكىلەر بىلەن جەم بولۇپ، شۇ يەردىن خۇراسانغا يۈرۈپ كېتىدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

خەلىپە تارتۇق قىلغان قۇل ئۇن - تىنىسىزغىنا كىرىپ كەلدى.

— سۆزلە!

— خوجام! ساماۋىي مېھمانخانىدا سىزنى شەيخ ئىسمائىل ئىبن يەھيا ئەل - ھاشىمىي كۈتمەكتە.

— ماقۇل، ماقۇل، ئاخىر خەيرلەشكىلى كەپتۇ - دە! — ئويلىدى ئۇ رازىمەنلىك بىلەن ھەم قۇل ئېچىپ قويغان ئىشىك تەرەپكە يول ئالدى.

خۇراسان ۋىلايىتىنىڭ نائىبى ئاقساقالغا كۆزى چۈشۈشى بىلەن ئېيتتى:

— مەرھابا، شەيخ ئىسمائىل ۋە رەھىمتۇللاھ ئالەمىن! تەشرىپىڭىز بىلەن بىزنى چەكسىز خۇرسەن قىلىدىڭىز. كەدەملىرىڭىزگە تەشەككۈر، ھاشىمىيلار ئاقساقىلى! بەرمەكىيلەرنىڭ قىممەتلىك مېھمىنى، ياشىنىپ قالغىنىڭىزغا قارىماي، جاپا چېكىپ قوغلاندى بىر گۇمراھ ۋەزىرىنى يوقلاپ كەپسىز، بېشىمىز ئاسمانغا تاقاشتى! — ئاقساقالنى يۇقىرىغا ئۆتكۈزۈپ، قوشۇپ قويدى، — ئەپسۇسكى، ئاسماننى بۇلۇتلار

قاپلىغان ، كۆڭلىمىز سۇنۇق ، قەلبىمىز قايغۇغا تولغان بىر پۇرسەتتە ئۇچرىشىپ قالدۇق . بۇ ئاخىرقى كۆرۈشۈش . ئەنە جاھان پايتەختىنى تەرك ئېتەرمەن .

ئۇلار ئايرىلىش ھەسرەتى ، بىر - بىرىگە قىلغان ياخشىلىقلىرى ھەققىدە ئازراق پاراڭلاشتى . شەيخ ئىسمائىلنىڭ قۇللارغا قاراپ قويۇۋاتقانلىقىنى سەزگەن جەفەر ئىبن يەھيا ئۇلارنى چىقىپ كېتىشكە ئىشارەت قىلدى .

— سېنى قۇتۇقلايمەن ، بەرمەكسى ! — دېدى شەيخ ئىسمائىل ئورۇندۇققا يۆلەنگىنىچە ساقلىنى تاراپ ، — خەلىپە ساڭا بىباھا تارتۇق ئىنئام قىلدى ! خۇراسان ۋىلايىتى باي ۋە بىپايان . سەن پەزىلەتلىك ۋە ئالىي ھىممەت ئادەمدۇرسەن ! خەلىپىگىمۇ لايىقىدا مىننەتدارچىلىق بىلدۈرمەسەن ؟ ئۇنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئەمىنگە ، باغداد يېنىدىكى ، ھېچبولمىسا ، دەدجىل يولىدىكى قىشلاقلارنىڭدىن نەچچىسىنى تارتۇق قىلساڭ ئالىجاناب ئىش بولار ئىدى . ئۇلارنىڭ ساڭا ئۈنچە زۆرۈرىيىتى يوققۇ ! بۇنداق ھاتەمتايلىق ئەمىرۇلمۇسلىمىن ئالدىدا ئايرۇيىڭنى تېخىمۇ ئاشۇرغان بولاتتى .

جەفەر ئىبن يەھيا جاۋاب بېرىشكە ئالدىرىمىدى . ئۇ خىيال سۈرەتتى . ئاقساقال خەلىپىنىڭ ئۇندىشى بىلەن قەدەم تەشرىپ قىلغاندەك تۇراتتى . خەلىپە ئارقىسىغا چېكىنىپ ، سۈلھى يولىنى ئىزدەمەكتە ! ناھايىتى ياخشى ! بۇ ھالدا باغداتتا قېلىشقا توغرا كېلىدىغۇ . ياق ، بۇ بىر پاجىئەلىك ھالاكەت بولىدۇ . ۋاي خۇدايىم ، ئوغۇللارنىڭ ھاياتى قىل ئۈستىدە ، سىر ئېچىلىش خەۋپى بار . ئەنە شۇ مۈشكۈلات بولمىغىنىدا ، جەفەر ئۆزىنىڭ كىملىكىنى نۇرغۇن كىشىلەرگە كۆرسىتىپ قويغان بولار ئىدى . ياق ، سۈلھى قىلىشنىڭ ئىلاجى يوق .

قاشلىرىنى يىمىرىپ گەپ باشلاپ ، ئاچچىق - ئاچچىق سۆزلەۋاتقىنىنى بىلىپ تۇرغان ۋەزىر بۇنىڭغا كۆپ يىللار

مابەينىدە قەلبىدە يىغىلغان دەرد - ئەلەم سەۋەبىچى دەپ قارايتتى .
 — جىيەنىڭىزنىڭ كۆمۈلۈپ ياتقان دۇنيا دەپنە دۆۋىلىرى
 ئەسلىدە مەن قىلغان تىرىشچانلىق — ئۇرۇشلارنىڭ نەتىجىسى
 ئىكەنلىكىنى ياخشى بىلىسىز، ئەي مۆھتەرەم شەيخ!
 خەلىپىلىكنىڭ بارلىق بىساتلىرى، قۇدرىتى، ئۇلۇغۋارلىقى ۋە
 شان - شۆھرىتى بەرمەكچىلەر ئىش - پائالىيىتى بىلەن ۋۇجۇدقا
 كەلگەنلىكىنىمۇ ئوبدان بىلىسىز. بۇنداق جان پىدالىق، ئىش -
 پائالىيەتلەر ۋە ياخشىلىقلارنىڭ بىرەرسىمۇ ئېتىبارغا ئېلىندىمۇ؟
 خەلىپە مېنى باغداتتىن سۈرگۈن قىلماقتا. بوپتۇ. بۇنىڭغىمۇ
 مەيلى، ئۆزۈممۇ ئىنقىرار. بۇمۇ يەتمىگەندەك، ئەمدى قېرىندەش
 ئۇرۇقلارغا قالدۇرۇۋاتقان يەر - سۇلارنىمۇ
 تارتىۋالماقچىمۇ؟ توغرا، بۇ مۈلۈكلەر ھېچنېمە ئەمەس. ئەمما،
 خەلىپىگە بىرەر قىشلاقنى، ھەتتا ئەڭ تاشلاندىقنىمۇ تارتۇق
 قىلمايمەن. بۇ توغرىدا ئېغىز ئاچمىسىڭىز ياخشى بولار ئىدى.
 بولمىسا، ئىككى ئارىدا يەنە نىزا چىقىشى مۇمكىن. ئوچۇق
 سۆزۈم شۇ!

شەيخ ئىسمائىلنىڭ شەمەسىيە سارىيىدا قىلىدىغان باشقا
 ئىشى قالغىنى. ئورنىدىن تۇرۇپ خەيرلەشتى، جەفەر ئىبنى
 يەھيا ھۇزۇرىغا بىكار كەپتىمەن، دەپ ئۆز - ئۆزىگە كاپىدى.
 ئادەتتە، ۋەزىر بۇ پېشقەدەم ھاشىمىيىنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق
 سالاتتى. شەيخ ئىسمائىل بۈگۈنمۇ شۇنداق بولۇشىدىن ئۈمىدۋار
 ئىدى. بىراق، بۇنداق بولۇشنى ئاللا نېسىپ قىلمىدى!
 ھەممىسىغۇ مەيلى، ئىشقىلىپ، سىرىمنى ئاشكارىلاپ
 قويدىمىكىن، دەپ خەلىپە گۇمانلانمىسىلا بولغىنى.

مۆھتەرەم شەيخ ئىسمائىل ساماۋىي مېھمانخانىنى تەرك
 ئېتىشى بىلەن جەفەر ئىبنى يەھيا ئەپسۇسلىنىپ، «چەكتىن
 ئاشۇرۇۋەتتىمۇ - قانداق؟ ئىشقىلىپ شەيخ ئىسمائىل ئارىدا
 بولۇپ ئۆتكەن گەپ - سۆزلەرنى ئېقىتماي - تېمىتماي

ئەمىرۇلمۇسلىمىنغا يەتكۈزمىسلا بولاتتىغۇ! » دەپ كۆڭلى غەش بولۇپ قالدى .

— قېچىش كېرەك ! ئىمكان بار تېزىرەك قېچىش كېرەك . . . — ئۇ ئۆزىچە پىچىرلىدى ۋە چاۋاك چالدى . خامدان كىرىپ كەلگەندىن كېيىن ، ئۇنىڭغا تېزلىك بىلەن ئەبباسە سارىيىغا بېرىشنى بۇيرۇدى .

— مەلىكىگە نېمە دەيدىغانلىقىڭنى ئۇقتۇڭمۇ ؟ — سورىدى گېپىنىڭ ئاخىرىدا جەفەر ئىبن يەھيا ، — بۇ نۆۋەت كەپنى ئاغزاكى يەتكۈزسەن .

— ئۇقتۇم ! ساھىبىدۆلىتىم ، ھەممىسىنى ئۇقتۇم .

53 . ئەبباسە ۋە ئۇنىڭ خىزمەتكارى

ئۇرچۇن

ئەبباسە خۇراساندا ئۆتىدىغان ئاسايىشلىق كۈنلەر ھەققىدە خىيال سۈرەتتى . ئېرى ، ئوغلانلىرى يېنىدا ، باشقا ھېچكىمنىڭمۇ كېرىكى يوق . ئاھ ، ئارزۇ - ئىستەكلەر . . . ئۇلار كىچىككەنە قەلبىنى شۇنچىلىك چۇلغۇۋالدۇكى ، ئاخىر باشقا چىقىدىغان بالا بولمىدۇ !

«مۇبادا ئاكام ھەسەن ۋە ھۈسەيىنلەر بارلىقىنى بىلىپ قالسا نېمە بولۇپ كېتەر؟» دېگىنىچە خىيال ئالمىدىن رېئاللىققا قايتىپ ، ئۆز - ئۆزىگە سوئال قويدى ئۇ . سىر ئاشكارىلىنىپ قالغۇدەك بولسا ، يۈز بېرىش ئېھتىمالى كۆرۈنۈپ تۇرغان پاجىئەلەر ھەققىدىكى قورقۇنچلۇق ئويلاردىن ۋەھىمىگە چۈشتى : «ئۆز پاناھىڭدا ساغلا ، ئەي ئاللا ! ئاكام غەزەپ ئېتىغا مىنىدىغان بولسا ھېچكىم ئامان قالمايدۇ .»

ئەبباسەنىڭ ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە چىرمىۋالدى . ئىككى كىشى ئۆزئارا شۇبىرلىشىپ گەپلەشكۈدەك بولسا ، دەرھال

گومانلىناتتى ، ئۇلار گويا ئەبباسەنى تۇتۇپ ، زىندانغا تاشلاش ھەققىدە تىل بىرىكتۈرۈۋاتقانداك ئويلايتتى . ساراياغا ئاتلىقلار توپى يېقىنلاشسا ، مېنى ئېلىپ كەتكىلى كەلدى دەپ خەۋپسىزلىكىنى خەۋپسىزلىگەندى . پەقەت خەتتەلا مەلىكىنى بوپۇتۇپ ، دىلىدىكى سۆزلەرنى ئېيتىپ كۆڭلىنى كۆتۈرەتتى . — خەلىپە ۋەزىرىنى مېھرىبانلىق بىلەن قوبۇل قىلدى ، ئەبۇل ئەتەخىيە يوق قىلىندى ، سەيىدە ! مەجلىس جەفەر ئىبن يەھيانى خۇراسان ۋىلايىتىنىڭ نائىبى قىلىپ تەيىنلىدى ، ئاخىر مۇرادىمىزغا يەتتۇق ! كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە ، شەمەسىيە سارىيىدا سەپەرگە قىزغىن تەييارلىق كۆرۈلۈۋېتىپتۇ . . . ئەبباسە خەتتە بىلەن پېشايۋاندا ئولتۇرۇپ ، ئۇنىڭ بوپۇتۇشلىرىغا زورمۇزور كۈلۈپ قوياتتى ، ئۇ ئۆز كۆڭلىنى ھەتتا چىراغ ياقسىمۇ يورۇمايدىغانداك ھېس قىلاتتى ، دۇنيا كۆزىگە قاراڭغۇ كۆرۈنەتتى . ۋۇجۇدى قېتىپ قالغانداك ھېچقانداق سېزىم يوق ئىدى . پەنجىرىدىن ئېگىلىپ يولغا تەلمۈرەتتى . سەپەر خۇشاللىقى ئۇنىڭغا تېتاتتىمۇ ! مەجلىس قارارىدىن نېمە پايدا ؟ ئۈچ كۈندىن بېرى ۋەزىردىن ئىز - دېرەك يوق . ئەبباسەنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويدىمىكەن ؟ نەخەرەۋان تەرەپكە ئارقا - ئارقىدىن ئاتلىقلار ئۆتۈپ تۇراتتى . توساتتىن ئۇنىڭ كۆزى خۇراسان چاپارمىنى سىياقىدا كىيىنىپ قەسىر تەرەپكە كېلىۋاتقان بىرىگە چۈشتى . سىنچىلاپ قارىدى - دە ، دەرھال تونۇدى — خامدان !

خەتتەنى دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا ماڭدۇردى .

— ئۇنىڭدا ۋەزىرنىڭ مەكتۇبى بار ، چاپسان بول !

ئۇ پەنجىرىگە يۆلىنىپ كېنىزەكنى كۆزەتتى . ئەنە خەتتە پەسكە چۈشتى ، ئايلىما پەنجىرىدىن سىرتقا چىقتى ، يولنى بويلاپ يۈگۈرمەكتە . ئەنە ئۇلار ئاخىر ئۇچراشتى . ۋاي خۇدايمەي ، بۇ نېمە بولغىنى ؟ ! خامدان ھېچ نەرسە بەرمىدىغۇ ؟

نامە دېگەندىن ھېچقانداق ئەسەرمۇ يوق ! نېمە بولدىكىنە ؟ ئۇلار سۆزلەشكىنىچە ساراي تەرەپكە بىللە كەلمەكتە . . . يائىلا ! ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ئەبباسە ئالدىدا ئېغىشىپ تۇرغان خەتبەنى ، ئۇنىڭ يېنىدا كۆيۈپ - پىشىپ گەپ قىلىۋاتقان خامداننى ئىلغا قىلدى ، ئۇنىڭ بوغۇق ۋە قوپال ئاۋازىنى ئاڭلىدى :

— قايغۇرۇپ كەتمەڭ ، سەيپىدە ، قورققۇدەك ھېچ ئىش يوق .

سەيپىدەنىڭ نېمە تەشۋىشتە ئىكەنلىكىنى ئۇ قانداق بىلسۇن .

— نەخەرەۋانغا بېرىشىڭىز كېرەك ، سەيپىدە ، ۋەزىرەمۇ شۇ يەرگە كېلىدۇ .

سەيپىدە ئۆزىنى تۇتالماي ئېيتتى :

— نېمىشقا ئۇنى يالغۇز تاشلاپ كەلدىڭ ؟

— ئۇنىڭ سالامەتلىكى ناھايىتى ياخشى ، كەيپىياتىمۇ

جايدا . سىزگە ھەم شۇنداق تىلەكنى يوللىدى .

— ۋاي خۇدايىمەي ، بۇنى ساڭا چۈشەندۈرۈپ بولغىلى

بولمايدۇ ! — ئەبباسە قولىنى سىلكىگىنىچە خەتبەگە ئۆرۈل-

دى ، — بىز ھەسەن بىلەن ھۈسەيىننى ئالماي باغدادتىن

كېتەلمەيمىزغۇ ، شۇنداق ئەمەسمۇ ؟

— ئىشەنچلىك كىشىلەر بىلەن ھىجازدىن ئېلىپ

توپتوغرا خۇراسانغا يەتكۈزىدۇ ، — دەيدى ھازىر جاۋابلىق بىلەن

كېنىزەك ، — گېپىم توغرىمۇ ، خامدان ؟

— توغرا ، ناھايىتىمۇ توغرا ، قىزىم ، — تەستىقلىدى

قېرى خىزمەتكار .

— قايسى ۋاقىتتا بېرىش كېرەك ؟

— تاڭ يورۇغان مەھەلدە ، سەيپىدە .

— مۇبادا شائىر سىرنى ئاشكارىلاپ قويغان ھالەتتىمۇ بىز

باغدادتىن يىراقلاپ كېتىپ بولمىز ، ھەسەن بىلەن ھۈسەيىننى ھېچكىم ئىزدەپ ئولتۇرمايدۇ ، — دەدى خەتبە .
— نەرسە — كېرەكلەرنى ئازراق ئېلىڭلار ، — دەدى خامدان يول كۆرسىتىۋاتقان ئاھاڭدا ، — باشقىلارنى گۇمانلاندۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن خىزمەتكارلار بىر — بىرلەپ يولغا چىقسۇن ، كېنىزەكلەرچە كېيىنىپ خەتبە بىلەن مېڭىڭلار .

ئەبباسە ناھايىتىمۇ تېز ۋە قەتئىي قارارغا كەلدى .
«دېمەك ، جەفەر مېنى ئۇنتۇماپتۇ ! — دەدى ئەبباسە ئىچىدە سۆيۈنۈپ ، — ئەجەبا ، شۇ ئارزۇلار روياپقا چىقسا ؟ مەن سەپەرگە تەييار ! ھەتتا ناخشىچى قىزلارنىڭ بوياغان لىباسىدا بولسىمۇ مەيلى !»

خامدان قايتىپ كەتكەندىن كېيىن ، ئۇنىڭ كەيپىياتى يەنە بوشاشتى . خۇشاللىقنىڭ ئورنىنى ئۈمىدسىزلىك ئىگىلىدى . نېمىلا دېگەنبىلەن ئاياللار ھامان ئۆز ھېسسىياتىنىڭ قولى — دە . ئەبباسە بېشىنى تۆۋەن سالغىنىچە ساراينىڭ ئىچىنى كېزەتتى . ئۇ كۈن چۈشمەيدىغان تار ئۆتۈشمە يوللارنى ، دائىم سالقىن تۇرىدىغان تۈۋرۈكلۈك ئايۋانلارنى ، كىچىككىنە ئىچكى ھويلىلارنى ، راۋاقلارنى ، تاماقخانىلارنى ، ھۇجرىلارنى ، مېھمانخانىلارنى بالىلىقتىن تارتىپلا ناھايىتىمۇ ياخشى كۆرەتتى . خىزمەتكارلارغا ، سالقىن باغلارغا ، ئۇلۇغۋار دەجلە دەرياسىغا ئۆگىنىپ قالغانىدى . ئەمدى بۇلارنىڭ ھەممىسىدىن كۆز يۇمۇپلا كەچمەك كېرەك ، ھەممە نەرسىنى تاشلاپ كېتىش لازىم . . . بۇ زادى نېمە ئۈچۈن ؟ نېمىشقا ئاللانىڭ قەھرىگە ئۇچرىدى ؟ ئۇرچۇئان باشلىق خىزمەتكار ۋە قۇللارنىڭ بىرىنى قالدۇرماي ھەممىسىنى ئېلىپ كېتەر . لېكىن ، باشقا نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كېتەلمەيدۇ — دە . . . ۋاھ خۇدايىم ، ئاكىسى توساتتىن سىردىن ۋاقىپ بولۇپ قېلىپ ، خۇراسانغا لەشكەر

تارتىسچۇ؟ نېمىدېگەن دەھشەت - ھە . . .

خىيال دېڭىزىغا غەرق بولغان ئەبباسە تۈگۈنچە كىنى -
كۆتۈرۈپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان خەتەبەنى توختىتىپ :

— «ئۇرجۇئان قەيەردە؟ — دەپ سورىدى . خەتەبەنىڭ

يۈزلىرىنى چاڭ - توزان ۋە قارا تەر بېسىپ كەتكەندى .

— يۈك - تاقلىرىنى جايلاشتۇرۇۋاتقان خىزمەتكارلارنىڭ

يېنىدا !

— ئۇنى چاقىر !

بەرەبەر ئەرەبلىرىدىن بولغان ئاختا قۇل دەرھال ھازىر

بولدى . ئۇ ناھايىتىمۇ ئورۇق ، شادا پاقاق بولۇپ ، تىزلىرى

ئالدىغا پولىتىيىپ چىققان ، بالىلىقىدىلا ئاختا قىلىۋېتىلگەن

بولغاچقا كوسا ئىدى . بالىلىقىدا ئاختا قىلىنغانلارنىڭ

ھەممىسىگە ئوخشاش ئۇنىڭمۇ ئېنىق يېشىنى بىر نېمە دېيىش

قىيىن ئىدى . سىرتتىن قارىماققا ئوتتۇز بەش ياشلاردا

كۆرۈنەتتى . ئەمەلىيەتتە بولسا ، ئۇنىڭ يېشى ئەللىكتىن

ئاشقاندى . ئاختا قۇل مەنسۇر سارىيىدا چوڭ بولدى . ئەبباسە

تۇغۇلغاندىن كېيىن ، قىزچاققا بالا باققۇچى ئورنىدا

ئىنىكئانلىق قىلدى . ئانىسى شىمالىي ئافرىقا بەرەبەرلىرىدىن

بولغان خەلىپە مەنسۇر ئۆز يۇرتداشلىرىغا ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن

قارايتتى .

— مەن بىلەن كېتەمسەن ، ئۇرجۇئان ؟ — سورىدى

ئەبباسە كىچىكىدىنلا كۆزىگە سىڭىپ قالغان قارامتۇل كوسا

چىرايغا قاراپ .

— سېنىڭ خاھىشىڭ مەن ئۈچۈن پەرز ! — جاۋاب بەردى

بەرەبەر . سەيپىدەنىڭ تولا يىغلاپ قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرىگە

قاراپ ئۇنىڭمۇ كۆزلىرى ياشلاندى ، — سېنىڭ سادىق

قۇلۇڭمەن ، سەيپىدەم !

— بىزنىڭ قەيەرگە كېتىۋاتقانلىقىمىزنى بىلمەمسەن ؟

— ماڭا بەرەبەر ! ھەتتا ئۇ دۇنياغا بولسىمۇ مەيلى !

— ئەي ئاللا، ئۇ دۇنيانى ئەمەس، بۇ دۇنيانى ئۆزۈڭ نېسىپ قىلغايسەن! — دەدى ۋۇجۇدىنى تىترەك باسقان ئەبباسە پىچىرلاپ .

54. ھارۇن رەشىد سۆيۈملۈك خوتۇنىنىڭ ھۇزۇرىدا

خەلىپە بەزىلەرگە بەكرەك، بەزىلەرگە بوشراق ئىشىنەتتى، ئەمما ھېچكىمگە كۆڭلىدىكىنى ئوچۇق ئېيتمايتتى، شەيخ ئىسمائىل بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن، كۆپرەك سۆزلەپ قويدۇمۇ نېمە، دەپ ئويلاپ، تامامەن ئەكسىچە ئىش تۇتۇشقا كىرىشتى. «بويۇتۇ، تاغام ۋەزىرگە خۇراسان تارتۇق قىلىندى. ئەلەۋىي ۋەقەسى كەچۈرۈم قىلىندى، دەپ ئويلاپ قېلىۋەرسۇن. بويۇتۇ، بەرمەكچىلەرمۇ خالىغانچە دەۋران سۈرۈۋېرىشىۋەن! ۋاقتى كەلگەندە... شۇنچىلىك ھەيرەتتە قالسىزكى، تاغا، يېشىڭىز شۇ يەرگە يېتىپ، بۇنچىلىك ياقا تۇتمىغان بولۇپ چىقىسىز.»

ئىشىكئاغىسى بولغان ئاختا قۇل كىرىپ يەر ئۇپقاندىن كېيىن، خىيال دەرياسىغا غەرق بولغان خەلىپىگە كۈمۈش پەتنۇس تۇتتى، خەلىپە پەتنۇستىن مەكتۇپنى ئالغاندىن كېيىن، يەردىن باش كۆتۈرمەي، كەينىچىلەپ مېڭىپ چىقىپ كەتتى. ھارۇن رەشىد مەكتۇپنى ئاچتى. ئۇ مەخپىي مەكتۇپ كۈتمەكتە ئىدى. جەفەر ئىبىن يەھياغا تارتۇق قىلىنغان قۇل ساۋاتلىق، ھېساب - كىتابقا ۋە نازۇك مۇئامىلگە پىششىق بولغاندىن تاشقىرى، ئىنتايىن سەزگۈر مارقچى، مەخپىي كۆزىتىش، يوشۇرۇن تۆشۈكلەرنى ئېچىپ گەپ - سۆزلەرنى ئاڭلاش قاتارلىق ئىشلارغىمۇ ماھىر قىلىپ تەربىيەلەنگەنىدى. بىر خىل ئۆلچەمدە يېزىلغان ھۆسنخەتتىكى كۆرۈپ

ئەمىرۇلمۇسلىمىن قانائەتلەنگەندەك نەپەس ئالدى ھەيلىپ -
نەيرەك ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىپتۇ . خەلىپە مەكتۇپنى ئوقۇشقا
تۇتۇندى . مەكتۇپتا جەفەر ئىبن يەھيا بىلەن شەيخ ئىسمائىل
ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن گەپ - سۆزلەر تەپسىلىي يېزىلغاندى
خەلىپىنىڭ يۈزى پۇرۇشۇپ ، پېشانىسى قورۇلدى .

«ۋەزىر شۇنچىلىك ئەرزىمەس نەرسىلەر ئۈچۈن پەسلىك
قىلىپ ، ماڭا ھاقارەت ياغدۇرۇش دەرىجىسىگە بېرىپ يېتىپتۇ -
دە . تېخى باغدادتا تۇرۇپ مۇنچىلىك ھۈنەر كۆرسىتىۋاتقان
يەردە ، ئۆزىنىڭ تەرەپدارلىرى ۋە ئاھالىسى قولىپ -
قۇۋۋەتلەيدىغان خۇراسانغا بېرىۋالغاندىن كېيىنكى ئۇنى تۇتۇشقا
قولۇم يەتمەيدىغان كۈنلەردە ماڭا قانداق بولمىغۇر ئىشلارنى
كۆرسىتەر؟» خەتنى ئاخىرىغىچە ئوقۇمايلا خىيالغا چۆمدى
ھارۇن رەشىد . ئۇ ئايۋاندىن سەكرەپ تۇردى - دە ، بىتاقەت
ھالدا فونتانلىق كىچىك ھويلىنىڭ ئىچىدە ئۇياندىن - بۇيانغا
مېڭىپ ، خۇددى تولغاق تۇتقان ئايالدىك ئۆزىنى قويغىلى يەر
تاپالماي قالدى . «شەيخ ئىسمائىل بىلەن يەنە بىر نۆۋەت
مەسلىھەتلىشىپ باقسامچۇ؟ ئاخىر ، قانداق قارارغا كېلىش -
خەلىپىلىكنىڭ تەقدىرى ۋە ئىستىقبالى دېگەن گەپقۇ ! ئۇنىڭدىن
بىرەر توغرا مەسلىھەت ، ھېچبولمىغاندا ، بىرەر ئېغىز ئاقىلانە
گەپ چىقىپ قالار . . . ئاقساقال ۋەزىر بىلەن كۆرۈشكەنلىكىنى
ماڭا مەلۇم قىلىشىنىمۇ لازىم كۆرمىدى ! ئۇنىڭ بىلەن
مەسلىھەتلىشىشتىن نېمە پايدا؟ گەپنى چەلكەش قىلىپ ،
ئۆردەككە ئوخشاش سۇ يۇقتۇرمايدۇ . كەسكىن تەدبىرلەرگە
ئېتىراز بىلدۈرىدۇ . ياق ، ئەمدىلىكتە بۇنداق قىلىشىنىڭ
ھېچقانداق زۆرۈرىيىتى يوق ! قېنى ئەمدى ئالىي مەرتىۋىلىك
كىشىلەر ئارىسىدىن گەپكە ئۇنايدىغان بىرەرى تېپىلسا ئىدى .
زۇبەيدە ! توغرا ، زۇبەيدە نېمىشقا ئېسىمدىن كەچمىگەندۇر؟
ئۇنىڭ بەرمەكىيلەرنى كۆرەرگە كۆزى يوققۇ ! توغرا ، ئۇ ماڭا

مەدەتكار بولغۇسى . . . »
ئىككى مەرتە چاۋاك چېلىندى .

كۈن نۇرى دەجلىنىڭ بۇرۇلۇشىدىكى قايتالنىڭ كەينىگە مۆكۈنگەندە ، ئەبەدىيەت قەسىرىدىن شۈمشەيگەن ئىككى ئاتلىق چىقىپ كەتتى .

— بىرىنىڭ كاللىسى كېتىدىغان ئوخشايدۇ ! — دېدى قاراۋۇل بەتبەشرە ھالدا ئاتتا غادىيىپ ئولتۇرغان مەسرۇرغا كۆزى چۈشۈپ .

ئاي چىقىپ ، شەھەر ئەتراپىدىكى چىڭدالغان يول يورۇدى . مۇرىسى كەڭ پەرغانىلىققا كۆزى چۈشكەن يولۇچىلار (باغدادتا ئۇنى كىم تونۇمايدۇ دەپسىز) چۆچۈپ ئۆزىنى چەتكە ئېلىشتاتتى . ئۇنىڭ يېنىدىكى ئەسكى ئەباغا ئورلىۋېلىپ ، «خوجايىنى» غا يېتىشىۋېلىش ئۈچۈن قېچىرىنى نىقتاۋاتقان «خىزمەتكار» غا بولسا ھېچكىم پەرۋا قىلمايتتى .

قونارغا قەسىرىنىڭ قاراۋۇللىرى كەلگۈچىلەرنىڭ نېرى — بېرىسىنى سوراپ — سۈرۈشتۈرۈپمۇ ئولتۇرمىدى . جاللات بىلەن نېرى — بېرى دېيىشمەكنىڭ ئۆزى ئەخمىقانلىك ! دەرۋازىلار ئۇلۇغ ئېچىۋېتىلدى .

پەرغانىلىق بىلەن بىللە كەلگەن «خىزمەتكار» سەل سۆرەلمىلىك قىلىۋىدى ، «خوجايىنى» مۇرىسىگە مۇشت سالدى . — جاللاتنىڭ جازاسى شۇ ! — دەپ غودۇڭشىدى ئۇنى مەسرۇرنىڭ ياردەمچىسى دەپ ئويلىغان قاراۋۇل .

خالىي يەرلەردىن مېڭىپ ئادەتلەنگەن مەسرۇر باغنىڭ ئىچكىرىسىگە كىرگەندىن كېيىن ئېڭىشىپ تۇرۇپ دېدى :
— مېنى كەچۈرسىلە ، ئالىيلىرى !

— دەرھال زۇبەيدەنىڭ يېنىغا بار ! — دېدى ھارۇن رەشىد ئېغىر تىنىۋېتىپ ، ئۇچىسىدىكى قوپال ئەسكى ئەبانى

يېشىپ تاشلىدى . قېچىر مىنىۋالغان ئەسلى ئۇ ئىدى . ئۇ زامانلاردا خوتۇنلارنىڭ خاس ھۇجرىسىغا خەۋەر بېرىپ قويماستىن كىرىش ئەدەپسىزلىك ھېسابلىناتتى . خوتۇن ئۆز ئېرىنى ياسىنىپ - تارىنىپ ، كىيىنىپ - جابدۇنۇپ ، پەرداز - گىرىملىرىنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ كۈتۈۋېلىشى شەرت ئىدى .

ئارىدىن ئون بەش مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن خەلىپە يوشۇرۇن ئىشىككە قەدەم قويدى . كۈندۈزدەك يورۇپ تۇرغان چىراغ نۇرلىرىدىن كۆزلىرى قامىشىپ قالدى . زۇبەيدە ئۇنىڭ ئىستىقبالىغا چىققانىدى . زۇبەيدەنىڭ لەئلىدەك لەۋلىرىدە تەبەسسۇم ئوينايتتى . خەلىپىلىكنىڭ سەيبىدەسى تېخى يېقىندىلا ئۆز ئوغلىنى كۈتۈۋالغان مېھمانخانىدا يۈزلىگەن خۇش پۇراق شاملار يېنىپ تۇرغان بولۇپ ، ئۇلاردىن تارقىغان نۇرلار ئالتۇن تاقىنچاقلارغا ، بىلەزۈكلەرگە ، جاۋاھىر تىزىقلىرىغا چۈشۈپ ۋال - ۋۇل قىلىپ يالىتراپ ، خۇددى ئەپسانىلەردىكىدەك ئاجايىپ بىر گۈزەللىك پەيدا قىلغانىدى . ھارۇن رەشىد سالامنى ئىلىك ئالغاندىن كېيىن ، ۋۇجۇدىدا كۆتۈرۈلۈۋاتقان غەزەپكە قارىماي ، ئوچۇق چىراي بىلەن تەبەسسۇم قىلدى .

— مەرھابا ، ئەمرۇلمۇسلىمىن ، مەرھابا ! — دېگىنىچە ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى زۇبەيدە . ئېرىنىڭ چېھرىدىكى تەبەسسۇمدىن ئۆزىنى يوقىتىپمۇ قويمىدى ، خۇپىيانە ھالدا تاشلانغان ھەجۋىي شېئىر ئۆز كۈچىنى كۆرسەتكىنىدىن مەمنۇن ئىدى ، — مۇبارەك قەدەملىرىدىن بېشىم كۆككە تاقاشتى . نېمە بۇيرۇيلىكىن ، ئىچىملىكىمۇ ياكى شىرنىلىكىمۇ ؟

ھارۇن رەشىد جاۋاب بېرىشتىن ئاۋۋال خوتۇننىڭ بويىنىنى بېزەپ تۇرغان ، ناھايىتىمۇ يۇقىرى سەنئەت بىلەن ئىشلەنگەن جاۋاھىر تىزىقلىرىغا ، نازۇك چاچ قىسقۇچلىرىغا ھەۋەس بىلەن باققاندىن كېيىن ، پۇتىغا قاراپ ، پۈتۈن خەلىپىلىككە مەشھۇر بولغان ئالماس قالدالغان ئايىغىنى ماختاپ قويدى ، ئاندىن بۇ

يەرگە كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن كەلمىگەنلىكىنى ئېيتتى .
— مېنىڭ قېشىمغا خەيرلىك ئىشلار بىلەن قەدەم تەشرىپ قىلغايلا ، — بىلىنەر — بىلىنمەس قىزىرىپ ، ئېھتىياتچانلىق بىلەن جاۋاب قىلدى زۇبەيدە ، — ئاللاننىڭ ئەمرى شۇنداق ئىكەن ، لۇتپۇ كەرەمدىن ئۈمىدۋارمەن .
ھارۈن رەشىد قۇل ئەكەلگەن خەتنى قوينىدىن ئېلىپ رەپىقىسىگە ئۇزاتتى . زۇبەيدە خەتنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن ، خەلىپە :

— سەن مېنىڭ ھەم خوتۇنۇم ، ھەم تاغامنىڭ قىزىسەن ، ئەڭ يېقىن كىشىمەن ، — دېدى ، — مەن ئۇ ناكەسكە شۇنچە چوڭ ۋىلايەتنى ئىنتايىن قىلساممۇ ، ئۇ ئىتنىڭ بالىسى تىلغا ئالغۇچىلىكى يوق بىرنەچچە قىشلاقنىڭ نېرى — بېرىسىنى سۈرۈشتۈرۈپ ئولتۇرسا ، خۇراسانغا ھاكىم بولۇۋالغاندىن كېيىن ، خەلىپىلىكتىن ئاچرىلىپ چىقىشقا ئۇرۇنىدىغان ئوخشايدۇ . مانا شۇ خەۋپ مېنى قىينىماقتا ، سەن بۇ ئىشلارغا نېمە دەيسەن ، ئەزىزىم ؟

زۇبەيدەنىڭ بېشى راستتىنلا ئاسمانغا تاقاشتى . شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى ئېرىنى بەرمەكىيلەرگە قارشى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىشلەتمىگەن ھىيلە — مىكىرلىرى قالمىغان ، ئەمما ھېچقانداق نەتىجە چىقىرىلمىغانىدى . مانا ئەمدى ئۇنىڭ ۋاقتى — سائىتىمۇ يېتىپ كەپتۇ .

— خۇشاللىقنىڭ سەۋەبى نېمە ؟ — سورىدى خەلىپە ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ . ئۇ خوتۇننىڭ لەۋلىرىدە ئوينىغان كىنايىلىك تەبەسسۇمدىن ئەجەپلەنگەنىدى .

زۇبەيدە خەتنى يېنىغا قويدى . بۇ خەلىپىلىكتە كۆڭلىدىكىنى ئوچۇق ئېيتىشقا ھېچكىمنىڭ يېتىنالمىدىغانلىقىنى ياخشى بىلىدىغان زۇبەيدە ئۆزى خەلىپىنىڭ چوڭ خوتۇنى بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس ، بەلكى كۆپ

يىللىق مېھىر - مۇھەببەت ۋە پاكلىقنىڭ ھەقىقىي مۇزىمىتىگە ئىشىنىپ (بولمىسا، ئۇنىڭ پاكلىقىنى ساناقسىز كۆزلىك كۆزىڭىز ئىزچىل كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى) سۆز باشلىدى :

— مەست كېمىچىنىڭ ھېكايىسى يادىمغا كېلىپ قالدى . ئەسلىرىدىدۇ ، كېمە چۆكۈشكە باشلايدۇ . . . دەرھال سۇغا سەكرەش كېرەك ، قىرغاق يىراق ئەمەس . مەست كېمىچىنىڭ بولسا پەرۋايى پەلەك ، دۇنيانى سەل بېسىپ كەتسە خىيالىغا كەلمەيدۇ . دولقۇنلار بېسىپ كەلمەكتە . سىلىمۇ ئاللىبىرى ، خۇددى شۇ مەست كېمىچىنىڭ ئۆزى بولۇپ قالدلا ! خەلىپىلىك كېمىسىدىكى تۆشۈك زورىيىپ بارماقتا ، كېمىنىڭ ھالاكىتى يېقىنلاشماقتا ! سەكرەشكە ھازىرلانسا ! ۋەزىر ئەلۋىينى قويۇپ بەردى . بۇ جىنايەت ! بىرنەچچە قىشلاقنى تارتۇق قىلىشتىن باش تارتتى . بۇ قاسىلدىتىپ سېلىنغان تەستەك ! بۇلار تېخى ھېچ گەپ ئەمەس ، ئۇ تېخى مۇنداق قارا كۈنلەرنى باشلىرىغا سالدۇكى ، شەيتانمۇ ياقا تۇتۇپ قالدۇ !

— ئوچۇقىنى ئېيتىمۇ ، خوتۇن ، ئىچىڭدىكىنىڭ ھەممىسىنى تۆكۈۋەت ! — جىددىي تەلەپپۇزدا ئېيتتى ھارۇن رەشىد ، — بولىدىغان ئىش بولدى ، ئەمدى قايتىلمايدۇ . مېنىڭچە ، كېمىچى بىلەن خەلىپە ئوتتۇرىسىدا ئۈنچىلىك ئوخشاشلىق بولمىسا كېرەك .

— ئىپەتلىك ئايال ئۈچۈن نومۇسىز ئىشلار ھەققىدە گەپ قىلىش ئار - نومۇس .
— نومۇسىز ئىش ؟

— ھەتتا ئويلاشقىمۇ پېتىنالىمەن . . . — زۇبەيدە ئېرىنىڭ كۆزلىرىدە غەزەپ ئۇچقۇنلىرى ئويىناپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ جىمىپ قالدى ، — ياخشى ، ئۇرچۇڭاندىن سوراپ كۆرۈڭ . نېمە ئىشلىقنى ئۇ ھەممىدىن ياخشىراق بىلىدۇ .

— ئۇرچۇئان ؟ ھە ، سىڭلىمنىڭ قولى . . .
 — دەل ئۆزى ، ئۇنى بىر ئاز قىيىناش كېرەك .
 — بۇيرۇغىن ، ئۇنى دەرھال كەلتۈرسۇن ! — دەرغەزەپ
 ۋارقىرىدى خەلىپە .
 زۇبەيدە قاراۋۇلنى چاقىرىش ئۈچۈن چاۋاك چالدى .

55 . سىرنىڭ ئاشكارىلىنىشى

ئاختا قۇللار ئەڭ ئىشچان ۋە ساداقەتلىك خىزمەتكارلار ئىدى . نەسىل - نەسەبىدىن مەھرۇم قىلىنغان بۇ ئاجىز بىچارىلەر خوجايىنلىرىنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇپ ، ئۇلارنى خۇددى ئۆز پەرزەنتلىرىدەك پەرۋىش قىلىپ ، ئۇلارنى مېھىر - مۇھەببەت دەرياسىدا سۇغىرىپ ، يۇيۇپ - تاراندىراتتى . خۇسۇسەن ، ئۇرچۇئان ئەبباسەنى كىچىكىدىن كۆتۈرۈپ يۈرۈپ چوڭ قىلغىنى ئۈچۈنمۇ ، ئۇنىڭغا مەلىكە بىر ئۆمۈر گۆدەك بالىدەكلا تۇيۇلاتتى . ئۇنىڭدىن ھېچ نەرسىنى ، ھەتتا جېنىنىمۇ ئايىمايتتى . ئۇلار ئەمەس ، سارايدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئەبباسەدىن جېنىنى ئايىمايتتى ، ئۇنىڭ ئۈچۈن جان پىدالىق كۆرسىتىشكە ھەر ۋاقىت تەييار ئىدى . ئاقتا قۇل يول تەييارلىقى بىلەن ئاۋارە بولۇپ تۇرۇۋاتقاندا ئۇنى ئىزدەپ قوشنا ساراينىڭ قاراۋۇلى كىرىپ قالدى :

— بەگ ئايىم سىزنى چاقىرىۋاتىدۇ ، دەرھال چىقىشىڭىز كېرەككەن ، ئۇرچۇئان تاغا ، — دېدى كۆپىنچە زۇبەيدەنىڭ ئىشى - كۈشلىرىنى قىلىپ يۈرىدىغان قاراۋۇل .
 — مانا ھازىر ، بالام . سەيىدە ئەبباسەنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويماي ، — دېدى مېڭىشقا تەمىشلىپ قېرى ئاقتا قۇل ، — ھېچ يەرگە مىدىرلىماڭ دېگەندى .
 — بارسىزلا ، قايتىپ كېلىسىز ، ئۇرچۇئان تاغا ، —

دېدى جەزمەن ئېلىپ كېلىش ھەققىدە بۇيرۇق ئالغان قاراۋۇل
ئۇنى ئالداپ، — ناھايىتى بىرنەچچە دەقىقىنىڭ ئىشىنى
بىردەمدىلا كېتىپ قېلىشمايدىغاندۇر؟ مەلىكىنىڭ ئۇخلايدىغان
ۋاقتى بولۇپ قاپتۇغۇ. . .

— ئۇنداقتا بوپتۇ، — رازى بولدى ئۇرجۇتان. ئۇ
خىزمەتكارلارغا مەلىكە ياخشى كۆرىدىغان قوغۇنلارنى
ئېلىۋېلىشنىمۇ ئۇنتۇماڭلار، دەپ تاپىلاپ، قاراۋۇلنىڭ
كەينىدىن باغقا چىقتى.

بۇ چاغدا قونارجا سارىيى ئېغىر سۈكۈناتقا چۆمگەندى.
ئەگەر مېھمان بولمىغىنىدا، بۇ ۋاقىتتا ئاللىقاچان ئۇيقۇغا
كېتىشىپ بولاتتى. پەقەت خانىشنىڭ خاس ھۇجرىسىدىلا چىراغ
يېنىپ تۇراتتى. قاراۋۇل كېتىپ ئارىدىن چارەك سائەت ئۆتكەن
بولسىمۇ، ھارۇن رەشىد بىلەن زۇبەيدە ئۇن - تىن
چىقىرىشىمىدى. سۈكۈنات گويا ئېغىر يۈككە ئۇلارنىڭ
يەلكىسىنى بېسىپ تۇراتتى.

ۋەزىردىن قانداق بىنومۇسلۇق ئۆتكەندۇر، دەپ ئويلاپ
تېگىگە يېتەلمىگەن ھارۇن رەشىد راۋاقتا چىقتى. مېھمانخانغا
قايتىپ كىرگەندە رەپىقىسى كۆرۈنمەيتتى. قارىغاندا، بۇنداق
سوراق ئۈستىدە بولۇشنى خالىمىغان ئوخشايدۇ. بوپتۇ،
ئاياللارغا خاس بۇنداق تارتىنچاقلىق ماختاشقا لايىق، دەپ
ئويلىدى خەلىپە ئۆزىچە. زېرەك مەسرۇر يەرگە تېرە پالاسلارنى
يېيىپ، ئۈستىگە كالا كېسىدىغان كۆتكىنى قويدى - دە،
ئىشىك ئالدىدا چوكا چۈشۈپ ئولتۇردى.

بەربەرنى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن، گۇۋاھچى بولمىغىنى
ياخشىراق دەپ ئويلىغان جاللات قاراۋۇلنى چىقىپ كېتىشكە
بۇيرۇدى. ئاندىن مەخپىي ئىشىكىنى ئېچىپ خەۋەر قىلدى:

— ئۇرجۇتان كەلتۈرۈلدى!

— كىرسۇن!

خەلىپىنى كۆرۈپلا ئاхта قۇل تۇرغان يېرىدە قېتىپ قالدى ، بەدىنىگە تىترەك ئولاشتى . پۇتلىرىدا جان قالماي ، ھازىر يىقىلىپ چۈشىدىغاندەك ھالەتتە قالدى .

ھارۇن رەشىد ئولتۇرغان يېرىدىن تۇردى ۋە خىرقىراق ئاۋازدا ئېيتتى :

— بوۋامنىڭ ئەرۋاھىنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى ئۈچۈن سىڭلىمنىڭ سارىيىدا نېمە ئىشلار يۈز بېرىۋاتقانلىقىنى ئوچۇق ھەم تولۇق ئېيتىپ بەرمىسەڭ ، ئامان قالمايسەن ! يالغانچىلىق جېنىڭغا ئارا تۇرالمايدۇ ، بەربىر ھەممىدىن خەۋەر تاپمەن ! ئاхта قۇلنىڭ تىلى گەپكە كەلمەي قالدى .

— ئۈندىمەي تۇرۇۋېرىمەن ، ھوي ئاۋاق تۆگە ! — نەرە تارتقاندەك غەزەپلىك ۋارقىرىدى ھارۇن رەشىد ۋە جاللاتقا قاراپ ئېيتتى :

— مەسرۇر ، ھازىرلان !

— باش ئۈستىگە ، ئاليللىرى !

قىنىدىن سۇغۇرۇلغان شەمشەر يەڭگىلىگىنە جىرىڭلىدى . شۇ زامان ئۇرچۇن زۇۋانغا كەلدى . ئۆلەر ھالەتتە توۋلاپ ، خەلىپىنىڭ ئايىغىغا باش ئۇرۇپ ، سۆيۈپ ، يېلىنىشقا باشلىدى :
— رەھىم قىلسىلا ، ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، رەھىم قىلسىلا !

— ھە ، زۇۋانغا كەپ قاپسەن - دە ، قېرى تۈلكە ! — ھارۇن رەشىد ئۇنى تېپىپ ئىتتىرىۋەتتى ، — خوش ، قانداق نومۇسىزلىقلار بولۇپ ئۆتتى ، ھەممىسىنى ئېقىتماي - تېمىتماي سۆزلە ! بولمىسا بېشىڭ تېنىڭدىن جۇدا بولىدۇ !
— ئەي ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، رەھىم قىلسىلا !

— ھەممىنى يوشۇرماستىن ئېيتساڭ ، بېشىڭ ئامان قالىدۇ ، — دەيدى خەلىپە . ئۇ ئادەم زاتىغا خاس گوللۇق ئاхта قۇللاردا تېخىمۇ كۈچلۈك بولىدىغانلىقىنى چۈشىنەتتى ، —

لېكىن ، بىلىپ قوي ، قوتۇر مۈشۈك ، مېنى كۈلدۈرلەتالماي-
سەن ، سەن دېمەكچى بولغان گەپلەرنىڭ ھەممىسى ماڭا ئايان
ئۇرچۇئان ھودۇققىنىدىن نېمە قىلارنى بىلمەي قالدى .
پىكىرلىرى قالايمىقانلىشىپ كەتتى . «خەلىپە ھەممىنى بىلىپ

بولغان بولسا ، يەنە نېمىشقا قايتىدىن سورايدۇ ؟ راست -
يالغانلىقىنى ئايرىش ئۈچۈنمۇ ؟ سەيپىدەنى يەنە بىر قېتىم
شەرمەندە قىلماقچىمۇ ؟ ناۋادا ھېچ ئىشتىن خەۋىرى بولمىسچۇ ؟
مەلىكىنىڭ سىرى مېنىڭ سىرىم ! ياق ، پارچە - پارچە
قىلمۇتەتسىمۇ ئېغىز ئاچماسەن ! — دەپ ئويلىدى ۋە بىردىنلا
كۆزى شەمشەرنىڭ يالتىراپ تۇرغان بىسىغا چۈشتى ، — ۋاي
خۇدايىم ، ئىنتايىن ئۆتكۈردۈر ھەرقاچان . ئاشكارىلىنىپ
بولغان سىر توغرىسىدا ئېغىز ئاچماسلىقتىن نېمە پايدا چىقىدۇ ؟
مۇردىغا ئايلانغاندىن كېيىن مەلىكىگە پايدام تەگمەيدۇ ، ھەتتا
ئۇنى خەۋەردارمۇ قىلالمايمەن ! يولغا چىقىشقا بەش سائەت
قالدى . ئەي ئاللا ، نېمە ئۈچۈن ھالاك بولۇرمىز ؟ . . . تىرىك
قالماق — سەيپىدەگە خائىنلىق قىلماق دېگەن گەپ . . .
ۋىجدانەن ئۆلۈم ئەۋزەلمۇ ياكى يۈزۈڭ قارا بولغانمۇ ؟ »

— ھە ، يەنە تىلىڭ تۇتۇلدىمۇ ، تاقىر باش ماي-
مۇن ! — ۋارقىرىدى خەلىپە ، — مەسرۇر ، ئۇنى كۆتەككە
باس !

— ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، شەپقەت قىلسىلا ، شەپ-
قەت ! — يالۋۇردى ئۇرچۇئان ، — سەيپىدە . . . ئۇ . . .
ئۇنىڭ . . .

— باس ، مەسرۇر ، كۆتەككە باس دەۋاتىمەن !
— ۋاي دادا ! ئۇنىڭ ئۈچ پەرزەنتى بار . . .

— نېمە ، خەلىپە جېنى ھەلقۇمىغا كەلگەندەك بولۇپ
ئۆزىنى ئاران بېسىپ دەيدى ، — نېمىدەپ بىلجىرلاۋاتىسەن ،
سېسىق ئىت ؟ !

— ئۈچ پەرزەنتى ، — دۇدۇقلاپ تەكرارلىدى ئۇرجۇ-
ئان ، — بىرىنچىسى يەتتە ياشتا ، ئىككىنچىسى ئالتە ياشتا ،
ئۈچىنچىسى بىر يېشىدىلا ئۆلدى . ۋەزىر ئۇلارنى پەيغەمبەر
شەھىرىگە ئەۋەتمەۋەتتى . سەيپىدە ھازىر تۆتىنچىسىگە ھامىلىدار .

56 . ئەبباسە ۋە ھىمىدە

يولغا چىقىشقا تەييارلىق كۆرۈۋاتقان ئەبباسە خۇراساندا
ئۆتكۈزىدىغان خاتىرجەم ، ئاسايىشلىق ، بىر خىل رىتمىدىكى
ھاياتى ھەققىدە قايتا - قايتا ئويلايتتى . ئۇ يەردە نە دۈشمەنلەر ،
نە چېقىمچىلار ، نە جاسۇسلار يوق . . . . جەفەر سەرخىل
قاراۋۇللارنى تاللىۋالىدۇ . ئەڭ مۇھىمى — ئامان - ئېسەن
يۈرۈپ كېتىش . ھاشىمىيلار تەرەپدارلىرىنىڭ قوللىرى
خۇراسانغا يەتمەيدۇ ، كالتىلىق قىلىدۇ . خۇراسان يىراق . . . .
ئەمما ، بۇ يەردىچۇ . . . . ئىشقىلىپ قان تۆكۈش بولمىسىلا
بولاتتىغۇ ! نېمىدىگەن قورقۇنچلۇق ! ئەسەبىيلىكلىرى تۇتقان !
گۈر قىلىپ ئوت ئېلىپلا كېتىدىغان بولسا . . . . باغداد دېگەن
غەمخانىدىن ، ئەخلەتخانىدىن تېزىرەك ئامان - ئېسەن چىقىۋالسىلا
بولدى ! . . . . جەفەر بىلەن ئايرىلىپ ياشايدىغان كۈنلەرمۇ بەرھەم
تاپىدۇ ، جەفەر دائىم ئۇنىڭ يېنىدا بولىدۇ . ئاتا - ئانىسىنىڭ
باغرىدا ياشاش پەرزەنتلەر ئۈچۈن مىسلىسىز بەخت !
خەتبە ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى . ئەبباسە كېنىزەكنىڭ
رەڭگىروپىنى كۆرۈپ ، كۆڭلى بىر قىسىما بولۇپ قالدى .
خەتبەنىڭ چىرايىدا قان دىدارى قالمىغان ، تەشۋىش چىقىپ
تۇراتتى .

— ۋاي خۇدايمەي ، نېمە ئىش بولدى ؟ — ۋارقىراپ
تاشلىدى قورقۇنچقا چۈشكەن ئەبباسە ، — گەپ قىل ! گەپ
قىلساڭچۇ ، ئاخىر !

— ھەممە ئىش ئۆتۈپ كېتىدۇ ، سەيپىدە . سەيپىدە . دەپمەنچىغۇ
ئەمەستىم . . . — غودۇڭشۇپ گەپ قىلدى كېنىزەك ، ئاۋازى
تېشىغا چىقماي ، جاۋغايلىرى جاق - جاق تىترەيتتى ، — ھېچ
ئويلىمىغان يەردىن . . .

— زادى نېمە ئىش بولدى ؟ — تېخىمۇ بەكرەك تەشۋىشكە
چۈشتى ئەبباسە ، — خۇدا ھەققى ، گەپ قىلساڭچۇ !
— ئۇرچۇئان . . . سەيپىدە . . . ئۇرچۇئان غايىب بوپتۇ !
— قانداقسىگە غايىب بولىدۇ ؟ تېخى ھېلىلا ئۇنىڭ بىلەن
سۆزلەشكەندىمىغۇ ؟ جېنىمنى ئالدىڭ ، ياخشىراق ئىزدەپ باق ،
بەلكىم ، خىزمەتكارلار ئارىسىدىدۇر .

— ئەسلى خىزمەتكارلار ئارىسىدا ئىكەن . دەرۋازىۋەن ماڭا
ئۇرچۇئاننىڭ سارايدىن چىقىپ كەتكەنلىكىنى ئېيتتى .
— چىقىپ كېتىپتۇ ؟ — ھەيرەتتىن ياقا تۇتتى ئەبباسە .
ۋۇجۇدىنى يەنە ۋەھىمە باستى ، — مېنىڭ پەرمانىمىسىز
ھېچكىم ھېچ ياققا مىدىرلىمىسۇن دېگەندىمىغۇ !

— ئۇرچۇئان تېزلا قايتىپ كېلىمەن دەپتۇ ، — دەپتى
تامىقى قۇرۇپ كەتكەن خەتتە ۋە يەڭگىلىغىنا يۆتەلدى ، —
ئارىدىن خېلى ۋاقىت ئۆتتى ، بىراق ئۇنىڭدىن ئىز - دېرەك
يوق .

— ئۇ قەيەرگە غايىب بولغاندۇر ؟

— بىلىشىمچە ، قونارغا سارىيىغا .

— زۇبەيدەنىڭ ئالدىغا ؟ — ئۆزىمۇ سەزمەيلا ئاھ ئۇرۇپ
سالدى ئەبباسە ۋە لېۋىنى چىڭ چىشلىدى . چىرايى داكىدەك
ئاقىرىپ كەتتى ، — ئۇ زۇبەيدەگە نېمىگە كېرەك بولۇپ
قالغاندۇر ؟ ھېچ ئەقلىم يەتمەيۋاتىدۇ . يەنە قانداق تۇزاق
قۇرماقچى بولۇۋاتىدىكىن ؟

خەتتە مەلىكىنىڭ ئالدىغا تىز چۆكۈپ ، ئۇنىڭ
كۆڭلىكىنىڭ پۇرمىلىرى بىلەن يۈزىنى توسۇپ سۆزلەشكە

باشلىدى :

— قونارغا ساريينىڭ قاراۋۇلى ئۇرچۇئاننى ئىزدەپ كەپتۇ . قانداقتۇر بىر خەتەرلىك ئويۇن يېقىنلاپ كېلىۋاتىدۇ . ھازىرلا ئۆز ئادىمىمىز كەلدى ، سارايدىن بىر ئاماللار بىلەن قېچىپ چىقىپتۇ . قونارغا ساريينغا ئاللاننىڭ غەزىپىگە يولۇققۇر مەسرۇر كەپتۇ . ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئەمىرۇلمۇسلىمىغا ناھايىتىمۇ ئوخشاپ كېتىدىغان بىر خىزمەتكارمۇ كەلگەنمىش . — ئاكامغا ئوخشاش ؟ — ئىگراب سالىدى ئەبباسە لەۋلىرىدىن چىققان قاننى يالاپ ، — ئۇ نېمە ئۈچۈن خۇپىيانە كەلگەندۇر ؟ نېمىشقا بىردىنلا ئۇرچۇئان غايىب بولىدۇ ؟ ۋاي خۇدايىم ، ئېلىشىپ قالاي دېدىمغۇ !

— سەيپىدە ، دەھشەتلىك پاجىئە يېقىنلاشماقتا ! — ۋارقىرىۋەتتى بېشىنى كۆتۈرۈپ كېنىزەك . ئۇ كۆزلىرىنى ئەبباسەنىڭ كۆزلىرىگە تىكتى ، — قېچىش كېرەك ، ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا ! ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇش كېرەك !

— نېمە قىلارمىنى بىلمىدىم ، خەتبە ، راستتىنلا بىلمىدىم . . . ئۇرچۇئان كېلىشى بىلەنلا ئالدىمغا ئەۋەت . — بالىلارنى ئويلاڭ ، سەيپىدە ! ئالدى — كەينىمىزگە قارىماي قاچايلى ! ئەزىملىك — ئۆلۈم دېمەكتۇر !

— مەن ئۇنداق قىلالمايمەن ! — دېدى قوللىرىنى سىلكىپ ئەبباسە ، — ئاللاھەققى ، ئۇنداق قىلالمايمەن ! چاپارمەنلەردىن بىرىنى ۋەزىرنىڭ ھۇزۇرىغا تېز ماغدۇر . ئۇ بىر قارارغا كەلسۇن . ئۇ نېمە دېسە ، شۇ . بارغىن ، مەن پېشايۋاندا كۈتۈپ تۇرىمەن .

57 . جازا

— ھە ، مانا ئەمدى ئۇنىڭ نەچچە ئايلاپ كېسەل بولۇشى

ۋە باغدادتىن يىراقتا تۇرۇشنىڭ سىرى ئېچىلدى !
قارىمامدىغان ، قانداق كېسەل داۋالانغان - ھە ! — ئاچچىقتىن
ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالماي قېلىۋاتقان خەلىپە چىرايىنى
پۈرۈشتۈرۈپ غەزەپلىك ۋارقىرايتتى ، ئۇرچۇنغا خۇددى
يەۋپتىدىغاندەك قادىلاتتى ، — ھۇ لەنتى قوتۇر ئېشەك ! قانداق
ئۆزگىرىشلەر بولۇۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ ، ھېچ نەرسىنى
بىلمىگەنگە سېلىپ يۈرگەن ئىكەنسىن - دە ، ھايۋان !
مۇسكۇللىرى تارتىشىپ قالغان ئاختا قۇل غال - غال
تىترەپتتى .

— ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! — دەپ پىچىرلايتتى ئۇنىڭ
لەۋلىرى ، — ۋەزىر كۈندۈزدە كېلەمدۇ ، كېچىدىمۇ ، قانداق
ۋاقىتتا كەلسە ، سارايفغا كىرىشىگە ئۆزلىرى ئىجازەت
بەرگەندىلە . . .

— شۇنداق ، مەن ئىجازەت بەرگەندىم . لېكىن ، ۋەزىر
بەلگىلەنگەن دائىرىدىن چەتكە چىقسا ، خەۋەر قىلماڭلار
دېمىگەندىمغۇ ئاخىر ؟ نېمىشقا جاۋاب بەرمەيسەن ، قۇيرۇقسىز
قاغا ! — ئۇ مەسرۇرغا ئۆرۈلۈپ ئەمر قىلدى ، — بېشى
تېنىدىن جۇدا قىلىنسۇن !

جاللات بۇيرۇققا ئىنتىزار ئىدى . ئۇ خۇددى ئۆزىنىڭ قان
قىساسى بار دۈشمىنىدەك ئۇرچۇننى ياقىسىدىن تۈتۈپ كۆتەككە
باستى .

— رەھىم قىلسىلا ! ئۆزلىرى ۋەدە بەرگەندىلىغۇ ! رەھىم
قىلسىلا ! — ئۇرچۇن جان - جەھلى بىلەن توۋلىغىنىچە
خەلىپە تەرەپكە تاشلانماقچى بولدى ، ئەمما مەسرۇرنىڭ كۈچلۈك
قوللىرى ئۇنى ئۇدۇل كۆتەكنىڭ ئۈستىگە تاشلىدى .

مەسرۇر شار ت قىلىپ شەمشىرىنى قىنىدىن سۇغۇردى .
ئاختا قۇل بىر ۋاقىتلاردا پەقەت ئۈچ مەرتە ئىلتىجا قىلغاندىن
كېيىن ، ئاندىن ئەمىرۇلمۇسلىمىن گۇناھىدىن ئۆتدۇ ، دەپ

ئاڭلىغانىدى .

— رەھىم . . .

ئۇرچۇئان گېپىنىڭ ئاخىرىنى ئېيتىشقىمۇ ئۇلگۈرەلمىدى .
شەمشەر شارت قىلىپ ھاۋانى كەتتى . خەلىپە سۆزىدىن
يالتىيىپ قالمىسۇن دەپ ئەنسىرىگەن جاللات پەرمانىنى ئادا
قىلىشقا ئالدىرايتتى . بىر شەمشەر بىلەن ئۈزۈلگەن باش ئۇيەر-
بۇ يەردە قان داغلىرىنى قالدۇرۇپ ، تېرە پالاس ئۈستىدە
دومىلاپ كەتتى . ھارۇن رەشىد تېخىچە تىترەۋاتقان باشسىز تەنگە
قىيا بېقىپمۇ قويماي ۋارقىردى :

— خوتۇن !

خەلىپە ياندىكى خانىغا چىقتى . بولۇپ ئۆتكەن ئىشلاردىن
ۋۇجۇدى غەزەپكە تولغان خەلىپە بىر ئاز ياشرىپ كەتكەندەك
بولدى . زۇبەيدە كەڭ كارىۋاتتا ئولتۇرغىنىچە مېھمانخانىدىن
كېلىۋاتقان شاۋقۇن - سۈرەنگە دىققەت بىلەن قۇلاق سالاتتى .
ئېرىنى كۆرۈپ ، ئولتۇرغان يېرىدە مىدىرلاپ قويدى ، ئەمما
ئورنىدىن تۇرمىدى . چۈنكى ، ئۇ ئېرىنىڭ بۇرنىدىن يىپ
ئۆتكۈزۈۋالغان ، ئىختىيار تىزگىنى ئۇنىڭ قولىدا ، ئەمدى ئۇ
بىر كىشىنى ئۆلتۈرۈش بىلەنلا بولدى قىلمايدۇ !

ھارۇن رەشىد ئەدەپ - ئەخلاق مىزانى بۇزۇلغانلىقىنى
سەزمىگەندەك (ئەمەلىيەتتە سەزمەي قالدى ، لېكىن ھازىر
بۇنى تەگەيدىغان پەيت ئەمەس ، كېيىنچە ھېساب - كىتاب
قىلدۇ !) چىرقىراپ تاشلىدى ۋە ئاۋازىنىڭ خىرقىرىشىغا
ئۆزىمۇ ھەيران قالدى .

— قارىمامدىغان ، ئاققۇن قۇلنىڭ بىزگە قايتۇرغان
جاۋابىنى ! نومۇس ئەمەسمۇ ؟ ! جىمى ئالەمگە شەرمەندە
بولدۇق !

ئۇنىڭ ساقاللىرى تىترەپ كەتتى .

زۇبەيدە ئالدىنقىراق ئېڭىشىپ ، گويا ھېچ ئىش

بولمىغاندەك ، ئېرىنى سوراققا تارتىشقا باشلىدى :

— نېچۈن ئەمدى پىغانلىرى پەلەككە چىقىدۇ ، ئەزىزىم ؟
ئۆزۈم تاپقان بالاغا ، نەگە باراي دەۋاغا دېگەن شۇ ! كېلىشكەن
سۆلەتلىك ، خۇش پىچىم ، چىرايلىق كىيىنىپ ، مۇشك - ئەنەبەر
پۇراپ تۇرىدىغان بەرمە كىيىنى كىم ئىزدەپ تاپتى ؟ ئۆزلىرى ،
قەدىرلىكىم ، دەل ئۆزلىرى ! تېخى ئەركەك زاتى كۆرۈپ
باقمىغان ئەبباسەنىڭ ئالدىغا ئۇنى كىم باشلاپ كەلدى ؟ شۇ چاغدا
ئەبباسە خۇددى گۆشنى شىلىۋالغاندەك ئورۇق بولسىمۇ ،
خەلىپىنىڭ سىڭلىسى ئىدىغۇ ! ئۇنىڭ قىزلىق ئىپپىتى ۋە
لاتاپىتىنى يەر يۈتتىمىكىن ؟ بۇ ئىشلارنى تەسەۋۋۇرۇمغا
كەلتۈرۈشكۈمۈ نومۇس قىلىمەن . . . قۇرۇق ئوتۇنغا دەل
ئۆزلىرى ئوت ياقىتىلا ، ئەمدىلىكتە لاۋۇلداپ كۆيۈپ ، ھەممىنى
دوزاخ ئوتىدا كۆيدۈرۈۋاتقان گۈلخانغا قاراپ ، توۋا ، بۇ پالاكتە
قانداق كەلدى ، دەپ ئىزىتراپ چېكىۋاتىدىلىغۇ ؟

— گۈلخان ئۇزاق يانمايدۇ ، ئۇنى قان بىلەن ئۆچۈرمىەن !
— قانداق بولاركىن ، — دەپ زۇبەيدە تەنىلىك كۈلۈپ ،
كىمخاب كۆڭلىكىنىڭ يەڭلىرىنى شىمايلىغىنىچە ، — يەنە
ۋەزىرلىرىنى ئۇچرىتىپ قالىدىغان بولسىلا ، يېڭىۋاشتىن
مېھىر - مۇھەببەتلىرى جۇش ئۇرۇپ «بۇرادىرىم جەفەر ! جان
دوستۇم جەفەر !» دېگىلى تۇردىلا ، ئەمدى ئۇنىڭغا ئىتمۇ
قارىماس ! تۇفى ، كۆڭۈلنى ئاينىتىدۇ دەپسە ! قانچە مەرتە شۇنداق
بولمىدى ؟ !

خوتۇن كىشىنىڭ بۇنداق ئۆكتەملىكى دۇرۇس بولمىسىمۇ ،
ئۇ ھەقىلىق ئىدى . زۇبەيدە ئۇنى قانچە قېتىملاپ
ئاگاھلاندۇرۇپ ، خەۋەردار قىلىپ تۇرغان بولسىمۇ ، ئۇ ، رە -
شىك — خوتۇن كىشىگە چاپلاشقان تۇغما كېسەل ، دەپ ئۇنىڭ
گەپلىرىگە قۇلاق سالمىغانىدى .

— ياق ! ئەمدى بۇنداق خاتالىق قايتىلانمايدۇ ! ئاللانى

شېبى كەلتۈرۈپ ئېيتىمەنكى ، ئەمدى بۇ ئىشلارغا خاتە - مە
بېرىلگۈسى ! — غەزەپلىك توۋلىدى ئۆز گۆشىنى يېگۈدەك
بولغان خەلىپە ، — مەن ھازىر باشقا ئىش توغرۇلۇق ئويلىنىپ
قىلىۋاتىمەن ، — بۇ رەسۋاچىلىقنى نېمە بىلەن يېپىش
مۇمكىن ؟ شۇنداق كۆمۈپ تاشلانغۇنىكى ، ھەتتا ئۇنىڭ ھىدىمۇ
چىقىمىسۇن ! كىمكى بۇ ئىشلاردىن خەۋەردار ئىكەن ، تېگى -
تەكتى بىلەن قوشۇپ گۇمران قىلىنغۇسى ، — ئۇ جىمىپ قالدى
ۋە بىرئاز ئارتۇق گەپ قىلىپ قويغانلىقىنى ئويلاپ (ھەتتا
زۇبەيدەمۇ خەۋەردار بولمىسۇن !) ، گەپنى بۇردى ، — مەن
خىزمەتكارنى كۆزدە تۇتۇۋاتىمەن . مەن ئۇنىڭغا ئامانلىق ۋەدە
قىلغان بولساممۇ ئەجەل دامىغا مۇپتىلا بولدى . بۇنىڭغا نېمە
بوپتۇ ؟ ۋەدە بەرسەم بەردەم ، بۇنىڭ بىلەن ئاسمان ئۆرۈلۈپ
يەرگە چۈشۈپتۇمۇ ؟ ! بىرەرى كاززاپ سىڭلىم بىلەن ۋەزىرگە
تىل تەڭگۈزۈپ باقسۇنچۇ قېنى ! — ئۇ يەنە لېۋىنى چىشلەپ
قالدى . « يەنە مەن ئۇلارنىڭ تەرىپىنى ئېلىۋاتامدەمەن - قانداق ؟
بولدىلا ، زۇبەيدە نېمە دەپ ئويلىسا ئويلاۋەرمەمدۇ ؟ بەربىر پات
ئارىدا ئۇ ھەممە ماجىرانىڭ شاھىتى بولۇپ قالدۇ » دېگەن ئوي
لېپىدە كاللىسىدىن كەچتى . ئاخىرىدا چىشلىرىنى
غۇچۇرلىتىپ ئاستاغىغا ئېيتتى ، — ئىنسان دېگەن نېمە
زادى ؟ خاتالىق ۋە نۇقسانلارنىڭ يۇغۇرۇلمىسى ، گەپنى
سوزۇشنىڭ ھاجىتى يوق . چارچىدىم .
زۇبەيدە ئېرىنىڭ قايتىپ كەتمەكچى بولۇۋاتقانلىقىنى
سەزدى .

— سەل تەخىر قىلسىلا ، ئەزىزم !
خەلىپە جاۋاب بەرمەي خوشلىشىشقا تەرەد دۇتلاندى . زۇبەيدە
ئۇنىڭ قولىدىن تۇتتى .
— ئەبباسەنىڭ ئوغۇللىرى قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلىشنى

خالايدىغانلا ؟

— ھە راست ، ئۇنىڭ ئوغۇللىرى بار دېگەندەك قىلىدىغان . . . قوشكېزەكمۇ ؟ ئېسىمدە قېلىشىچە ، ئۇلارنىڭ روسۇللىلا شەھىرىدە ئىكەنلىكىنى ئۇرچۇقان ئېيتىۋىدى .
— ياق ، ئالىيلىرى ، ئۇلار مۇشۇ يەردە .
— باغدادتمۇ ؟

— تامامەن سىلنىڭ ئىختىيارلىرىدا !
— ساڭا كۆپ تەشەككۈر ، سەن ھەم رەپىقەم ، ھەم قېرىندىشىمەن - دە ، ئاخىر . يادىمدا تۇتىمەن ، — ئۇ ئۆرۈلۈپ توۋلىدى . — مەسرۇر !
— مەن بۇ يەردە ، ئالىيلىرى !
جاللات خۇددى قارا قۇيۇندەك خانىغا ئېتىلىپ كىردى .
— بۈگۈن نېمىلەرنى كۆردۈڭ ؟ نېمىلەرنى ئاڭلىدىڭ ؟ —
ھەر نۆۋەتتىكىدەك مەسرۇر بىلەن شەرتلىك ئىبارىدە سۆزلەشتى ھارۇن رەشىد .

— ئالىيلىرى ، مەن گاس ھەم گاجىمەن ، — جاۋاب بەردى جاللات .

ئۇنىڭ جاۋابىدىن «ئالىيلىرىنىڭ ئىما - ئىشارەتلىرىنى چۈشەندىم ، ھېچكىمگە تىنمايمەن» دېگەن مەنە چىقاتتى .
— ئاللا ساڭا مەدەت بەرگەي ! يۈر ، كەتتۇق !

قارا تۈن قوينىدا قېچىر بىلەن كېتىپ بارغان خەلىپىنىڭ كالىسىنى خەۋپلىك ئوي - خىياللار چىرمىۋالغانىدى . خەلىپىدىكى بارچە نەرسىلەر — تاجۇتەخت ، ھاكىمىيەت ، بايلىق . . . بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنىڭ خاندانىنىڭ نامىغا چۈشكەن نومۇس دېغىنى يۇيالمىدۇ . دېڭىزغا چۆكۈپ كېتىۋاتقان ئادەمگە خەزىنىنىڭ نېمە كېرىكى ! دولقۇنلار بېسىپ كەلمەكتە ، زۇلمەت تېخىمۇ كۈچەيمەكتە . شۇ تاپتا ئۇنىڭغا بىر غېرىچ يەر بولسا ، شۇ يەرنى تۇتۇپ ، نەپىسىنى بىر رۇسلىۋالسا . . . بىھۇدە

خىياللار! ئايغ ئاستى — پاتقاق .
ھازىرنىڭ ئۆزىدە سىڭلىسى كۆزىگە كۆرۈنىدىغان بولسا ،
جالالتىمۇ بۇيرۇپ ئولتۇرماي ئۆز قولى بىلەن قەتل قىلار ئىدى
ئۇ !

— مىڭ لەنەت ساڭا ، خىيانەتكار سىڭىل ! — خىتاب
قىلدى يۇقىرى ئاۋازدا خەلىپە ۋە شۇئان ئويلاپ قالدى :
«ئەتىگىچە باشقا بىرەر چارە تاپسامچۇ !»
خەلىپە قېچىرنى نىقتىغىنىچە يۈرۈپ كەتتى .

58 . كۈتۈلمىگەن يوقلاش

ئەتراپنى زۇلمەت قاراڭغۇلۇق قاپلىغان . ئايسىز كېچە شۇم
ئىشلار ئۈچۈن قۇلاي پەيت . . .
ئارقا تەرەپتىن شىپىرنىغان شەپنى ئاڭلىغان ئەبباسە
چۆچۈپ ئارقىغا ئۇرۇلدى .

— ۋاي خۇدايىم ، سەنىمىڭ ، خەتتە ، مېنى نېمانچە
قورقۇتسەن ؟ — ئۇ خەتتەگە تىكىلىپ قارىدى — دە ، «ۋاي»
دەپ تاشلىدى . كېنىزەكنىڭ چىرايى داكىدەك ئاقىرىپ
كەتكەن ، چاچلىرى چۇۋۇلغان ، كۆز چاناقلىرىدا ياش قېتىپ
قالغان بولۇپ ، تۇرقى قورقۇنچلۇق ئىدى .

— ساڭا نېمە بولدى ؟ يىغلاۋاتامسەن ؟ ۋەزىردىن شۇم
خەۋەر كەلدىمۇ ؟

— خەپشۈك ! — دەدى خەتتە غەلىتە شىۋىرلاپ ۋە
ئەبباسەنى باغقا چۈشىدىغان پەلەمپەي تەرەپكە تارتتى . — ئاللا
ھەققى ، سەيىدەم ئۈنىڭىزنى چىقارماڭ !

— شۇم خەۋەرمۇ ؟ — قايتا سورىدى ئەبباسە يۈرىكى قارت
قىلىپ ، — چاپارمەن قايتىپ كەلدىمۇ ؟

— خەپشۈك ! — ئاران نەپەس ئالدى كېنىزەك ، —

ئەمىرۇلمۇسلىمىن !

ئەبباسەنىڭ پۇتلىرى بوششىپ كەتتى . يىقىلىپ چۈشمەسلىك ئۈچۈن ئايۋاننىڭ پەنجىرىسىنى تۇتۇۋالدى .
«ئەجەبا ، بۇ ھالاكەت ؟ نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق ! ئاكام نېمىگە كەلگەندۇر ؟ . . . پەرزەنتلىرىم توگەشمىسىلا بولاتتىغۇ ؟ . . . »
ئۇنىڭغا قەلبىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە تۇغۇلغان ئېتىراز بارغانسېرى كۈچىيىپ ، شىددەت بىلەن تېشىۋاتقاندىك تۇيۇلدى :
«جاھاندا ئادالەت دېگەن نەرسە بارغۇ ! ئۆز گېپىمدە قەتئىي چىڭ تۇرىمەن ! ھەسەن ۋە ھۈسەيىن ئەۋلادىمىز نامىنى كەلگۈسىگە ئۇلسۇن ! ئاكام ئۇلارنى بىر كۆرۈش بىلەنلا ئۆز ئاكىسىنى كۆرگەندەك بولىدۇ ! ئوغۇللار ئۇنىڭغا قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشايدۇ ! » قەلبىنىڭ چوڭقۇر قېتىدا يوشۇرۇن كۈچ باش كۆتۈرۈپ زەئىپلىك غايىب بولدى . ئەبباسە قەددىنى تىكلىدى ، خەتبە تۇتۇپ تۇرغان بىلىكىنى تارتىۋالدى .

— ياق ! خەلىپىنىڭ سىڭلىسى نومۇسسزلىق قىلىپ قېچىپ كەتمەيدۇ . پەقەت گۇناھكارلا قاچىدۇ . ئاللاننىڭ ئالدىدا پاكىمەن . بۇ مېنىڭ سارىيىم ، مەن ئۇنىڭ ئىگىسىمەن ، نېمىشقا ئەمدى قورققۇدەكمەن ؟ مېنى يالغۇز قالدۇر ، ئاكام بىلەن سۆزلەشمەكچىمەن !

پېشايۋاندا ئايغالارنىڭ تاقىلىدىغان تىۋىشى ئاڭلاندى . ئەبباسە كېنىزەككە ئېگىلىپ قۇلىقىغا تېز - تېز دەيدى :

— يەنە بىر چاپارمەن ئەۋەت ! خەلىپىنىڭ غەزىپى جەفەرنىڭ بېشىغا ياغمىسۇن ! قاراۋۇللارنى ئىككى ھەسسە كۆپەيتىسۇن ! ئاللاننىڭ ئۆزى ئۇنىڭغا مەدەتكار بولسۇن !

ئەبباسە خەتبەنى ئىتتىرىپ ماڭغۇزۇپ ، ئۆزى ئاستا قەدەملەر بىلەن خەلىپىنىڭ ئالدىغا يول ئالدى . چىرايىدىن غەزەپ يېغىپ تۇرغان خەلىپىگە يېقىن كېلىپ ، ۋۇجۇدىنى ئۆرتەۋاتقان ئەلەم ۋە ھەسرەتنى ئاران بېسىپ ، ئوچۇق يۈزلۈك

بىلەن دەيدى :

— مۇبارەك قەدىمىڭىزدىن بېشىم ئاسمانغا تاقاشتى !
خەلىپە گويا ئۇنى كۆرمىگەندەك ، سۆزلىرىنى
ئاڭلىمىغاندەك پەرۋاسىز ئىدى .

— نېمە سەۋەبتىن مېنى يوقلاپ قالدىڭىز ، ئاكا ؟ —
سورىدى ئەبباسە . ئاۋازى تىترەپ كەتمىگىنىگە ئاللاغا مىڭ
شۈكۈرلەر ئېيتتى . «ئۆزۈڭنى تۇت ، ئەبباسە ! ئاكام بىلىپ
قويسۇن ، زەررىچە چۆچۈمەيمەن ! ئاپەتنى كۈتۈش ئاپەتنىڭ
ئۆزىدىن يامان ! بالا - قازا ئۆز ئايىغى بىلەن كەلگەنىكەن ، ئۇنىڭ
بىلەن ئېلىشماقتىن باشقا ئامال يوق !»

— ئارقامدىن يۈر ! — دەيدى خەلىپە ئالدىغا مېڭىپ .
سىڭلىسى ئىتائەتچانلىق بىلەن ئۇنىڭغا ئەگەشتى . ئەبباسەنى
كۆرۈش بىلەنلا ئۆزىنى تۇۋرۇكنىڭ دالدىسىغا ئېلىپ يول
بوشاتقىنىچە ، ئىككى پۈكۈلۈپ تەزىم قىلغان مەسرۇرغا كۆزى
چۈشكەن مەلىكە يۈزىنى تەتۈر ئۆرۈدى .

قەلئە سېپىلى يېنىدا قەد كۆتۈرگەن مۇنارنىڭ تېگىدە
دېرىزىسىز كەڭ تاش ئۆڭكۈر بار ئىدى . جاللات تۆمۈر قاپلانغان
ھەيۋەتلىك دەرۋازىنى ئاچتى . زەي ئۆڭكۈرگە كىرگەن
خەلىپىنىڭ تېنى شۈركىنىپ ، ئەبباسىغا مەھكەمرەك
ئورلىۋالدى ، كىچىك تاش سۇپىدا ئولتۇرۇپ ، مەسرۇرغا شامنى
ياقتۇردى - دە ، ئاندىن ئۇنى ئىشىكنىڭ تېشىدا تەييار تۇرۇشقا
بۇيرۇدى . تاش ئۆڭكۈرگە سىڭلىسى كىرىپ كەلگەندىن كېيىن ،
ئادەمنى كۆيدۈرۈپ تاشلىغۇدەك كۈچلۈك ئوت چاقناپ تۇرغان
كۆزلىرىنى ئۇنىڭغا تىكتى .

— خوش ، ماڭا يەتكۈزۈلۈشچە ، سارىيىڭلاردا يولغا
چىقىش تەييارلىقى كۆرۈلۈۋاتقانمىش . قېنى ئېيتىچۇ ، قەيەرگە
بارماقچىسەن ؟

ئەبباسە ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلگىنىچە ، قەتئىيلىك بىلەن

ئېيتتى :

— ئادالەتسىزلىك بولمىغان ، ماڭا چەكسىز جەبرى —
زۇلۇم قىلىنمايدىغان يەرگە كەتمەكچىمەن ، ئاكا .

59 . تاش ئۆڭكۈردە

ھارۇن رەشىدىنىڭ يېرىم كېچىدە تۇيۇقسىز كېلىشتىكى مەقسىتى ئەبباسەنىڭ قېچىپ كېتىشىگە يول قويماسلىق ، ھەيۋە بىلەن قورقۇتۇپ ، ئۇنىڭ ئېتىراز بىلدۈرۈشىگە ئورۇن قالدۇرماستىن ئىدى . سىڭلىسىنىڭ يىغلاپ تاشلاش ، رەھىم - شەپقەت تىلەش ، مەرھەمەت سوراڭ ئورنىغا ، ئۆز ئىززەت - نەپسىنى خارلىماي ، مەنئى ھەققانىيەتكە كامىل ئېتىقاد بىلەن بەرگەن دادىل جاۋابلىرى ھارۇن رەشىدىنى ھەيرەتكە سالدى . بۇ ھال خەلىپىنىڭ قەھرى - غەزىپىنى تېخىمۇ لاۋۇلدىتىپ قويدى . چۈنكى ، ھۆكۈمدارلىق ھەيۋىسى ، ئۆزگىلەرنىڭ ئىتائەتچانلىقى ۋە باش ئېگىشىگە كۆنۈپ قالغان خەلىپە ئەبباسەنىڭ قەيسىرانە جاۋابلىرىدىن يېرىلغۇدەك بولۇپ كەتكەنىدى .

— ھۇزۇرۇڭغا نېمە سەۋەب بىلەن كەلگەنلىكىمنى بىلمەسەن ؟ — دېدى كۆپرەك سوراپ ، ئازراق جاۋاب بېرىش يولىنى تۇتقان خەلىپە .

— تېخى ئاغزىڭىزدىن ھېچ گەپ ئاڭلىمىدىم ، — دېدى ئەبباسە ئۆز سىرىنىڭ ئاكىسىغا مەلۇم بولۇپ قالغىنىدىن قىلچە شۈبھىلەنمىگەن ھالدا ، — ئەلۋەتتە ، زۆرۈرىيەتتىن بولسا كېرەك . بولمىسا ، ئۇيقۇ ۋە ئىشلىتىشىڭىزنى ھارام قىلماس ئىدىڭىز .

— شۇنداق ، توغرا ئېيتتىڭ . . . ئەمما ، ھاياسىزلىقىڭ ئېشىپ كېتىپتۇ .

ھارۇن رەشىد بىلەن ئەبباسە بىر - بىرىگە غەزەپلىك تىكىلىشتى . ئارىدىكى ۋەزىيەت ئېغىر ئىدى . سۆھبەت داۋام قىلدى .

— سوريدىڭىز ، جاۋاب بەردىم .

— ئۇنداقتا ، ئۆز خىيانىتىڭ ھەققىدە قانداق جاۋاب قىلارسەنكىن ؟

— مەن ھېچكىمگە خىيانەت قىلمىدىم !

— تېخى مۇنداق دېگىن ؟

— نېمە توغرىلۇق سورىسىڭىز ، ھەممىسىگە راستچىللىق بىلەن جاۋاب بېرىپ كەلگەنمەن .

— راست جاۋابلىرىڭ بىرئاز كېچىكتى . قانداقلا

بولمىسۇن ، ئالدى بىلەن مېنىڭ ئۆزۈمگە ئېيتىپ ، ئىقرار بولغىنىڭدا ، بەلكىم ، ئەھۋالىڭ بىرئاز يەڭگىللىگەنمۇ بولار

ئىدى . لېكىن ، بۇنداق قىلىش سېنىڭ خىيالىڭنىڭ بىر بۇرجىكىگىمۇ كەلمىگەن ! چۈنكى ، سېنىڭ كاللاڭ پۈتۈنلەي خام

خىياللار بىلەن تولغان ! سەن ئەتەي بۇزۇقچىلىق قىلغان ! قانداق قىلىپ خەلىپە ئەۋلادىنىڭ سەندەك پاك قىزى كەلگۈندى

قۇل بەچچىنىڭ قوينىغا كىرىشكە جۈرئەت قىلدىكىن ؟

— قوينىغا كىردىڭ دەمسىز ؟ ئۇ مېنىڭ قانۇنىي ئېرىم !

ئاللا گۇۋاھ ، ۋىجدانىم پاك ! ماڭا قاراڭ ، ئاكا . . .

— مەن ئەمدى سېنىڭ ئاكاڭ ئەمەس ! ئاڭلاۋاتامسەن ،

ئەمەس ! سەن ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ نامىنى يەرگە ئۇردۇڭ ! ئۆزۈڭنىڭ نېمە ئىش قىلغىنىڭنى بىلمەسەن ؟ سەن پاهىشلىك

قىلدىڭ ! بۇ ھەربىر ئايال ئۈچۈن ، بولۇپمۇ پەيغەمبەر ئەۋلادى ئۈچۈن ناھايىتى ئېغىر گۇناھ . ھۇ ، بەتبەخت ! ئارقا - ئارقىدىن

ئىتنىڭ كۈچۈكلىرىنى تۇغۇپ ، گۇناھكارلىقىڭنى ئىسپات ئەتتىڭ . پۈتۈن ئەل - يۇرتقا شەرمەندە - شەرمىسار بولدۇڭ !

ئەبباسەنىڭ ئىچىدە نېمىدۇر بىرنەرسە تارتىشقاندىكە

بولدى . پەرزەنتلىرى ھەققىدە گەپ چىقىشى بىلەنلا مەسەن بىلەن ھۈسەيىن توغرىسىدا ئويلاپ ، ئەمدىلىكتە ئۇلارنى تاشلاندىق ، ئىگە - چاقىسىز ، خار - زار ئەھۋالدا كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ ، پۈتۈن جۈرئەت - جاسارتى ھاۋاغا ئۇچۇپ كەتكەندەك بولدى . تەبىئەت چوڭ چۈشۈپ ، قوللىرىنى سەجدىگە كۆتۈردى .

— يائىلا ، يا رەھىم ، يا رەھمان ! سەندىن ئۆزگە مەدەتكارىم يوق ! ئاكا ، سىز مەندىن ۋاز كەپتىڭىزمۇ ؟ ۋاز كەپتىڭىزمۇ ؟

ھارۇن رەشىد قانائەت ھاسىل قىلغاندەك ئارقىسىغا يۆلەندى .

— ئاخىر يىغلىغىنىڭىنى كۆردۈم ! كۆز ياشلىرىڭىز گۇناھىڭىغا يەنە بىر شاھىت ! ھېچ ئىشەنگۈم كەلمىگەندى ، ئەمدى بىلىدىمكى ، ھەممە گەپلەر راست ئىكەن . قىزىق ، نېچۈن ئىنقىرار بولۇپ قالدىڭ ؟ نېچۈن ؟ ھە ، باشقا ئىلاجىڭمۇ يوقتە ئەمدى ! كۆز ياشلىرىڭ بىلەن گۇناھىڭنى يۇماقچىمۇسەن ؟ ئەپۇ قىلىشىمنى ئىلتىجا قىلماقچىمۇ سەن ؟

تەبىئەت خۇددى چوغقا دەسسەۋالغاندەك ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى ، قوللىرىنى يىغىۋالدى . كۆز ياشلىرى بىردىنلا توختىدى .

— ئالىجانابلىقىڭىزغا موھتاج ئەمەسمەن ! قانۇن مەن تەرەپتە ، قانۇنغا ئەمەل قىلىشىڭىزنى تەلەپ قىلىمەن ! مەن سىزنىڭ نە چۆرىڭىز ، نە كېنىزىڭىز ئەمەسمەن !

— بۇ يەنە نەچە گەپ بولدى ؟ — خىرىلىدى ھارۇن رەشىد قەددىنى تىكلەپ .

— نېمە ؟ تېخى چۈشەنمىدىڭىزمۇ ، ئەي ئاقىللارنىڭ سۇلتانى ! ئۇنداقتا سىزگە ئوچۇقراق چۈشەندۈرۈشكە مەجبۇرمەن . نېمە ئامال ، شۇنىڭدىن باشقا ئىلاجىم قالمايدۇ . پۈتۈن باغداد خەلقىگە ئايانكى ، سىز ئۆز قولىڭىز بىلەن

نىكاھنامىگە ئىمزا چەكتىڭىز ، مەن ۋەزىرنىڭ شەرىئىي خوتۇنىمەن .

— سەن نىكاھنامىنىڭ قانداق شەرتلەر بىلەن پۈتۈلگەنلىكىنى بىلمىسەڭ كېرەك . . .

— ئۇ شەرتلەر ھېچ قەيەردە پۈتۈلمىگەن ، ئەي ئاقىللارنىڭ سۇلتانى ، — ئاكىسىنىڭ گېپىنى بۆلۈپ دېدى ئەبباسە ، — شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ھېچقانداق قانۇنىي كۈچكە ئىگە ئەمەس !

— ھا- ھا- ھا . . . ساڭا تەشەككۈر ، پايھىشە ! سېنى ۋە ۋەزىرىڭدەك مەخلۇقنى دۇنيادا ھەممە نەرسىدىن ئارتۇق كۆرەتتىم . ئەمدىچۇ ؟ ھەر ئىككىڭنى كۆرەرگە كۆزۈم يوق ! مانا ئەمدى سەن بىلەن قايسى يوسۇندا سۆزلىشىش كېرەكلىكىنى ئۆزۈم بىلمەن . قىلمىش - قىلدۇرمىش ! نېمە تېرىساڭ شۇنى ئالسىن ! شۇنى ياخشى بىلىپ قويكى ، قانۇن خەلقىنى ئىتائەت قىلدۇرۇش ئۈچۈن تۈزۈلىدۇ . خەلىپىگە بولسا قانۇننىڭ ھاجىتى يوق .

— ئەي ئاقىللارنىڭ سۇلتانى ، ئالانى ئۇنتۇدىڭىزمۇ ؟ ئاللا خەلىپىلىكتىن يۈكسەكرەك . قانۇنلارغا قارشى چىقىلسا ، ئۇنى كۆزگە ئىلمىسا بولارۇ ، ئەمما ، ھېچكىم ئالانىڭ ئىرادىسىگە قارشى چىقالمايدۇ ، ھېچكىم مېھرىبان ۋە شەپقەتلىك ئاللاغا شەك كەلتۈرەلمەيدۇ .

60 . ئاكا بىلەن سىڭىل

ئۆزىنى ھەققانىيەت پاسىبىنى ھېسابلايدىغان ھارۇن رەشىد

بىراق ئۇنىڭ گېپىگە قارشى ئېتىراز بىلدۈرگۈدەك بولسا قۇيما
چېچى تىك تۇراتتى . ئوردىنىڭ ئەيىنۇ ئەكابرلىرى نېمە ئۈچۈن
يارىتىلغان ؟ خەلىپىنىڭ ئەڭ ئۇششاق - چۈششەك
خاھىشلىرىنىمۇ سۆزسىز ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ! پۇقرالار نېمە
ئۈچۈن ياشايدۇ ؟ خەلىپىگە بولغان ساداقىتى ئۈچۈن ! ئەبباسە
خەلىپىنىڭ ناھەقچىلىق قىلىۋاتقىنىنى ئىسپاتلايمەن دەپ ،
ئۆزىگە ئارتۇقچە جەبىر قىلىۋاتاتتى . خەلىپىدىن مۇستەسنا ۋە
خەلىپىدىن بۆلەك ھەقىقەت بولۇشى مۇمكىنمۇ ؟ !
ئەمىرۇلمۇسلىمىن يەر يۈزىدىكى بار ھەقىقەت ۋە ئادالەتنىڭ
يەككە - يېگانە تىمسالى . بۇنى ھەممە ئادەم ئىككى قولىغا
مەھكەم قۇيۇۋېلىشى كېرەك .

خەلىپە مۇرىلىرىنى قىسىپ دەپى :

— ماڭا قارشى چىققان كىشىنىڭ بېشىغا نېمە كۈنلەر
چۈشۈشى ساڭا ئايدۇر ؟

— مېنى لەنەتلىشىڭىز مۇمكىن ، بۇ سىزنىڭ ھوقۇقىڭىز .
ئىززەت ! — دەۋەتتى ئەبباسە ، — سۆزۈم ھەق . بۇنىڭدىن
كېيىنمۇ تېنىمدە جانلا بولىدىكەن ، جەفەر ئىككىمىز قانۇنىي
ئەر - خوتۇن بولۇپ قېلىۋېرىمىز . ئۇ مېنى يولدىن
ئازدۇرغىنىمۇ ، ئالدىغىنىمۇ يوق .

— ئىپلاس ! سەن ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قالغانسەن ! —
جۇدۇنى ئۆزلىگەن ھارۇن رەشىد سىڭلىسىنىڭ ئۈستىگە
تاشلىنىشتىن ئۆزىنى ئاران تۇتۇۋالدى .

— شۇنداق ، ياخشى كۆرىمەن ! ياخشى كۆرۈشكە
ئەرزىيدۇ ! ئۇ بىباھا ئېسىل ئادەم ! — دەپى ئەبباسە دانىمۇ
دانە قىلىپ . شۇنداق دەيدۇ ، ئارقىدىنلا قىزىرىپ كەتتى .
چۈنكى ، ئۆرپ - ئادەتكە كۆرە سۆيگۈ - مۇھەببەت ھەققىدە
ئاشكارا سۆزلەش بىئەدەپلىك ھېسابلىناتتى .

ئۇنىڭ خىجالەت چەككىنىنى كۆرگەن ھارۇن رەشىدەمۇ شۇ

ھەقتە ئويلىدى - دە ، سۆزنى باشقا ياققا ئېلىپ كەتتى :
— قانداقلارچە ، ئۆز ھېس - تۇيغۇلىرىڭ توغرىسىدا ئېغىز
ئېچىشقا تىلىڭ باردى ؟ پاهىشلەرگە خاس ئىقرارىڭنى بەس
قىل ! نېمانچە پەسكەشلىشىپ كەتكەنەن !

— ۋەزىرىڭ جاھاندا تېخى يوق ! ئۇنىڭدىن يۈكسەك ،
يېگانە زات ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! — قىزىشىپ ئېيتتى ئەبباسە .
— ئوينىشىڭ ئەسلىدە قۇل ئەۋلادى ، ئاخىرقى دەقىقىگە
قەدەر شۇنداق بولۇپ قالغۇسى . شۇنداق ، ئۇنىڭمۇ كۈنى تۈگەپ
قالدى .

— جەفەردىن ئادالەتتىڭىزنى ئايمىڭ ، ئاكا ! جەفەرنىڭ
ھاياتىغا قەست قىلماڭ ، ئۇ خەلىپىلىك ئۈچۈن كېرەكلىك
ئادەم !

— ئۇنىڭ ھېچكىمگە كېرىكى يوق ! كۈچۈكلىرىڭنىڭ ھەم
شۇنداق ! — ۋارقىرىدى غەزەپكە چىدىيالماي خەلىپە .

— بالىلىرىمنىمۇ قەتل قىلماقچىمۇسىز تېخى ! —
توۋلىدى ئەبباسە بېشىنى چاڭگاللاپ ، — تېخى ھېچ نەرسىنىڭ
لەززىتىنى تېتىشقا ئۈلگۈرمىگەن نارەسىدىلەرنى - ھە ؟ ئەي
ئاللا ! شور پېشانە بالىلىرىم ! . . . ئاكا ، بالىلارغا رەھىم
قىلىڭ ! ئۆزىڭىزمۇ ئاتىغۇ ! نېمىشقا بىر تۇغقان سىڭلىڭىز
ئەبباسەنى بۇ قەدەر ئازابلايسىز ؟ بالىلىق ۋاقىتلىرىمىزنى ئەسكە
ئېلىڭ ! ئىككىمىز شاھ ۋە مەلىكە ئويۇنىنى قانداق ئوينىيىتتۇق ،
كىچىككىنە توپنى ئېتىشىپ ئوينىيىتتۇق ، شۇنداق ئەمەسمۇ ،
ئاكا ؟

خەلىپە بىرلەھزە ئىككىلەندى : سىڭلىسى ئەپۇ قىلىشنى
كۈتمەكتە ، ئۇنىڭ مەغرۇرلۇقىدىن ئەسەرمۇ قالمايدى .

— گۆرلىرى نۇرغا تولغان مەرھۇم ئاتا - ئانىلىرىمىزنى
ئەسلەڭ ! — يالۋۇردى ئەبباسە ، — ھېچبولمىغاندا ئاتا -
ئانىلىرىمىزنىڭ ئەرۋاھى ھەققى ، شەپقەت قىلىڭ ! ئانىمىزنى

ئەسكە ئېلىڭ !

بىردىنلا ھارۇن رەشەدنىڭ ۋۇجۇدىنى يەنە قىساسخورلۇق

ئوتى چۇلغىدى .

— ئاتا - ئانىلىرىمىزنى دەمەسەن ؟ — دەپى ئۇ ۋارقىد .

راپ ، — ئۇلارنىڭ روھىنى شېپى كەلتۈرۈشكە قانداق تىلىڭ

باردى ؟ سەن ئەجدادلىرىمىزنىڭ نامىغا ھاقارەت كەلتۈرگەن

چوڭ گۇناھكارسەن ! تاڭ يورۇشى بىلەنلا ئەجدادىمىز شەنىگە

چۈشكەن داغ پۈتۈن خەلىپىلىككە يېيىلىدۇ ! نومۇسىمىز

خەۋەرلەر سۆز - چۆچەك بولۇپ پۈتۈن خەلىپىلىكنى كېزىدۇ !

ئۇلارنى ھەرقانداق يول بىلەنمۇ توختاتقىلى بولمايدۇ ! مەن

خەلىپىمەن . خەلىپىلىك شەرىپى قېرىنداشلىقتىن - ئۈستۈنرەك

تۇرىدۇ . داغ قان بىلەن يۇيۇلىدۇ !

ئازراقمۇ ئۈمىدى قالمىغان ئەبباسە ئەمدى ئارماندا كەتمەي

دەپ ئاكىسىنى قانداق قىلىپ بولمىسۇن ، قاتتىقراق جىلە

قىلىپ ، ئىچىنى ئېچىشتۇرۇۋېلىشنى ئويلايتتى .

— بىلەمسىز ، سىز كىمسىز ؟ ياۋۇز قانخورسىز ،

زالىمىسىز !

ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ لەۋلىرى غەزەپتىن پۇرۇشۇپ

قالغاندەك بولدى .

— قەتل ئەتمەسەن سېنى ، پاهىشە ! — ئۇ خەنجىرىگە قول

سوزدى ، — ھارامدىن بولغان كۈچۈكلىرىڭنىمۇ شۇنداق !

سويۇپ تاشلاشقا ئەمر قىلىمەن ! دەريا - دەريا قانلار بىلەن

شەرمەندىلىكنى يۇيۇپ تاشلايمەن !

— قانخور ! قارا نىيەت ! — ئەسەبىيلىكى تۇتۇپ توۋلىدى

ئەبباسە ئاكىسىنى سەنلەپ ، — كەس بېشىمنى ! نېمىگە قاراپ

تۇرسەن ؟ !

— ئۆچۈر ئاۋازىڭنى ، ساراڭ !

— ياق ، ئەمدى ئاۋازىمنى ئۆچۈرمەيمەن ! سەن مېنى

پاھىشلىك قىلدىك دەپ ئەيىبلەۋاتىسەن ، ئۇنداقتا ، ئۆزۈڭ . . . ئۆزۈڭ نېمىلەرنى قىلىمىدىك ؟ مەن ئېرىمنى سۆيىمەن ، ۋە سەسالاڭ ! سەن بولساڭ ھەر كېچە بىر كېنىزەكنىڭ قوينىغا كىرىسەن ! قېنى ئېيتچۇ ، كىمنىڭ گۇناھى ئېغىرراق ؟ مۇقەددەس قېنىمىزنى كىم كۆپرەك بۇلغاۋاتىدۇ ؟ سۆيۈملۈك خوتۇنۇڭچۇ ؟ سېنىڭ سان - ساناقسىز گۇناھلىرىڭغا شېرىك ! ئونلاپ ئىپپەتلىك قىزىلارنى ساڭا تارتۇق قىلىدۇ ، ئۇنى پۈتۈكچىلەر تارىخ سەھىپىلىرىگە خاتىرىلەشكەنكى ، ئۇنى ھەرقانچە ئۆتكۈر خەنجەر بىلەنمۇ قىرىپ تاشلىيالمىسەن . . . ئاشۇ سەھىپىلەر تاۋۇنۇڭغا ئويۇلغۇسى ! بىر قورساقتىن چۈشكەن جىگەر باغرىڭ ، قېرىنداش جىيەنلىرىڭنىڭ ئانىسى بولغان ناتىۋان بىر ئايال سەندىن شەپقەت تىلەۋاتسا ، سەن ئۇنى تېپىپ تاشلىغاننىڭ ئۈستىگە ، ئۇنىڭ نارەسىدە پەرزەنتلىرىنى سويۇپ تاشلايمەن دەپ ھەيۋە قىلىۋاتىسەن ! ئىست ، ساڭا نېسىپ بولغان ئەمىرلۈمۈسلىمىنىڭ ! تېخى ئادالەتپەرۋەر ئىمىش ! مۇدەھىش مەخلۇق !

6.1 . قىساسكار خەلىپە

— بەس قىل ! — ھۆركىرىدى خۇدىنى يوقاتقان ھازۇن رەشىد ، — ھاي ، مەسرۇر !
 — لەببەي ، پەرمانبەردارمەن ، ساھىبىدۆلەت ! — يېرىم ئوچۇق ئىشىكتىن جاللاتنىڭ بېشى كۆرۈندى .
 — بارمۇ سەن ، لالما ئىت ؟ مەن ئېيتقان بويىچە ، ساراي ئەتراپىغا قاراۋۇللار قويۇلغانمۇ ؟ كىمكى سارايغا كىرىشكە ياكى ئۇنىڭدىن چىقىشقا ئۇرۇنسا ، سۆزىنىز قەتل قىلىنسۇن !
 — باش ئۈستىگە ، ئاللىلىرى !
 — ھەي لەنىتى ، ياردەمچىلىرىڭ قېنى ؟

— مۇشۇ يەردە ھازىر، ئالىيلىرى !

— پەرمانىمنى ئىجرا قىل !

باش غايىب بولدى . ئىشىكلەر غىچىرلاپ ئېچىلدى . ئىككى قۇل ساراينىڭ يەر ئاستى خانىلىرىدىن ئىزدەشتۈرۈپ تېپىلغان ئۈزۈنچاق كونا ساندۇقنى ئېلىپ كىرىپ ئوتتۇرىغا قويدى . ھارۈن رەشىد ئەبباسەگە قارىدى :

— بۈگۈن سېنى يوق قىلىمەن ! تۇر ئورنۇڭدىن !

مەسرۇر دىك قىلىپ سەكرەپ ئەبباسەنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ تۇردى ۋە شەمشىرىگە قول سوزدى .

— ھەي نائىنساپ ، بۇ نېمە قىلغىنىڭ ؟ — ئاھ ئۇردى

ئەبباسە ، — ئاللادىن قورق ، بەندىدىن ئۇيال ! ئۇ ھەممە

ئىشلارغا شاھىت ، ئاڭلاپ ھەم كۆرۈپ تۇرىدۇ !

خەلىپە يۈزىنى تەتۈر ئۆرۈدى . بۇنى كۆرگەن ئەبباسە ئۆزىنىڭ پەيمانى تولىپ ، ئەجىلى يەتكەنلىكىنى چۈشەندى .

— تۇفى ، سەندەك قەبىھ مەلئۇنغا ! — توۋلىدى ئەبباسە

يۈزىنى چەتكە بۇراپ . ئۇنىڭ پىكىر - خىيالى ھىجازغا ،

پەرزەنتلىرىنىڭ يېنىغا كەتتى . ئۇ چوڭقۇر ئۇھ تارتتى . ئوچۇق

ئىشىكتىن كىرگەن ساپ ھاۋا ۋادىلاردىن ئۇرغان مەيىن تاڭ

شامىلىنى ئەسلەتتى . شەمەسسىيە سارىيىدا ئازادلىق تېڭىنى

تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈۋاتقان ئېرىنى ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ

يادلىدى . قوللىرىنى كۆكرىكىگە قويۇپ پىچىرلىدى :

— ئەي ئاللا ! پەرزەنتلىرىمنى ئۆز پاناھىڭدا

ساقلىغايىسەن ! بىسىمىلاھىررەھمانىررەھىم . ئۇلارنى رەھىمىڭ

دەرياسى بىلەن سۇغارغايىسەن ، ئەي پاك پەرۋەردىگارا !

سەجدىگە بەند بولغان ئەبباسە خەلىپىنىڭ مەسرۇرغا شەرەت

قىلغىنىنى ۋە بېشى ئۈستىدە شەمشەر كۆتۈرۈلگەنلىكىنى

سەزمەي قالدى .

— ئەي ئاللا مېنىڭ . . .

ئەبباسەنىڭ بېشى دۈك قىلىپ يەرگە چۈشتى ۋە دومىلاپ كەتتى. باشسىز تەن بىر سەكرىدى - دە، ساندۇق ئالدىغا يىقىلدى. قوللار گويا ئاللاغا ئىلتىجا قىلغاندەك ساندۇق قاپقىمغا ئېسىلىپ قالغانىدى. قورقۇپ كەتكەن قۇللار بوينىدىن تېخىچە قان ئېقىۋاتقان تەننى ھاپىلا - شاپىلا يەردىن كۆتۈرۈپ ساندۇققا سېلىشتى. كالىسىنى پۇتلىرىنىڭ ئارىسىغا قويۇشتى.

خەلىپە گويا قېتىپ قالغاندەك قىمىر قىلمايتتى. ساندۇق قاپقىنى يېپىلىپ مىخلانغاندىن كېيىن ئورنىدىن تۇردى ۋە خىرىلداپ سورىدى:

— گۆركارلار قېنى؟

جاللات ساراي دەرۋازىسىغا ئۇچقاندەك بېرىپ قونارغا قەسرەدىن كەلتۈرۈلگەن، قاراۋۇللارنىڭ نازارىتىدە تۇرغان ئىككى زەڭگى ھەبەشنى مۇنارغا باشلاپ كەلدى. ھەبەشلەر ئىسسىق قان تامچىلىرىغا خەۋپسىرەپ قارىغىنىچە، يەڭلىرىنى شىمايلاپ، كەتمەن بىلەن گۆر كولاشقا تۇتۇندى. گۈرچەكلەر توپا تاشلايتتى. بىردەمدىلا ئورا ئەتراپىدا توپا دۆۋىلىرى پەيدا بولدى. ئۈچ ھەبەش ئارتۇق توپىلارنى سېۋەتلەرگە سېلىپ تاشقىرىغا توشۇشقا باشلىدى. ئورا تېگىدە سۇ كۆرۈندى.

— بولدى، چۈشۈرۈڭلار!

ساندۇق ئورنىنىڭ ئىچىگە ئاران تىقىشتۇرۇلۇپ، پاتە-قاققا قويۇلدى.

— كۆمۈپ تاشلاڭلار، قارا باتۇر مايمۇنلار! —
ۋارقىرىۋەتتى ھارۇن رەشىد ۋە سەندىلىگە يېمىشقان لايىنى قەبرە ئۈستىگە سۈرۈپ چۈشۈردى، — گۆرى نۇرغا تولغاي!
بىرەر كىم بۇ يەردە قەبرە بارلىقىدىن گۇمانلانماسلىقى ئۈچۈن ياخشىلاپ كۆمۈلدى، تەكشۈلەندى ۋە ئوبدان چىڭدالدى. پاجىئەدىن نام - نىشان قالمىغانىدى. خەلىپە ئۇڭكۈر ئىشىكىگە

يوغان قۇلۇپنى سالىدى ۋە مەسرۇرغا دەيدى :

— گۆركار ۋە ياردەمچىلىرىڭنى رازى قىل ! ھېچكىمنى ساخاۋەتتىن قۇرۇق قويما . گېپىمنى چۈشەندىڭمۇ ، ھېچكىمنى !
— پەرمانبەردارمەن ، دۆلەتپاناھم !

— ساراي قاراۋۇللىرىنى ئىككى ھەسسە كۆپەيت . كىرىش ۋە چىقىش ئېغىزلىرىنى مۇستەھكەملە . ئاندىن ئارقامدىن يۈر ، ئەبەدىيەت قەسرگە بارمەن .

تېخى تاڭ ئاتمىغانىدى . ساما يورۇتقۇچىلىرى گويا بۈگۈنكى بولغۇسى پاجىئەنى سەزگەندەك ، ئاستاغىنا بۇلۇت ئارقىسىغا يوشۇرۇنۇشقانىدى . مانا شۇنداق ساراسمە ئىچىدە خەلىپىنىڭ خاس نۆكەرلىرى جاللات نازارىتىدە ئەبباسەنىڭ قەتل ئېتىلىشىنىڭ شاھىتى بولغان قۇللارنىمۇ ، نامەلۇم گۆركارلار بولغان ھەبەشلەرنىمۇ قىلمىچتىن ئۆتكۈزۈشتى . جەسەتلەر تاغلارغا سېلىنىپ ، ئاغزى مەھكەم تىكىلىپ ، قېيىققا سېلىنىپ دەجلىگە چۆكتۈرۈۋېتىلدى . مەسرۇر ئەبەدىيەت قەسرگە يېتىپ كېلىپ ، كۈتۈپ ئولتۇرغان خەلىپىگە دوكلات قىلدى :

— دۆلەتپاناھم ! بەتبەختلەر بىلەن تولۇق ھېساب - كىتاب قىلدىم !

ھارۇن رەشىد جاللاتنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن ، ئېغىر ئاچقۇچنى ئۇنىڭغا ئۈزىتىپ دەيدى :

— مە ، ئال ، سەندە تۇرسۇن ! سورىغاندا بېرەرسەن . بۈگۈن پەيشەنبە . ۋەزىر سەپەرگە ئاتلىنىدىغان كۈن . ھېچ يەرگە مىدىرلىما ! بۇرادىرىم جەفەرنىڭ يىراق سەپەرگە ئامان - ئېسەن يۈرۈپ كېتىشىگە ياردەملىشىش ھەم قەرز ، ھەم پەرز !

62 . خەيرلىشىش

ھارۇن رەشىدنىڭ لۇتپۇ ئىنايىتىدىن بەھرىمەن بولغان

خۇراسان ۋىلايىتىنىڭ يېڭى نائىبى باغدادتىن ئايرىلىشتىن ئىلگىرى خەيرلىشىش مۇراسىمىغا داخىل بولۇپ، ئەمىر ۋەلىمۇسلىمىغا يەنە بىر مەرتە ساداقەت ئىزھار قىلىپ، پەر سۆيۈپ، ئالىي ئىجازەتكە سازاۋەر بولۇشى، مەرتىۋە پەلەمپىيىگە قەدەم قويۇش ھارپىسىدا، ئادەت بويىچە سابىق ۋەزىرلىك ۋەزىپىسىنى ئاخىرقى مەرتە بېجىرىپ، ئەمىر ۋەلىمۇسلىمىدىن پاتىھە ئېلىش كېرەك ئىدى. خەيرلىشىش مۇراسىمى خەلىپىلىكتە كاتتا بايرامغا ئوخشاش ئۆتكۈزۈلەتتى.

چىرايلىق كىيىنىپ رەتلىك سەپ تۈزگەن ئاتلىقلار ئالدىدا جەفەر ئىبن يەھيا ھەيۋەت بىلەن ئەبەدىيەت قەسرى تەرەپكە ئات سېلىپ باراتتى. تاڭ مەھەلدە ۋەزىر خامداننى چاقىرىپ، ئەبباسە قەسىرىگە ھېچكىمنى ئەۋەتمەسلىكىنى بۇيرۇدى.

— ئېھتىياتچانلىقنىڭ زىيىنى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەلىكىنىڭ سارىيى ئەتراپىدا گۇمانلىق كىشىلەر تىمىسقىلاپ يۈرۈشۈپتۇ. نەخەرۋانغا كېلىدىغانلىقىنى رەپقەم ياخشى بىلىدۇ. شۇ يەردە ئۇچرىشارمىز.

كۆرۈنۈشتە شاد - خۇرام، ئەمما يۈرىكى ئىزتىراپقا تولغان ۋەزىر قارا ئايغىر ئېتىنى چەيدەسلىك بىلەن ئوينىتىپ باراتتى. قەلئە تېمى ئەتراپىدىكى توپا دۆڭلۈك ئالدىدا يولنىڭ ئىككى تەرىپىگە تەنتەنىلىك مۇراسىم شەرىپىگە تۇرغۇزۇلغان قاراۋۇللار سەپ تارتقانىدى. لەشكەرلەرنىڭ قۇتلۇقلاشلىرى ۋە تاماشا كۆرگىلى يىغىلغان خالايقىنىڭ قىيا - چىياللىرى ئارىسىدا ئاتلىقلار ئىككى تەرىپى دەرەخلىك تار يول بىلەن يۈرۈپ كەڭ خىشلىق قەلئە تېمى ئارقىسىدا كۆزدىن غايىب بولدى. «ئەمدى ئۆمۈر بويى بۇ يولدىن يۈرمەيمەن، — ئۆزىچە ئويلىدى جەفەر ئىبن يەھيا ئۇزاق مۇددەتلىك قاماللارغا مۆلچەرلەپ سېلىنغان ئېگىز قەلئە تالىملىرىغا نەزەر تاشلاپ، — قىزىق، خەلىپە مېنى نەچچە قېتىم ئالدىدى، مەنمۇ ھەر نۆۋەت ئۆز لايىقىدا جاۋاب

قائتۇردۇم . گۇناھىمغا ئىقرارمەن . يىراقلىشىدىغان ۋاقىتىمىز يەتتى . قوبۇلدىن كېيىن قايتا كۆرۈشمەسەنمىز ، ئىللا ئۆزى قوشۇن تارتىپ بارمىسا . . . »

دۆلەت مەجلىسىنىڭ كاتتا دىۋانخانىسى ئادەمگە تولغان بولۇپ ، ئەمىرلەر ، سەركەردىلەر ، ئەيىانلار ئۆز مەرتىۋىسى بويىچە تەرتىپ بىلەن ئولتۇرۇشاتتى . باغدادنىڭ پۈتۈن ئالىي زاتلىرى يىغىلىشقانىدى . مەنسىپىدىن چۈشۈرۈلگەن بولسىمۇ ، تەسىر دائىرىسىنى تېخى يوقاتمىغان ۋەزىرنى پات - پات كۆرۈپ تۇرۇش ئەمدى ئۇلارغا نېسىپ بولمايتتى . جەفەر ئىبىن يەھيا ئۇلۇغ ئېچىۋېتىلگەن ئىشىكتىن كىرىشى بىلەنلا ھەممىنىڭ نەزىرى ئۇنىڭغا قارىتىلدى . توۋا ، ئاتتىن چۈشىسىمۇ ئۆزەڭگىدىن چۈشمەپتۇغۇ تېخى بۇ ۋەزىر! خۇشال كۆرۈنىدۇ . خۇراسانغا سۈرگۈنلۈك ئۇنىڭ ئۈچۈن قۇتۇلۇش دېمەكتۇر! ئۇ خەلىپىگە يېقىن كېلىپ تىزلىرىنى پۈكتى ، ھەزرىتى ئوسماننىڭ قۇرئانىنى سۆيىدى ، «مۇھەممەدۇن روسۇلىللا» دەپ ئاق ھەرپلەر پۈتۈلگەن قارا تۇغ ئالدىغا كېلىپ تۇغنى يۈزلىرىگە سۈرتتى ، ئاندىن ھارۇن رەشىدنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئۇنىڭ يېنىغا ئولتۇردى . چارەك سائەتچە خەلىپىنىڭ دانايۇ دانىشمەنلىكى ، لۇتپۇ كەرەمى ۋە ساخاۋىتىگە ھەمدۇسانالار ئوقۇلدى . يىغىلغانلارنىڭ بىردەك قارىشىچە ، كەيپى خۇش ئەمىرۇلمۇسلىمىن يولغا چىقىش ئالدىدا تۇرغان ۋىلايەت ناھىيىسىغا ئىززەت - ئىكرام كۆرسەتتى ، ھەتتا ناھايىتىمۇ مېھرىبانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلدى .

مۇنشىلار ئوردىدا بىر تەرەپ قىلىشقا تېگىشلىك مەك - تۈپ - ئالاقىلەرنى كەلتۈرۈشتى . سەرمۇنشى بىر ھەپتىدىن بېرى كەلگەن مەكتۇپ ۋە ئەرزلەرنى ۋەزىرگە ئۇزاتتى . ۋەزىر ئۇلارنى بىرمۇبىر ئوقۇپ ، كېرەك بولغان جايدا بەزى سۆزلەرنى سوراپ ئېنىقلىدى ، ئالدىن تەييارلاپ قويۇلغان جاۋابلارنى بىر

باشتىن ئوقۇتۇپ ئاڭلايتتى ، خەلىپىنىڭ بىپەرۋالىق بىلەن باش
لىشىشىدىن كېيىن ئىمزا قويۇشقا باشلىدى .

ئىمزا چېكىلگەن مەكتۇپ ۋە ئالاقىلەرگە سەرمۇنشى چوڭ
مۆھۈرنى بېسىپ بولغاندىن كېيىن جەفەر ئىبن يەھيا ھارۇن
رەشىدكە مۇراجىئەت قىلىپ ، تەنتەنىلىك يوسۇندا گەپ
باشلىدى :

— ئەي بۈيۈكلەرنىڭ بۈيۈكى ! مېنى گۈل بەرگىلىرىگە
ئوخشاش چەكسىز خەيرۇ ئېھسان ۋە مۇرۇۋۋەتكە كۆمۈپ
تاشلىدىلا ، خۇددى جىگەر باغرىلىرى ۋە دوستلىرىغا
ئىشەنگەندەك ، خەلىپىلىكنىڭ ئەڭ مۇھىم ئىشلىرىنى ماڭا
ئىشىنىپ تاپشۇردىلا . مانا ئەمدى ئايرىلىشنىڭ مۇڭلۇق دەملىرى
ئىشىك چەكمەكتە . . .

— بۇرادىرىم جەفەر ! — خەلىپە تەنتەنىلىك ، ئۇلۇغۋار
روھنى يوقىتىپ قويغىنىدىن ئۇيالىغاندەك بولۇپ ، ئارقىدىن يەنە
يۇقىرى ئاۋازدا دەيدەبىلىك ئاھاڭ بىلەن سۆزلەپ كەتتى ، —
ئاللا گۇۋاھ ، مۇبادا خەلىپىلىكنى ئىككىگە بۆلۈپ بېرىمنى
ساڭا تارتۇق قىلساممۇ ، مەن ئۈچۈن قىلغان ياخشىلىقلىرىڭنىڭ
قەرزىدىن قۇتۇلالمىغان بولۇر ئىدىم . سېنى ۋە سېنىڭ
باشچىلىقىڭدىكى بىزنىڭ ئەڭ يېقىن مەسلىھەتچىمىز ھەم
ياردەمچىمىز بولغان بارچە بەرمەكسىلەرنىڭ چەككەن
رىيازەتلىرىنى ، قىلغان ئەجىر - مېھنەتلىرىنى ناھايىتىمۇ
يۈكسەك بىلىپ قەدىرلەيمىز .
ۋەزىر بېشىنى ئەگدى .

— مەن قەيەردە بولماي ، باغدادتىن يىراقمۇ ياكى
يېقىندىمۇ ، خەلىپىنىڭ تەۋەرىۋك قوللىرىنىڭ بىر ئىشارىسى
بولسا ، بەس ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن شان - شەۋكىتى يولىدا
قېنىمنى تۆكۈش ۋە جېنىمنى تىكشىكە تەييارمەن . ئۇلۇغ
شاھىمىز پەرمان بەرسە ، مەن شۇ زامان ھازىر . . .

— سۆزلىرىڭ ، بۇرادىرىم جەفەر ، ئاللا دەرىگاھىدا قوبۇل بولغاي ! پەرىشتىلەر ئامىن دېگەي ! جاھان پايتەختىنى ئەسكە ئالدىڭ ، خۇرسەنمىز . ئۇ يادىڭدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتمىگەي ! قەلبىڭ دائىم باغداد بىلەن باغلانغاي ! ئايرىلىش تۈپەيلى قەلبىمىز قايغۇغا تولدى . . . سېنىڭ يېنىمىزدا تۇرۇشۇڭغا ئۆگىنىپ قالغاندۇق . دانا مەسلىھەتلىرىڭنى ياد ئېتىپ تۇرغايىمىز . خەلىپىلىكىڭ پۈتۈن بايلىقى ۋە شانۇ شەۋكىتى سەن تۈپەيلى بۇنىاد بولغان !

جەفەر ئىبن يەھيانىڭ رەڭگى تاتىرىپ كەتتى . «بۇ قانداق بولغىنى ؟ — يالت قىلىپ خىيالىدىن ئۆتتى ، — مېنىڭ سۆزلىرىم ؟ شەيخ ئىسمائىل چېقىمچىلىق قىلغانمىدۇر ؟ ئايغاچچى پەيدا بولۇپ قالدىمۇ يا ؟ يېڭى قۇل شۇ بولسچۇ ؟» — يەپ — ئىچىۋاتقانلىرىمىزنىڭ ھەممىسى سېنىڭ مېھنەتلىرىڭ تۈپەيلى ، — سۆزىنى داۋاملاشتۇرغان ھارۇن رەشىد ۋەزىردە زەررىچە شۈبھىگە ئورۇن قالدۇرمىدى ، ئاندىن ئۇنى يوپۇتقاندەك بولۇپ قوشۇپ قويدى ، — گاھىدا ئىبارد . مىزدىن ئالا مۇشۈكمۇ ئۆتتى . بىراق ، قوياش يەنە پارلاپ نۇر چېچىۋەردى . مۇرۇۋۇتتىمىزنىڭ چەك — چېگراسى يوق . جەفەر ئىبن يەھيانىڭ شۇ تاپتىكى بىردىنبىر خاھىشى — بۇ يەردىن تېزىرەك كېتىپ ، ئادەمنىڭ جان — جېنىنى تېشىپ ئۆتىدىغان خەلىپىنىڭ تىكەندەك ئاچچىق قاراشلىرىدىن قۇتۇلۇش ئىدى .

— ئەرزىمەس قۇللىرىغا ئۆز خىزمەتلىرى بىلەن غادىيىش ياراشمايدۇ ، خىزمەت قىلىش — ئۇلارنىڭ بۇرچى ، — جاۋاب قىلدى ۋەزىر ئاۋازىدىكى تىترەكنى ئاران بېسىپ ، — ئەمدى رۇمۇسلىمىن ، كەتمەككە ئىجازەت بېرەرلىمىكىن ؟ ئۇ «خۇراسانغا يۈرۈپ كەتمەككە» دەپ سالغىلى تاسلا قالدى . «كەتمەككە» دېيىش ئادەتتىكىچە ئاڭلىنىپ «قەيەرگە

كەتمەك» ، «ئۆيگە كەتمەك» تەرزىدە چۈشىنىلەتتى . «خۇراسانغا يۈرۈپ كەتمەك» بولسا پۈتۈنلەي باشقىچە مەنە بېرەتتى . چۈنكى ، يۈرۈپ كېتىش ھەققىدە يەنە بىر مەرتە ئەسلىتىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى . خەيرلىشىش مۇراسىمى ئاخىرلاشقانلىقىنىڭ ئۆزىلا باغدادتىن يۈرۈپ كېتىشكە رۇخسەت دېگەن گەپ ئىدى .

— ھەممە ئۇششاق — چۈششەكلەرگىچە ھېسابقا ئېلىپ ، ئەتراپلىقراق ئويلىنىڭمۇ ، يول يىراققۇ ، ئاخىر ؟ —

مېھرىبانلىق بىلەن سورىدى ھارۇن رەشىد . مەقسىتى (بەرمەكىيلەرنىڭ ئۇۋىسىنى قوزغاپ قويۇشتىن ئاللا ساقلىسۇن !) بىر ۋەزىرنىڭ ئۆزىنىلا ۋەھىمىگە سېلىش ئىدى .

— ھەئە ، ھەممىسى ھېسابقا ئېلىنغاندەك تۇرىدۇ . . . ئەلۋەتتە سىلنىڭ مەرھەمەتلىرى بىلەن ، ئەي ئۇلۇغلارنىڭ ئۇلۇغى !

— ناھايىتى ياخشى ! يۇلتۇزلار نېمە دەيدۇ ؟

جەفەر ئىبن يەھيا ئۆزىنى تۇتۇشنى بىلەتتى . قىزىققانلىق نە ھاجەت ؟ چۈنكى ، ئۇنىڭ غەزىپى بارغانسېرى قايناپ بېرىۋاتاتتى . «ئۇ يەنە نېمە قىلماقچىدۇر ؟ ناۋادا ئالداپ قويسىچۇ ؟ ياق ، قۇرئەگە چاقچاق قىلغىلى بولمايدۇ ، يۇلتۇزلار مەككارلىقنى كەچۈرمەيدۇ . . .»

— ھە ، راست ، بۇنىڭغا تېخى قارىمىغانكەنمەن .

— بۇ قانداق بولغىنى ؟ ! — ئىنتايىن ھەيرەتلەنگەندەك خىتاب قىلدى ھارۇن رەشىد ، — شۇ ئەھۋالدا سەپەرگە چىققىلى بولامدۇ ؟ يۇلتۇزلارنىڭ سامادىكى ھالىتى ، ھەرىكىتى ئادەملەرنىڭ قىسمىنى بەلگىلەيدۇ ! بولمىسا ، مەن ساڭا ياردەملەشكەن بولاي ، بۇرادىرىم جەفەر ، — ئۇ چاۋاك چالدى . — ھاي مۇنەججىم ! — خۇددى يەر ئاستىدىن چىققاندەك ئورۇق ، ئۇچلۇق بۇرۇن ، كەكە ساقال بىرى ئەمىرۈلمۈسلىدە . مېنىڭ ئالدىدا پەيدا بولدى . ئىككى پۈكۈلۈپ تەزىم قىلغاندىن

كېيىن بىلجىرلاپ سۆزلەپ كەتتى :

— ئۇستۇرلابى قۇياش ، ئەمىرۇلمۇسلىمىگە ماقۇل بولسا ، ئۈچ يېرىم سائەتنى كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇ .

— ئەي مۇنەججىم ، ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا ، ئەتە كېچىدىكى سامادىكى سەييارىلەرنىڭ ھالىتىنى بايان قىلالامسەن ؟
ۋەزىرىمىزنىڭ سەپەرگە چىقىشى مۇۋاپىق بولارمۇ ؟

— بەجا كەلتۈرۈلۈر ، ئەي دۆلەتپاناھ ! سارىيىڭىز بوسۇغىسىدا ئىلمى نۇجۇم بىلەن مەشغۇل بولۇش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولغان مۇنەججىم ئۈچۈن قۇرئە تاشلاش دېگەن ئەزىمەت ، — بىلجىرلاشنى داۋاملاشتۇردى ئورۇق مۇنەججىم قەدەدىنى رۇسلىغاچ ، ئۇنىڭ كەكە ساقلىنىڭ ئۇچى ھارۇن رەشىدىنىڭ تىزلىرىغا تېگەي - تېگەي دەپ قالغانىدى . — ئەمىرۇلمۇسلىمىن خالغانىكەن ، سامادا سۆزلىمەس يۇلتۇز بولماس . ئەمدى كېتىشكە ئىجازەت بەرگەيلا . ئەتىگەندىن بېرى قورساق ئاغرىقى ۋە مىررىخ يۇلتۇزىنىڭ ھالىتى مېنى بىئارام قىلماقتا .

— بېرىۋەر ، مۇنەججىم ! بوۋامنىڭ ئۇستۇرلابىدىن^① پايدىلان . قانداق بولىدىغانلىقىنى تولۇق ئېنىقلاپ ئاندىن قايت .

خەلىپە قارارگاھى يېنىدىكى مۇناردا مەشھۇر ئەبۇ جەفەر مەنسۇرنىڭ ئۇستۇرلاب ئەسۋابلىرى ئۆز تەرتىپى بويىچە ئەسلىدىكى ھالەتتە ساقلانماقتا ئىدى . ئۇلار قارىياغاچتىن ئىشلىنىپ ، ئەتراپىغا پىل سۆڭىكى قادالغان چاناقلاردا تۇراتتى . ئۇستۇرلاب ئەسۋابلىرى ياردىمىدە تاشلانغان قۇرئە ئۆز ئېنىقلىقى بىلەن مەشھۇر ئىدى .

① ئۇستۇرلاب — يۇلتۇزلارنىڭ سامادىكى ھالىتىنى كۆزىتىدىغان ئاسترونومىيەلىك ئەسۋاب ، تېلېسكوپ .

خەيرلىشىش مۇراسىمىدىكىلەر سۈكۈناتتا ، ھەممەيلەن ئاتاقلىق بېشارەتچى مۇنەججىمنىڭ قايتىشىنى سەۋرىسىزلىك بىلەن كۈتمەكتە ئىدى . دىۋانخانا شۇ دەرىجىدە ئېغىر سۈكۈناتقا چۆمگەندىكى ، ئۇنىڭ ئىچىدە گويىكى ئادەم يوقتەك ئىدى . نىھايەت ، پەلەمپەيدىن قەدەم تۇنۇشلىرى ئاڭلاندى . مۇنەججىم كىرىپ ، ئۆز ئادىتى بويىچە نېمىلەرنىدۇر غودۇڭشىپ ، ھېچكىمگە قارىماستىن ئۇدۇل خەلىپىنىڭ ئالدىغا ماڭدى . ھېسابلىغانلىرىنى بىرنەچچە قېتىم تەكشۈرۈپ ، بىرنەرسىلەرنى دەپ مەسلىھەتلىشىشتى . ئاندىن خەلىپە ئورما قەغەزىدىكى پۈتۈكلەردىن كۆزىنى ئۈزۈپ ئېلان قىلدى :

— ئەي بۇرادىرىم جەفەر ! بۈگۈن يولغا چىقىشىڭ مۇمكىن ئەمەس ! قۇرئەدە پېشىكەللىك بەلگىسى ئايان بولۇپتۇ ! مىررىخ ھالاكەت ۋە ئۆلۈم خەۋىپىدىن دېرەك بەرمەكتە ! جۈمە كۈنىگىچە سەۋر قىل ، — ئۇ تېخىچە كەكە ساقلىنىڭ ئۈچىنى سىلاپ ، ئورما قەغەزىدىن بېشىنى كۆتۈرمەي نېمىلەرنىدۇر ھېسابلاۋاتقان مۇنەججىمگە ئۆرۈلۈپ ، — قېنى ئېيتچۇ ، مۇنەججىم ، جۈمە كۈنى ھالەت قانداق ؟ — دەپ سورىدى .

— ھەممىسى ئىنتايىن ياخشى ، ئەي ساھىبىدۆلەت ! — جاۋاب بەردى مۇنەججىم ، — بۈگۈن كېچىدە ۋەزىر نەخرەۋاندا بولسۇن ، شەنبە كۈنى يولغا راۋان بولغاي . يول ئوچۇق ، ئەڭ مۇھىمى — بۈگۈن باغداتقا قېلىپ ھالاك بولمىسا بولىدۇ . سەييارىلەر شۇنداق بېشارەت بېرىشىۋاتىدۇ ؛ باغداتقا قالسا ، ھالاك بولمىسا !

جەفەر ئىبن يەھيا قۇرئە ، پال دېگەندەك ئىسىملەرگە ئۆلگۈدەك ئىشىنەتتى . شۇنىڭ ئۈچۈن ھالاكەت خەۋىرى ئۇنى قاتتىق تەھلىكىگە سېلىپ قويدى .

— قېنى ، مۇنەججىم ، ھالاكەت سىزىقلىرى قەيەردە كېسىشكەنلىكىنى ماڭا بىر كۆرسەتچۇ ؟ — جەفەر ئۇنىڭ

مۇرىسىدىن ئارتىلىپ ئورما قەغەزگە كۆز تاشلىدى. —
سەكسەن توققۇز، ئالتە يۈز ئەللىك ئۈچ، مىررىنىڭ تەتلى
ھالىتى، ئىككى يۈز قىرىق ئىككى، ئون يەتتە...
ھارۇن رەشىد مەمنۇن بولۇپ ھىجىياتتى. چۈنكى
خۇراساننىڭ يېڭى ھاكىمى ھەرقانچە ھېساب - كىتاب
قىلمىسۇن، مۇنەججىم بىلەن مۇنازىرە قىلىشقا جۈرئەت
قىلالمايتتى.

— ئېيتقىنىڭ توغرا، مۇنەججىم، — دېدى ۋەزىر
قەددىنى تىكلەپ، — ئون ئىككى بۇرچ بەلگىلىرى سول تەرەپكە
ئېغىپ تۇرۇپتۇ. ئەتىلا يۈرۈپ كەتمەك كېرەك. ئەي
ئەمىرۇلمۇسلىمىن، سىلى ھاياتىمنى قۇتقۇزدىلا!
ھارۇن رەشىد مەمنۇنلۇق بىلەن باش لىغشىتتى.

63. خەتبە سارايدىن قېچىپ چىقتى

ئەبباسەنىڭ سارىيى خەلىپىنىڭ خۇسۇسىي قورۇقچىلىرى
تەرىپىدىن قورشىۋېلىنغان، ئىشىك ۋە دېرىزىلەر مەھكەم
تاقالغان، دەرۋازىلارنىڭ مۇداپىئە پەنجىرىلىرى چۈشۈرۈلگەن،
توسۇق ئارقىسىدا قورۇقچى قاراۋۇللار قويۇلغانىدى.
ساراينىڭ ئىچىدىكى خانىلاردا يۈگۈرۈپ يۈرگەن خەتبە بىر
ئامال قىلىپ باغقا چىقىۋېلىشنى ئويلايتتى. مەلىكىنىڭ تىرىك
قالمىغانلىقىدىن شۈبھە قىلمايتتى. ئۇ مەلىكىنىڭ ئاخىرقى
ئىستىكى — ۋەزىرنى خەۋەرلەندۈرۈش، يۈز بەرگەن پالاكەت-
لەرنى ۋەزىرنىڭ قۇلىقىغا يەتكۈزۈش مېنىڭ پەرزىم ھەم قەرزىم
دەپ بىلەتتى. «ئەبۇل ئەتەخىيە ماڭا ياردەم قولىنى سوزۇشى
مۈمكىن! — دەپ ئويلىدى ئۇ مۇزدەك سۇغا تولغان ھاۋزا
بويىغا كېلىپ، لېكىن توساتتىن ۋەھىمگە چۈشتى، — ياردەم
قىلمىسچۇ؟ ھەممە پالاكەتلەرنىڭ سەۋەبچىسى ئاشۇ ئىدىغۇ! ئۇ

مېنى سۆيەتتى . . . ھەتتىگىنەي ، شورى قۇرۇغۇر ، نېمىشقا ئۇدۇللا قېشىمغا كېلىپ مەن بىلەن سۆزلەشمەيدۇ؟ خۇددى نەرسە سېتىۋالغاندەك خەلىپە بىلەن سودىلىشىدۇ - ھە؟ ئۇنى ساراىغا چاقىرتسا بولارمىكىنە؟ مېنىڭ بۇ يەردىن قۇتۇلۇپ چىقىشىمغا ياردەم قىلارمۇ؟ يا مېنى ئۇنتۇپ كەتتىمكىن؟ ئارىدىن قانچە يىللار ئۆتۈپ كەتتى . . . بۇ ئىشتا پەقەت ئالتۇن كارغا كېلىشى مۇمكىن . . . يا سۆيگۈ ، يا ئالتۇن . توۋا ، ئالتۇننى نەدىن ئالىدۇ؟»

— ئەبباسەنىڭ قىممەت باھالىق زىننەت بۇيۇملىرى ! — مەلىكىنىڭ سەپەر ئالدىدا تەييارلاپ قويغان ئويما نەقىشلىك زىبۇ زىننەت قۇتسىنى ئېسىگە ئېلىپ توۋلىۋەتتى كېنىدە-زەك ، — قىممەت باھالىق بۇيۇملار ھەرقانداق توسۇقلارنى ئېچىۋېتىشكە قادىر .

يەڭگىلىغىنا ئېچىلغان قۇتتىن يالپاقلانغان مەرمەر ياتقۇزۇلغان يەرگە چۈشكەن ئېسىل گۆھەر تىزىقلار ، تىئارە^① ، بىلەزۈكلەر ، تاشپاقا شەكىللىك تارغاقلار ، ئۈزۈكلەر ، بالداقلار^② ، ئالماس جابدۇقلار ، كۆكۈچ ۋە زەڭگەر ياقۇتلار ، يەمەن لەئىلىرى يالت - يۇلت قىلىپ ، خىلمۇخىل جۇلالىنىپ تۇراتتى . خەتتە قولىغا چىققان بىر تىزىق ئېسىل مارجاننى ئالدى - دە ، بېشىغا پەرەنجىسىنى يېپىپ ، كۆڭلىگە پۈككىنى بويىچە باغقا ئېلىپ چىقىدىغان ئىشىك ئالدىدا قاراۋۇللۇق قىلىۋاتقان ئېگىز بويلۇق ياش لەشكەرنىڭ ئالدىغا يۈگۈردى . خەتتە ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان خانىلارنىڭ ھەممىسى

---

① تىئارە — قەدىمكى شەرق مەملىكەتلىرىنىڭ پادىشاھ ۋە مەلىكىلىرىگە خاس بولغان ئالتۇندىن ياسىلىپ ، ئېسىل تاشلار قالدالغان باش كىيىمى .

② بالداق — ئۈزۈكنىڭ بىر خىلى ، كۆزسىز ئۈزۈك .

قۇپقۇرۇق . ساراي خىزمەتكارلىرى چوڭ زالغا يىغىلىۋېلىشقان بولۇپ ، تاشقى ئىشىك پۈتۈنلەي تاقاق ئىدى . خەتتە ئىشىكنى تاقىلىدىتىپ بىر ئاز كۈتۈپ تۇردى ، ھېچقانداق جاۋاب بولمىغاچ يەنىمۇ قاتتىقراق تاقىلدى . كۆتۈرۈلۈۋاتقان تۆمۈر پەنجىرىنىڭ شاراق - شۇرۇق قىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى ، قاراۋۇل ئىشىكى ئېچىپ نارازى ئاھاڭدا غودۇڭشىدى :

— نېمە دەيسەن ؟

ئۇ ئالدىدىكى قەددى - قامىتى كېلىشكەن ئايالنى كۆرۈپ ، ئاغزىغا سۇ يىغىلىپ ، دەپدى :

— توۋا ، سەرۋىدەك تىك قامىتىڭ خەلىپىنىڭ شەمشىرىگىلا ئوخشايدىكەن . كىمسەن ئۇزۇڭ ؟

— ئەي قاراۋۇل ، مېنى چىقىرىۋەتكىن ، ئىچىڭ ئاغرىسۇن ! مەن كېنىزە كەمەن . . . — ئىلتىجا قىلدى خەتتە . ئۇ خىزمەتكارلار بىلەن كۆپ مۇئامىلە قىلىپ ، ئاددىي خەلق تىلىنى ياخشى بىلىۋالغان بولۇپ ، مەلىكە بىلەن بېشىغا پەرەنجە ئوراپ فەنخەسنىڭ ئۆيىگە بارغانلىرىدىمۇ بۇ ئارتۇقچىلىقى ئوبدان ئەسقاتتى .

— ئىجازەت يوق ، جېنىم — جانانم ، ئاپئىقىم ! قومانداننىڭ پەيلى يامان . بېشىڭنى ئالمەن دەپ ھەيۋە قىلدى ، ئىلاجىم قانچە . . .

— سەن خەلىپىنىڭ نۆكىرسەن . ھەممە ئىش قولۇڭدىن كېلىدۇ . مەندەك بىچارە ئايالنى كىممۇ تۇتۇۋالاتتى ؟ ئۇنىڭ كىمگە زەرەرى بار ؟ — يېلىناتتى خەتتە بېشىدىن چۈشۈپ كېتىۋاتقان پەرەنجىسىنى ئوڭلىغىنىچە .

— ئاھ تەڭرىم ! بۇنداق گۈزەلنى خەلىپە سارىيىدىنمۇ تاپقىلى بولمايدۇ ! — دەپ ئۇنىڭ چىرايىغا كۆزى چۈشكەن قاراۋۇل . — توختا ، توختاپ تۇر ، بىرى كېلىۋاتقانداك قىلامدۇ - نېمە . . . يوق ، ھېچكىم يوق . . . يوق ، ئەمما ،

قۇلاقتىن شەپە كەتمەيدۇ! پەرمان — ھامان پەرمان — دە .
قورۇقچىلىقتا تۇرۇۋاتىمەن . مېنى يولدىن ئازدۇرما ،
ئاڭلاۋاتامسەن ، پەرزات ! كەچتە باغداد كۆۋرۈكىدىكى چىنارنىڭ
تۈۋىگە كەل ، ئەنە شۇ يەردە مۇڭدىشايلى .

— يا كېلۈرمەن ، يا كېلەلمەسمەن ، قاراۋۇل . مەن
نېمىدېگەن بىتلەي ! ئىگەم مېنى بىر ئىش بىلەن ئەۋەتكەندى ،
مەن بولسام چاشقان دەك قاپقانغا چۈشۈپ قالدىم . ئەمدى شورۇم
قۇرۇيدىغان بولدى !

— بۇقۇلداۋەرمە ، ئەخمەق خوتۇن ! ئىگەڭ نېمە ئىش
بىلەن ئەۋەتكەندى ؟

— مانا بۇ ئورما قەغەزنى مەلىكىگە يەتكۈزۈپ بەر ،
دېگەندى ، — ئالداشقا ئۆتتى خەتبە ۋە يالغاننى مۇنداق
قاملاشتۇرۇپ توقۇۋاتقانلىقىغا ئۆزىمۇ ھەيران قالدى ، — مەن
يەتكۈزۈپ بەردىم . قايتىپ كېتىشكە ئۈلگۈرەلمىدىم . ئىگەمنىڭ
سەجەزى ئوسال ، مەن بىچارە بالاغا قالىدىغان بۆلدۈم ! ئۇ
ئويغىنىپ بولغۇچە يېتىپ بارسام بولاتتى .

— ئىگەڭ ئۆزى كىم ؟ — قىزىقسىنىپ سورىدى قاراۋۇل
ۋە ئۇنىڭغا كۆزىنى قىسىپ قويدى ، — ھەتتىگىنەي ، ئۇنىڭ
ئورنىدا مەن بولۇپ قالغان بولسام . . .

— ئەبۇل ئەتەخىيە ، ساراي شائىرى .
— پەرۋازى يۈكسەك قۇش ! سەن كەچ بولغۇچە ئۇنىڭ
يېنىدا بولۇشۇڭ شەرتىمدى ؟

خەتبەنىڭ يۈزى قىزىرىپ كەتتى .
— نېمىشقا ئۈندىمەيسەن ؟

— تاپشۇرۇقنى ئورۇنداۋاتىمەن . . . ئورما قەغەزنى
تاپشۇردۇم ، خىزمىتىم ئۈچۈن بېرىلگەن مۇكاپاتنى ئالدىم . . .
— نېمە ئالدىڭ ؟ — سورىدى قاراۋۇل ۋە كۆزلىرى
چاقناپ كەتتى ، — ھە ، يوشۇرماقچىمۇ سەن ؟ يوقال ، سەن

بىلەن سۆزلەشكەننىڭ پايدىسى يوق .

— توختا ، قاراۋۇل ، مەن بىتەلەينى قويۇۋەتكەنمەن .
ئىگەمنىڭ ئالدىدا تازا بالاغا قالدىغان بولدۇم ! ئەجەب ، ماڭا
ئىچىڭ ئاغرىمىسا ؟

— نېمىدەپ ساڭا ئىچىم ئاغرىغۇدەك ! ئاسماندىكى
قىرغاۋۇل ناھايىتىمۇ ياخشى . ئەمما ، گام دەپسە قولغا قونماي-
دۇ . دە .

— سەن گەپدانلىق قىلىۋاتسەن ، مېنىڭ بولسا ئىچىم
تەتىلداپ كېتىۋاتىدۇ . . . مەلىكە ئەبباسەدىن سۈرۈشتۈرۈپ
كۆر ، مەن بۇ ساراينىڭ كېنىزەكلىرىدىن ئەمەسمەن .
— ئەبباسەنى قەلئە تېمىدىكى مۇنارغا ئېلىپ بېرىش-
تى . . . ئېنىقكى ، قېنىنى تۆكۈشتى ، قېنى ، كەلگەن ئىزىغا
قايتىپ كەت ! ئىگەڭنىڭ ئۆزى ھېلىغىچە يۈگۈرۈپ كېلىپ
قالار . كېچىدە بەلكىم غەلۋە - غوۋغا بولۇپ ياخشى ئۇخلىد-
پالمىغاندۇر . كۆڭلى ئەمىن تاپماي ، ئىزدەشكە چۈشەر ، —
قاراۋۇل قول شىلتىپ ئارقىسىغا ئۆرۈلدى - دە ، تۆمۈر
پەنجىرىنى چۈشۈرۈشكە باشلىدى .

— بوپتۇ ، ساڭا ئېيتاي ! قۇلاق سال ! — ئاستاغىنا
توۋلىدى خەتبە ۋە شىۋىرلاپ دەيدى ، — ئەبۇل ئەتەخىيە نۇرغۇن
پۇل بەدىلىگە شېئىر پۈتىدۇ . بولمىسا ئۇنىڭدىن بىرەر مىسرا
ئېلىشمۇ مۈشكۈل . ھەممە شائىرلارمۇ شۇنداق . ئۇنىڭغا نېمە
ئامال ، ئۇلار ئالتۇننى چۆتىكىگە ئۇرسىلا بەس ياكى بىرەر
ئاپالنى . ئەمما ، بۇنداق ھال ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ . مەن
ئۇلارنى ياخشى بىلىمەن . تۈنۈگۈن ئىگەم ئەبباسەنى مەدھىيىلەپ
ئۇزۇن قەسىدە پۈتتى . قەسىدە پۈتۈلگەن ئورنىدا قەغەزنى مەندىن
ئەۋەتتى . ئەبباسە قوبۇل قىلدى . . .

— ھەققىنى بەردىمۇ ؟

— بەردى .

— بەردى ؟ قېنى ؟ كۆرسەتچۇ ؟

خەتبە قولنى بەلۇنغىغا تىقىپ ، ئېسىل مارجانىسى چىقاردى . قىممەت باھالىق تاشلارنىڭ جۇلاسى پەنجىرە ئارىسىدىن ئۆتۈپ ئۆينىڭ ئىچىنى يورۇتۇۋەتتى . ياقۇتلار كۆكۈچ ، قىزغۇچ رەڭلەردە يالتىراپ كۆزنى قاماشتۇراتتى .
— نەدىكى بىر قەسىدىگە شۇنچە مۇكاپاتمۇ ؟ ! ماڭا بەر !

سېنى چىقىرىۋېتىمەن !

قاراۋۇل ئەس - ھوشىنى يوقىتىپ مارجانغا قول سوزدى . خەتبە چاققانلىق بىلەن ئۆزىنى چەتكە ئالدى . قىممەت باھالىق تاشلارنىڭ نۇرلىرى بىر دەقىمغە غايىب بولۇپ ، يەنە چاقناپ كەتتى .

— ئىگەمگە دەيمەن ؟ ئەقلىڭدىن ئازدىڭمۇ ؟

— ئەبباسە ھېچ نەرسە بەرمىدى دەپ يالغان ئېيتقىن !

— ئۇ ئىشەنمەيدۇ . . . .

— ھەقىقىي ئەھۋالنى بىلىپ بولالمايدۇ ، يالغان ئېيتىۋەر ! بىز ئۇنى ئىككىگە بۆلۈپ ئۆلۈشەيلى ، يېرىمى مېنىڭ بولسۇن ، يېرىمى سېنىڭ ! . . . .

خەتبە بوسۇغىدىن ئۆتۈپ مارجاننى ئۇزاتتى . قاراۋۇل ئۇنى چاڭگاللاپ ئۆزىگە تارتتى . كۈمۈش يىپلار بەرداشلىق بېرەلمەي ئۈزۈلۈپ كەتتى . خەتبەنىڭ قولىدا قىممەتلىك زىننەت بۇيۇمىنىڭ كىچىك بىر بۆلىكىلا قالدى .
لېكىن ، بۇنىڭ بەدىلىگە ئۇ ئەركىنلىككە چىققانىدى .

64 . قاپقان

بىر ئاز كېچىكىپ ماڭىدىغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەرنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن نەخەرەۋانغا چاپارمەن ماڭدۇرغاندىن كېيىن جەفەر ئىبىن يەھيا ئۆزىنىڭ باغداد بىلەن خوشلىشىش شەرىپىگە

سېلىنغان ھەشەمەتلىك داستىخانغا كېلىپ ئولتۇردى ، شاراب ۋە شىرنىلىكلەرنى تەناۋۇل قىلغاندىن كېيىن كۆڭلى كۆيى ۋە قوشاق خالاپ قالدى .

— سازەندىلەر ۋەزىپىسىدىن چۈشۈرۈلگەن ۋەزىرنى تاشلاپ قېچىشىمىغاندۇر ؟ — دەپ سورىدى ئەتراپىغا سەرخۇش نەزەر تاشلاپ ، — ئۇلاردىن بىرەرمۇ يوقمۇ ؟

— نېمىشقا ئۇنداق دەيدىلا ، خوجام ! — خىتاب قىلدى بەزمە باشقۇرغۇچى ، — ئەبۇ زەكەر پەرمانلىرىغا تەييار .

— ئاھ ، ئەبۇ زەكەرمۇ ! مەن ئۇنى جاندىن ئەزىز كۆرمىن ! ئەما بولسىمۇ ، كۆزى ئوچۇقلارغا قارىغاندا يىراقنى كۆرىدۇ . ئاچايىپ ياخشى قوشاقلارنىڭ ئىجادكارى . دە ! ئېلىپ كەل ئۇنى !

يېتىلەپ ماڭىدىغان قۇل ئۇنى باشلاپ كېلىپ شايى ياستۇققا ئۆتكۈزدى . ئۇد تۇتقان قىزلار ئۇنىڭ ئەتراپىدا دۈگىلەك بولۇپ ئولتۇرۇشتى .

ئەبۇزەكەر ھارۇن رەشىدىنىڭ قورسىقىدىكىنى ئاللىقاچان سېزىپ قالغانىدى . ئۇنىڭغا ئىشەنچنى يوقاتقان ئەما سازەندە ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ ھەربىر ئىلمەك سۆزلىرىنىڭ تېگىگە يېتىشكە ، بۇ سۆزلەر ئەسلىدە كىمگە ۋە نېمىگە قارىتىلغانلىقىنى بىلمىۋېلىشقا ئۇرۇناتتى . سەزگىلى بولىدىغان ئالامەتلەر — خەلىپىنىڭ كەيپىياتى ، ئاران بايقىغىلى بولىدىغان گېپىنىڭ ئورامى قاتارلىقلارغا قاراپ خەلىپىنىڭ ئەسلى مەقسىتىنى چۈشىنىۋېلىشقا ئادەتلىنىپ قالغانىدى .

ئەتىگەندىن بېرى خەلىپە ئۆزىنى روھلۇق ، شادىمان ۋە خۇرسەن قىلىپ كۆرسىتىشكە ئۇرۇنىمۇ ، ئەسلىدە تۇن بويى بىئارام ، بىتاقەت بولۇپ كىرىپكە قاقماي چىققانلىقى مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇراتتى . خەلىپە ئىككى قېتىم شەھەردە قانداق مىش — مىشلار بار ، دەپ سورىدى . نېمە ئۈچۈن

شۇنداق زىغىرلايدۇ؟ ئىبراھىم ماسۇلىمۇ بىرنېمىنى سىزگەندەك ، خەلىپىدىن : «بەرمەكىيلەر ئەمەلدىن تامامەن يىراقلاشتۇرۇلدى ، ۋەزىرلىك مەنسىپىنى فەزىل ئىبن رابىيە ئىگىلەرمىش دېگەن گەپلەر راستمۇ؟» دەپ سورىغانىدى ، ھارۇن رەشىد ئۇنى سىلكىپ تاشلىدى . بۇ سوئالدىن نارازى بولغان خەلىپە : «بىكار گەپ ! بەرمەكىيلەر دۆلەتكە زۆرۈر ئادەم . لەر !» دەپ تىلىنىڭ ئۇچىدىلا جاۋاب بەردى . جاۋابنىڭ ياسالما چىققانلىقىنى سەزدى بولغاي ، ئۇنى پەردازلاش ئۈچۈن بەرمەكىيلەرنىڭ كۆرسەتكەن خىزمەتلىرى ھەققىدە ئۇزۇندىن - ئۇزۇن گەپ ساتتى . ھېچكىم گۇمانلانمىسۇن دەپ ، ئۇلارنى كۆكلەرگە كۆتۈرۈپ ماختىدى . . . بۇنىڭدىن مەقسەت نېمە ؟ ئۇنىڭ كۆڭلىدە قانداق خۇپىيانە پىلانلار باردۇر ؟ ئەبباسەنىڭ سارىيى خەلىپىنىڭ خاس نۆكەرلىرى تەرىپىدىن قورشۇۋېلىنىپتۇ ، دېگەن مىش - مىشلارنى قانداق چۈشەنسە بولار ؟ ئەما ھاپىز جەفەر ئىبن يەھيا بېشىغا قانداقتۇر بىر پالاكەت سايە تاشلاۋاتقىنىنى ئېنىق تۇيۇشقا باشلىغانىدى . ئەنە شۇنداق خەۋپلىك خىياللار قەلبىگە غۇلغۇلا سېلىپ ، ئۇنى شەمەسىيە قەسىرىگە ئېلىپ كەلگەنىدى . ۋەزىرنىڭ خاس خانىسىغا كىرگەندىن كېيىن تارىغا قول ئۇرۇپ ، قوشاق باشلىدى :

بۇ ئالەمدە ساما باقىدۇر پەقەت ،
شۇنداقتۇر قائىدە ئەزەلدىن - ئەزەل .
ئىنساننى ئىزمۇئىز پاپىلار بىتاقەت ،
تۇن ۋە كۈن دېمەستىن كاساپەت ئەجەل .
سەنمۇ ھەم ئەجەلگە بوي بەرمەي بۈگۈن ،
قۇتۇلۇپ قالمىقىڭ ئەمەستۇر مۇمكىن .

ئۆزۈڭ سادىر قىلغان جىنايەت ئۈچۈن
ھەقىقەتكە زەر ئېلىپ كەلسەڭمۇ ئۇ كۈن .

قوشاق ۋەزىرنىڭ يۈرەك - باغرىنى ئېزىۋەتتى . ئەبۇ
زەكەردىن بەزى گەپلەرنى سورىماقچى بولۇپ تۇرۇشىغا ، خانىغا
ھەبەش دەرۋازىۋەن كىرىپ كەلدى - دە ، خانىختا ئالدىدا
توختىدى .

— سۆزلە ! — ئەمىر قىلدى جەفەر ئىبن يەھيا .

— خوجام ، مەسرۇر كەپتىكەن . . .

— جالات ؟ خاتا كۆرۈپ قالمىغانسەن ؟

— ياق ، خوجام .

— بىز بىلەن شارابخورلۇق قىلغىلى كەلدىمىكەن ؟ —

چاقچاققا ئۆرۈدى ۋەزىر ، — كىرگۈزۈۋەت !

دەرۋازىۋەن ئىشىكنى ئۇلۇغ ئېچىۋەتتى . شەمشەر تۇتقان
مەسرۇر خانىلارنى ئارىلاپ ئۆتۈپ كېلىپ ئىككى پۈكۈلۈپ تەزىم
قىلدى .

— نېمە ئىش بىلەن تەشرىپ قىلىپ قالدىڭ ؟ — سورىدى

جەفەر ئىبن يەھيا ئۇنىڭغا دىققەت بىلەن تىكىلىپ .

— خەلىپە ئېيتقىنىدەك زىياپەت ئۈستىدە ئىكەنسىز ،
قانچىلىك بىلەپ بولمىسۇن ، ئەبەدىيەت قەسرگە بىر بېرىپ
كېلىشىڭىزنى ئېيتىۋىدى .

— مېنىڭمۇ ؟ تېخى ھېلىلا خەلىپە بىلەن خوشلىشىپ شۇ
يەردىن قايتىپ كەلدىمغۇ ؟ !

— خۇراساندىن ئەلچى كەلگەنكەن ، خەلىپە سىز بىلەن
مەسلىھەتلەشمەكچى .

— ئەمدى قايتا كۆرۈشمەسەن دەپ ئويلىۋىدىم ! — دەپ

غۇدۇرىدى ۋەزىر ، ئاندىن ئۆزىگە لەشكىرىي لىباس ۋە شەمشەر
كەلتۈرۈشكە ئىشارەت قىلدى .

مەستخۇش ئاتلىقلار توپى شەمەسىيە سارىيىدىن

ئاتلىنىپ ، ئەبەدىيەت قەسرگە ئېلىپ بارىدىغان يولغا قايرىلىشىدا ، دەجلە تەرەپتىكى تار يولدىن بىر ئايال ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ چىقتى ، ئاتلىقلار توپىنىڭ ئالدىدا كېتىۋاتقان جەفەر ئىبن يەھياغا كۆزى چۈشۈشى بىلەن قوللىرىنى پۇلاڭلىتىپ ۋارقىرىدى . لېكىن ، ئارىلىق يىراق بولغاچقا ئاڭلىتالمىدى . ئاتلىقلار توپى كۆزدىن غايىب بولدى . چوڭ يولغا چىقىپ قالغان ئايال ئەلەمگە چىدىيالمى ، يەرگە موڭ چۈشۈپ ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى .

ئاتلىقلار توپى خېلى يەرگە ئۇزاپ كەتكەنىدى . ئالدىدا يول باشلاپ ماڭغان مەسرۇر ، ئۇنىڭ كەينىدىن ۋەزىر ، ئارقىدا بولسا نۆكەرلەر كېلىۋاتاتتى . ئىچكەن شاراب كۈچىنى كۆرسىتىپ باشنى ئايلاندۇرۇۋاتاتتى . شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ شامالەك ئۇچۇپ مېڭىش ۋەزىرگە خۇش ياقاتتى .

ئەبەدىيەت قەسىرى ئالدىدا جاللاتنى قوغلاپ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتكەن ۋەزىر قەلئەنىڭ كەڭ ئېچىلغان تاشقى دەرۋازىسىدىن بىرىنچى بولۇپ كىردى . توختىماستىن ئىككىنچى ، ئۈچىنچى دەرۋازىدىن ئات چاپتۇرۇپ ئۆتتى . . . . توستاتتىن ، ئىككى - ئۈچ سائەت ئىچىدىلا تىكىلگەن ھەيۋەتلىك تۈركچە چېدىرغا كۆزى چۈشتى - دە ، ئەقلى لال بولۇپ ھەيرەتتە قالدى ۋە ئېتىنى بۇراپلا ئۆزىنىڭ قاپقانغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سەزدى . مەككارلىق بىلەن قۇرۇلغان بۇنداق تۇزاققا ئاسانلا ئىلىنىش مۈمكىن ئىدى : ئاتتا چېپىشقا مەھلىيا بولغان ۋەزىر ئۆزى يالغۇزلا دەرۋازىدىن چېپىپ ئۆتكەن ، مەھرەملىرى بولسا ئىجازەت بولمىغىنى ئۈچۈن سىرتتا قالغان ، ئاخىرقى دەرۋازىدىن ئۆتكەندە ، دەرۋازا مەھكەم تاقالغان ، يول - يوللاردا مەسرۇر قاراۋۇللارغا ۋارقىرىغان ، ئۇلار چاققانلىق بىلەن تۆمۈر پەنجىرىلەرنى چۈشۈرۈشكەن بولۇپ ، بارچە قاراۋۇللار ۋەزىردىن ئاجرىتىۋېتىلگەنىدى .

جەفەر ئىبن يەھيا سەكرەپ ئاتتىن چۈشتى . ئۈچ تەرەپتىن قىرىققا يېقىن قوراللانغان ھەبەش لەشكەر ئۇنى قورشاپ كېلىشكە باشلىدى . تاقىلىۋاتقان دەرۋازىلار قۇلاقنى يارغۇدەك غاچىرلىدى . چېدىرنىڭ چېتى كۆتۈرۈلۈپ ، ئۇنىڭ ئىچكىرىسىدە ھازىرلاپ قويۇلغان كالا كېسىش كۆتىكى كۆزگە تاشلاندى .

— خەلىپىنىڭ پەرمانى ! — دەدى ئاتتىن چۈشۈۋاتقان مەسرۇر ، — مەن سېنى قەتل قىلىشىم كېرەك ، ۋەزىر ! جەفەر ئىبن يەھيا شەمشىرىگە قول سوزدى . شۇئان قىرىق ھەبەش ئۇنىڭغا نەيزە تەڭلىدى . ۋەزىر قارشىلىق كۆرسىتىش پايدىسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى . ئۇلارنى قايمۇقتۇرۇش مەقسىتىدە قوللىرىنى ساماغا سوزدى :

— ئەي تەڭرى تاڭالا ! مەن بەندەڭگە رەھىم - شەپقەت قىلغايىمەن ! — قوللىرىنى دەرھال پەسكە چۈشۈردى . كۆز ئۆڭىدىكى ئىشلارغا ئامال تاپمىسا بولمايتتى . مەستلىك يېشىلىپ ۋەزىر ئېسىگە كەلدى .

— مەسرۇر ! — دەدى ئۇ ئاخىر ، — ئەقلى - ھوشۇڭ بار ئادەمسەن ! مېنىڭ قول ئىلكىمدە نۇرغۇن مال - دۇنيا بار . بۇ خىزمىتىڭمۇ ساڭا ئەبەدىلىك ئەمەس . مېنى بۇ يەردىن چىقىرىۋەتسەڭ ئۈستۈپشىڭنى بايلىققا كۆمۈۋېتىمەن . نۇرغۇن دىنار بىلەن بىرگە بىر ئارغىماق بېرىمەن ، قاغا - قوزغۇنلارمۇ سېنى قوغلاپ يېتەلمەيدۇ . ماقۇل دېگىن ، ئۆز پەرغانەڭگە كەتسەڭ ، ئۇ يەردە سەندىن باي ئادەم بولمايدۇ .

— ساداقەتلىك خىزمەتكار پۇلغا سېتىلمايدۇ ! — جاۋاب بەردى جاللات .

— كېيىن پۇشايمان يەپ يۈرمە ! بۇنداق تەلەي دائىم كېلىۋەرمەيدۇ . ئاقچا دېگەن ھەممە ئادەمگە لازىم . پۈتۈن بايلىقىمنىڭ يېرىمىنى بېرىمەن . ئاڭلاۋاتامسەن ؟ يېرىمىنى !

— ئالمايمەن !

— يارايەن ! — ماختاپ قويدى ۋەزىر ۋە شۇئان گەپنىڭ ئورامىنى ئۆزگەرتتى ، — مەنمۇ ئالماس دەپ ئويلىغاندىم . مۇشۇ دەققىدىن باشلاپ ساڭا بولغان ھۆرمىتىم ئاشتى . مېنى ھارۇن رەشىدىنىڭ ئالدىغا باشلاپ بار ، ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىمەن ، بەلكىم كېلىشىم ھاسىل قىلىپ قالارمىز . — خەلىپە كىرىشىڭگە ئىجازەت بەرمەيدۇ . بېشىڭنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇغان .

— ۋاي توۋا ، سەن تېخىچە خەلىپىنىڭ خۇي - پەيلىنى بىلمەپسەن - دە . قەھەر - غەزىپى تۇتقاندا پەرمان بېرىدۇ ، غەزىپى يانغان ھامان پۇشايمان قىلىپ ئەپسۇسلىنىدۇ . ئېھتىمال ، ھازىرمۇ ئەپسۇسلىنىۋاتقاندۇر . ئۇنىڭ ئالدىغا بار - دە ، مېنى ئۆلتۈرۈلدى دېگىن ! ئەگەر ئۇ ئەپسۇس قىلسا ، ئېيتقانلىرىمنىڭ راست ئىكەنلىكىگە ئىقرار بولسەن ! ئەنە شۇنىڭ ئۈچۈنلا يېرىم دۇنيايىم سېنىڭ بولىدۇ . ئال ، ئۇ سېنىڭكى !

بۇ تەكلىپتىن مەسرۇر ساراسىمىگە چۈشۈپ قالدى . بۇ خائىنلىق ھېسابلانمايتتى . ئۇنىڭغا ھېچقانداق زىيان يوق ئىدى . ھېچقانداق ! ھارۇن رەشىد دەرھەققەت قارارىنى ئۆزگەرتىپ قېلىش ئېھتىمالىدىن مۇستەسنا ئەمەس ئىدى . شۇنداق ئەھۋاللارمۇ بولغانىدى . . . قانداقلا بولمىسۇن ، ئۆز تەلىپىنى بىر سىناپ كۆرگەننىڭ نېمىسى يامان ؟

ئۇ باش لىڭشىتىپ ، ئۈندىمەيلا ۋەزىرنىڭ قولىدىن شەمشىرنى تارتىۋالدى - دە ، ئۇنى چېدىرغا ئېلىپ كىرىپ ، ئەسىرنى ساقلاشنى ھەبەشلەرگە تاپشۇرۇپ ئۆزى كەتتى .

جەفەر ئىبن يەھيا خىيالغا پاتتى . خەلىپىنىڭ ئامانەت رەھىم - شەپقىتىگە ئۇچۇپ ، ھاكىم قىلىپ تەيىنلەنگەنلىكىگە ئىشىنىپ كەتكىنىگە ، باغدادنى تەرك ئەتمىگىنىگە چوڭقۇر ئەپسۇسلاندى . خۇددى كىچىك بالدەكلا ئالدىدى - ھە !

مۇناسىۋەتنى قايتا تىكلەشكە ئۇرۇنۇپ ئەخمەقلىق قىلىۋاتىمىز. باشتىلا ئەجرىگە بېرىلىدىغان جاۋابنى شەرت قىلىپ، مۇناسىۋەتتىن ئۈزۈش كېرەك ئىكەنتۇق. مانا ئەمدىلىكتە ئۇنىڭدىن بىرەر ياردەم كۈتۈش مۇمكىن ئەمەس! بۇ يەردىن ئامان - ئېسەن چىقىپ كېتىشنىڭ ئىلاجىنى قىلالسا بولاتتى! ئەبباسە كۈتۈپ قالدى... ئەي ئامرىقىم، مېنىڭ قانداق قاپقانغا چۈشۈپ قالغانلىقىمنى تەسەۋۋۇر قىلالمايسەن! ئىنسانغا ھۆكۈمرانلىقنىڭ نېمە كېرىكى؟ ئىنسان ھاياتلىقىنىڭ ئەسلى مېنىسى نېمە؟ تىنچ ۋە خاتىرجەم ياشاشتا ئەمەسمۇ؟! خاتىرجەم تۇرمۇشنىڭ ئۆزى ئەڭ ئالىي بەخت ئەمەسمۇ؟! بەختىيار، ۋەھىمىسىز تۇرمۇش ئەمدىلا ئىشىك چەككەندەك قىلىۋىدى، بىردىنلا...

چېدىرغا كىرىپ كەلگەن جاللاتنىڭ يىمىرىلگەن قاشلىرىدىن جەفەر ئىبن يەھيا ھەممىنى چۈشەندى. گويا ئۇيغۇسراۋاتقانداك بولۇپ، جاللاتنىڭ گەپلىرى خۇددى چۈشەندە ئاڭلىنىۋاتقانداك تۈيۈلدى.

— سېنى قەتل ئېتىلدى دەپ خەلىپىگە ئېيتتىم. بېشىڭنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇدى.

جېنىنى ساقلاپ قېلىشتىن ھېچقانداق ئۈمىدى قالمىغان ۋەزىر زورغا ئۆزىنى تۇتتى ۋە بۇيرۇق ئاھاڭدا ئېيتتى:

— تەخىر قىل!

ئۇ مەسرۇرنىڭ ئالدىغا ماڭغاچ، ئۇنىڭ بېلىدە ئېسىقلىق تۇرغان شەمشەردىن كۆزىنى ئۈزۈۋېتتى.

— ساڭا دەيدىغان گەپلىرىم بار ئىدى... ياق، رەھىم قىل دېمەيمەن... تەقدىرگە تەن بەرمەكتىن ئۆزىگە ئىلاج قالمىدى... ھە، ئېسىمگە كەلدى! ئەبباسە! خەلىپە ئۇنىمۇ قەتل قىلماقچىمۇ؟

ۋەزىر شەمشەرنىڭ دەستىسىگە يېقىنلاپلا قالغانىدى.

— ئەبباسە ئۆلدى ! — دەدى جالات .

— يالغان ئېيتىۋاتسەن ، جالات !

شۇئان ۋەزىر مەسرۇرنىڭ ئۈستىگە ئېتىلىپ ، شەمشەرنى قىنىدىن سۇغۇردى - دە ، جالاتنىڭ چانقىدىن چىقىپ كېتەي دەپ قالغان كۆزلىرىگە قادالدى . ئۇنىڭ قانغا تولغان كۆزلىرى گېپىنىڭ راستلىقىنى تەستىقلاپ تۇراتتى . ۋەزىرنىڭ قوللىرى بوشاشتى .

— ھەيوات !

ئۇنىڭ كۆكرىكىنى يېرىپ چىققان پەرياد ھەممە ياقنى تىترىتىۋەتتى .

تۈگىدى ، ھەممىسى تۈگىدى . ئەمدى ياشىغاننىڭمۇ ئەھمىيىتى يوق . جەفەر ئىبن يەھيا جالاتنىڭ كۆتۈكىگە ئېڭىشتى . ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم ۋەزىرنىڭ كۆزلىرىدە ياش ئەگىدى .

— ئەبباسە ئۆلدى ! مېنىمۇ ئۆلتۈر ، جالات ! خۇدا ھەقىقى ، مېنى چاپ !

65 . جەفەر ئىبن يەھيانىڭ بېشى ۋە ھارۇن رەشىد

جاللاتنىڭ ئۆزىنى ئالداۋاتقانلىقىنى ھارۇن رەشىد سېزىپ تۇرسىمۇ ، ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمىدى . چۈنكى ، ۋەزىر ئەبەدىيەت قەسىرىدە ئىدى - دە ! مانا شۇنىڭ ئۆزى كۇپايە . جەفەر ئىبن يەھيانى تۇزاققا چۈشۈرۈش ۋاقتى ناھايىتىمۇ ئۈستىلىق بىلەن ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى . ئالدىراقسانلىقمۇ ، بېپەرۋالىقمۇ ئوخشاشلا پايدىسىز . ئالدىراقسانلىق قىلىپ نېمە كەپتۇ ئەمدى ؟ ۋەزىر ئۆز ئارزۇلىرى ئىشقا ئاشقانلىقىنى تەبرىكلەپ ئوبدانلا ئىچىۋالغان . بۇ ھالەتتە ئۇنى قىلتاققا چۈشۈرۈش

ناھايىتىمۇ ئاسان . ئەگەر سەل بېپەرۋالىق قىلىنسا ، ئۇ ئەبباسەنىڭ قەتل ئېتىلىگەنلىكىنى سېزىپ قېلىپ مۇداپىئەگە ئۆتدۇ . بەرمەكىلەر ۋە نەخرەۋاندىكى ئۆزىنىڭ تەرەپدارلىرىنى ياردەمگە چاقىرىشى تۇرغان گەپ . شۇنداق بولۇپ قالسا ، جەدىگى - جېدەل باشلىنىپ كېتىشى مۇمكىن .

خەلىپە ساقلىنى سىقىمىدىغىنىچە ئۇياندىن - بۇيانغا مېڭىپ ، مۇشتۇمنى تۈگۈپ ھەيۋە قىلاتتى .

— قەتل قىلىنسۇن ! ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا !

شۇئان يەنە ھۆركىردى :

— ياق ! تەخىر قىلىنسۇن !

ئارقىدىن يەنە ۋارقىردى :

— كاللىسى ئېلىنسۇن ! دەرھال كاللىسى ئېلىنسۇن !

ئۇنىڭ پىكىرلىرى سېلىنغان تارازىنىڭ پەللىسى گاھ ئۇ تەرەپكە ، گاھ بۇ تەرەپكە ئاغاتتى .

تامغا ئېسىل بىر گىلەم ئېسىقلىق ئىدى . خەلىپە بىردىنلا توختاپ ، گىلەمگە توقۇپ پۈتۈلگەن ھېكمەتكە داڭقىتىپ تۇرۇپ قالدى . چىمىلداپ تۇرغان سىزىقلار ئۇنىڭ كۆزىگە قورقۇنچلۇق قارا ئۆمۈچۈككە ئوخشاش كۆرۈنۈپ كەتتى . چىگىكلەر ئاستا - ئاستا يېشىلگەندەك بولۇپ ، خەلىپە شېئىرىي مىسرالارنى ئوقۇشقا كىرىشتى :

سىز ، ئەي ھىندى شەمشەرلەر قايدا ؟

ياۋغا زەربە يەتمىدى نېچۈن ؟

نېچۈن بەربات بولدى قائىدە ،

قان يوق ، جاننى داۋالاش ئۈچۈن ؟

قېنى ئاشۇ تىللا گۈلچەمبەر ،

غالب باشلار ئېسىشنى خالار .

جەسۇرلار ئۆز رەقىبىن يانچار ،

ئۆلتۈرەلمەس ئۇنى قورماقلار .

كۈمۈش پەتنۇستا قان تېمىپ تۇرغان باشنى كۆتۈرۈپ مەسرۇر كىرىپ كەلدى . ھارۇن رەشىدىنىڭ چىرايى داكىدەك ئاقىرىپ كەتتى . تېخى يۈمۈلۈشقا ئۈلگۈرمىگەن كۆز پەتنۇستىن ئۇنىڭغا تىكىلىپ تۇراتتى .

— ئەي بۇرادىرىم جەفەر ! — خىتاب قىلدى خەلىپە زوقلانغان ھالدا ، — ھاياتىڭ مۇشۇنداق ئاخىرلىشار دەپ ئويلىمىغاندىم . ئەپسۇس ، مەڭ ئەپسۇس ، نېچۈن ئارىدىكى ئەھدىنامىگە ئەمەل قىلمىدىڭ ؟ خەلىپىلىكتە مېنىڭ رازىلىقىمىز ھېچقانداق ئىشنىڭ روياپقا چىقمايدىغانلىقىنى بىلمەيمىدىڭ ؟ سەنچۇ ؟ ئاللا گۇۋاھكى ، ئۆز بىلگىنىڭنى قىلىشتىن قايتىمىدىڭ ! بەتبەخت ، مانا ئەمدى ساڭا ئۆز بېشىمچىلىقنىڭ ئاچچىق ئاقىۋىتى . . . نېمىدېگەن ئېچىنىش-لىق — ھە ! شۇنداق ئەمەسمۇ ؟ مەنمۇ ئېچىنىمەن . . . لېكىن ، سەن تېرىغىنىڭنى ئالدىڭ ! نېمە تېرىسا شۇنى ئالدىغان گەپ ، قۇل بەچچە ! مېنى شەرمەندە — شەرمىسار قىلىشقا قانداقمۇ پېتىنغانسەن — ھە !

خەلىپە جالات خانىتاختىغا قويغان پەتنۇسقا ئېڭىشىپ قولىغا قارىياغاچنىڭ تايىقىنى ئېلىپ ، ئاغزى ئېچىلىپ قالغان كالىنىڭ كالجىيىپ تۇرغان چىشلىرىغا بىر — بىرلەپ ئۇرۇپ قويدى : « تاك — تاك — تاك » قىلغان ئاۋاز ئاڭلاندى .

— جاجاڭ مانا شۇ ، بەتبەخت ! شەپقەت تىلىدىڭمۇ تېخى ؟ كېچىكتىڭ ! مانا ساڭا شەپقەت ، مانا ! تاك — تاك — تاك . . . قانچىلىغان قانلارنى تۆكۈپ باغرى قېتىپ كەتكەن جالات مەسرۇرنىڭمۇ تېنى شۈركىنىپ ، نەپىسى بوغۇزغا تىقىلىپ قالغاندەك بولدى .

تۈيۈقسىزلا ئىشىك تاقىلداپ قالدى .

66. ئاقساقالنىڭ ھۆكىمى

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ، ئەمىرۇلمۇسلىمىن ، كىرىشكە ئىجازەت بەرسىلە !

سۆزلىگۈچىنىڭ ئاۋازى ياشانغانلارغا خاس تەرزىدە تىترەپراق چىقتى . بۇ شەيخ ئىسمائىل ئىدى . ھارۇن رەشىد جاللاتقا ئىما قىلدى ، ئۇ پەتنۇسنى كۆتۈرۈپ ، مەخپىي ئىشكىتىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن قولىدىكى قارىياغاچ تايقىمىنى خۇددى گۇناھكار گۇناھىنى يوشۇرۇشقا ئۇرۇنۇۋاتقاندەك ھاپىلا - شاپىلا خانتاخىمنىڭ تېگىگە يوشۇردى . دە ، ئاندىن جاۋابقا ئېغىز ئاچتى :

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام ، تاغا ! كۆرۈشكىنىمىزدىن خۇرسەنمەن .

شەيخ ئىسمائىل خانىغا كىرىپ بولغانىدى . ئۇ تەكەللۇپسىزلا كېلىپ ، ماغدۇرسىز ھالدا ياستۇققا يانپاشلىدى . خۇددى تېز يول يۈرگەن ياكى قاتتىق ھايانغا چۈشكەن بوۋايلارغا ئوخشاش ھاسىراپ نەپەس ئالاتتى . خەلىپە ئورنىدىن تۇردى .

— سىزگە نېمە بولدى ، تاغا ؟

— ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! — نەپىسى سىقىلىپ دەپتى شەيخ ئىسمائىل ، — ئىجازەتلىرىدىن پايدىلىنىپ رۇخسەتسىزلا كىرىپ كەلدىم . باش دەرۋازىۋەن مېنى كىرگۈزۈۋەتتى . . . — ئەسلىدە شۇنداق بولۇشى كېرەك ئىدى ، تاغا . مەن بۇيرۇغانىدىم . خوش ، نېمە ئىش بولدى ؟ نېمىگە مۇنداق جىددىيلىشىپ كەتتىڭىز ؟ قېنى ، گەپ قىلىڭچۇ !

— شەھەردە غەلۋە - غوۋغا ، ئەي خەلىپە . بەرمەكىيلەر نارازىلىق بىلدۈرۈۋاتىدۇ .

— چىن دىلدىن تەشەككۈر ، تاغا ! — دەپ گەپنى چورت كەستى ھارۇن رەشىد ، — ئۇنىڭ چارىسىنى ئاللىقاچان كۆرۈپ قويغانمەن . پات ئارىدا ، ناھايىتىمۇ يېقىن ئارىدا بەرمەكىيلەرنىڭ ھەممىسى ، بىرىمۇ قالماي تىنچىيدۇ . خاتىرجەم بولۇڭ . . .

شەيخ ئىسمائىل قوللىرىنى يۇقىرى كۆتۈردى :

— رەھىم قىلسىلا ، ئەي ئەمىرۇلمۇسلىمىن ! رەھىم قىلسىلا ! قەتلىنى بىكار قىلسىلا !

— قەتل ؟ — ياندۇرۇپ سورىدى خەلىپە ، — ھە ، سىز جەفەرنى نەزەردە تۇتۇۋاتامسىز ؟

— ھەئە ، ۋەزىرنى ! ئۇ ياشىشى كېرەك ! خەلىپىلىك ئۈچۈن ئۇ ياشىشى شەرت !

— مۇنداق دەڭ ، تاغا !

— ئۇنى قەتل قىلدىلمۇ ؟ — ۋارقىراپ تاشلىدى سەكرەپ تۇرۇپ كەتكەن شەيخ ئىسمائىل . خۇددى ياش چەۋەندازلاردەك ئۇنىڭ كۆزلىرى چاقناپ كەتتى .

— گېپىڭىز ئانچە توغرىمۇ ئەمەس ، تاغا ، — گەپنى ئەتەي سوزۇپ ئېيتتى ھارۇن رەشىد ئادەتتە ئېغىر - بېسىق يۈرىدىغان ھاشىمىدا كۆرۈلۈۋاتقان قىزىققانلىقتىن ھەيرەتلىنىپ ، — ۋەزىرنى ئۆزىنىڭ مەككارلىقى قەتل ئەتتى .

— ياق ، ئۇنى سىلى قەتل قىلدىلا ! سىلى ! ئەڭ مۆھتەرەم زاتنى ئۆلتۈردىلە !

— ئۇنىڭنى ئۆچۈرۈڭ ! — دەپدى خەلىپە خۇددى نەرە تارتقاندەك ھۆركىرەپ ، خىزمەتكارلارنى چاقىرىپ تاغىسىنى قەسىردىن چىقىرىشقا تاسلا قالدى . ئەمما ، بۇنداق قىلىش بىلەن ئۆزى ئاھانەتكە قالىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى . شۇڭا ئۇ سەل پەسكويغا چۈشتى ، ئاۋازىمۇ مۇلايىملاشتى ، — ۋەزىرىم ماڭا خائىنلىق قىلدى ، تاغا . ئۇنىڭغا لايىق جازا بېرىلدى .

— ئۇنداقتا، ئەبباسەمۇ سىلگە خائىنلىق قىلىدۇ؟ ئۇ
قاياققا غايىب بولدى؟ قېنى ئېيتىلسىنچۇ؟

— بۇ مېنىڭ خۇسۇسىي ئىشىم! — چورت كىشى
خەلىپە، — بۇنىڭ سىياسەت بىلەن ئالاقىسى يوق. خوتۇن
كىشىنى دۆلەت ئەرپابلىرى بىلەن تەڭلەشتۈرگىلى بولمايدۇ.

— ئۇنداق بولسا، نېمە ئۈچۈن ئۆز ۋەدىلىرى بويىچە
ۋەزىرىنى خۇراسانغا ئەۋەتمىدىلە؟ — سورىدى شەيخ ئىسمائىل.
ئىل، — جەفەر ئىبن يەھيا خۇراساننىڭ ئىگىلىكىنى ئىزغا
سېلىپ، پەن ۋە سەنئەتنىڭ گۈللىنىشىگە يول ئېچىپ،
خەلىپىلىككە زور پايدا كەلتۈرەتتىغۇ؟!

— ئۇ غەلىيان ئۇرۇقىنى چاچاتتى، — دەدى ئېغىر -
بېسىقلىق بىلەن ھارۇن رەشىد، — ئېھتىياتچانلىق ۋە
تەدبىركارلىق خەۋپ - خەتەرنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ. خۇراساننى
خەۋپ ئاستىدا قالدۇرۇش (ئۇنىڭ خەلىپىلىكتىن بۆلۈنۈپ
كېتىشىنى ئاللا كۆرسەتمىسۇن!) ئۈچىغا چىققان ئەخمىقانلىك
ئىدى.

— قىلغان ئىشلىرىچۇ؟ ئەخمىقانلىك ئەمەسمۇ؟
ئۇنىڭدىن بەشەتتەر! ھەتتا جىنايەت! بۇنىڭدىن كېيىن مەندىن
مەسلىھەتمۇ، راستچىللىقمۇ كۈتمىسىلە! ۋەزىرنىڭ قەتل
قىلىنىشى ۋە يەنە بىلىشمىچە مۆلچەرلەپ قويغان ئىشلىرى
ياخشىلىققا ئېلىپ بارمايدۇ. بۇنداق ۋەھشىيلىكنى نە
زامانداشلار، نە كەلگۈسى ئەۋلادلار كەچۈرمەيدۇ. ۋەزىر بىلەن
بىرگە مەندىكى دوستلۇق مېھرىنىمۇ قەتل ئەتتىلە. ئەمدى مەن
بارچە ئىشلاردىن پېشىمنى قېقىپ، گاس ۋە گاچا بولمەن.
ئۆلۈككە يىغلىغان ئىست كۆزۈم، نادانغا سۆزلىگەن ئىست
سۆزۈم! ئۆز بىلگەنلىرىچە ئىش قىلىۋەرسىلە. كۆرەرمەن،
ئاقىۋىتى نېمە بىلەن تۈگەركىن. ئىستەك ۋە ئارزۇلىرىم
قەلبىمدە قالدى! ئاللا شاھىت!

ھارۇن رەشىد رەڭگى تاتىرىپ كەتكەن بولسىمۇ ، ئەمما دەرهال ئۆزىنى تۇتۇپ تەمكىن ئاۋازدا دەدى :

— تاغا ، ۋەزىرنىڭ قايسى گۇناھى ئۈچۈن بېشى كەتكەنلىكىنى مەڭگۈ بىلەلمەيسىز . ئەلەۋىينىڭ قويۇپ بېرىلىشى ، يۈزسىزلىكلىرى ئەرزىمەس ئىشلار . سۆزلىرىمگە ئاخىرقى مەرتە ئىشىنىڭ . مۇبادا ۋەزىر تىرىلگۈدەك بولسا ، ئۇنى ئىككىنچى قېتىم قەتل قىلغان بولار ئىدىم ! ئۇنىڭغا بولغان قەھەر - غەزىپىمنىڭ چەكسىزلىكىنى ئەمدى چۈشەنگەندۇرسىز ؟ سىزگە ئېيتىدىغان باشقا سۆزۈم يوق ! — دەپ خەلىپە چوڭقۇر ئۆھ تارتىپ داۋام قىلدى ، — ئەمدى قايتىڭ ، تاغا ، تەرەت ئالىدىغان ۋاقىت بولۇپ قالدى . بۈگۈن جۈمە . مەسچىتتىكىلەر مېنى ساقلىماقتا .

67 . ھەسەن ۋە ھۈسەيىن

بەرمەكىيلەرگە قارشى قىرغىنچىلىق كۈپكۈندۈزدىلا جەفەر ئىبن يەھيانىڭ ئاتىسى ۋە ئاكىسىنى ھەپسىگە ئېلىشتىن باشلاندى . كېيىن ئىش شۇ تەرىقىدە كېتىۋەردى . شەمەسىيە سارىيى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىندى . سارايدىكىلەردىن بىرى قالدۇرۇلماي قىلىچتىن ئۆتكۈزۈلدى . بۇنداق كۈلپەت باشقا بەرمەكىيلەر سارايلىرى ، خانىدانلىرىنىڭ بېشىغىمۇ چۈشتى . ۋەزىرنى ئۆزىتىش باھانىسىدە نەخرەۋانغا كەلگەن خەلىپىنىڭ مەخسۇس نۆكەرلىرى قارارگاھنى بېسىۋالدى . بەرمەكىيلەر ۋە ئۇلارنىڭ تەرەپدارلىرىنى ئۇر - چاپ قىلىش ، قىرىش ھەممە يەردە ئەۋجىگە چىقتى . شۇ كۈنى مىڭلاپ ئادەمنىڭ ياستۇقى قۇرۇق قالدى . مۆجىزە تۈپەيلىدىن تىرىك قالغانلىرى بولسا زىندانغا تاشلاندى ، قورۇ - جايلىرىدىن ھەيدەلدى ، سەرسانلىق ۋە ئاچ - يالڭاچلىقتىن ، ئاستا - ئاستا ئەجەل دامغا گىرىپتار

قىلىندى. ئۇلارنىڭ يەر - سۇلىرى، بايلىقى، قۇللىرى خەلىپىنىڭ ئىختىيارغا ئۆتتى. ئاندا - ساندا چاقىرىلغان ئوردى مەجلىسلىرىدە قىرىلغان، ھەيدەلگەن ۋە زىندانغا تاشلانغانلارنىڭ ھەتتا ناملىرىنى تىلغا ئېلىشمۇ مەنىسى قىلىندى. زۇبەيدەنىڭ بېشى ئاسمانغا تاقاشقان، بارچە ئارزۇلىرى ئىشقا ئاشقاندى.

شەنبە كۈنى تاڭ سەھەردىلا ۋەزىرنىڭ پەرزەنتلىرى - ھەسەن ۋە ھۈسەينلەر خەلىپە ھۇزۇرىغا كەلتۈرۈلدى. تۇيۇقسىزلا ئۇزۇلۇپ قالغان ئويۇنلىرىنىڭ ھېرىسلىقى يوقىمىغان ئوغۇللار ئېسىل كىيىنپ سۆلت بىلەن تەختتە ئولتۇرغان ناتونۇش كىشىنى كۆرۈپلا ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈردى. ئانچە ئۆتمەيلا بالىلارنىڭ كىچىكى ھارۇن رەشىدىنىڭ ساقلىنى سىقىمداپ ئويناشقا باشلىدى. خېلى جۈرئەتلىك ئاكىسى خەلىپىنىڭ مۇرىسىگە چىقىۋالدى.

— ئىسىملىرىڭلار نېمە، ئوغلانلار؟ — سورىدى تىلى ئاران گەپكە كەلگەن خەلىپە. ئۇ ئوغۇللارغا قاراپ، بىرىنىڭ قۇيۇپ قويغاندەك ئۆزىگە، ئىككىنچىسىنىڭ بولسا ئەبباسگە ئوخشايدىغانلىقىنى سېزىپ ۋۇجۇدى تىترەپ كەتتى.

— مەن ھەسەن!

— مەن ھۈسەين!

— بىزنىڭ ئىسمىمىز ھەسەن ۋە ھۈسەين، ھەسەن ۋە ھۈسەين، — دېگىنىچە پىخىلداپ كۈلۈپ شوخلۇق قىلىشتاتتى ئوغۇللار.

«ئەجەب مەن ئۇلارنى قەتل ئەتسەم؟! ئەي ئاللا! قاتىل دەپ ۋارقىرىغاندى ماڭا ئەبباسە. قاتىل؟ ياق، ياق! بۇ نارەسىدە گۆدەكلەر — جىيەنلىرىم ياششى كېرەك! خەلىپە نەزىرىنى ھۈسەيندىن يۆتكىشىگە، كۆز ئالدىدا ئەبباسە نامايان بولغاندەك بولدى، ھەسەننىڭ تەقى - تۇرقى بولسا ئۇنىڭ يىراقتا

قالغان بالىلىق يىللىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى ، — توۋا ، خۇدايىم ، ماڭا نېمە بولدى زادى ؟ ماڭا ئېتىلغان ھاقارەت تاشلىرىنىڭ زەربىسىنى قانداق ئۇنتۇپالاي ؟ بۇنداق ھاقارەتنى كەچۈرۈشكە بولارمۇ ؟ ياق ، ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ! بۇنداق شەرمەندىلىكنى ئەپۇ قىلىش — چوڭ گۇناھ ! ئۇلار مېنىڭ شەنمىگە چۈشكەن ئۆچمەس قارا داغلار ! تىرىك شاھىتلار ! ...»

— مەسرۇر ! — دەپ توۋلىدى خەلىپە ھەسەننى مۇرىسىدىن سىلكىپ چۈشۈرۈپ ، ھۈسەيىننى ئىتتىرگىنىچە .

— پەرمانبەردارمەن ، ئەي باشپاناھم !

— مەن ساڭا بەرگەن ئاچقۇچنى ئالغىن — دە ، ھازىرنىڭ

ئۆزىدىلا بۇلارنى ئېلىپ بار . . . ئۆزۈڭ بىلىسەنغۇ ، قەيەر .

گە . . . ھەر ئىككىلىسىنى . . . يېنىدا . . . كولىسۇن . . .

كېچىكرەك . . . چۈشەنگەندۈرسەن ؟

— چۈشەنمىگەن بولسام ئۆلەي ، پۇشتىپاناھم !

— بارغىن ، ساداقەتلىك خىزمەتكارىم !

ئۇ مەسرۇرنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ قويدى ، قورقۇپ كەتكەن

ئوغۇللارغا قاراپ ، كۆزلىرىدىن ئىختىيارسىز تۆكۈلگەن ياشنى

يوشۇرۇش ئۈچۈن تەتۈر قارىۋالدى .

ئەمىرۇلمۇسلىمىنىڭ كۆزلىرىدىن نېمە سەۋەبتىن ياش

تۆكۈلگىنىنى چۈشىنىش قىيىن : بۇ كېچىككەن پۇشايماڭنىڭ

ئەپسۇس ۋە نادامىتىمۇ ياكى قەھرۇ ئاداۋەتنىڭ ئاچچىق

ئەلەملىرىمۇ ؟

دېرىزىنىڭ يوپۇقلىرىدىن دەجلىنىڭ زىلال سۇلىرى كۆزگە

تاشلىناتتى . يىراقتىن باغداد كۆۋرۈكى ئۈستىدىكى خادىغا

مىخلانغان ۋەزىرنىڭ جەستى غۇۋا كۆرۈنەتتى .

خەلىپىنىڭ سىڭلىسى ئەبباسەنىڭ ئېچىنىشلىق قىسمىنى
ئەنە شۇنداق ئاخىرلاشتى . بۇ دۇنيادا ئالقىش ۋە شۆھرەتكە لايىق
كىشىلەر كىملەر؟ كىشىلەر ئارىسىدىكى بەختكە ئېرىشكەنلەر
كىملەر؟ كىمكى تەلەپلىك بولسا ، بېشىغا بەخت قۇشى قونغان
بولسا ، شۇنىڭ ئوشۇقى ئالچۇ چۈشىدۇ . ماختالغانلار
تەھسىنلەرگە سازاۋەر بولغاي ! بەختلىكلەرگە ھەمىشە ئامەت يار
بولغاي !